R O M Â N I A
ÎNALTA CURTE DE CASAŢIE ŞI JUSTIŢIE
SECŢIA PENALĂ

Decizia nr. 266/A **Dosar nr. 9577/2/2012**

Şedinţa publică din 02 august 2017

Completul compus din:
Ana Maria Dascălu - Preşedinte
Ştefan Pistol - Judecător
Geanina Cristina Arghir - Judecător

Magistrat asistent - Cristina Roşu

Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie - Direcţia Naţională Anticorupţie a fost reprezentat la termenul când au avut loc dezbaterile de procuror Monica Danciu

* * * * *

Pe rol pronunţarea deciziei în cauza având ca obiect apelurile declarate de Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie - Direcţia Naţională Anticorupţie, S.C. Băneasa Rezidenţial S.R.L., S.C. Băneasa Business and Technology Park S.A., S.C. Băneasa Investments S.A. şi de inculpaţii Alecu Ioan Niculae, Popoviciu Gabriel Aurel, Bejenaru Andrei Mihai, Diaconescu Ştefan, Şerban Ilie Cornel, Pitcovici Petru Daniel, Luican Ion Mihai Florin, Toader Gabriel Răsvan, Todiraş Ioan, Minea Lizeta şi Petrulian Gheorghe, împotriva sentinţei penale nr.115/F din 23 iunie 2016 pronunţată de Curtea de Apel Bucureşti - Secţia I Penală în dosarul nr.9577/2/2012.

Prezenţa părţilor şi dezbaterile au fost consemnate în încheierea de şedinţă din data de 04 iulie 2017, încheiere ce face parte integrantă din prezenta decizie, când instanţa, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunţarea pentru 19 iulie 2017. La această dată, constatându-se imposibilitatea constituirii completului din cauza vacanţei judecătoreşti, pronunţarea deciziei s-a amânat pentru data de 02 august 2017, când

ÎNALTA CURTE

Deliberând asupra apelurilor de faţă ;

StudiiDeSuccesRO

În baza actelor şi lucrărilor dosarului, constată următoarele :

Faza urmăririi penale şi rechizitoriul:

I. Prin ***rechizitoriul nr.206/P/2006 din data de 17 decembrie 2012, Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie – Direcţia Naţională Anticorupţie*** – Secţia de combatere a infracţiunilor conexe infracţiunilor de corupţie a dispus trimiterea în judecată a inculpaţilor :

1. ***Alecu Ioan Niculae*** (fiul lui Niculae şi Aneta, născut la 09 iulie 1945) pentru săvârşirea infracţiunii de abuz în serviciu în formă calificată, prevăzută de art.248 Cod penal anterior, cu referire la art.248[1] Cod penal anterior, cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal anterior;

2. ***Popoviciu Gabriel Aurel*** (fiul lui Aurel Eugen şi Ligia, născut la 13 decembrie 1959) pentru săvârşirea infracţiunilor de complicitate la abuz în serviciu în formă calificată, prevăzută de art.26 Cod penal anterior, raportat la art.248 Cod penal anterior, cu referire la art.248[1] Cod penal anterior, cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal anterior şi dare de mită, prevăzută de art.255 alin.1 Cod penal anterior, cu referire la art.6 şi art.7 din Legea nr.78/2000, ambele cu aplicarea art.33 lit.a Cod penal anterior;

3. ***Bejenaru Andrei Mihai*** (fiul lui Mihai şi Elena, născut la 03 februarie 1970), pentru săvârşirea infracţiunii de complicitate la abuz în serviciu în formă calificată, prevăzută de art.26 Cod penal anterior, raportat la art.248 Cod penal anterior, cu referire la art.248[1] Cod penal anterior, cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal anterior;

4. ***Diaconescu Ştefan*** (fiul lui Dumitru şi Natalia, născut la 27 februarie 1950), pentru săvârşirea infracţiunii de abuz în serviciu în formă calificată, prevăzută de art.248 Cod penal anterior, cu referire la art.248[1] Cod penal anterior, cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal anterior;

5. ***Şerban Ilie Cornel*** (fiul lui Constantin şi Cornelia, născut la 24 august 1963), pentru săvârşirea infracţiunilor de complicitate la dare de mită, prevăzută de art.26 Cod penal anterior, raportat la art.255 alin.1 Cod penal anterior, cu referire la art.6 şi art.7 din Legea nr.78/2000 şi favorizare a infractorului, prevăzută de art.264 alin.1 Cod penal anterior, ambele cu aplicarea art.33 lit.a Cod penal anterior;

6. ***Pitcovici Petru Daniel*** (fiul lui Constantin şi Elena, născut la 19 februarie 1974) pentru săvârşirea infracţiunilor de complicitate la dare de mită, prevăzută de art.26 Cod penal anterior raportat la art.255 alin.1 Cod penal anterior, cu referire la art.6 şi art.7 din Legea nr.78/2000 şi favorizare

Stiripesurse.ro

a infractorului, prevăzută de art.264 alin.1 Cod penal anterior, ambele cu aplicarea art.33 lit.a Cod penal anterior;

7. ***Luican Ion Mihai Florin*** (fiul lui Alexandru şi Ana, născut la 29 mai 1962) pentru săvârşirea infracţiunii de abuz în serviciu în formă calificată, prevăzută de art.248 Cod penal anterior, cu referire la art.248[1] Cod penal anterior, cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal anterior;

8. ***Toader Gabriel Răsvan*** (fiul lui Nicolae şi Georgeta Felicia Alexandra, născut la 29 mai 1967) pentru săvârşirea infracţiunii de abuz în serviciu în formă calificată, prevăzută de art.248 Cod penal anterior, cu referire la art.248[1] Cod penal anterior, cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal anterior;

9. ***Todiraş Ioan*** (fiul lui Gheorghe şi Ileana, născut la 26 decembrie 1958), pentru săvârşirea infracţiunii de abuz în serviciu în formă calificată, prevăzută de art.248 Cod penal anterior, cu referire la art.248[1] Cod penal anterior, cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal anterior;

10. ***Minea Lizeta*** (fiica lui Gheorghe şi Floarea, născută la 05 iunie 1971), pentru săvârşirea infracţiunii de abuz în serviciu în formă calificată, prevăzută de art.248 Cod penal anterior, cu referire la art.248[1] Cod penal anterior, cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal anterior;

11. ***Petrulian Gheorghe*** (fiul lui Ilie şi Gheorghiţa, născut la 03 februarie 1943), pentru săvârşirea infracţiunii de abuz în serviciu în formă calificată, prevăzută de art.248 Cod penal anterior, cu referire la art.248[1] Cod penal anterior, cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal anterior.

Prin ***procesul verbal nr.206/P/2006 din 15 aprilie 2013, procurorul a dispus îndreptarea unei erori materiale strecurată în dispozitivul actului de sesizare,*** în sensul că trimiterea în judecată a inculpaţilor ***Luican Ion Mihai Florin, Toader Gabriel Răsvan, Todiraş Ioan, Minea Lizeta şi Petrulian Gheorghe vizează infracţiunea de abuz în serviciu în formă calificată, prevăzută de art.248 Cod penal anterior, cu referire la art.248[1] Cod penal anterior, astfel fiind înlăturată aplicarea art.41 alin.2 Cod penal anterior (vol.II urmărire penală fila 282).***

Prin acelaşi rechizitoriu, s-a dispus citarea ca părţi vătămate – părţi civile a Ministerului Finanţelor ca reprezentant al Statului român şi a Universităţii de Ştiinţe Agronomice şi Medicină Veterinară Bucureşti.

Pentru a dispune în sensul expus, după efectuarea urmăririi penale şi administrarea probelor, procurorul a reţinut următoarele :

1.Împrejurările, condiţiile şi modalităţile de săvârşire a infracţiunilor:

Stiriprocuror.ro

1.1.Aspecte privind Universitatea de Ştiinţe Agronomice şi Medicină Veterinară Bucureşti (USAMV Bucureşti) şi regimul juridic al terenului situat în Bucureşti, şos. Bucureşti – Ploieşti, nr.42-44, sector 1.

Cronologic, instituţia de învăţământ superior a avut următoarele denumiri: - anul 1915 – Şcoala Superioară de la Herăstrău; - anul 1929 – Academia de Înalte Studii Agronomice; - anul 1938 – Facultatea de Agronomie integrată în Şcoala Politehnică din Bucureşti; - anul 1952 – Institutul Agronomic „Nicolae Bălcescu”; - anul 1992 – Universitatea de Ştiinţe Agronomice; - anul 1995 – Universitatea de Ştiinţe Agronomice şi Medicină Veterinară Bucureşti.

Potrivit Cartei Universităţii, aceasta este instituţia de stat cu atribuţii în domeniul învăţământului superior şi al cercetării ştiinţifice (art.55 alin.2 din Legea învăţământului, nr.84/1995), cap.III al cartei consacrând cercetării ştiinţifice o amplă componentă.

În structura universităţii, funcţionau Departamentul de cercetare ştiinţifică, 7 facultăţi cu profil agronomic şi Staţiunea Didactică Băneasa.

Art.1 al Cartei Universităţii stipulează că învăţământul superior agronomic şi de medicină veterinară are ca obiectiv formarea de specialişti cu pregătire superioară în domeniul produselor vegetale şi animale, al sănătăţii animalelor, ameliorarea şi gestionarea fondului funciar agricol, protecţia mediului, desfăşurarea activităţii de cercetare ştiinţifică care să contribuie la dezvoltarea patrimoniului ştiinţific naţional.

Corespunzător scopului universităţii, pentru realizarea aplicaţiilor practice, aceasta avea nevoie de teren destinat activităţilor didactice, ştiinţifice şi practice, terenul de la adresa menţionată, din punct de vedere al epocilor istorice de după anul 1915, urmând cele stabilite astfel: - prin Decretul - Regal nr.2746 din 31 iulie 1929, publicat în Monitorul Oficial nr.169 – Partea I din 01 august 1929 s-a promulgat Legea pentru înfiinţarea Academiilor de Înalte Studii Agronomice (Şcoala Superioară de la Herăstrău şi Academia de la Cluj se transformau în Academia de Înalte Studii Agronomice), instituţii de învăţământ superior, fiecare Academie urmând a fi înzestrată cu o fermă experimentală (de cercetare ştiinţifică şi tehnică), o vie, o grădină de legume şi pomi roditori care vor servi pentru scopuri experimentale şi demonstrative, o grădină botanică.

Ca atare, Academiei din Bucureşti i s-au afectat proprietăţile de la sediu şi din jurul fostei Şcoli Superioare de la Herăstrău aflate în posesia acesteia, Ferma experimentală Băneasa şi via Pietroasele din judeţul Buzău (art.25 alin.1 legea din 1929). Art.25 alin.2 din lege stipula că ***terenurile şi clădirile aferente Academiei nu se vor putea înstrăina nici în total, nici în parte pentru orice destinaţie ar fi.***

STIINTEAGRICOLA.RO

Consideraţiile de mai sus evidenţiază că terenurile cu care Academia a fost împroprietărită aveau ***destinaţie precisă, dată de lege : instruirea practică şi teoretică a studenţilor, cercetare ştiinţifică (fermă experimentală – cercetarea problemelor ştiinţifice – învăţământ agronomic general cu durata de 4 ani, din care unul de practică).***

Decretul - Lege nr.386 publicat la 23 mai 1942, art.159 stabilea : Facultăţile de agronomie posedă în plină proprietate bunurile imobile de orice fel, cu inventarele respective cu care au fost înzestrate până în prezent sau cu care vor fi înzestrate pe viitor.

Prin Decretul nr.266/1948 pentru organizarea Ministerului Învăţământului Public, ***toate bunurile mobile şi imobile folosite cu orice titlu de instituţii şcolare de orice grad şi categorie au fost trecute în proprietatea statului.***

Art.51 al actului normativ stabilea că ***bunurile mobile şi imobile folosite cu orice titlu de instituţiile şcolare de orice grad şi categorie sunt proprietatea statului şi sunt date în folosinţa Ministerului Învăţământului Public.*** În cauză, ***de la acel moment, erau proprietate a statului terenurile de la sediul şi din jurul universităţii, Ferma experimentală Băneasa, via Pietroasele.***

Până în anul 1989, terenurile universităţii au fost administrate de IAS-uri, Staţiuni didactice experimentale, Hotărârea de Guvern nr.23/1975 stabilind că ***scopul staţiunilor didactice experimentale este instruirea studenţilor în condiţii de producţie (Institutul Agronomic „Nicolae Bălcescu") având în subordine şi Staţiunea Didactică Belciugatele, în acestea adresele didactice desfăşurând activităţi de cercetare.***

Prin Hotărârea Guvernului nr.533/1991, s-au înfiinţat regii autonome didactice experimentale, în cauză acestea având ca obiect de activitate instruirea teoretică şi practică a studenţilor în scopuri didactice şi exploatări zootehnice, desfăşurare de activităţi de cercetare de către cadrele didactice şi studenţi, astfel Staţiunea Didactică Experimentală Belciugatele a devenit Regia Autonomă Didactică Experimentală Belciugatele, ea preluând patrimoniul.

În anul 1993, prin Hotărârea Guvernului nr.123, în structura instituţiilor de învăţământ superior agricol s-au înfiinţat, prin reorganizarea regiilor autonome, staţiuni didactice (în cauză, Staţiunea Didactică Belciugatele), cu ***obiect de activitate instruirea practică în câmpuri şi exploatări zootehnice, cercetare de către cadrele didactice şi studenţi, producerea de seminţe şi material săditor, reproducţia şi selecţia animalelor, industrializarea şi valorificarea produselor agricole vegetale şi animale,*** suprafeţele de teren aferente trecând în

Stiri Agricole

administrarea instituţiilor de învăţământ superior, la fel, construcţiile aferente, respectiv 2.364,00 ha teren pentru Staţiunea Belciugatele, din care576,0 ha Ferma Moara Domnească.

La 29 ianuarie 1999, prin Hotărârea Guvernului nr.47 – anexa 2 – Staţiunea Didactică Belciugatele, din care Ferma Moara Domnească şi-a schimbat denumirea în **Staţiunea Didactică Băneasa**, actul normativ edificând construcţiile cu destinaţie de locuinţe, în locuinţe de serviciu folosite numai de angajaţii staţiunii. Ca atare, la acel moment s-a înfiinţat Staţiunea Didactică Băneasa în subordinea USAMV, iar ***terenurile şi construcţiile aferente erau în administrarea USAMV Bucureşti, proprietatea aparţinând statului.*** Această staţiune avea ca principal ***obiect de activitate instruirea practică a studenţilor în câmpuri, exploatare zootehnică, era dotată cu echipamente tehnologice, desfăşurarea activităţii de cercetare de către cadre didactice, cercetători şi studenţi, producerea de seminţe şi material săditor, exploatarea, reproducţia şi selecţia animalelor, obţinerea, testarea şi valorificarea produselor ecologice de origine vegetală şi animală, organizarea şi desfăşurarea de activităţi de perfecţionare şi specializare a cadrelor cu pregătire preuniversitară din agricultură şi industria alimentară.***

În anul 1998, prin Legea nr. 213 privind bunurile proprietate publică, art.3 alin.1, s-a stabilind că ***domeniul public este alcătuit din bunurile prevăzute în art.135 alin.4 din Constituţie, aşa cum şi din cele prevăzute în anexele legii.*** În cauză, prin anexa „Lista cuprinzând acele bunuri care alcătuiesc domeniul public al statului şi unităţilor administrativ-teritoriale, la pct.1.5 sunt menţionate şi ***terenurile institutelor şi staţiunilor de cercetare ştiinţifică şi ale unităţilor de învăţământ agricol şi silvic destinate cercetării şi producerii de seminţe şi de material săditor din categoriile biologice şi de animale de rasă.***

Prin Hotărârea Guvernului nr.517/1999 privind delimitarea suprafeţei de teren strict necesare cercetării şi producerii de seminţe şi material săditor din categorii biologice superioare şi de animale de rasă şi trecerea terenurilor destinate producţiei aflate în administrarea institutelor de cercetare şi producţie agricolă în domeniul privat al statului, ***s-a stabilit că aparţin domeniului public al statului terenurile proprietate de stat folosite de unităţile de învăţământ cu profil agricol prevăzute în anexa 2, intitulată „suprafeţele de teren din domeniul public al statului, aflate în administrarea unităţilor de învăţământ agricol” : la punctul 120 fiind menţionată Universitatea de Ştiinţe Agricole şi Medicină Veterinară Bucureşti cu suprafaţa de 217,04 ha.***

STIINTEAGRICOLA.RO

În acelaşi an, 1999, prin Hotărârea Guvernului nr.776, **anexa 2 a fost completată în sensul că au fost trecute în *domeniul public terenurile universităţii pe fiecare fermă în parte, terenul Fermei Băneasa fiind mărit de la 217,04 ha la 226,61 ha.***

Actul de sesizare înscrie, după enumerările actelor normative evidenţiate mai sus, că terenul în suprafaţă de226,61 ha aparţinând USAMV Bucureşti – Ferma Băneasa ***face parte din domeniul public al statului***, la datele calendaristice ale cauzei el aflându-se în administrarea acestei unităţi de învăţământ superior, Hotărârea Guvernului nr.517/1999 modificată prin Hotărârea Guvernului nr.776/1999 stabilind că terenurile unităţilor de învăţământ superior cu profil agricol administrate au acelaşi regim juridic cu cele administrate de institutele şi staţiunile de cercetare şi producţie agricolă (regimul juridic al terenurilor folosite de cele două entităţi fiind stabilit prin actul normativ indicat), acesta fiind adoptat în temeiul art.35 din Legea nr.18/1991 modificată (fondul funciar) şi art.10 din Legea nr.213/1998. Art.4 alin.4 din Legea nr. 18/1991 modificată prevede că ***terenurile din domeniul public sunt cele afectate unei utilităţi publice***, enumerarea (art.5 din lege) a unor categorii de terenuri care fac parte din domeniul public al statului nu este limitativă, în finalul textului arătându-se că ***aparţin domeniului public terenurile care „prin natura lor sunt de uz sau de interes public”.***

Art.35 alin.3 din aceeaşi lege prevede că terenurile folosite de unităţile de învăţământ cu profil agricol sau silvic sunt de ***domeniul public***, iar alin.2 al textului stipulează că terenurile proprietate de stat folosite la data apariţiei legii de unităţile de învăţământ cu profil agricol sau silvic ***trec în administrarea acestora.***

Concluzionând, actul de sesizare înscrie că terenul în suprafaţă de 226,61 ha ***aparţine domeniului public al statului***, este proprietatea acestuia în baza art.35 din Legea nr.18/1991, modificată, Constituţiei României, Legii nr.213/1998, Hotărârea Guvernului nr.517/1999 modificată prin Hotărârea Guvernului nr.776/1999, act normativ care stabileşte în concret atât suprafaţa din domeniul public, cât şi unitatea de învăţământ care o administrează: Ferma Băneasa din USAMV Bucureşti, acelaşi ***drept de administrare*** existând şi pentru construcţiile edificate pe cele 226,61 ha (Hotărârea Guvernului nr.123/1993 modificată; Hotărârea Guvernului nr.47/1999), suprafaţa de teren era ***destinată cercetării şi producerii de seminţe şi material săditor din categorii biologice superioare şi de animale de casă, el trebuind a fi folosit pentru instruirea practică a studenţilor în câmpuri şi exploatări zootehnice, desfăşurării de activităţi de cercetare de către cadre didactice şi studenţi, producerii***

Stiri Pe Surse.ro

de seminţe şi material săditor, reproducţiei şi selecţiei animalelor de rasă în concordanţă cu obiectul de activitate al staţiunilor didactice din structura organizatorică a USAMV Bucureşti.

În ce priveşte deosebirea dintre dreptul de proprietate publică şi dreptul de proprietate privată, art.136 alin.4 din Constituţie, art.5 alin.2, art.35 din Legea nr.18/1991, art.11 din Legea nr.213/1998 stabilesc că ***bunurile care sunt obiect al proprietăţii publice sunt inalienabile, imprescriptibile şi insesizabile, în concret, ele nu pot fi înstrăinate, pot fi date numai în administrare, concesionate ori închiriate în condiţiile legii, fiind scoase din circuitul civil.***Inalienabilitatea bunurilor obiect al dreptului de proprietate publică impune atât soluţia ***interdicţiei înstrăinării lor, cât şi imposibilitatea dobândirii de către terţi prin oricare mod de dobândire reglementat de lege.***

În cauză, cum s-a arătat, terenul şi construcţiile aferente au fost date în administrarea USAMV Bucureşti în baza Hotărârii Guvernului nr.123/1993, el îşi are sorgintea în dreptul de proprietate publică şi dobândeşte aceleaşi caracteristici juridice (este inalienabil, imprescriptibil şi insesizabil), actul de sesizare, pentru a întări această concluzie, face referire la literatura de specialitate, la acte normative, la doctrină.

Cu referire la dreptul titularului căruia i s-a atribuit administrarea unui bun proprietate publică, rechizitoriul menţionează că art.12 alin.3 din Legea nr.213/1998 prevede că ***are un drept de posesie, de folosinţă, de dispoziţie numai în ce priveşte condiţiile în care i-a fost dat ţinând seama de uzul şi de utilitatea publică a bunului încredinţat, deci dispoziţia materială, nu cea juridică, folosinţa însemnând realizarea scopurilor pentru care fiinţează entitatea titulară a dreptului de administrare a unui bun domeniu public al statului.***

Concret, cu referire la activitatea infracţională reţinută în ce-i priveşte pe inculpaţii Alecu Ioan Niculae, Popoviciu Gabriel Aurel, Diaconescu Ştefan, Bejenaru Andrei Mihai, în contextul problematicii regimului juridic al terenului în suprafaţă de 226,61 ha - Ferma Băneasa – al USAMV Bucureşti, actul de sesizare, **analizând contractul de asociere în participaţiune nr.3440/2000**, dezvoltă următoarea situaţie de fapt :

- în perioada 01 februarie 2000 – 23 aprilie 2008, inculpatul Alecu Ioan Niculae a fost rectorul USAMV Bucureşti; - acelaşi, în perioada 03 august 2000 – 29 iulie 2003 a fost membru în Consiliul de Administraţie al S.C. Băneasa Investments S.A.;

- în perioada 2000 – 2003, inculpatul Diaconescu Ştefan a deţinut funcţia de secretar ştiinţific al USAMV Bucureşti; - acelaşi, în perioada 2008 – 2012 a fost rector al USAMV Bucureşti, iar din 29 iulie 2003 a fost

Stiripesurse.ro

cooptat membru în acelaşi consiliu de administraţie al S.C. Băneasa Investments S.A.

Legea învăţământului (Legea nr. 84/1995 în vigoare la momentul 2000 – 2001), în art.146 prevede că instituţiile de învăţământ superior sunt conduse de senate, iar facultăţile şi departamentele, de consilii, senatele fiind prezidate de rectori, iar consiliile, de decani, atribuţiile acestora stabilindu-se prin Carta Universitară, senatul având competenţa de a aproba Carta, regulamentele de funcţionare, orice modificări ale acestora, propunerile de modificări, completări fiind de competenţa biroului senatului sau a cel puţin o treime din membrii senatului.

Biroul senatului reprezintă organul de conducere operativă şi este alcătuit din rector, prorector, secretar ştiinţific, director general administrativ, reprezentantul studenţilor, el fiind competent în rezolvarea problemelor curente, în aplicarea hotărârilor senatului, în convocarea şedinţelor senatului, în pregătirea materialelor analizate în astfel de şedinţe, în informarea comunităţii academice asupra deciziilor senatului şi propriilor hotărâri.

Cu referire la competenţa biroului senatului şi implicit a senatului USAMV Bucureşti de a negocia participarea cu patrimoniul propriu la societăţile comerciale, fără ca această competenţă să fie reglementată în textul indicat sau în statutul personalului didactic (Legea nr. 128/1997), aceasta a fost dată prin modificarea, la 17 mai 2000, a Cartei USAMV, în condiţiile în care autonomia universitară dă dreptul la elaborarea de reglementări proprii privind autonomia funcţională în concordanţă cu legea, exercitarea dreptului de administrare şi de dispoziţie materială asupra patrimoniului, nu şi de dispoziţie juridică.

Cu referire la atribuţiile rectorului, actul de sesizare reţine că acesta este conducătorul activităţilor academice şi administrative, este preşedinte al senatului, responsabilitatea fiindu-i atrasă în aplicarea Cartei şi regulamentelor universităţii, a celor din hotărârile senatului, el având drept de a semna actele de dispoziţie şi de administrare potrivit nomenclatorului aprobat în prealabil de senat.

În contextul factual amintit, rechizitoriul reţine că inculpatul Alecu Ioan Niculae, imediat după data numirii sale ca rector (01 februarie 2000), în mai multe şedinţe informale ale senatului USAMV Bucureşti, ***a propus asocierea universităţii cu parteneri privaţi,*** inculpatul susţinând că ideea asocierii apăruse anterior numirii sale ca rector, a susţinut-o şi personal pentru că instituţia de învăţământ se afla într-o situaţie economică grea şi exista cadrul legal pentru a întreprinde acel demers, sens în care s-a

Stiripesurse.ro

referit la Hotărârea Guvernului nr.123/1993 modificată prin Hotărârea Guvernului nr.47/1999, act normativ prin care s-a introdus art.5[1] potrivit căruia „Staţiunile didactice, prin intermediul instituţiilor de învăţământ agricol, se pot asocia cu parteneri privaţi români sau străini pentru desfăşurarea de activităţi de producţie, industrializare, comercializare, prestări de servicii, cercetare ştiinţifică şi consultanţă ***în domeniul lor de activitate***".

Dar, reţine actul de sesizare, deşi au existat astfel de discuţii informale în senat, universitatea nu a făcut o ofertă publică de asociere, exemplificându-se că ***inculpatul Alecu Ioan Niculae, în biroul său, s-a întâlnit cu martorii Becali George şi Haliu Nicola***e, el declarând că cei doi au venit la el şi i-au propus asocierea, primul formulând o cerere de asociere (urm. pen., vol.160, filele 136-137). Cu referire la acest aspect, inculpatul a declarat că oferta lui Becali George a fost una verbală, fără un fundament, propunerea de asociere viza suprafaţa de 224 ha aferentă Fermei Băneasa, i s-a propus suma de 20.000 dolari anual, dar nu i s-a comunicat ce se intenţiona a se face cu terenul respectivei ferme. În ce-l priveşte pe Haliu Nicolae, inculpatul a declarat că intenţiona să edifice pe teren blocuri de locuinţe.

Cu referire la ***Popoviciu Gabriel Aurel***, inculpatul a declarat că prin intermediul fostului prodecan, Miclăuş Ioan, a aflat că primul este ***fiul fostului profesor Popoviciu Aurel*** şi că şi el dorea o asociere cu universitatea, astfel că la începutul anului 2000 s-au întâlnit la sediul universităţii şi au convenit încheierea asocierii şi modalitatea de realizare a acesteia.

Etapizat, actul de sesizare evidenţiază că ***ambii au stabilit ca Popoviciu Gabriel Aurel să nu semneze contractul de asociere în participaţiune, el să nu fie parte în acel contract, convenindu-se să se interpună S.C. Log Trans S.R.L. şi numitul Bejenaru Andrei Mihai.***

În ce priveşte ***S.C. Log Trans S.R.L***., aceasta a fost înfiinţată în anul 1992 prin aportul General Logistic Corp cu***sediul în New Jersy, SUA***, 32% din capitalul social, Internaţional Business andTrading Corporation Ltd, cu ***sediul în Turks and Caicos Islands, Britisch West Indies*** cu 51% din capitalul social şi Mărgineanu Cristina cu 17% din capitalul social.

La acelaşi moment, cei doi au stabilit procentele deţinute în asociere, respectiv USAMV Bucureşti 49% din rezultatele financiare, iar Log Trans S.R.L. 51%, în condiţiile în care nu există o evaluare de specialitate privind bunurile ce urmau a fi aduse în asociere, iar procentele evidenţiate s-au menţinut în toate formele asociative care au derivat ulterior.

Stiripesurse.ro

Cu referire la ceea ce urma să primească universitatea, cu acelaşi prilej, s-a convenit asupra sumei de 560.700 dolari cu titlu de sumă minimă garantată.

În contextul amintit, ***Alecu Ioan Niculae i-a adus la cunoştinţă interlocutorului Popoviciu Gabriel că funcţionarii din cadrul Primăriei Sectorului 1 Bucureşti, unde universitatea a depus documentaţia necesară, refuză să elibereze titlul de proprietate pentru terenul în suprafaţă de 226,61 ha aferent Fermei Băneasa şi l-a rugat să-l ajute, cerere acceptată şi urmată de o promisiune în sensul dorit.***

Actul de sesizare mai reţine că ***la acea întâlnire, s-a stabilit că în ipoteza în care universitatea va primi titlul de proprietate pentru teren, acesta va fi adus aport în natură într-o societate comercială.***

Cu referire la acelaşi moment temporal, actul de sesizare accentuează că pentru a capta încrederea senatului USAMV Bucureşti şi a crea aparenţa că asocierea în participaţiune se face cu o persoană cunoscută – fiul profesorului Popoviciu Aurel, cadru didactic acolo, atunci, cei doi au mai convenit ca organismul de conducere amintit să fie lăsat să persiste în cele subliniate, ***în realitate ei înţelegându-se ca asocierea să se facă cu societatea (Log Trans S.A.) în care acţionarul majoritar S.C. Internaţional Bussines and Trading Corporation Ltd de tip off-shore cu sediul în Insulele Turks and Caicos deţinea 51% din acţiuni, în aparenţă Popoviciu Gabriel Aurel neavând vreo calitate oficială, aceasta şi în considerarea faptului că societatea de tip off-shore, pe lângă facilităţile fiscale, asigura anonimatul acţionariatului, al activităţilor desfăşurate, al profiturilor realizate şi investiţii asigurate pentru patrimoniul societăţii.***

La urmărirea penală, rectorul universităţii, inculpatul Alecu Ioan Niculae a declarat că asocierea i-a fost prilejuită de intrarea în vigoare a unei hotărâri de guvern care stipula acest lucru.

Procurorul, cu referire la acest aspect, pe baza analizei proceselor-verbale ale şedinţelor senatului şi biroului senatului din perioada 1998 – aprilie 2000, a reţinut că acestea nu au în conţinut referiri la situaţia dezastruoasă (susţinută de inculpat) care ar fi antrenat intrarea în asociere cu parteneri privaţi (vol.150 urm. pen., filele 1-203, vol.152 urm. pen.).

S-a mai reţinut că procesele-verbale nu au evidenţiat, până la momentul februarie 2000 (numirea ca rector a inculpatului) că universitatea ar fi urmărit încheierea vreunei astfel de asocieri, anul 1998 fiind ales, în concepţia actului de sesizare, deoarece prin Hotărârea de Guvern nr.47/1999 (în vigoare din luna februarie) s-a completat Hotărârea de Guvern nr.123/1993, respectiv s-a introdus art.5^1 (vol.150, 152 urm. pen.,

Stiripesurse.ro

filele 47-120, 67-180), inculpatul apărându-se în sensul că această hotărâre din anul 1993, astfel completată în 1999, ar constitui legea care-i conferea posibilitatea asocierii cu parteneri privaţi, dar în acest sens nu s-a evidenţiat nicio propunere anterioară anului 2000.

La 06 februarie 2000 (proces-verbal de şedinţă), Alecu Ioan Niculae a pus în discuţia senatului (vol.152 urm. pen., fila 170) ***aspecte relevante privind interesul său în legătură cu terenul aparţinând Fermei Băneasa, exemplificându-se schimbarea directorului Staţiunii Didactice Belciugatele şi neintrarea Fermei Băneasa în asociere odată cu Staţiunea Belciugatele terenul primei urmărindu-se a ajunge la asocierea convenită cu inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel.***

În şedinţa Senatului din 02 martie 2000, la punctul 3 al ordinii de zi, figura situaţia Staţiunii Didactice Belciugatele, inculpatul Alecu Ioan Niculae avansând ideea că în atenţia sa se află proiecte care, dacă se vor realiza, vor duce la schimbarea situaţiei economico-financiare dezastruoase, actul de sesizare subliniind că acestea erau legate de ofertele de asociere primite de universitate de la persoane fizice, printre care şi de la inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel, tot atunci Alecu Ioan Niculae propunând ca măsură obţinerea titlului de proprietate şi cerând să fie mandatat să întreprindă măsuri legate de asociere, elocvente fiind următoarele : „Dl. rector supune la vot propunerea ca biroul de senat să fie mandatat să ia toate măsurile necesare, inclusiv cele legate de asocierea cu alţi parteneri, pentru redresarea Staţiunii Didactice Belciugatele şi aducerea staţiunii în situaţia de a contribui cu venituri la procesul învăţământului. Se aprobă cu unanimitate de voturi” (vol.150 urm. pen., fila 97).

Între 02 – 29 martie 2000 (această ultimă dată fiind cea a şedinţei de senat) s-a reţinut că Biroul de Senat, organism executiv al universităţii, coordonat de inculpat, s-a întâlnit de mai multe ori, la 10 martie 2000, în şedinţa condusă de inculpat acesta scoţând în evidenţă lipsa lichidităţilor, dar şi că ***are o promisiune de asociere pentru care este necesară înscrierea terenului la Oficiul de Cadastru*** (vol.152 urm. pen., fila 181), actul de sesizare reţinând că potrivit Hotărârii Guvernului nr.123/1993, nu era necesară condiţia înscrierii terenului, acesta aflându-se în domeniul public şi dat în administrarea universităţii, înscrierea însă putându-se realiza numai după existenţa unui titlu de proprietate. Se reţine că ***acţiunile inculpatului sunt proprii înţelegerii cu coinculpatul Popoviciu Gabriel Aurel, acesta din urmă condiţionând asocierea de intabularea terenului universităţii şi înscrierea la Oficiul Cadastrului, scopul fiind transferarea terenului din patrimoniul universităţii în societatea controlată, intabularea fiind o etapă pentru obţinerea, nelegal, a***

Stiripesurse.ro

titlului de proprietate pentru cele 224 ha teren (suprafaţă existentă la acele momente).

USAMV Bucureşti, ***printr-o persoană interpusă, inculpatul Bejenaru Andrei Mihai (amintit în înţelegerea dintre cei doi) a introdus cerere la Biroul de Carte Funciară de pe lângă Judecătoria sectorului 1 şi a obţinut intabularea, respectivul demers, reţine actul de sesizare, fiind folosit pentru obţinerea, nelegal, a titlului de proprietate.*** În sprijinul neprevederii în Hotărârea de Guvern nr.123/1993 a obligaţiei intabulării pentru asociere cu un partener privat, actul de sesizare reţine că în şedinţa Biroului Senatului din 10 martie 2000, inculpatul Alecu Ioan Niculae a spus că societatea Consorţiul Agro 2000, interesat cu asocierea cu Staţiunea Didactică Belciugatele, a prezentat un studiu de pre-fezabilitate şi nu era interesată de regimul juridic al terenului (vol.152 urm. pen., filele 181-182).

Actul de sesizare reţine că ***deşi inculpatul a încercat sistematic să inoculeze ideea că Staţiunea Didactică se afla într-o situaţie economico-financiară dezastruoasă, procesul-verbal al şedinţei de senat din 17 martie 2000 aînscris că în Ferma Băneasa studenţii Facultăţii de Horticultură, în primăvara anului 2000, au făcut practică (tăieri de vie şi pomi fructiferi), deci terenul acesteia era vital pentru instruirea practică în vederea formării viitorilor specialişti.***

La acea şedinţa au participat şi Miclăuş Ion, Cepoiu Nicolae, Dobrescu N., Dogaru Ilie, Popescu Victor, pe ordinea de zi a respectivei şedinţe figurând punctul „Problema Fermei Băneasa şi incinta, pentru care a fost invitat domnul profesor Popescu Victor – decanul Facultăţii de Horticultură şi s-a reţinut că s-a răspuns solicitării de organizare a practicii pe 2 ha vie din 26 ha realizându-se tăieri la fel, pe 1 ha pomi din 34 ha, făcându-se tăieri (vol.152 urm. pen., fila 181).

Un nou pas în realizarea înţelegerii dintre cei doi inculpaţi, în viziunea actului de sesizare, l-a constituit propunerea făcută de inculpatul Alecu Ioan Niculae din şedinţa biroului senatului din 27 martie 2000 în sensul convocării senatului pentru 29 martie 2000 pentru a se discuta componenţa Comitetului Director; ***modificarea Cartei Universităţii în sensul ca directorul Staţiunii Didactice să nu fie, obligatoriu, membru în senat***; USAMV Bucureşti să participe cu patrimoniul propriu la societăţile comerciale; Senatul să aprobe participarea; Biroul Senatului să negocieze participarea, ceea ce constituie materializarea înţelegerii dintre cei doi inculpaţi, după ce se realizase intabularea, nelegal, a terenului care nu se afla în circuitul civil, ci în domeniul public, ei urmărind aducerea terenului, iniţial, într-o asociere urmată de aportarea lui la capitalul social al unei

Stiri Pedagogice.ro

societăţi comerciale, toate aceste propuneri ale inculpatului încălcând dispoziţiile Hotărârii de Guvern nr.123/1993 modificată şi ale art.10 din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, art.5 din hotărârea menţionată prevăzând că suprafeţele de teren înscrise în anexa 2, împreună cu construcţiile aferente trec în administrarea instituţiilor de învăţământ, în condiţiile în care, la acel moment (anul 2000), Hotărârea Guvernului nr.517/1999 modificată prevedea că terenul se află în domeniul public.

Privind Hotărârea Guvernului nr.123/1993, art.4[1] al acesteia prevedea că ***staţiunile didactice, prin intermediul instituţiilor de învăţământ superior, se pot asocia cu parteneri români sau străini pentru desfăşurarea de activităţi de producţie, actul de sesizare reţinând că regimul juridic al asocierii este diferit de cel al societăţilor comerciale.***

Art.10 alin.2 din Legea nr.213/1998 prevede că ***trecerea unui teren din domeniul public în domeniul privat se face, după caz, prin hotărâre a Guvernului, a consiliului judeţean respectiv a Consiliului General al Municipiului Bucureşti sau Consiliului local, dacă prin Constituţie sau lege nu se prevede altfel.***

Cu referire la necesitatea existenţei unei aprobări din partea Ministerului Educaţiei Naţionale, actul de sesizare redă cuvântul luat în şedinţa senatului universităţii din 27 martie 2000 de către Burloi Gheorghe, jurist al universităţii, acesta spunând că ***„ ... să mai studiem legislaţia şi pentru siguranţă să obţinem o aprobare a M.E.N.”*** (vol. 152, fila 187), cerere/propunere la care inculpatul Alecu Ioan Niculae invocă necesitatea adoptării unei soluţii rapide pentru că există lipsă de lichidităţi, există restanţe la utilităţi, nu sunt surse imediate de venit.

Ca atare, reţine actul de sesizare, ***inculpatul, astfel cum convenise cu coinculpatul Popoviciu Gabriel Aurel, urmărea rapiditatea acţiunilor menite a realiza asocierea şi aportarea terenului la capitalul social al firmei controlată de Popoviciu Gabriel Aurel.***

Şedinţa senatului din 29 martie 2000 s-a desfăşurat pe baza ordinii de zi amintită, stabilită de inculpat (vol.150 urm. pen., fila 98) şi de această dată el punând în discuţie situaţia de la Staţiunea Didactică, în luarea sa de poziţie insistând asupra presupusei ineficienţe economice a acesteia, reliefată pe formulări de genul : lucrările de la Staţiunea Didacticăse derulează pe credit, primele încasări de pe recolta din acest an vin în luna noiembrie, singura sursă de venit, vânzarea laptelui.

Cu aceeaşi ocazie, inculpatul a prezentat senatului modificările la Carta Universităţii, ***fapt menit a pune în aplicare planul convenit***, cel al

Stiri Pro Educatie

asocierii, actul de sesizare accentuând că dacă inculpatul Alecu Ioan Niculae era preocupat în exclusivitate de situaţia Staţiunii Didactice şi implicit de o asociere în vederea eficientizării avea instrumentul juridic, Hotărârea Guvernului nr.123/1993 modificată, nefiind necesară modificarea Cartei, ***act urmărit de el pentru a se acoperi cât mai bine printr-o decizie colectivă, respectiv a senatului.***

Pentru cauză, subliniază actul de sesizare, interesează capitolul din Cartă destinat Autonomiei, în acesta urmând a se introduce „participarea cu patrimoniul propriu la societăţile comerciale" şi cel destinat Competenţei, acesta din urmă întregindu-l cu „Senatul aprobă participarea cu patrimoniul propriu la societăţi" şi „Biroul Senatului negociază participarea cu patrimoniu la societăţile comerciale", ***toate acestea fiind necesare realizării înţelegerii cu coinculpatul Popoviciu Gabriel Aurel, aducerea terenului în patrimoniul societăţilor comerciale controlate.***

La aceeaşi şedinţă, potrivit art.8 din Hotărârea Guvernului nr.123/1993, s-a ales componenţa Comitetului Director responsabil de conducerea staţiunii, inculpatul fiind președinte, ***după ce fostul director Georgescu Gheorghe a fost înlocuit cu numitul Chira Gheorghe şi s-a reţinut expres că nou director nu este membru al senatului, înlocuirea lui Georgescu Gheorghe fiind cauzată de opoziţia acestuia la propunerea inculpatului în legătură cu procentul cu care S.C. Log Trans S.R.L.. venea în asociere.***

Lucrările şedinţei au mai reţinut că ***demarase acţiunea de inventariere a patrimoniului Fermei Băneasa, că spaţiile sunt ocupate de chiriaşi fără contract, actul de sesizare accentuând că astfel hotărârea de asociere fusese deja pusă în practică odată ce se lucra la actele preparatorii necesare.***

Subliniera situaţiei că spaţiile erau ocupate de chiriaşi fără contract, reţine rechizitoriul, era menită a demonstra că inculpatul Alecu Ioan Niculae ***era interesat şi de construcţiile existente pe terenul Fermei Băneasa.***

În continuare, reţine rechizitoriul, în vederea realizării înţelegerii dintre cei doi inculpaţi, la 06 aprilie 2000, S.C. Log Trans SRL., înregistrată la Registrul Comerţului sub nr.J/31984/1992 a înaintat USAMV Bucureşti o adresă prin care propunea încheierea contractului de asociere în participaţiune potrivit art.252 din Codul comercial (vol.149 urm. pen., fila 370).

Cu referire la această societate, despre care rechizitoriul a reţinut că ***a constituit intermediarul inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel, folosind-o ca „paravan" în activitatea infracţională cu scopul***

Stiri Recusari.ro

camuflării transferului terenului în suprafaţă de 226,61 ha din patrimoniul public în cel privat, aceasta, potrivit datelor furnizate de Oficiul Naţional al Registrului Comerţului Bucureşti, a fost înfiinţată în anul 1992, asociaţii şi cotele de participaţiune fiind detaliate în prezenta, la ea referindu-se inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel când se convenise asocierea cu universitatea.

În adresa de ofertă, S.C. Log Trans SRL a înscris că asocierea avea ca scop „îmbunătăţirea activităţii efectuată de către Universitatea de Ştiinţe Agricole şi Medicină Veterinară la Ferma Băneasa" şi a purtat nr.3285/06.04.2000, ***în esenţă propunerea asocierii purtând asupra patrimoniului aferent Fermei Băneasa cu care universitatea să participe, iar societatea să participe cu resursele financiare necesare dezvoltării activităţii specifice fermei*** proporţia de participare la beneficii şi pierderi fiind cea stabilită, convenită de cei doi inculpaţi încă de la începutul lunii februarie 2000, înscriindu-se şi că universitatea va primi un profit minim garantat de 6 miliarde de lei vechi pe an.

S.C. Log Trans SRL, în aceeaşi ofertă, a propus ca în cazul în care universitatea va soluţiona situaţia juridică a patrimoniului fermei, să ia în considerare reorganizarea asociaţiunii în societatea comercială pe acţiuni în vederea diversificării activităţii actuale şi identificarea unor noi surse de venit, ceea ce, susţine actul de sesizare, reprezintă***punerea în practică a înţelegerii dintre inculpaţi, cum se angajaseră, potrivit interesului inculpatului Popoviciu Gabriel Aurel, în folosul lui şi vădit în prejudicierea universităţii, conţinutul ofertei explicând acţiunile inculpatului Alecu Ioan Niculae din şedinţele Senatului şi ale Biroului Senatului, care erau menite a pregăti realizarea asocierii.***

Analizând finalitatea interesului inculpatului Popoviciu Gabriel Aurel, respectiv obţinerea terenului Fermei Băneasa, actul de sesizare, raportându-se punctual conţinutului ofertei, într-o primă concluzie, reţine că zisa asociere în participaţiune menită a îmbunătăţi activitatea universităţii la Ferma Băneasa, este corelativă acţiunilor inculpatului Alecu Ioan Niculae de a prezenta senatului şi biroului senatului activitatea dezastruoasă de la fermă, respectiv cheltuieli mari, neintrarea fermei în asociere cu Staţiunea Didactică Belciugatele, ferma trebuie păstrată pentru alte activităţi datorită poziţiei terenului ei, inexistenţa unor lichidităţi până la recolta de grâu, promisiuni de asociere, solicitarea necesarului de cheltuieli, modalitate de captare a voinţei membrilor senatului, inducerea în eroare a acestora.

Privind scopul urmărit în realitate, se reţine că oferta propunea ca în asociere S.C. Log Trans SRL să aibă majoritatea, la fel, ea să asigure managementul, iar dacă situaţia juridică a terenului fermei va

Stiripesurse.ro

fi rezolvată, a propus reorganizarea asocierii în societatea comercială pe acţiuni, acestea constituind înţelegerea dintre cei doi inculpaţi însă de la momentul februarie 2000.

În prima zi următoare înaintării ofertei, inculpatul Alecu Ioan Niculae a organizat şedinţa biroului senatului, primul punct al ordinii de zi fiind discutarea asocierii (vol.152 urm. pen., fila 191).

În prealabil, cu acea ocazie, inculpatul a prezentat ofertele de asociere cu Ferma Băneasa, înaintate de ***George Becali***, de S.C. ITC S.R.L. reprezentată de Nedelcu Gheorghe (aceasta având ca obiect de activitate producerea şi comercializarea seminţelor), ale unei alte societăţi ocupată în construirea de locuinţe şi pe cea a C.A.P. România SRL în ce priveşte Staţiunea Belciugatele, apreciată a fi generală, cu studiu de prefezabilitate şi profit de două miliarde de lei vechi, prezentarea fiind strictă, generală, fără o detaliere a conţinutului fiecăreia.

Cu referire la ***oferta S.C. Log Trans SRL.,*** inculpatul a adus la cunoştinţa membrilor că inculpatul ***Popoviciu Gabriel Aurel*** este acţionar, asociat în mai multe societăţi şi că a sprijinit universitatea pentru obţinerea titlului de proprietate (proces-verbal 07 aprilie 2000 vol.152 urm. pen., fila 191), la acea dată însă inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel nu avea calitatea de acţionar sau asociat.

S-a mai reţinut că în şedinţa amintită, s-a mai prezentat şi ***o ofertă înaintată de S.C. Universal Technology Trading SRL*** pentru asociere cu Ferma Moara Domnească şi cu Staţiunea Belciugatele, actul de sesizare reţinând că ***şi aceasta venea din partea inculpatului Popoviciu Gabriel Aurel***, dar nu interesează cauza de faţă.

În legătură cu oferta, S.C. Log Trans SRL, la aceeaşi şedinţă, inculpatul Alecu Ioan Niculae a prezentat şi deci s-a dezbătut, exclusiv scrisoarea de intenţie, dar s-a menţionat obiectul ofertei (încheierea unui contract de asociere în participaţiune cu posibilitatea transferării în societatea comercială pe acţiuni).

În dezvoltarea scrisorii de intenţie, după ce unul din membrii biroului (Vâjială Mihai - decedat -) a cerut ca să se acopere costurile cercetării, să se precizeze obiectul şi durata contractelor, inculpatul a informat că asocierea este de durată, cel puţin 10 ani, ***nu va fi neglijată cercetarea, învăţământul, acestea sunt vizate a se dezvolta***, contractul urmând să aibă clauze asiguratorii (acelaşi vol., aceeaşi filă), iar pentru a se face mai pregnant reliefată dorinţa lui de a răspunde pozitiv înţelegerii cu coinculpatul, a atenţionat că nu au avut realizări în ultimii ani, iar orice întârziere va duce la pierderea terenului (acelaşi vol., aceeaşi filă – proces-verbal 07 aprilie 2000).

Stiri pe surse.ro

Intervenţia lui Georgescu Gheorghe, fostul director al Staţiunii Didactice Belciugatele, de inversare a procentelor asocierii în sensul ca universitatea să deţină 51% pentru a nu se pierde controlul asupra asocierii, a fost respinsă, inculpatul Alecu Ioan Niculae motivând că investiţiile S.C. Log Trans S.R.L. depăşesc aportul universităţii, şi aceasta se află într-o situaţie economică dificilă din cauza soluţiilor defectuoase adoptate de conducere (acelaşi vol., aceeaşi filă), la acel moment însă neexistând o evaluare a patrimoniului universităţii şi lipsind vreo dată că S.C. Log Trans S.R.L. ar investi mai mult, procentele fiind acele stabilite cu coinculpatul încă din februarie 2000.

Biroul senatului a aprobat continuarea tratativelor cu S.C. Log Trans S.R.L., inculpatul Alecu Ioan Niculae fiind mandatat să negocieze şi să semneze actele asocierii.

Întrucât în şedinţa amintită s-a cerut ca S.C. Log Trans SRL să detalieze oferta, la 10 aprilie 2000 Bejenaru Andrei Mihai, cu adresa nr.3368, a transmis că societatea garantează plata a 560.700 dolari sumă minimă anuală, rambursează contravaloarea cheltuielilor angajate pentru culturile existente atunci şi ***asigură desfăşurarea învăţământului şi a cercetării în sensul menţinerii profilului didactic al fermei pentru ca studenţii să facă practică, să se modernizeze cercetarea astfel încât să fie adoptate tehnologiile avansate urmare investiţiilor, garantarea realizărilor fiind asigurată prin supravegherea decizională exclusiv a universităţii pentru activitatea didactică, dar şi dreptul de control asupra producţiei şi comercializării.***

Actul de sesizare subliniază că suplimentarea ofertei era atractivă pentru profilul universităţii, dar, ***în realitate, a avut numai scopul captării voinţei membrilor biroului senatului şi senatului în vederea determinării să încheie contractul, realitatea de pe teren intervenită ulterior momentului contractului dovedind că nu s-a modernizat Ferma Băneasa, nu i s-a păstrat profilul didactic şi de cercetare, ci au fost demolate toate componentele bazei tehnico-materiale (laboratoare, magazii, culturi de vie, de pomi fructiferi), în loc construindu-se puncte comerciale (lanţurile IKEA, Carrefour ş.a.).***

Cu referire la cercetare, aceeaşi suplimentare a ofertei S.C. Log Trans SRL sublinia că ***„va fi sprijinită activitatea ştiinţifică a universităţii prin sponsorizări pentru colectivele de cercetare, se va constitui fond de burse pentru studenţi care obţin rezultatele cele mai bune”.***

Privind bunurile obiect al asocierii, oferta suplimentată menţiona că ele îşi vor păstra regimul juridic avut la data perfectării contractului, S.C.

Stiripesurse.ro

Log Trans SRL neavând dreptul să le vândă, iar pe durata contractului, interdicţia de vânzare era asumată şi pentru terenurile şi clădirile aduse aport de către universitate, pentru activitatea asocierii şi realizării de venituri S.C. Log Trans SRL obligându-se să edifice bunuri imobile necesare, la expirarea contractului acestea rămânând în proprietatea deplină a USAMV Bucureşti.

Actul de sesizare, cu referire la acest aspect de mai sus, subliniază că bunurile imobile ce s-ar fi putut realiza pe durata asocierii erau dintre cele menite a dezvolta activitatea didactică şi de cercetare.

Din nou, şi în adresa de suplimentare a ofertei, reţine actul de sesizare, S.C. Log Trans SRL îşi menţine propunerea potrivit căreia dacă situaţia juridică a terenului Fermei Băneasa va fi clarificată, să se ia în considerare reorganizarea asocierii în societate comercială pe acţiuni, în aceasta USAMV Bucureşti să aducă ca aport terenul proprietate.

La 11 aprilie 2000, inculpatul Alecu Ioan Niculae a introdus pe ordinea de zi a şedinţei biroului senatului suplimentul ofertei, în legătură cu aceasta el menţionând că S.C. Log Trans SRL a mărit suma minimă garantată (la 560.700 dolari), din care 280.350 dolari urmând a fi transferaţi imediat când se va preda patrimoniul şi ***a precizat, expres, că oferta se referă la Ferma Băneasa, el punctând cele referitoare la fondul pentru cercetare, burse studenţi, dotări laborator, modernizări cămine.***

În aceeaşi zi, a avut loc şedinţa senatului convocată pentru analiza ofertei, ***lucrările au fost accelerate astfel cum ceruse inculpatul*** pentru că „orice întârziere va duce la pierderea terenului”, dar asocierea s-a pus în dezbatere la capitolul „Diverse” (vol.150 urm. pen., fila 101-103).

În legătură cu asocierea, actul de sesizare, analizând procesul-verbal, reţine că inculpatul a spus că se vor prezenta scrisorile de intenţie pentru asociere selectate de birou, ***acestea însă s-au referit numai la oferta S.C. Log Trans SRL*** în condiţiile în care, anterior, ofertele menţionate au fost numai amintite, nu şi analizate, ***ceea ce constituie punerea în practică a înţelegerii dintre cei doi inculpaţi, impunerea ofertei rapid, făcându-se şi pe fondul lipsei de experienţă a membrilor biroului de senat şi ai senatului*** (proces-verbal vol.150 urm. pen., filele 101-103), declaraţia inculpatului Alecu Ioan Niculae (vol.1 urm. pen., filele 241-248), lipsă de experienţă subliniată încă din 07 aprilie 2000 de Dogaru Ilie, martor, acesta precizând şi că întrebările din Senat trebuiau să vizeze atât lipsa lor de experienţă, cât şi de cunoştinţe în domeniul afacerilor (vol.152 urm. pen., fila 191).

În legătură cu cea de-a doua ofertă, dar care viza Ferma Moara Domnească şi Staţiunea Belciugatele, venită de la S.C.

Stiripesurse.ro

Universal Technology Trading SRL, actul de sesizare reţine că ***oferta era controlată de inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel, ea fiind menită creării aparenţelor că exista interes ce viza activitatea de cercetare şi de învăţământ, imediat după încheierea contractului de asociere pentru Ferma Băneasa contribuţia pentru celelalte două a fost redusă, ulterior contractele fiind desfiinţate.***

Inculpatul Alecu Ioan Niculae, în şedinţa Senatului din 11 aprilie 2000, a comunicat că alegerea contractului de asociere în participaţiune s-a impus pentru că ***nu s-a obţinut titlul de proprietate pentru Ferma Băneasa*** şi a evidenţiat avantajele asocierii : suma minimă garantată, din care 280.350 dolari va fi la dispoziţia universităţii la momentul predării bunurilor, la fondurile pentru cercetare, burse, dotări, modernizări, avantajele băneşti pentru cadrele didactice.

În ce priveşte condiţiile negociate, inculpatul a arătat că s-au situat la nivelul fondului de valori finanţate de la buget, sumele ce se vor încasa vor permite stabilirea salariului la limita superioară, el inducând astfel ideea că numai acea asociere va permite aplicarea OUG nr.8/2000 privind salariile în învăţământul superior, în realitate actul normativ referindu-se la măriri salariale din surse bugetare, nu extrabugetare care ar fi provenit de la S.C. Log Trans SRL

Cu acelaşi prilej, reţine actul de sesizare, acelaşi inculpat a comunicat că după semnarea contractului, activitatea financiară va fi în grija asociatului, acesta va deconta şi cheltuielile făcute până la asociere, comitetul director al Fermei Băneasa (al cărui preşedinte era) a procedat la dublarea salariilor, că s-a realizat inventarierea patrimoniului, iar predarea – primirea acestuia, deci, va fi rapidă.

În concluzie, inculpatul a precizat că încheierea contractului se face având în vedere prevederile din scrisorile de intenţie pe clauzele evidenţiate, precum şi propunerile senatului (vol.150 urm. pen., fila 102).

Analizând comportamentul inculpatului astfel cum transpare din procesul-verbal al şedinţei, actul de sesizare reţine că ***acesta a trecut sub tăcere un element cuprins în chiar asocierea cu S.C. Log Trans SRL. si nu a informat asupra altor oferte de asociere,*** elementul omis fiind legat de punctul potrivit căruia „în cazul în care situaţia juridică a patrimoniului Fermei Băneasa va fi clarificată, să luaţi în considerare reorganizarea asociaţiunii în societatea comercială pe acţiuni, în care părţile să aducă ca aport titlul de proprietate asupra bunurilor”. Cu privire la acest aspect, procurorul subliniază că propunerile din ofertă se refereau la două situaţii juridice diferite, respectiv regimul juridic al contractului de asociere în participaţiune (art.252 Cod comercial înscris de S.C. Log Trans

Stiripesurse.ro

SRL), actul fiind cel specific societăţilor comerciale pe acţiuni (Legea nr. 31/1990).

Pentru a reliefa intenţia frauduloasă a inculpatului, se reţine că la şedinţa senatului din 11 aprilie 2000, ***nu a fost invitat să participe consilierul juridic al universităţii, Burloi Gheorghe, membrii senatului neavând astfel cunoştinţă că cele 226,61 ha teren odată aduse aport în natură la capitalul social al unei societăţi comerciale pe acţiuni, acesta devenea bun comun, societatea nou înfiinţată având patrimoniu distinct de cel al universităţii.***

Că ***senatul nu cunoştea conţinutul real şi detaliat al ofertei***, ***inculpatul inducându-l în eroare*** rezultă, reţine rechizitoriul, şi din enunţatul cuvânt al inculpatului atunci când a supus votului încheierea contractului „având în vedere prevederile din scrisorile de intenţie”.

Împrejurarea că membrii senatului nu au fost informaţi complet asupra a ceea ce urmau să voteze este dovedită şi de ***luarea de poziţie a numitului Bercea Ion – decedat la datele urmăririi penale, la acele momente profesor universitar, acesta remarcând că societatea cu care se dorea încheierea contractului nu are obiect de activitate compatibil cu cel al Fermei Băneasa, respectiv „partenerul nu este de specialitate”*** (vol.150 urm.pen., fila 103), actul de sesizare reţinând că această remarcă, punct de vedere sunt în concordanţă cu prevederile Hotărârii Guvernului nr.123/1993, respectiv art.4[1] din ***acest act normativ stabilind că staţiunile didactice, prin intermediul instituţiei de învăţământ superior agricol se pot asocia cu parteneri români sau străini pentru desfăşurarea de activităţi de producţie, industrializare, comercializare, prestări de serviciu, cercetare ştiinţifică şi consultanţă în domeniul lor de activitate, deci asocierea în participaţiune nu s-a făcut în sensul textului.***

Senatul a admis oferta completată şi l-a împuternicit pe inculpatul rector să negocieze şi să semneze contractul de asociere, prin hotărârea nr.4 din 11 aprilie 2000, pct.3, aprobându-se asocierea Fermei Băneasa cu SC Log Trans SRL în baza scrisorilor de intenţie prezentate prin contract de asociere în participaţiune cu posibilitatea transformării asociaţiunii în societate comercială pe acţiuni, înserându-se şi obligaţia prevederii distincte a următoarei propuneri: -anual, vor fi delimitate suprafeţele şi efectivele de animale pentru desfăşurarea activităţii didactice şi de cercetare; -clauză expresă privind penalităţile ce se vor percepe pentru întârzierea plăţii sumelor minime garantate; -dacă asociaţiunea se va transforma în societate pe acţiuni, să se prevadă în statut şi în contractul de societate sau alte acte juridice obligaţia de a se asigura pentru USAMV

Stiri pe surse.ro

Bucureşti sumele minime garantate, prevăzute în contractul de asociere în participaţiune; -cotele de participare se vor păstra la nivelul stabilit pe toată perioada asociaţiunii; -acelaşi nivel al cotelor se va stabili şi se va păstra pe toată perioada şi în cazul transformării asociaţiei în societate comercială pe acţiuni; -în cazul imposibilităţii de plată a sumelor minime garantate prevăzute în contract, rezilierea contractului se va face după un termen de graţie de cel mult şase luni (vol.5 urm.pen., fila 162), rechizitoriul subliniind că cele redactate în hotărâre denotau că senatul nu a cunoscut conţinutul ofertei suplimentată.

Tot la 11 aprilie 2000, s-a emis Hotărârea Senatului, în esenţă aceasta referindu-se la acceptarea ofertei de ale contractului de asociere în participaţiune între Ferma Băneasa şi firma SC Log Trans S.R.L. conform adresei firmei nr.3285 din 6 aprilie 2000 şi detaliată prin adresa nr.3386 din 10 aprilie 200, având ca obiect exploatarea în comun a patrimoniului Fermei Băneasa, dar şi la împuternicirea cu puteri depline a rectorului USAMV pentru a negocia şi semna în forma finală contractul cu SC Log Trans SRL, contract care va cuprinde în mod expres clauzele menţionate în oferte, precum şi transformarea asociaţiunii în societate pe acţiuni. Aceeaşi decizie cuprinde şi clauzele înserate de membrii senatului, rechizitoriul subliniind că ***în hotărârea nr.4 s-au reţinut aspecte nesupuse atenţiei membrilor, respectiv informarea lor de către inculpat, că asocierea se va transforma în societate pe acţiuni, cotele de participare, nu au fost stabilite de senat, ci de inculpatul Alecu Ioan Niculae cum se înţelesese în februarie 2000 cu coinculpatul Popoviciu Gabriel Aurel acesta, la 11 aprilie 2000 referindu-se la cotele de participare, iar membrii senatului niciodată nu au văzut scrisorile de intenţie.***

Actul de sesizare, în ideea sublinierii împrejurării că inculpatul rector, preşedinte al biroului senatului, a acţionat potrivit înţelegerii cu coinculpatul, a reţinut că ***la 10 aprilie 2000, după transpunerea în practică a celor convenite în februarie 2000 prin adoptarea deciziei senatului, l-a apelat telefonic pe inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel şi l-a informat că senatul a aprobat asocierea*** (vol.1 urm.pen., fila 146), ambii stabilind că ***juriştii inculpatului Popoviciu Gabriel Aurel să conceapă contractul, în locaţia acestuia din urmă, în condiţiile în care universitatea avea un jurist angajat, martorul Burloi Gheorghe.*** Aspectul de mai sus a fost recunoscut de inculpatul Alecu Ioan Niculae, dar el a motivat că totul s-a făcut cu acordul membrilor biroului de senat şi senatului universităţii, rechizitoriul reţinând că apărarea inculpatului nu este confirmată de nicio probă: - nici un membru al organismelor

Stiripesurse.ro

menţionate nu a confirmat, iar procesele-verbale ale şedinţelor nu înscriu o asemenea aprobare, un asemenea acord.

În continuarea descrierii situaţiei de fapt, actul de sesizare reţine că la ***12 aprilie 2000***, urmare înţelegerii dintre cei doi inculpaţi, ***Bejenaru Andrei Mihai s-a prezentat la sediul universităţii având asupra sa contractul de asociere în participaţiune redactat***, întâlnirea lui cu inculpatul rector având loc spre ora 21.00, în biroul acestuia. Ulterior, inculpatul Alecu Ioan Niculae i-a chemat pe Constantin Croitoru, prorector, pe Miclăuş Ioan, prorector, Cepoi Nicolae, prorector, pe Diaconescu Ştefan, secretar ştiinţific, Dobrescu Nicolae, director general, Burloi Gheorghe, jurist, la acea oră nefiind prezentă Nedu Elena, contabil şef (vol. 1 urm.pen., filele 268-292).

Reprezentanţii universităţii au semnat contractul înregistrat sub nr.3440 din 12 aprilie 2000, ***din partea SC Log Trans S.R.L. semnând Bejenaru Andrei Mihai.***

În aceeaşi seară, după semnarea contractului, în biroul inculpatului rector s-a prezentat inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel, acesta invitându-i pe semnatari la o masă ce a avut loc la un restaurant.

Momentele reţinute au fost detaliate şi în ***declaraţia inculpatului Alecu Ioan Niculae***, reprodusă la fila 32 arechizitoriului şi există în vol.1 urmărire penală, fila 241, dar cu nuanţări în sensul că inculpatul susţine că membrii biroului senatului au fost de acord ca proiectul de contract să fie întocmit de personalul din SC Log Trans, că Bejenaru Andrei Mihai s-a prezentat în biroul său la 12 aprilie 2000 după prânz, avea mai multe exemplare ale proiectului contractului, membrii biroului senatului, juristul şi contabilul şef au primit câte un exemplar pentru a-l analiza şi a propune, aceştia l-au studiat, l-au modificat, iar după adoptarea formei finale, a fost semnat, discuţiile pe clauze au durat până în jurul orei 23:50, în biroul său, Popoviciu Gabriel Aurel i-a felicitat şi invitaţia la restaurant s-a făcut pentru a sărbători evenimentul.

Declaraţia inculpatului, în nuanţările menţionate, a fost contrazisă de declaraţiile lui Burloi Gheorghe, Dobrescu Nicolae, Diaconescu Ştefan şi Nedu Elena, reproduse la fila 33 a rechizitoriului, procurorul concluzionând că Nedu Elena, contabil şef, a semnat contractul în 13 aprilie 2000, deci nici nu fusese chemată în seara de 12 aprilie 2000, i-a cerut acest lucru Dobrescu Nicolae, nu a avut timp să-l citească pentru că ***i s-a spus că este o urgenţă semnarea***, la momentul în care i s-a adus, contractul era semnat de inculpatul rector, de prorectori, de jurist şi de secretarul ştiinţific (declaraţie reprodusă la fila 34 a rechizitoriului). În această

Stiripesurse.ro

declaraţie martora Nedu Elena menţionează că la scurt timp de la semnarea contractului, pentru că documentele universităţii ajungeau la ea semnate, a luat decizia să se transfere de la USAMV Bucureşti (vol.1 urm.pen., fila 254), ea nu a avut cunoştinţă despre o oferta lansată de universitate în vederea asocierii, nu a ştiut despre existenţa asocierii, nu a ştiut despre existenţa vreunei oferte şi nu a fost solicitată pentru o negociere în vederea încheierii unui contract de asociere, iar cu referire la contractul nr.3440/12 aprilie 2000 nu a cunoscut obiectul contractului.

Burloi Gheorghe, juristul universităţii, a declarat că nu a avut nicio contribuţie la redactarea contractului, în zilele de 11 şi 12 aprilie 2000, nu i s-a comunicat nicio hotărâre legată de asociere şi ***a fost surprins când a sesizat că SC Log Trans era reprezentată de Bejenaru Andrei Mihai şi nu de Popoviciu Gabriel Aurel, el ştiind că universitatea urma să se asocieze cu acesta,*** el nu a cunoscut, nu a văzut oferta, nu a fost consultat de rector deşi ocupa postul de consilier juridic, nu i s-a cerut avizul de legalitate, nu i s-a cerut să reprezinte universitatea la redactarea contractului, din zvon auzind, în februarie-martie 2000, că universitatea urma să se asocieze cu inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel (declaraţie reprodusă la filele 36 şi 37 ale rechizitoriului, vol.1 urm.pen., fila 278).

Inculpatul Diaconescu Ştefan, la acele momente secretar ştiinţific al universităţii, în declaraţia de la urmărirea penală, a infirmat susţinerile inculpatului Alecu Ioan Niculae, el arătând că nu a participat la negocierile legate de forma şi clauzele contractului, nu ştie cine l-a redactat şi în ce loc (fila 37 a rechizitoriului, vol.1 urm.pen., fila 288).

Cu referire la analiza respectivului contract, actul de sesizare reţine că potrivit contractului de societate autentificat sub nr.28283 din 12 noiembrie 1992, ***SC Log Trans S.R.L. avea ca obiect de activitate transporturi interne şi internaţionale, servicii de marketing, turistice, intermediere de tranzacţii imobiliare, intermediere pe bază de comision, de consignaţie şi operaţiuni de import-export.***

În cauză, această societate, ***după încheierea contractului, respectiv la 13 aprilie 2000, a formulat la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti, cerere de completare a obiectului de activitate (nr.409201), iar prin încheierea nr.2014, cererea s-a admis, obiectul de activitate fiind completat cu activităţile specifice agriculturii: cultura cerealelor, creşterea animalelor, cercetarea/dezvoltarea în ştiinţe fizice sau naturale, la aceeaşi dată (13 aprilie 2000), Bejenaru Andrei Mihai devenind administratorul lui SC Log Trans S.R.L.,*** procurorul reţinând că lipsa, la 12 aprilie 2000, a activităţii compatibile cu cea a universităţii, nu îi dădea acesteia dreptul

Stiripecluj.ro

să se asocieze cu SC Log Trans, astfel că oferta şi completarea îmbunătăţită a acesteia, din 6 aprilie 2000 şi 10 aprilie 2000, erau în afara menirii universităţii, aceea de a instrui practic studenţii în câmpuri şi exploatări zootehnice, desfăşurarea de activităţi de cercetare de către cadrele didactice, cercetători şi studenţi, producerea de seminţe şi material săditor, ş.a., aspecte neevidenţiate de inculpatul rector în şedinţa senatului din 11 aprilie 2000, deşi profesorul Bercea Ion, cum s-a arătat, a sesizat acestea, activităţi prevăzute în art.4[1] şi art.4 din Hotărârea de Guvern nr.123/1993 modificată.

Art.1 al contractului încheiat în modalitatea arătată, stipula că asociaţia în participaţiune consta în desfăşurarea şi dezvoltarea de activităţi de producţie şi comerciale aferente patrimoniului UASMV Bucureşti din Ferma Băneasa prin reamenajarea bazei materiale de exploataţie agricolă existentă, dezvoltarea patrimoniului imobiliar prin investiţii noi şi exploatarea comercială a acestora până la expirarea contractului, iar art.1,2 prevedea că asocierea se desfăşura pentru orice alte activităţi prevăzute în obiectul de activitate al SC Log Trans S.R.L. în vederea majorării veniturilor, deci asocierea comporta asupra a două direcţii: reorganizarea bazei materiale de exploataţie agricolă existentă şi dezvoltarea patrimoniului imobiliar prin noi investiţii, urmată de exploatarea comercială a acestora.

În cauză, procurorul subliniază că ***SC Log Trans S.R.L. coordonată de inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel prin intermediul inculpatului Bejenaru Andrei Minai, nu numai că nu a reamenajat şi dezvoltat baza materială a universităţii/Ferma Băneasa, ci a distrus-o, demolând clădirile şi desfiinţând plantaţiile de vie, pomi fructiferi.***

Cu referire la obligaţia de a dezvolta patrimoniul imobiliar prin noi investiţii şi exploatarea comercială a acestora, actul de sesizare subliniază că ***dezvoltarea a însemnat transferarea terenului UASMV Bucureşti într-o societate comercială pe acţiuni, interesat şi coordonator fiind inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel,*** iar privind clauza de la art.1,2, aceasta este în vădită contradicţie cu art.4[1] din hotărârea de guvern amintită, ***asocierea nefăcându-se pentru desfăşurarea de activităţi în domeniul de competenţă al UASMV Bucureşti, ea neavând ca obiect de activitate transporturi interne şi internaţionale ş.a. cum s-a completat sau au existat în obiectul de activitate al SC Log Trans S.R.L..***

Referitor clauzelor de la art.1.3 şi 1.4 din contract, respectiv că asociaţiunea se obliga să sprijine activitatea curentă a universităţii prin

Stiripesurse.ro

finanţarea de programe didactice şi de cercetare privind îmbunătăţirea exploataţiilor agricole, iar UASMV Bucureşti va avea acces liber la facilităţile dezvoltate pentru activitatea didactică şi de cercetare numai în baza unor programe aprobate prealabil de SC Log Trans, actul de sesizare reţine că ***SC Log Trans S.R.L. nu avea obiect de activitate specific universităţii şi nici experienţă,*** acestea nu au fost aduse la cunoştinţa senatului, inculpatul rector spunând că activitatea ştiinţifică şi de cercetare va fi coordonată de UASMV Bucureşti, în condiţiile în care astfel se conturează intenţia inculpatului Popoviciu Gabriel Aurel de a controla şi limita activitatea didactică şi de cercetare de la Ferma Băneasa.

La pct.1.5 din contract –obiectul asociaţiunii - SC Log Trans S.R.L. menţionează că prin acord, ea ***va putea edifica pe terenurile Fermei Băneasa imobile necesare creşterii veniturilor,*** acestea urmând a fi transmise în proprietatea universităţii la expirarea contractului, dar până atunci ele sunt proprietatea sa, universitatea acordând drepturi de superficie pentru teren, clauză în contradicţie cu cele prezentate de inculpatul rector în şedinţele biroului senatului şi senatului, deosebirea fiind majoră şi constituind ***punerea în practică a intenţiei inculpatului Popoviciu Gabriel Aurel, respectiv edificarea pe terenurile Fermei Băneasa, de imobile care nu au trecut în proprietatea universităţii, ci alături de teren, au intrat în patrimoniul unor societăţi comerciale controlate de el.***

Cu privire la gestiunea şi controlul asociaţiunii, în contract s-a stipulat că ele vor fi ţinute de SC Log Trans S.R.L., contabilitatea va fi cea a sa, dar înregistrarea se va face distinct, universitatea având dreptul să desemneze 3 membri în comisia de cenzori.

În ce priveşte aportul UASMV Bucureşti acesta a constat în dreptul de folosinţă, până la expirarea termenului, a bunurilor imobile ale Fermei Băneasa, inclusiv terenul în suprafaţă de 226,61 ha (anexa 1); b. mobile, recoltate şi animalele aflate în inventarul fermei (anexa 2); asigurarea temporală a furnizării de utilităţi, dreptul de superficie pentru imobilele ce se vor edifica pe terenurile Fermei Băneasa, inculpatul rector declarând că toate bunurile aportate erau lipsite de sarcini şi servituţi, la fel, datoriile universităţii anterioare contractului sau pe derularea sa neafectându-le.

Referitor situaţiei juridice a bunurilor imobile, contractul nu a înscris că ele erau în administrarea universităţii.

SC Log Trans S.R.L. aporta sumele pentru finanţarea asociaţiunii pe perioada contractului, atragerea de resurse financiare pentru dezvoltarea activităţii şi realizarea de noi venituri şi dreptul de folosinţă asupra bunurilor

Stiripesurse.ro

ce se vor achiziţiona în nume propriu pentru dezvoltarea activităţii Fermei Băneasa.

Legat de aportul fiecărui asociat, Raportul de constatare financiar-contabil realizat la urmărirea penală de specialiştii Direcţiei Naţionale Anticorupţie a înscris că ***aportul UASMV Bucureşti s-a materializat imediat – respectiv dreptul de folosinţă, bunuri mobile (recolte şi animale), dreptul de superficie asupra imobilelor ce se edificau pe terenul Fermei Băneasa dar asociatul majoritar (S.C. Log Trans SRL), obligându-se cum s-a arătat, aducea aporturi viitoare, neindividualizate la înfiinţarea asociaţiunii (vol.158 urm.pen., file 21-36),*** ceea ce înseamnă că nu s-au fixat sume privind investiţiile, suma minimă lunară fiind de esenţa participaţiei, aceasta este de 51%, în timp ce suma garantată era obligaţie contractuală, ceea ce era în contradicţie cu obiectul asocierii în participaţiune, realizarea acestuia şi îndeplinirea lui presupunând, pe lângă teren (apert al universităţii), resurse financiare necesare pentru desfăşurarea şi dezvoltarea de activităţi specifice fermei, reamenajarea exploataţiei agricole sau dezvoltarea patrimoniului imobiliar prin noi investiţii (vol.158 urm.pen., filele 22-285).

În continuarea analizării contractului, actul de sesizare reţine că potrivit art.6 asociaţiunea era administrată de un Consiliu de Administraţie alcătuit din 5 membri, din care trei desemnaţi de SC Log Trans, iar doi de UASMV Bucureşti.

Art.6.2 prevedea că administrarea curentă se asigura de către SC Log Trans, care avea dreptul să ia orice decizie necesară activităţii curente şi dreptul de a încheia orice acte juridice privind patrimoniul, cu excepţia vânzării aportului universităţii.

Art.7 –Beneficii şi pierderi - al contractului, la pct.3 prevedea că profitul se va distribui egal cu cel contabil net al exerciţiului şi va fi determinat de SC Log Trans. Actul de sesizare, sintetizând, reţine că terenul în suprafaţă de 221,61 haera domeniu public al statului art.35 din Legea nr.18/1991 republicată, Legea nr.213/1998 şi Hotărârea Guvernului nr.517/1999, respectiv nr.776/1999, Hotărârea Guvernului nr.776/1999, care l-a individualizat, înscriind că este în administrarea UASMV Bucureşti – Ferma Băneasa, deci universitatea exercita acest drept ca modalitate de exercitare a dreptului de proprietate publică de către alte persoane decât titularul, dreptul de administrare nefiind susceptibil de dezmembrare. Clădirile edificate pe acel teren, la fel, erau domeniu public al statului, date în administrarea universităţii conform art.5 din Hotărârea Guvernului nr.123/1993 republicată în 1999.

Stiri Pesuri.ro

O altă caracteristică a bunului, obiect al dreptului de administrare, reţine procurorul, se referă la evidenţierea lui, distinct, în patrimoniul instituţiei publice diferenţiindu-se de bunurile proprietate, art.18 din Legea nr.213/1998 reglementând expres aceasta, iar regulamentul de organizare şi funcţionare a Staţiunii Didactice Belciugatele (fosta denumire a Staţiunii Didactice Băneasa) care cuprindea şi Ferma Băneasa, la capitolul VII – Bugetul şi administrarea acestuia - în pct.30 prevăzând că patrimoniul, conform bilanţului contabil încheiat la 31.12.1992 şi preluat la 30.04.1993 va fi evidenţiat distinct în evidenţa contabilă a Universităţii de Ştiinţe Agronomice Bucureşti.

În cauză, inculpatul Alecu Ioan Niculae, încălcând art.136 alin.4 din Constituţie, art.10 din Legea nr.213/1998, art.4 şi 5 din Hotărârea Guvernului nr.123/1992 republicată) a adus aport în natură în asocierea cu SC Log Trans dreptul de folosinţă a Fermei Băneasa (teren, construcţii) şi dreptul de superficie pentru imobilele ce se edificau pe acel teren, el, practic, a constituit respectivele drepturi, care sunt dezmembrăminte ale dreptului de proprietate, ***în favoarea SC Log Trans S.R.L. controlată de inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel prin interpusul inculpatului Bejenaru Andrei Mihai,*** deşi universitatea avea doar dreptul de administrare, ceea ce reprezintă separarea atributelor de esenţa dreptului de proprietate prin constituirea dreptului de folosinţă asupra bunurilor imobile şi a dreptului de superficie pentru imobilele viitoare.

Acordând aceste drepturi SC Log Trans S.R.L. în condiţiile arătate, inculpatul, ignorând cu ştiinţă art.136 alin.4 din Constituţie, art.12 din Legea nr.213/1998, modalităţile în care se puteau realiza concesiunea, administrarea, închirierea bunurilor domeniu public al statului, folosinţa, a realizat ceea ce nici statul, titular al dreptului de proprietate publică, nu avea dreptul să facă (dezmembrare –drept de uzufruct, de uz, de abitaţie, de servitute, de superficie, drept real de folosinţă), astfel ***el acţionând în interesul coinculpatului potrivit înţelegerii.***

Contractul înregistrat sub nr.3440/12 aprilie 2000 – art.5- Aportul asociaţilor - a prevăzut că predarea-primirea bunurilor UASMV Bucureşti se va face prin proces-verbal semnat de ambele părţi (imobile – teren 221,61 ha, construcţiile aferente; mobile – recolte şi animale aflate în inventar).

Această împrejurare s-a realizat, terenul şi construcţiile, cum se angajase universitatea prin contract, fiind evidenţiate în contabilitatea SC Log Trans, deci faptic şi scriptic s-au înregistrat în patrimoniul ei, în realitate operând transferul bunurilor imobile ale Fermei Băneasa (teren 221,61 ha şi construcţii) în patrimoniul SC Log Trans, deci în

Stiripesurse.ro

administrarea acesteia, transferul fiind însă un drept exclusiv al proprietarului.

Urmând analiza situaţiei de fapt cronologic activităţii infracţionale, rechizitoriul reţine că ***pe terenul Fermei Băneasa, la 12 aprilie 2000, erau edificate laboratoare, ateliere, magazii folosite în procesul didactic, plantaţie viţă-de-vie, pomi fructiferi,*** inculpatul rector cunoscând că pentru a se ridica, pe acelaşi teren, alte imobile, ***cele existente trebuiau demolate, plantaţiile, defrişate, la fel, el cunoscând inventarul fermei, atractivitatea terenului*** (poziţie asumată în şedinţa biroului senatului din 27 martie 2000), iar folosindu-se de prevederile Hotărârii Guvernului nr.123/1993 republicată în 1999, dar şi în interesul înţelegerii cu coinculpatul Popoviciu Gabriel Aurel din februarie 2000, rezultă că asocierea nu s-a făcut în litera şi spiritul hotărârii, dar el a constituit dreptul de folosinţă asupra bunurilor imobile ale Fermei Băneasa care au fost scoase din evidenţa contabilă a universităţii, la data transferului lor în patrimoniul asociaţiei, după care în patrimoniul SC Log Trans, bunurile domeniului public inventariate, nu au mai fost raportate de UASMV Bucureşti ca având regim juridic propriu domeniului public, scopul încheierii contractului fiind acela ca terenul fermei Băneasa aflat în domeniul public să fie preluat de societatea controlată de coinculpat, sens în care în art.11 din contract s-a prevăzut posibilitatea ca fiecare parte contractantă să poată transfera contractul unui afiliat al său, în condiţiile în care obiectul de activitate al universităţii, actul normativ (HG nr.123/1993) interzicea aceasta, pct.2 al articolului stipulând că „prezentul contract va fi opozabil succesorilor în drept ai părţilor, rezultaţi în urma reorganizării, fuziunii sau modificării statutului juridic prin transformarea în societate pe acţiuni, urmând a continua cu societatea rezultată din transformare sub condiţia ca aceasta să preia toate obligaţiile contractului, ceea ce reprezintă sprijin evident în vederea transferării inclusiv a terenului.

Analizând art.14 din contract, rechizitoriul reţine că în pct.1 s-a prevăzut că dizolvarea asociaţiunii intervine „când terenurile aferente Fermei Băneasa au trecut în proprietatea UASMV Bucureşti, caz în care UASMV Bucureşti se obliga să aducă bunurile imobile aferente Fermei Băneasa ca aport la capitalul social al celeilalte părţi, data dizolvării urmând a fi considerată data înregistrării în Registrul Comerţului, a societăţii pe acţiuni cu participarea UASMV Bucureşti”, prevedere preluată în art.15 pct.1 statuând că „UASMV Bucureşti se obligă în mod irevocabil ca în cazul în care va dobândi în proprietate terenurile şi clădirile aferente Fermei Băneasa, să le aducă aport pe acestea la capitalul social al celeilalte părţi, urmând a primi o cotă de 49% din capitalul social, valoarea

Stiri Procuror

terenurilor va fi stabilită prin expertiză efectuată în conformitate cu prevederile Legii nr.31/1990", dar în cauză, ***în fapt, bunurile care interesează au fost aportate încă de la momentul predării şi al evidenţierii în contabilitatea SC Log Trans S.R.L.,*** clauzele contractul amintite mai sus fiind încălcări ale hotărârii senatului din 11 aprilie 2000, inculpatul fiind împuternicit să negocieze şi să semneze forma finală a contractului, acesta cuprinzând numai clauzele din ofertă, oferta şi forma îmbunătăţită fiind detaliate în prezenta şi neincluzând obligaţia universităţii de a aduce terenul aport în natură la capitolul social al SC Log Trans.

Cu referire la obligaţia ca SC Log Trans S.R.L. să garanteze plata sumei minime garantate, aceasta, în contract apare a fi a asocierii, deci inclusiv a UASMV Bucureşti de a face plata de la ea către ea.

Actul de sesizare, analizând prevederea din contract referitoare la „termenul asociaţiunii", reţine că art.2.2 stipulează că se încheie pe 49 de ani. Art.14.1 alin.3 al contractului prevedea posibilitatea dizolvării înainte de termen, operaţiune legată de data trecerii în proprietatea UASMV Bucureşti a terenurilor fermei, aceasta obligându-se să le aducă ca aport la capitalul social al celeilalte părţi, dizolvarea considerându-se data înregistrării în Registrul Comerţului a societăţii pe acţiuni cu participarea UASMV Bucureşti, ceea ce înseamna impunerea condiţiei esenţiale pentru transformare, aceea ca universitatea să obţină titlul de proprietate pentru terenurile şi construcţiile aferente fermei, dar hotărârea senatului din 11 aprilie 2000 îi dădea inculpatului rector numai atribuţia de negociere şi semnarea contractului de asociere în participaţiune, deci, el nu avea mandat pentru negocierea şi/sau semnarea unui contract de transformare a asociaţiunii în societate comercială pe acţiuni.

Interesat ca terenul şi construcţiile Fermei Băneasa, aflate în domeniul public, să fie aportate în natură la capitalul social al SC Log Trans S.R.L. şi potrivit planului conceput cu coinculpatul Popoviciu Gabriel Aurel, inculpatul, după modificarea Cartei în acest scop (cum s-a arătat), în etapa ulterioară încheierii contractului analizat, fără acordul senatului universităţii, a semnat actul adiţional nr.876 din 28 iunie 2000 autentificat sub nr.707 din 3 august 2000, acesta referindu-se la actul constitutiv al SC Log Trans S.R.L. , respectiv instituirea condiţiei formei pentru cooptarea universităţii în rândul acţionarilor săi, plan conceput de inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel prin intermediul inculpatului Bejenaru Andrei Mihai, rechizitoriul reţinând că la 12 noiembrie 1992, în negocierea contractului de societate privind SC Log Trans, autentificat prin încheierea nr.28283 la Notariatul de Stat al sectorului 1 Bucureşti (vol.7 urm.pen. fila 139), SC General Logistic

Stiri pe surse

Corporation, aportant cu sediul în New Jersey SUA 32% din capital, a fost reprezentată de inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel împuternicit prin procură din 29 august 1992, iar în perioada 1992-2000, inculpatul Bejenaru Andrei Mihai a fost împuternicit atât de către sus-indicata aportantă, cât şi de cealaltă, Business and Trading Corporation SA, să efectueze acte în numele şi pentru ele în cadrul SC Log Trans, la 21 februarie 2000, acelaşi a fost împuternicit să reprezinte SC Log Trans la notar, la Registrul Comerţului pentru formalităţile legale privind modificarea şi completarea statutului având drept de semnătură în numele asociaţilor şi pentru aceştia (vol.7 urm.pen., fila 147), deci la data înţelegerii dintre inculpaţii Alecu şi Popoviciu, februarie 2000, ***inculpatul Bejenaru Andrei Mihai a primit împuternicirea, numele lui fiind avansat de inculpatul Popoviciu Gabriel ca fiind persoana care îl va reprezenta prin intermediul unei societăţi în cadrul SC Log Trans S.R.L.***.

Actul de sesizare, reluând analiza datelor calendaristice ce interesează cauza (10 aprilie 2000 oferta SC Log TransS.R.L. îmbunătăţită faţă de cea din 6.04.2000; 14 aprilie 2000 cererea interodusă de inculpatul Băjenaru Andrei Mihai la registrul Comerţului pentru suplimnetarea obiectului de activitate al SC Log Trans SRL; 14 aprilie 2000 aprobarea respectivei cereri, 14 aprilie 2000 – încheierea nr.2014 a ORC de admitere a cererii de înseriere în Registrul Comerţului a menţiunilor privind modificarea/completarea actului constitutiv al SC Log Trans S.R.L.), aceasta ultimă dată cuprinzând şi obiectul de activitate, persoane împuternicite, reţine că la 12 aprilie 2000, când s-a încheiat contractul de asociere în participaţiune, Bejenaru Andrei Mihai nu era administrator al lui SC Log Trans S.R.L..

Ca acţionar şi administrator (după data de 14 aprilie 2000), inculpatul, la 27 iulie 2000, a convocat Adunarea Generală a Acţionarilor SC Log Trans şi a invitat UASMV Bucureşti, participând pentru aceasta, inculpatul Alecu Ioan Niculae (proces-verbal al şedinţei), el a condus şedinţa, la punctul ordinii de zi cooptarea ca acţionar în cadrul SC Log Trans a UASMV Bucureşti prin emiterea de noi acţiuni ca urmare a majorării capitalului social cu aport în numerar şi în natură, existând şi desemnarea unui expert care să evalueze aportul. Procesul-verbal al şedinţei a fost semnat ca acţionari de inculpatul Bejenaru Andrei Mihai atât în numele său, cât şi pentru celelalte societăţi acţionare ale SC Log Trans, inculpatul Alecu Ioan Niculae semnând la poziţia invitat. Rechizitoriul accentuează că structura acţionariatului şi procentele deţinute (0,46% Bejenaru Andrei Mihai, 0,46% Neagu Olimpia, 0,46% Sandolache Florina, acţionarii majoritari fiind reprezentaţi de inculpat, cei care au participat ***au***

Stiripesurse.ro

materializat în fapt ceea ce hotărâseră inculpaţii înainte, evenimentele derulându-se strict realizării acesteia: inculpatul Bejenaru Andrei Mihai, în concret, în administrarea SC Log Trans o transformă din societate cu răspundere limitată în societate pe acţiuni, îi modifică deci şi denumirea, depune cereri la ORC, convoacă AGA, prezidează şedinţa, lansează oferte către universitate, ceea ce reprezintă acte materiale de complicitate, sub coordonarea inculpatului Popoviciu şi erau necesare pregătirii cooptării universităţii între acţionari, ceea ce reprezintă adevăratul scop pentru care el a fost iniţial atras în SC Log Trans (la 03 martie 2000), după aceea a devenit acţionar şi ulterior administrator.

Faptele întâmplate ulterior datei şedinţei AGA, în opinia rechizitoriului, reprezintă materializarea înţelegerii din februarie 2000, în concret, din nou, reţinându-se că la ***31 iulie 2000, ORC Bucureşti comunică lui SC Log Trans S.R.L. solicitarea de reţinere a unui număr la registru sub denumirea SC Băneasa Investments SA,*** aceasta, după această dată, a formulat şi cerere de desemnare a unui expert (vol.7 urm.pen., fila 92-94), Hotărârea AGA din 27 iulie 2000 nu a fost adusă la cunoştinţa biroului senatului şi Senatului Universităţii de către inculpatul Alecu Ioan Niculae, deşi în perioada analizată au avut loc şedinţe ale acestora, iar situaţia juridică a terenului nu era rezolvată ca şi condiţie de reorganizare a asocierii astfel cum transpare în hotărârea nr.4 din 11 aprilie 2000 a Senatului USAMV Bucureşti.

Expertiza discutată la 27.07.2000 a fost realizată la 3.08.2000, dată la care, având loc şedinţa AGA a SC Log Trans, universitatea fiind reprezentată, ca invitat, de inculpatul rector, şi deşi în procesul-verbal s-a consemnat că era mandatat de biroul senatului, acest lucru nici nu a fost pus în discuţie între-o şedinţă de birou al senatului din perioada 12 aprilie 2000 – 3 august 2000.

Ordinea de zi a şedinţei AGA din 3.08.2000 era menită a stabili participarea universităţii la capitalul social, aportarea în natură a dreptului de folosinţă pe 49 de ani a terenului intravilan în suprafaţă de 1.746.140 m.p. situat în Bucureşti, Şoseaua Bucureşti –Ploieşti nr.42-44, sector 1 şi dreptul de proprietate asupra clădirilor existente pe acea suprafaţă, toate ale Fermei Băneasa, hotărându-se cooptarea şi schimbarea denumirii în SC Băneasa Investments SA, condiţii în care inculpatul Alecu Ioan Niculae, în contradicţie cu hotărârea senatului, cu clauzele contractuale, a semnat actul adiţional amintit mai sus, organismele decizionale ale universităţii având şedinţe atât în 17 mai 2000, în 31 mai 2000, în 12 iunie 2000 şi în 10 iulie 2000, ***în niciuna nefiind informate de către inculpatul rector că intenţionează să aporteze în natură bunurile Fermei Băneasa la***

Stiri Procese SRL

capitalul social al SC Log Trans SRL devenită SC Băneasa Investments S.A. (vol.150 urm.pen., filele 101-103), dar el ***continua să promoveze acţiuni de captare a voinţei*** prin susţinerea că asocierea le-a adus 5,5 milioane de lei vechi, că s-au realizat lucrări la sere, plantaţii, gard de incintă, modernizări la strada principală, în Ferma Băneasa vegetaţia culturilor este bună, există motorină în stoc, s-au achitat 400 milioane de lei restanţă la stat, le-au fost mărite salariile, oamenii sunt mulţumiţi (proces-verbal şedinţă, vol.150 urm.pen., fila 106), actul de sesizare reţinând că toate acestea vizau, în fapt, ***modificarea Cartei Universitare într-o destinaţie esenţială, principalul obiectiv urmărit de inculpat pentru transpunerea în practică a ceea ce convenise cu coinculpatul Popoviciu din februarie 2000, fiind darea unei aparenţe de legalitate şi de legitimitate a ceea ce constituia actele şi faptele materiale necesare scopului aportării terenului şi clădirilor în proprietatea SC Log Trans S.R.L. devenită SC Băneasa Investments S.A.,*** prezentarea apreciativă a rezultatelor executării contractului din 12 aprilie 2000 continuând a fi făcută de către inculpat şi în şedinţa senatului din 31 mai 2000, tot atunci el asigurând organismul decizional că patrimoniul nu este afectat pentru că asociatul nu are dreptul să vândă, tot ce se construieşte este în patrimoniul universităţii (vol.150 urm.pen., fila 107), acestea pentru că în aceeaşi şedinţă s-a supus la vot şi s-a votat propunerea de modificare a Cartei, inculpatul susţinând că astfel se pot apăra de cei care doresc ca asocierea să nu dea rezultate, modificarea fiind imperios utilă finalizării asocierii, dar dacă în mod real inculpatul dorea o asociere potrivit HG 123/1993 modificată, îi erau suficiente prevederile acestea, deci modificarea Cartei, de asemenea, nu se impunea.

Voinţa inculpatului astfel expusă, reţine rechizitoriul, denotă că el dorea aportarea terenului şi a construcţiilor Fermei Băneasa la capitalul social al societăţii comerciale pe acţiuni, bunuri care nu erau în patrimoniul universităţii, iar asocierea se realizase încă din 12 aprilie 20000.

Interesul inculpatului de a translata decizia ca venind din partea senatului, reţine rechizitoriul, se desprinde şi din faptul material că s-a supus votului doar Capitolul V –Autonomia universităţii (dezvoltat în prezenta –vol.146 urm.pen., fila 129), modificările făcându-se însă cu încălcarea Hotărârii Guvernului nr.123/1993, Legii nr.213/1998, Constituţiei, Hotărârii Guvernului nr.517/1999, ***ele nefiind supuse vizei compartimentului juridic al universităţii.***

Ca rezultat al creării condiţiilor vizând cooptarea universităţii ca acţionar al SC Băneasa Investments S.A. şi realizarea modificării Cartei Universităţii, actul adiţional încheiat la 3 august 2000 (despre care s-a

Stiripesurse.ro

detaliat în prezenta), menţionează modificarea ce intervenise la capitolul III paragraful 3.1. din Actul constitutiv al SC Log Trans SA, pe fondul majorării de capital social de la 109.500.000 lei vechi la 202.557.775.000 lei vechi, structura acţionariatului societăţii pe acţiuni fiind alcătuită din International Business and Trading Corporation cu aport în numerar de 101.507.800.000 lei vechi (50,11% din capitalul social), USAMV Bucureşti aport în natură valoare 101.048.276.000 lei vechi (49,88% din capitalul social, aport drepturi de folosinţă pe 49 de ani a terenului intravilan de 1.746.140.181 m.p. situat în sectorul 1 Bucureşti, Sos. Bucureşti Ploieşti şi dreptul de proprietate asupra clădirilor existente pe acelaşi teren de la aceeaşi adresă, numărul cadastrul 4560); General Logistic Corporation (aport valoare 800.000 lei vechi -0,00394% din capitalul social), Bejenaru Andrei Mihai (aport în numerar valoare 500.000 lei vechi – 0,00202% din capitalul social) şi două persoane fizice (Neagu Olimpia şi Sandolache Florina) fiecare cu aport şi valoare ca ale inculpatului Bejenaru Andrei Mihai.

Acelaşi act adiţional înscris că administrarea se făcea de un Consiliu de Administraţie format din 5 persoane: Bejenaru Andrei Mihai, Pârvu Mircea, Cernat Petre Mihail, Alecu Ioan Niculae şi Cepoiu Nicolae, iar potrivit paragrafului 9.4.1 UASMV Bucureşti „este de acord ca societatea să transmită dreptul de folosinţă al terenului către terţe persoane fizice sau persoane juridice pe perioada în care acesta este adus la aport la capitalul social al societăţii”, în următoarele paragrafe ale punctului înscriindu-se că universitatea declară că terenurile şi construcţiile aduse aport şi pentru care s-a transmis dreptul de folosinţă nu sunt afectate procesului instructiv-educativ, aceasta putându-se desfăşura pe terenul rămas fără a se afecta planurile de învăţământ şi este de acord cu demolarea construcţiilor aport când AGA va decide acest lucru, universitatea urmând a desfăşura activităţi de instruire-educaţie pe terenul rămas, tot ea fiind de acord ca societatea sau terţii care dobândesc dreptul de folosinţă să edifice construcţii pe terenul a cărei folosinţă este dobândită de societate potrivit actului adiţional, la fel, este de acord să dea dreptul de superficie pe durata existenţei construcţiilor în favoarea proprietarilor acestora, dreptul de superficie valabil ulterior expirării termenului pentru care folosinţa s-a acordat şi se obligă să transfere ca aport la capitalul social dreptul de proprietate asupra terenului a cărei folosinţă a fost transmisă, transferul efectuându-se prin majorare de capital social în termen de 30 de zile de la dobândirea dreptului de a-l înstrăina, caz în care ceilalţi acţionari vor achita în numerar un număr de acţiuni necesar pentru a păstra procentele de participare anterioare majorării, valoarea terenului calculându-se în raport de sumele deja primite de UASMV Bucureşti pentru folosinţă şi de cele

Stiri Pro Agro .ro

investite de societate care au dus la majorarea valorii acesteia. Tot în sarcina universităţii actul adiţional, la art.9.4.10 stabilea obligaţia să scoată din circuitul agricol terenurile a căror folosinţă a fost adusă aport şi pentru care AGA a decis folosirea pentru construcţii civile, în maximul 30 de zile de la comunicarea deciziei. Referitor suprafeţei de 1.746.140 m.p. teren dat în folosinţă a fost adusă aport şi pentru care AGA a decis folosirea pentru construcţii civile, în maximul 30 de zile de la comunicarea deciziei. Referitor suprafeţei de 1.746.140 m.p. teren dat în folosinţa societăţii pe acţiuni, art.9.4.16 din actul adiţional reţine că a fost dobândită în proprietate de către universitate în baza Decretului Regal 2746/1929, Legii nr.84/1995 şi Legii nr.1/2000, fiind intabulată în CF sector 1 conform încheierii nr.4201/25.04.2000, art.9.4.16 stabilind că transmiterea proprietăţii construcţiilor, respectiv a folosinţei terenului se realizează deplin, astăzi, data autentificării actului adiţional, fără a mai fi necesare formalităţi ulterioare.

La perfectarea şi încheierea actului adiţional menţionat, din partea universităţii a fost prezent inculpatul rector,***acesta declarând la notarul care l-a autentificat că bunurile nu erau scoase din circuitul civil pe baza vreunui act normativ de trecere în domeniul public, ele se află legal şi continuu, în proprietatea şi folosinţa UASMV Bucureşti de la data dobândirii şi în prezent.*** La aceste operaţii, acţionarul majoritar a fost reprezentat de inculpatul Bejenaru Andrei Mihai (vol.5 urm.pen., filele 99-105).

Actul de sesizare, analizând clauzele actului adiţional, reţine că ***prevederile acestuia, însuşite de Alecu Ioan Niculae, au stabilit că terenul şi construcţiile edificate care aparţineau Fermei Băneasa, nu ar fi fost aferente procesului instructiv-educativ, dar pe teren se aflau plantaţii, construcţiile erau laboratoare, depozite, magazii, deci el a nesocotit obligaţia de a păstra profilul didactic al fermei, sens în care şi însuşise oferta suplimentată: modernizarea tehnologiilor astfel încât studenţii să aibă posibilitatea să cunoască ultimele realizări pe plan mondial în domeniul tehnicii exploataţiilor agricole (cum s-a arătat) (not.nr.4/11.04.2000 a senatului UASMV Bucureşti).***

În momentul trecerii terenului şi construcţiilor în modalitatea descrisă, ca aport la societatea comercială pe acţiuni (SC Băneasa Investments S.A.), inculpatul rector ***nu a pus în discuţia senatului această operaţiune*** pentru realizarea căreia nu fusese împuternicit, la 11 aprilie 2000 el fiind (s-a mai arătat) împuternicit doar cu negocierea şi semnarea, în formă finală, a contractului de asociere în participaţiune nr.3440/12.04.2000.

Stiripesurse.ro

Continuând derularea situaţiei de fapt din cauză cu analiza altor ***clauze ale actului adiţional, semnat de inculpatul rector fără a avea mandat din partea organismelor decizionale ale universităţii***, rechizitoriul reţine că celelalte deja menţionate (transmitere drepturi de folosinţă ş.a.), acestea constituie încălcări ale hotărârii nr.4 a senatului, dar şi ale contractului din 12 aprilie 2000, ale HG nr.123/1993 republicată, Legii nr.213/1998 şi ale art.135 din Constituţie, ele ***golind de conţinut dreptul de proprietate publică ce aparţinea statului, dar fiind menite a servi scopului imobiliar al coinculpatului Popoviciu Gabriel Aurel.***

Cu referire la aspectul reţinut mai sus, inculpatul Alecu Ioan Niculae s-a apărat susţinând că acţiunea de subscriere a universităţii la capitalul social al lui SC Log Trans SA a luat-o în baza hotărârilor senatului şi biroului de senat, sens în care i s-a eliberat împuternicirea nr.6908/2 august 2000 (vol.7 urm.pen., fila 41). Analizând împuternicirea, procurorul a reţinut că ea a fost concepută şi semnată doar de inculpatul rector şi de inculpatul Diaconescu Ştefan, secretar ştiinţific, conţinutul ei menţionând că s-a dat în baza deciziei biroului de senat din 7 aprilie 2000 şi a senatului din 11 aprilie 2000, deci nu fusese împuternicit pentru altceva, ***singur împuternicindu-se pentru ceea ce a urmat datei de 12 aprilie 2000; negociere şi semnare, în forma incipientă, şi/sau finală, a aportării la capitalul social al SC Log Trans SA a bunurilor fermei (teren 1.746.140 m.p. şi construcţiile aferente acesteia.***

La fel, clauzele privind asocierea fermei cu SC Log Trans SRL, cuprinse în contractul din 12 aprilie 2000, cu referire la posibilitatea transformării asocierii în societate comercială pe acţiuni erau sub condiţia lămuririi situaţiei juridice a terenului, deci reorganizarea era doar în momentul în care universitatea devenea proprietar, la data hotărârii senatului nr.4 şi a contractului din 12 aprilie 2000, terenul şi construcţiile fermei erau proprietate publică, universitatea avea doar dreptul de administrare (art.4 şi 5 Hotărârea Guvernamentală nr.123/1993 modificată în 1999), reorganizarea însemnând constituirea unei societăţi comerciale, nu apartarea imobilelor la capitalul social al unei societăţi comerciale deja înfiinţată (SC Log Trans – 1992).

Or, aportând dreptul de folosinţă asupra terenului individualizat în prezenta, la capitalul social al SC Log Trans SA devenită în august 2000 SC Băneasa Investments S.A., inculpaţii Alecu Ioan Niculae şi Diaconescu Ştefan au încălcat dispoziţiile art.3 alin.1 şi 2, ale art.20 din Legea nr.213/1998, art.4 alin.2 din Hotărârea Guvernamentală nr.123/1999 şi Hotărârea senatului universitar nr.4 din 11 aprilie 2000.

Stiri pe surse.ro

Cu referire la procesul verbal al şedinţei AGA din 3 august 2000 al SC Log Trans în care se menţionează că inculpatul Alecu Ioan Niculae a reprezentat biroul senatului universitar pe baza unui mandat, analizându-se şedinţa acestui organism decizional (17 iulie 2000, 01.august 2000), actul de sesizare reţine că ***inculpatul nu a fost mandatat în sensul negocierii aportării şi nici al semnării actului adiţional din 3.08.2000,*** astfel inculpatul încălcându-şi prevederile Cartei universitare modificată chiar de el (art.5.7 şi 5.13). Faptul material că la 3 august 2000, când inculpatul rector a semnat, după ce s-a negociat în condiţiile arătate, actul adiţional nr.707, contrar prevederilor art.15 din contractul nr.3440/12 aprilie 2000, el a avut reprezentarea că terenul Fermei Băneasa era în domeniul public, universitatea nu-l avea în proprietate pentru că a aportat doar dreptul de folosinţă.

Modificarea obligaţiei de plată a sumei minime garantată, alături de aportarea dreptului de proprietate asupra cladirilor de pe teren, au condus la prejudicierea universităţii, cei 560.700 dolari anual fiind obligaţie de plată din sarcina exclusivă a SC Log Trans în sarcina asociaţiunii (actul adiţional din 3 august 2000), consecinţa imediată fiind, alături de obligaţia de plată, diminuarea sumei reale pe care universitatea ar fi încasat-o raportat la cei 51% cotă de participare a SC Log Trans, în 11 aprilie 2000 Senatul hotărând că suma revenea universităţii anual, nesubordonată fiecărui metru pătrat din aportul în natură cu care universitatea s-a obligat ulterior (3 august 2000).

Actul de sesizare reţine că în realitate, începând cu septembrie 2000, ***inculpaţii Alecu Ioan Niculae şi Bejenaru Andrei Mihai au semnat două acte adiţionale prin care suma iniţială, 560.700 dolari anual în favoarea universităţii a fost diminuată la 185.700 dolari anual.***

Asocierea universităţii la capitalul social al lui SC Log Trans SA / SC Băneasa Investments S.A. a influenţat suma cu destinaţia arătată, contractul din 12 aprilie 2000 coexistând cu cel al societăţii pe acţiuni în perioada august 2000 – iunie 2003, odată ce actul adiţional din 3 august 2000 asocierea în participaţiune a fost înfiinţată în continuare, transformarea întâmplându-se în 2003, prin dizolvare.

Faptul că inculpatul rector a achiesat, în condiţiile arătate, la o societate pe acţiune deja existentă, care deci avea structură pe active şi pasive, de creanţe şi datorii, el a acceptat pentru universitate suprapunerea obligaţiei asocierii în participaţiune şi a datoriilor fostei SC Log Trans SA cu obligaţia SC Log Trans SA în care universitatea a devenit acţionar. Practic, referindu-se la suma minimă garantată, odată ce universitatea şi-a stabilit, prin propria acţiune a inculpatului rector o participaţie la capitalul social de

Stiripesurse.ro

49,88%, orice plată a SC Log Trans SA către asociat-universitate era în procent de 49,88%, o plată a universităţii către universitate.

Analizând situaţia sumelor încasate de UASMV Bucureşti de la SC Băneasa Investments S.A. în baza contractului de asociere în participaţiune (comunicată la urmărirea penală) cu adresa nr.2522/15.04.2000 pentru perioada 2000-2003) actul de sesizare reţine că s-au încasat 33.607.249.075 lei (1.169.112 dolari) faţă de 1.762.408.66 dolari sumă minimă stabilită a fi de încasat în cadrul asocierii în participaţiune, dar, luând în considerare participaţia universităţii în perioada 2000-2003 la capitalul social al SC Băneasa Investments S.A., la fel, împrejurarea că în intervalul august 2000 – iunie 2003, universitatea a încasat suma minimă garantată 888.369 dolari (parte din 1.169.112 dolari) rezultă că 71,1765% (*în adresa menţionată este 75,1765%)* din suma totală, adică 667.844,72 dolari sunt plată indirectă şi a universităţii către universitate, concluzia fiind că UASMV Bucureşti a fost direct prejudiciată prin încasarea în cadrul contractului nr.3440/2000 a sumei minime garantate mai mică cu 1.261.141,38 dolari (38.479.541.256,46 lei vechi echivalent).

O altă secţiune a rechizitoriului, corelativă analizei, obligaţiilor/ temeiurilor înscrise în actul adiţional din 3 august 2000, respectiv necesitatea încheierii lui pentru ca universitatea să beneficieze de fonduri pentru finanţarea activităţii curente şi pentru investiţii majore destinate a-i pune în valoare patrimoniul, deci cooptarea ca acţionar se impunea pentru că erau necesare fonduri pentru finanţarea activităţii didactice, urmărirea penală a reţinut că ***SC Băneasa Investments S.A. nu a finanţat activitatea curentă a universităţii, adevăratul scop pentru care s-a negociat fiind numai ca inculpatul rector să aducă bunurile fermei în societatea controlată de inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel***, astfel cum se înţelesese încă din februarie 2000 (aport în natură al dreptului de folosinţă teren pe 49 de ani, dreptul de proprietate asupra clădirilor, dreptul asupra bunurilor mobile, recolte şi animale aflate în inventarul fermei (vol.5 urm.pen., fila 5-24), anexele contractului din 12 aprilie 2000 – fişă a bunului nr.3600/12 aprilie 2000 cuprinde date referitoare la teren şi la construcţii, suprafaţa fiind teren de 2.246.528.011 m.p., iar construcţiile erau: sediul fermei (374,129 m.p. suprafaţa la sol, 3 locuinţe, magazie de cereale (302,530 m.p.), rampă (38,98 m.p.), remiză pentru reparaţii şi carburanţi (225,716 m.p.), hidrofor (12,398 m.p.), ateliere fermă (293.867 mp); locuinţe (437.816 mp); depozite pesticide (55,653 mp); IF (319,238 mp); s.a. (vol. 5, fil. 13-17).

Stiri pe surse.ro

Obiectele de inventar, mijloacele fixe, inclusiv plantaţia de pomi (28,86 ha) şi cea de vie (24 ha), s-au predat SC Log Trans SA la 20 aprilie 2000, prin proces-verbal de predare-primire.

Referitor raportului de expertizare tehnică – evaluare teren şi construcţii aferente fermei astfel cum se hotărâse în şedinţa din 24 iulie 2000, actul de sesizare reţine că ***inculpatul Bejenaru Andrei Mihai a cerut Societăţii generale a Experţilor Tehnici să evalueze bunurile pe care universitatea urma să le aducă aport urmare cooptării sale între acţionarii SC Log Trans SA,*** sens în care s-a încheiat contractul înregistrat sub nr.412/2000, ***experţii aleşi fiind apropiaţi ai inculpatului Popoviciu Gabriel Aurel odată ce s-a constatat împrejurarea că toate rapoartele de evaluare necesare aportării bunurilor la capitalul social al SC Băneasa Investments S.A. au fost realizate de societatea menţionată.***

Cererea inculpatului Bejenaru Andrei Mihai s-a motivat „pentru concesionarea terenului şi cumpărarea construcţiilor" deşi terenul şi construcţiile edificate pe el erau domeniu public al statului, ele neputând fi cumpărate şi nici aduse cu titlu de folosinţă într-o societate comercială pe acţiuni.

Analizând datele expertizei actul de sesizare reţine că activele construcţii odată ce au fost demolate, informaţiile sunt esenţiale pentru determinarea pagubei adusă statului. Cu referire la teren, s-a avut în vedere suprafaţa de1.746.140 m.p., pe care ***se aflau clădiri, birouri, magazii, grajduri, ateliere, locuinţe, laboratoare, cantină împreună cu reţelele şi dotările funcţionale conexe, ansamblul construit având vechimea de circa 48 ani, executat între anii 1950-1955 cu excepţia clădirii sediu, birouri edificată între 1915-1920.***

În concluzie, actul de sesizare reţine că această constatare întăreşte concluzia că edificiile construite între anii 1950-1955 aparţin domeniului public.

Valoarea de piaţă stabilită pentru construcţii s-a ridicat la 4.958.796.000 lei vechi (echivalent 229.574 dolari), iar împreună cu anexele este de 14.186.465.000 lei vechi (echivalent a 656.784 dolari).

Cu referire la teren, expertiza l-a evaluat la suma de 43.911.470.000 lei vechi, echivalent 2.032.938 dolari.

Ca atare, concluzionează rechizitoriul, ***inculpatul Alecu Ioan Niculae*** aducând aport în natură la capitalul social al SC Băneasa Investments S.A. (fostă SC Log Trans SA), cu încălcarea legislaţiei care reglementează domeniul public al statului, construcţiile existente în anul 2000 pe terenul fermei Băneasa, statul român a fost prejudiciat cu suma de

Stiripesurse.ro

14.186.466.000 lei vechi, echivalent a 656.784 dolari, în plus, arătându-se şi că după aportare, construcţiile au fost demolate, **inculpatul, în exercitarea atribuţiilor de serviciu**, încălcând art.136 alin.4 din Constituţie, art.3, art.10, art.11 din legea nr.213/1998 privind proprietatea publică şi regimul juridic al acesteia, art.5 din Hotărârea de Guvern nr.123/1993 privind organizarea şi funcţionarea staţiunilor didactice din structura instituţiilor de învăţământ superior agricol, art.1 din Hotărârea de Guvern nr.517/1999 modificată prin Hotărârea de Guvern nr.776/1999 privind delimitarea suprafeţelor de teren strict necesare pentru cercetarea şi producerea de seminţe şi material săditor, Hotărârea senatului UASMV Bucureşti nr.4 din 11 aprilie 2000 precum şi art.5,13, 6.9 şi 6.12 din Carta Universităţii, **în drept faptele sale, săvârşite în exercitarea atribuţiilor rectorului, întrunind elementele constitutive ale infracţiunii de abuz în serviciu în formă calificată şi continuată, prevăzută de art.248 Cod penal, cu referire la art.248[1] Cod penal cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal, el cauzând statului o pagubă în sumă de 14.186.466.000 lei vechi, echivalent a 656.784 dolari şi UASMV Bucureşti un prejudiciu în sumă de 38.479.541.256,46 lei vechi echivalent a 1.261.141,38 dolari**(pg.69-72 rechizitoriu).

Cu referire la ***faptele inculpatului Popoviciu Gabriel Aurel***, rechizitoriul reţine că acesta, săvârşindu-le ***în contextul înţelegerii de la începutul anului 2000 avută cu inculpatul Alecu Ioan Niculae pentru transferarea terenului Fermei Băneasa în suprafaţă de 226,61 ha din domeniul public la o societate off-shore*** şi de a-l sprijini în finalitatea urmărită pe coinculpatul, respectiv: de a facilita ca iniţial să încheie un contract de asociere în participaţiune cu o societate introdusă, respectiv SC Log Trans SRL şi ***intermediarul inculpat Bejenaru Andrei Mihai care urma să acţioneze sub coordonarea lui (sens în care a pus la dispoziţie sus-indicata societate în care acţionarul majoritar era International Business and Trading Corporation Ltd, societatea off-shore;*** de a concepe şi a redacta, la sediul societăţii lui, contractul nr.3440/12 aprilie 2000 el incluzând în contract clauze contrare legii şi hotărârea nr.4/11 aprilie2000 a senatului UASMV Bucureşti; de a-i primite inculpatului Alecu Ioan Niculae că se va implica în procedura de eliberare a titlului de proprietate; de a concepe şi înainta către UASMV Bucureşti oferta din 6 aprilie 2000 şi suplimentarea acesteia din 10 aprilie 2000, prin aceasta SC Log Trans SRL promiţând că va moderniza tehnologiile folosite de universitate, iar pentru studenţi, posibilitatea de a utiliza ultimele realizări pe plan tehnic, promisiuni mincinoase, dar pe care coinculpatul Alecu Ioan Niculae le-a folosit pentru a induce în eroare biroul de senat şi

Stiri pe surse

senatul universităţii; de a asigura condiţiile de formă pentru ca SC Log Trans SA să încheie contractul de asociere în participaţiune nr.3440/12 aprilie 2000, în sensul că folosindu-l pe inculpatul Bejenaru Andrei Mihai, a extins obiectul de activitate al firmei la unul compatibil cu cel al universităţii, iar ulterior, prin intermediul inculpatului amintit, a convocat şedinţa AGA din 24 iulie 2000 şi a creat astfel posibilitatea ca inculpatul Alecu Ioan Niculae să aporteze dreptul de folosinţă şi dreptul proprietate asupra clădirilor UASMV Bucureşti –Ferma Băneasa la capitalul social al SC Log Trans SA, prin încheierea actului adiţional din 3 august 2000, toate acestea realizând sprijinirea coinculpatului Alecu Ioan Niculae şi prin săvârşirea cărora statul a fost prejudiciat cu suma de 14.186.466.000 lei vechi (656.784 dolari), iar UASMV Bucureşti, cu suma de 38.479.541.256,46 lei vechi (1.261.141,38 dolari), **întrunesc elementele constitutive ale complicităţii la infracţiunea de abuz în serviciu în formă calificată şi continuată, prevăzută de art.26 Cod penal raportat la art.248, cu referire la art.248[1] Cod penal, cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal** (pag.72 rechizitoriu).

Actul de sesizare, cu referire la ***inculpatul Bejenaru Andrei Mihai***, reţine că faptele acestuia, că în înţelegerea cu coinculpatul Popoviciu Gabriel Aurel, l-a sprijinit pe coinculpatul Alecu Ioan Niculae să transfere terenul Fermei Băneasa din domeniul public în patrimoniul SC Log Trans SA devenită ulterior SC Băneasa Investments S.A., respectiv: de a înainta la 6 aprilie 2000 şi 10 aprilie 2000, ofertele SC Log Trans SRL către UASMV Bucureşti; -de a formula, la 25 aprilie 2000, cerere de intabulare a terenului în suprafaţă de 224 ha; -de a aduce, la data de 12 aprilie 2000, contractul de asociere în participaţiune înregistrat la UASMV Bucureşti sub nr.3440, de la societatea controlată de inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel unde a fost conceput şi redactat, la universitate; -de a semna, la 12 aprilie 2000, respectul contract în condiţiile în care nu era administrator al SC Log Trans SRL; -de a formula, la 13 aprilie 2000, cereri la registrul Comerţului, la Oficiul Registrului şi Comerţului Bucureşti, prin care a modificat obiectul de activitate al SC Log Trans SRL pentru ca aceasta să poată încheia contractul de asociere în participaţiune cu UASMV Bucureşti; -de a încheia contractul de evaluare cu societatea de evaluatori apropiată inculpatului Popoviciu Gabriel Aurel, de a convoca la 24 iulie 2000, şedinţa AGA prin care UASMV Bucureşti a aportat dreptul de folosinţă asupra terenului în suprafaţă de 1.700.140 m.p. şi dreptul de proprietate asupra clădirilor aferente Fermei Băneasa, în condiţiile în care în calitate de administrator şi de semnatar al contractului cunoştea condiţiile în care asocierea se putea transforma în societate comercială pe acţiuni; -de a

Stiri pe surse.ro

semna contractul adiţional nr.707/3 august 2000 prin care universitatea a aportat dreptul de folosinţă şi dreptul de proprietate asupra bunurilor, deşi nu erau îndeplinite condiţiile legii pentru că: UASMV Bucureşti nu devenise proprietară a terenului; prin ofertele înaintate, cât şi prin hotărârea nr.4 din 11 aprilie 2000 a senatului universităţii s-a stabilit că asocierea va putea fi transformată în societate comercială pe acţiuni, dar nu s-a hotărât aportarea bunurilor Fermei Băneasa la capitalul social al unei societăţi deja în fiinţă (SC Log Trans) devenită astfel SA, astfel el, sprijinindu-l pe coinculpatul Alecu Ioan Niculae să cauzeze un prejudiciu de 14.186.466.000 lei vechi (656.784 dolari) statului, iar UASMV Bucureşti, o pagubă de 38.479.541.256,46 lei vechi (1.261.141,32 dolari) **întrunesc în drept elementele constitutive ale complicităţii la infracţiunea de abuz în serviciu în formă calificată şi continuată, prevăzută de art.26 Cod penal, raportat la art.248 cu referire la art.248[1] Cod penal cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal** (pg.73 a rechizitoriului).

Actul de sesizare, după încadrarea în drept a faptelor săvârşite de cei trei inculpaţi în modalităţile evidenţiate, în legătură cu **alte fapte de prejudiciere a UASMV Bucureşti**, în capitolul Evoluţia Capitalului social al SC Log Trans SA devenită SC Băneasa Investments SA (perioada 3 august 2000 – 16 iulie 2002), reţine că în intervalul menţionat, capitalul social al SC Băneasa Investments SA a fost modificat succesiv de aporturile în natură aduse de UASMV Bucureşti, de SC Herăstrău SA, de SC Comaliment SA, de A.S.D. Mioriţa, dar şi de aporturile în numerar realizate în special de International Business and Trading Corporation Ltd, raportul de constatare financiar contabil efectuat la urmărirea penală stabilind că cele ale firmei ultimă doar tranzitau conturile SC Băneasa Investments SA pentru a crea aparenţa că sunt aport în numerar, ulterior, sub diverse forme, ele erau retrase (vol.158 urm.pen. fila 255) şi reveneau fie la ea, fie la alte societăţi controlate de inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel, ceea ce însemnă că practic, universitatea care a adus aport în natură, a facilitat derularea de astfel de tranzacţii odată ce firma off-shore era acţionar majoritar (51& din capitalul social), iar cooptarea universităţii ca acţionar nu a însemnat ceea ce se stabilise prin actul adiţional din 3 august 2000: finanţarea activităţii ei curente şi investire în patrimoniul ei, probatoriul relevând că inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel, prin intermediul inculpatului Bejenaru Andrei Mihai, a direcţionat sume de bani în alte societăţi în care primul avea interese, responsabilitatea revenind şi coinculpatului Alecu Ioan Niculae la acea dată administrator şi el al SC Băneasa Investments SA (membru al consiliului de administraţie), în condiţiile în care a fost menţinut contractul de asociere în participaţiune

Stiripesurse.ro

nr.3440/12 aprilie 2000, situaţie care a contribuit la persistenţa induceri în eroare a membrilor senatului UASMV Bucureşti şi l-a ajutat pe inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel, universitatea, ca acţionat la SC BăneasaInvestments SA preluându-i obligaţiile asumate când avea statutul de SC Log Trans SA, dar şi contribuind financiar la vărsarea în numerar a cotei de capital social la care aceasta din urmă se obligase, respectiv atât faţă de terţi cât şi faţă de ea însăşi, cota din suma minimă garantată.

După actul adiţionat nr.707/3 august 2000, acţionarul majoritar al SC Log Trans SA m (devenită SC Băneasa Investments SA), International Business and Trading Corporation Ltd (I.B.T.C. Ltd) a subscris acţiunii 101.507.200 (50,11%) din capitalul social, din care 107.200 subscrise şi vărsate anterior prin transferul sumei de 5.808 dolari, diferenţa de 101.400.000 lei vechi acţiuni plătite în două tranşe: -30.420.000.000 lei vechi reprezentând 30.420.000 acţiuni în 7 zile de la actul adiţional prin transferul sumei de 1.408.334 dolari; -70.980.000.000 lei reprezentând 70.980.000 acţiuni în perioada de 3 ani de la 3 august 2000.

Cu referire la transferul a 1.410.000 dolari şi modalitatea în care a fost folosită, actul de sesizare reţine, în baza analizei documentelor bancare, că I.B.T.C. Ltd a transferat către SC Log Trans SA (SC Băneasa Investments SA) 1.410.000 dolari în tranşele de 900.000 dolari şi 510.000 dolari **fără a se menţiona că reprezintă aport**.

La 15 august 2000, suma totală este transferată în contul de capital social al lui I.B.T.C. Ltd, pentru ca, la 30 august 2000, I.B.T.C. Ltd să transfere aceeaşi sumă în contul curent al lui SC Log Trans SA (SC Băneasa Investments SA) cu explicaţia „transfer sumă în contul curent, conform cererii înscriere de menţiuni nr.89964/2 august 2000”, deci pentru o perioadă de cel puţin 15 zile cei 1.410.000 dolari au fost folosiţi în interesul exclusiv al acţionarului majoritar, iar în ce priveşte utilizarea ei, rechizitoriul reţine că în ziua următoare încasării, respectiv la 31 august 2000, 300.000 dolari i s-au dat înapoi, cu menţiunea că s-a rambursat anticipat un împrumut de la ea, contractat la 18 aprilie 2000, din probatoriu rezultând că această finanţare urma a se derula până la 20 aprilie 2003, iar actul adiţional modificator nu este numerotat şi datat, extrasele de cont aferente evidenţiind că cei 300.000 dolari împrumutaţi s-au folosit, la 12 mai 2000 şi 31 mai 2000, pentru plăţi către UASMV Bucureşti în baza contractului de asociere în participaţiune (raport de constatare efectuat la urmărirea penală), ***plăţile de mai sus fiind folosite de inculpatul Alecu Ioan Niculae în a crea senatului universităţii ideea că partenerul de asociere a făcut primele plăţi, deci în a obţine votul pentru ceea ce se înţelesese cu coinculpatul Popoviciu Gabriel Aurel***, dar la momentul 31

Stiri pe surse

august 2000 ele erau obligaţia numai a SC Log Trans către universitate şi de rambursare numai de la aceea către I.B.T.C. Ltd, contractul de finanţare fiind încheiat între cele două societăţi ***la 18 aprilie 2000, înainte de a lua fiinţă SC Băneasa Investments SA*** şi ***la numai 6 zile*** de la încheierea contractului nr.3440/12 aprilie 2000 între SC Log Trans SRL şi UASMV Bucureşti, rechizitoriul concluzionând că ***universitatea, procedând în modalitatea descrisă, a contribuit la restituirea acelui împrumut, datoria aparţinându-i exclusiv SC Log Trans, concomitent, având în vedere existenţa încă a contractului de asociere în participaţiune, ea contribuia şi la plata cotei din suma minimă garantată.***

La 4 septembrie 2000, din aportul în numerar adus de I.B.T.C. Ltd în condiţiile arătate, s-au schimbat în lei vechi, 108.000 dolari, rezultând 2.500.000.000 lei, sumă dată universităţii în baza contractului nr.3440/12.04.2000, obligaţia fiind însă în sarcina exclusivă a SC Log Trans, or, făcându-se această plată către universitate pentru că aceasta deţinea 49% din capitalul social, universitatea a contribuit la plată.

O a treia folosire a aportului I.B.T.C. Ltd s-a realizat la 16 noiembrie 2000, când SC Băneasa Investments SA (fostă SC Log Trans SA), iniţial, a procedat la schimbul valutar a 1.005.000 dolari, extrasele de cont analizate de raportul de constatare efectuat la urmărirea penală arătând că la aceeaşi dată, 16 noiembrie 2000, SC Băneasa Investments SA a achitat 25.000.000.000 lei vechi, echivalent 1.000.000 dolari către SC International SA cu titlu „contravaloare contract de vânzare-cumpărare a imobilului Hotel Păltiniş SA”, înscrisurile înaintate de Administraţia Financiară sector 1 Bucureşti, de către ORC Bucureşti atestând că a fost achitată factura nr.870.302 din 16.11.2000 a International SA în baza contractului de vânzare-cumpărare autentificat sub nr.147/16.11.2000, prin acesta SC Băneasa Investments SA cumpărând de la SC International Sinaia SA activul alcătuit din teren, construcţie şi componente aferente Hotel Păltiniş, preţul vânzării fiind 25.000.000.000 lei vechi (1.000.000 dolari).

Urmărirea penală ***nu a găsit înscrisuri prin care să se ateste că senatul UASMV Bucureşti, având în vedere valoarea investiţiei, sau AGA ori C.A. ale lui SC Băneasa Investments SA au aprobat-o, existând numai un proces-verbal întocmit de inculpatul Bejenaru Andrei Mihai*** (vol.12 urm.pen., file 40-43), activul achiziţionat neavând nicio legătură cu obligaţiile asumate prin actul adiţional din 3.08.2000, consecinţa imediată fiind indisponibilizarea a 1.000.000 dolari cu efecte directe asupra rezultatelor financiare, societatea comercială pe acţiuni neavând în obiectul de activitate servicii turistice sau hoteliere.

Stenograma CSM

În concluzia caracterului nereal al vărsării, de către acţionarul majoritar, a aportului susţinut a fi în numerar, s-a reţinut că ***sumele, rapid au fost retrase, ele s-au dat, remis, unor societăţi controlate de I.B.T.C. Ltd, când s-a investit în ceva, investirea s-a făcut în firma în care inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel era interesat, ceea ce înseamnă că s-au aportat doar pentru a „proba” vărsarea cotei de capital social.***

În continuare, cu referire la aceeaşi cotă asumată de acţionarul majoritar (1.410.000 dolari), rechizitoriul reţine că la ***1 decembrie 2000***, SC Băneasa Investments SA a schimbat 45.000 dolari echivalent 1.143.180.000 lei vechi, ***în aceeaşi zi ea achitând 1.143.180.000 lei vechi către Trination Management and Development BV cu titlu „contravaloare factură nr.300.505”, probatoriul evidenţiind că era pentru contractul de management încheiat la 15 noiembrie 2000 între cele două societăţi şi avea ca obiect organizarea managementului şi administrarea activităţii imobiliare din Sos. Bucureşti –Ploieşti nr.42-44, firma contractată obligându-se să furnizeze un plan de ansamblu al dezvoltării imobiliare de acolo.***

Reanalizând relaţia dintre UASMV Bucureşti şi SC Log Trans SRL/SA, SC Băneasa Investments SA expusă şi în prezenta, actul de sesizare, reluând situaţia de fapt de la 6 aprilie 2000, 10 aprilie 2000, 11 aprilie 2000, 12 aprilie 2000, 3 august 2000, respectiv faptele inculpaţilor Alecu Ioan Niculae, Popoviciu Gabriel Aurel, Bejenaru Andrei Mihai, ofertele, contractul de asociere în participaţiune, aportarea în natură a dreptului de folosinţă asupra terenului de 1.746.140 m.p. şi a dreptului de proprietate asupra clădirilor existente pe terenul Fermei Băneasa, se reţine că inculpaţii Alecu Ioan Niculae şi Popoviciu Gabriel Aurel s-au abătut de la ceea ce se convenise prin activităţi nelegale în sensul că ***niciodată nu s-a avut în vedere activitatea de producţie, reamenajarea bazei materiale a fermei ale cărei construcţii au fost demolate, comportament mai evident după ce universitatea a adus aportul în natură şi materializat, alături de cele expuse anterior, şi de cheltuirea sumei de 45.000 dolari, în condiţiile în care oferta pentru asocierea în participaţiune nu s-a referit la dezvoltarea, în cadrul asocierii, a unui proiect imobiliar, punctul esenţial al ei fiind asigurarea, din partea SC Log Trans SRL că UASMV Bucureşti va primi un profit minim garantat de 7 miliarde lei vechi/an, la 10 aprilie 2000 suma minimă garantată ca obligaţie înscriindu-se la 560.700 dolari/an, iar asociaţiunea, astfel se stabilise, putea însemna edificarea de imobile numai pentru dezvoltarea activităţii Fermei Băneasa şi realizarea de noi venituri, la expirarea***

Stiripesurse.ro

contractului bunurile aduse şi cele realizare rămânând în deplină proprietate universităţii, concluzionându-se că cei 45.000 dolari nu era datorată de societatea comercială pe acţiuni.

Cu referire la obligaţia subscrierii de către acelaşi acţionar majoritar, a 30.420.000 de acţiuni în termen de şapte zile, iar pentru 70.980.000 acţiuni (valoare de 70.980.000.000 lei vechi în trei ani de la data încheierii (3 august 2000) a actului adiţional (2.145.540 dolari) în perioada 29 august 2001 – 28 mai 2002, actul de sesizare reţine că la 16 ianuarie, 31 ianuarie, 18 aprilie şi 28 mai 2002, societatea comercială pe acţiuni a încasat, în total, 266.109,19 dolari (8.649.400.000 lei vechi) pe care ***fie în aceeaşi zi, fie la câteva zile,*** a fost plătită către Universal Technology Trading cu titlu de „contravaloare contract de asociere în participaţiune", în această relaţie relevându-se că UASMV Bucureşti, la 12 aprilie 2000, a încheiat un astfel de contract înregistrat sub nr.3439, modificat ulterior prin acte adiţionale nr.11905 din 27.12.2000 şi nr.12600 din 28.12.2001, ***contractanta fiind controlată tot de inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel,*** înscrisurile menţionate fiind semnate de Neagu Olimpia şi Bejenaru Andrei Mihai, acţionari la SC Log Trans SA, SC Băneasa Investments SA.

Universitatea aducea în asociere terenuri, bunuri imobile, iar contractanta se obliga să finanţeze, plus să asigure universităţii o sumă minimă garantată de 764.500 dolari, deci obligaţia era a Universal Technology Trading şi în condiţiile în care între SC Log Trans SRL în perioada în care universitatea nu era acţionar (contractul se referea la Fermele MoaraDomnească şi belciugatele) şi respectivele ferme nu se încheiase un asemenea contract.

Urmărirea penală, cu referire la aspectul expus, a reţinut că din documentaţia înaintată de SC Băneasa Investments SA reiese că relaţia sa comercială cu Universal Technology comporta asupra a două contracte, unul din 19 octombrie 2000 (nr.523) ce avea ca obiect „prestări servicii", iar celălalt era de închiriere (nr.157 din 12.12.2003) deci ***din afara perioadei analizate*** (16 ianuarie -28 mai 2002), transferul celor 266.109,19 dolari (8.649.400.000 lei vechi) ***nu avea la bază operaţiuni reale***, consecinţa fiind diminuarea capitalului social, deci a resurselor financiare a activului şi pasivului din bilanţul contabil.

La 11 aprilie 2002, reţinut ca fiind o a doua folosire a sumelor aport acţionar majoritar la capitalul social, actul de sesizare susţine că anterior, respectiv la 4 aprilie 2002 şi la 10 aprilie 2002 s-au încasat 100.000 dolari, câte 50.000 dolari/zi, imediat după a doua tranşă valuta a fost schimbată în lei vechi şi suma s-a plătit către SC Romania Consulting SRL (real, 1.034.157.600 lei vechi), din probatoriul administrat (adresa

Stiripesurse.ro

nr.1505/18.08.2011 opis FM/01.09.2011), SC Băneasa Investments SA comunicând că în relaţia cu Romania Consulting SRL a existat contractul nr.170 din 28 aprilie 2005, deci la 3 ani după efectuarea acelei plăţi, ulterior, la 27 ianuarie 2012, cu adresa nr.1662 aceeaşi societate, în justificarea plăţii, remiţând doar factura fiscală 1119469 nedatată, în act consemnându-se că ar reprezenta prestări servicii conform contractului 024/11.04.2002, dar nu a înaintat contractul şi nici documentele justificative care să ateste realitatea prestării acelor servicii, deci ***factura nu a avut la bază operaţiuni reale, modalitate prin care s-au diminuat veniturile societăţii.***

Cu referire la a treia folosire a sumelor vărsate ca aport de către acţionarul majoritar, respectiv 18.441.000.000 lei vechi echivalent a 558.379,47 dolari către UASMV Bucureşti, rechizitoriul reţine că parte din acestea s-au încasat la 5 iulie 2001 (10.000 dolari –echivalent 300.000.000 lei vechi), din ei SC Băneasa Investments SA plătind universităţii 5266,67 dolari –echivalent 158.000.000 lei vechi, cu justificarea „în baza contractului de asociere în participaţiune nr.3440/12.04.2000”.

Cealaltă parte, 380.000 dolari –echivalent 12.235.620.000 lei vechi, încasată la 31 ianuarie 2002, la 1 februarie 2002, s-a transferat suma de 173.918,44 dolari –echivalent 5.600.000.000 lei vechi în baza aceluiaşi contract.

În continuare, rechizitoriul reţine că la 25 aprilie 2002, acţionarul majoritar a aportat 700.000 dolari –echivalent 23.329.600.000 lei vechi, iar la 7 mai 2002, societatea pe acţiuni a transferat către UASMV Bucureşti, 200.702,11 dolari –echivalent 6.689.000.000 lei vechi, cu aceeaşi motivaţie, respectiv „contract de asociere în participaţiune nr.3440/12.04.2000”.

La 28 mai 2002, acelaşi acţionat majoritar (I.B.T.C. Ltd) a aportat 431.540 dolari –echivalent 14.491.668.000 lei vechi, iar la 26 iunie 2002, societatea pe acţiuni a transferat UASMV Bucureşti 5.994.000.000 lei vechi –echivalent 178.492,25 dolari, cu aceeaşi motivaţie, deci, reţine actul de sesizare, în perioada analizată (5 septembrie 2001- 26 iunie 2002) s-au transferat 18.441.000.000 lei vechi echivalent 558,379,47 lei în condiţiile în care ***SC Băneasa Investments SA nu o datora, obligaţia subzista din perioada în care UASMV Bucureşti nu era acţionar la SC Log Trans SA, fiind asumată de SC Log Trans SRL, deci în condiţiile în care universitatea aportase dreptul de folosinţă a terenului, ea a ajuns să-şi asume obligaţiile societăţii pe acţiuni făcând plăţi către ea.***

O altă modalitate de prejudiciere, reţine rechizitoriul, a constituit-o ***reîntoarcerea sumelor aport la acţionarul majoritar***, exemplificându-

Stiripesurse.ro

se situaţia sumei de 700.000 dolari aportată de I.B.T.C. Ltd la 25 aprilie 2002, ulterior, respectiv la 29 aprilie 2002, SC Băneasa Investments SA transferând 42.487 dolari către I.B.T.C. Ltd cu titlu „restituire împrumut" aferent unui credit contractat în 1999.

A doua zi, 30 aprilie 2002, cu acelaşi titlu, ***acţionarului majoritar*** i s-a transferat suma de 150.000 dolari (credit an 2000) astfel că în 4-5 zile de la aportare, SC Băneasa Investments SA a dat înapoi acţionarului majoritar 192.487 dolari (rechizitoriul reţine că această modalitate reprezintă transfer direct).

Transfer indirect, rechizitoriul reţine că din cei 700.000 dolari aportaţi, la 30 aprilie 2002, după ce s-au schimbat în lei 102.014,25 dolari (echivalent 3.599.017.350 lei vechi, ***în aceeaşi zi SC Băneasa Investments SA a transferat 3.410.960.677,5 lei vechi către SC Comaliment SA, societate în care inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel avea interese şi la care SC 200 Trans SA/ SC Băneasa Investments SA deţinea acţiuni, într-un final SC Comaliment SA devenind acţionar majoritar. Suma de 102.014,25 dolari, tot la 30.04.2002 şi ulterior la 7 mai 2002, a fost transferată de Comaliment SA către I.B.T.C. Ltd cu titlu de rambursare împrumut".***

Acţionând în modalităţile expuse, rechizitoriul reţine că disponibilităţile băneşti (cei 192.487 dolari şi 102.014,25 dolari) au creat I.B.T.C. Ltd, acţionar majoritar, posibilitatea ca la 9 mai 2002, să verse suma de 295.000 dolari ca aport în numerar, deci ***aceeaşi sumă a aportat în două rânduri*** (vol.158 urm.pen., fila 289), raportul de constatare financiar-contabil înscriind ca 700.000 dolari depusă ca aport la capitalul social al SC Băneasa Investments SA de către I.B.T.C. Ltd provenea în totalitate de la SC International Business and Trading SRL cu titlu de „rambursare împrumut", ea transferând-o către I.B.T.C. Ltd la 25 aprilie 2002 prin tranşele 251.900 dolari şi 449.760 dolari, total 701.660 dolari, deci disponibilul 700.000 dolari în contul International Business and Trading SRL s-a constituit la 19 aprilie 2002 prin ***plata ei de către inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel în baza contractului FN din 10 aprilie 2002, ceea ce constituie, spune rechizitoriul, dovada că inculpatul a fost cel care a conceput mecanismul prin care capitalul social al SC Băneasa Investments SA a fost drenat, el a acţionat în spatele societăţii pe care le controla şi era implicat financiar, banii întorcându-se tot la el.***

După vărsarea celor 295.000 dolari, în contul SC Băneasa Investments SA disponibilul s-a cifrat la suma de 492.848,43 dolari.

Stiripesurse.ro

La 23 mai 2002, societatea a schimbat suma de 450.000 dolari (echivalent 15.057.000.000 lei vechi) şi la aceeaşi dată, 23 mai 2002, ea a transferat 15.031.600.000 lei vechi (449.240 dolari) către I.B.T.C. Ltd (International Business Trading) plată pentru „contravaloare cesiune acţiuni şi restituirea cotă asociere", actul se sesizare reţinând că tot la 23 mai 2012, între cele două s-a încheiat contract de cesiune acţiuni nr.73, în baza acestuia SC Băneasa Investments SA cumpărând 3.189 acţiuni din capitalul social al SC Herăstrău la preţul de 4.400.000 lei vechi/acţiune, extrasul de cont al Unicredit Ţiriac Bank menţionând că este inclusă şi suma de 1.000.000.000 lei vechi ca reprezentând restituiri cotă asociere, ceea ce înseamnă că achiziţia acţiunilor survenind când SC Băneasa Investments SA era angajată în procesul de majorare a capitalului, reprezintă momentul când UASMV Bucureşti adusese aport în natură dreptul de folosinţă a terenului în suprafaţă de 1.746,140 m.p. şi dreptul de proprietate asupra clădirilor edificate încă de la 3 august 2000, iar SC Log Trans SA urma să aducă la capitalul social 70.980.000.000 lei vechi, deci cheltuirea celor 450.000 dolari ***nu era o operaţiune financiară menită a garanta afluxul de lichidităţi, iar SC Herăstrău SA era controlată tot de acţionarul majoritar I.B.T.C. Ltd, banii reîntorcându-se tot la el.***

Apreciind asupra scopului încheierii, la 3 august 2000, a actului adiţional nr.707 şi faptul că sumele aportate la capitalul social de către acţionarul majoritar au tranzitat doar, deci, nu au fost folosite pentru dezvoltarea învăţământului superior, a cercetării, actul de sesizare reţine că ***inculpaţii Popoviciu Gabriel Aurel, Alecu Ioan Niculae şi Bejenaru Andrei Mihai au urmărit aducerea terenului aportat de universitate în SC Băneasa Investments SA pentru a dispune de el, miza asocierii şi ulterior, a cooptării universităţii în acţionariatul firmei fiind terenul fermei, susţinându-se că în sprijinul acestor concluzii vine şi faptul că SC Herăstrău SA, prin intermediul International Business and Trading SRL era în sfera de influenţă a I.B.T.C. Ltd, acţionar majoritar la SC Băneasa Investments SA, aceasta, la rândul ei, avea acţiuni la SC Herăstrău SA. La fel, I.B.T.C. Ltd era acţionar majoritar la International Business and Trading SRL şi avea acţiuni la SC Herăstrău SA, deci transferul sumei aportată (14.031.600.000 lei vechi) din 23 mai 2002 într-o societate unde avea control a însemnat întoarcerea banilor la ea, rezultatul imediat fiind lipsirea SC Băneasa Investments SA de lichidităţi băneşti, în condiţiile în care însă a rămas cu terenul şi construcţiile aferente Fermei Băneasa.***

Că SC Băneasa Investments SA, prin modalitatea arătată, a dat banii unei societăţi în care acţionarul majoritar deţinea acţiuni şi deci nici nu

Stiri pe surse

a încasat dividende, ea rămânând fără disponibilităţi, iar ulterior, „afacerea” s-a dovedit a fi păguboasă, rechizitoriul reţine că la 15 mai 2008 consiliul de administraţie al său a hotărât vânzarea acelor acţiuni pentru 180,13 lei noi/acţiune, cu 160 lei mai mic decât cel de la momentul cumpărării, în perioada 2003-2007, ***SC Herăstrău SA*** înregistrând pierderi, în anul 2008 a avut profit de 1.280 lei, infirm în raport cu ce se investise în acţiuni (14.031.600.000 lei vechi, astfel rezultând că SC Băneasa Investments SA a fost păgubită într-un triplu sens: a fost lipsită de suma de 15.031.600.000 lei vechi pe perioada de 6 luni, în aceeaşi perioadă nu a încasat dividende, la revânzare a pierdut câte 160 lei/acţiune, ceea ce a însemnat, în condiţiile în care ea, astfel se obligase, trebuia să finanţeze fie în contract de asociere în participaţiune şi în conformitate cu actul adiţional din 3 august 2000 dezvoltarea Fermei Băneasa (aporturile asociaţilor, cum s-a arătat, s-au circumscris doar la terenul fermei şi la acţiunile ce urmau a fi aduse de firmele controlate de inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel), în realitate, mecanism conform căruia acţionarul majoritar şi-a transferat din societatea pe acţiuni aportul, în sensul celor de mai sus, reţine actul de sesizare, venind şi derularea ulterioară a tranzacţiilor financiare.

Astfel, la 23 mai, 24 mai şi 27 mai 2002, International Business and Trading SRL a virat în contul acţionarului său majoritar, I.B.T.C. Ltd, 478.700 dolari „rambursare rată împrumut”.

La 28 mai 2002, I.B.T.C. Ltd, ca acţionar majoritar al SC Băneasa Investments SA i-a vărsat 431.540 dolari „aport la capitalul social”, în fapt ultima tranşă din a doua cotă valoare 70.980.000.000 lei vechi conform actului adiţional din 3 august 2000.

Respectiva sumă a fost folosită de SC Băneasa Investments SA în următoarea modalitate: la 26 iunie 2002 a plătit 599.170.950 lei vechi cu titlu chirie către SC Comaliment SA şi 5.994.000.000 lei vechi către UASMV Bucureşti în baza contractului de asociere în participaţiune. La aceeaşi dată a plătit 100.000 dolari (valută) către Societatea Trination Management and Development Corporation BV Olanda „contravaloare servicii contract”; la 3 iulie 2002 a plătit 277.813.830 lei vechi către „Rostrade”; 596.564.850 lei vechi către ***„Comaliment SA”*** cu titlu de chirie şi 208.360.373 lei vechi către „Est Terra”. La 5 iulie 2002, aceeaşi a plătit 1.326.000.000 lei vechi societăţii UTT contravaloare contract asociere în participaţiune, la la 16 iulie 2002, 590.602.950 lei vechi către ***„Comaliment SA”*** contravaloare chirie. Tot atunci virând şi 10.000 dolari (valută) către aceeaşi „Trination” contravaloare servicii contract, rechizitoriul reţinând că sumele achitate către universitate şi către UTT nu erau în sarcina UASMV

Stiripesurse.ro

Bucureşti, raporturile juridice fiind între SC Log Trans SA, universitate şi între universitate şi UTT, ea aducând terenul în asociere.

Referitor la ***SC „Comaliment" SA care va deveni acţionar la SC Băneasa Investments SA,*** rechizitoriul reţine că ***era controlată de inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel prin intermediul mamei lui, Popoviciu Ligia*** şi deţinea 32% din acţiuni, iar vărsămintele de 295.000 dolari, 431.540 dolari provenite din aporturi anterioare, inclusiv din cel din 25 aprilie 2002 sunt în realitate simple tranzitări ale contului SC Băneasa Investments SA, inculpaţii Popoviciu Gabriel Aurel, Alecu Ioan Niculae şi Bejenaru Andrei Mihai, prin realizarea lor, respectiv utilizarea sumelor au vizat mai întâi probarea aparentă, temporară a aportării capitalului social, iar după ce au considerat astfel că au făcut dovada principala preocupare a fost scoaterea lor din contul societăţii prin traficare, folosire într-un scop contrar intereselor SC Băneasa Investments SA sau în societatea în care inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel avea interese, toate aceste modalităţi făcându-se ***în baza deciziilor inculpaţilor Alecu Ioan Niculae şi Bejenaru Andrei Mihai,*** membri ai Consiliului de Administraţie, primul în dublă calitate, rector al USAMV Bucureşti şi reprezentant al acestuia în Consiliul de Administraţie, deci avea calitatea de funcţionar, despre aceste decizii el neinformând organismele decizionale ale USAMV Bucureşti, consecinţa economică a acţiunilor inculpaţilor fiind reducerea semnificativă a capitalului social al S.C. Băneasa Investments S.A. cu efecte directe în diminuarea participării acţionarului majoritar iar S.C. Internaţional Business & Trading Corporation Ltd şi concomitent, majorarea cotei universităţii şi prejudicierea ei, la acele momente ea aducând aport în natură dreptului de folosinţă a terenului Fermei Băneasa şi dreptului de proprietate a construcţiilor de pe teren.

Continuând analiza conţinutului actului adiţional din 03 august 2000, respectiv obligaţia asumată de acţionarul majoritar de a aporta suma de 30.420.000.000 lei vechi (echivalent 1.408.334 dolari) în 7 zile de la data încheierii lui şi 70.980.000.000 lei vechi (în termen de 3 ani de la aceeaşi dată; rechizitoriul reţine că practic, ea subscria 101.507.200 acţiuni (50,11%) la capitalul social, din care 107.200 subscrise şi vărsate prin transferul a 5.808 dolari, diferenţa de 101.400.000 acţiuni (valoare 101.400.000.000 lei vechi), aceasta, în realitate, cum s-a arătat, capitalul social al S.C. Băneasa Investments S.A. era mai mic cu 68.143.023.329,04 lei vechi (echivalent 2.550.459,24 dolari) în raport de valoarea totală asumată; 202.557.776.000 lei vechi, deci USAMV Bucureşti, care aportase dreptul de folosinţă a terenului şi dreptul de proprietate asupra clădirilor, a fost prejudiciată cu echivalentul a 2.763.901,6 dolari (68.143.023.329,04 lei

Stiripedescopera.ro

vechi), astfel modificându-se cota de participare a acţionarului majoritar în sensul că a scăzut de la 50,11% la 24,82%, în timp ce, cea a universităţii a crescut de la 49,88% iniţial, la 75,1765%.

Actul de sesizare stabileşte că în drept, faptele ***inculpatului Alecu Ioan Niculae,*** săvârşite în calitatea de rector, funcţionar în sensul legii de administrator al S.C. Băneasa Investments S.A. (fostă S.C. Log Trans S.A.), reprezentant al intereselor universităţii în Consiliul de Administraţie şi membru în Adunarea Generală a Acţionarilor, de a fi de acord şi de a dispune transferul, în mai multe rânduri, în perioada 03 august 2000 – 16 iulie 2002, a sumei de 68.143.023.329,04 lei vechi adusă iniţial de acţionarul majoritar S.C. Internaţional Business & Trading Corporation Ltd cu titlu de aport în numerar la capitalul social fără a fi fost mandatat de senatul universităţii şi fără a-l informa, plăţi realizate într-un scop contrar intereselor universităţii, dar pentru a crea aparenţa că acţionarul majoritar a vărsat cota sa, universitatea fiind astfel prejudiciată cu suma indicată, prejudiciu reflectat şi în mărirea cotei sale faţă de cea atribuită, astfel încălcându-se art.5.13, 6.9, 6.12 din Carta Universităţii şi Legea nr.31/1990 realizează elementele constitutive ale infracţiunii de abuz în serviciu în formă calificată şi continuată, prevăzută de art.248, raportat la art.248[1] Cod penal, cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal.

Cu referire la ***inculpatul Belenaru Andrei Mihai***, acesta, în calitate de administrator al S.C. Băneasa Investments S.A., dispunând transferul, în mai multe rânduri, în perioada (03 august 2000 – 16 iulie 2002) a sumei indicată adusă iniţial ca aport în numerar de acţionarul majoritar S.C. Internaţional Business & Trading Corporation Ltd, plată efectuată în scop contrar intereselor universităţii şi pentru a favoriza acţionarul majoritar în a se crea aparenţa că acela a vărsat cota sa, modalitate în care universitatea a fost prejudiciată cu acea sumă şi aceasta s-a reflectat şi în cota de participaţie a ei (75,1765% faţă de 49,88% cât se obligase), faptele întrunesc elementele constitutive ale complicităţii la infracţiunea de abuz în serviciu în formă calificată şi continuată, prevăzută de art.26 Cod penal, raportat la art.248, 248[1] Cod penal, cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal.

Actul de sesizare, în privinţa ***inculpatului Popoviciu Gabriel Aurel***, a reţinut că acesta, preconstituind, la data de 10 aprilie 2002, existenţa unui împrumut de 700.000 dolari către S.C. Internaţional Business & Trading Corporation Ltd, acţionar majoritar al S.C. Băneasa Investments S.A. cu scopul creării aparenţei că s-a vărsat capitalul social la care se obligase, suma întorcându-se la el şi în societăţile pe care le controla, modalitate în care l-a sprijinit pe coinculpatul Alecu Ioan Niculae prin înlesnirea scoaterii banilor din societatea pe acţiuni întruneşte elementele

Stiri Pe Surse

constitutive ale complicităţii la infracţiunea de abuz în serviciu în forma calificată şi continuată, prevăzută de art.26 Cod penal, raportat la art.248, art.248[1] Cod penal, cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal.

S-a mai subliniat că toţi cei 3 inculpaţi au săvârşit faptele descrise în baza uneia şi aceleiaşi rezoluţii infracţionale.

Cap.IV al actului de sesizare (începând cu pag.180) reţine **împrejurările şi condiţiile în care, în cauză, s-a obţinut, cu încălcarea legii, titlul de proprietate de către USAMV Bucureşti pentru suprafaţa de teren.**

După ce reia împrejurările că ***la începutul anului 2000, inculpatul Alecu Ioan Niculae, întâlnindu-se cu coinculpatul Popoviciu Gabriel Aurel pentru a discuta o asociere, i-a spus acestuia că întâmpină greutăţi la funcţionarii Primăriei Sector 1 Bucureşti privind eliberarea titlului de proprietate pentru terenul Fermei Băneasa, context în care coinculpatul i-a promis că îl va ajuta, fapt adus la cunoştinţa Senatului Universităţii, de către inculpatul Alecu Ioan Niculae în şedinţa din 07 aprilie 2000 (proces-verbal al şedinţei din 07 aprilie 2000), la acea dată existând oferta pentru încheierea contractului de asociere în participaţiune (06 aprilie 2000).***

Ulterior, respectiv la 12 aprilie 2000, inculpatul Alecu Ioan Niculae s-a adresat Subcomisiei pentru stabilirea dreptului de proprietate din Primăria Sectorului 1 Bucureşti solicitând eliberarea unui titlu de proprietate pentru suprafaţa de 226,61 ha teren situat în Bucureşti, Şos. Bucureşti – Ploieşti nr.42-44, sector 1 (vol.149 urm. pen., fila 230), la acea dată cererea fiind motivată pe incidenţa art.9 alin.3 din Legea nr.1/2000 şi a art.58 alin.1 din Hotărârea Guvernului nr.180/2000, fiind anexate acte susţinut a dovedi că acel teren a intrat în patrimoniul universităţii, fiind proprietatea USAMV Bucureşti. Aceste acte au fost : - proces-verbal de predare-primire teren datat 28 iunie 1928; -Legea pentru înfiinţarea Academiei de Înalte Studii Agronomice, promulgată prin Decretul Regal nr. 2746 din 31 iulie 1929 publicat în Monitorul Oficial nr.169, Partea I din 02 august 1929; - Legea pentru înfrumuseţarea împrejurimilor capitalei în care, la pagina 6, apare confirmarea proprietăţilor universităţii; - planul de ansamblu al proprietăţilor din şoseaua Bucureşti-Ploieşti în care este menţionată universitatea; - Hotărârea Guvernului nr.776/1999, – planul de situaţie actual şi denumirile, din timp, ale universităţii.

Cu referire la această hotărâre, actul de sesizare subliniază că anexând-o cererii, ***inculpatul Alecu Ioan Niculae cunoştea că terenul făcea parte din domeniul public, deci ştia că nu avea dreptul să se elibereze titlu de proprietate decât dacă acesta ar fi fost trecut, prin***

Stiripesurse.ro

hotărâre de guvern, din domeniul public în cel privat, acesta fiind motivul pentru care îi spusese coinculpatul că întâmpină o mare reticenţă din partea funcţionarilor de la Primăria Sector 1.

Se mai reţine că, potrivit Hotărârii Guvernului nr.776/1999, terenul era domeniu public, iar potrivit Hotărârii Guvernului nr.123/1993 modificată prin Hotărârea Guvernului nr.47/1999 el era dat în administrarea USAMV Bucureşti.

Cererea s-a înregistrat la Primăria Sectorului 1 Bucureşti la aceeaşi dată (12 aprilie 2000, sub nr.7274).

La 25 aprilie 2000, deşi nu avea nicio calitate în cadrul USAMV Bucureşti, inculpatul Bejenaru Andrei Mihai a formulat o cerere adresată Biroului de Carte Funciară de pe lângă Judecătoria Sectorului 1 Bucureşti pentru intabularea dreptului de proprietate pentru 224,6529 ha aferente Fermei Băneasa (vol.5 urm. pen., fila 383).

Ca atare, susţine rechizitoriul, după ***înţelegerea avută în februarie 2000***, pentru a se încheia asocierea în participaţiune convenită între USAMV Bucureşti şi S.C. Log Trans S.R.L. ***procedura de obţinere a titlului de proprietate promis de coinculpat, s-a accelerat, la aceeaşi dată în care s-a depus, de către inculpatul Bejenaru Andrei Mihai cererea, prin încheierea nr.4201/25 aprilie 2000 Biroul de Carte Funciară de pe lângă Judecătoria Sectorului 1 Bucureşti a admis-o privind imobilul din Şos. Bucureşti – Ploieşti nr.42-44, înscris în Cartea Funciară nr.7324 a localităţii Bucureşti la PF/1 cu număr cadastral 4506, proprietatea Universităţii de Ştiinţe Agronomice şi Medicină Veterinară Bucureşti PV/1PF/1 „să se intabuleze dreptul de proprietate cu titlu de drept de împroprietărire”.***

Raportul de constatare efectuat la urmărirea penală a reţinut că referitor la aspectele de mai sus, prin acea încheiere a fost deschisă CF 7324 în care, în parte, este înscrisă suprafaţa de 224,6528 ha dezmembrată în două loturi, unul de 174,6139 ha şi unul de 50,0388 ha pentru USAMV Bucureşti (vol.159 urm. pen., fila 22).

Se mai subliniază că pe acea cerere din 25 aprilie 2000, s-a înscris că demersul este întemeiat pe Decretul Regal nr.2746/1929, pe Legea nr.84/1995 şi Hotărârea Guvernului nr.568/1995.

După 03 august 2000 (actul adiţional nr.707 la contractul de asociere în participaţiune nr.3440/12 aprilie 2000), odată ce USAMV Bucureşti a aportat dreptul de folosinţă a suprafeţei de 1.746.140 mp la capitalul social al S.C. Băneasa Investments S.A., la 23 octombrie 2000, prin încheierea nr.10751 în partea a III-a a CF 7324 s-a notat acest fapt şi s-a consemnat

Stiripesurse.ro

interdicţia de înstrăinare a suprafeţei de teren de la pct.1, 2, 3 (vol.8 urm. pen., fila 183).

Cuzuc Gheorghe, judecătorul care a pronunţat încheierile din 25 aprilie 2000 şi din 23 octombrie 2000, audiat în calitate de învinuit la urmărirea penală a declarat că a admis cererea de intabulare, iniţial, în baza procesului-verbal din 09 iunie 1931 prin care universitatea a fost pusă în posesie cu suprafaţa de 220 ha teren, în baza Legii nr.84/1995 şi a Decretului Regal nr.2746/1929, despre acesta din urmă susţinând că din actele aflate la Cartea Funciară nu rezultă că ar fi fost abrogat.

Privind încheierea din 23 octombrie 2000, prin aceasta el soluţionând cererea de înscriere a actului adiţional nr.707/03 august 2000, a susţinut că a dispus preluarea în Cartea Funciară a interdicţiilor de înstrăinare a dreptului de proprietate pentru că aşa era reglementarea din Decretul Regal nr.2746/1929 (vol.148 urm. pen., fila 106).

Cu referire la aspectele de mai sus, actul de sesizare reţine că ***demersul s-a înscris în activitatea infracţională asupra căreia se înţeleseseră inculpaţii Alecu Ioan Niculae şi Popoviciu Gabriel Aurel, încă de la acel moment ei interpunându-l şi pe inculpatul Bejenaru Andrei Mihai, ca executant, iar intabularea dreptului de proprietate a fost folosită ca argument atât în faţa comisiei municipiului Bucureşti de aplicare a Legii nr.1/2000, când s-a pus problema eliberării titlului, cât şi la momentul 03 august 2000 când s-a constituit S.C. Log Trans S.A., devenită S.C. Băneasa Investments S.A., Decretul Regal nr.2746/1929 fiind folosit conjunctural de ei tocmai pentru a obţine un titlu şi pentru ca terenul în suprafaţă de 1.746.140,181 mp să fie adus aport în natură, concluzie întărită, în accepţiunea rechizitoriului şi de faptul că după intrarea în posesia titlului de proprietate nr.100085/2001, USAMV Bucureşti a cerut intabularea pentru 224 ha aferente Fermei Băneasa, cerere respinsă la 17 aprilie 2002.***

Cuzac Gheorghe, referindu-se la hotărârea dată la 17 aprilie 2002, a susţinut că respingerea a fost motivată de faptul că dreptul era deja intabulat, o nouă intabulare creând o situaţie juridică nouă, incompatibilă cu principiile de carte funciară.

Ulterior hotărârii judecătorului de Carte Funciară din 17 aprilie 2002, la 25 iunie 2002, USAMV Bucureşti a chemat în judecată statul, reprezentat de Ministerul Finanţelor, obiectul cererii de chemare în judecată constituindu-l rectificarea CF nr.7324, acţiunea fiind motivată pe considerentul că în 1929, potrivit Legii pentru înfiinţarea Academiei de înalte Studii Agronomice, promulgată prin Decretul Regal nr.2476/1929 şi procesului verbal 9.6.2.1., Academia a fost împroprietărită, iar în anul 1948,

Stiripesurse.ro

prin Decretul nr.266 pentru organizarea Ministerului Învăţământului Public, la art.51 s-a dispus că bunurile mobile şi imobile folosite cu orice titlu de instituţii şcolare de orice grad şi categorie sunt în proprietatea statului, deci a fost abrogat decretul din 1929, terenul Fermei Băneasa trecând în proprietatea statului, implicit în proprietatea Ministerului Învăţământului Public, astfel că actul normativ din 1929 nu mai constituia titlu valabil.

Judecătoria Sectorului 1 Bucureşti, prin sentinţa civilă nr.8401 din 08 octombrie 2002, a admis acţiunea cu motivarea că prin încheierea nr.4201/25 aprilie 2000 a Judecătoriei Sectorului 1 Bucureşti – Biroul de Carte Funciară – s-a înscris dreptul de proprietate al USAMV Bucureşti în temeiul Legii pentru înfiinţarea Academiei de Înalte Studii Agronomice, lege care era abrogată la acea dată. Că inculpaţii, la nivelul anului 2000 au folosit Decretul Regal nr.2746/1929, actul de sesizare reţine că aceasta s-a întâmplat tot în funcţie de interesele şi scopul urmărit, dovadă fiind şi că printre actele depuse de inculpatul Alecu Ioan Niculae la Comisia Municipiului Bucureşti pentru aplicarea Legii nr.18/1991 a fondului funciar şi a Legii nr.1/2000, s-au aflat şi încheierile nr.4201/2000 şi nr.4353/2000 amintite în prezenta, hotărârea nr.854 din 30 mai 2001 a acelei comisii, în baza căreia s-a eliberat titlul de proprietate amintit, la pct.9 a fost motivată şi pe considerentul că „universitatea este de drept proprietara celor două terenuri, fapt confirmat şi prin încheierile nr.4201/2000 şi nr.4353/2001 ale Biroului de Carte Funciară al Judecătoriei Sectorului 1 Bucureşti şi face dovada proprietăţii cu actele iniţiale ale dobândirii acestor terenuri”, deci inculpatul Alecu Ioan Niculae atunci, nu a considerat abrogat decretul, l-a folosit la intabulare, iar în 2002, după ce a obţinut titlul de proprietate în condiţiile ce se vor evidenţia, a invocat abrogarea, ceea ce înseamnă că ***la 25 aprilie 2000 şi la 23 octombrie 2000 a acţionat cu ştiinţă.***

Aceeaşi încheiere, nr.4201/25 aprilie 2000 a fost invocată de inculpat şi când a aportat terenul Fermei Băneasa la capitalul social al S.C. Log Trans S.A. (03 august 2000, act adiţional nr.707), la fel, invocând şi sus-indicatul decret (art.9.4.16 din acest act adiţional, actul de sesizare reţinând că la cererea de intabulare el sau USAMV Bucureşti nu aveau un just titlu, intabularea s-a realizat bazat pe un act normativ abrogat, simpla înscriere în Cartea Funciară nevalorând titlu de proprietate.

Urmărirea penală a relevat că la data cererii inculpatului Alecu Ioan Niculae (12 aprilie 2000) de reconstituire a dreptului de proprietate şi eliberare a titlului de proprietate pentru terenul amintit, în suprafaţă de 224,6529 ha, la subcomisia de aplicare a Legii nr.1/2000 din Primăria Sectorului 1 Bucureşti exista următoarea procedură : - cererile cu acest obiect se înregistrează, mapa cuprinzându-le, ajungea la secretarul

STIRIDESPRE.RO

primăriei, acesta le repartiza serviciului competent, cu precizarea că dacă erau însoţite de acte şi erau înregistrate în temeiul Legii nr.1/2000, erau distribuite la Serviciul de Cadastru al acelei primării, şeful acestui serviciu repartiza cererile unui salariat al acestuia, salariat care, după analiză, avea obligaţia de a le prezenta subcomisiei.

În cauză, reţine rechizitoriul, prin Ordinul Prefectului Municipiului Bucureşti, nr.1122 din 17 august 2000, a fost stabilită componenţa subcomisiei din Primăria Sectorului 1 Bucureşti de aplicare a Legii nr.1/2000 (vol.160 urm. pen., fila 199) : Gherasim Vasile, primar (martor în procesul penal) preşedinte al subcomisiei, Diaconu Petrică – viceprimar, Minea Lizeta – secretar al primăriei, Comşa Liliana – inspector de specialitate în Serviciul de Cadastru, Mihu Sorin, Tudor Mariana - inginer agronom, Lavinia Paul - consilier juridic, Mihailovici Liliana - arhitect, Costache Livia Liliana - inspector de specialitate, subliniindu-se că, la acel moment, Todiraş Ioan, şi el viceprimar, nu făcea parte din această subcomisie.

Alături de cererea ce viza terenul Fermei Băneasa, inculpatul Alecu Ioan Niculae a avut o cerere asemănătoare pentru 383.271,3753 mp din B-dul Mărăşti nr.59 (sediul USAMV Bucureşti), rechizitoriul subliniind însă că prezenta cauză vizează numai terenul de 2.236.678,80 mp din Bucureşti, sector 1, şos. Bucureşti – Ploieşti nr.42-44, domeniu public, nr. cadastral 4506.

Cererile, deşi fuseseră înregistrate înaprilie 2000, abia în 12 aprilie 2001, Serviciul de Cadastru, Fond Funciar le-a repartizat spre soluţionare, numitei Comşa Liliana, aceasta a susţinut că a verificat actele anexate şi le-a prezentat subcomisiei, rechizitoriul reţinând că probatoriul administrat nu a evidenţiat că discuţiile din şedinţele subcomisiei de aplicare a Legii nr.1/2000 se consemnau în proces-verbal. Comşa Liliana a întocmit referatul nr.20343 din 12 aprilie 2001, (vol.160 urm. pen., filele 97-98), referatul, la rubrica „secretar” fiind semnat de Minea Lizeta, inculpată în cauză, la rubrica „primar”, de Todiraş Ioan, inculpat în cauză (la acea dată nefiind membru al subcomisiei şi fără a menţiona că semnează „pentru” Gherasim Vasile, primar, preşedinte al subcomisiei), iar la rubrica şef serviciu Mihu Sorin, a semnat „pentru” Comşa Liliana.

Cu privire la referat, actul de sesizare precizează că el s-a întocmit pentru imobilele situate în sectorul 1 Bucureşti, B-dul Mărăşti nr.59 (sediul USAMV Bucureşti) şi Şos. Bucureşti – Ploieşti nr.42-44 sector 1 Bucureşti-Ferma Didactică Băneasa, aspect înscris în chiar titlul actului (vol.160 urm, pen., filele 97-98), în el se face o scurtă prezentare a situaţiei juridice a

Stiripesurse.ro

terenurilor în viziunea semnatarilor lui, sunt menţionate actele anexate şi se propune emiterea titlului de proprietate.

Cu referire la „regimul juridic”, referatul menţionează că ambele terenuri au trecut în proprietatea Şcolii Superioare de Agricultură potrivit Legii promulgată prin Decretul Regal nr.2746/31 iulie 1929, astfel, deci, indicându-se titlul în baza căruia universitatea a deţinut terenurile. De asemenea fiind înscrise Hotărârea Guvernului nr.776/1999 pentru modificarea şi completarea Hotărârii Guvernului nr.517/1999, ***dar acestea privesc delimitarea suprafeţelor de teren strict necesare pentru cercetarea şi producerea de seminţe şi material săditor din categorii biologice superioare şi de animale de rasă, precum şi trecerea terenurilor destinate producţiei, aflate în administrarea institutelor şi staţiunilor de cercetare şi producţie agricolă în domeniul privat al statului***.

Rechizitoriul reţine că **art.1 din Hotărârea Guvernului nr.517/1999** prevede că ***aparţin domeniului public al statului***, suprafeţele de teren strict necesare pentru cercetarea şi producerea de seminţe şi material săditor din categorii biologice superioare şi de animale de casă şi cele destinate producţiei **delimitate** potrivit anexei 1, ***precum şi terenurile proprietate de stat folosite de unităţile de învăţământ cu profil agricol prevăzute în anexa nr.2.***

Anexa 2 enumera terenurile din domeniul public al statului aflate în administrarea unităţilor de învăţământ cu profil agricol, ea individualizându-le sub „nr. curent”, „denumirea unităţii de învăţământ” şi „suprafaţa totală a terenului exprimată în ha”, la poziţia 32 a acesteia figurând USAMV din Cluj Napoca cu 397,00 ha, la poziţia 64 UAMV „Ion Ionescu de la Brad” din Iaşi cu 411,00 ha, la poziţia 104, USAMV a Banatului din Timişoara cu 1.633,77 ha, iar ***la poziţia 120, USAMV Bucureşti, cu 217,04 ha***.

Hotărârea Guvernului nr.776 din 23 septembrie 1999 a modificat şi completat Hotărârea Guvernului nr.517/1999, atât anexele 1 cât şi 2, pentru anexa 2 completarea s-a referit la trecerea în domeniul public, a altor terenuri, ***pentru USAMV Bucureşti introducându-se, după poziţia 118, poziţia 118[1] – Ferma Moara Domnească cu suprafaţa de576,00 ha, suprafaţa trecută în domeniul public al statului***.

Completarea poziţiei 120 privind-o pe USAMV Bucureşti – Ferma Băneasa s-a referit la aproximativ 10 ha, deci în loc de 217,04 ha, terenul acesteia era 226,61 ha astfel că prin această hotărâre a mai fost trecut teren în domeniul public, ***actul normativ a delimitat în modul arătat domeniul public, aceasta fiind realitatea atunci când*** în referatul subcomisiei sectorului 1 Bucureşti a fost invocată, fiind vorba de tehnica

Stiripesurse.ro

legislativă de trecere a terenului în domeniul public, în condiţiile în care referatul, **deşi a menţionat Hotărârea de Guvern nr.776/1999 a înscris : „imobilele aflate în administrarea USAMV Bucureşti trec în administrarea domeniului privat al statului**", deci menţiunea era nereală,***însă a generat ceea ce s-a urmărit, avându-se în vedere că odată ce terenul era în domeniul public, pentru eliberarea unui titlu de proprietate, el trebuia întâi trecut în domeniul privat al statului, subcomisia sectorului 1 Bucureşti, în cauză inculpaţii Minea Lizeta şi Todiraş Ioan, reţine actul de sesizare, au creat aparenţa că terenul Fermei Băneasa - USAMV Bucureşti a fost trecut, prin această hotărâre de guvern, în domeniul privat al statului.***

În acelaşi referat, temeiul legal susţinut pentru a propune eliberarea titlului de proprietate atât pentru terenul din B-dul Mărăşti nr.59 (sediul USAMV Bucureşti), cât şi pentru cel al Fermei Băneasa – şos. Bucureşti – Ploieşti nr.42-44, sector 1 (2236678,80 mp) a fost înscris a fi art.9 alin.3 din Legea nr.1/2000 şi art.58 din Hotărârea de Guvern nr.180/2000, rechizitoriul arătând că suprafaţa de 383271,3753 mp din B-dul Mărăşti nr.59 nu era în domeniul public al statului.

Practic, referitor modului în care subcomisia sectorului 1 Bucureşti a analizat cererea depusă de inculpatul Alecu Ioan Niculae şi a întocmit referatul amintit, actul de sesizare reţine că numita Comşa Liliana, audiată în calitate de martor a declarat că cererea nr.20343/12 aprilie 2001 a USAMV Bucureşti a fost însoţită de documentele depuse de solicitant, ea le-a ordonat fără să le analizeze sub aspectul pertinenţei, verosimilităţii, autenticităţii şi concludenţei, după care le-a prezentat subcomisiei spre analiză şi soluţionare, a participat la şedinţa în care a fost analizată, dar a precizat că nu-şi aminteşte câţi membri au fost prezenţi şi nici ce discuţii au avut loc.

La rândul său, audiat sub acest aspect, martorul Mihu Sorin, la data care interesează cauza acesta fiind şeful Serviciului Cadastru din Primăria Sectorului 1 Bucureşti, a confirmat că cererile formulate de Universitatea de Ştiinţe Agronomice şi Medicină Veterinară Bucureşti, au fost repartizate spre soluţionare, numitei Comşa Liliana, aceasta prezentându-le subcomisiei (vol.160 urm. pen., filele 138-141), că în primul rând s-a avut în vedere decretul regal prin care respectiva fusese împroprietărită şi, astfel îşi aminteşte, subcomisia a ales restituirea terenului, nu-şi aminteşte însă dacă în subcomisie s-au purtat discuţii privind acel teren de 2236678,80 mp ca făcând parte din domeniul public al statului.

Stiripesurse.ro

Inculpata Minea Lizeta, la urmărirea penală, a declarat că cererile universităţii au fost date pentru soluţionarea potrivit procedurii care exista la Primăria sectorului 1 (vol.160 urm. pen., filele 49-54).

Aceeaşi a mai declarat că cererile, atunci când subcomisia le-a luat în discuţie, discuţiile au vizat şi analizarea actelor normative inclusiv a celui din perioada interbelică privind înfiinţarea şcolilor superioare de agricultură, de aici rezultând calitatea de titular a dreptului de proprietate a universităţii.

Măgureanu Elena Liliana (fostă Mihailovici), membru al subcomisiei, la acele date având profesia de arhitect, la urmărirea penală, în calitate de martor, a declarat că nu-şi aminteşte discuţiile ce s-au purtat în şedinţa subcomisiei, ea, în procedură, câteodată, a fost solicitată să identifice unele terenuri, dar în situaţia ce interesează cauza nu a participat la întocmirea referatului nr.20343/12 aprilie 2001 şi nu l-a semnat pentru că nu avea astfel de atribuţii.

Martorul Gherasim Vasile, la acea dată primar al sectorului 1 Bucureşti şi preşedinte al subcomisiei de aplicare a Legii nr.1/2000, a declarat că nu a participat la şedinţa de analiză a cererilor USAMV Bucureşti şi nici la întocmirea referatului în discuţie, iar la urmărirea penală, atunci când procurorul i-a înfăţişat referatul, a remarcat că semnătura de pe fila a doua de la rubrica „primar” nu îi aparţine. Cu referire la acest aspect, inculpatul Todiraş Ioan a recunoscut că el a semnat acea poziţie, actul de sesizare reţinând că cel în cauză nu a fost prezent la şedinţa subcomisiei, în fapt el nici nu era membru al acesteia şi nu fusese delegat de primar, preşedinte al subcomisiei, nu a participat la întocmirea referatului, dar l-a semnat în condiţiile arătate.

Ca atare, reţine rechizitoriul, deşi Comşa Liliana a mai declarat că textul referatului s-a stabilit în şedinţa subcomisiei, afirmaţia este contrazisă, în parte, de inculpata Minea Lizeta care a spus că, în opinia ei, nu trebuia să se consemneze concluzia „trec în administrarea domeniului privat al statului” pentru că o asemenea concluzie nu este o noţiune juridică (vol.160 urm. pen., filele 133-135).

Continuând analiza modului în care a fost întocmit referatul, martorul Mihu Sorin, reţine rechizitoriul, a constatat, atunci când actul i-a fost prezentat de organul judiciar instrumentator al dosarului, că deşi numele său a fost inserat pe fila a doua, sub rubrica „şef serviciu Mihu Sorin”, semnătura aplicată nu este a sa, cercetările evidenţiind că acea semnătură aparţinea numitei Comşa Liliana. Acelaşi a mai susţinut că actul nu era întocmit aşa cum el impusese ca şef al Serviciului Cadastru (vol.160 urm. pen., filele 138-141), în cadrul acestuia nelucrându-se vreodată pe

Stiripesurse.ro

Hotărârile de Guvern nr.776/1999 şi 517/1999, acte normative, concluzionează procurorul, care au delimitat terenul de 226,61 ha din Şos. Bucureşti – Ploieşti nr.42-44 ca făcând parte din domeniul public al statului, ceea ce reprezintă evidenţa că odată ce în cadrul subcomisiei nu s-a discutat regimul juridic al terenului, că referatul a fost întocmit într-o altă formă decât cea consacrată, paragraful în care se face referire la cele două hotărâri de guvern amintite a fost introdus de Comşa Liliana, Minea Lizeta şi Todiraş Ioan, singurii semnatari ai actului, insidios, pentru a crea aparenţa că terenul revendicat de universitate a fost trecut din domeniul public în domeniul privat al statului.

Acţionând în modalitatea arătată, reţine rechizitoriul, ***inculpaţii au dat aparenţa că în cauză era îndeplinită procedura de trecere a unui teren din domeniul public în domeniul privat al statului astfel cum prevede Legea nr.213/1998,*** martorul Mihu Sorin adeverind că niciodată Primăria Sectorului 1 Bucureşti nu a lucrat bazându-se, în aplicarea Legii nr.1/2000 pe cele două hotărâri de guvern, declaraţie veridică, subcomisia neputând retroceda terenuri aflate în domeniul public pe acestea, materialul probator reliefând că referatele întocmite de Serviciul de Cadastru nu s-au conceput în această modalitate, art.10 alin.2 din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică stipulând că trecerea din domeniul public în domeniul privat se face, după caz, prin hotărârile Guvernului, a consiliului judeţean, respectiv a Consiliului General al Municipiului Bucureşti sau a consiliului local, dacă prin Constituţie sau prin lege nu se dispune altfel, în cauză aceasta trebuind a se face prin Hotărâre de Guvern, contrar, dar cum s-a procedat, terenul nu putea fi retrocedat.

Subcomisia sectorului 1 Bucureşti, potrivit dispoziţiilor art.6 lit.a şi b din Hotărârea Guvernului nr.180/2000 de modificare a Hotărârii Guvernului nr.131/1991, avea obligaţia de a pune în discuţie apartenenţa terenului, situaţia sa juridică, aspect asupra căruia, reţine rechizitoriul, inculpata Minea Lizeta a susţinut că în acel referat s-a prevăzut expres aplicabilitatea art.9 alin.3 din Legea nr. 1/2000, ca temei al retrocedării, textul fiind unul special, cu aplicabilitate exclusivă Academiei Române, universităţilor şi instituţiilor de învăţământ superior agricol, în opinia ei „art.9 alin.3 este un text imperativ, nu se aplicau art.9 alin.1 şi 2, acestea aveau incidenţă numai pentru terenurile proprietate de stat administrate de institutele şi staţiunile de cercetare destinate cercetării şi producerii de seminţe, de material săditor din categorii biologice superioare şi animale de rasă, respectiv pentru terenurile proprietate de stat folosite la data intrării în vigoare a legii, de unităţile de învăţământ cu profil agricol şi silvic, altele decât cele de la alin.3”, argument întărit de inculpată prin împrejurarea că

Stiri Pe Surse.ro

Regulamentul privind procedura de constituire, modificare a comisiilor de aplicare a Legii fondului funciar prevăzute în Hotărârea Guvernului nr.180/2000 are o anexă specială (anexa 33) privind terenurile retrocedate instituţiilor prevăzută în alin.3 al art.9 din Legea nr.1/2000 (vol.160 urm. pen., fila 52).

Apărarea inculpatei, reţine actul de sesizare, nu este de primit, la 12 ianuarie 2000, în Monitorul Oficial nr.8 a fost publicată Legea nr.1/2000 (11 ianuarie 2000) pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole şi celor forestiere, cerute în baza Legii nr.18/1991, a fondului funciar şi a Legii nr.169/1997.

Capitolul II al legii, care reglementează retrocedarea terenurilor agricole, respectiv art.9 vizează retrocedarea terenurilor proprietate de stat, alin.1 al textului prevăzând că terenurile proprietate de stat, administrate de institutele şi staţiunile de cercetare destinate cercetării şi procedurii de seminţe, de material săditor, din categorii biologice inferioare şi de animale de rasă, aparţin domeniului public şi rămân în administrarea acestora. Alin.2 al textului prevede că dispoziţiile alin. 1 se aplică şi terenurilor proprietate de stat folosite la data intrării în vigoare a prezentei legi de unităţile de învăţământ cu profil agricol sau silvic şi care trec în administrarea acestora. Alin.3 al textului prevede că terenurile agricole proprietate de stat, care pe baza actelor doveditoare au constituit patrimoniul Academiei Române, universităţilor şi instituţiilor de învăţământ superior cu profil agricol, trec în proprietatea acestora.

Ca atare, reţine rechizitoriul, este evident că **alin.1 şi 2 ale art.9 din Legea nr.1/2000 stabilesc terenurile care fac parte din domeniul public al statului (terenurile proprietate de stat administrate de institutele şi staţiunile de cercetare, destinate cercetării ş.a.), dar şi terenurile proprietate de stat folosite la data intrării în vigoare a legii, de unităţile de învăţământ cu profil agricol sau silvic şi care trec în administrarea acestora**, deci acele terenuri folosite de instituţiile menţionate în anexele 1 şi 2 ale Hotărârii de Guvern nr.517/1999 modificată prin Hotărârea de Guvern nr.776/1999, între unităţile de învăţământ cuprinse în anexa 2 a hotărârii (prima) aflându-se şi terenurile folosite de USAMV Bucureşti, cum s-a arătat, anexa înscriind că suprafeţele de teren din domeniul public al statului sunt aflate în administrarea acelor unităţi menţionate, deci, susţine rechizitoriul, se impune constatarea că potrivit legii amintite treceau în proprietatea Academiei Române, universităţile şi instituţiile de învăţământ superior cu profil agricol, terenurile proprietate de stat, **altele** decât cele care se aflau în domeniu public, respectiv **acelea pe care nu le foloseau în baza celor două hotărâri de guvern, inclusiv**

Stiripesurse.ro

Hotărârea Guvernului nr.123/1993, concluzie ce rezultă şi din felul în care reglementează textul, în cauză; **alin.2 al art.9 prevăzând că aparţin domeniului public terenurile proprietate de stat folosite** la data intrării în vigoare a Legii nr.1/2000, **de unităţile de învăţământ cu profil agricol, deci cele cuprinse în anexa 2 amintită, în aceasta figurând terenul universităţii, terenurile folosite de astfel de unităţi fiind cuprinse în Hotărârea Guvernului nr.517/1999, terenurile proprietate de stat nefolosite** de instituţiile de învăţământ, **nefiind cuprinse în Hotărârea Guvernului nr.517/1999, alin.3 al art.9 reglementând alte terenuri decât cele folosite** (în cauză, aceasta era situaţia celor 38 ha de pe B-dul Mărăşti nr.59 sediul universităţii).

Cu referire la cele declarate de inculpata Minea Lizeta în apărarea sa, în sensul că inclusiv regulamentul instituit pentru activitatea comisiilor/ subcomisiilor (Hotărârea Guvernului nr.180/2000) a prevăzut în anexa 33 că acţiunea de retrocedare către instituţiile înscrise în textul art.9 alin.3 din Legea nr.1/2000 se referă la acest text, rechizitoriul reţine că raţiunea **acestei prevederi a avut în vedere alte terenuri decât cele din domeniul public**, (ex: cele 38 ha atribuite legal universităţii, acolo era sediul său), deci altele decât cele din domeniul public, o suplimentare a argumentului aducând-o prin invocarea art.58 alin.2 din Hotărârea Guvernului nr.180/2000 care prevede că trecerea terenurilor agricole, din domeniul public se face prin Hotărâre de Guvern.

În aceste condiţii, numai după ce se realiza acest procedeu legal, se putea discuta eliberarea titlului de proprietate, concluzie limpede, reţine rechizitoriul şi potrivit prevederilor Hotărârii Guvernului nr.180/2000 care a modificat Hotărârea de Guvern nr.131/1991 în sensul completării Regulamentului privind procedura de constituire, atribuţiile şi funcţionarea comisiilor pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor, a modelului şi modului de atribuire a titlului de proprietate , precum şi punerea în posesie a proprietarilor art. indicat (alin.2 - Cap.IX - Retrocedarea terenurilor agricole - prevăzând că dispoziţiile de la art.9 alin.1, pentru instituţiile menţionate la art.9 alin.3 din Legea nr.1/2000 aparţin domeniului public şi se face prin Hotărâre a Guvernului, deci terenuri ale domeniului public, proprietăţi de stat care fac parte din domeniul public, administrate, în cauză, cele pentru Academia Română, pentru universităţile şi instituţiile de învăţământ superior cu profil agricol.

USAMV Bucureşti folosea terenul Fermei Băneasa (226,61 ha) în forma administrării, iar Hotărârea Guvernului nr.180/2000 (14 martie 2000), în textul care reglementează necesitatea existenţei unei hotărâri de Guvern pentru trecere din domeniul public în domeniul privat al statului nu a făcut

Stiri pe surse.ro

decât să respecte principiul fundamental instituit în art.10 din Legea nr.213/1998, sens în care a statuat şi instanţa supremă prin decizia nr. 23 din 17 octombrie 2011 (Recurs în interesul legii), decizie, care stabileşte că scoaterea unui bun din domeniul public al statului este posibilă numai prin parcurgerea procedurii prevăzută de art.10 alin.2 din Legea nr.213/1998, apărarea formulată de inculpată fiind în afara legii.

Reluând şi coroborând probatoriul administrat pe aspectele de mai sus, rechizitoriul reţine că inculpata Minea Lizeta, secretar al Primăriei Sector 1 Bucureşti, membru al subcomisiei de aplicare a Legii nr.1/2000, jurist de profesie, cunoştea că cererea universităţii nu era legală, deci nu se putea propune Comisiei Municipiului Bucureşti de aplicare a Legii nr.1/2000, eliberarea titlului de proprietate pentru terenul Fermei Băneasa, dar ea, împreună cu Comşa Liliana, persoana care a redactat referatul nr.20343/2001 şi inculpatul Todiraş Ion care l-a semnat, au creat aparenţa că terenul a fost trecut din domeniul public în domeniul privat prin invocarea, în mod viclean, a Hotărârii Guvernului nr.776/1999 care însă, cum s-a arătat, nu reglementa o asemenea posibilitate, activitatea era una de amăgire, referatul menţionat are caracterul unui mijloc fraudulos, or, ei acţionând în exercitarea atribuţiilor de serviciu, fapta se circumscrie infracţiunii de abuz în serviciu, cu forma de vinovăţie, intenţia.

După momentul semnării acelui referat, prin el propunându-se emiterea titlului de proprietate pentru suprafaţa de 2236678,80 mp din sector 1 Bucureşti, Şos. Bucureşti - Ploieşti, nr.42-44- Ferma Băneasa - Ferma Didactică - acela a fost înaintat, potrivit legii, Comisiei municipiului Bucureşti. Potrivit ordinului nr.95 al Prefectului Municipiului Bucureşti din 2 aprilie 2001, printre membrii , au figurat inculpaţii Luican Ion Mihai Florin - prefect, Toader Gabriel Răzvan, secretar, Boerescu Anton, directorul general al Direcţiei Generale pentru Agricultură şi Industrie Alimentară precum şi Petrulian Gheorghe, directorul Oficiului de Cadastru şi Organizarea Teritoriului, toţi semnatari ai titlului de proprietate nr.100085 din 06 iunie 2001, prin acesta USAMV Bucureşti primind în proprietate suprafaţa totală de 224 ha şi 6529 mp teren prin reconstituirea dreptului de proprietate.

Urmărirea penală, pentru probarea împrejurărilor şi condiţiilor în care respectiva comisie a eliberat, cu încălcarea legii, sus-indicatul titlu pentru terenul aflat în domeniul public al statului, a avut în vedere următoarele:

- instituţia Prefectului municipiului Bucureşti, la 10 februarie 2011, cu adresa CS/2758/2011, a comunicat că singurele documente identificate în arhiva instituţiei sunt Hotărârea Comisiei Municipiului Bucureşti nr. 854/30.05.2001 şi Nota de fundamentare întocmită de colectivul de lucru,

Stiripesurse.ro

hotărârea fiind înaintată în copie certificată, iar Nota de fundamentare în forma unei copii, de pe o ciornă (vol. 160 urm.pen,, fila 83), pe acea ciornă existând adnotări realizate cu pixul, o astfel de adnotare indicând textul „Hotărârea nr. 854/30.05.2001” vol. 160 urm.pen., fila 83), rechizitoriul susţinând că este o certitudine că respectiva ciornă s-a întocmit înaintea datei de 30 mai 2001;

- Primăria Sectorului 1 Bucureşti, urmare cererii adresată de organul judiciar instrumentator al cauzei la 18 mai 2009, cu adresa nr.16441/27.05.2009, Direcţia Fond Funciar, Cadastru şi Registru Agricol, din unitatea administrativ teritorială a înaintat numai actele existente în arhiva subcomisiei de aplicare a Legii Fondului Funciar Sector 1, deşi i se ceruseră documentele, înscrisurile (proces - verbal de şedinţă, hotărâre emisă atât de la nivelul municipiului București cât şi a subcomisiei), respectiva adresă precizând că potrivit art.36 alin.1 din Regulamentul privind procedura de constituire, atribuţiile şi funcţionarea comisiilor pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor, a modelului şi modului de atribuire a titlurilor de proprietate comisia municipiului Bucureşti este cea care emite titlurile de proprietate şi că documentaţiile se trimit în două exemplare dintre care unul se reţine şi se depozitează la arhiva Oficiului de cadastru şi publicitate imobiliară vol. 160 urm.pen., fila 94).

- Oficiul de Cadastru şi Publicitate Imobiliară, urmare cererii procurorului instrumentator din 3 februarie 2010, cu adresa nr.5689 din 7 februarie 2010 a comunicat că în urma verificărilor efectuate în evidenţele sale, nu a regăsit documentaţia care a stat la baza emiterii titlurilor de proprietate 100085 din 06.06.2001 şi nr.100086 din 06.06.20001.

În aceste conditii, rechizitoriul, subliniind că nefiindu-i comunicate documentele care au stat la baza emiterii, de către Comisia municipiului Bucureşti a celor două titluri de proprietate, a stabilit în ce priveşte modalitatea în care aceasta a analizat propunerea subcomisiei, următoarea situaţie de fapt:

- **la 12 aprilie 2001**, cu adresa nr.20343, respectiva subcomisie de la nivelul Primăriei Sector 1 Bucureşti a înaintat Prefecturii Bucureşti propunerea privind reconstituire a dreptului de proprietate şi emiterea titlurilor de proprietate în favoarea USAMV Bucureşti, vizând terenurile în suprafaţă de 383.271,375 mp şi 2.236.678,80 mp, situate în Bucureşti, B-dul Mărăşti nr.59, şos. Bucureşti-Ploieşti nr. 42-44.

- la prefectură, adresa subcomisiei **a fost înregistrată la aceeaşi dată** (12 aprilie 2001), sub nr. 3627.

La nivelul prefecturii, avându-se în vedere prevederile art.4 alin.2 din Regulamentul privind procedura de constituire, atribuţiile şi funcţionarea

Stiripesurse.ro

Comisiilor pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor modificat şi completat prin Hotărârea Guvernului nr.180 din 14.03.2000, s-a emis Ordinul nr.182 din 26.04.2001 prin care a fost constituit Colectivul de lucru pentru sprijinirea Comisiei Municipiului Bucureşti de aplicare a Legii Fondului Funciar.

Ca atare, referatele subcomisiilor de sector, împreună cu documentaţia aferentă, au fost predate acelui colectiv de lucru, activitatea acestui organism fiind coordonată de Secretarul General al Prefecturii, inculpatul Toader Gabriel Răzvan (membru).

Practic, după analiza referatelor, a documentaţiei, colectivul de lucru întocmea o notă de fundamentare în care erau prezentate referatele subcomisiei de sector şi documentele anexate.

Odată ce se finalizau analizele colectivului, inculpatul Luican Ion Mihai Florin, la acele date prefect şi preşedinte al Comisiei principale, convoca această comisie, în cauză, avându-se în vedere strict aplicarea Legii 1/2000.

În şedinţă, Toader Gabriel Răzvan în calitate de secretar general - prezenta fiecare cerere de retrocedare, sens în care se referea şi la actul subcomisiei de sector, la nota de fundamentare, la documentele care le însoţeau, după care propunerile subcomisiei de sector erau validate sau invalidate prin vot, rezultatul fiind o hotărâre.

În cauză, cu referire la Hotărârea nr.854 din 30.05.2001 a Comisiei Municipiului Bucureşti, de aprobare a propunerii subcomisiei Sector 1 Bucureşti privind eliberarea celor două titluri de proprietate pentru suprafeţele de teren arătate, urmărirea penală a reţinut că acel colectiv de lucru, cum s-a arătat, fusese constituit înainte cu aproximativ două luni de a adopta hotărârea din 30 mai 2001, acel colectiv fiind compus din câte un reprezentant al prefecturii, al Oficiului de Cadastru Agricol şi Organizarea Teritoriului Agricol şi, respectiv, al Inspectoratului Silvic Teritorial, pentru partea tehnică completându-se cu specialişti, delegaţi pe toată durata funcţionării comisiei de către conducătorii instituţiilor şi agenţilor economici, dar actul normativ indicat cu referire la acel colectiv, a dat acestuia obligaţia de a sprijini comisia, dar nu detaliază, concret, în ce consta sprijinul.

Instituţiile cărora organul judiciar instrumentator al dosarului nr.206/P/2006 le-a solicitat înaintarea documentelor ce au stat la baza emiterii titlurilor, cum s-a mai arătat au trimis numai hotărârea nr. 854 din 30.05.2001 şi Nota de fundamentare, în copie certificată prima în ciornă, document de lucru, a doua, cu privire la aceasta din urmă, ea este alcătuită din cinci (5) file, cinci (5) pagini, pe verso fiind înscrise menţiuni (vol.160,

Stiri Legislatie.ro

filele 83-87) paginile conţinând adnotări olografe şi sublinieri cu mină de pix (roşu) şi carioca (albastru) pe prima pagină este menţionat titlul „Nota de fundamentare privind propunerile subcomisiilor de fond funciar Sectoare 1, 3, 4 şi 6 pentru validarea poziţiilor respective, dar şi două rubrici una „Propun să fie introdusă pe ordinea de zi şi difuzată membrilor comisiei" - secretar general - Gabriel Răzvan Toader este aplicată semnătura, a doua „De acord Prefect Mihai Ion Florin Luican" acesta semnând.

Respectiva notă de fundamentare conţine un număr de opt (8) puncte numerotate în ordine, în dreptul fiecărui număr consemnându-se cu mină de pix (roşie): „art. 1, 2….9, adnotarea fiind corelativă articolelor din Hotărârea nr.854 din 30.05.2001, pe prima pagină sub antet înscriindu-se cu aceeaşi mină de pix (roşie) „Hotărârea nr. 854 din 30.05.2001", nota de fundamentare, la fiecare din cele 8 (opt) puncte, conţine şi o apreciere referitoare la propunerile subcomisiilor de sector.

În legătură cu cererile USAMV Bucureşti, **la punctul 8 al notei** s-a consemnat: „La data de 12.04.2001, cu adresa nr. 20343, subcomisia de fond funciar a Sectorului 1 a înaintat Prefecturii Bucureşti propunerea de reconstituire a dreptului de proprietate şi emiterea titlului de proprietate în favoarea Universităţii de Ştiinţe Agronomice şi Medicină Veterinară a terenurilor în suprafaţă de 383.271,375 mp şi 2236678 mp în Bucureşti, B-dul Mărăşti nr. 59 şi respectiv Şos. Bucureşti-Ploieşti nr. 42-44, invocându-se ca temei legal Legea nr.1/2000 art.9 alin.3 şi art. 58 din HG nr.180/2000.

Propunerea a fost înregistrată sub nr.3627/12.04.2001, **iar în urma studierii documentaţiei au rezultat următoarele**:

Dreptul de proprietate al universităţii a fost consolidat pentru aceste terenuri dar şi recunoscut de legiuitor, conform art. 91 alin.1 şi art. 166 din Legea 84 repub., când s-a stabilit ca „Baza materială a instituţiilor de învăţământ superior de stat este de drept proprietatea acestora…"

De menţionat că, în mod greşit terenurile proprietatea universităţii au fost trecute în domeniul public prin HG 515/9 iunie 1999, anexa 2, modificată prin HG 776/27.09.1999, deoarece o hotărâre de guvern nu poate modifica legea, iar conform anexei 1 nr. 213/1998 aceste terenuri nu sunt prinse ca fiind domenii publice.

Precizăm că aşa cum am arătat, Universitatea este de drept proprietara celor două terenuri, fapt confirmat şi prin încheierile nr.4201/25.04.2000 şi nr.4353/10.05.2001 ale biroului de carte funciară a Judecătoriei Sectorului 1 Bucureşti, iar dovada proprietăţii se face cu actele iniţiale de dobândire a acestora.

Stiri Agricole.ro

Faţă de cele expuse mai sus, membrii Comisiei Municipiului Bucureşti pentru stabilirea dreptului de proprietate asupra terenurilor urmează să hotărască, **având la dispoziţie, atât nota de fundamentare, cât şi întreg materialul la care face referire".**

Hotărârea nr. 854/30.05.2001 a Comisiei Municipiului Bucureşti pentru aplicarea Legii fondului funciar nr. 18/1991 republicată şi a Legii nr.1/2000 (existentă în vol.149, filele 88-89) cuprinde 3 (trei file), **la pct.9** înscriindu-se: **„Se supune la vot şi se aprobă în unanimitate propunerea subcomisiei sectorului 1 privind eliberarea titlului de proprietate Universităţii de Ştiinţe Agronomice şi Medicină Veterinară, pentru terenurile în suprafaţă de 383271,3753 mp şi 2236678,80 mp situat în Bucureşti, B-dul Mărăşti nr. 59 şi respectiv Şos. Bucureşti-Ploieşti nr.42-44, întrucât universitatea este de drept proprietara celor două terenuri, fapt confirmat şi prin încheierea nr. 4201/2000 şi 4353/2001 ale Biroului de Carte Funciară a Judecătoriei Sector 1 Bucureşti şi face dovada proprietăţii cu actele iniţiale de dobândire a acestor terenuri**".

Pe ultima pagină a hotărârii, sub text, sunt rubricile „Preşedinte, Prefect", este imprimată ştampila prefecturii şi semnătura inculpatului Mihai Ion Florin Luican precum şi rubrica Secretar General, de asemenea fiind aplicată ştampila acestuia şi semnătura inculpatului Toader Gabriel-Răzvan.

În legătură cu modalitatea în care s-au emis titlurile de proprietate, inculpaţii Luican Mihai Ion Florin, Petrulian Gheorghe, Toader Gabriel-Răzvan, dar şi învinuitul la data urmăririi penale Boerescu Anton, au declarat, primul:

- că, în baza HG 180/2000 a înfiinţat Colectivul de lucru coordonat de Toader Gabriel Răzvan (vol.160, filele 16-20), secretar general, membru în comisie, că acesta după ce analiza documentele înaintate de subcomisie, acel colectiv întocmea o notă de fundamentare prin care propunea validarea sau invalidarea referatului subcomisiei privind emiterea sau nu a titlului, precum şi temeiul legal al propunerii, în comisie, acelaşi făcea o prezentare a fiecărei cereri în parte, a documentelor în baza cărora era întocmită nota de fundamentare, atât acesta, cât şi fiecare membru al comisiei realizând o analiză a dosarului colectivului de lucru, în afara acestora analizându-se documentaţia şi a faptului că persoana care a făcut cererea de reconstituire a dreptului de proprietate are sau nu are acest drept. Inculpatul a mai subliniat că el, pentru a se asigura că analiza este corectă, solicita avizul de legalitate din partea Direcţiei Juridice a Prefecturii, aviz determinant în exercitarea votului lui.

Stiripesurse.ro

Privind cererile universităţii, inculpatul a susţinut că s-a urmat procedura, colectivul de lucru, în nota de fundamentare, a propus validarea a ceea ce înaintase subcomisia sector 1, el a solicitat avizul Direcţiei Juridice a Prefecturii în lipsa acestuia , votul său în comisie ar fi fost negativ, indiferent de propunerea subcomisiei sectorului 1 Bucureşti dar şi că nu-şi aminteşte dacă s-a pus în discuţie că terenul era domeniu public.

Rechizitoriul subliniază că apărarea inculpatului nu este fondată, colectivul de lucru fiind înfiinţat numai pentru a sprijini comisia, art.4 alin.1 din Hotărârea Guvernului nr.131/1991 modificată prin Hotărârea Guvernului nr.180/2000, neprevăzând că acesta are dreptul să propună validarea sau invalidarea referatelor subcomisiilor de sector, dar el a aprobat acea notă de fundamentare, a înaintat-o comisiei în condiţiile în care comisia avea numai dreptul de a valida sau invalida ceea ce propuneau subcomisiile sectoarelor (art.7 lit.e din Hotărârea Guvernului nr.131/1991, iar membrii colectivului de lucru nu erau şi ai comisiei (art.3 alin.1 Hotărârea Guvernului nr.131/1991 modificată) din conţinutul referatului subcomisiei sector 1, el cunoscând că terenul era în domeniul public. Se mai subliniază că în calităţile avute, prefect şi preşedinte al comisiei de la nivelul municipiului Bucureşti, avea obligaţia de a întreprinde demersuri pentru a lămuri situaţia juridică a terenului, respectiv apartenenţa sau nu la domeniul public, însă, dimpotrivă, în hotărârea din 30.05.2001 semnată numai de el şi de coinculpatul Toader Gabriel Răzvan, se menţionează că USMAV Bucureşti este proprietara terenului acceptându-se că, în acest sens sunt încheierile judecătoreşti de la biroul de Carte Funciară de pe lângă Judecătoria Sector 1 Bucureşti nr.4201/2000 şi nr.4353/2001, respectivele încheieri nefăcând o asemenea dovadă, contrar, punându-se întrebarea că, dacă universitatea avea just titlu, de ce ar mai fi cerut eliberarea unui alt titlu.

În plus, reţine actul de sesizare, apărarea inculpatului, că, prin nota de fundamentare colectivul de lucru propunea validarea sau invalidarea referatului subcomisiei sector 1 Bucureşti, este contrazisă de cele precizate în art.9 al notei, aici făcându-se numai apreciere asupra cererilor universităţii, comisia urmând să hotărască, iar existenţa sau nu a unui aviz de legalitate al Direcţiei Juridice nu era obligatorie şi definitorie pentru că hotărârile se adoptă cu votul majorităţii membrilor şi se consemnează într-un proces verbal semnat de participanţi (art.9 din Hotărârea Guvernului nr.131/1991 modificată prin Hotărârea Guvernului nr.180/2000), actele normative incidente nespecificând dreptul prefectului – preşedinte al comisiei - de a vota sau nu numai în condiţiile unui astfel de aviz de legalitate.

Stiri Juridice.ro

Boerescu Anton, membru al comisiei municipiului Bucureşti, a declarat că nu-şi aminteşte dacă a participat la şedinţa în care s-a adoptat hotărârea din cauză, că adesea, el avea încredere în nota de fundamentare pentru că cei din colectivul de lucru aveau studii juridice în note se menţiona privind legalitatea sau nelegalitatea propunerilor subcomisiilor, iar cu referire la cererea universităţii a precizat că în intervalul în care propunerea subcomisiei se înaintase la prefectură, inculpatul Alecu Ioan Niculae a trimis la biroul lui aflat la Direcţia Agricolă Bucureşti, o persoană care avea asupra sa un dosar ce conţinea documente privind acea cerere ce vizau un teren de 220 ha, el a refuzat să le primească , dar a îndrumat acea persoană să se adreseze Oficiului Juridic al Prefecturii.

Inculpatul Petrulian Gheorghe, audiat în legătură cu adoptarea hotărârii ce interesează cauza, a declarat că propunerea subcomisiei era analizată de colectivul de lucru, acesta întocmea o notă de fundamentare prin care se propunea validarea sau invalidarea, comisia municipiului Bucureşti analiza documentele ce însoţeau cererea de reconstituire (vol.160 urm.pen., filele 26-29), el a participat la şedinţă atunci când s-a discutat propunerea subcomisiei sector 1 şi nu s-a dezbătut dacă terenul era domeniu public, la data audienii sale el declarând şi că în calitate de fost director în Oficiul de Cadastru şi Organizarea Teritoriului a sesizat că în documentaţia cadastrală nu era menţionată o asemenea destinaţie a terenului, respectiv că ar aparţine domeniului public, dar cunoştea că făcuse parte din domeniul public dar şi că terenul era încadrabil în dispoziţiile art.9 alin.3 din Legea nr.1/2000 şi art.58 din Hotărârea Guvernului nr.180/2000.

Cu privire la aceste apărări, actul de sesizare resubliniază că nu era competenţa colectivului de lucru să avizeze propunerile subcomisiilor de sector sau să le valideze ori nu, atributul era al comisiei municipiului Bucureşti, existenţa numărului cadastral nu echivalează cu dreptul de proprietate, publicitatea imobiliară având scopul înscrierii în Cartea Funciară a actelor şi a faptelor juridice privind un imobil, intabularea realizată pentru terenul Fermei Băneasa în baza Decretului - Regal nr.2746/1929, act normativ abrogat , făcând parte din crearea aparenţei că ar fi proprietară.

Cu referire, din nou, la încheierile Biroului de Carte Funciară de pe lângă Judecătoria Sectorului 1 Bucureşti (Cuzuc Gheorghe judecător de carte funciară), actul de sesizare reţine că deşi demersurile evidenţiate s-au bazat şi pe acele încheieri, inculpatul Alecu Ioan Niculae, cunoscând că decretul regal era abrogat, după obţinerea titlului de proprietate, pentru

Stiri Pro Justitia

terenul Fermei Băneasa a solicitat aceluiaşi birou radierea titlului în baza căruia intabulase.

Reîntorcându-se la conţinutul notei de fundamentare şi al hotărârii nr.854/30.05.2001, respectiv la menţiunea că „dreptul de proprietate al universităţii a fost consolidat, dar şi recunoscut de legiuitor conform art.91 alin.1 şi art.166 din Legea nr.84/1995 republicată, când s-a stabilit că „baza materială a instituţiilor de învăţământ superior de stat este de drept proprietatea acestora …”, procurorul subliniază că art.166 alin.4 din Legea nr.84/1995 prevede că baza materială este proprietate, însă alin.4 al art.166 trebuie coroborat cu alin.5, în acesta prevăzându-se construcţiile şi terenurile aferente procesului instructiv-educativ nu pot fi transferate decât cu aprobarea Guvernului, la propunerea ministrului Educaţiei Naţionale, fără plată şi în interes public, aceasta fiind situaţia Fermei Băneasa, deci transferul se făcea numai prin Hotărâre a Guvernului şi numai în interes public, interpretarea dată de comisia municipiului Bucureşti art. 166 alin.4 din Legea nr.84/1995 fiind trunchiată şi odată în plus , denotă că acel teren era în domeniul public, sens în care crearea aparenţei rezulta şi din alin.4 al pct.8 al notei de fundamentare „în mod greşit terenurile proprietatea universităţii au fost trecute în domeniul public...” (s-a arătat acest aspect).

Tot în legătură cu acest punct, procurorul menţionează că referirea la Hotărârea Guvernului nr.515/09.06.1999, constituie, evident, o eroare materială,în fapt Hotărârea Guvernului fiind nr.517/1999, Hotărârea Guvernului 776/1999 modificând-o pe aceasta, dar în timp ce subcomisia sector 1, a atestat în referatul nr. 20343/2001 că în baza ei terenul Fermei Băneasa a trecut în domeniul privat al statului, nota de fundamentare înscrie că, în mod greşit terenurile proprietatea universităţii au fost trecute în domeniul public prin aceeaşi Hotărâre a Guvernului nr.517/1999 (anexa 2) modificată prin Hotărârea Guvernului nr.776/1999 cu motivarea că, o hotărâre de guvern nu poate modifica o lege, argument întărit cu susţinerea că potrivit Legii nr.213/1998, terenul a cărui retrocedare se cere, nu este cuprins în anexa legii, actul de sesizare, reiterând că terenul de 226,61 ha, aferent Fermei Băneasa şi administrat de USAMV Bucureşti, face parte din domeniul public fiind cuprins în anexa nr. 2 intitulată „suprafeţele de teren din domeniul public al statului aflate în administrarea unităţilor de învăţământ cu profil agricol a Hotărârii Guvernului nr.517/1999, modificată, la punctul 120 - suprafaţa de 226,61 ha”, iar Legea nr.213/1998 anexa acesteia, intitulată „lista cuprinzând unele bunuri care alcătuiesc domeniul public al statului şi al unităţilor administraţiei teritoriale, la punctul 5 include că fac parte din domeniul public al statului terenurile unităţilor de învăţământ agricol şi silvic, destinate cercetării şi producerii de seminţe şi

Stiintepolitice.ro

de material săditor din categoriile biologice şi de animale de rasă”, fiind deci, vorba de aceeaşi categorie de terenuri din anexa 2 a Hotărârii Guvernului nr.517/1998.

În al doilea rând, atestarea faptului că terenurile în legătură cu care USAMV Bucureşti solicita retrocedarea în sensul că nu ar fi fost cuprinse în anexa 2 a Legii 213/1998, este una nereală.

Privind menţiunea din nota de fundamentare că „universitatea este de drept titularul dreptului de proprietate”, fapt confirmat prin încheierile de Carte Funciară amintite, rechizitoriul concluzionează că s-au atestat, cu bună ştiinţă fapte neadevărate (că terenurile nu ar fi prinse în anexa Legii nr.213/1998, s-a creat aparenţa că terenul USAMV Bucureşti nu face parte din domeniul public şi s-au prezentat, cu bună ştiinţă argumente în afara legii, toate acestea cu scopul eliberării titlului de proprietate, acţiunile fiind de amăgire, nota de fundamentare aprobată cum s-a arătat şi înaintată comisiei fiind mijloc fraudulos, iar inculpaţii au acţionat în calitate de funcţionari, în exercitarea atribuţiilor de serviciu, faptele fiind infracţiuni de abuz în serviciu, hotărârea nr. 854/ 31.05.2001fiind adoptată cu încălcarea legii.

După adoptarea acestei hotărâri, la 6 iunie 2001, s-a emis titlul de proprietate nr.100085, USAMV Bucureşti primind224 ha şi 6529 mp, prin reconstituirea dreptului de proprietate, actul fiind semnat de inculpaţii Luican Mihai Ion Florin, Petrulian Gheorghe, Toader Gabriel Răzvan şi învinuitul la datele urmăririi penale, Boerescu Anton.

În aceeaşi zi, 06.06.2001 s-a procedat la punerea în posesie, la această procedură (proces – verbal) participând inculpatul Alecu Ioan Niculae, ca reprezentant al universităţii, din partea subcomisiei Sector 1 Bucureşti participând inculpata Minea Lizeta şi numiţii Mihu Sorin, Paul Lavinia şi Vartolomei Gabriela, ca reprezentant al Oficiului de Cadastru şi Organizarea Teritoriului , Comşa Liliana, învinuită la urmărirea penală, procesul verbal de punere în posesie fiind vizat la rubrica „Primar Vasile Gherasim” de inculpatul Todiraş Ioan , acesta l-a semnat, (martorul Mihu Sorin declarând că, posibil, semnătura aparţine inculpatului Todiraş Ioan).

Acelaşi martor a mai susţinut că la câteva zile după eliberarea titlului a fost chemat de Vasile Gherasim care l-a întrebat despre respectivul act, motivându-i că nu a cunoscut situaţia la care se referea titlul, împrejurare în pentru care rechizitoriul reţine că primarul – preşedinte al subcomisiei - a fost „ocolit” atât la momentul propunerii subcomisiei, cât şi la cel al punerii în posesie, art. 8 din Hotărârea Guvernului nr.131/1999 modificată prin Hotărârea Guvernului nr.180/2000, prevăzând că subcomisiile (comisiile) îşi desfăşoară activitatea în plen, în prezenţa majorităţii

Stiripesurse.ro

membrilor cu prezenţa obligatorie a primarului sau, după caz, a viceprimarului, iar potrivit art.2 alin.1, viceprimarul trebuie desemnat de primar.

În cauză urmărirea penală a relevat că prin Ordinul Prefectului nr.1122/17.08.2000, act prin care s-a stabili componenţa subcomisiei sector 1 Bucureşti de aplicare a Legii nr.1/2000, erau membri Gherasim Vasile, primar, preşedinte al subcomisiei şi Diaconu Petrică viceprimar, deci nu Todiraş Ioan şi el viceprimar, astfel subcomisia propunând reconstituirea dreptului de proprietate, a făcut-o cu încălcarea legii, concluzie, reţine rechizitoriul care se desprinde şi din împrejurarea că inculpaţii Minea Lizeta, Todiraş Ioan, semnatari ai referatului amintit dar şi inculpaţii Luican Mihai Ion Florin, Petrulian Gheorghe, Toader Răzvan-Gabriel, nu au fost interesaţi că suprafaţa de teren aferentă Fermei Băneasa să fie cea evidenţiată în actele normative, respectiv administrarea universităţii era pentru 226,61 ha(anexa 2, Hotărârea Guvernului nr.517/29.06.1999, modificată prin Hotărârea Guvernului nr.776/23.09.1999, domeniul public anexa 2 poziţia 120) dreptul de administrare având temeri legal în art.5 din Hotărârea Guvernului nr.123/1993.

Inculpatul Bejenaru Andrei Mihai, fără a avea vreo calitate în cadrul USAMV Bucureşti a cerut intabularea în Cartea Funciară a suprafeţei de 224,6529 ha, urmarea fiind că la data de 14 aprilie 2000, sub nr. 200.000 s-a înregistrat la Oficiul de Cadastru Agricol şi Organizarea Teritoriului Agricol, documentaţia topo-cadastrală şi s-a atribuit număr cadastral 4506, acea documentaţie înscriind că terenul era inclus în intravilanul sector 1 Bucureşti şi în administrarea USAMV Bucureşti, fiind denumit Staţiunea didactică experimentală Belciugatele.

Oficiul de Cadastru Agricol şi Organizarea Teritoriului Agricol în evidenţe, avea suprafaţa de 226,6172 ha, acestea figurau în administrarea USAMV Bucureşti, câteva cu categorii de folosinţă diferite, suprafaţă totală 221,6172 ha, suprafaţă care apare şi în adresa aceleiaşi instituţii nr.405/06.07.1999, din acea suprafaţă199,55 ha teren agricol (85,1872 ha teren arabil; 41,9237 ha vii; 72,4442 ha livezi) şi 27,062 ha teren neagricol (2,9395 ha ape; 7,062 hadrumuri, 14,1094 ha curţi-construcţii şi 2,951 ha neproductiv), **deci şi documentele cadastrale confirmă că USAMV Bucureşti avea terenul în administrare şi este în suprafaţă de 226,6172 ha**, aspect pe care inculpatul Petrulian Gheorghe, şef al acestei instituţii l-a cunoscut.

În legătură cu titlul de proprietate nr.100085 din 6.06.2001, actul de sesizare reţine că acesta s-a referit la suprafaţa de 224,6529 ha, suprafaţă

Stiripesurse.ro

care făcea parte din domeniul public şi aflată în administrarea universităţii, raportul de constatare efectuat la urmărirea penală stabilind însă că din această suprafaţă, doar pentru 176,52 ha existau acte doveditoare că ar fi aparţinut universităţii (vol 159 urm.pen.), diferenţa (224,6529 – 176,52 ha) aparţinând altor proprietari.

În sensul constatării amintită, rechizitoriul, începând cu pag.229, reiterează istoricul universităţii (Decretul - Regal nr. 2746/1929 înfiinţare Şcoala superioară de Agricultură de la Herăstrău, institut de grad superior, art.25 – inventarul trece în deplină proprietate la Academia de Înalte Studii Agronomice nou înfiinţată, aceasta, în timp, având denumiri diferite (menţionate deja), ultima de Ştiinţe Agronomice şi Medicină Veterinară Bucureşti, Şcoala Centrală de Agricultură fusese împroprietărită printre altele, cu teren arabil (301,6 ha în dreapta şoselei Bucureşti-Ploieşti, teren expropriat, proces-verbal din 28.06.1929) odată cu intrarea în vigoare a Legii nr.1/2000, universitatea a cerut retrocedarea terenului ce a constituit patrimoniul universităţii situat în zona Băneasa, inculpatul Alecu Ioan Niculae depunând în acest sens un document cartografiat „Planul Moşiei Băneasa" întocmit în anul 1919, potrivit căruia, din suprafaţa totală de 224,6528 ha, doar 176,52 ha erau incluse în cele 301,6 ha cu care Academia de Înalte Studii Agronomice a fost împroprietărită din terenul Moşiei Băneasa, raportul de constatare de la urmărirea penală stabilind că diferenţa de teren până la 224,6528 ha a aparţinut Aerodromului Băneasa (14,2 ha), iar 36,08 ha au fost ale proprietarilor din „Însurăţeii din Herăstrău", documentaţie depusă de universitate în sensul arătat, s-a stabilit că fusese georeferenţiată în raport cu orientarea în teren bazată pe sistemul folosit la scară naţională (pag. 107-111 din raportul de constatare), deci fusese folosită de Şcoala de Agricultură numai suprafaţa de 176,6 ha, pag.107 conţinând o reprezentare grafică a întregii suprafeţe de224,6 ha, acolo descriindu-se cele 176,60 ha (culoare roşie) cele 14,2 ha Aerodromul Băneasa (culoare galbenă) şi cele36,08 ha Însurăţeii din Herăstrău (culoare albastră), rechizitoriul concluzionând că prin încălcarea dispoziţiilor art. 6 lit. a, b şi c şi art. 7 lit.c şi d, din Hotărârea Guvernului nr. 131/1991, art.6 din Legea nr.1/2000, inculpaţii membri ai subcomisiei Sectorului 1 Bucureşti şi cei ai comisiei municipale, având în vedere documentaţia cadastrală, au reconstituit dreptul de proprietate, deşi pe amplasament numai 176,6 ha a aparţinut Şcolii de Agricultură, teren pe care îl administra.

La 01.03.2012, organul judiciar instrumentator al dosarului nr.206/P/2006 a dispus efectuarea unei completări a raportului de constatare tehnico-ştiinţifică de identificare topo-cadastrală evaluare

Stiri Despre Noi

imobiliară din 07.07.2010 (vol.159 urm.pen., fila 178) unul din obiective fiind stabilirea valorii terenului în suprafaţă de 224,6529 ha - titlul de proprietate nr. 100085/06 iunie 2001, **rezultând că la acea dată terenul avea valoarea de 330.968.614 lei, echivalent 135.559.539 euro, aceasta constituind prejudiciu cauzat urmare emiterii titlului de proprietate**.

Începând cu pag 232, actul de sesizare încadrează în drept faptele reţinute în sarcina inculpaţilor Alecu Ioan Niculae (abuz în serviciu în formă calificată şi continuată prevăzută de art. 248 Cod penal, rap la art. 248[1] Cod penal, cu aplicarea art. 41 alin.2 Cod penal), Minea Lizeta, (fals intelectual în înscrisuri oficiale prevăzută de art. 289 Cod penal cu aplicarea art.33 lit.a Cod penal şi abuz în serviciu în formă calificată prevăzută de art.248 Cod penal rap. la art.248[1] Cod penal, subliniindu-se că pentru infracţiunea de fals prevăzută de art.289 Cod penal a intervenit prescripţia răspunderii penale, Todiraş Ioan, la fel, infracţiunea de fals intelectual în înscrisuri oficiale prevăzută de art. 289 Cod penal cu aplicarea art. 33 lit.a Cod penal şi infracţiunea de abuz în serviciu în formă calificată prevăzută de art. 248 Cod penal rap. la art. 248[1] Cod penal, la fel, reţinându-se că pentru infracţiunea prevăzută de art.289 Cod penal a intervenit prescripţia răspunderii penale, Luican Mihai Ion Florin, infracţiunea de abuz în serviciu în formă calificată prevăzută de art. 248 Cod penal rap. la art.248[1] Cod penal, Toader Gabriel Răzvan, aceeaşi infracţiune prevăzută de art.248 Cod penal rap. la art. 248[1] Cod penal şi inculpatul Petrulian Gheorghe aceeaşi infracţiune, abuz în serviciu în formă calificată prevăzută de art. 248 Cod penal rap. la art. 248[1] Cod penal, pentru toţi aceştia activitatea infracţională legată de finalitatea titlului de proprietate nr.100085 din 6 iunie 2001.

În capitolul „**aportarea dreptului de proprietate pentru terenul în suprafaţă de 1.673.980 mp, de către USAMV Bucureşti la capitalul social al SC Băneasa Investments S.A”,** actul de sesizare reţine, după reluarea situaţiei de fapt întâmplată până la 6 iunie 2001, că inculpatul Alecu Ioan Niculae, deşi obţinuse în modalitatea arătată, titlul de proprietate pentru 224 ha teren Ferma Băneasa, nu a informat biroul senatului şi nici senatul , despre acesta, dovadă fiind procesele verbale ale şedinţelor acestor organisme, subliniindu-se că tăcerea sa s-a înscris în comportamentul infracţional adoptat, poziţia trebuind a fi analizată în raport cu art.15.1 al contractului de asociere în participaţiune nr.3440/12 aprilie 2000 şi cu actul adiţional la acesta nr.707/03 august 2000, la 12 aprilie 2000, inculpatul obligându-se, irevocabil, ca în momentul în care va dobândi dreptul de proprietate (teren şi clădiri) să le aducă aport în natură

Stiripesurse.ro

la capitolul social al societăţii comerciale, beneficiind astfel de primească 49% din capitalul social.

Dar, deşi contractul se încheiase pe 49 de ani, la 03 august 2000, când universitatea nu avea titlu de proprietate, el reprezentant al acesteia, a încheiat actul adiţional prin care a dat dreptul de folosinţă asupra terenului Fermei Băneasa şi dreptul de proprietate asupra clădirilor edificate, după aceasta, acţionarul principal, cum s-a arătat deja (S.C. Internaţional Business & Trading Corporation Ltd.) a creat aparenţa că aportează ceea ce se obligase, astfel că, susţine rechizitoriul,***miza actului adiţional a fost aducerea terenului în sfera de decizie a inculpatului Popoviciu Gabriel-Aurel, interesat de dezvoltări imobiliare şi nu pentru scopuri didactice.***

În paralel cu participarea în SC Băneasa Investment SA (SC Log Trans SA), inculpatul Alecu Ioan Niculae, a continuat să conducă organismele decizionale ale universităţii, dar ***în niciuna din şedinţele acestora nu a făcut cunoscut membrilor lor că a aportat dreptul de folosinţă teren şi dreptul de proprietate clădiri, în societatea comercială, el, dimpotrivă, subliniind avantajele asociaţiunii şi respectarea, de către partener a obligaţiilor contractuale*** (sunt evidenţiate şedinţele senatului din 29 septembrie 2000 - vol.150 urm.pen., filele 115-118), el luând parte însă la încheierea actului din 3 august 2000, cum s-a arătat, în afara mandatului primit prin hotărârea din 11 aprilie 2000, deşi încă s-a păstrat în fiinţă contractul de asociere în participaţiune din 12 aprilie 2000, în condiţiile în care era obligat să informeze, 27 decembrie 2001, în această din urmă inculpatul „recomandă seriozitatea partenerului de asociere în modul în care şi-a achitat prevederile din contract cu toate că anul agricol 2001 a fost greu din cauza factorilor climaterici, s-a înregistrat producţie zero (0) la floarea soarelui, porumb, soia, sectorul piscicol nu a produs nimic de 10 ani, dar s-a cheltuit cu paza”

Pentru a evidenţia odată în plus comportamentul acestui inculpat, rechizitoriul reia acţiunile întreprinse privind cealaltă ofertă ce vizase Fermele Moara Domnească şi Belciugatele, venită tot în interesul coinculpatului, pentru aceasta, în şedinţa din 27 decembrie 2001 el expunând intenţiile asociatului UTT de a rezilia asocierea în participaţiune, a achiesat la cererea coinculpatului de reducere astfel a sumei minime garantate, pentru acest asociat nepunându-se problema transformării asocierii în societatea comercială pe acţiuni sau ca universitatea să aducă aport dreptului de folosinţă asupra terenurilor celor două ferme, cu atât mai puţin dreptul de proprietate pentru suprafeţele lor de teren, dar folosită

Stiripesurse.ro

pentru ca organismele decizionale ale universităţii să creadă că totul s-a făcut în interesul universităţii.

În subcapitolul „elemente de inducere în eroare aduse de inculpatul Alecu Ioan Niculae în şedinţa senatului universităţii pentru aportarea dreptului de proprietate la capitalul social al S.C. Băneasa Investments S.A., actul de sesizare reia ***„eforturile" acestuia pentru prezentarea „Proiectului Băneasa", el subliniind avantajele viitoare, sens în care l-a invitat pe numitul Michael Peter Lloyd (20 februarie 2002, vol.150 urm. pen., filele 142-145), despre care a susţinut că este specialist de marcă din Anglia.***

Despre acel proiect, procurorul descrie că urmărirea penală a evidenţiat că ***a fost demarat de la sfârşitul anului 2000, pentru acesta fiind necesar a se demola construcţiile de pe terenul Fermei Băneasa, atunci spunându-se că se vor păstra doar livezile de nuci.*** Cu referire la finanţare, s-a susţinut că ea va fi asigurată de sectorul privat, că***preţul locuinţelor va fi destul de scăzut, în realitate însă finanţarea s-a făcut prin credite ipotecare al căror suport a fost terenul universităţii supus unor ipoteci.***

La rândul său, inculpatul le-a spus membrilor senatului că proiectul a făcut obiectul contractului de asociere în participaţiune şi acţiunea de prezentare expusă de acel invitat denotă transparenţă, însă senatul nu fusese înştiinţat că la 03 august 2000 el încheiase actul adiţional, că la 15 noiembrie 2000 S.C. Băneasa Investments S.A. perfectase un contract de management cu Trination pentru efectuarea unui ***plan de ansamblu al dezvoltării imobiliare pe terenul fermei*** (valoare 356.000 dolari), că sumele aport al S.C. Internaţional Business & Trading Corporation Ltd au fost transferate imediat în ***contul unor societăţi în care inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel era interesat, ele doar tranzitând conturile S.C. Băneasa Investments S.A.,*** că, real, suma minimă garantată din sarcina lui S.C. Log Trans S.A. a fost achitată de universitate, aspecte cunoscute de el ca membru în Consiliul de Administraţie al S.C. Băneasa Investments S.A., ci, dimpotrivă, pentru a-l determina să voteze participarea la capitalul social, spune că ***„sunt piedici, bariere birocratice, campanie de presă orchestrată de cei care au interese în zonă şi doresc eliminarea concurenţei, domnul Voiculescu şi domnul Becali, primul deţine zona Aeroportului Băneasa, cel de-al doilea Pipera, nu au niciun interes să apară în zonă un investitor puternic"*** (vol. 150 urm. pen., fila 144).

Senatul trebuie să fie convins că prin asociere universitatea nu are decât de câştigat fonduri care „ne ajută să ne menţinem la un nivel de

Stiripesurse.ro

dotare şi de ***asigurare a unor condiţii decente de studiu şi locuit pentru studenţi, ne gândim să realizăm un bloc de garsoniere pe care să le oferim contra unui tarif de cazare sub chiria practicată pe piaţă, tinerilor preparatori, asistenţi, doctoranzi sau studenţi ce îşi permit”, promisiuni care, reţine rechizitoriul, nici nu s-a încercat a fi onorate, dar reprezentau promovarea intereselor coinculpatului Popoviciu Gabriel Aurel.***

Cu referire la supunerea la vot a aprobării scoaterii din circuitul agricol a 99,8 ha ale Fermei Băneasa şi aportarea lor la capitalul social al S.C. Băneasa Investments S.A., tot ce se comunicase în modul arătat s-a făcut pentru a capta voinţa senatului în condiţiile inducerii în eroare privind rezultatele asocierii, procedeul scoaterii din circuitul agricol nefiind de competenţa acestuia.

Într-un final, s-a hotărât ca universitatea să obţină avizul Ministerului Educaţiei şi Cercetării pentru schimbarea destinaţiei celor 99,8 ha, scoaterea lor din circuitul agricol şi înstrăinarea prin aportare la capitalul social al societăţii amintite, toate acestea prin mandat dat inculpatului Alecu Ioan Niculae în sensul participării şi votului în Adunarea Generală a Acţionarilor, să aprobe şi să semneze acte adiţionale cuprinzând modificarea actului constitutiv al aceleia ca urmare a majorării capitalului social şi orice alte acte necesare în acest scop, inclusiv obţinerii avizelor, rechizitoriul reţinând sub acest aspect, că ***era prima dată când senatul a aflat că universitatea era acţionar*** (proces-verbal al şedinţei din 20 februarie 2002), dar referirea fiind sumară, nu reprezintă nici măcar indicii că ar fi fost informat că universitatea ar fi aportat anterior dreptul de folosinţă şi dreptul de proprietate la capitalul social, neexistând vreo dezbatere în legătură cu acest fapt.

Privind-o pe S.C. Băneasa Investments S.A., **la 19 iulie 2002**, prin hotărârea adunării generale extraordinare a acţionarilor, au fost revocaţi din calitatea de administratori, inculpaţii Alecu Ioan Niculae şi Bejenaru Andrei Mihai, astfel**fiind numiţi inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel** – ulterior vicepreşedinte al Consiliului de Administraţie, **inculpatul Diaconescu Ştefan** şi numitul Cepoiu Nicolae (vol.69 urm. pen., filele 185-190), rechizitoriul subliniind că ***acţiunea a reprezentat materializarea mecanismului gândit de cei doi încă de la începutul anului 2000, inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel coordonând prin intermediul coinculpatului Bejenaru Andrei Mihai, acesta făcând legătura cu inculpatul Alecu Ioan Niculae, momentul fiind important odată ce universitatea urma să aducă dreptul de proprietate asupra terenului, sens în care s-a modificat obiectul de activitate al societăţii prin***

Stiripesurse.ro

introducerea de activităţi de genul dezvoltărilor imobiliare, cumpărarea şi vânzarea de bunuri imobiliare, lucrări de construcţii,**sens în care, la 09 decembrie 2002**, în şedinţa Consiliului de Administraţie al societăţii, din partea universităţii a participat **inculpatul Diaconescu Ştefan**, membru în Consiliul de Administraţie şi **invitat, inculpatul Alecu Ioan Niculae, lucrările fiind conduse de inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel**, punctul nodal constituindu-l convocarea Adunării Generale Extraordinare a Acţionarilor **pentru 12 decembrie 2002** când se discuta majorarea capitalului social al societăţii prin aport în numerar şi în natură, participarea USAMV Bucureşti la majorarea capitalului social prin aportul în natură al dreptului de proprietate asupra a 99,8 ha din terenul în suprafaţă de 2.246.529 mp cu număr cadastral 4506, ridicarea dreptului de subscriere privind acţiunile nou emise de acţionarul S.C. Internaţional Business & Trading Corporation Ltd în limita cotei 34,5% şi atribuirea acesteia către acţionarul nou, S.C. Herăstrău S.A. prin aport în natură clădire şi teren, ***modificarea domeniului principal de activitate din cultura vegetală în imobiliare asupra bunurilor proprii sau închiriate, a activităţii principale din pomicultură şi cultura altor plante în dezvoltare şi promovare imobiliară,*** mandatarea Consiliului de Administraţie în vederea contractării de împrumuturi pe termen scurt, mediu sau lung şi constituirea în garanţie a bunurilor din patrimoniul societăţii (vol. 69 urm. pen., filele 174-184), unul din motivele convocării fiind acela că **majorarea capitalului social „se impune în vederea demarării urgente a Proiectului Băneasa**”.

Şedinţa din 12 decembrie 2002 a Adunării Generale a Acţionarilor a votat ordinea de zi a Consiliul de Administraţie din 09 decembrie 2002, ***la ea participând inculpatul Alecu Ioan Niculae, reprezentant al USAMV Bucureşti, preşedintele ei a fost inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel, acţionarul majoritar al S.C. Internaţional Business & Trading Corporation Ltd fiind reprezentată de inculpatul Bejenaru Andrei Mihai.***

Odată ce se demarase schimbarea obiectului de activitate al societăţii, de atunci activitatea principală a acesteia (S.C. Băneasa Investments S.A.) **a devenit dezvoltarea imobiliară**, rechizitoriul reţine că **aceasta a însemnat îndepărtarea fundamentală de ceea ce se convenise prin contractul de asociere în participaţiune din 12 aprilie 2000, atunci stabilindu-se dezvoltarea unor activităţi de producţie şi comerciale aferente patrimoniului Fermei Băneasa, USAMV Bucureşti, prin menajarea bazei materiale de exploataţie agricolă existentă**, respectiv ceea ce inculpaţii Alecu Ioan Niculae şi Popoviciu Gabriel Aurel

Stiri Indosariat.ro

conveniseră, interesul lor fiind unul imobiliar, dovezi în plus fiind demersurile pentru scoaterea celor 99,8 ha din circuitul agricol asupra acestui aspect inculpatul Alecu Ioan Niculae, în şedinţa Consiliului de Administraţie din 15 ianuarie 2003 precizând şi explicând pentru ce suprafeţe nu mai sunt necesare astfel de operaţiuni : (33,57 ha livadă şi 24 ha vie, pentru care obţinuse avizul nr.119206 din 21 martie 2002 al Ministerului Agriculturii, Alimentaţiei şi Pădurilor, 17,18 ha drumuri, curţi construcţii, teren neproductiv fuseseră scoase), iar în ce priveşte suprafaţa de teren cea mai mare el s-a angajat ca începând cu sfârşitul ianuarie 2003, universitatea, pe cheltuiala sa, să demareze procedura de refacere a studiilor pedologice.

O altă şedinţă a Consiliului de Administraţie, cea din 18 februarie 2003, condusă de inculpatul Popovici Gabriel Aurel a hotărât convocarea Adunării Generale a Acţionarilor pentru 20 februarie 2003 când s-a propus aprobarea de principiu a majorării capitalului social prin aportarea în natură a dreptului de proprietate al USAMV Bucureşti pentru 1.673.980 mp şi emiterea de noi acţiuni (vol.70 urm. pen., filele 210 – 212).

În paralel, sub conducerea inculpatului Alecu Ioan Niculae, la 19 februarie 2003, pe ordinea şedinţei Senatului Universităţii, la punctul „diverse” nu se menţiona în convocator (vol.150 urm. pen., filele 155-158) că urma revocarea hotărârii prin care se aprobase participarea la capitalul social al S.C. Băneasa Investments S.A. cu cele 99,8 ha, o parte din terenul Fermei Băneasa de 1.746.140 mp, în condiţiile în care, el şi inculpatul Diaconescu Ştefan cunoşteau decizia din 18 februarie 2003 a Consiliului de Administraţie din societatea pe acţiuni, ***ei nu au informat senatul,*** obligaţie imperativă ce deriva din prevederile Cartei Universităţii, dar şi din importanţa hotărâtoare a ceea ce urma a se întreprinde cu terenul fermei, respectiv transferul dreptului de proprietate pentru 1.673.980 mp, circa mai mult de jumătate deci, de la universitate la societatea pe acţiuni, procesul verbal al respectivei şedinţe arătând că s-au dezbătut problematicile fixate (validarea rezultatului concursurilor pentru ocuparea posturilor didactice, admiterea în anul 2003, diverse).

În aceste condiţii, Senatul a emis **Hotărârea nr.1, semnată de inculpatul Alecu Ioan Niculae la rubrica „Preşedintele Senatului – rector” şi de Vâjială Mihai la rubrica „Secretar ştiinţific”**, în ea **invocându-se actul adiţional nr.707/03 august 2000 din care decurgea calitatea de acţionar a universităţii la S.C. BăneasaInvestments S.A. şi se hotăra** revocarea Hotărârilor Senatului nr.13/20 februarie 2002 şi nr.15/09 decembrie 2002 fiind aprobată lotizarea terenului din şos. Bucureşti-Ploieşti nr. 42-44, în:

Stiri Politice

- parcela nr.1 - suprafaţă 174.614 ha, număr cadastral 4506/1 care se dividea în lotul 1 - 160,446 ha, număr cadastral 4506/1/1, lotul 2 - 14,168 ha, număr cadastral 4506/1/2;

- parcela nr.2 - 50,039 ha care se dividea în lotul 3 - 6.953 ha, număr cadastral 4506/3, lotul 4 - 1.040 ha, număr cadastral 4506/4, lotul 5 - 34,205 ha, număr cadastral 4506/5 - 7,841 ha, aprobarea restituirii în natură a lotului 4, nr. cadastral 4506/4 petenţilor Nicolae Mirela Sylvia, Nicolescu Radu şi Bernacki Vladimir (1,040 ha), inculpatul Alecu Ioan Niculae, ca rector, împuternicindu-se el personal sau prin reprezentant convenţional, să aducă la îndeplinire decizia de restituire.

Actul de sesizare reţine că analizându-se documentaţia tehnică utilizată atunci, în fapt, loturile 1 şi 3, teren în suprafaţă totală de 1.673.990 mp era folosită de universitate pentru procesul de instruire a studenţilor, deci hotărârea i-a schimbat destinaţia în teren disponibil. Cu referire la 999,999 mp teren al Fermei Băneasa, scos din circuitul agricol, universitatea, în condiţiile arătate, s-a hotărât că va participa la majorarea capitalului social al S.C. Băneasa Investments S.A. prin aport în natură, după cum urmează : 460.000 mp teren agricol şi 1.213.990 mp teren scos din circuitul agricol.

Ca atare, pentru Adunarea Generală a Acţionarilor societatea pe acţiuni din 20 februarie 2003, inculpatul s-a împuternicit să participe şi să voteze ordinea de zi, respectiv revocarea hotărârii din 12 decembrie 2002 privind majorarea capitalului social, majorarea acestuia prin aport în natură şi în numerar, aprobarea, de principiu, a majorării prin aportarea în natură a dreptului de proprietate pentru cei 460.000 mp teren agricol şi 1.213.990 mp scos din circuitul agricol, emiterea de noi acţiuni, în condiţiile în care niciun astfel de drept pentru care s-a împuternicit singur, nu s-a discutat în realitate la 19 februarie 2003, deci ***senatul nu a cunoscut ceea ce se urmărea şi ceea ce s-a urmărit fiind numai concordanţa cu hotărârile de la S.C. Băneasa Investments S.A., potrivit înţelegerilor avute cu coinculpatul Popoviciu Gabriel Aurel,*** prin aceasta la societatea pe acţiuni transferându-se suprafaţa totală de 1.746.140 mp, deşi iniţial se aprobase numai pentru suprafaţa de 99,2 ha, principala consecinţă juridică a Hotărârii nr.1 din 19 februarie 2003, în realitate neluată de Senat, fiind aportarea, faţă de iniţial, a încă 167 ha, iar privind restituirea celor 1.040 mp către cele trei persoane fizice, inculpatul Alecu Ioan Niculae s-a subrogat în drepturile organismelor îndrituite potrivit Legii nr.18/1991 şi Legii nr.1/2000, dovadă că universităţii i s-a atribuit dreptul de proprietate pentru mai mult teren, mandatul cu care el s-a împuternicit conţinând date nereale şi fiind nelegitim şi pentru că a fost semnat de inculpatul

Stiripecurs.ro

Diaconescu Ştefan şi de numiţii Miclăuş Ioan, Cepoiu Nicolae şi acelaşi Vâjială Mihai (acesta din urmă decedat pe parcursul urmăririi penale), (mandat nr.1700/20 februarie 2003), Senatul necunoscându-i conţinutul odată ce nu cunoştea nici considerentele Hotărârii nr.1 amintită.

La şedinţa Adunării Generale a Acţionarilor S.C. Băneasa Investments S.A. din 20 februarie 2003, condusă de inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel, inculpatul Alecu Ioan Niculae a participat în condiţiile în care acel mandat nu era emanat urmare discutării împuternicirii lui în senat şi nici hotărârea senatului, susţinut a fi fost dispusă astfel cum s-a înscris în procesul-verbal din 19 februarie 2003, deci nedezbătându-se în realitate cele reliefate în Hotărârea nr.1, toate dezideratele Consiliului de Administraţie al acelei societăţi pe acţiuni au fost transpuse în stabilirea :

- domeniul principal de activitate: activităţi imobiliare asupra bunurilor proprii sau închiriate, devine ***activităţi imobiliare cu bunuri proprii*** (cu codurile CAEN respective);

- activităţi secundare: cultura cerealelor, cultura leguminoaselor boabe, se recodifică în cultivarea cerealelor, porumbului şi altor plante cu codurile CAEN.

Ulterior, Consiliul de Administraţie al societăţii pe acţiuni, la 26 aprilie 2003, a hotărât convocarea Adunării Generale Extraordinare a Acţionarilor pentru **30 mai 2003**, un punct constituindu-l **aprobarea expertizelor tehnice de evaluare a aporturilor ce urmau a fi aduse la capitalul social de către USAMV Bucureşti** ..., **acţiuni nominative în schimbul aporturilor în natură şi în numerar** (vol.70 urm. pen., filele 201-205).

La 29 mai 2003, şedinţa Consiliului de Administraţie a fost prezidată de inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel, din partea universităţii şi ca membru al Consiliului de Administraţie a fost prezent inculpatul Diaconescu Ştefan, Cepoiu Nicolae, inculpatul Alecu Ioan Niculae participând ca invitat, atunci **hotărându-se încetarea contractului de asociere în participaţiune din 12 aprilie 2000 cum fusese modificat prin actul adiţional din 03 august 2000 şi lichidarea asociaţiunii**, rechizitoriul reiterând că acesta a fost folosit pentru a camufla aportarea dreptului de folosinţă a terenului Fermei Băneasa în ideea ca organismele decizionale ale universităţii să creadă că s-a derulat cât timp nu se dobândise dreptul de proprietate.

S-a mai hotărât încheierea unui contract de închiriere între societatea pe acţiuni şi universitate pentru 400.474,19 mp din terenul fermei.

Concluzionarea la care conveniseră inculpaţii Popoviciu Gabriel Aurel şi Alecu Ioan Niculae încă din anul 2000, este relevată şi de

Stiri Oficiale

convorcarea la 26 mai 2003, a şedinţei senatului universităţii, actul de sesizare reţinând că ceea ce urma să se hotărască era în derularea mecanismului creat odată cu dobândirea, de către primul, a calităţii de vicepreşedinte al Consiliului de Administraţie din S.C. Băneasa Investments S.A., respectiv determinarea în adoptarea unor decizii favorabile lui sau a unora care în realitate nu emanau de la senat, respectiv puncte adoptate prin hotărâri, de la data numirii lui ca vicepreşedinte al Consiliului de Administraţie a S.C. Băneasa Investments S.A., ***inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel „iese din anonimat”*** (pag.269 a rechizitoriului), începând procesul de transfer a dreptului de proprietate a celor 224 ha de la universitate la societatea amintită, respectiv dezmembrarea suprafeţei, ***inculpatul Alecu Ioan Niculae schimbându-şi activitatea infracţională în altă formă, aceea a impunerii hotărârilor Consiliului de Administraţie, odată ce singurul obstacol, se susţine, în calea voinţei inculpatului Popoviciu Gabriel Aurel era senatul universităţii pe ai căror membri când nu a reuşit sau nu a voit să-i manipuleze, i-a ocolit, aceasta fiind situaţia Hotărârii nr.1/19 martie 2003 despre care s-a dezvoltat, dar şi a Hotărârii nr.2/30 mai 2003.***

În sensul reţinut, susţine rechizitoriul, pentru a crea aparenţa că Hotărârea nr.1 este legală, la fel mandatul nr.1700, s-a anexat un tabel conţinând numele membrilor senatului invitaţi să participe, înscris considerat irelevant, senatul nediscutând faptul că universitatea urma să participe la capitalul social al S.C. Băneasa Investments S.A. cu cei 1.673.980 mp şi nu cu 99,8 ha cât se votase.

În acest context, ***fără a avea mandat legal***, la şedinţa Adunării Generale a Acţionarilor a S.C. Băneasa Investments S.A. din 20.02.2003, inculpatul Alecu Ioan Niculae a votat revocarea hotărârii aceluiaşi organism, din 12 decembrie 2002.

Analizându-se procesele-verbale ale şedinţei Senatului Universităţii înaintate de USAMV Bucureşti la 27 iulie 2009 cu adresa nr.4673 – vol.1, perioada 06 octombrie 1995 – 04 aprilie 2006 (vol.150 urm. pen., filele 155-158),**rechizitoriul a reţinut că în ce priveşte şedinţa din 26 mai 2003, între acele acte, s-au introdus două coli format A4 în care sunt consemnate date privind o şedinţă care s-ar fi desfăşurat la 26 mai 2003**, respectiv apare**dactilografiat antetul USAMV Bucureşti – Rectorat şi nr.4787/19 mai 2003**.

Potrivit acestui act, şedinţa a avut loc la ora 15^{00}, cu ordinea de zi : aprobarea comisiilor pentru ocuparea posturilor scoase la concurs, aprobarea unor completări la Carta Universităţii şi diverse (pct.3), pe foaia

Stiri Pe Surse

nr.2, la fel dactilografiată, consemnându-se olograf date privind desfăşurarea şedinţei.

În cauză interesând relaţia USAMV Bucureşti cu S.C. Băneasa Investments S.A., rechizitoriul expune (pag.273) pct.3 „diverse" subpunctele 5-9 în care sunt date privind această problematică.

În primul rând, se subliniază faptul că este de remarcat că ***un astfel de subiect deosebit de important pentru universitate, s-ar fi discutat la „diverse",*** în convocatorul şedinţei nefăcându-se vreo referire că în şedinţa din 26 mai 2003 se vor dezbate aspecte legate de contractul de asociere în participaţiune, împuternicirea rectorului de a participa la şedinţa Adunării Generale Extraordinare a Acţionarilor S.C. Băneasa Investments S.A., că se va aproba vreo expertiză tehnică pentru 1.673.980 mp teren aferent Fermei Băneasa, la fel, majorarea de capital a societăţii pe acţiuni, participarea universităţii la majorare prin aportarea, în natură, a dreptului de proprietate, aspect care denotă chiar şi dacă acea şedinţă s-a desfăşurat în realitate, senatul nu a fost informat.

Modul în care au fost transmise organului judiciar instrumentar documentele menţionate, în opinia acestuia, a însemnat că o şedinţă a senatului la 26 mai 2003 nu a avut loc, foile ataşate conţin date nereale, analiza acestora reliefând următoarele : - la punctele 3.5 – 3.9 din acele foi volante, s-a consemnat : - Senatul aprobă încetarea contractului de asociere 3440/12 aprilie 2000 încheiat cu S.C. Băneasa Investments S.A., modificat prin actul adiţional nr.7438/04 septembrie 2000 şi îl împuterniceşte pe inculpatul Alecu Ioan Niculae să semneze actul adiţional având ca obiect încetarea contractului de asociere în participaţiune şi lichidarea asociaţiunii ca urmare a modificării Legii nr.31/1990, modificare ce nu mai permite încasarea unei sume minime garantate.

- Senatul aprobă şi îl împuterniceşte pe inculpatul Alecu Ioan Niculae să încheie cu S.C. Băneasa Investments S.A. contracte de închiriere având ca obiect suprafeţe de teren, pentru o perioadă de 99 de ani, cu posibilitatea revizuirii chiriei la o perioadă de 3 ani, în funcţie de rata inflaţiei: - 400.474,819 mp la Ferma Băneasa cu o chirie de 285.000 dolari/an; - 300.000 mp la Ferma Moara Domnească cu o chirie de 275.700 dolari/an.

- Se aprobă expertiza tehnică efectuată pentru suprafaţa de 1.673.980 mp teren situat în Ferma Băneasa, valoarea de 725.410.464.000 lei.

- Se aprobă majorarea de capital social al S.C. Băneasa Investments S.A. şi participarea la majorarea efectivă a capitalului cu aport în natură, reprezentând dreptul de proprietate asupra terenului, cu menţiunea că

Stiripesurse.ro

„dreptul de proprietate nu va putea fi transmis de către societate către terţe persoane, cu excepţia cazurilor de utilitate şi cu condiţia aprobării Adunării Generale a Acţionarilor.

- În urma majorării de capital, USAMV Bucureşti îşi menţine cota de participare de 49,881%.

- Senatul îl împuterniceşte pe inculpatul Alecu Ioan Niculae să reprezinte USAMV Bucureşti în Adunarea Generală a Acţionarilor a S.C. Băneasa Investments S.A. convocată pentru data de 30 mai 2003 să participe şi să voteze „pentru” conform procurii anexată la prezenta.

Că datele menţionate sunt nereale, actul de sesizare reţine că atunci când s-a dorit ca senatul să fie informat şi deci să decidă în cunoştinţă de cauză, în convocatorul şedinţelor se trecea subiectul explicitat (ex. şedinţa din 20 februarie 2002, din 30 iunie 2003, 02 octombrie 2003), ceea ce conduce la concluzia că la 19 februarie 2003 şi 26 mai 2003, inculpatul Alecu Ioan Niculae a avut interes că ascundă senatului deciziile din Adunarea Generală Extraordinară a Acţionarilor S.C. Băneasa Investments S.A., interesul său derivând din faptul că la 19 februarie 2002, cât şi la 26 mai 2003, Hotărârile nr.1 şi nr.2 nu trebuiau a fi cunoscute pentru că universitatea, fraudulos, urma să aporteze în natură nu terenul de 99,8 ha, cât se votase, ci aproximativ celе 167 ha, hotărârea aparţinând inculpaţilor Alecu Ioan Niculae şi Popoviciu Gabriel Aurel, inclusă formal în decizii ale Consiliului de Administraţie al S.C. Băneasa Investments S.A. care precedaseră şedinţelor senatului universităţii. În acest sens, rechizitoriul reţine un punct al ordinii de zi a şedinţei Consiliului de Administraţie din 20 martie 2003 când, sub conducerea inculpatului Popoviciu Gabriel Aurel, cu participarea inculpatului Diaconescu Ştefan şi a invitatului inculpat Alecu Ioan Niculae, discutându-se propuneri în de oportunitate a înfiinţării culturii de lucernă şi de floarea-soarelui pe terenul aflat în folosinţă (vol.70 urm. pen., filele 213-215), Consiliul de Administraţie a atras atenţia că circa 167 ha nu vor mai avea destinaţie agricolă, ca atare nu se pot înfiinţa acele culturi, ceea ce înseamnă că inculpatul Diaconescu Ştefan a cunoscut că aportarea celor 167 ha s-a luat mai întâi în Consiliul de Administraţie, de către cei doi inculpaţi, la rândul lui, nici el neinformând senatul.

Potrivit Hotărârii nr.2 din 26 mai 2003 a senatului, despre acea şedinţă documentaţia înaintată de universitate fiind nereală, hotărâre semnată de inculpatul Alecu Ioan Niculae în calitate de preşedinte, la 28 mai 2003 el s-a împuternicit, prin procură specială autentificată sub nr.1299/28 mai 2003, să participe şi să voteze „pentru” ordinea de zi a Adunării Generale Extraordinară a Acţionarilor a S.C. Băneasa

Stiripesurse.ro

Investments S.A., la autentificare participând, printre alţii, şi inculpatul Diaconescu Ştefan, rechizitoriul reţinând că şi acest înscris este fals.

Cu privire la şedinţa din 30 mai 2003 a Adunării Generale amintită (proces-verbal vol.69 urm. pen., filele 146-159), inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel a deschis lucrările, din partea universităţii a participat inculpatul Alecu Ioan Niculae, acţionarul majoritar S.C. Internaţional Business & Trading Corporation Ltd a fost reprezentat de inculpatul Bejenaru Andrei Mihai, la fel, aelaşi, a reprezentat General Logistic Corporation şi pe sine, ca acţionar, fiin prezente şi cele două persoane fizice Neagu Olimpia şi Sandolache Florina dar şi reprezentanţi ai S.C. Herăstrău S.A. şi S.C. Comaliment S.A.

Actul de sesizare subliniază din nou că expertizele aporturilor s-au dispus în şedinţa din 20 februarie 2003, la acea dată inculpatul Alecu Ioan Niculae neavând un mandat legal dat de senatul universităţii, deci el nu a informat senatul că în respectiva şedinţă a figurat pe ordinea de zi desemnarea experţilor Dinu Popa, Valerian Mihai, Dumitraşcu George, Dinu Popa Gheorghe şi David Cornelia (la 19 februarie 2003), iar evaluarea aportării dreptului de folosinţă pentru cei 1.746.140,181 mp şi a dreptului de proprietate asupra clădirilor fusese făcută de aceeaşi experţi, ***ei fiind contactaţi de inculpatul Bejenaru Andrei Mihai în calitate de acţionar, administrator la S.C. Log Trans S.A. şi ulterior la S.C. Băneasa Investments S.A.***

Pentru că evaluarea se referea la terenul administrat de universitate care ulterior a fost dat în condiţii nelegale în proprietatea sa potrivit titlului de proprietate nr.100085/6.06.2001, inculpatul Bejenaru Andrei Mihai şi inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel erau interesaţi să stabilească o valoare convenabilă lor, coinculpatul Alecu Ioan Niculae –rector al universităţii- trebuia să fie interesat ca evaluarea să fie reală, ceea ce ar fi constituit obligaţia sa de a fi responsabil ca expertiza să fie realizată de experţi neutri sau să-şi desemneze propriul expert, fiind obligaţie ca universitatea să fie în posesia propriei evaluări pentru a negocia cote de aport real la capitalul S.C. Băneasa Investments S.A., fapt posibil, susţine rechizitoriul, întrucât în cadrul Facultăţii de Îmbunătăţiri Funciare şi Ingineria Mediului, componentă a USAMV Bucureşti, exista specializarea „cadastru” încă din anul 1997, însă acceptând expertiza „camenilor de casă” ai inculpatului Popoviciu Gabriel Aurel, inculpatul Alecu Ioan Niculae implicit a acceptat subevaluarea terenului, el neaducând la cunoştinţa senatului numele experţilor şi

Stiripesurse.ro

nici rezultatul expertizării (şedinţa din 19 februarie 2003), aceeaşi atitudine având-o şi inculpatul Diaconescu Ştefan.

În capitolul „**aportul în natură al USAMV Bucureşti**” (V.6. – pag.281 şi următ. ale rechizitoriului), s-a reţinut că la 12 iunie 2003, conform actului adiţional nr.1086, universitatea participa la capitalul social prin subscrierea **de acţiuni în valoare de 725.410.464.000 lei vechi** în schimbul aportului în natură a 1.673.980 mp, parte a terenului Fermei Băneasa, această valoare fiind stabilită prin Raport de expertiză evaluare teren situat în Bucureşti – sector 1, Şos. Bucureşti-Ploieşti nr.42-44 aflat în proprietatea USAMV Bucureşti, la 16 aprilie 2003.

Pentru determinarea valorii reale a acelei suprafeţe, la 30 iunie 2010, în baza rezoluţiei din 14 noiembrie 2007 dispusă în dosarul nr.206/P/2006, specialiştii Direcţiei Naţionale Anticorupţie au întocmit un Raport de constatare tehnico-ştiinţifică (vol.159 urm. pen., filele 1-3), **rezultând valoarea de 5.265.682.477.035,73 lei vechi, cu referire la momentul aprilie 2003**, astfel că **valoarea reală** a aportului în natură al universităţii **a fost net subevaluată cu suma de 4.389.331.356.076 lei vechi**.

Cu privire la această constatare, rechizitoriul subliniază că influenţa asupra capitalului social şi asupra cotelor de participare a ajuns la 86,2656%, toate celelalte participaţii rămânând constante pentru că nu au mai fost evaluate în vederea stabilirii reale a aporturilor, ceea ce înseamnă că exclusiv din influenţa aportului universităţii, pe fondul capitalului social de 6.046.200.407.076 lei vechi şi a unui aport real de 5.215.790.096.076 lei vechi participaţia ei reală, numai din perspectiva subevaluării terenului a devenit 86,2656%, prejudiciul adus fiind în cuantum de 4.389.331.356.076 lei vechi (131.244.209,91 dolari).

Referindu-se la încadrarea în drept a faptelor ***inculpatului Alecu Ioan Niculae***, acesta, în calitate de rector şi preşedinte al senatului universităţii acţionând în modalităţile arătate, astfel încălcând dispoziţiile art.5.13, 6.9 şi 6.12 din Carta Universităţii, întrunesc elementele constitutive ale infracţiunii de abuz în serviciu în formă calificată şi continuată, prev. de art.248, raportat la art.248[1] Cod penal, cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal şi ale infracţiunii de fals intelectual, prev. de art.289 Cod penal, pentru acesta din urmă constatându-se că a intervenit prescripţia răspunderii penale.

Cu referire la ***faptele inculpatului Popoviciu Gabriel Aurel***, vicepreşedinte al Consiliului de Administraţie al SC Băneasa Investments S.A., săvârşite în modalităţile arătate, realizează elementele constitutive ale complicităţii la infracţiunea de abuz în serviciu în formă calificată şi

Stiripesurse.ro

continuată, prev. de art.26 Cod penal, raportat la art.248, art.248[1]Cod penal, cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal.

În ce-l priveşte pe ***inculpatul Diaconescu Ştefan***, administrator şi reprezentant al universităţii, săvârşind faptele în modalitatea arătată, acestea întrunesc elementele constitutive ale infracţiunii de abuz în serviciu în formă calificată şi continuată, prev. de art.248, raportat la art.248[1] Cod penal, cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal.

În subcapitolul „aportul în numerar al I.B.T.C. Ltd" (acţionar majoritar reprezentat de inculpatul Bejenaru Andrei Mihai) la capitalul social al SC Băneasa Investments S.A., pornind de la acelaşi act adiţional din 12 iunie 2003, acesta trebuia să aducă aport suma de 98.638.902.011 lei vechi (2.954.082,65 dolari), vărsarea lui urmând a se realiza la data actului adiţional 29.638.902.011 lei vechi (886.224.794 dolari) diferenţa - 69.117.438.270 lei vechi (2.067.855.852 dolari) în 3 ani.

Urmărirea penală a stabilit, coroborând materialul probator că prima tranşă s-a vărsat la 30 mai 2003 şi 4 iunie 2003, câte 430.000 dolari, 400.000 dolari şi 57.000 dolari (vol.158 urm.pen., file 158-293), dar între acele date acţionarul majoritar şi societatea comercială pe acţiuni, la 28 octombrie 2002 şi 10 ianuarie 2003 au încheiat două contracte de finanţare, în ambele acţionarul majoritar fiind finanţator, în primul contract amintit SC Băneasa Investments S.A. fiind împrumutată cu 250.000 dolari, iar la 10 ianuarie 2003, cu 1.004.500 dolari.

Raportul de constatare financiar-contabilă realizat la urmărirea penală a stabilit că cei 250.000 dolari aferenţi contractului din 28 octombrie 2002 au intrat în contul SC Băneasa Investments S.A. în mai multe tranşe, în perioada 30 octombrie 2002 – 31 ianuarie 2003, fiind cert că la 29 mai 2003, cu o zi înaintea datei începerii plăţii vărsământului SC Băneasa Investments S.A. restituie lui I.B.T.C. Ltd cei 250.000 dolari împrumut, aceasta însemnând mai mult de jumătate din suma folosită de acţionarul majoritar pentru primul vărsământ.

A doua tranşă, 1.004.500 dolari a intrat în conturile societăţii comerciale pe acţiuni în tranşe începând cu 31 ianuarie 2003, ultima fiind din 23 mai 2003 (anexa raport I 3.3) din ea făcându-se plăţi de 581.111,01 dolari către UASMV Bucureşti justificându-se „prestări servicii" nr.2/31 martie 2003 şi nr.2648/20 martie 2003 contract de închiriere nr.5343/3 iunie 2003 şi antecontract de închiriere nr.3479/2 aprilie 2003, dar şi contract de asociere în participaţiune nr.3440/2000, raportul defalcându-le: pentru contractul de asociere în participaţiune, plată la 10.02.2003 – 45.000 dolari, la 13 februarie 2003, suma de 55.000 dolari, total 100.000 dolari; pentru prestări servicii -17.798 dolari şi 8.373,01 dolari.

Stiripesurse.ro

La 28 mai 2003, SC Băneasa Investments S.A. a donat universităţii (contractul nr.1300/28 mai 2003), 160.000 dolari; pentru contractul de închiriere, s-a plătit universităţii suma totală de 295.000 dolari, rechizitoriul, în baza acelui raport de constatare reţinând că cei 100.000 dolari pentru contractul de asociere în participaţiune nu era şi în sarcina universităţii ca acţionar, deci ea a suportat ceea ce se obligase SC Log Trans . Cu referire la „prestările servicii", suma a intrat în conturile universităţii, dar ea nu a prestat astfel de servicii, dovadă fiind adresa universităţii nr.3372/11 iunie 2009, obiectul constituindu-l furnizarea de către universitate, ca prestator, a unui studiu privitor la organizarea şi economia construcţiilor în legătură cu ansamblul imobiliar proiectat de societatea comercială pe acţiuni, în realitate respectivele contracte fiind modalitatea prin care cei 26.171,01 dolari s-au scos, în condiţiile în care dacă s-ar fi respectat asocierea în participaţiune de către SC Log Trans SRL, nu era necunoscut un astfel de artificiu infracţional, plata era asumată, iar procentul universităţii la SC Băneasa Investments S.A., 265% nu reclama o plată a ei către ea, iar prin înregistrarea în contabilitate a unor cheltuieli fictive s-au modificat rezultatele financiare nejustificat cu cheltuieli mai mari cu 881.935.000 lei vechi.

În ce priveşte sus-indicatele contracte de închiriere, rechizitoriul reţine că în 2003, în perspectiva încetării contractului de asociere în participaţiune, UASMV Bucureşti a încheiat cu societatea comercială pe acţiuni, încheierea a400.474.819 m.p. parte din cei 2.246.529 m.p. teren situat în sectorul 1, Şos. Bucureşti-Ploieşti nr.42-44 pe perioada de 99 de ani, chirie anuală 285.000 dolari, rechizitoriul reţinând că acea suprafaţă de teren este diferenţa din cei 2.246.529 m.p. ce urma a rămâne când universitatea aporta în natură cei circa 167 ha, respectiva închiriere înscriindu-se în înţelegerea infracţională dintre inculpaţii Popoviciu Gabriel Aurel şi Alecu Ioan Niculae, acest din urmă inculpat neavând un mandat legal din partea senatului, iar ulterior, suprafaţa va fi aportată, miza reală pentru care el trebuia să rămână în aria deciziilor primului inculpat, în realitatea de la acel moment universitatea ajungând să plătească chirie pentru propriul teren.

Cu referire la mecanismele reale ale inculpatului Popoviciu Gabriel Aurel pentru a drena, a scoate din SC Băneasa Investments S.A. aportul în numerar la care se obligase acţionarul majoritar I.B.T.C. Ltd, rechizitoriul rezumă că a procedat în următoarele modalităţi:

-preconstituire de contracte de împrumut, după care sub pretextul restituirii, se scoteau banii vărsaţi, acestea făcându-se prin decizii ale

Stiripesurse.ro

Consiliului de Administraţie, prezidate de inculpat, la ele participând inculpaţii Diaconescu Ştefan şi Alecu Ioan Niculae, invitat.

Cu referire la aportarea şi scoaterea tranşei de 886.224,794 dolari, vărsată la 30 mai 2003 într-o primă tranşă, la 23 mai 2003, societatea comercială pe atunci a încasat de la I.B.T.C. Ltd (acesta avea contul bancar la USB Elveţia) 500.000 dolari din contractul de finanţare din 10 ianuarie 2003, astfel la 23 mai 2003, SC Băneasa Investments S.A. având disponibil 514.327,78 dolari, din care, la 27 mai 2003, foloseşte 245.000 dolari pentru impozite şi taxe (echivalent 7.785.650.000 lei vechi).

La 29 mai 2003, aceeaşi, foloseşte 250.000 dolari pentru restituire împrumut contractat la 28 octombrie 2002 de la acţionarul său majoritar, astfel I.B.T.C. Ltd făcând prima vărsare de capital (430.000 dolari). Ulterior, cum s-a arătat, fiindu-i restituită, decizia restituirii fiind luată în şedinţa Consiliului de Administraţie din 29 mai 2003, în unanimitate.

Rechizitoriul subliniază că potrivit actelor puse la dispoziţie de SC Băneasa Investments S.A., restituirea celor 400.000 dolari împrumut era aferentă contractul de finanţare încheiat între cele două la 10 ianuarie 2003, mecanismul funcţionând şi ulterior pentru a se crea aparenţă că acţionarul majoritar îşi respecta obligaţia aportării în numerar, fiind analizată mai îndeaproape ***modalitatea în care societatea comercială pe acţiuni a folosit 160.000 dolari ce i se aportaseră din totalul de 180.000 dolari la 20 iunie 2003, iar la 23 iunie 2003, 160.000 dolari s-au reîntors la I.B.T.C. Ltd, tot în aceeaşi zi, suma reintrând la SC Băneasa Investments S.A. cu titlu de aport la capitalul social***.

Sub aspectul analizat, rechizitoriul reţine că la 25 iunie 2003, inculpatul Bejenaru Andrei Mihai, în calitate de acţionar a împrumutat SC Băneasa Investments S.A. cu 10.750.410.000 lei vechi, sumă ce alături de cei 160.000 dolari a fost folosită pentru a se plăti, în aceeaşi zi 15.000.000.000 lei vechi o donaţie către UASMV Bucureşti, în condiţiile în care la 28 mai 2003 între societatea comercială pe acţiuni ca donator, reprezentată de inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel şi universitate în calitate de donatar s-a încheiat contractul de donaţie nr.1300 privind donarea sumei de 15.100.000.000 lei vechi pentru efectuarea de către universitate a plăţii actelor necesare scoaterii din circuitul agricol a celor 99,98 ha teren aportat la capitalul social al donatorului, dar donaţia, spune rechizitoriul, s-a făcut cu scopul precis de a beneficia inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel pentru ca acel teren să fie folosit ca suport pentru edificarea construcţiilor Proiectului Băneasa, donaţia nefiind reală şi odată ce universitatea, ca acţionar a suportat în cea mai mare parte costul pentru că împrumutul venea de la inculpatul Bejenaru Andrei Mihai, acţionar, iar universitatea a

Stiripesurse.ro

plătit taxele: către Oficiul Naţional de Cadastru, Geodezie şi Cartografie (6.019.430.434 lei vechi) şi Ministerului Agriculturii, Pădurilor, Apelor şi Mediului (9.029.145.650 lei vechi), împrumutul constituind un punct de plecare, premisă pentru mecanismul conceput de rambursare şi utilizare, prin rostogolire, pentru a se crea aparenţa aportării la capitalul social, cea mai mare parte, având în vedere procentul real al universităţii, fiind suportată de ea, deşi prin contractul de asociere în participaţiune şi actul adiţional din 3 august 2000 SC Log Trans SA devenită SC Băneasa Investments S.A. se obliga că va finanţa asocierea (schema nr.49 din raportul de constatare financiar-contabil).

Cu referire la data de 16 septembrie 2003, când I.B.T.C. Ltd a vărsat sumele de 29.800 dolari şi 27.500 dolari, din prima sumă, în aceeaşi zi, i-a fost restituită suma de 27.500 dolari ca împrumut, tot în 16 septembrie 2003, din 27.500 dolari I.B.T.C. Ltd plătind ca aport, 27.200 dolari, astfel creându-se aparenţa că a vărsat aportul total 57.000 dolari, deşi numai 27.500 dolari au tranzitat contul societăţii comerciale pe acţiuni, iar 29.800 dolari fiind un transfer real.

În ce priveşte suma de 2.954.082 dolari în contextul celor 1.049.851 dolari aduşi ca aport în numerar prin tranşele din 25 octombrie 2004 – 325.000 dolari, 27 octombrie 2004 -322.673 dolari şi 28 octombrie 2004 – 397.178 dolari, rechizitoriul reţine că s-au petrecut aceleaşi manopere ca mai sus, cu următoarea situaţie de fapt: -la 25 octombrie 2004, în şedinţa Consiliului de Administraţie la care au participat inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel, vicepreşedintele al Consiliului de Administraţie, inculpatul Alecu Ioan Niculae, invitat, inculpatul Diaconescu Ştefan reprezentant al universităţii, membru în Consiliul de Administraţie, printre alte subiecte, pe ordinea de zi a figurat şi aprobarea încheierii unui contract de vânzare-cumpărare între societatea comercială pe acţiuni din cauză în calitate de cumpărător şi inculpatul Bejenaru Andrei Mihai în calitate de vânzător, cu obiectul imobilul situat în Bucureşti, str.Mendeleev nr.7-15, sector 1, compus din construcţie subsol 539,53 m.p. şi teren 389,93 m.p., Consiliul de Administraţie în componenţa arătată votând achiziţia pentru 1.100.000 dolari plătiti cu sumele aportate de I.B.T.C. Ltd la 25 octombrie 2004, 27 şi 28 octombrie 2004, despre aceasta inculpaţii Alecu Ioan Niculae şi Diaconescu Ştefan neinformând biroul de senat şi senatul, ei au fost de acord în condiţiile în care SC Băneasa Investments S.A. avea lipsă de lichidităţi şi acţionarul majoritar nu vărsase întregul aport în numerar aşa cum se obligase prin actul adiţional nr.1086/12.06.2003, iar la acele date ***inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel adesea invoca lipsa de lichidităţi pentru cheltuielile curente ale societăţii şi se cerea***

Stiri pe surse

încheierea de contracte de împrumut cu acţionarul majoritar, I.B.T.C. Ltd, cu scopul păgubirii universităţii, deşi SC Log Trans SA devenită SC Băneasa Investments S.A. se angajase să finanţeze în schimbul aportului în natură al terenului de către universitate, la rambursarea împrumuturilor fiind obligată şi ea.

Privind achiziţia imobilului, pentru care SC Băneasa Investments S.A. trebuia să achite inculpatului Bejenaru Andrei Mihai, şi el acţionar, cei 1.100.000 dolari, rechizitoriul reţine că acelaşi imobil fusese cumpărat, în anul 2002, de către inculpat de la ADS Mioriţa SA, aceasta, la rândul ei, din octombrie 2004, dobândind calitatea de acţionar la SC Băneasa Investments S.A, contractul de vânzare-cumpărare autentificat sub nr.2176/22 noiembrie 2002 înscriind că preţul a fost 155.856 dolari, inclusiv TVA (echivalent 5.229.124.656 lei vechi), în aceste condiţii plata la care se obligase cumpărătoarea fiind de aproximativ 7 (şapte) ori mai mare.

Verificarea extraselor de cont ale inculpatului Bejenaru Andrei Mihai (aflate la dosar) a reliefat că deşi prin contractul din 2002 s-a stipulat că preţul „se achită în termen de patru zile …respectiv cel mai târziu la 26 noiembrie 2002 …. prin virament bancar”, ***un asemenea document nu a fost găsit, nu există nici un transfer bancar între persoana fizică Bejenaru Andrei Mihai şi ADS Mioriţa SA cu privire la acea tranzacţie imobiliară, fiind deci vorba de o achiziţie formală, ea constituind un alt procedeu menit a crea aparenţa că în realitate s-a aportat la capitalul social de către I.B.T.C. Ltd,*** dar contextul vărsării ultimelor trei tranşe de aport asumate de acela (325.000 dolari, 322.673 dolari, 397.179 dolari, valoare totală 1.044.851 dolari; sumele au intrat în contul inculpatului Bejenaru Andrei Mihai, acesta, după operarea schimbului valutar - 10.367.500.000 lei vechi, 12.400.000.000 lei vechi şi 12.533.040.000 lei vechi le a transferat imediat cu titlu de împrumut către diverse societăţi comerciale la care, cu două excepţii, acţionarul majoritar I.B.T.C. Ltd era şi acolo acţionar majoritar, exemplificându-se datele de 27 octombrie 2004 suma de 9.120.100.500 lei vechi către Business Develop Trading, 1.247.382.940 lei vechi către Universal Tehnology Trading, ca atare, totalul de 10.367.500.000 lei vechi, la aceeaşi dată, a revenit la I.B.T.C. Ltd. La fel, reţine rechizitoriul, la 29 octombrie 2004, ***inculpatul Bejenaru Andrei Mihai a transferat 1.480.000.000 lei vechi către Societatea ALLT ROM SRL unde Popoviciu Gabriel Aurel, mama inculpatului Popoviciu Gabriel Aurel deţinea 50% din acţiuni, la aceeaşi dată el transferând şi suma de 2.464.000.000 lei vechi către societatea ALLT ROM SERVICE SRL, aici I.B.T.C. Ltd deţinând 97.79% din acţiuni şi 6.980.500.000 lei***

Stiripesurse.ro

vechi la Universal Tehnology Trading, şi aici I.B.T.C. Ltd având 97,79% din acţiuni (modul circulării celor 1.100.000 dolari susţinut a fi fost aportaţi de I.B.T.C. Ltd este reţinut în vol.158 urm.pen. – raport constatare).

Rechizitoriul, concluzionând asupra aspectelor situaţiei de fapt expusă, reţine că tranzacţiile derulate între I.B.T.C. Ltd - SC Băneasa Investments S.A. –inculpatul Bejenaru Andrei Mihai, acţionar societăţi comerciale controlate de I.B.T.C. Ltd- au constituit, prin intermedierea de către inculpat, controlul aproape integral asupra circuitului sumelor susţinut a fi fost aportate, I.B.T.C. Ltd ***doar simulând vărsarea tranşei de aport la capitalul social*** 1.044.851 dolari.

Într-un mod asemănător, susţine actul de sesizare, s-a procedat şi la vărsarea, la 28 noiembrie 2003, a 10.000 dolari şi la 4 decembrie 2003, a 165.731 dolari de către acelaşi acţionar majoritar cu titlu de aport în numerar (anexa nr.I 3.2) vărsămintele fiind inserate într-un circuit bancar format din persoane juridice şi o persoană fizică care aveau influenţă sau se aflau în sfera de influenţă a I.B.T.C. Ltd, inculpatul Bejenaru Andrei Mihai fiind, în acelaşi timp şi acţionarla SC Băneasa Investments S.A., dar şi reprezentant al I.B.T.C. Ltd la aceasta, la fel, Internaţional Business Trading SRL, I.B.T.C. Ltd era acţionar.

În acest context şi ***sub motivaţia unor contracte de împrumut nou încheiate sau în derularea rambursării lor inclusiv prin intermediul schimbului valutar***, cele două sume de mai sus au circulat astfel: -la 28 noiembrie 2003, I.B.T.C. Ltd a vărsat 10.000 dolari cu titlu de aport la capitalul social. La 4 decembrie 2003, societatea comercială pe acţiuni a transferat cu titlu de rambursare împrumut, 5.552.000.000 lei vechi inculpatului Bejenaru Andrei Mihai, acesta, în aceeaşi zi, dându-i lui ALLT Rom SRL aportul de 10.000 dolari tot ca împrumut, conform contractului de împrumut din 3 decembrie 2003 încheiat între părţi, iar la aceeaşi dată, ALLT Rom face schimbul valutar al 5.551.988.500 lei vechi (165-731 dolari) şi transferă la I.B.T.C. Ltd „restituire împrumut", suma pe care, tot la 4 decembrie 2003, I.B.T.C. Ltd o virează către societatea comercială pe acţiuni cu titlu de aport la capitalul social (fila 60 raport constatare, schiţă), ceea ce înseamnă că real doar 10.000 dolari au tranzitat contul SC Băneasa Investments S.A., în concluzie reţinându-se că numai 645.032 dolari, echivalent 21.572.450.208 lei vechi la cursul de schimb 33.444 lei vechi/dolar este un aport real, iar echivalentul a 2.309.051 dolari au fost scoşi din societatea comercială pe acţiuni şi constituie prejudiciu, iar din perspectiva valorii reale a aportului în natură adus de UASMV Bucureşti şi a celui în numerar în modalităţile arătate, capitalul social real al SC

Stiri Judiciare.ro

Băneasa Investments S.A. era de 6.001.881.769.760 lei vechi, mai mare cu 4.345.012.718.760 lei vechi raportat la valoarea de 1.656.869.051.000 lei vechi asumată prin actul adiţional nr.1086 din 12 iunie 2003, consecinţa directă fiind diminuarea cotei de participare a I.B.T.C. Ltd, de la 12,089%, la 0,9153% şi deci majorarea participării universităţii de la 49% iniţial, la 88,5862%, la determinarea capitalului social real aratat şi a participaţiei acţionarilor s-a avut în vedere, în ce priveşte aporturile acţionarilor SC Herăstrău SA şi SC Comaliment SA preluarea întocmai a celor înscrise în acelaşi act adiţional şi a rapoartelor de evaluare efectuate în cauză, valoarea activelor vărsate de acestea, raportul de constatare economico-financiare de la urmărirea penală stabilind că real capitalul social total potrivit acelui act adiţional nr.1086 din 29 octombrie 2003 era de 6.001.881.769.760 lei vechi şi nu de 1.656.869.051.000 lei vechi, cauza constituind-o subevaluările aduse prin raportul de expertizare a terenului şi neaducerea de către acţionarul majoritar, a sumei totale pe care se angajase să o raporteze, UASMV Bucureşti având 5.316.838.372.000 lei vechi (88,5862%) şi nu 826.458.740.000 lei vechi (49,881%) iar I.B.T.C. Ltd deţinea numai 54.936.626.760 lei vechi, procent deci 0,9153% - **paguba fiind 77.223.901.644 lei vechi (2.309.051 dolari)**.

Pentru situaţia de fapt expusă, rechizitoriul reţine că în drept, faptele ***inculpatului Diaconescu Ştefan***, săvârşite în calitate de administrator al SC Băneasa Investments S.A. şi de reprezentant al UASMV Bucureşti în Consiliul de Administraţie întrunesc elementele constitutive ale infracţiunii de abuz în serviciu în formă calificată şi continuată, prev. de art.248 raportat la art.248[1] Cod penal, cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal (perioada 29 mai 2003 – 4 decembrie 2004).

Cu referire la ***inculpatul Alecu Ioan Niculae***, rector al universităţii, membru în Adunarea Generală a Acţionarilor şi participant permanent în Consiliul de Administraţie al SC Băneasa Investments S.A. (perioada 29 mai 2003 – 4 decembrie 2004) s-a reţinut că faptele corelative derulării aspectelor de fapt expuse, întrunesc elementele constitutive ale infracţiunii de abuz în serviciu în formă calificată şi continuată, prevăzută de art.248 raportat la art.248[1] Cod penal, cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal.

La fel, în ce-l priveşte pe ***inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel***, pentru faptele descrise privind perioada 29 mai 2003 -4 decembrie 2004, săvârşite în calitate de vicepreşedinte al Consiliului de Administraţie al SC Băneasa Investments S.A., reprezintă complicitate la infracţiunea de abuz în serviciu în formă calificată şi continuată, prevăzută de art.26 Cod penal raportat la art.248, art.248[1] Cod penal, cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal.

Stiripesurse.ro

Privind pe ***inculpatul Bejenaru Andrei Mihai***, care prin faptele sale astfel cum au fost descrise, a sprijinit activitatea infracţională a coinculpaţilor Alecu Ioan Niculae şi Diaconescu Ştefan, actul de sesizare a reţinut că acesta a săvârşit complicitate la infracţiunea de abuz în serviciu în formă calificată şi continuată, prevăzută de art.26 Cod penal raportat la art.248, art.248[1] Cod penal cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal.

Cu referire la aportarea, de către UASMV Bucureşti, a restului de teren în suprafaţă de 530.529,41 m.p. (după ce aportase 1.673.98 m.p.) rechizitoriul reţine că la 29 septembrie 2003, a avut loc şedinţa Consiliului de Administraţie al SC Băneasa Investments S.A., prezidată de inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel (vol.70 urm.pen., file 181-190), la ea participând ca invitat coinculpatul Alecu Ioan Niculae şi în calitate de membru al CA reprezentant al universităţii, inculpatul Diaconescu Ştefan, şedinţa urmând să hotărască convocarea Adunării Generale Extraordinare a Acţionarilor pentru 8 octombrie 2003, urmând ca acesta să dezbată aprobarea de principiu a participării UASMV Bucureşti la majorarea capitalului social prin aportarea în natură a acelui teren (intravilan, agricol şi neagricol).

Înainte de 8 octombrie 2003, dar după şedinţa Consiliului de administraţie arătată, la 2 octombrie 2003, în şedinţa convocată, senatul universităţii urma a dezbate aprobarea participării universităţii, în calitate de acţionar, la şedinţa din 8 octombrie 2003 a Adunării Generale Extraordinare a Acţionarilor şi participarea inculpatului Alecu Ioan Niculae, ca rector pentru reprezentarea universităţii (vol.150 urm.pen., file 164-168), de această dată inculpatul informând senatul asupra ordinii de zi a şedinţei din 8 octombrie 2003.

În continuare, la 25 martie 2004, la şedinţa Adunării Generale Extraordinare a Acţionarilor SC Băneasa Investments S.A., condusă tot de inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel a participat inculpatul Alecu Ioan Niculae ca reprezentant al universităţii, inculpatul Bejenaru Andrei Mihai fiind secretar, hotărârea adoptată atunci vizând bugetul de venituri şi cheltuieli pentru exerciţiul financiar 2004, anterior acesta fiind aprobat şi de Consiliul de administraţie prin decizia din 16 decembrie 2003, modificată prin decizia aceluiaşi organism din 15.03.2004. După hotărâre, s-a încheiat actul adiţional nr.31 din 5 aprilie 2004.

Analizând procesul-verbal al acestei şedinţe (25.03.2004), rechizitoriul reţine că, potrivit pct.9, în bugetul prezentat este inclus un împrumut în limita a 950.000 EURO necesar finanţării operaţiunilor curente, precizându-se suplimentar celor prezenţi că în afara acestei sume, pentru dezvoltarea Proiectului Băneasa, este nevoie de un împrumut în limita a 4.000.000 EURO, necesar creşterii capitalului de lucru al societăţii.

Stiripesurse.ro

Când s-a supus spre aprobare, acţionarii SC Herăstrău şi SC Comaliment s-au abţinut, iar restul (61,971% din capitalul social) au fost de acord, aprobând un împrumut în limita a 5.000.000 euro , din care 950.000 euro să aibă destinaţia conform bugetului de venituri şi cheltuieli, iar diferenţa să fie destinată dezvoltării Proiectului Băneasa.

Astfel, reţine rechizitoriul, sub pretextul adoptării bugetului pentru exerciţiul financiar 2004, în fapt 61,971% din acţionari (acesta a fost obiectivul urmărit) ***a hotărât aprobarea împrumutului, ceea ce afecta semnificativ SC Băneasa Investments S.A.,*** împrumutul nefăcând parte din acel buget, aşa cum i se prezentase şi inculpatului reprezentant al universităţii şi cu referire la aspectul de mai sus, se reţine că în hotărârea nr.3 din 19 martie 2003, senatul universităţii a hotărât cu 59 de voturi (100%) să participe şi să voteze pentru toate punctele ordinii de zi a şedinţei Adunării Generale Extraordinare amintită, sens în care prin mandatul nr.2141 din data de 23 martie 2004, inculpatul rector a fost mandatat numai pentru stabilirea bugetului de venituri şi cheltuieli pentru exerciţiul financiar următor (an 2004), deci, prin aprobarea contractării împrumutului, inculpatul a votat în afara mandatului (vol.69 urm.pen. fila 125) şi fără avizul senatului.

Pe fondul hotărârii anterioare, în derularea situaţiei de fapt, se reţine că în şedinţa din 8 aprilie 2004, Consiliul de administraţie a aprobat încheierea unui contract de credit cu Banca Comercială Ion Ţiriac, valoare 3.000.000 euro în condiţiile în care inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel se obligase să finanţeze el asocierea, iar coinculpatul Alecu Ioan Niculae, fără mandat şi aviz ale senatului, se obligase să-l restituie (pentru că era acţionar), respectiv a şedinţei, fiind condusă de inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel.

Reîntorcându-se la situaţia aportării, de către universitate, a celor 530.529,41 mp. teren (rest) al Fermei Băneasa, rechizitoriul reţine că în 25 octombrie 2004, în Consiliul de Administraţie unde inculpatul Alecu Ioan Niculae a participat ca rector al universităţii (invitat), iar inculpatul Diaconescu Ştefan a fost prezent ca membru, la şedinţă participând şi inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel, urmare hotărârii Adunării Generale Extraordinare din 7 octombrie 2004, s-a analizat**expertiza acelui teren** aparţinând universităţii ce urma a fi adus ca aport în natură la majorarea capitalului social al SC Băneasa Investments S.A., **valoarea acestuia ridicându-se la 122.109.074.846 lei vechi (3.663.089,09 dolari**). În paralel, dar după 7 octombrie 2004, la 9 noiembrie 2004, senatul universităţii a fost convocat pentru aprobarea expertizei realizată la 15 octombrie 2004 cu privire la terenul în suprafaţă de 530.528,64 m.p., astfel

Stiripesurse.ro

cum fusese dezmembrat potrivit hotărârii senatului nr.6/2004 şi a documentaţiei cadastrale înregistrată sub nr.111900/18 noiembrie 2003 şi 29 septembrie 2004 la O.C.G.C. Bucureşti, aprobarea participării universităţii la majorarea capitalului social al SC Băneasa Investments S.A. cu dreptul de proprietate asupra acelui teren, din care 205.839,97 mp teren aflat în circuitul agricol şi 324.688,67 mp teren scos din circuitul agricol, în schimbul a 122.109.075 acţiuni nominative, renunţarea universităţii la subscrierea acţiunilor emise în schimbul aportului în numerar; mandatarea inculpatului Alecu Ioan Niculae, pentru aducerea la îndeplinire a participării universităţii la majorarea capitalului social. Acea şedinţă se reţine că a fost condusă de inculpat, iar punctele ordinii de zi au fost votate.

A doua zi, în 10 noiembrie 2004, în şedinţa Adunării Generale Extraordinare a Acţionarilor SC Băneasa Investments S.A., universitatea a fost reprezentată de inculpatul Alecu Ioan Niculae, I.B.T.C. Ltd şi SC Herăstrău SA, de inculpatul Bejenaru Andrei Mihai, acesta participând şi ca acţionar pentru 147.731 acţiuni, deci, practic la şedinţă acţionariatul respectivei societăţi comerciale pe acţiuni a fost reprezentat numai de cei doi inculpaţi arătaţi.

Între punctele ordinii de zi, s-au aflat majorarea capitalului social prin emiterea a 244.801.994 acţiuni nominative în valoare de 244.801.994.000 lei vechi numerar şi în natură, schimbul aportului în natură a unui nou acţionar (ADS Miorita) şi aprobarea evaluării adusă prin expertiza arătată pentru 530.528,64 mp universităţii, aceasta fiind, reţine rechizitoriul, ultima etapă în procesul de transfer al proprietăţii terenului Fermei Băneasa, de la USAMV Bucureşti la capitalul social al SC Băneasa Investments S.A., urmare şedinţei, s-a adoptat actul adiţional nr.811 din aceeaşi zi (10 noiembrie 2004), acţionarul universităţii subscriind 122.109.075 acţiuni (valoare 122.109.075.000 lei vechi), în schimbul aportului în natură constând în dreptul de proprietate pentru suprafaţa de teren de 530.528,7 mp din sectorul 1 Bucureşti, şos. Bucureşti Ploieşti nr. 42-44, actul de sesizare reţinând că aceasta, în condiţiile în care era nevoie de lichidităţi pentru proiectele inculpatului Popoviciu Gabriel Aurel, a fost de acord să aporteze active, la fel, inculpatul Diaconescu Ştefan, ceea ce, în opinia rechizitoriului, a reprezentat determinarea asupra căreia se înţeleseseră inculpaţii, aducerea terenului fermei Băneasa.

Dezvoltând analiza actului adiţional nr.811 din 10 noiembrie 2004 la actul constitutiv al SC Băneasa Investments S.A., rechizitoriul a reţinut că UASMV Bucureşti a participat la majorarea capitalului social, valoarea fiind de 122.109.074.846 lei vechi la 15 octombrie 2004 potrivit experţilor Marian Dinu Popa, Valerian Mihai, Gheorghe Dumitraşcu, Gheorghe Dinu Popa şi

Stiri pe surse.ro

Cornelia David (aceiaşi). În baza rezoluţiei din 3 februarie 2012 în dosarul nr.206/P/2006, specialiştii Direcţiei Naţionale Anticorupţie au realizat raport de constatare (vol. 159 urm.pen.) potrivit căruia valoarea celor 530-528,7 m.p. parte din cei 2.246.529 m.p. în luna octombrie 2004 era de 1.745.563.430.000 lei vechi, rezultând, reţine rechizitoriul, că aportul în natură a activului a fost net subevaluat cu 1.610.605.178.016 lei vechi, echivalent 48.315.739,55 dolari la cursul de 33.335 lei vechi (dolar ce fusese avut în vedere în actul adiţional amintit).

Astfel, ca urmare a subevaluării terenului, universitatea a fost prejudiciată cu 1.610.605.178.016 lei vechi, echivalent 48.315.739,55 dolari, în drept, corelativ acestei secvente a situaţiei de fapt, reţine rechizitoriul, faptele săvârşite de inculpatul Alecu Ioan Niculae, rector, reprezentat al universităţii în AGA a SC Baneasa Investments S.A. întrunesc elementele constitutive ale infracţiunii de abuz în serviciu în formă calificată şi continuată prev. de art.248 raportat la art.248[1] Cod penal, cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal, ale inculpatului Diaconescu Ştefan, administrator la SC Băneasa Investments S.A. şi reprezentant al universităţii în Consiliul de administraţie, la fel, întrunesc elementele constitutive ale infracţiunii de abuz în serviciu în formă calificată şi continuată prevăzută de art.248 raportat la art.248[1]Cod penal, cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal.

Cu referire la încadrarea în drept a faptelor ***inculpatului Popoviciu Gabriel Aurel,*** acesta în calitatea lui de vicepreşedinte al Consiliului de administraţie, rechizitoriul reţine că realizează elementele constitutive ale complicităţii la infracţiunea de abuz în serviciu în formă calificată şi continuată, prev. de art.26 Cod penal raportat la art.248, 248[1] Cod penal, cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal.

În subcapitolul **aportul în numerar adus de I.B.T.C. Ltd la capitalul social al SC Baneasa Investments S.A. pornind tot de la analiza actului adiţional nr.811 din 10 noiembrie 2004**, rechizitoriul reţine că trebuia să fie suma de 26.018.919.000 lei vechi, echivalent 780.528,543 dolari, el realizându-se în parte pentru 7.805.690.000 lei vechi echivalent 234.159 dolari.

Din analiza extraselor de cont ale celor două societăţi (aflate la dosarul cauzei) tranşa menţionată a fost vărsată la 10 noiembrie 2004, proveniența acesteia şi contextul în care a transferat-o I.B.T.C. Ltd fiind următoarele: -la 29 octombrie 2004, societatea comercială pe acţiuni a plătit inculpatului Bejenaru Andrei Mihai din disponibil anterior, 397.178 dolari al I.B.T.C. Ltd, 12.533.040.000 lei vechi (ultima tranşă din achiziţia imobilului din str.Mendeleev nr.7-15 (raport de constatare –schiţa traseului

Stiripesurse.ro

sumelor vol.158 urm.pen., fila 93). Tot la 29 octombrie 2004, din suma încasată, inculpatul a împrumutat SC universal Technology Trading SRL la care I.B.T.C. Ltd deţinea 97,79%, 6.980.500.000 lei vechi echivalent 218.004,37 dolari la cursul Băncii Comerciale Ion Ţiriac de 32.020 lei vechi/dolar, la fel, la aceeaşi dată, el împrumută SC ALLT Rom SRL (controlată în anul 2005 cu 50% din acţiuni de Popoviciu Ligia, mama inculpatului Popoviciu Gabriel Aurel şi Tatika Investments) cu suma de 1.480.000.000 lei vechi, echivalent 46.221 dolari (acelaşi curs), iar pe societatea Alltrom Service S.R.L. (la care I.B.T.C. Ltd deţinea 97,79%) cu suma de 2.464.000.000 lei vechi, echivalentul a 76.951,91 dolari (acelaşi curs).

La rândul ei, hotărăşte în 29.10.2004, I.B.T.C. Ltd a încasat de la cele trei societăţi amintite, cu titlu de rambursare împrumut asociat, restituire împrumut, restituire contract finanţare, 216.776 dolari, 45.943 dolari şi 76.505 dolari, deci aportul din 10.11.2004 în sumă de 234.159 dolari, provine în fapt de la SC Băneasa Investments S.A., având în vedere că s-au interpus acel contract de vânzare cumpărare imobil, acordarea de împrumuturi sau restituirea de finanţări, nu este un aspect real, ci numai pentru a crea aparenţa, simulându-se vărsarea.

În cadrul aceluiaşi subcapitol, în legătură cu data de 1 noiembrie 2004, s-a reţinut că acţionarul majoritar I.B.T.C. Ltd a încheiat cu SC Băneasa Investments S.A. (la care era acţionar) contractul de finanţare în valoare de 200.000 dolari, din acesta, la 2 noiembrie 2004, dând 66.000 dolari, probatoriul, reţine rechizitorul, nedovedind că acesta nu a fost aprobat nici în Consiliul de administraţie, nici în Adunarea Generală Extraordinară a Acţionarilor lui SC Băneasa Investments S.A., cei 66.000 dolari provenind din mecanismul anterior descris, iar la acea dată, resursele financiare ale SC Băneasa Investments S.A. erau de 66.000 dolari şi vărsământul de 223.150 dolari, acestea fiind folosite astfel:

-234.159 dolari taxe timbru de 1.118.545.000 lei vechi – circa 40.000 dolari, plată chirie universitate conform unui contract nr.5342/2003 – 2.000.000.000 lei vechi – circa 65.146 dolari, plată factură Rostrade;

-1.500.000.000 lei vechi circa 48.860 dolari şi pentru restituirea celor 66.000 dolari împrumutaţi către acţionarul finanţator I.B.T.C. Ltd, ulterior acesteia şi din disponibilităţi, acesta, la 30 noiembrie 2004, varsă o nouă tranşă de capital social, 94.000 dolari (vol.158 urm.pen. – scheme raport constatare), ceea ce înseamnă, reţine rechizitoriul, că suma s-a vărsat după ce a tranzitat contul printr-un memoriu ce a inclus un împrumut, un aport urmat de restituire, un nou vărsământ, în acest mod, practic, s-a simulat vărsarea din alte surse, ceea ce a însemnat că din totalul de

Stiripesurse.ro

numerar la care se obligase, 780.528,55 dolari, SC Băneasa Investments S.A. a vărsat numai 425.369,55 dolari –echivalent 15.079.738.949 lei la cursul 33.335 lei vechi/dolar, diferenţa de 10.939.180.265 lei vechi – echivalent 328.159 dolari fiind scoşi din societate şi constituie prejudiciu, iar din perspectiva aportului în natură adus de UASMV Bucureşti comparativ celui în numerar asumat de I.B.T.C. Ltd capitalul social al SC Băneasa Investments S.A. era 7.724.240.686.725 lei vechi, mai mare cu 5.822.569.641.725 lei raportat la valoarea totală de 1.901.671.045.000 lei vechi asumată, consecinţa fiind modificarea, şi de această dată, a cotelor de participare a asociaţilor, în fapt, UASMV Bucureşti având o participaţie de 89,6845%.

Împrejurarea că modificarea capitalului social a fost determinată doar prin corecţiile aduse prin aportul în natură al universităţii, vărsămintelor din anii 2003-2004 şi prin cele asupra aporturilor în numerar ale I.B.T.C. Ltd, valoarea celorlalte, ale SC Herăstrău Sam SC Comaliment SA, SC ADS Mioriţa s-a reţinut a fi cea din rapoartele de evaluare ale experţilor amintiţi, actul de sesizare înscriind însă că există indicii puternice că şi acestea au fost subevaluate.

În ce priveşte încadrarea în drept a faptelor ***inculpatului Popoviciu Gabriel Aurel*** (perioada 10 noiembrie 2004 – 15 noiembrie 2004), actul de sesizare reţine că acesta, în calitate de vicepreşedinte al Consiliului de administraţie al SC Băneasa Investments S.A., descrise mai sus, realizează elementele constitutive ale complicităţii la infracţiunea de abuz în serviciu în formă calificată şi continuată, prevăzută de art.26 Cod penal raportat la art.248 art.248[1] Cod penal, cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal.

Faptele inculpatului ***Diaconescu Ştefan***, săvârşite în calitate de administrator al SC Băneasa Investments S.A. şi reprezentant al intereselor UASMV Bucureşti în Consiliul de administraţie al societăţii comerciale pe acţiuni (perioada 10.11.2004 -15.11.2004) descrise mai sus, întrunesc elementele constitutive ale infracţiunii de abuz în serviciu în formă calificata şi continuată, prevăzută de art. 248 raportat la art. 248[1] Cod penal, cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal.

Fapta inculpatului ***Alecu Ioan Niculae***, rector, membru în Adunarea Generală a Acţionarilor şi invitat permanent în cadrul Consiliului de Administraţie al SC Băneasa Investments S.A. (perioada 29.05.2003-04.12.2004) întruneşte elementele constitutive ale infracţiunii de abuz în serviciu în formă calificată, prevăzută de art. 248 raportat la art. 248[1]Cod penal cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal.

Începând cu pagina 329, actul de sesizare concluzionează că descrierea situaţiei de fapt (cap.I – VII) şi încadrarea în drept a faptelor

STIRIPESURSE.RO

reţinute în sarcina inculpaţilor Popoviciu Gabriel Aurel, Alecu Ioan Niculae, Bejenaru Andrei Mihai, Diaconescu Ştefan evidenţiază: ***-mecanismul infracţional conceput şi realizat cu scopul transferării, etapizat, a terenului aferent Fermei Băneasa, aflat în domeniul public şi dat în administrarea UASMV Bucureşti (inculpaţii Popoviciu Gabriel Aurel şi Alecu Ioan Niculae) într-o societate comercială controlată de primul inculpat;***

-un prim pas, l-a constituit încheierea unui contract de asociere în participaţiune între UASMV Bucureşti cu o societate comercială (SC Log Trans SRL) în care acţionar majoritar era o societate de tip off-shore (contract nr.3440/12 aprilie 2000);

-aportarea dreptului de folosinţă asupra terenului Fermei Băneasa şi a dreptului de proprietate asupra clădirilor, la SC Băneasa Investments S.A. (fostă SC Log Trans SA).

În contextul mecanismului creat, cei doi inculpaţi au folosit o societate comercială de tip off-shore (cu sediul în Insulele Turks and Caicos –zona Caraibelor), aceasta pentru a asigura anonimatul acţionariatului şi pentru ca terenul odată transferat din domeniul public al statului să fie în siguranţă, corelativ retragerii sumelor de bani de către societatea comercială off-shore (devenită I.B.T.C. Ltd) cu titlu de aport în numerar la capitalul social al SC Băneasa Investments S.A.; -aportarea dreptului de proprietate asupra terenului fermei Băneasa la capitalul social al SC Băneasa Investments S.A., la acel moment el fiind subevaluat.

Consecinţa etapelor reţinute în scopul trecerii terenului din domeniul public al statului în respectiva societate comercială pe acţiuni, în opinia organului judiciar a reprezentat prejudicierea statului şi a UASMV Bucureşti prin două acţiuni pe de o parte, subevaluarea terenului aportat în natură de către universitate şi nevărsarea, de către acţionarul majoritar I.B.T.C. Ltd, a cotei sale de aport bănesc în numerar, astfel SC Băneasa Investments S.A. fiind lipsită de capital de lucru, UASMV Bucureşti, acţionar în societatea comercială pe acţiuni neîncasând nici un dividend (vol.154 urm.pen., fila 3), toate acestea probând că prin cooptarea în SC Băneasa Investments S.A., inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel a urmărit obţinerea terenului Fermei Băneasa şi nu profit pentru universitate.

În capitolul VIII al actului de sesizare (începând cu pag.330), rechizitoriul, reluând considerentele de fapt analizate în capitolul I şi IV, concluzionează că este fără de tăgadă că terenul de 224 ha al Fermei Băneasa fiind, la acele date, în domeniul public al statului, la momentul la care dreptul de folosinţă pentru 226,61 ha şi dreptul de proprietate pentru construcţiile existente, ce ulterior au fost demolate (03 august 2000) au fost

Stiri Pe Surse .ro

aportate la capitalul social al S.C. Băneasa Investments S.A., ele au fost scoase ilegal din domeniul public şi trecute în patrimoniul societăţii comerciale pe acţiuni, paguba adusă statului este de 14.186.466.000 lei vechi (echivalent 656.784 dolari). La 06 iunie 2001 (data eliberării titlului de proprietate pentru cele 224 ha, teren aflat în domeniul public), prin încălcarea legii, statul a fost păgubit cu suma de 3.339.686.140.000 lei vechi (echivalent 135.559.539 dolari, **statul fiind astfel păgubit cu suma totală de 3.353.872.606.000 lei vechi**.

În subcapitolul „prejudiciul cauzat USAMV Bucureşti" (pag.330 a actului de sesizare) sunt reluate puncte ale cap. I şi cap.IV – partea I, procurorul subliniind că dreptul de administrare are un conţinut asemănător, dar nu identic, cu atributele dreptului de proprietate publică pe baza căruia el a luat fiinţă.

Ca atare, reţine rechizitoriul, conform art.12 alin.3 din Legea nr.213/1998, titularul dreptului de administrare are dreptul de a poseda, de a folosi bunul şi de a dispune dar numai în condiţiile în care i-a fost dat în administrare, posesia semnificând elementul material al stăpânirii bunului aflat în administrarea titularului şi nu diferă de cea a titularului dreptului de proprietate ce aparţine statului sau unităţilor administrativ-teritoriale. Cu privire la poziţia psihologică, subiectivă a atributului posesiei, aceasta este corespunzătoare dreptului de administrare şi nu dreptului de proprietate publică pe baza căruia s-a format.

Folosinţa bunului reprezintă substanţa dreptului de administrare, ea permiţând titularului să-şi realizeze scopul pentru care îşi desfăşoară activitatea, ţinând seama însă de uzul şi de utilitatea publică a bunului încredinţat.

Cu privire la dreptul de dispoziţie (art.12 alin.3 al Legii nr.213/1998), acesta se interpretează în sensul că se are în vedere dispoziţia materială asupra bunului dat în administrare dacă natura bunului şi actul de constituire a dreptului permite, ceea ce raportat la cauză înseamnă că în baza dreptului de administrare, USAMV Bucureşti putea folosi terenul în suprafaţă de 221,61 ha. Încălcând însă dispoziţiile legale ce reglementează regimul juridic al bunurilor aflate în proprietate publică şi folosind abuziv atributele conferite de dreptul de administrare ce i s-a conferit universităţii în baza Hotărârii Guvernului nr.123/1993 modificată prin Hotărârea Guvernului nr.47/1999, inculpaţii Alecu Ioan Niculae şi Diaconescu Ştefan, au aportat terenul la capitalul social al S.C. Băneasa Investments S.A. nelegal, ambii beneficiind de complicitatea inculpaţilor Popoviciu Gabriel Aurel şi Bejenaru Andrei Mihai. La datele aportării, terenul a fost subevaluat şi prin exercitarea abuzivă a îndatoririlor ce le

Stiripesurse.ro

reveneau ca reprezentanţi ai universităţii în Adunarea Generală a Acţionarilor şi Consiliul de Administraţie ale S.C. Băneasa Investments S.A., au acceptat şi dispus scoaterea sumelor de bani aduse ca aport social în numerar la capitalul social de acţionarul majoritar S.C. Internaţional Business & Trading Corporation Ltd, lipsind astfel societatea comercială pe acţiuni de capital de lucru, ceea ce reprezintă, corelativ dreptul de administrare pe care-l avea USAMV Bucureşti, prejudicierea patrimoniului acesteia, cu referire la modul în care i-a fost plătită (a fost plătită) suma minimă garantată contractată.

Văzând, potrivit situaţiei de fapt expusă în cap.II şi cap.III, că împrejurările descrise au condus la pagubă în sumă de 38.479.541.256,46 lei vechi, echivalent 1.261.141,38 dolari, rechizitoriul reţine că suma constituie pagubă în patrimoniul acesteia. La fel, integrarea universităţii în „Proiectul Băneasa" sub forma aportului în natură a terenului Fermei Băneasa (iniţial 2.204.508,7 mp), la capitalul social al S.C. Băneasa Investments S.A. (acesta fiind domeniul public al statului) (acte adiţionale nr.1086/2003 şi nr.811/2004), universitatea transferând dreptul de proprietate asupra a două terenuri (1.673.980 mp şi 530.528,7 mp valori 725.410.464.000 lei vechi şi 122.109.074.846 lei vechi), raportul de constatare tehnico-ştiinţifică dispus la urmărirea penală (din 30 iunie 2010), completat, stabilind valoarea reală a suprafeţelor de teren, **în realitate valoarea reală a aporturilor în natură ale universităţii au fost subevaluate cu 5.999.936.534.092 lei vechi (echivalent 179.559.949,46 dolari)** suma fiind calculată din 4.389.331.356.076 lei vechi (131.244.209,91 dolari) teren de 1.673.980 mp aport prin act adiţional nr.1086/2003 şi 1.610.605.178.016 lei vechi (echivalent a 48.315.739,55 dolari) teren de 530.528,7 mp aport prin act adiţional nr.811/2004, universitatea a fost prejudiciată cu valoarea reală, respectiv cu suma de 5.999.936.534.092 lei, echivalent 179.559.949,46 dolari.

Actul de sesizare în cadrul subcapitolului amintit, raportându-se şi la relua ea împrejurărilor în care, aporturile în numerar ale S.C. Internaţional Business & Trading Corporation Ltd, prin diferite mecanisme de genul împrumut/rambursare împrumut, contracte de prestări servicii neînsoţite de o prestare reală, contracte de vânzare-cumpărare nesubordonate nevoilor „Proiectului Băneasa", din valoarea totală subscrisă şi declarată ca vărsată, de 7.290.151,19 dolari, suma de 5.187.668,88 dolari echivalent 156.306.105.238,04 lei vechi a fost ulterior drenată (scoasă din capitolul de lucru al S.C. Băneasa Investments S.A.) (capitolele III, VI şi VII ale rechizitoriului), **totalul prejudiciului adus USAMV Bucureşti**, compus din subevaluarea terenurilor aduse aport, drenarea sumei, aport S.C.

Stiripesurse.ro

Internaţional Business & Trading Corporation Ltd, contribuţia la suma minimă garantată **este 6.194.722.180.586,5 lei vechi** (cei 5.999.936.534.092 lei vechi + 156.306.105.238,04 lei vechi + 38.479.541.256,46 lei vechi.

Cap.IX al actului de sesizare analizează împrejurările în care au fost acordate contractului de prestări servicii către S.C. Băneasa Developments S.R.L. Bucureşti (5 astfel de contracte închiriere şi/sau superficie) după momentul aportării întregii suprafeţe de teren al Fermei Băneasa (toate acestea fiind dublate de încheierea, la aceeaşi dată sau imediat, de contractul de prestări servicii şi/sau de cooperare comercială, locul S.C. Băneasa Investments S.A. fiind luat de societatea amintită mai sus, investigarea acestora, a mecanismului creat şi modalitatea de constituire a S.C. Băneasa Bussines and Technology Park S.R.L., S.C. Băneasa Rezidenţial S.R.L. întârziind cercetările din cauză, s-a dispus disjungerea.

Începând cu pag.338, rechizitoriul analizează împrejurările şi condiţiile în care au fost săvârşite infracţiunile obiect al urmăririi penale în dosarul nr.206/P/2006, în esenţă reţinându-se că dosarul a fost constituit la 04 octombrie 2006 şi viza modalitatea în care a fost transferată suprafaţa de 224 ha aferentă Fermei Băneasa, baza materială a USAMV Bucureşti, aflată în domeniul public către S.C. Băneasa Investments S.A.

În faza actelor premergătoare, s-a stabilit că la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie erau în cercetare, în dosarul nr.1481/P/2006 inculpaţii Alecu Ioan Niculae şi Popoviciu Gabriel Aurel sub aspectul săvârşirii infracţiunii de abuz în serviciu prevăzută de art.248 Cod penal, obiectul fiind identic cu cel al dosarului nr.206/P/2006.

Totodată, s-a mai constatat că la 14 februarie 2008, în dosarul nr.1481/P/2006, se dispusese neînceperea urmăririi penale faţă de inculpaţii menţionaţi pentru infracţiunea arătată, iar la solicitarea Direcţiei Naţionale Anticorupţie, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie, prin ordonanţa nr.3078/II/7 din 31 iulie 2008 a infirmat ca nelegală rezoluţia de neîncepere a urmăririi penale faţă de cei doi inculpaţi şi s-a dispus declinarea competenţei în favoarea Direcţiei Naţionale Anticorupţie – Secţia de combatere a infracţiunilor conexe infracţiunilor de corupţie, cauza declinată fiind înregistrată la Direcţia Naţională Anticorupţie sub nr.217/P/2008, conexat la dosarul nr.206/P/2006.

În subcapitolul „situaţia de fapt” (pag.339 şi următoarele), rechizitoriul reţine că ***în faza actelor premergătoare (toamna anului 2008), organul judiciar a cerut, prin adrese, ca USAMV Bucureşti să înainteze mai multe documente, aceasta creându-i inculpatului Alecu Ioan Niculae o stare de nelinişte, stare care l-a determinat să-l informeze pe***

Stiri Pro Justitia

coinculpatul Popoviciu Gabriel Aurel atât cu privire la aspectul cererilor, cât şi sub cel al rezultatelor financiare ale S.C. Baneasa Investments S.A. care nu erau potrivit aşteptărilor, acest fapt interesând ancheta. În cadrul discuţiilor dintre cei doi, inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel, de fiecare dată, îl liniştea pe celălalt spunându-i că are cunoştinţe care îl pot ajuta ca să nu păţească nimic (vol.1 urm. pen., fila 102), context în care primul a luat legătura cu inculpatul Şerban Ilie Cornel, la acea dată director general adjunct în Direcţia Generală de Informaţii şi Protecţie Internă (DGIPI – vol.160 urm. pen., filele 224-280), inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel fiind interesat să obţină neînceperea urmăririi penale (proces verbal de redare a discuţiilor ambientale din 27 ianuarie 2002 – vol.160, filele 224-280), lucru confirmat de inculpatul Alecu Ioan Niculae (vol.1 urm. pen., filele 102-104), alegerea persoanei inculpatului Şerban Ilie Cornel nefiind întâmplătoare, acesta, ca şef al acelui serviciu secret din Ministerul Administraţiei şi Internelor având posibilităţi de control asupra întregului corp poliţienesc la nivel naţional, deci, şi asupra ofiţerilor de poliţie judiciară din Direcţia Naţională Anticorupţie.

Ca atare, ***inculpaţii Popoviciu Gabriel Aurel şi Şerban Ilie Cornel s-au înţeles ca cel de-al doilea să ia legătura cu Motoc Ion (martor în cauză), acesta, la acele date, având calitatea de ofiţer de poliţie judiciară în Direcţia Naţională Anticorupţie – secţia amintită – care, în baza ordonanţei din 26 noiembrie 2008 era delegat să efectueze acte premergătoare în dosarul nr.206/P/2006 (vol.1 urm. pen., fila 87), acesta, potrivit înţelegerii dintre cei doi inculpaţi, nu trebuia să aprofundeze cercetările, scopul urmărit fiind ca şi în acest dosar să se dea neînceperea urmăririi penale (acelaşi proces-verbal de redare a convorbirilor din 27 ianuarie 2009).***

Pentru realizarea practică a respectivului scop, ***inculpatul Şerban Ilie Cornel l-a interpus pe coinculpatul Pitcovici Petru Daniel, şef Serviciu Operaţii în D.G.I.P.I.,*** direcţie din cadrul Ministerului Administraţiei şi Internelor,***acesta îl cunoştea pe Motoc*** Ion, ambii lucrând într-o perioadă anterioară la Direcţia de Crimă Organizată din ministerul amintit, acest inculpat având rolul de a-l contacta direct pe ofiţerul de poliţie judiciară din Direcţia Naţională Anticorupţie.

La acest punct, actul de sesizare subliniază că inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel a acţionat în aceeaşi modalitate ca şi în cazul asocierii universităţii cu S.C. Log Trans S.R.L., ***deci indirect, el s-a ocupat de conceperea acţiunilor şi de suportul financiar, ceilalţi doi inculpaţi, de executare a hotărârilor ce li s-au dat.***

Stiripesurse.ro

În contextul descris, se reţine că la 16 decembrie 2008, în jurul orelor 12,57', inculpatul Pitcovici Petru Daniel, aflat atunci în biroul coinculpatului Şerban Ilie Cornel, l-a apelat pe Motoc Ion şi l-a invitat acolo şi pe el, cu dorinţa de a purta o discuţie. Motoc Ion nu a acceptat, inculpatul Pitcovici Petru Daniel a insistat, sens în care i-a comunicat că se va deplasa el la sediul Direcţiei Naţionale Anticorupţie şi când va ajunge, „îi va da un bip", Motoc Ion urmând să coboare atunci când va fi astfel anunţat.

Întâlnirea lor, după ce se dăduse acel „bip", s-a realizat în jurul orelor 13,04', inculpatul Pitcovici Petru Daniel întrebând dacă dosarul în care este cercetat Popoviciu este instrumentat de procurorul şef al secţiei sau de un alt procuror, în continuare cerând să-i fie furnizate informaţii despre persoana procurorului.

Deşi i s-a răspuns că nu se pot da astfel de informaţii, inculpatul Pitcovici Petru Daniel a insistat să fie ajutat în considerarea faptului că fuseseră colegi şi a rugat ca respectiva informaţie să-i fie dată în 17 decembrie 2008.

După întâlnire, Motoc Ion a revenit la locul său de muncă şi i-a informat pe şeful secţiei şi pe şeful serviciului în care activa în legătură cu discuţia avută cu inculpatul Pitcovici Petru Daniel, la aceeaşi dată el raportând în scris asupra discuţiei. În baza acesteia, s-a constituit dosarul nr.191/P/2008.

La 17 decembrie 2008, spre orele 11,00', inculpatul Pitcovici Petru Daniel, telefonic, l-a contactat pe Motoc Ion şi au convenit să se întâlnească tot în faţa sediului Direcţiei Naţionale Anticorupţie şi întâlnirea a avut loc. La acest moment, rechizitoriul subliniază că în baza Ordonanţei nr.191/P/2008, confirmată de instanţă, conţinutul convorbirii dintre cei doi a fost înregistrat în mediul ambiental în condiţiile art.91[4] din Codul de procedură penală, relevându-se că ***din nou inculpatul Pitcovici Petru Daniel a dorit să i se răspundă numele procurorului, Motoc Ion i-a răspuns, celălalt continuând cu cererea dacă inculpatul Popoviciu poate fi ajutat : „Poţi să-mi zici şi mie ceva? Putem să-l ajutăm pe om ..." (vol.3 urm. pen., fila 133), acelaşi spunându-i martorului că inculpatul Popoviciu a vorbit cu preşedintele, că fratele acestuia este asociat al inculpatului, că Popoviciu vrea ca dosarul să se termine mai repede pentru că „mă cheamă când mi-e lumea mai dragă, mă cheamă, mă văd ăştia acolo ... Ce firmă îmi pun pe poartă".***

Spre final, cei doi au convenit să se întâlnească în 18 decembrie 2008 la restaurantul „Codrii Cosminului", aici urmând să vină şi inculpatul Şerban Ilie Cornel. Şi despre acestea, ofiţerul Motoc Ion a raportat procurorului.

Stiripesurse.ro

În aceeaşi zi, 17 decembrie 2008, în jurul orelor 15,28', Motoc Ion a fost apelat de ***numitul Mândroc Marian, ofiţer de legătură la Roma din Ministerul Administraţiei şi Internelor***, acesta spunându-i că inculpatul Şerban Ilie Cornel doreşte să-i vorbească şi i-a indicat numărul de mobil al aceluia, spre orele 16,11' Motoc Ion apelându-l pe inculpat, ocazie cu care au convenit asupra întâlnirii din 18 decembrie 2008 la acel restaurant.

Întâlnirea celor trei a avut loc, mai întâi cei trei şi-au amintit perioada cât au activat la Crimă Organizată, ei comentând fapte şi întâmplări de atunci, rechizitoriul subliniind că şi din această perspectivă este evidenţiat ***mecanismul gândit de inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel, acela de a ajunge la Motoc Ion, ofiţer de poliţie ce instrumenta dosarul nr.206/P/2006 care viza afacerea „Băneasa”,*** sens în care el l-a contactat pe inculpatul Şerban Ilie Cornel – şef în D.G.I.P.I. – ***aflat în cercul lui relaţional (îl cunoştea, este relevat cu situaţia de fapt, de când acesta activa în Spania),*** acelaşi având ascendent asupra lui Motoc Ion, iar la rândul său, inculpatul Şerban Ilie Cornel l-a interpus pe inculpatul Pitcovici Petru Daniel, fost coleg al martorului Motoc Ion.

Continuând discuţia din 18 decembrie 2008, reţine rechizitoriul, ***inculpatul Şerban Ilie Cornel i s-a adresat direct martorului, sens în care îi spune că-l interesează problema ce se discutase de către el cu inculpatul Pitcovici Petru Daniel, respectiv modalitatea în care se instrumenta dosarul care-l privea pe inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel: „Mă interesează o chestie. Nu ştiu dacă ţi-a zis ceva ...” (vol.3 urm. pen., fila 216), cel întrebat confirmând. Motoc Ion continuă întrebând dacă cel căruia i se spune Puiu, este ginerele lui Dincă, fost demnitar comunist, inculpatul Şerban Ilie Cornel răspunzând afirmativ, după care a pledat pentru a scoate în evidenţă nevinovăţia lui Popoviciu Gabriel Aurel, acesta i-a ajutat pe toţi cei care i-au cerut bani, începând de la generali : „ …o sută de mii de şmecheri de generali” şi de toate. Şi el, …. în ce sens? că tu ai … şi dă-mi atât. Le-a dat de i-a omorât pe toţi, ştii? A cât l-a mâncat toată lumea de lovele” .***

Referindu-se la contractul de asociere încheiat de USAMV Bucureşti şi societatea Log Trans SRL devenită S.C. Băneasa Investments S.A., ***inculpatul i-a spus martorului că ştie de la Popoviciu că acel contract este încheiat legal, este „superbeton” şi că susnumitul cere zece firme de avocatură care şi-au asumat răspunderea încheierii contractului.***

Că acel contract se referea la Ferma Băneasa, rechizitoriul reţine că acest lucru este arătat de întrebarea pusă de martor : ***„Măi, e vorba de***

STRICT SECRET

fosta fermă de la Băneasa" inculpatul Şerban Ilie Cornel afirmând: „Băi, zice – super beton! Am avut … El nu face. Are zece firme de avocatură care-şi asumă răspunderea", cu acelaşi prilej inculpatul spunându-i lui Motoc Ion că Popoviciu Gabriel Aurel nu i-a dat niciun ban inculpatului Alecu Ioan Niculae, rector al USAMV Bucureşti în acea perioadă şi persoană care a semnat din partea universităţii, contractul de asociere în participaţiune, el afirmând că situaţie o ştie chiar de la inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel : „E făcut superbeton! şi ce zice? ? Îţi jur că nu i-am …. zice. Eu nu i-am dat ca să … ăla, rectorul ăla … care bătrânul de acolo… zice: A fost elevul lui tata meu! Nu i-am dat un … un dolar, nu i-am dat! Nu i-am dat nimic la toată chestia asta, aşa!"

După acestea, inculpatul subliniază aspectul la care se referise cu o zi în urmă inculpatul Pitcovici Petru Daniel, respectiv cine era procurorul care instrumenta cauza, după care ***i-a indicat lui Motoc Ion cum trebuie să desfăşoare cercetările : „Eu ce … Ce te sfătuiesc? Primul lucru: uită-te puţin, vezi ce e, aşa …", pentru întărirea statutului inculpatului Popoviciu Gabriel Aurel, inculpatul arătând că este o persoană importantă, la care ajung greu preşedintele statului cât şi premierul : „Da. Deci, ideea care este? Asta e, cum să zic? la el face coadă să intre Tăriceanu, Băsescu", iar în legătură cu acel contract reaminteşte : „Ei, şi …ă îl cred că-mi zice ce ….Băi tată ştii ce înseamnă beton? Ăla nu semnează, nu apasă el, o dată nicăieri". În continuare, inculpatul Şerban Ilie Cornel insistă ca Motoc Ion să citească dosarul, lucru cu care este de acord şi inculpatul Pitcovici Petru Daniel, după care primul inculpat motivează că numai aşa îşi poate da seama dacă este o faptă sau nu: „Nu! Da ascultă mă, omule! Tu când te uiţi la o lucrare … îţi dai seama în două secunde dacă e sau nu e. Ai înţeles?"***

În contextul aceleiaşi discuţii, inculpatul Şerban Ilie Cornel, referindu-se la faptul că în dosar Direcţia Naţională Anticorupţie a cerut documente de la universitate şi a citat membrii din senat pentru audieri ***i-a spus martorului că aceia, în majoritate, sunt persoane în vârstă, unii au decedat, dar sunt nevinovaţi : „n-au făcut nimic, nimic! ăla n-au nici un fel de chestii, de combinaţii!", situaţii cunoscute de inculpat, reţine rechizitoriul, de la coinculpatul Popoviciu Gabriel Aurel. Acelaşi inculpat i-a mai spus martorului că dosarul s-a format urmare a unei plângeri a numitului Becali Gheorghe, aspect cunoscut tot de la inculpatul Popoviciu şi menit a-i întări martorului ideea că acela nu este vinovat.***

Stiripesurse.ro

Spre final, inculpatul şi Motoc Ion au convenit ca cel din urmă să-l apeleze miercuri sau joi din săptămâna următoare, iar la întrebarea martorului dacă să-l sune pe inculpatul Pitcovici Petru Daniel, inculpatul Şerban Ilie Cornel i-a spus că nu, să-l sune pe el şi să facă acest lucru chiar dacă are să-i transmită ceva important sau nu : ***(„sau îl sun pe Petre, cum vrei" inculpatul răspunzând : „Nu, pe mine mă suni! Indiferent dacă e important sau nu").***

După întâlnire, inculpatul Şerban Ilie Cornel a plecat de unul singur, ceilalţi, pe jos, până la sediul Direcţiei Naţionale Anticorupţie unde inculpatul Pitcovici Petru Daniel îşi parcase autovehiculul. Pe drum, ***inculpatul Pitcovici Petru Daniel i-a spus şi el martorului să citească dosarul mai întâi, după aceea să ceară hîşte documente şi i-a sugerat să-l anunţe când intenţionează să-i cheme pe făptuitori, documentele să le ceară pe bază de adrese pentru a crea aparenţa că lucrează oficial în aşa fel încât procurorul să nu-şi dea seama că cercetările sunt făcute superficial : Citeşte mai întâi!: şi-mi zici: „Bă, vezi că-l chem să-mi aducă niste acte! Totul să fie foarte oficial, să nu se ….. nici procurorul. Pe adrese, pe ala … Făcut ca la carte, nu …. !", la despărţire acelaşi inculpat spunând că miercuri din săptămâna când se va reîntâlni cu inculpatul Şerban Ilie Cornel, va veni şi el.***

Şi după această întâlnire, ofiţerul Motoc Ion a întocmit raport către procuror, act ataşat dosarului.

În continuare, rechizitoriul reţine că la 23 decembrie 2008, spre orele 11,47', inculpatul Pitcovici Petru Daniel l-a apelat pe martor în vederea stabilirii orei întâlnirii, dar pentru că Motoc Ion a spus că are treburi de rezolvat, s-a convenit ca întâlnirea să aibă loc la 24 decembrie 2008.

În această zi, în jurul orelor 9^{00}, Motoc Ion l-a contactat pe inculpat, întâlnirea fiind convenită pentru acelaşi restaurant, spre orele 10,20' cei doi s-au întâlnit în faţa localului (vol.3 urm. pen., filele 86-93), au discutat, ***inculpatul Pitcovici spunându-i celuilalt că a adus o sticlă de whisky şi alte bunuri.*** Încercând să intre în restaurant, cei doi au constatat că era închis, motiv care i-a determinat să plece, pe traseu, inculpatul Pitcovici Petru Daniel invitându-l pe Motoc Ion în autoturism şi astfel s-au deplasat, în aceeaşi zonă: la localul „Mama Leone", dar şi acesta era închis, situaţie în care inculpatul l-a întrebat pe martor unde vrea să fie dus, i-a spus că are pentru el o sticlă de băutură, dar să nu se ducă cu ea la birou: „Hai, mă, unde te duc, că nu te duci cu sticlă aia la birou!", martorul insistând însă că vrea să plece la birou, inculpatul Pitcovici Petru Daniel dându-i mai multe bunuri, într-o sacoşă, ulterior depozitate în portbagajul maşinii martorului.

Stiri de Cluj

După acest moment, Motoc Ion i-a spus inculpatului că a citit dosarul şi trebuie să ceară documente, informaţie la care inculpatul l-a întrebat dacă procurorul l-a delegat să efectueze acte premergătoare, răspunsul martorului fiind că are delegare.

Cu referire la acest punct al discuţiei martorului cu inculpatul Pitcovici Petru Daniel, rechizitoriul înşiruieşte activităţile la care era îndrituit Motoc Ion, prin ordonanţa din 26 noiembrie 2008: - ridicarea de obiecte şi de înscrisuri; audierea numiţilor Alecu Ioan Niculae, Popoviciu Gabriel Aurel, Nămoloşeanu Ion, Dinu Toma Adrian, Stănică Florin, Motcă Gheorghe, Drăghici Manea, Davidescu Nicoleta, Vâjială Mihai, Roman Gheorghe Valentin, Popescu Victor, Mărgineanu Gheorghe, Crivineanu Victor, Câmpeanu Gheorghe, Alexe Gheorghe ş.a. (fila 321 act de sesizare). Aflând cele la care dorise răspuns, inculpatul Pitcovici Petru Daniel i-a dat lui Motoc Ion o sticlă cu palincă, despre care a spus „o palincă de 70 de ani cum n-ai băut de când eşti!” (vol.3 urm. pen., fila 91).

Înainte de a se despărţi, ofiţerul Motoc Ion i-a spus inculpatului să-l informeze pe coinculpatul Şerban Ilie Cornel despre discuţiile avute „Îi zici tu lui Cornel, vorbeşte cu el, da?”, inculpatul precizând : „Îi zic eu, da?”.

Odată revenit în biroul unde lucra, ofiţerul Motoc Ion, în prezenţa procurorului, a despachetat ***cele aduse de inculpatul Pitcovici Petru Daniel*** : o sticlă de whisky marca „J.B. Rose” de 3 litri ambalată, un pet de 2 litri conţinând palincă, un calendar pentru anul 2009 inscripţionat „Energy Holding”, o agendă pe anul 2009, un pix, un calendar de birou, o brichetă albastră, toate inscripţionate „Energy Holding”, un tricou de culoare verde inscripţionat „Power Comes With Respondability”, totul fiind sigilat şi predat ulterior.

Că inculpaţii Pitcovici Petru Daniel şi Şerban Ilie Cornel au spus martorului că nu trebuie să facă cunoscut procurorului ce a discutat cu ei, el urmând să acţioneze potrivit a ceea ce se înţeleseseră, în reţinerea actului de sesizare, vine şi sublinierea pe care, la 18 decembrie 2008, ***inculpatul Şerban Ilie Cornel i-o face : „Nu domne, tu …. Deci, eu nu … nu mă interesează, eu am vorbit cu tine şi atât”,*** ca atare ei aveau interesul să coordoneze activitatea de cercetare efectuată de martor după hotărârile luate, inclusiv anumite proceduri să se facă cu ajutorul lor, actele premergătoare trebuiau să fie formale, de natură a zădărnici, a face imposibilă urmărirea penală care fusese ordonată prin delegarea lui Motoc Ion ca ofiţer de poliţie judiciară, cei doi inculpaţi urmărind ca şi în acest mod să aibă acces la informaţiile din dosar, raţiune pentru care inculpatul

Stiripesurse.ro

Popoviciu Gabriel Aurel, prin intermediul celor doi coinculpaţi, l-au contactat pe respectivul martor şi la 24 decembrie 2008 i-au dat bunurile.

În continuare, actul de sesizare reţine că în dimineaţa zilei de 29 decembrie 2008, în jurul orelor 10,37', inculpatul Şerban Ilie Cornel l-a apelat pe Motoc Ion şi i-a cerut să se întâlnească în aceeaşi zi (vol.3 urm. pen., fila 113), întâlnirea fiind stabilită în faţa sediului Direcţiei Naţionale Anticorupţie, sens în care Motoc Ion a cerut să fie anunţat telefonic când primul inculpat ar fi ajuns acolo. Întâlnirea celor doi s-a petrecut spre orele 11,19', înaintea acesteia însă martorul s-a intersectat cu Găman Marian, şoferul inculpatului, acesta spunându-i că inculpatul îl aşteaptă în autoturismul înmatriculat sub nr. B-41-RMU, culoare albastră, parcat în apropiere.

Odată ajuns la acel autoturism, în el se afla inculpatul Şerban Ilie Cornel ce ocupa bancheta din spate, el spunându-i lui Motoc Ion să ocupe scaunul şoferului, iar după o scurtă introducere, l***-a întrebat dacă a fost delegat să lucreze în cauza ce-l interesa : „Da. Tot ce voiam să te-ntreb, de acesta … ş … ştiu de… De … aşa … Ţi-ai făcut, eşti …?”, cel întrebat răspunzând afirmativ şi completând că acest fapt trebuia comunicat de inculpatul Pitcovici Petru Daniel.***

Inculpatul a răspuns afirmativ: ***„Mi-a zis, mi-a zis că ţi-ai făcut de …”,*** martorul adăugând că a citit dosarul, dar în vederea soluţionării mai trebuie să ceară de la universitate nişte documente.

Inculpatul, în limbaj codificat (reţine actul de sesizare) ***l-a întrebat pe Motoc Ion dacă sunt probe împotriva coinculpatului Popoviciu : „Da are scame pe el”, la nedumerirea martorului inculpatul întrebând explicit : „Are probe … a … e ceva? La … acesta, ştii, ştii de ce-ţi spun, mă? Decât … cum vorbim noi doi, da”, în continuare acelaşi inculpat încercând să-l facă pe Motoc Ion să creadă că coinculpatul Popoviciu Gabriel Aurel nu era vinovat : „Băi toate le-am făcut super bine! Mă … ce: Nu există! şi zice Nu se poate pe o reclamaţie a lui Becali, să facă ştia aşa!”, că este priceput în afaceri : „Ori, acesta nu-i un finaier! Zice! Bă când faci o greşeală ştiu, am făcut-o acolo!” Asta zice el!”, context în care inculpatul se interesează şi din ce localitate este procurorul.***

În legătură cu dosarul care-l interesa, ***inculpatul îl întreabă pe Motoc Ion dacă mai sunt activităţi de efectuat : „Da. Şi părerea, aşa după tine, sunt multe de făcut adică de … activităţi, care să se termine odată cu astea?”, deci el dorea şi o soluţionare rapidă, „să se termine odată cu astea”.***

STIRIPESURSE.RO

În răspuns, martorul i-a spus că mai trebuie ridicate de la universitate nişte documente, activităţi pe care le va efectua după anul nou, după care se va putea da o soluţie de neîncepere a urmăririi penale.

Primind acest răspuns şi, deci, şi posibilitatea unei soluţii favorabile, inculpatul a precizat că nu are rost să i se spună multe cuvinte şi că pentru inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel rezolvarea este o bagatelă „un mezelic" în comparaţie cu problemele pe care acela le avea de rezolvat: „N-are rost să-ţi spun multe cuvinte! Acesta e … aicea … ă … câte are el pe cap, e un mezelic!".

În încheierea discuţiei, cei doi au stabilit o nouă întâlnire după 05 ianuarie 2009, când Motoc Ion urma să solicite de la universitate mai multe documente, la auzul acestei veşti, ***inculpatul cerându-i să fie anunţat când va trimite adresele pentru a şi el să-l încunoştinţeze pe inculpatul Popoviciu în legătură cu documentele respective, eventual să-i spună : „Vezi, că vine aia, şi aia, şi aia".***

Şi privind această întâlnire ofiţerul Motoc Ion a întocmit un raport ataşat dosarului.

Concluzionând asupra situaţiei de fapt derulată până la momentul 29 decembrie 2008, rechizitoriul reţine ca obligaţia asumată de coinculpatul Şerban Ilie Cornel, de a-l încunoştinţa pe inculpatul Popoviciu despre adresele ce s-ar fi transmis universităţii denotă interesul, în condiţiile în care inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel nu avea nicio funcţie sau o calitate în cadrul USAMV Bucureşti, ***el voind să aibă controlul asupra documentelor care plecau din universitate către Direcţia Naţională Anticorupţie, dar şi asupra anchetei, respectiv ce martori urmau a fi audiaţi, ce înscrisuri se vor cere, toate pentru a se da o soluţie de neîncepere a urmăririi penale, controlul în universitate exercitându-l prin intermediul inculpatului Alecu Ioan Niculae, iar în legătură cu dosarul aflat în urmărirea penală din cauză, prin intermediul inculpatului Serban Ilie Cornel.***

În 15 ianuarie 2009, acelaşi Găman Marian l-a apelat pe Motoc Ion şi l-a anunţat să coboare pentru că în 5 minute va ajunge în faţa sediului Direcţiei Naţionale Anticorupţie. Motoc Ion a coborât şi s-a îndreptat spre un auto Jeep de culoare albastră, din acesta coborând Găman Marian care i-a spus martorului că în auto, pe bancheta din spate, se afla inculpatul Şerban Ilie Cornel, ***acesta abordând tema care-l interesa şi pentru care ceruse întâlnirea, sens în care a întrebat, iar, dacă martorul a văzut dosarul, dacă îl priveşte şi pe inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel motivând că acesta fusese plecat în străinătate, că s-a reîntors cu o seară înainte şi că, sigur, dacă-l va întâlni pe el, îl va întreba de dosar.***

Stiripesurse.ro

Motoc Ion a răspuns că a văzut dosarul şi că, sigur, i-a mai spus odată aceasta : … „Ă … ai apucat ceva să vezi cu ăsta; S-a întors ă .. ăsta ştii! Şi mă întreabă aşa” (inculpatul Şerban Ilie Cornel), după care martorul a fost întrebat dacă vrea să se întâlnească el cu inculpatul Popoviciu (vol.3 urm. pen., fila 98).

Motoc Ion a fost de acord, ei convenind asupra unei zile din săptămâna ce urma.

În contextul acestor discuţii, la un moment dat, inculpatul Şerban Ilie Cornel aduce vorba despre schimbările ce urmau să aibă loc la vârful administraţiei publice, el prognozând că Dan Nica va ajunge la conducerea Ministerului Administraţiei şi Internelor, despre faptul că lui i s-a propus promovarea din funcţia de director adjunct în cea de director general, dar intenţionează să refuze (rechizitoriul înscriind că la 16 februarie 2009 inculpatul a fost numit în funcţia de director general al DGIPI) şi l-a întrebat pe Motoc Ion dacă este interesat să plece de la Direcţia Naţională Anticorupţie şi l-a lăsat să înţeleagă că ar putea ajunge în direcţia pe care el urma să o coordoneze : „Ă … nu ştiu cum se vor derula toate lucrurile în continuare, cu cine şi cum, pentru că încă nu se ştie ….. şi aşa … Ă …. te interesează să pleci de aicea”?

Deşi nu i s-a răspuns atunci, cei doi au abordat subiecte legate de un cunoscut al ambilor şi au stabilit să se sune în miercurea din săptămâna ce urma.

Şi privind această întâlnire, Motoc Ion a întocmit un raport ce este ataşat la dosar.

Concluzionând că în timp ce în discuţia din 15 ianuarie 2009, inculpatul Şerban Ilie Cornel l-a lăsat pe martor să înţeleagă că-i poate oferi ***o funcţie în direcţia pe care o conducea, iar în cea din 29 decembrie 2008, l-a lăsat să creadă că inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel îl va recompensa dacă cercetările făcute în dosar urmau ceea ce ei decideau, deci tot pentru acelaşi motiv el îi da o funcţie, ambele promisiuni, reţine actul de sesizare, erau realizabile şi prezentau o încărcătură psihologică menită să-l capaciteze pe Motoc Ion să dea curs cererilor legate de dosarul în care era delegat să efectueze acte premergătoare şi de care ar fi beneficiat coinculpatul Popoviciu Gabriel Aurel.***

Potrivit înţelegerii din 15 ianuarie 2009, la 21 ianuarie 2009, Găman Marian l-a apelat pe Motoc Ion şi i-a comunicat faptul că inculpatul Şerban Ilie Cornel doreşte să-l vadă tot în faţa sediului Direcţiei Naţionale Anticorupţie (vol.3 urm. pen., filele 104-112).

Stiripesurse.ro

În aceeaşi zi, la orele 14,20', Motoc Ion a coborât şi a observat că autoturismul de serviciu cu care circula inculpatul Şerban Ilie Cornel era parcat în apropiere. Odată ajuns la maşină, Găman Marian a coborât, Motoc Ion a urcat, la fel, ***pe bancheta din spate aflându-se inculpatul Şerban Ilie Cornel, acesta imediat întrebându-l dacă vrea să treacă pe la inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel în ziua respectivă. Motoc Ion a refuzat, el motivând că nu este bine să fie acolo cât timp dosarul este în lucru, dar lăsând ca inculpatul să înţeleagă că este de acord însă, în alt loc, nu la inculpatul menţionat. Inculpatul a fost de acord cu motivul refuzului, nu a mai insistat, el însă i-a cerut să-i spună ce paşi urmează să facă în anchetă şi dacă are intenţia să citeze pe cineva : „….Da auzi, ce voiam să te întreb! Poţi să-mi spui un pas, doi, ce urmează? Mai chemi pe cineva, mai …, nu ştiu ce”?***

Ca răspuns, ***Motoc Ion, referindu-se la inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel, i-a spus coinculpatului că este posibil să-i ia şi aceluia o declaraţie, inculpatul replicând că în această afacere (Băneasa, subliniază rechizitoriul) numele inculpatului nu apare deloc : „El n-are, el … nu apare numele lui deloc”, actul de sesizare concluzionând că răspunsul inculpatului Şerban Ilie Cornel denotă că ştia de la coinculpat care era situaţia în afacerea Băneasa şi totodată îi sugera lui Motoc Ion să nu-l cheme la audieri pe coinculpatul menţionat, la aceasta Motoc Ion spunând : „Da nu-i neapărată nevoie, înţelegi”, în continuare inculpatul sugerându-i să cheme alte persoane pe care să le audieze formal : „Bun, dar ascultă-mă. N-ai un nume pe care să-l mai chemi, să-i iei două rânduri?”, la aceasta martorul achiesând : „O să mai audiem două sau trei…”, insistând în a i se indica o persoană pe care urma să o audieze pentru ca inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel să fie convins că nu există un pericol pentru el : „Zi-mi un nume, da asta-ţi zic! Ca idee, e … Nu ştiu dacă înţelegi ce …? Să simtă că e ceva ok”, aceasta pentru că el în acea zi urma a-l întâlni pe inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel şi a-i transmite cum merg treburile în cauză.***

Continuând discuţia pe această temă, respectiv ce persoane urmau a fi audiate, ***Motoc Ion a precizat că intenţionează să-i audieze pe toţi membrii senatului universităţii, fapt respins categoric de inculpat care a continuat să insiste în a i se indica numele : „Nu, nu, nu! Unul, zi unul care auzi tu, care nu …” , Motoc Ion replicând că are o listă stabilită cu persoanele ce vor fi audiate şi-i va chema pe toţi : „Păi, da, mă, am lista acolo. Tu crezi că eu am stat de … Păi, îi chem pe toţi ca să nu zică, că, oricum e infirmată de sus”.*** Nici la această motivaţie,

Stiripesurse.ro

inculpatul Şerban Ilie Cornel nu a fost de acord şi ***a încercat să continue să-l convingă pe Motoc Ion să renunţe, sens în care a amintit că a vorbit cu inculpatul Popoviciu, acesta spunându-i că mulţi dintre membrii senatului sunt persoane în vârstă, unii au murit, alţii sunt internaţi în spital : „Nu, deci asta, deci, ce se întâmplă! Deci, ce mi-a zis el! Sunt moşi de optzeci de ani, unii au murit… Da, sunt de optzeci de ani. Nu mai au nicio chestie, că uni-s prin spitale, uni-s prin nu ştiu ce. Ştii?”,*** rechizitoriul subliniind că sub aspectul de mai sus, ceea ce cunoştea inculpatul Şerban Ilie Cornel era, în parte, real, unii membri ai senatului din perioada infracţională şi din cea a urmăririi penale din cauză erau vârstnici, alţii au decedat, împrejurări cum a relatat şi inculpatul, cunoscute de la coinculpatul Popoviciu Gabriel Aurel şi dovadă că inculpaţii Şerban Ilie Cornel şi Popoviciu Gabriel Aurel purtaseră discuţii amănunţite legate de cauza dosarului.

Deşi inculpatul obiectase, Motoc Ion i-a spus că, totuşi, ar vrea să analizeze „măcar ceva, câteva. Nu prea au fost audiaţi, asta e problema, ştii? Decât câţiva. Oricum, trebuie făcut ceva, să mai luăm câteva declaraţii”, tot el spunând că inculpatul Alecu Ioan Niculae, rectorul universităţii a fost audiat. ***La auzul acestei susţineri, inculpatul Şerban Ilie Cornel a replicat : „Uite, pe acesta. Îl chemi o dată ...!”***

Subliniindu-i că Alecu Ioan Niculae fusese audiat, Motoc Ion a continuat cu precizarea că trebuie să-i audieze cel puţin pe membrii biroului senatului, la aceasta inculpatul întrebându-l câţi membri avea acel organism, răspunsul materului fiind : „Păi, îi mai chem o dată, sigur. Păi, îl mai chem o dată, încă o dată pe ăştia care mai trăiesc. De fapt … de fapt, n-o să-i chem pe toţi. O să chem trei-patru. Nu, da trebuie să chem şi din … din ăştia … deci … a … din Colegiul Senatului, că ăştia erau factorul decizional. Deci, tu, ca rector, tu nu poţi să …”, în condiţiile în care inculpatul, singur, a spus : „Ă! a, … ăia erau mulţi? Vreo douăzeci-treizeci”.

Văzând că Motoc Ion insistă în a audia măcar membrii biroului senatului, inculpatul Şerban Ilie Cornel a întrebat când estimează că va da soluţia : „Aşa, tu, în timp cum o vezi?”, răspunsul fiind o lună şi jumătate pentru că mai sunt de audiat persoane.

În contextul aceleiaşi discuţii, cei doi au adus în faţă subiecte legate de schimbările de la vârful DGIPI şi care-l priveau pe inculpatul Şerban Ilie Cornel. Cu referire la subiectul principal al discuţiei, când a auzit că cercetările în dosarul care-l interesau se vor finaliza într-o lună şi jumătate, maximum în două luni, ***inculpatul i-a sugerat lui Motoc Ion să le termine într-o lună, aluziv, spunându-i că dacă va fi aşa, nu va fi degeaba : „Deci, tu zici că într-o lună jumătate, nu?” răspunzându-i-se***

Stiripesurse.ro

: „Maxim! Da! hai să nu zic că … dracu nu suntem la tâmplărie, da, maxim două luni o rezolvăm. Ţi-am zis, o săptămână mai pîec … Poate şi mai repede... Nu-i….”, interlocutorul adăugând : „Păi, vezi şi tu o lună ... poate … Nu trebuie să-ţi spun mai multe cuvinte”.

În continuarea discuţiei, ***inculpatul îl întreabă pe martor când îl va cita, telefonic, pe inculpatul Alecu Ioan Niculae, răspunzându-i-se de către acela că dacă are un astfel de număr de telefon, îl va suna mâine, iar dacă nu, îl citează prin poştă. Aflând aceasta, inculpatul îi sugerează lui Motoc Ion citarea aceluia pentru luni din săptămâna ce urma, la aceasta martorul obiectând că termenul este prea scurt şi a precizat că va cita şi membrii senatului, dar nu pe cei vârstnici.***

Faţă de aceste precizări, inculpatul l-a întrebat pe martor dacă nu este de acord ca el să indice două nume, astfel, reţine rechizitoriul, inculpatul urmărind să indice martorului citarea membrilor senatului indicaţi de inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel şi limitarea anchetării numai la aceia, scop urmărit pe toată desfăşurarea discuţiei : „Să-ţi zic eu un nume, două? Nu…” şi de această dată replicându-i-se că are lista membrilor senatului şi se va folosi de ea, inculpatul insistând însă a spune că membrii senatului sunt în vârstă, unii au murit, alţii sunt în spital.

La 21 ianuarie 2009, orele 21,24', ***inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel, telefonic, a luat legătura cu inculpatul Şerban Ilie Cornel,*** în această discuţie, susţine rechizitoriul, pentru a disimula mesajul real, ei au folosit limbaj codificat, aceeaşi fiind situaţia şi când acelaşi inculpat l-a apelat pe inculpatul Alecu Ioan Niculae, atunci, pentru a desemna instituţia Direcţia Naţională Anticorupţie, ***el a utilizat cuvântul „policlinică”, iar pentru a-l desemna pe ofiţerul de poliţie judiciară a spus „medic”, în toată desfăşurarea dialogului fiind folosiţi termeni medicali („diagnostic” - soluţie, „medic” - ofiţer, „radiografie” - mijloacele de probă, „spital” - parchetul) (vol.160, urm. pen., fila 310).***

Cu privire la implicarea inculpaţilor Şerban Ilie Cornel şi Pitcovici Petru Daniel în modalităţile arătate, rechizitoriul subliniază că aceştia s-au asigurat că martorul Motoc Ion era delegat în cauza dosarului care-i interesa şi acela efectua cercetări, la fel, ***soluţia să se dea cât mai repede*** la Direcţia Naţională Anticorupţie ***să fie audiate cât mai puţine persoane***, iar unitatea de parchet ***să ceară cât mai puţine documente***, iar a inculpatului Popoviciu Gabriel Aurel, de a utiliza soluţia de neîncepere a urmăririi penale pe care o primise în dosarul instrumentat la nivelul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie, sens în care

Stenograma CSM

considera că toate probele ce se administraseră în acea cauză erau suficiente şi în dosarul nr.206/P/2006.

Sub acest ultim aspect, rechizitoriul analizează discuţia din 21 ianuarie 2009, în debutul acestui inculpat încercând să-i demonstreze coinculpatului Şerban Ilie Cornel că în dosarul nr. 1481/P/2006, cercetările erau complete, s-au administrat probele, iar faptele au fost clar stabilite, sens în care inculpatul spune : ***„Ă,ă, Deci, ăă medicu' respectiv, prietenu´tău ... A preluat … ă a preluat tot dosaru´ medical de la medicii ăialalţi, echipa cealaltă care… Dăduseră un diagnostic! Deci are toate elementele clare şi filtrate şi analizele sunt ăă….”, iar pentru ca „medicu"”, ofiţerul de poliţie judiciară să ştie ce probe mai trebuie administrate, el spune : „În ăă, aşa!. Aicea, ăă … vis-a-vis de ăă… lista de analize. Pe care trebuia să o pregătim … cred că el ca medic ... trebuie să ne spună: Domne, pacientu´ar trebui să facă următoarele analize. Adică el ştie foarte bine .. ăă, ce are, că are radiografii, are tot acolo şi de .. ar trebui să … să ...´´.***

Fiind de acord cu cele spuse de inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel, inculpatul Şerban Ilie Cornel i-a răspuns că se vizează doar o suplimentare limitată a cercetărilor, respectiv audierea câtorva membri ai senatului şi ridicarea unor documente, subliniind şi că ştie şi el ce răspuns dăduse martorul: ***„Răspunsu' care a fost, ştii? Şi a zis doar bucăţica aia de zonă ca să termine. Să poa' să-şi facă diagnosticu' ”.***

Primind această informaţie, rechizitoriul reţine că ***inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel a fost mulţumit şi a dedus că trebuie să mai pregătească documente şi să indice persoane care trebuie audiate doar în limita care interesează ancheta: „Da, da! E-n regulă! Bine, mai pregătim nişte analize atunci pe … pe partea respectivă… Că-n rest, e clar! Eu …ăă … după aia stând să rumeg şi vorbind acum cu … cu-n prieten…” el se referă din nou la soluţia primită anterior, acum, cercetările trebuind să fie mai limitate : „Domn´e, dacă tot au făcut analize complete ... Cu radiografii, cu nu ştiu ce, la spitalul ălalalt... Păi atunci … la ce să nu mai chinuim pacienţii să …”.***

Discuţia dintre cei doi, anterioară întâlnirii de la hotelul Howart Jhenson din 27 ianuarie 2009 la care au fost prezenţi cei doi inculpaţi de mai sus şi martorul Motoc Ion, reţine rechizitoriul, fiind pregătitoare, prin ea s-a punctat ceea ce trebuia discutat, la 27 ianuarie 2009 inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel susţinând aceleaşi argumente.

Înaintea datei de 27 ianuarie 2009, reţine actul de sesizare, respectiv la 23 ianuarie 2009, Motoc Ion s-a întâlnit cu Găman Marian, şoferul inculpatului Şerban Ilie Cornel, la cererea celui de-al doilea, atunci ***el a***

Stiripesurse.ro

lăsat să se înţeleagă că este mesagerul inculpatului şi prezenţa lui era numai pentru a transmite mesaje, în acest sens el spunându-i martorului că inculpatul îl roagă să nu trimită citaţie scrisă inculpatului Alecu Ioan Niculae, ci să-l citeze telefonic, să facă o citaţie scrisă; însă să i-o dea inculpatului Alecu Ioan Niculae numai când, la Direcţia Naţională Anticorupţie, va fi audiat : „Deci, te roagă şefu aşa… A zis să … ştii despre ce este vorba … persoana respectivă”, Motoc Ion, pentru a clarifica lucrurile, întrebând : „Vorbim de Alecu”, Găman Marian confirmând. Acelaşi Găman Marian a transmis că în ziua de marţi din săptămâna ce urma, 27 ianuarie 2009, Motoc Ion trebuia să se întâlnească cu inculpatul Şerban Ilie Cornel şi împreună să se deplaseze la inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel.

La 27 ianuarie 2009 (marţi), spre orele 9,15' inculpatul Şerban Ilie Cornel l-a apelat pe Găman Marian şi l-a întrebat dacă l-a contactat pe martor pentru a stabili ora, iar dacă aceasta era avansată, el să vadă dacă o va agrea (vol.160 urm. pen., fila 282), în acea discuţie, pentru a-l desemna pe Motoc Ion, el a folosit cuvântul „fotbalist”, în realitate rechizitoriul reţine că martorul avea preocupări sportive, şoferul spunând că nu a luat legătura cu martorul, inculpatul i-a transmis să fie contactat.

După câteva minute (orele 9:16:04), Găman Marian l-a apelat pe martor şi l-a întrebat dacă se pot vedea pentru că are să-i transmită un mesaj. Pentru că cel apelat nu a putut răspunde invitaţiei s-a stabilit o discuţie telefonică în aceeaşi zi (vol.160 urm. pen., fila 283).

Spre orele 10:15', ***Găman Marian, telefonic, i-a comunicat martorului propunerea inculpatului Şerban Ilie Cornel privind ora întâlnirii, aceasta agreând orele 13:30'.***

Cum se convenise, în jurul orei propuse, Găman Marian şi inculpatul Şerban Ilie Cornel au trecut cu autovehiculul pe la sediul Direcţiei Naţionale Anticorupţie şi l-au luat şi pe martor, ***deplasarea făcând-o pentru a se întâlni cu inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel la hotelul „Howart Jhonson”.***

Aici, acelaşi Găman Marian, telefonic, a luat legătura cu ***numitul Ciocoiu Dumitru, un apropiat al inculpatului Popoviciu Gabriel Aurel,*** acela a indicat unde să parcheze, i-a întâmpinat şi i-a condus la restaurantul „Avalon” din complexul hotelier amintit, aici, acelaşi Ciocoiu Dumitru cerându-i unui recepţioner ***să-i îndrume la masa rezervată inculpatului Popoviciu Gabriel Aurel, imediat apărând şi acest inculpat.***

Stiripesurse.ro

Actul de sesizare subliniază că Găman Marian şi Ciocoiu Dumitru nu au rămas la acea masă.

În debutul discuţiei, ***inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel, adresându-i-se coinculpatului Şerban Ilie Cornel i-a spus că într-o emisiune TV, Becali George a recunoscut că el a formulat plângere penală.*** Motoc Ion l-a contrazis, precizând că în cauză plângerea fusese formulată de un anume Bundoiu (acelaşi vol. urm. pen., fila 234): „De chestia asta … A zis pe faţă că el a făcut plângerile, singurele plângeri penale pe care le-a făcut vreodată ...". „Nu-i făcută de el. E făcută de Bundoi şi el l-a sprijinit în plângere". Acceptând ceea ce spusese martorul, ***inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel a replicat că Bundoi este finul lui Becali George şi că foloseşte autoturismul aceluia, dar şi că înainte de plângere, Becali George s-a văzut cu doi procurori de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie în dialogul exemplificat sub acest aspect rechizitoriul reţinând numele a doi procurori.***

După această introducere, acelaşi inculpat a spus că este în posesia scriptului acelei emisiuni TV şi a detaliat ce s-ar fi spus în legătură cu proiectul Băneasa: că plângerea a fost formulată pentru a-l bloca, acesta îi făcea concurenţă, îi scădea valoarea terenurilor sale, după aceea, s-a răzgândit pentru că în realitate valoarea proiectului a crescut şi valoarea terenurilor lui, la pag.374 a actului de sesizare, fiind redată această parte a conversaţiei, subliniindu-se că aceste aspecte dovedesc, limpede, că ***inculpatul a avut un interes major la momentul încheierii contractului de asociere în participaţiune între USAMV Bucureşti şi S.C. Log Trans SRL (devenită S.C. Log Trans S.A. şi ulterior, S.C. Băneasa Investments S.A., el cunoştea cine a sesizat, cum a fost concepută, unde iniţial s-au făcut primele cercetări, toate acestea pentru a se reliefa scopul urmărit şi soluţionarea dosarului, deci el a urmărit cauza pe tot parcursul ei, iar faptul că a participat la întâlnirea din 27 ianuarie 2009 dovedeşte interesul în soluţionarea cauzei.***

În continuarea discuţiei, a fost abordată calitatea de acţionar, inculpatul dorind astfel să sublinieze că nu a fost acţionar la S.C. Băneasa Investments S.A., a fost vicepreşedinte al Consiliului de Administraţie doi ani, începând cu anul 2002 sau 2003, el precizând că actele de asociere s-au semnat în 12 aprilie 2000, deci atunci nu avea nicio calitate, nu era acţionar, nici administrator, nu făcea parte din Consiliul de Administraţie, rechizitoriul reţinând că inculpatul chiar dacă nu a avut o calitate în S.C. Log Trans SRL, el cunoştea în amănunt istoricul cauzei, de aici interesul major, astfel confirmându-se că el era cel care a coordonat

Stiripesurse.ro

activitatea S.C. Log Trans în succesiunile temporale de până la data deţinerii poziţiei de vicepreşedinte al Consiliului de Administraţie.

Urmând sugestia pe care i-a dat-o inculpatul Şerban Ilie Cornel, Motoc Ion a spus că are intenţia să ceară documente de la S.C. Băneasa Investments S.A., sens în care ***a adus şi o adresă şi o citaţie pentru inculpatul Alecu Ioan Niculae, le-a arătat celor doi citaţia şi adresa, aceasta a fost mai întâi luată de inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel, a lecturat-o, pe urmă i-a întins-o şi inculpatului Şerban Ilie Cornel care însă o şi ceruse expres.***

Legat de citaţie, s-a reţinut că inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel a avut unele nelămuriri privind data, acestea fiindu-i clarificate de coinculpat şi de Motoc Ion, după care acelaşi a pus în discuţie în ce modalitate vor fi trimise documentele cerute. Cu referire la acest aspect, inculpatul Şerban Ilie Cornel a susţinut că se va trimite prin poştă, recomandat, pe urmă, a propus să fie trimisă prin cineva din partea societăţii, această din urmă propunere fiind acceptată de coinculpat şi de martor, în acest sens ***inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel cerându-i lui Motoc Ion numărul de telefon de la birou*** („Păi nu ştie la ce interior şi …”), dar şi pe acela de mobil pentru a le da celui care va duce documentele la Direcţia Naţională Anticorupţie. ***Numărul de mobil, cât şi cel al telefonului de la birou au fost înscrise de inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel pe verso-ul adresei care rămăsese în posesia lui.*** După aceste momente, s-a discutat necesitatea audierii inculpatului Alecu Ioan Niculae, Motoc Ion spunând că este necesară, ***inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel răspunzând că acela poate fi audiat şi în ziua următoare, el oferindu-se să-l contacteze chiar atunci pentru a-i comunica acel lucru : „Şi mâine … l-o dau azi, dacă e. Eu îl sun acum. Da, mă văd cu el, cum să nu …”.***Cu referire la oră, inculpatul Şerban Ilie Cornel a fost de părere că trebuie stabilită atunci pentru că „el, de la poartă te sună direct la ...”, ***în acest răstimp inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel luând legătura telefonică cu coinculpatul Alecu Ioan Niculae, primul spunându-i interlocutorului că se află împreună cu Motoc Ion şi că l-a sunat pentru a conveni asupra unei ore pentru că ofiţerul de poliţie judiciară nu se poate el deplasa la sediul USAMV Bucureşti, limbajul conversaţiei fiind tot unul codificat, pentru Direcţia Naţională Anticorupţie el utilizând cuvântul „policlinică”, „clinică”, discuţia fiind redată la pag.378 a actului de sesizare.***

Aflând de la interlocutor că ora va fi 11^{00}, ***inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel i-a transmis că tot în acea zi îl va suma din nou,*** după care, inculpatul Şerban Ilie Cornel a propus să se revină la problema

STIRIPECURTEA.RO

motivului întâlnirii, tot el întrebându-l pe Motoc Ion cum va dovedi inculpatul Alecu Ioan Niculae că a fost citat, ***imediat martorul dându-i citaţia inculpatului Popoviciu Gabriel Aurel care urma să o remită celui vizat.***

Inculpatul Şerban Ilie Cornel, după acest episod, l-a întrebat pe martor ce ar mai fi de făcut în cauză după audierea inculpatului Alecu Ioan Niculae ***„Acum, revenind la chestia aceasta, după Alecu, mai vezi ceva ce ar mai trebui?”,***răspunsul fiind că ar trebui audiaţi câţiva membri ai senatului, la auzul acestui răspuns, inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel i-a indicat să fie audiat profesorul Nămoloşeanu, adăugând că mulţi dintre membrii senatului au murit, că 25% erau studenţi, la acestea Motoc Ion precizând că va audia 4 sau 5 dintre membrii. ***La rândul său, inculpatul Şerban Ilie Cornel sugerează martorului să audieze „ ...mai scurt? Nu merge vreo dou-trei? Nu-i mai ...? coinculpatul Popoviciu Gabriel Aurel precizând că dosarul este deja făcut de Parchetul General, că totul este clar.*** Motoc Ion adaugă însă că trebuie să facă ceva pentru că dosarul a fost infirmat de procurorii de la Parchetul General, la acest moment inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel, prompt, spunând că nu a fost infirmată soluţia, ci s-a declinat competenţa în favoarea Direcţiei Naţionale Anticorupţie, martorul replicând că trebuie făcut ceva, c-a fost infirmat. „Deci, nu poţi să vii peste o altă soluţie cu o soluţie …” , „Competenţa de a da neîncepere a urmăririi penale ne revine nou. Era suma mai mare de un milion … Păi, nu, Ciort în gaia a propus neînceperea urmăririi penale”.

Insistând, inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel l-a întrebat pe Motoc Ion dacă a doua zi el ar putea să-l însoţească pe Nămoloşeanu, martorul spunându-i însă că atunci când inculpatul Alecu Ioan Niculae va fi audiat, acesta poate propune audierea altor persoane : „Nu, nu! Mâine în declaraţii când îi zice, propun şi audierea …”. La aflarea acestei situaţii, inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel îi spune lui Motoc Ion ca atunci când Alecu Ioan Niculae va fi audiat, acelaşi să indice numele şi numărul de telefon ale persoanelor propuse pentru audiere : „Păi, să vină el cu o hârtiuţă mâine, numele şi numerele de telefon”, rechizitoriul reţinând că preocuparea inculpatului Popoviciu Gabriel Aurel era aceea de a controla ancheta, motiv pentru care voia să cunoască în amănunt ce persoane urmau să fie audiate.

În continuare, Motoc Ion solicită ca în cauză să existe, din partea inculpatului, discreţie, răspunsul inculpatului fiind că el este o persoană emetică, că are un cerc de prieteni restrâns, interesul de a fi discret este al lui (vol.160 urm. pen., fila 246).

Interesul inculpatului Popoviciu Gabriel Aurel pentru modalitatea în care se cerceta dosarul, respectiv inculpatul Alecu Ioan

Stiripesurse.ro

Niculae, este probat, reţine rechizitoriul, şi din împrejurarea, ulterioară discuţiei relevate, când inculpatul îi spune lui Motoc Ion, categoric, că a divulga cele vorbite este împotriva a ceea ce el doreşte : „Ce vreau eu să spun, încă odată … ă … nu vreau să se audă absolut nimic, că riscul este foarte mare ... Da-i împotriva interesului meu, domne!”

Continuând conversaţia cu martorul, ***inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel îi spune că este în relaţie apropiată cu o persoană ce are o funcţie importantă în stat, cu aceasta s-a văzut în urmă cu două luni şi îi detaliază ce s-a întâmplat cu acel prilej situat în luna noiembrie 2008, respectiv că fusese tentat să vorbească despre dosar, însă nu a făcut-o (vol.160 urm. pen., fila 260), la fel, i-a spus că tot în perioada amintită l-a întâlnit pe inculpatul Şerban Ilie Cornel, s-a înţeles cu acesta să contacteze ofiţerul de caz şi să procedeze astfel cum se întâmplase : „ ...M-am trezit cu Cornel , şi-am zis că mai bine să ne vedem împreună ...şi s-o facem aşa ...”.***

După aceste destăinuiri, rechizitoriul reţine că inculpatul Şerban Ilie Cornel a readus în discuţie subiectul persoanelor ce urmau a fi audiate, ***intervenţia coinculpatului Popoviciu Gabriel Aurel fiind, din nou, aceea de a încerca fie renunţarea, fie limitarea numărului persoanelor : „Da, trebuie aşa de mulţi să vină! Ei sunt foarte sperioşi şi nu au avut de-a face cu d'astea. Da. Mulţi au murit, au plecat”.***

Actul de sesizare, la pag.384, reţine că spre finalul întâlnirii din 27 ianuarie 2009, inculpatul Şerban Ilie Cornel a părăsit restaurantul, ceilalţi doi rămânând, subiectul discutat fiind tot modul în care urma să se desfăşoare ancheta, în primul rând ***inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel întrebându-l pe martor dacă inculpatul Alecu Ioan Niculae trebuie să aducă documentele cerute prin adresa ce-i fusese lăsată lui, el continuând cu ideea că este discret, dar are un mare interes : „Nu! De la mine niciodată n-a ieşit şi interesul e al meu cel mai mare!”, că se ştie foarte bine cu o persoană care a deţinut funcţia de procuror general adjunct în Direcţia Naţională Anticorupţie, că l-a vizitat, dar nu l-a căutat pentru a-i cere ajutorul pentru că a dorit să-l protejeze : „Eu cunosc foarte bine pe cineva în instituţie. A fost şi la mine acasă şi astea … De când a apărut chestia asta, nici telefon, nici nimic, nimic” (vol.160 urm. pen., fila 272), după care acelaşi se oferă, îi promite martorului că-l sprijină în activitatea profesională : „Dacă vreodată în domeniul ăsta….mi-e mult mai uşor să apelez pentru altcineva, decât pentru mine personal. Dacă vreodată e nevoie de o vorbă pusă, într-un moment cheie…” Rechizitoriul reţine că Motoc Ion a refuzat, dar***

Stiripesurse.ro

inculpatul a insistat, el precizând : „E de reţinut. Că lumea e mică, pământul e rotund….” (acelaşi vol., fila 278).

Spre finalul întâlnirii, subliniază actul de sesizare, inculpatul, reluând subiectul persoanelor care puteau fi audiate, cele care au deţinut funcţii în universitate în perioada demarării „afacerii Băneasa”, a spus : ***„Da, trebuie să ne gândim la cinci oameni… Da. Mă gândesc la câteva, să … Trebuie exact, care are o funcţie. Da, da. Perioada aia … şi prorector”, ceea ce, subliniază actul de sesizare demonstrează că inculpatul a fost cel care a coordonat activitatea în „afacerea Băneasa”.***

Urmare celor stabilite în discuţia din 27 ianuarie 2009, la 28 ianuarie 2009, inculpatul Alecu Ioan Niculae a fost audiat în dosarul cauzei, nr.206/P/2006, el, spune rechizitoriul, ***lăsându-i lui Motoc Ion un tabel cuprinzând numele persoanelor ce urmau a fi audiate***, în acesta fiind menţionate şi datele complete de identificare a 7 persoane, printre care : Nămoloşeanu Constantin, Dinu Toma Adrian, Stănică Florin, Motcă Gheorghe, Dobrescu Nicolae, Drăghici Manea, Davidescu Nicolae, ***precizându-se că fuseseră „selectate” de inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel.***

La 11 februarie 2009, Motoc Ion, telefonic, i-a cerut inculpatului Alecu Ioan Niculae un număr de fax al USAMV Bucureşti în vederea citării persoanelor înscrise pe acel tabel, acela i-a transmis cele cerute, după care inculpatul Alecu Ioan Niculae i-a spus secretarei universităţii că urmează să primească nişte citaţii de la Direcţia Naţională Anticorupţie pentru colegi, precizându-i că va primi şi o programare a zilelor în care aceia urmau să se prezinte, despre aceasta urmând ca ea să-i spună lui acele date şi cunoscând că lucrurile se desfăşurau cum stabilise inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel, i-a mai spus „să nu-ţi face probleme, că nu-i leagă…” (vol. 168 urm. pen., fila 209).

În aceeaşi zi secretara universităţii a anunţat că s-au transmis citaţiile, inculpatul Alecu Ioan Niculae stabilind că un exemplar va fi dat persoanelor la care se refereau, iar un altul, va rămâne la el.

La 16 februarie 2009, au fost audiaţi Nămoloşeanu Constantin şi Dinu Toma Adrian, la 17 februarie 2009, Drăghici Manea, Motcă Gheorghe, Dobrescu Nicolae, iar la 18 februarie 2009, Stănică Florin.

Rechizitoriul reţine că după audierea sa, ***Nămoloşeanu Constantin l-a apelat pe inculpatul Alecu Ioan Niculae, apelul fiind cerut de acesta din urmă, convorbirea telefonică reliefând că pe inculpat îl interesa ceea ce spusese cel audiat. Nămoloşeanu Constantin i-a spus inculpatului că audierea a decurs normal, sens în care a spus „e ok” şi că a declarat lucruri neesenţiale : „Da!, Le-am, le-am scris şi câteva***

Stiripesurse.ro

povestioare pe acolo, din amintiri, ştii … din copilărie”, răspunsul inculpatului fiind : „Frumos, foarte frumos”.

Cu referire la audierea, din 17 februarie 2009, a lui Drăghici Manea, rechizitoriul reţine că anterior, respectiv la 16 februarie 2009, ***acela s-a întâlnit cu inculpatul Alecu Ioan Niculae şi l-a întrebat cum trebuie să răspundă la cele ce va fi întrebat, inculpatul răspunzându-i că va fi audiat cu privire la modalitatea în care s-a făcut asocierea şi dacă la acel moment terenul a fost evaluat (vol.18 urm. pen., filele 219-238), tot el învăţându-l ce trebuie să declare*** : că asocierea s-a făcut din cauza stării precare financiare a universităţii şi s-a avut în vedere că universitatea va aduce terenul, iar inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel, banii, iar evaluarea nu s-a făcut pentru că terenul era agricol şi „fără niciun fel de valoare, să-i spui”, că societatea pe acţiuni s-a înfiinţat după ce s-a obţinut titlul de proprietate, în fapt, asocierea a fost transformată în societate, transformarea a fost votată de senat, evaluarea, atunci, a fost făcută de o firmă recunoscută, era apropiată de valoarea reală a terenului aportat în natură, partenerii au depus banii, că universitatea a primit 49,88% din acţiunile societăţii, că această cotă nu scade niciodată pentru că este clauză în contractul de societate. Atunci când Drăghici Manea a cerut să i se spună ce să răspundă dacă va fi întrebat cum s-a votat în senat, el gândind că ar trebui să spună că s-a votat în general, la fiecare şedinţă, ***inculpatul Alecu Ioan Niculae l-a corectat în sensul că trebuie să spună că nu s-a votat în general, ci efectiv de fiecare dată.***

Cu referire la inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel, ***inculpatul l-a sfătuit pe Drăghici Manea să spună, dacă va fi întrebat, că, personal, nu l-a cunoscut, dar îl ştia pe tatăl aceluia, că acela a fost profesor universitar, astfel să lase să se înţeleagă că faptul a fost un puternic argument pentru asociere pentru că nu puteau fi înşelaţi de băiatul unui profesor universitar care le-a fost coleg, că Ferma Băneasa era pentru universitate cea mai mare povară, cheltuielile erau mari, le-a fost greu să lupte cu guvernele şi cu toată mafia imobiliară care era interesată de terenurile din zonă, asocierea s-a făcut pentru că nu se mai putea gestiona situaţia, toată agricultura era un dezastru, gardul a fost furat, pomii tăiaţi, asocierea a folosit universităţii, s-au luat bani, plus sponsorizări, s-au primit două microbuze şi s-au pus termopane la cămine. Când Drăghici Manea a replicat că nu s-au primit microbuzele, inculpatul l-a corectat, spunându-i că s-au primit burse (discuţie înregistrată ambiental).***

Analizând cele relatate mai sus, rechizitoriul reţine că, practic, ***inculpatul Alecu Ioan Niculae l-a instruit pe Drăghici Manea***

Stiri Pe Surse

asupra a ceea ce trebuia să declare, iar acela nu cunoştea cum s-a încheiat contractul de asociere cu S.C. Log Trans SRL, împrejurările în care terenul a fost aportat în natură la capitalul social, acestea fiind motivele pentru care el l-a întrebat pe inculpat, la 17 februarie 2009, Drăghici Manea dând declaraţie în sensul arătat.

La 05 martie 2009, ***după ce inculpatul Alecu Ioan Niculae a fost audiat în cauză, după-amiază, el a fost contactat telefonic de Ciocoiu Dumitru, acelaşi de la momentul restaurant al hotelului „Howart Jhonson", apropiat al inculpatului Popoviciu Gabriel Aurel, acesta cerând relaţii privind audierea, cei doi folosind limbaj codificat : „sticle de vin, vie", inculpatul declarând ca în modalitatea arătată, el a transmis lui Ciocoiu Dumitru, informaţii legate de audierea sa din 05 martie 2009.***

Încadrând în drept faptele reţinute în legătură cu perioada 16 decembrie 2008 – 27 ianuarie 2009, actul de sesizare, începând de la pag.390, stabileşte că ***inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel***, dând, la 24 decembrie 2008, prin intermediul inculpatului Pitcovici Petru Daniel, o sticlă de whisky „J.B. Rose" de 3 litri, o sticlă de plastic de 2 litriconţinând palincă ş.a. pentru ca Motoc Ion, ofiţer de poliţie judiciară să nu efectueze acte premergătoare începerii urmăririi penale în dosarul nr.206/P/2006 care-l viza şi pentru a da soluţia de neîncepere a urmăririi penale în acea cauză în care era cercetat el şi inculpatul Alecu Ioan Niculae, la fel, de a-i promite aceluiaşi, la 15 ianuarie 2009, prin intermediul inculpatului Şerban Ilie Cornel, şeful DGIPI - o funcţie, de a-i promite, direct, la 27 ianuarie 2009, sprijin în activitatea profesională în viitor, întrunesc elementele constitutive ale infracţiunii de dare de mită, prevăzută de art.255 alin.1 Cod penal, cu referire la art.6 şi 7 din Legea nr. 78/2000;

Fapta ***inculpatului Pitcovici Petru Daniel***, de a-i remite lui Motoc Ion, la 24 decembrie 2008, bunurile enunţate în prezentul, pentru ca acela să nu efectueze actele premergătoare începerii urmăririi penale în dosarul nr.206/P/2006 care-l viza pe inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel şi pentru a obţine o soluţie de neîncepere a urmăririi penale faţă de acela, realizează conţinutul constitutiv al complicităţii la infracţiunea de dare de mită, prevăzută de art.26 Cod penal, raportat la art.255 alin.1 Cod penal, cu aplicarea art.6 şi 7 din Legea nr. 78/2000.

Fapta ***inculpatului Şerban Ilie Cornel***, în calitate de director general al DGIPI, de a promite, la 15 ianuarie 2009, lui Motoc Ion, ofiţer de poliţie judiciară, o funcţie în direcţia amintită urmare recompensării de către inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel, pentru ca acela să nu efectueze acte premergătoare în dosarul nr.206/P/2006 şi pentru a obţine o soluţie de

Stiripesurse.ro

neîncepere a urmăririi penale faţă de inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel, întruneşte elementele constitutive ale complicităţii la infracţiunea de dare de mită, prevăzută de art.26 Cod penal, raportat la art.255 alin.1 Cod penal, raportat la art.6 şi 7 din Legea nr. 78/2000.

Cu referire la ***inculpatul Pitcovici Petru Daniel***, fapta acestuia, în decembrie 2008, în contextul efectuării actelor premergătoare în dosarul nr.206/P/2006, de a-i ajuta pe inculpaţii Popoviciu Gabriel Aurel şi Alecu Ioan Niculae, cercetaţi penal, să obţină o soluţie de neîncepere a urmăririi penale, realizează conţinutul constitutiv al infracţiunii de favorizare a infractorului, prevăzută de art.264 alin.1 Cod penal.

La fel, ***fapta inculpatului Şerban Ilie Cornel***, la acele date director general al DGIPI, ca în decembrie 2008 şi perioada ianuarie – februarie 2009, în contextul efectuării actelor premergătoare în dosarul nr.206/P/2006, să-i ajute pe inculpaţii menţionaţi, cercetaţi penal, să obţină o soluţie de neîncepere a urmăririi penale, realizează elementele constitutive ale infracţiunii de favorizare a infractorului, prevăzută de art.264 alin.1 Cod penal.

Partea a III-a a actului de sesizare (începând cu pag.392), în subcapitolul I - Încadrarea juridică a faptelor, reluând situaţia de fapt, după o scurtă trecere în revistă a incriminării abuzului în serviciu, prevăzută de art.248 Cod penal, raportat la art.248[1] Cod penal, reţine că în cazul inculpatului Alecu Ioan Niculae, infracţiunea a fost săvârşită atât în modalitatea neîndeplinirii unui act ce trebuia realizat în baza atribuţiilor de serviciu, cât şi în cea a îndeplinirii unui act în mod defectuos, enumerându-se actele îndeplinite sau neîndeplinite în mod defectuos, toate el realizându-le în vederea aducerii la îndeplinire a planului infracţional avut cu coinculpatul Popoviciu Gabriel Aurel, sens în care a amăgit, indus în eroare membrii biroului şi pe cei ai senatului USAMV Bucureşti, în modalitatea amăgirii el folosind mijloace frauduloase.

Cu referire la actele îndeplinite defectuos sau neîndeplinite, rechizitoriul reţine că acestea trebuie puse în corelaţie cu normele ce reglementau atribuţiile de serviciu ale inculpatului (Carta Universităţii – anii 2000 - 2004), Legea nr.84/1995 – Legea Învăţământului, Hotărârea Guvernului nr.123/1993 modificată prin Hotărârea Guvernului nr.47/1999, Constituţia României, Legea nr. 213/1998, Legea nr. 18/1991, Hotărârea Guvernului nr.517/1999 modificată prin Hotărârea Guvernului nr.776/1999, infracţiunea de abuz în serviciu s-a săvârşit în formă continuată şi calificată (sunt evidenţiate normele legale şi situaţia de fapt corelativă), la pag.413 a actului de sesizare concluzionându-se că inculpatul a săvârşit 5 acte

Stiri Hotnews.ro

materiale (perioada martie - aprilie 2000, continuare, până în noiembrie 2004).

Cu referire la infracţiunea de abuz în serviciu săvârşită de inculpatul Diaconescu Ştefan (începând cu pag.413) rechizitoriul reia situaţia de fapt arătată deja şi subliniază actele îndeplinite în mod defectuos sau neîndeplinite de acest inculpat (perioada 29 mai 2003 - 04 decembrie 2003, 11 noiembrie – 15 noiembrie 2004).

Privindu-i pe inculpaţii Minea Lizeta şi Todiraş Ioan, actul de sesizare, începând cu pag.414, reia situaţia de fapt care-i priveşte pe aceştia şi reţine, din nou, că faptele s-au săvârşit în cadrul atribuţiilor lor de serviciu.

Cu referire la inculpaţii Luican Ion, Mihai Florin, Toader Gabriel Răsvan, Petrulian Gheorghe, rechizitoriul (de la pag.416) reia situaţia de fapt ce-i vizează şi subliniază calităţile în care au săvârşit infracţiunea de abuz în serviciu în formă calificată.

Începând cu pag.417, actul de sesizare, după evidenţierea textelor incriminatoare ale complicităţii la infracţiunea de abuz în serviciu în formă calificată şi continuată (art.26 Cod penal, raportat la art.248, 248[1] Cod penal, cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal) săvârşită de inculpaţii Popoviciu Gabriel Aurel şi Bejenaru Andrei Mihai, rezumă actele materiale componente ale incriminării (anii 2000-2004) pentru fiecare inculpat în parte (până la pag.420).

Subcapitolul 2 al actului de sesizare (în secţiunea încadrarea juridică a faptelor) pag.420, este consacrat comentării doctrinare a infracţiunii de dare de mită (art.255 Cod penal) şi reliefării, din nou, a faptelor inculpaţilor Popoviciu Gabriel Aurel, Serban Ilie Cornel, Pitcovici Petru Daniel (referitor la această complicitate la infracţiunea de dare de mită).

Subcapitolul 3 al secţiunii amintite (începând cu pag.425), are ca obiect situaţia de fapt ce-i priveşte pe inculpaţii Şerban Ilie Cornel şi Pitcovici Petru Daniel în sarcina cărora s-a stabilit săvârşirea infracţiunii de favorizare a infractorului (prevăzută de art.264 alin.1 Cod penal), şi aici actul de sesizare înscrie doctrina referitoare la această incriminare şi reia datele considerate a constitui întrunirea elementelor constitutive (până la pag.434).

Capitolul următor al rechizitoriului reţine poziţia procesuală a inculpatului Alecu Ioan Niculae (începând cu audierea din 14 mai 2009) şi a inculpatului Diaconescu Ştefan (audierea din 29 aprilie 2009) în ce-l priveşte pe acesta reţinându-se că ulterior s-a prevalat de dreptul la tăcere prevăzut de art.70 alin.2 Cod procedură penală.

Capitolul IV al actului de sesizare abordează latura civilă, sens în care, după reluarea dispoziţiilor normative potrivit cărora terenul în

Stiri Judiciare.ro

suprafaţă de 226,61 ha face parte din domeniul public al statului şi dat în administrarea USAMV Bucureşti se menţionează că potrivit Hotărârii Guvernului nr.517/1999, modificată prin Hotărârea Guvernului nr.776/1999 suprafaţa amintită este domeniu public, fiind cuprinsă în anexa 2, pct.120 - USAMV Bucureşti, iar prin Hotărârea Guvernului nr.123/1993 modificată prin Hotărârea Guvernului nr.47/1999 s-a dat în administrarea universităţii, toate aceste hotărâri ale Guvernului fiind în vigoare.

În ce priveşte constituirea de părţi civile, rechizitoriul menţionează că la data de 25 iulie 2012, Ministerul Finanţelor Publice, cu adresa nr.256.113 s-a constituit în calitate de parte civilă în numele Statului Român, sens în care, în principal, a cerut restituirea bunului în natură şi restabilirea situaţiei anterioare săvârşirii infracţiunii prin revenirea bunului (teren în suprafaţă de 221,61 ha) în proprietatea publică a statului şi anularea actelor juridice produs al infracţiunii – actele emise de comisiile de aplicare a Legii nr.1/2000, precum şi a tuturor actelor subsecvente încheiate urmare emiterii titlului de proprietate.

În subsidiar, în temeiul art.14 alin.3 din Codul de procedură penală şi numai în măsura în care, la data soluţionării acţiunii civile repararea pagubei în natură nu mai este posibilă, partea civilă a solicitat obligarea celor vinovaţi la plata sumei de 600.523.000,6 lei reprezentând contravaloarea bunului imobil aşa cum acesta a fost stabilit prin raportul de constatare tehnico-ştiinţifică întocmit de Direcţia Naţională Anticorupţie. S-a mai cerut acordarea de despăgubiri băneşti pentru folosul de care a fost lipsită, în temeiul dispoziţiilor art.14 alin.4 Cod procedură penală.

În motivarea constituirii de parte civilă s-au arătat dispoziţiile normative ce reglementează procedura retrocedării terenurilor agricole care figurau în domeniul public al statului, actul de sesizare subliniind că prin eliberarea titlului de proprietate asupra suprafeţei de 224 ha, fără a exista o hotărâre a Guvernului care să transfere terenul din domeniul public al statului în domeniul privat al statului, s-a cauzat o pagubă acestuia, în sumă de 3.353.872.606.000 lei vechi.

Cu referire la dreptul de administrare, rechizitoriul reţine că USAMV Bucureşti nu avea nicio obligaţie faţă de Statul român, de folosirea terenului fiind lipsită instituţia de învăţământ superior, în condiţiile în care prin faptele abuzive în sarcina inculpaţilor Alecu Ioan Niculae şi Diaconescu Ştefan de la momentul aportării terenului, cât şi acelea în calităţile de reprezentanţi ai universităţii în Consiliul de Administraţie al S.C. Băneasa Investments S.A., universitatea a fost lipsită de beneficiile ce i se cuveneau.

Stiripesurse.ro

Totodată, cei doi inculpaţi, beneficiind de complicitatea coinculpaţilor Popoviciu Gabriel Aurel şi Bejenaru Andrei Mihai, la datele aportării în natură a terenului la capitalul social al societăţilor comerciale pe acţiuni amintită, l-au subevaluat şi prin exercitarea defectuoasă a îndatoririlor de serviciu în calităţile de membri în Adunarea Generală a Acţionarilor şi în Consiliul de Administraţie, au acceptat şi dispus scoaterea sumelor de bani din societate aduse ca aport în numerar de către acţionarul majoritar, Internaţional Business & Trading Corporation Ltd, fapte prin care USAMV Bucureşti a fost prejudiciată cu 6.194.722.180.586,05 lei vechi, paguba fiind reflectată şi în cota de participare a universităţii la capitalul social al S.C. Băneasa Investments S.A., cota reală fiind 89,6845% din capitalul social.

Prin hotărârea senatului USAMV Bucureşti din 27 iulie 2012, înaintată cauzei dosarului nr.206/P/2006 la 31 iulie 2012, USAMV Bucureşti s-a constituit parte civilă cu menţiunea că în ce priveşte cuantumul pretenţiilor, acesta urma a fi comunicat până la momentul citirii actului de sesizare.

Pentru recuperarea prejudiciilor, în timpul urmăririi penale, prin ordonanţa din 17 iulie 2012, s-a instituit măsura sechestrului asigurator asupra bunurilor imobile ale inculpaţilor Popoviciu Gabriel Aurel, Alecu Ioan Niculae, Diaconescu Ştefan, Bejenaru Andrei Mihai, Toader Gabriel Răsvan, Minea Lizeta şi Petrulian Gheorghe.

În cadrul capitolului V – Măsuri dispuse în cauză, rechizitoriul enumeră datele începerii urmăririi penale (20 martie 2009) faţă de inculpaţii Alecu Ioan Niculae şi Popoviciu Gabriel Aurel, la fel faţă de inculpaţii Diaconescu Ştefan şi Bejenaru Andrei Mihai, dar şi faţă de învinuiţii Dobrescu Niculae, Nedu Elena, Burloi Gheorghe, Cuzuc Gheorghe, la 23 martie 2009 faţă de inculpaţii Popoviciu Gabriel Aurel, Alecu Ioan Niculae, Şerban Ilie Cornel, Pitcovici Petru Daniel, faţă de învinuiţii Găman Marian, Ciocoiu Dumitru, încadrările juridice fiind menţionate la pag.578-579 act de sesizare.

La 24 martie 2009, prin ordonanţă, s-a dispus schimbarea încadrării juridice faţă de inculpaţii Şerban Ilie Cornel şi Pitcovici Petru Daniel din complicitate la dare de mită în infracţiunea de favorizarea infractorului, la fel, pentru învinuiţii Găman Marian şi Ciocoiu Dumitru în complicitate la infracţiunea de favorizare a infractorului, iar la data de 28 martie 2009, s-a dispus, prin ordonanţă, extinderea urmăririi penale pentru infracţiunea de abuz în serviciu în formă calificată, prevăzută de art.248, raportat la art.248[1] Cod penal faţă de inculpaţii Luican Ion Mihai Florin, Toader Gabriel Răsvan, Todiraş Ioan, Boerescu Anton, Comşa Liliana, Minea Lizeta şi Petrulian Gheorghe.

Stiripesurse.ro

La 17 iulie 2012, prin ordonanţă, s-a dispus extinderea urmăririi penale faţă de inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel pentru alte acte materiale componente ale infracţiunii de abuz în serviciu săvârşită în perioada aprilie 2000 – noiembrie 2004 şi schimbarea încadrării juridice a faptelor din infracţiunea prevăzută de art.26 Cod penal, raportat la art.248, art.248[1] Cod penal, în aceeaşi infracţiune prevăzută de art.26 Cod penal, raportat la art.248, art.248[1] Cod penal, cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal dar şi pentru infracţiunea prevăzută de art.264 alin.1 Cod penal.

În ce-l priveşte pe inculpatul Alecu Ioan Niculae, la aceeaşi dată, s-a dispus extinderea cercetării şi începerea urmăririi penale pentru alte acte materiale din perioada aprilie 2000 – noiembrie 2004 care întrunesc elementele constitutive ale infracţiunii prevăzută de art.248, raportat la art.248[1] Cod penal, cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal, la fel, pentru alte acte materiale din aceeaşi perioadă, componente ale infracţiunii prevăzută de art.248, raportat la art.248[1]Cod penal cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal în ce-l priveşte pe inculpatul Diaconescu Ştefan.

În ce-l priveşte pe inculpatul Bejenaru Andrei Mihai, la aceeaşi dată s-a dispus extinderea cercetării şi începerea urmăririi penale pentru alte acte materiale componente ale aceleiaşi infracţiuni săvârşite în aceeaşi perioadă (aprilie 2000 – noiembrie 2004) prin aplicarea art.41 alin.2 Cod penal.

Cu referire la inculpaţii Şerban Ilie Cornel şi Pitcovici Petru Daniel s-a dispus, la aceeaşi dată, extinderea cercetărilor şi începerea urmăririi penale pentru infracţiunea prevăzută de art.26 Cod penal, raportat la art.255 alin.1 Cod penal, cu referire la art.6 şi art.7 alin.2 din Legea nr.78/2000, cu aplicarea, pentru ambii inculpaţi, a art.33 lit.a Cod penal.

Actul de sesizare a mai menţionat că începând cu data de 23 aprilie 2009, materialul probator administrat a fost pus la dispoziţia apărării inculpaţilor Popoviciu Gabriel Aurel şi Bejenaru Andrei Mihai, în perioada 05 iunie 2012 – 03 septembrie 2012, la dispoziţia celorlalţi inculpaţi şi învinuiţi, la 03 septembrie 2012 şi 10 septembrie 2012 fiind întocmite procese-verbale de prezentare a materialului de urmărire penală.

În capitolul VI – **Alte soluţii** dispuse în cauză, rechizitoriul aminteşte situaţia dosarului nr.1481/P/2006 privind pe inculpaţii Popoviciu Gabriel Aurel şi Alecu Ioan Niculae (despre care s-a amintit), Ordonanţa nr.3078/II/7/2008 din 31 iulie 2008 prin care s-a infirmat ca nelegală soluţia de neîncepere a urmăririi penale pentru infracţiunea prevăzută de art.248 Cod penal şi declinarea competenţei în favoarea Direcţiei Naţionale Anticorupţie – Secţia de combatere a infracţiunilor conexe infracţiunilor de corupţie, pct.2 al capitolului conţinând **soluţii de scoatere de sub**

SUBIECTIV.RO

urmărirea penală : învinuiţii Dobrescu Niculae, Burloi Gheorghe, Nedu Elena pentru infracţiunea prevăzută de art.248, raportat la art.248[1] Cod penal, nefiind întrunite elementele constitutive sub aspectul laturii subiective;

- Găman Marian, şofer al inculpatului Şerban Ilie Cornel pentru infracţiunea prevăzută de art.264 Cod penal, nefiind întrunite elementele constitutive sub aspectul laturii subiective;

- Ciocoiu Dumitru, apropiat al inculpatului Popoviciu Gabriel Aurel pentru complicitate la infracţiunea de favorizare a infractorului, prevăzută de art.26 Cod penal, raportat la art.264 Cod penal;

- Cuzuc Gheorghe, judecător în cadrul Judecătoriei Sector 1 Bucureşti – Biroul de Carte Funciară, pentru complicitate la infracţiunea de abuz în serviciu în formă calificată, prevăzută de art.26 Cod penal, raportat la art.248, 248[1]Cod penal;

- Boerescu Anton, membru al Comisiei municipiului Bucureşti de aplicare a Legii nr.1/2000, reprezentant, în calitate de inginer, al Direcţiei Generale pentru Agricultură şi Industrie Alimentară pentru infracţiunea de abuz în serviciu în formă calificată, prevăzută de art.248, raportat la art.248[1] Cod penal, nefiind întrunite elementele constitutive sub aspectul laturii subiective;

- inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel pentru infracţiunea prevăzută de art.264 Cod penal;

- inculpatul Alecu Ioan Niculae, pentru săvârşirea complicităţii la infracţiunea de dare de mită, prevăzută de art.26 Cod penal, raportat la art.255 alin.1 Cod penal.

În subcapitolul **Soluţii de neîncepere a urmăririi penale**, actul de sesizare a dispus :

- privind pe inculpatul Alecu Ioan Niculae (03 august 2000) pentru infracţiunea prevăzută de art.292 Cod penal, intervenind prescripţia răspunderii penale;

- privind pe inculpaţii Alecu Ioan Niculae şi Diaconescu Ştefan (02 august 2000) pentru infracţiunea prevăzută de art.289 Cod penal, intervenind prescripţia răspunderii penale;

- Comşa Liliana, Minea Lizeta, Todiraş Ioan (referatul nr.20343/12 aprilie 2001) pentru infracţiunea prevăzută de art.289 Cod penal, intervenind prescripţia răspunderii penale;

- Luican Ion Mihai Florin, Toader Gabriel Răsvan (nota de fundamentare din 30 mai 2001) pentru infracţiunea prevăzută de art.289 Cod penal, intervenind prescripţia răspunderii penale;

Stiripesurse.ro

- inculpatul Alecu Ioan Niculae şi învinuitul Vâjială Mihai (conceput şi semnat Hotărârea nr.1/19 februarie 2003 aSenatului Universităţii pentru infracţiunea prevăzută de art.289 Cod penal, intervenind prescripţia răspunderii penale;

- inculpatul Diaconescu Ştefan, învinuiţii Miclăuş Ioan, Cepoiu Nicolae şi Vâjială Mihai (mandatul nr.1700 din 20 martie 2003) pentru infracţiunea prevăzută de art.289 Cod penal, intervenind prescripţia răspunderii penale;

- inculpaţii Alecu Ioan Niculae, Diaconescu Ştefan, învinuiţii Cepoi Nicolae, Miclăuş Ioan, Vâjială Mihai (procura specială din 28 mai 2003 şi Hotărârea Senatului din 26 mai 2003), pentru infracţiunea prevăzută de art.289 Cod penal, intervenind prescripţia răspunderii penale;

- învinuitul Cepoiu Nicolae (în calitate de administrator al S.C. Băneasa Investments S.A., reprezentant în Consiliul de Administraţie din partea USAMV Bucureşti) pentru infracţiunea prevăzută de art.248, raportat la art.248[1] Cod penal, intervenind decesul;

- martorul denunţător Motoc Ion, acesta, încă de la momentul la care a fost abordat de inculpatul Pitcovici Petru Daniel, s-a autodenunţat în legătură cu ofertele şi promisiunile ce i-au fost făcute de inculpaţii Pitcovici Petru Daniel şi Şerban Ilie Cornel (s-a constituit dosarul nr.191/P/2008 al Direcţiei Naţionale Anticorupţie) pentru infracţiunea prevăzută de art.254 Cod penal şi art.264 alin.1 Cod penal, lipsind elementele constitutive.

La pag.592 a actului de sesizare, se menţionează că la 27 aprilie 2009, inculpatul Şerban Ilie Cornel a formulat plângere penală privindu-l pe Motoc Ion pentru infracţiunea prevăzută de art.289 şi art.246 Cod penal, în motivare susţinându-se că acela, în calitate de ofiţer de poliţie judiciară, după ce s-a autodenunţat, l-a provocat în vederea determinării la săvârşirea unei infracţiuni de corupţie, că rapoartele întocmite care sunt ataşate dosarului, au prezentat denaturat acţiunile sale, în unele situaţii acestea conţin menţiuni care nu au avut legătură cu realitatea întâmplată, că a acţionat fără a fi delegat în prealabil de procuror pentru a efectua activităţi de urmărire penală, faţă de aceasta procurorul instrumentator a dispus neînceperea urmăririi penale faţă de cel arătat, nerezultând că faptele există.

În capitolul VII – **Disjungeri**, actul de sesizare, după ce reia situaţia de fapt care a vizat împrejurările şi condiţiile în care s-a obţinut, cu încălcarea legii, titlul de proprietate de către USAMV Bucureşti, respectiv referatul nr.20343/12 aprilie 2001 şi hotărârea subcomisiei sectorului 1 de aplicare a Legii nr.1/2000, soluţia îi vizează pe Mihu Sorin şi ceilalţi membri

Stiri pe surse

pentru săvârşirea infracţiunii de neglijenţă în serviciu prevăzută de art.249 Cod penal, la fel faţă de învinuita Comşa Liliana.

În legătură cu nota de fundamentare din 30 mai 2001 a Comisiei municipiului Bucureşti, neputându-se stabili cine a conceput-o, disjungerea, spune procurorul, este necesară pentru identificarea persoanei care a redactat-o.

Soluţia disjungerii este menţionată şi în ce-l priveşte pe inculpatul Şerban Ilie Cornel sub aspectul infracţiunii prevăzută de art.12 lit.b din Legea nr. 78/2000, la fel, privind faptele în legătură cu modalitatea în care S.C. Băneasa Developments S.R.L. a fost introdusă în relaţii de închiriere ale S.C. Băneasa Investments S.A. şi cu privire la modalităţile în care au fost constituite S.C. Băneasa Business and Technology Park S.A. la care s-a aportat suprafaţa de 45.000 mp în anul 2006 şi S.C. Băneasa Rezidenţial S.R.L., la 04 iulie 2005, la care s-a aportat suprafaţa de 26.805,54 mp de către S.C. Băneasa Investments S.A.

Judecata la instanţa de fond. Hotărârea pronunţată

Rechizitoriul dispus în dosarul nr.206/P/2006 a fost înaintat Curţii de Apel Bucureşti – Secţia I Penală la 20 decembrie 2012, formându-se dosarul nr.9577/2/2012, primul termen de judecată fiind 28 ianuarie 2013. Între 28 ianuarie 2013 şi 23 iunie 2016 (pe parcursul a 3 ani şi 6 luni) s-a desfăşurat cercetarea judecătorească, instanţa de fond reţinând că a fost verificată legalitatea şi temeinicia actului de acuzare, s-au soluţionat cererile şi excepţiile puse în dezbatere de părţi: inculpaţi, părţi civile, părţi responsabile civilmente, cererilor altor persoane interesate, s-au formulat probatorii, s-a discutat admisibilitatea acestora şi s-au administrat probele considerate relevante pentru soluţionarea cauzei şi în vederea aflării adevărului.

La 29 aprilie 2013, a fost verificată legalitatea şi temeinicia actului de sesizare, prin încheierea de la aceeaşi dată constatându-se că rechizitoriul întruneşte condiţiile de fond şi de formă apte să sesizeze instanţa.

În cursul cercetării judecătoreşti, s-au administrat, cu respectarea principiului contradictorialităţii, proba cu înscrisuri, acte, documente, martori, procese-verbale de redare a înregistrărilor ambientale, a înregistrărilor telefonice, fiind respinse expertiza tehnică privind înregistrările convorbirilor telefonice şi a celor ambientale, după ce acestea au fost audiate în şedinţă publică, constatându-se că nu există indicii şi dovezi rezonabile că ar fi fost alterate, fiind astfel respectate condiţiile de legalitate prevăzute de dispoziţiile art.91[1] şi următ. din Codul de procedură penală. S-au încuviinţat şi a fost administrate probele propuse de inculpaţi în apărare, s-au depus concluzii şi note scrise de către Ministerul Public

Stiripesurse.ro

(vol.17 instanţă, filele 40-66), inculpaţii Popoviciu Gabriel Aurel şi Bejenaru Andrei Mihai (vol.17 şi 20 instanţă, filele 76-93, 2-107, 167-248, vol.19 instanţă), USAMV Bucureşti (vol.17 instanţă, filele 102-165), inculpaţii Şerban Ilie Cornel (vol.16, 17 instanţă, filele 166-179, 192-207, 44-49), inculpatul Petrulian Gheorghe (vol.18 instanţă, filele 195-198), inculpatul Todiraş Ioan (vol.18 instanţă, filele 9-33), inculpatul Pîtcovici Petru Daniel (vol.18 instanţă, filele 1-8), inculpatul Alecu Ioan Niculae (vol.19 instanţă, filele 108-143), partea civilă Statul român, prin Ministerul Finanţelor Publice (vol.19 instanţă, filele 93-102), S.C. Băneasa Rezidenţial S.R.L. şi S.C. Băneasa Business and Technology Park S.A. (vol.19 instanţă, filele 81-86, 67-73), inculpatul Toader Gabriel Răsvan (vol.19 instanţă, filele 49-66), inculpatul Luican Ion Mihai Florin (vol.19 instanţă, filele 1-17 şi 21-23), inculpatul Diaconescu Ştefan (vol.19 instanţă, filele 134-135, 144-165), şi inculpata Minea Lizeta (vol.20 instanţă, filele 199-203).

Situaţia de fapt, astfel cum a fost descrisă, constatată şi probată prin actul de sesizare, a fost reţinută şi în urma efectuării cercetării judecătoreşti, reţinându-se şi că, în drept, încadrarea juridică a faptelor pentru care cei 11 inculpaţi au fost trimişi în judecată este legală, examinând, sub acest ultim aspect, aplicarea legii penale mai favorabile având în vedere intrarea în vigoare a noului Cod penal.

Judecătorul fondului, la începutul sentinţei, pronunţată la 23 iunie 2016, subliniază că acuzaţiile s-au întemeiat pe următoarele ***mijloace de probă***: declaraţii de inculpaţi, declaraţii de învinuiţi, declaraţii de martori, raport de constatare tehnico-ştiinţifică economico-financiar (vol.158 urm. pen., filele 21-372), raport de constatare tehnico-ştiinţifică identificare topo-cadastrală, evaluare imobil (vol.159 urm. pen., filele 4-242), iar conţinutul întregului material de urmărire penală a fost structurat în 170 volume al căror cuprins, inclusiv numărul de file, este redat începând cu pagina 210 a sentinţei şi până la pagina 267 inclusiv, iar la curtea de apel, dosarul este compus din 20 de volume.

Judecătorul fondului reţine că cei 11 inculpaţi pot fi împărţiţi, în mod generic (fila 268 a hotărârii), în ***trei grupuri***, în funcţie de participarea la savârşirea faptelor, implicare directă sau indirectă, scopurile urmărite, natura infracţiunilor reţinute în sarcina lor, a rezultatelor obţinute şi al interesului fiecăruia, între grupuri existând legături şi conexiuni ce au făcut posibil rezultatul obţinut în finalul activităţii infracţionale.

Astfel, într-un prim grup, au fost incluşi inculpaţii Popoviciu Gabriel Aurel şi Bejenaru Andrei Mihai, în al doilea, inculpaţii Alecu Ioan Niculae, Diaconescu Ştefan, Luican Ion Mihai Florin, Toader Gabriel Răsvan,

Stiripesurse.ro

Todiraş Ioan, Minea Lizeta, Petrulian Gheorghe, iar în ultimul grup, inculpaţii Şerban Ilie Cornel şi Pitcovici Petru Daniel, reţinându-se că aceştia au conlucrat, scopul final urmărit fiind nelegal, activităţile acestora şi legăturile dintre ei neputând realiza elemente ale infracţiunii de constituire a unui grup infracţional organizat, relevarea lor fiind proprie doar sub aspectul participaţiei penale.

Toţi cei 11 inculpaţi au fost audiaţi, pe parcursul a 27 de termene de judecată au fost, de asemenea, audiaţi 91 de martori (perioada 27 octombrie 2014 – 25 mai 2016), toţi aceştia fiind propuşi de apărarea inculpaţilor, au fost audiaţi şi martorii de la urmărirea penală, la fel, martorii denunţători (Becali Gheorghe, Bundoiu Lucian Gabriel, Motoc Ion), că în şedinţa publică au fost ascultate înregistrările convorbirilor telefonice şi cele ambientale şi, avându-se în vedere că între înregistrări/transcrieri ale acestora nu există niciun fel de neconcordanţe, inadvertenţe sau deosebiri, a fost respinsă proba cu expertizarea lor tehnică (înregistrările fiind legal autorizate). Instanţa de fond a prorogat pronunţarea asupra admisibilităţii probei constând în efectuarea unor expertize tehnice de evaluare terenuri şi construcţii, expertiza topo-cadastrală, expertiza tehnică judiciară specialitatea agricultură, expertiza specialitatea geologie, expertiza specialitatea construcţii şi evaluare imobile şi expertiză financiar-bancară, acestea, după administrarea celorlalte probe încuviinţate, fiind respinse ca nerelevante în cauză, la respectiva etapă a judecăţii.

Judecătorul fondului a enumerat martorii audiaţi: Becali Gheorghe, Burloi Gheorghe, Nedu Elena, Dobrescu Nicolae, Cuzuc Gheorghe, Boerescu Anton, Gaman Marian, Ciocoiu Dumitru, Angheluţă Sorina, Teodorescu Bogdan, Ioniţă Cristian, Motoc Ion, Plăpcianu Mirela Filomena, Nica Dan, Comoiu Mircea, Cârciovete Cecilia, Gherasim Vasile, Mărgeanu Elena Liliana, Comşa Liliana, Mihu Sorin, Haliu Nicolae, Mândroc Marian Ionel, Lou Ion Nelu, Oltean Gelu Marin, Nămoloşeanu Constantin, Dinu Toma Adrian Irinel, Bundoiu Lucian Gabriel, Neagu Olimpia, Sandolache Florina, Alexandrescu Dragoş, Olteanu Constantin, Tănăsoiu-Varşavschi Anca Mihaela, Taramnă Săndina, Spânu Ruxandra Mihaela, Chihaia Octavian, Toader Anicuţa, Cernat Petre Mihail, Dănescu Elena, Cloţan Turcu Virgiliu Paul, Ştefănescu Aurel, Crăciun Daniela, Maier Dorin, Andronescu Ecaterina, Boeru Gheorghe, Gavrea Sorin, Alexe Gheorghe, Bârţoiu Alin, Chira Adrian, Ciontu Costică, Ciofu Ruxandra, Constantin Nicolae, Crivineanu Victor, Crivineanu Maria, Hulea Constantin, Daneş Doina, Dejeu Liviu, Dona Ion, Dobrescu Aurelia, Drăgătoiu Dumitru, Gâjeială Gabriel, Geamăn Ion, Manolescu Nicolae, Mărăcineanu Florin, Mitroi Adrian, Militaru Manuela, Mircea Sevastel, Niculiţă Petru, Oancea

Stiri Judetene.ro

Ion, Pomohaci Nicolae, Popescu Victor, Popescu Agata Mariana, Roman Gheorghe Valenin, Săndoiu Liana Fulvia, Săndoiu Dumitru Ilie, Stoica Angela Maria, Ţogoe Iulian, Van Ilie, Dogaru Ilie, Repidonis Georgios Vass, Liviu Zins, Bartolomeu Bogdan, Păştinaru Anton, Şerban Nicuşor, Iancu Ion, Moraru Alexandru, Murgeanu Gheorghe Răzvan, Pârvu Mircea, Grecea Ovidiu, Mantale Mioara, Şetran Cristina, Iordache Adrian, Sandu Vasile, Ionescu Ion Dorel, Stănescu Dumitru, Tănase Antonel, Aldea Cătălin Ştefan.

În cadrul probei cu înscrisuri, s-au depus contracte, documente, adrese, relaţii, puncte de vedere asupra problemelor de drept legate de cauză.

În urma administrării probatoriului, judecătorul fondului, începând cu pagina 269 a sentinţei a expus activităţile inculpatului Popoviciu Gabriel Aurel în relaţia comercială cu USAMV Bucureşti ce a vizat ***terenul în suprafaţă de 226 hadin zona de nord-vest a municipiului Bucureşti, limitrof şi cu acces direct la DN1,*** pe care, din ***anul 1929***, se află Staţiunea de cercetare Ferma Băneasa, teren aflat în administrarea instituţiei de învăţământ superior agricol, ***acţiunile acestuia fiind realizate prin intermediul inculpatului Bejenaru Andrei Mihai, reprezentant în fapt la negocierile purtate, acesta - în numele inculpatului Popoviciu Gabriel Aurel - realizând, la început, un contract de asociere în participaţiune, după aceea, transformarea în societate comercială pe acţiuni S.C. Băneasa Investments S.A. care, nelegal, a intrat în proprietatea terenului, iniţial contractul fiind încheiat cu S.C. Log Trans SRL.***

În continuare, instanţa de fond rezumat situaţia de fapt descrisă în actul de sesizare, fiind făcute constatări şi în ce priveşte nelegalitatea contractului de asociere în participaţiune nr.3440/12 aprilie 2000, regimul juridic al terenului identificat cu vecinătăţile: est – zona Pipera, sud – Aeroportul Băneasa, vest – DN1, nord – Şos. Erou Iancu Nicolae, actele normative care l-au inclus în domeniul public al statului, relaţiile inculpatului Popoviciu Gabriel Aurel cu conducerea, din anul 2000, a USAMV Bucureşti, împrejurările obţinerii titlului de proprietate, urgenţa în care acesta s-a obţinut, implicarea inculpaţilor Alecu Ioan Niculae, Diaconescu Ştefan, Luican Ion Mihai Florin, Toader Gabriel Răsvan, Todiraş Ioan, Minea Lizeta, Petrulian Gheorghe, modalitatea în care terenul a fost adus aport în natură la capitalul social al S.C. Băneasa Investments S.A., neîncasarea, de către USAMV Bucureşti a integralităţii sumei minime garantate contractată, în final pierderea, de către universitate, a terenului, operaţiunile financiare ale S.C. Băneasa Investments S.A. care nu au adus

Stiri pe surse

profit, ***scopul inculpatului Popoviciu Gabriel Aurel în edificarea, pe acel teren, a dezvoltărilor imobiliare,*** activitatea infracţională a inculpaţilor Şerban Ilie Cornel şi Pitcovici Petru Daniel, la cererea şi în interesul inculpatului Popoviciu Gabriel Aurel, ***cu scopul închiderii, clasării dosarului penal***, acţiunile martorului denunţător Motoc Ion.

Judecătorul fondului menţionează că audierea membrilor senatului universităţii care au aprobat participarea instituţiei de învăţământ superior la capitalul social al S.C. Băneasa Investments S.A., cu terenul, a relevat că respectiva aprobare s-a dat pentru că au avut încredere în inculpatul Alecu Ioan Niculae, rectorul de la acea dată, în motivele şi argumentele aduse de acesta, ***fiind convinşi însă că terenul era şi rămânea întotdeauna al universităţii***, declarând că datorită asocierii au primit la timp şi integral salariile profesorale.

În legătură cu ***poziţia procesuală a inculpaţilor la judecarea cauzei în fond***, s-a reţinut că aceştia nu au recunoscut faptele, nici încălcarea vreunei dispoziţii legale, iar cu referire la susţinerile şi apărările formulate, acestea nu sunt bazate pe materialul probator existent la dosar, ele rămânând la stadiul de susţineri care nu influenţează pronunţarea soluţiei, vinovăţia fiind certă şi neechivocă, faptele săvârşite sunt deosebit de grave, reprezintă o încălcare flagrantă şi esenţială a legii, consecinţele şi urmările repercutându-se direct şi nemijlocit asupra patrimoniului public, asupra nevoilor şi scopurilor pe termen mediu şi lung ale universităţii, lipsirea studenţilor din USAMV Bucureşti de o bază (fermă) în care aceştia să se pregătească, să înveţe, să dobândească cunoştinţele necesare pentru a deveni specialişti agronomi, ceea ce accentuează gravitatea celor vinovaţi.

Examinând activitatea infracţională a inculpaţilor, începând cu aceeaşi pagină (nr.275) judecătorul fondului menţionează, în rezumat, declaraţiile inculpatului Alecu Ioan Niculae în legătură cu întâlnirea cu coinculpatul Popoviciu Gabriel Aurel de la începutul anului 2000, situaţia contractului de asociere în participaţiune, obţinerea titlului de proprietate asupra terenului, implicarea inculpatului Popoviciu Gabriel Aurel, relaţiile cu inculpaţii Şerban Ilie Cornel şi Pitcovici Petru Daniel, dar şi că acest inculpat, la cercetarea judecătorească a susţinut că nu este vinovat, reţinând, contrar apărării, că acesta a săvâşit cu vinovăţie faptele pentru care a fost trimis în judecată.

În ce priveşte individualizarea pedepselor aplicate, instanţa de fond a avut în vedere criteriile generale de individualizare, datele personale ale inculpaţilor, conduita după săşârşirea faptelor, consecinţele grave ale faptelor săvâşite, gradul implicării în activivităţile infracţionale.

Stiripesurse.ro

Cu referire la latura civilă a cauzei, judecătorul fondului a reţinut că are obligaţia legală să se pronunţe, acţiunea civilă în cauză având ca obiect repararea prejudiciului, există constituire de parte civilă prin care se tinde la restabilirea situaţiei anterioare comiterii faptei, apreciind că rezolvarea acţiunii civile, prin problematica complexă a cauzei penale, respectiv că din terenul ce a format obiectul infracţiunilor s-au operat două dezmembrăminte, prin două donaţii făcute către Primăria Generală a Municipiului Bucureşti, şi că pe acel teren ***s-au edificat construcţii de spaţii comerciale care, ulterior, au fost închiriate, subînchiriate, oferite spre folosinţă, că sunt multe persoane fizice şi juridice care au drepturi de folosinţă, de închiriere şi chiar de proprietate, pe teren există locuinţe (apartamente, garsoniere) care au fost vândute către persoane care au drepturi subsecvente de proprietate asupra cotei indivize de teren, că pe acest teren se află o reprezentanţă a unui stat străin - Ambasada Statelor Unite ale Americii,*** rezolvarea acestora ar duce la depăşirea termenului rezonabil de soluţionare a cauzei penale, considerent pentru care a disjuns acţiunea civilă de acţiunea penală.

Prin ***sentinţa penală nr.115 din 23 iunie 2017***, inculpaţii au fost condamnaţi după cum urmează :

1. **Inculpatul Alecu Ioan Niculae**, la 6 ani închisoare pentru infracţiunea de abuz în serviciu cu consecinţe deosebit de grave, în formă continuată, prevăzută de art.297 alin.1 Cod penal, cu aplicarea art.35 alin.1 şi a art.5 Cod penal (art.248, 248[1] Cod penal anterior, cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal).

În baza art.65 Cod penal, inculpatului i s-a interzis exercitarea drepturilor prevăzute de art.66 lit.a şi b Cod penal pe durata executării pedepsei principale.

În baza art.68 Cod penal, inculpatului i s-a interzis exercitarea drepturilor prevăzute de art.66 lit.a şi b Cod penal pe durata de 5 ani după executarea pedepsei principale;

2. **Inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel**, la 7 ani închisoare pentru complicitate la infracţiunea de abuz în serviciu în formă calificată şi continuată, prevăzută de art.26 Cod penal, raportat la art.248 Cod penal, art.248[1] Cod penal, cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal, a art.5 Cod penal.

În baza art.71 Cod penal, inculpatului i s-a interzis, pe toată durata executării pedepsei principale, exercitarea drepturilor prevăzute de art.64 lit.a teza a II-a şi lit.b Cod penal şi la 7 ani închisoare pentru infracţiunea de dare de mită, prevăzută de art.255 alin.1 Cod penal, cu referire la art.6 şi art.7 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art.5 Cod penal.

Stiripesurse.ro

În baza art.71 Cod penal, inculpatului i s-a interzis, pe toată durata executării pedepsei principale, exercitarea drepturilor prevăzute de art.64 lit.a teza a II-a şi lit.b Cod penal.

În baza art.33 lit.a şi a art.34 lit.b Cod penal s-a dispus ca inculpatul să execute pedeapsa cea mai grea, 7 ani închisoare sporită cu 2 ani închisoare, în final inculpatul având de executat 9 ani închisoare.

În baza art.71 Cod penal, inculpatului i s-a interzis, pe toată durata executării pedepsei principale, exercitarea drepturilor prevăzute de art.64 lit.a teza a II-a şi lit.b Cod penal.

În baza art.65 Cod penal, inculpatului i s-a interzis exercitarea drepturilor prevăzute de art.64 lit.a teza a II-a şi lit.b Cod penal pe 5 ani, după executarea pedepsei principale.

S-a dedus din pedeapsă, durata reţinerii de 24 de ore de la data de 24 martie 2009 la 25 martie 2009;

3. **Inculpatul Bejenaru Andrei Mihai**, la 7 ani închisoare pentru complicitate la infracţiunea de abuz în serviciu în formă continuată şi calificată, prevăzută de art.48 Cod penal, raportat la art.297 alin.1 Cod penal, cu aplicarea art.35 alin.1 Cod penal, cu aplicarea art.5 Cod penal.

În baza art.65 Cod penal, inculpatului i s-a interzis exercitarea drepturilor prevăzute de art.66 alin.1 lit.a şi b Cod penal, pe toată durata executării pedepsei principale.

În baza art.68 Cod penal, inculpatului i s-a interzis exercitarea drepturilor prevăzute de art.66 alin.1 lit.a şi b Cod penal, pe durata de 5 ani după executarea pedepsei principale;

4. **Inculpatul Diaconescu Ştefan**, la 5 ani închisoare pentru infracţiunea de abuz în serviciu în formă calificată şi continuată, prevăzută de art.297 alin.1, cu aplicarea art.35 Cod penal şi a art.5 Cod penal.

În baza art.65 Cod penal, inculpatului i s-a interzis exercitarea drepturilor prevăzute de art.66 alin.1 lit.a şi b Cod penal.

În baza art.68 Cod penal, inculpatului i s-a interzis exercitarea drepturilor prevăzute de art.66 alin.1 lit.a şi b Cod penal, pe durata de 5 ani după executarea pedepsei principale;

5. **Inculpatul Şerban Ilie Cornel**, la 2 ani şi 6 luni închisoare pentru complicitate la infracţiunea de dare de mită, prevăzută de art.26 Cod penal, raportat la art.255 alin.1 Cod penal, cu referire la art.6 şi art.7 din Legea nr.78/2000, cu aplicarea art.5 Cod penal.

În baza art.71 Cod penal, inculpatului i s-a interzis exercitarea drepturilor prevăzute de art.64 lit.a teza a II-a şi lit.b Cod penal, pe toată durata executării pedepsei.

Studiodosar.ro

În baza art.264 alin.1 Cod penal, acelaşi inculpat a fost condamnat la 2 ani închisoare pentru infracţiunea de favorizare a infractorului.

În baza art.71 Cod penal, inculpatului i s-a interzis exercitarea drepturilor prevăzute de art.64 lit.a teza a II-a şi lit.b Cod penal, pe toată durata executării pedepsei principale.

În baza art.33 lit.a şi a art.34 lit.b Cod penal, s-a dispus ca inculpatul să execute pedeapsa de 2 ani şi 6 luni închisoare.

În baza art.71 Cod penal, inculpatului i s-a interzis exercitarea drepturilor prevăzute de art.64 lit.a teza a II-a şi lit.b Cod penal.

În baza art.65 Cod penal, inculpatului i s-a interzis exercitarea drepturilor prevăzute de art.64 lit.a teza a II-a şi lit.b Cod penal, pe timp de 2 ani după executarea pedepsei principale.

S-a dispus deducerea din pedeapsă, a reţinerii de 24 de ore din 24 martie 2009;

6. **Inculpatul Pitcovici Petru Daniel**, la 2 ani închisoare pentru complicitate la infracţiunea de dare de mită, prevăzută de art.26 Cod penal, raportat la art.255 alin.1 Cod penal, cu referire la art.6 şi art.7 din Legea nr.78/2000, cu aplicarea art.5 Cod penal şi la 2 ani închisoare pentru infracţiunea de favorizare a infractorului, prevăzută de art.264 alin.1 Cod penal, cu aplicarea art.5 Cod penal.

În baza art.71 Cod penal, inculpatului i s-a interzis exercitarea drepturilor prevăzute de art.64 lit.a teza a II-a şi lit.b Cod penal pe durata executării pedepsei principale.

În baza art.33 lit.a şi a art.34 lit.b Cod penal, s-a dispus ca inculpatul să execute pedeapsa de 2 ani închisoare.

În baza art.65 Cod penal, inculpatului i s-a interzis exercitarea drepturilor prevăzute de art.64 lit.a teza a II-a şi lit.b Cod penal, pe durata de 2 ani după executarea pedepsei principale.

S-a dispus deducerea din pedeapsă, a reţinerii de 24 de ore din 24 martie 2009;

7. **Inculpatul Luican Ion Mihai Florin**, la 1 an închisoare pentru infracţiunea de abuz în serviciu în formă continuată, prevăzută de art.297 alin.1 Cod penal, cu aplicarea art.35 şi a art.5 Cod penal.

În baza art.65 Cod penal, inculpatului i s-a interzis exercitarea drepturilor prevăzute de art.66 alin.1 lit.a şi b Cod penal, pe toată durata executării pedepsei principale;

8. **Inculpatul Toader Gabriel Răsvan**, la 1 an închisoare pentru infracţiunea de abuz în serviciu în formă continuată, prevăzută de art.297 alin.1 Cod penal, cu aplicarea art.35 şi a art.5 Cod penal.

Stiri Pe Surse .ro

În baza art.65 Cod penal, inculpatului i s-a interzis exercitarea drepturilor prevăzute de art.66 alin.1 lit.a şi b Cod penal;

9. **Inculpatul Todiraş Ioan**, la 1 an închisoare pentru infracţiunea de abuz în serviciu în formă continuată, prevăzută de art.297 alin.1 Cod penal, cu aplicarea art.35 şi a art.5 Cod penal.

În baza art.65 Cod penal, inculpatului i s-a interzis exercitarea drepturilor prevăzute de art.66 alin.1 lit.a şi b Cod penal;

10. **Inculpata Minea Lizeta**, la 2 ani închisoare pentru infracţiunea de abuz în serviciu în formă calificată şi continuată, prevăzută de art.297 alin.1 Cod penal, cu aplicarea art.35 şi a art.5 Cod penal.

În temeiul art.91 alin.1 Cod penal, s-a dispus suspendarea executării pedepsei sub supraveghere, pe termenul de supraveghere de 2 ani.

În temeiul art.93 alin.1 Cod penal, s-au impus obligaţiile şi măsurile de supraveghere înscrise la pag.287 a sentinţei.

În temeiul art.91 alin.4 Cod penal, inculpatului i s-a atras atenţia asupra dispoziţiilor art.96 Cod penal cu referire la revocarea suspendării executării pedepsei sub supraveghere;

11. **Inculpatul Petrulian Gheorghe**, la 2 ani închisoare pentru infracţiunea de abuz în serviciu în formă calificată prevăzută de art.297 alin.1 Cod penal, cu aplicarea art.35 şi a art.5 Cod penal.

În baza art.91 alin.1 Cod penal, s-a dispus suspendarea executării pedepsei sub supraveghere, pe termenul de supraveghere de 2 ani.

În temeiul art.93 alin.1 Cod penal, s-au dispus măsuri de supraveghere (pag.288 a sentinţei), condamnatului atrăgându-i-se atenția asupra dispozitiilor art.96 Cod penal, cu referire la revocarea suspendării executării pedepsei sub supraveghere.

În temeiul art.108, cu referire la art.112 Cod penal, s-a dispus confiscarea în folosul statului a bunurilor ce au format obiectul dării de mită.

În temeiul dispoziţiilor art.25 alin.5 Cod procedură penală, raportat la art.397 alin.5 Cod procedură penală, s-a dispus lăsarea nesoluţionată a laturii civile şi s-a disjuns cauza sub acest aspect.

S-au menţinut măsurile asigurătorii dispuse în cauză prin ordonanţa din 17 iulie 2012 asupra bunurilor imobile aparţinând inculpaţilor Alecu Ioan Niculae, Popoviciu Gabriel Aurel, Diaconescu Ştefan, Bejenaru Andrei Mihai, Toader Gabriel Răsvan, Minea Lizeta şi Petrulian Gheorghe.

Judecarea cauzei în apel şi decizia:

Aspecte prealabile examinării pe fond a apelurilor:

Având în vedere că faza urmăririi penale s-a desfăşurat în condiţiile Codului de procedură penală anterior, la finalizarea acestei faze a procesului penal a fost îndeplinită cerinţa legală a „prezentării materialului

Stiripesurse.ro

de urmărire penală” (aspect relevat în rezumarea actului de sesizare), rezultând următoarele:

- ***tuturor inculpaţilor, în prezenţa apărătorilor aleşi, le-au fost prezentate faptele şi încadrările juridice ale acestora şi, totodată li s-au pus la dispoziţie volumele dosarului de urmărire penală;***

- în faza urmăririi penale, potrivit opţiunii procesuale personale, ***unii dintre inculpaţi s-au prevalat de „dreptul la tăcere” nefiind de acord să fie audiaţi,*** iar alţi inculpaţi au fost de acord să fie audiaţi, declaraţiile lor fiind analizate.

Faza urmăririi penale, în condiţiile complexităţii deosebite a cauzei penale, s-a desfăşurat pe parcursul a circa 4 ani, această fază finalizându-se la data de 17 decembrie 2012, prin emiterea rechizitoriului.

Judecata în primă instanţă, în aceleaşi condiţii de complexitate, ale respectării principiilor acestei etape, printre care contradictorialitatea şi nemijlocirea administrării probelor propuse prin rechizitoriu ori de inculpaţi, şi de apărătorii lor,***s-a desfăşurat pe parcursul a 3 ani şi 6 luni, fiind finalizată la 23 iunie 2016, prin pronunţarea sentinţei penale.***

Se reţine că, în cursul judecăţii în fond, ***a fost admisă cererea inculpaţilor care au solicitat obţinerea unor copii ale suporţilor optici, astfel punându-se la dispoziţia apărării (inculpatul Şerban Ilie Cornel), admiţându-se şi cererea de a se audia în şedinţă publică unele înregistrări ambientale şi convorbiri telefonice.***

Inculpaţii au fost de acord să fie audiaţi, ei astfel expunând varianta proprie cu privire la faptele pentru care au fost trimişi în judecată.

La diferite termene de judecată, în raport de data formulării şi de desfăşurarea şedinţei de judecată, ***au fost puse în discuţie contradictorie administrarea probelor apărării,*** dispunându-se motivat admiterea sau respingerea acestora.

În apel, ***cauza a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curţi, la data de 03 martie 2017***, apelurile fiind declarate de Ministerul Public, de persoanele juridice S.C. Băneasa Investments S.A., S.C. Băneasa Rezidenţial S.A., S.C. Băneasa Business and Technology Park S.A. şi de cei 11 inculpaţi, judecarea acestora desfăşurându-se cu începere de la termenul de judecată 11 aprilie 2017 până la 04 iulie 2017.

Având în vedere dispoziţiile art.412 (4) Cod procedură penală, Ministerul Public, persoanele juridice menţionate şi inculpaţii şi-au motivat în scris calea de atac, motivare suplimentată de către apărătorii inculpaţilor pe tot parcursul judecării cauzei în apel, la fel şi celelalte părţi.

Stiri pe surse.ro

Cu excepţia inculpatei apelante Minea Lizeta, toţi ceilalţi inculpaţi au fost ***asistaţi de avocaţi aleşi***, pentru asistarea lor la fiecare termen de judecată fiind prezent şi un avocat desemnat din oficiu. Pentru S.C. Băneasa Investments S.A., reprezentarea a fost asigurată de administratorul Hoancă Lucian (fila 115 vol.I apel), celelalte persoane juridice beneficiind de avocaţi aleşi.

La termenul de judecată din 09 mai 2017 (vol.III apel, fila 48), în conformitate cu dispoziţiile art.420 (4) Cod procedură penală, ***instanţa de apel a întrebat inculpaţii dacă doresc să fie audiaţi (la acest termen de judecată au fost prezenţi toţi cei 11 inculpaţi).***

Inculpatul Alecu Ioan Niculae a precizat că dorește să fie ascultat, dar la un termen de judecată ulterior (încheiere existentă la fila 48, vol.III apel).

La termenul de judecată din 23 mai 2017, au fost ascultaţi, potrivit opţiunii personale, inculpata Minea Lizeta (vol.III apel, fila 279), inculpatul Petrulian Gheorghe (vol.III apel, fila 286), inculpatul Todiraş Ioan (vol.III apel, fila 288), optând pentru „dreptul la tăcere”, inculpaţii Bejenaru Andrei Mihai (acelaşi volum, fila 282 şi 283), Alecu Ioan Niculae (acelaşi volum, fila 285 şi 297), Toader Gabriel Răsvan (acelaşi volum, fila 291), Şerban Ilie Cornel (acelaşi volum, fila 294), Diaconescu Ştefan (acelaşi volum, fila 295), Popoviciu Gabriel Aurel (acelaşi volum, fila 296). Inculpaţii Luican Ion Mihai Florin (acelaşi volum, fila 292) şi Pitcovici Petru Daniel (acelaşi volum, fila 293) au arătat că doresc să fie audiaţi, dar la un alt termen de judecată.

La termenul de judecată din 09 mai 2017 (vol.III apel, fila 52 şi următ.), avându-se în vedere că inculpaţii Minea Lizeta, Luican Ion Mihai Florin, Toader Gabriel Răsvan, Todiraş Ioan, Petrulian Gheorghe, Popoviciu Gabriel Aurel, Pitcovici Petru Daniel, în motivele apelului, au susţinut că în ce-i priveşte, s-a împlinit termenul de prescripţie a răspunderii penale atât sub imperiul Codului penal anterior, cât şi al Codului penal în vigoare, raportat la data/datele calendaristice ale activităţii infracţionale, iar în conformitate cu dispoziţiile art.351 alin.2 Cod procedură penală, instanţa este obligată să pună în discuţie, potrivit principiilor oralităţii, nemijlocirii şi contradictorialităţii, cererile părţilor şi excepţiile acestora, în considerarea rolului activ al procurorului şi pentru respectarea dispoziţiilor legale (art.363 Cod procedură penală), Înalta Curte a dispus emiterea unei adrese către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie – Direcţia Naţională Anticorupţie – Direcţia Naţională Anticorupţie – Secţia de combatere a infracţiunilor conexe infracţiunilor de corupţie prin care s-a solicitat să răspundă aspectelor legate de termenul de prescripţie

Stiripesurse.ro

a răspunderii penale. Răspunsul organului judiciar s-a înaintat la data de 22 mai 2017 (vol.III apel, filele 66 şi următ.).

Cu referire la ***poziţia procesuală a inculpaţilor Popoviciu Gabriel Aurel, Alecu Ioan Niculae şi Diaconescu Ştefan de a uza în apel de „dreptul la tăcere”,*** apărarea acestora a motivat, în scris, că odată ce inculpaţii au criticat modalitatea profund nelegală şi inechitabilă în care s-a realizat analiza raportului penal de conflict, ascultarea în apel ar fi lipsită de finalitatea procesuală, împrejurările de fapt asupra cărora ar purta declaraţiile nu pot fi dezlegate direct de instanţa de apel, în absenţa unei judecăţi efective în primă instanţă (vol.III apel, filele 311 şi următ.).

Instanţa de apel, în respectarea dispoziţiilor art.420 (5) Cod procedură penală, ***a solicitat inculpaţilor apelanţi şi avocaţilor acestora să depună cereri prin care propun administrarea unor probe în etapa apelului, cu respectarea dispoziţiilor legale în materia probaţiunii*** (încheierea din 06 iunie 2017, vol.IV apel, filele 196 şi următ.), aceeaşi cerere şi pentru apelantele părţi menţionate deja. Prin încheierea motivată din data de 06 iunie 2017 ***Înalta Curte a dispus cu privire la admiterea sau respingerea probelor propuse în apel*** (vol.IV apel, filele 208-209).

Se reţine că inculpatul apelant Toader Gabriel Răsvan nu a cerut probe spre a fi administrate sau readministrate în judecarea apelurilor.

Prin încheierea menţionată, ***instanţa de apel a încuviinţat, pentru inculpaţi, înscrisuri în circumstanţiere şi proba testimonială privind audierea martorilor Motoc Ion şi Gherasim Vasile (audiaţi şi în faza judecării fondului).***

Prin aceeaşi încheiere, de asemenea motivat, s-au respins *„chestiunea preliminară”* de adresare CJUE (3 întrebări) formulată de apărarea inculpatului Todiraş Ioan şi *„chestiunea prealabilă”* privind exercitarea controlului judecătoresc asupra Hotărârii Guvernului nr.180/2000 pentru modificarea şi completarea Hotărârii de Guvern nr.131/1991 şi a Ordinului Prefectului Municipiului Bucureşti, nr.1122/17 august 2000 (acelaşi apărător).

Apelurile declarate împotriva sentinţei nr.115/F din 23 iunie 2016 pronunţată de Curtea de Apel Bucureşti – Secţia I Penală:

După cum s-a mai arătat, împotriva sentinţei au declarat apel Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie – Direcţia Naţională Anticorupţie, persoanele juridice S.C. Băneasa Investments S.A., S.C. Băneasa Rezidenţial S.R.L., S.C. Băneasa Business and Technology Park S.A. şi inculpaţii Alecu Ioan Niculae, Popoviciu Gabriel Aurel, Diaconescu Ştefan, Bejenaru Andrei Mihai, Şerban Ilie Cornel, Pitcovici

Stiri Procese.ro

Petru Daniel, Minea Lizeta, Todiraş Ioan, Toader Gabriel Răsvan, Luican Ion Mihai Florin şi Petrulian Gheorghe.

Motivele scrise de apel ale inculpaţilor au fost, ulterior, dezvoltate şi completate, după caz, prin înscrisuri depuse la dosar cu denumirea „note scrise”, „concluzii”, „note de şedinţă”, „cereri” ş.a.

Motivele scrise de apel ale parchetului, persoanelor juridice şi ale inculpaţilor au fost menţionate amplu în***încheierea de şedinţă din data de 04 iulie 2017***, în care au fost consemnate dezbaterile şi prin care, totodată, s-a dispus amânarea pronunţării deciziei, încheiere care face parte integrantă din prezenta hotărâre, ***Înalta Curte apreciind că nu este necesară reluarea acestora în partea expozitivă a prezentei decizii.***

Tot în încheierea de şedinţă din 04 iulie 2017 au fost menţionate cererile de sesizare a Curţii Constituţionale privind excepţiile de neconstituţionalitate ale unor texte din Codul de procedură penală, susţinute de inculpatul Bejenaru Andrei Mihai, dându-se şi rezolvarea acestora.

Este de menţionat că cele trei persoane juridice apelante au declarat apel şi împotriva încheierii de la termenul 21 octombrie 2013 pronunţată de instanţa de fond, încheiere prin care au dobândit calitatea procesuală de „părţi”.

Înalta Curte, având în vedere, pe de-o parte, unicitatea hotărârii apelate, şi, pe de altă parte, repetarea unor motive de apel şi de argumente în susţinerea acestora de către apărarea inculpaţilor (comune, argumentaţie identică sau asemănătoare) apreciază necesară ***sistematizarea argumentelor care au justificat soluţiile dispuse în calea de atac a apelului.***

Reţinerea situaţiei de fapt din prezenta cauză penală impune şi prezentarea contextului în care au fost săvârşite faptele ce au făcut obiect al trimiterii în judecată şi, respectiv, judecăţii în primă instanţă.

Sub acest aspect, în sinteză, s-a constatat că inculpaţii, exceptându-i pe Şerban Ilie Cornel şi Pitcovici Petru Daniel, în perioada 2000 – 2001 – 2004, cu diferenţierile ce se vor arăta, au fost implicaţi în acţiuni ce au avut scopul trecerii terenului în suprafaţă de 226,61 ha aferent Fermei Băneasa din cadrul USAMV Bucureşti - domeniu public al statului - în proprietatea unei societăţi comerciale pe acţiuni (cel puţin până la nivelul anului 2004) după această dată, potrivit rechizitoriului, părţi ale terenului fiind închiriate, vândute, date în concesiune (situaţia de fapt disjunsă încă din faza urmăririi penale), cu consecinţa creării unor pagube mai mari de 200.000 lei (vechea reglementare) şi, respectiv, peste 2.000.000 lei în actuala reglementare,

Stiri pe surse

atât în ce priveşte Statul Român (reprezentat prin Ministerul Finanţelor), cât şi universitatea amintită (USAMV Bucureşti).

Sistematizarea situaţiei de fapt şi implicarea inculpaţilor în scopul amintit, se axează asupra problematicii regimului juridic al terenului (natura şi regimul juridic), cerinţe ale legii pentru reţinerea infracţiunii de abuz în serviciu sau participaţie penală secundară sub forma complicităţii, analiza probelor, a apărărilor formulate în apel.

Procedând la examinarea apelurilor declarate, Înalta Curte constată că apelul parchetului împotriva sentinţei vizează critici de nelegalitate şi de netemeinicie, respectiv greşita reţinere, ca lege penală mai favorabilă, a dispoziţiilor noul Cod penal pentru inculpaţii Alecu Ioan Niculae, Bejenaru Andrei Mihai, Diaconescu Ştefan, Luican Ion Mihai Florin, Toader Gabriel Răsvan, Todiraş Ioan, Minea Lizeta, Petrulian Gheorghe, în loc de dispoziţiile Codului penal anterior şi, ca atare, prin aplicarea dispoziţiilor noul Cod penal, omisiunea inserării, pe lângă textul incriminator principal, şi a textului referitor la consecinţele deosebit de grave; aplicarea unor pedepse nelegale pentru inculpaţii Luican Ion Mihai Florin, Minea Lizeta, Petrulian Gheorghe, Todiraş Ioan, Toader Gabriel Răsvan; greşita aplicare a pedepsei complementare în raport cu pedeapsa rezultantă a închisorii şi nu cu fiecare pedeapsă principală aplicată pentru inculpaţii Popoviciu Gabriel Aurel, Şerban Ilie Cornel, Pitcovici Petru Daniel; greşita individualizare a pedepselor principale aplicate tuturor inculpaţilor, neaplicarea pedepsei complementare în ce-i priveşte pe inculpaţii Luican Ion Mihai Florin, Toader Gabriel Răsvan, Todiraş Ioan, Minea Lizeta, Petrulian Gheorghe, pe aceşti din urmă doi inculpaţi şi cu referire la modalitatea de executare dispusă de instanţa de fond.

Motivele de apel expuse, alături de cele ale inculpaţilor care vizează şi stabilirea legii penale mai favorabile, vor fi analizate în finalul acestei decizii.

În cursul cercetării judecătoreşti în apel, Înalta Curte a pus în vedere inculpaţilor Luican Ion Mihai Florin, Minea Lizeta, Todiraş Ioan, Toader Gabriel Răsvan, Petrulian Gheorghe, apărarea acestora susţinând că răspunderea lor penală s-a prescris încă anterior datei pronunţării sentinţei apelate, să-şi precizeze opţiunea prevăzută de art.18 Cod procedură penală („continuarea procesului penal la cererea inculpatului în caz de prescripţie a răspunderii penale”)***explicându-le acestora, în prezenţa apărătorilor lor aleşi, consecinţele juridice ale cererii de continuare a procesului penal sau, dimpotrivă, ale nesolicitării continuării procesului penal.***

Studiodecizii.ro

Exceptându-l pe inculpatul Petrulian Gheorghe, ceilalţi inculpaţi menţionaţi au solicitat continuarea procesului penal pentru infracţiunea de abuz în serviciu în formă calificată, prevăzută de art.248, raportat la art.248[1] Cod penal.

Sub aspectul arătat, la solicitarea Înaltei Curţi, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie – Direcţia Naţională Anticorupţie a înaintat concluziile sale, aspectele analizându-se în prezenta decizie odată cu argumentarea soluţiilor legale ce-i vizează pe cei 5 inculpaţi.

Potrivit *art.18 Cod procedură penală, în caz de prescripţie a răspunderii penale, inculpatul poate cere continuarea procesului penal conform art.396 alin.7 şi 8 Cod procedură penală, (7) dacă inculpatul a cerut continuarea procesului penal potrivit art.18 şi se constată, ca urmare a continuării procesului penal, că sunt incidente cazurile prevăzute la art.16* alin.1 lit.a-*d, instanţa de judecată pronunţă achitarea. (8) Dacă inculpatul a cerut continuarea procesului penal potrivit art.18 şi se constată că nu sunt incidente cazurile prevăzute la art.16 alin.1 lit.a-d, instanţa de judecată pronunţă încetarea procesului penal.*

Din examinarea acestor dispoziţii legale rezultă că, prin solicitarea continuării procesului penal, inculpatul urmăreşte ca instanţa, în baza probelor administrate, să constate, după caz, că faptele fie nu există în materialitatea lor (art.16 alin.1 lit.a Cod procedură penală), fie că fapta nu este prevăzută de legea penală ori nu a fost săvârşită cu vinovăţia prevăzută de lege (art.16 alin.1 lit.b Cod procedură penală), fie că nu există probe că o persoană a săvârşit infracţiunea (art.16 alin.1 lit.c Cod procedură penală) ori, în sfârşit, că există o cauză justificativă sau de neimputabilitate (art.16 alin.1 lit.d Cod procedură penală).

În aceste ipoteze, luând act de cererea inculpaţilor de continuare a procesului penal, instanţa - în urma coroborării probelor administrate - dispune soluţia achitării, iar nu soluţia încetării procesului penal.

Judecătorul fondului, în urma cercetării judecătoreşti în cauză, după administrarea probelor, a constatat însă că niciuna dintre ipotezele anterior prezentate, şi care ar fi impus soluţia achitării acestor inculpaţi, nu este realizată în raport cu probatoriul administrat.

În apel, cei 5 inculpaţi menţionaţi mai sus, deci inclusiv inculpatul Petrulian Gheorghe, au criticat, printre altele, soluţia de condamnare pentru infracţiunea prevăzută de art.248, raportat la art.248[1] Cod penal (în cauză, judecătorul fondului aplicând la această încadrare juridică şi reţinerea formei continuate prevăzută de art.41 alin.2 Cod penal, *deşi prin procesul-verbal din 15 aprilie 2013 procurorul a înlăturat*-o), în esenţă, ei cerând

Stiripesurse.ro

achitarea, dar, cum s-a arătat, întrucât inculpatul Petrulian Gheorghe a solicitat încetarea procesului penal ca urmare a împlinirii termenului prescripţiei speciale, fără a solicita continuarea procesului penal, această cerere nu mai face posibilă examinarea, de către instanţa de apel, a temeiniciei soluţiei de condamnare pentru infracţiunea menţionată, astfel cum a fost dispusă prin sentinţa apelată.

Ca atare, examinând numai data sau, după caz, perioada săvârşirii infracţiunilor, aşa cum acestea sunt evidenţiate în actul de sesizare şi în hotărârea primei instanţe, Înalta Curte constată că pentru fapta pentru care inculpatul Petrulian Gheorghe a fost trimis în judecată şi condamnat de instanţa de fond, încadrată juridic în infracţiunea de abuz în serviciu în formă calificată, prevăzută de art.248, raportat la art.248[1] Cod penal, s-a împlinit termenul de prescripţie specială a răspunderii penale care, potrivit legii anterioare, ca lege penală mai favorabilă este de 15 ani (art.124 Cod penal anterior, raportat la art.122 alin.1 lit.b Cod penal anterior).

În aceste condiţii, Înalta Curte, în temeiul art.396 alin.6, raportat la art.16 alin.1 lit.f Cod procedură penală, va dispune, cu referire la infracţiunea prevăzută de art.248, raportat la art.248[1] Cod penal, soluţia încetării procesului penal ca urmare a împlinirii termenului de prescripţie specială a răspunderii penale în ce-l priveşte pe inculpatul Petrulian Gheorghe.

Cu referire la prescripţia specială a răspunderii penale în ce-i priveşte şi pe inculpaţii Minea Lizeta, Toader Gabriel Răsvan, Todiraş Ioan şi Luican Ion Mihai Florin, având în vedere că în concluziile înaintate Înaltei Curţi de către procuror la data 22 mai 2017 (vol.3 apel, fila 66) se menţionează că nu a intervenit o asemenea cauză de înlăturare a răspunderii penale, instanţa de apel va motiva soluţia odată cu analiza legii penale mai favorabile, a temeiurilor de drept şi doctrinei incidente.

Referitor la motivul de apel al parchetului şi al inculpaţilor, privind legea penală mai favorabilă, Înalta Curte constată că instanţa de fond a avut în vedere pentru stabilirea legii penale mai favorabile, atât disp. art.5 din Codul penal, cât şi***decizia nr.265/06 mai 2014 a Curţii Constituţionale a României, prin care s-a statuat că legea penală mai favorabilă trebuie stabilită şi aplicată într-o modalitate integrală, după caz, fie a legii anterioare, fie a legii noi,*** prin examinarea particularităţilor/datelor concrete ale fiecărei cauze penale, excluzând combinarea textelor celor două legi.

Aplicarea legii penale mai favorabile este reglementată prin dispoziţiile art.5 alin.1 din Codul penal, potrivit cu care „în cazul în care de

StudiiDeCaz.ro

la săvârşirea infracţiunii până la judecarea definitivă a cauzei au intervenit una sau mai multe legi penale, se aplică legea mai favorabilă”.

Instanţa de apel, în cursul deliberării, a examinat aspectul privind stabilirea legii penale mai favorabile distinct, pentru situaţia juridică a fiecărui inculpat, prin observarea deciziei nr.265/06 mai 2014 a Curţii Constituţionale.

La stabilirea legii penale mai favorabile, se impun a fi avute în vedere instituţiile de drept penal substanţial, privite comparativ în raport de succesiunea în timp a actelor normative, dar cu evitarea creării unei a treia legi, ceea ce nu este admis.

Ca urmare, având în vedere cele statuate, cu caracter obligatoriu, prin decizia nr.265/2014 a Curţii Constituţionale a României şi realizând o comparare a prevederilor din ambele coduri în raport cu fiecare criteriu de determinare (condiţiile de incriminare, de tragere la răspundere penale, de sancţionare) şi cu privire la fiecare instituţie incidentă în cauza penală dedusă judecăţii în apel, o evaluare finală a acestora, în vederea alegerii legii penale succesive care este mai blândă, în ansamblul dispoziţiilor sale, instanţa de apel constată că legea penală mai favorabilă este, în cazul fiecărui inculpat, fie legea penală nouă, fie legea penală veche, aceasta, raportat la concretul situaţiei juridice care atrage consecinţe juridice mai favorabile, după cum urmează:

-legea penală nouă pentru inculpaţii Alecu Ioan Niculae, Bejenaru Andrei Mihai, Diaconescu Ştefan;

-legea penală veche pentru inculpaţii Popoviciu Gabriel Aurel, Şerban Ilie Cornel, Pitcovici Petru Daniel, Luican Ion Mihai Florin, Todiraş Ioan, Toader Gabriel Răsvan, Minea Lizeta, Petrulian Gheorghe.

Astfel, sub aspect sancţionator, art.297 alin.1 Cod penal nou prevede închisoarea de la 2 la 7 ani şi interzicerea exercitării drepturilor de a ocupa o funcţie publică. Art.309 Cod penal nou prevede că fapta (art.297 Cod penal) care a produs consecinţe deosebit de grave, sub aspectul limitelor speciale ale pedepsei prevăzute de lege, se majorează cu jumătate, în condiţiile în care infracţiunea prevăzută de art.248, raportat la art.248[1] din Codul penal anterior era pedepsită cu închisoarea de la 5 la 15 ani şi interzicerea unor drepturi. Deci, art.297 alin.1 Cod penal, cu aplicarea art.309 Cod penal, are limite speciale ale pedepsei de la 3 la 10 ani şi 6 luni.

În ce priveşte infracţiunea de dare de mită, prevăzută de art.255 alin.1 Cod penal anterior, pedeapsa era de la 6 luni la 5 ani, în condiţiile în care art.290 Cod penal nou prevede pedeapsa de la 2 la 7 ani închisoare.

StudiiDeDrept.ro

Incriminarea infracţiunii prevăzută de art.264 Cod penal anterior (favorizarea infractorului) prevede pedeapsa de la 3 luni la 7 ani închisoare, iar în actualul cod, infracţiunea de favorizare a făptuitorului (art.269 Cod penal nou) este pedepsită cu închisoarea de la unu la 5 ani sau cu amendă.

Având în vedere însă că inculpaţii Şerban Ilie Cornel şi Pitcovici Petru Daniel, la fel şi inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel, au săvârşit infracţiunile pentru care au fost trimişi în judecată şi condamnaţi de instanţa de fond în condiţiile concursului real, tratamentul sancţionator fiind mai blând în accepţiunea codului penal anterior (art.33 lit.a, art.34 lit.b)***sporul fiind facultativ***. Or, în condiţiile noului cod penal, regimul sancţionator al concursului de infracţiuni (art.39 alin.1 lit.b) prevede că sporul este obligatoriu (fiind o treime din totalul celorlalte pedepse stabilite).

Art.248, raportat la art.248[1] Cod penal anterior (pentru ceilalţi inculpaţi menţionaţi mai sus) prevede pedeapsa închisorii de la 5 la 15 ani, în condiţiile în care infracţiunea prevăzută de art.297 alin.1, cu referire la art.309 Cod penal nou, are limite speciale închisoarea de la 3 la 10 ani şi 6 luni, deci limita maximă este mai mare.

În concluzie, sub aspectul stabilirii legii penale mai favorabile, în apelul parchetului solicitându-se ca aceasta să fie legea penală anterioară, se constată că acest motiv de apel nu este fondat.

Înalta Curte examinând un motiv de apel comun al inculpaţilor, cu excepţia inculpaţilor Şerban Ilie Cornel şi Pitcovici Petru Daniel, respectiv aplicabilitatea în prezenta cauză penală a deciziei nr.405/2016 a Curţii Constituţionale a României, prin aceasta instanţa de contencios constituţional constatând că dispoziţiile art.246 din Codul penal 1969 şi ale art.297 alin.1 din Codul penal sunt constituţionale în măsura în care prin sintagma „îndeplineşte în mod defectuos” din cuprinsul acestora se înţelege „îndeplineşte prin încălcarea legii”.

Instanţa de apel apreciază că această decizie a Curţii Constituţionale nu este de natură a influenţa în concret răspunderea penală a inculpaţilor pentru că, potrivit încadrării faptelor pentru care aceştia (exceptându-i pe cei doi deja arătaţi) au fost trimişi în judecată (fie autori, fie participaţie secundată sub forma complicităţii), faptele au fost încadrate juridic în infracţiuni potrivit legii penale anterioare, faptele constituind infracţiuni şi potrivit legii penale actuale, inculpaţii fiind trimişi în judecată pentru încălcarea dispoziţiilor legale prevăzute de „legislaţia primară”.

Curtea Constituţională a statuat prin decizia nr.405/2016 invocată, că îndeplinirea ori îndeplinirea defectuoasă a unui act trebuie analizată prin

Stiri Judiciare RO

raportare la atribuţiile de serviciu reglementate prin legislaţia primară (legi, ordonanţe de urgenţă şi ordonanţe ale Guvernului).

Înalta Curte apreciază - chiar în condiţiile în care noua incriminare a faptelor de abuz în serviciu, indiferent de subiectul pasiv, este cea prevăzută de art.297 Cod penal, actual, text examinat de decizia nr.405/2016 invocată, aceasta incluzând implicit, pentru aceeaşi raţiune juridică, şi referirea la art.248 Cod penal anterior - că în cauza penală de faţă aceasta nu este de natură să aibă ca efect soluţia achitării în temeiul art.16 alin.1 lit.b Cod procedură penală, pentru argumentele următoare:

Astfel, Curtea Constituţională a statuat că numai comportamentul care constă în „încălcarea legislaţiei primare", adică a legii emisă de puterea legiuitoare - Parlamentul - dar şi a ordonanţelor Guvernului şi ordonanţelor de urgenţă ale Guvernului - poate avea o consecinţă penală; Curtea Constituţională a constatat că sintagma „îndeplineşte în mod defectuos" din cuprinsul dispoziţiilor art.246 din Codul penal din 1969 şi ale art.297 alin.1 din Codul penal nu poate fi interpretată decât în sensul că îndeplinirea atribuţiilor de serviciu se realizează *„prin încălcarea legii".*

Potrivit pct.1 al dispozitivului deciziei nr.405/2016 pronunţată de C.C.R., textul art.297 C.pen. a fost declarat constituţional numai în măsura în care prin sintagma *„îndeplineşte în mod defectuos"* din cuprinsul acestora se înţelege ***„îndeplineşte prin încălcarea legii".***

Înalta Curte constată că această decizie a C.C.R. nu este una care declară neconstituţionalitatea unui text de lege, ci este ***o decizie interpretativă***, care nu intră sub incidenţa art.147 alin.1 din Constituţia României.

În consecinţă, procedând la ***interpretarea textului art.297 C.pen. prin prisma deciziei nr.405/2016 a C.C.R***., ar rezulta următorul text de lege pentru incriminarea faptei de abuz în serviciu:

Fapta funcţionarului public care, în exercitarea atribuţiilor de serviciu, nu îndeplineşte un act sau îl îndeplineşte ***prin încălcarea legii*** *şi prin aceasta cauzează o pagubă ori o vătămare a drepturilor sau intereselor* legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice se *pedepseşte cu închisoarea de la 2 la 7 ani şi interzicerea exercitării* dreptului de a ocupa o funcţie publică.

În acord cu doctrina juridică, Înalta Curte reţine astfel că decizia nr.405/2016 pronunţată de C.C.R. - invocată în apărare de inculpaţii apelanţi (autori, complici ai infracţiunii de abuz în serviciu) - nu a constatat neconstituţionalitatea textului incriminator, natura sa fiind doar una „interpretativă", că decizia nu a dezincriminat fapta de abuz în serviciu, fiind cunoscut că numai cel care „incriminează" (adică stabileşte că o faptă este

Stiripesurse.ro

infracţiune) are competenţa şi să „dezincrimineze” (să scoată fapta din categoria infracţiunilor).

În concluzie, instanţa de apel reţine că decizia nr.405/2016 a Curţii Constituţionale a României nefiind una de dezincriminare a faptei prevăzută de art.297 Cod penal, este una de interpretare pe viitor a textului incriminator pentru faptele de abuz în serviciu. Fiind o decizie interpretativă, textul incriminator al faptei de abuz în serviciu este constituţional dacă sintagma contestată se interpretează, în cauza concretă, în sensul menţionat în decizia instanţei de contencios constituţional.

În prezenta cauză, astfel cum se va detalia şi argumenta, faptele de abuz în serviciu pentru care inculpaţii (autori, participanţi secundari sub forma complicităţii) au fost trimişi în judecată şi condamnaţi de instanţa de fond, se referă la***încălcări ale „legislaţiei primare”, acestea fiind prioritar menţionate în actul de sesizare şi în sentinţa apelată.***

Împrejurarea că atât în rechizitoriu, cât şi în sentinţă se fac referiri şi la ***„legislaţia secundară”,*** nu justifică, prin simpla invocare a deciziei nr.405/2016 a Curţii Constituţionale, soluţia de achitare în temeiul art.16 alin.1 lit.b Cod procedură penală (dezincriminarea faptei/fapta nu este prevăzută de lege), astfel cum a fost formulată de inculpaţi.

În „legislaţia primară” (legi, OG, OUG) sunt prevăzute obligaţii (îndatoriri fundamentale, generale şi de esenţă pentru domeniile de activitate ale autorităţilor şi instituţiilor publice, care revin funcţionarilor publici ce îşi desfăşoară activitatea în cadrul acestora şi, respectiv, pentru anumite categorii de funcţionari publici, „legislaţia primară” reglementând domenii de importanţă economică, socială, organizatorică, general sau special (agricultură, industrie, energie, ape, mediu, teritoriu, învăţământ, sănătate, educaţie) ar fi imposibil să stabilească pentru fiecare funcţionar (de rang înalt sau de execuţie), pentru fiecare funcţie ori pentru fiecare angajat, obligaţiile de serviciu (aceste funcţii fiind cu multiple particularităţi).

În viaţa cotidiană a existenţei oricărui domeniu de activitate în care lucrează funcţionari publici, este firesc ca detalierea, concretizarea, delimitarea, stabilirea obligaţiilor, îndatoririlor, atribuţiilor, sarcinilor de serviciu fundamental prevăzute în „Legislaţia primară” să se realizeze ulterior edictării unei legi sau emiterii unei Ordonanţe de Guvern sau a unei Ordonanţe de Urgenţă a Guvernului, dar în corelaţie şi în conformitate cu legea, cu O.G. sau O.U.G. respective, prin „legislaţie secundară” (Hotărâre Guvern, ordin al ministrului de resort, norme de aplicare ş.a.) sau chiar prin alte acte normative de interes intern (ordine, ordine de serviciu, decizii, norme interne, fişa postului).

Stiripesurse.ro

De altfel, este frecvent utilizată în elaborarea legislaţiei, metoda prevederii în chiar legea, OUG sau OG respectivă, a unui text care prevede expres obligaţia emiterii unui act normativ subsecvent (a unei legislaţii secundare) prin care să se detalieze, printre altele, obligaţiile, îndatoririle de serviciu sau profesionale ale funcţionarilor.

Multitudinea, complexitatea, apariţia de situaţii noi întâmplate într-un domeniu reglementat impus autorităţilor şi instituţiilor publice de către autorităţile legiuitoare, printre altele, legate şi de proprietatea funciară, patrimoniu, dreptul de proprietate publică şi dreptul de proprietate privată asupra terenurilor, învăţământul superior face imposibil, obiectiv, ca acestea să fie integrate în „legislaţia primară”, ***în lipsa „legislaţiei secundare”, doar prin examinarea normelor generale din „legislaţia primară”, niciun funcţionar public nu ar fi în măsură să-şi îndeplinească, în concret, la locul de muncă, în profesia ori funcţia încredinţată, atribuţiile, sarcinile, îndatoririle, obligaţiile de serviciu specifice funcţiei îndeplinite şi pentru care a fost/este angajat, primeşte salariu din partea instituţiei în serviciul căreia s-a aflat/se află.***

Înalta Curte reţine că aceasta explică împrejurarea că, pe lângă actele normative specifice „legislaţiei primare” este necesară şi trimiterea la actele normative aparţinând „legislaţiei secundare” astfel cum s-a procedat în rechizitoriu şi sentinţa apelată.

De altfel, chiar în decizia nr.405/2016 a C.C.R. se arată că prin adoptarea unor acte de reglementare secundară se detaliază legislaţia primară, aceste acte de reglementare secundară fiind emise în limitele şi potrivit normelor care le ordonă.

Sub aspectul menţionat, inculpaţii apelanţi Alecu Ioan Niculae şi Diaconescu Ştefan, invocând incidenţa deciziei nr.405/2016 a Curţii Constituţionale, şi motivând că atribuţiile lor de serviciu erau stabilite numai prin Carta Universitară, iar nu prin legislaţie primară (Constituţie, Legea nr.84/1995, Legea nr.213/1998, Legea nr.18/1991, Legea nr.128/1997, Legea nr.1/2000), au susţinut că nu se poate reţine că au săvârşit infracţiunea de abuz în serviciu.

Înalta Curte constată, pentru început, că rolul legal al instituţiei de învăţământ superior al cărei reprezentanţi în funcţia cea mai înaltă a fost inculpatul Alecu Ioan Niculae, la fel, în funcţia de secretar ştiinţific inculpatul Diaconescu Ştefan, era cel stabilit prin Legea nr.84/1995 privind învăţământul şi cu referire la demnitatea de cadru didactic, Legea nr.128/1997 privind statutul cadrelor didactice. Corelativ acestora, Carta Universitară, act care dezvoltă autonomia universitară, dă dreptul

Stiripesurse.ro

comunităţii universitare să îşi stabilească misiunea proprie, strategia instituţională, structura, activitatea, organizarea şi funcţionarea proprie, gestionarea resurselor materiale şi umane, dar cu respectarea strictă a legislaţiei în vigoare. Carta Universitară nu implică existenţa unei autonomii de reglementare şi de decizie a instituţiei de învăţământ superior în afara cadrului legal care este general obligatoriu, autonomia universitară exprimată în Carta Universitară, aprobată de senatul universitar, trebuind să concorde legislaţiei în vigoare.

Art.92 din Legea nr.84/1995 - Legea învăţământului - în vigoare la datele activităţilor infracţionale ce formează cauza penală de faţă (act normativ abrogat prin Legea nr.1/2011) defineşte autonomia universitară, respectiv domeniile vizate şi modalitatea prin care se realizează, reglementând şi faptul că în cartă (aceea a instituţiei de învăţământ superior – în domeniul concret), adoptată în condiţiile legii de senatul universitar, sunt cuprinse ansamblul de drepturi şi obligaţii, precum şi normele care reglementează viaţa comunităţii universitare în spaţiul universitar propriu, universităţile nu pot avea libertatea deplină de a stabili atribuţiile şi competenţele structurilor, fără o intervenţie a statului (autorităţi publice, ministerul de resort).

Reluând examinarea unui alt motiv de apel comun susţinut de SC Băneasa Investments S.A., SC Băneasa Rezidential SRL, SC Băneasa Business and Technology Park SA şi de inculpaţi (instanţa de apel nu-l va include şi pe inculpatul Petrulian Gheorghe a cărei poziţie procesuală în apel a fost expusă), care - în opinia acestora - ar justifica soluţia de „trimitere a cauzei spre rejudecare la instanţa de fond” deoarece judecătorul de la instanţa de fond: *-nu a motivat sentinţa în fapt şi în* drept; - a copiat rechizitoriul; - nu a deliberat;- nu a stabilit si*tuaţia de fapt şi vinovăţia inculpaţilor;- a dispus condamnarea pentru infracţiunea de abuz în serviciu în formă calificată şi continuată (sau pentru complicitate la* aceasta în ce*-i priveşte pe inculpaţii Popoviciu Gabriel Aurel şi Bejenaru* Andrei Mihai) *fără a individualiza şi analiza fiecare act material component* al formei continuate;*-nu a stabilit cuantumul prejudiciului, condiţie indispensabilă realizării elementelor constitutive ale infracţiunii arătate;* -nu a motivat alegerea legii penale mai favorabile;*-nu a analizat apărările formulate de toate părţile şi de inculpaţi; -a lăsat nesoluţionată acţiunea civilă, dar a şi disjuns*-o, deci nu s*-a pronunţat asupra acţiunii civile alăturată acţiunii penale; -a dispus disjungerea acţiunii civile, direct prin sentinţă, dispoziţie apreciată ca nelegală de către apărare, deoarece o asemenea soluţie se poate dispune numai printr-o încheiere pronunţată în contradictorialitate, încheiere care este definitivă de la l*ege;*-deşi la*

Stiripecurs.ro

termenele de judecată când au avut loc dezbaterile, a dat cuvântul şi părţilor Băneasa, prin sentinţă nu s-a pronunţat şi în ce le priveşte.

Toate criticile sunt subsumate încălcării dreptului la un proces echitabil, statuat şi prin jurisprudenţa CEDO, încălcarea dublului grad de jurisdicţie pentru că instanţa de control judiciar nu are posibilitatea analizării motivelor de nelegalitate sau de netemeinicie a sentinţei aceasta, practic, deşi însumează peste 284 pagini, nu există, astfel că judecarea cauzei ar parcurge numai faza apelului, astfel fiind încălcat şi art.13 din Convenţie.

Înalta Curte a apreciat că aceste critici, ca motive de apel, nu sunt întemeiate pentru următoarele considerente:

În primul rând, se constată că faptele ce formează obiectul judecăţii s-au desfăşurat pe perioada anilor 2000 - 2001 - 2004, urmărirea penală a fost finalizată la 17 decembrie 2012, cauza fiind înregistrată pe rolul instanţei competente, la 20 decembrie 2012, soluţia în fond pronunţându-se la 23 iunie 2016. În apel, cum s-a mai arătat, dosarul nr.9577/2/2012 a fost înregistrat pe rolul Înalte Curţi de Casaţie şi Justiţie la data de 3 martie 2017.

Criticile arătate au fost încadrate de apărare, practic, în ipotezele prevăzute de ***art.421 pct.2 lit.b Cod procedură penală***, însă niciuna dintre aceste critici nu sunt întemeiate deoarece trimiterea cauzei spre rejudecare aceleiaşi instanţe se poate dispune, potrivit textului, numai dacă judecarea cauzei la acea instanţă a avut loc în lipsa unei părţi nelegal citate sau care, legal citată, a fost în imposibilitate de a se prezenta şi de a înştiinţa instanţa despre această imposibilitate, invocată de acea parte, atunci când instanţa nu s-a pronunţat asupra unei fapte reţinute în sarcina inculpatului prin actul de sesizare sau asupra acţiunii civile, ori când există vreunul din cazurile de nulitate absolută, cu excepţia cazului de necompetenţă, când se dispune rejudecarea de către instanţa competentă, deci cele trei situaţii sunt limitativ şi expres prevăzute ca temei al unei soluţii de desfiinţare a sentinţei şi, corelativ, de trimitere a cauzei la fond pentru rejudecare.

Cu referire la apelul inculpatului Şerban Ilie Cornel, un motiv susţinut de acesta ca temei pentru soluţia prevăzută de art.421 pct.2 lit.b Cod procedură penală se referă la faptul că în actul de sesizare s-ar fi reţinut că trimiterea în judecată s-a dispus pentru complicitate la infracţiunea de dare de mită (art.26 Cod penal, raportat la art.255 alin.1 Cod penal), instanţa de fond pronunţând condamnarea numai pentru o singură acţiune/act material.

Verificând critica inculpatului - reţinându-se că trimiterea sa în judecată s-a făcut pentru o faptă de complicitate la infracţiunea de dare de mită, situaţia de fapt fiind descrisă, din perspectiva inculpatului, corelativ

StiriJuridice.ro

unei singure acţiuni - se constată că este neîntemeiată, pentru următoarele motive:

Astfel, cu privire la infracţiunea de complicitate la dare de mită, Înalta Curte constată că la secţiunea din rechizitoriu ***„în drept”*** se arată că „Fapta *inculpatului Şerban Ilie Cornel, în calitate de director general al D.G.I.P.I.,* de a-*i promite, la data de 15.01.2009, martorului denunţător Motoc Ion o funcţie în cadrul direcţiei anterior amintită ca fiind recompensa primită de la* inculpatul Popoviciu Aurel Gabriel pentru a nu efectua actele *premergătoare în dosarul de urmărire penală 206/P/2006 potrivit măsurilor dispuse de procuror prin Ordonanţa de delegare şi pentru a obţine o soluţie de neîncepere a urmăririi penale faţă de acesta din urmă, care îl viza, întruneşte elementele constitutive ale infracţiunii de complicitate la dare de mită, prev şi ped. de art. 26, rap. la art. 255 alin 1 C.p cu referire la art. 6 şi 7 din Legea 78/2000”.*

De asemenea, se constată că la pct.5 din dispozitivul sentinţei atacate, inculpatul Şerban Ilie Cornel a fost condamnat pentru această infracţiune pentru care a fost trimis în judecată (complicitate la dare de mită).

În consecinţă, Înalta Curte constată că nu există nicio necorelare între fapta menţionată în rechizitoriu şi cea pentru care a fost condamnat în primă instanţă (încadrată juridic ca fiind complicitate la dare de mită).

Din simpla examinare a dispozitivului rechizitoriului în care s-a dactilografiat *„infracţiunile”* rezultă, fără niciun dubiu, că folosirea pluralului pentru infracţiunea de corupţie este doar o simplă greşeală de dactilografiere, fără nicio legătură cu obiectul trimiterii în judecată a inculpatului.

În ce priveşte criticile părţilor apelante şi a inculpaţilor apelanţi, în sensul că sentinţa nu este motivată, că judecătorul fondului nu ar fi deliberat, că aşa-zisa motivare înseamnă copierea de către instanţa de fond a rechizitoriului, Înalta Curte apreciază că şi aceasta este neîntemeiată pentru următoarele motive:

Conţinutul sentinţei este cel prevăzut de art.402-404 Cod procedură penală, chiar dacă cuprinsul părţii expozitive nu este întotdeauna sistematizat, însă, astfel cum s-a reţinut în ***Avizul nr.11 (2008) al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni în atenţia Comitetului de Miniştri al Consiliului Europeni,*** obligaţia instanţei de a-şi motiva hotărârea nu trebuie înţeleasă ca necesitând un răspuns detaliat la fiecare argument invocat în sprijinul unui mijloc de apărare ridicat.

În ***jurisprudenţa C.E.D.O.*** s-a arătat că pentru a răspunde cerinţelor procesului echitabil, motivarea trebuie să evidenţieze că judecătorul a

Stiri Juridice.ro

examinat cu adevărat chestiunile esenţiale ce i-au fost prezentate (CEDO: cauza Helle c.Finlandei din 19 februarie 1997, Perez c. Franţei, Hotvan der Hurk c. Olandei din 19 aprilie 1994, cauza Boldea c. României din 15 februarie 2007). În spiritul art.6 din Convenţie, CEDO a arătat, în numeroase hotărâri, că *„motivarea deciziilor nu trebuie interpretată ca impunând un răspuns detaliat pentru toate argumentele avansate de către părţi. Hotărârile judecătoreşti trebuie motivate astfel încât să indice de o manieră suficientă motivele pe care se fondează” (CEDO, secţia I decizia* Driemond Bouw c. Olanda, 2 februarie 1999, CEDO Marea Ca*meră, Garcia* Ruiz c. Spania, 21.01.1999).

În prezenta cauză, judecătorul fondului a reţinut că situaţia de fapt pe care a stabilit-o în urma cercetării judecătoreşti, prin administrarea nemijlocită a probelor, este cea descrisă în actul de sesizare, iar argumentele expuse, chiar dacă sunt rezumative, ţin de modul în care judecătorul şi-a sistematizat hotărârea, implicarea fiecărui inculpat fiind raportată la situaţia de fapt şi textele incriminatorii corelative acesteia.

Cu privire la latura civilă a cauzei şi soluţia dispusă de instanţa de fond, Înalta Curte reţine că, în fapt, ***judecătorul fondului a dispus disjungerea acţiunii civile***, pentru această concluzie fiind următoarele argumente de drept:

Potrivit dispoziţiilor art.19 alin.4 Cod procedură penală, acţiunea civilă se soluţionează în cadrul procesului penal, dacă prin aceasta nu se depăşeşte durata rezonabilă a procesului.

Art.26 alin.1 Cod procedură penală prevede că ***instanţa poate dispune disjungerea acţiunii civile*** când soluţionarea acesteia determină depăşirea termenului rezonabil de soluţionare a acţiunii penale. Soluţionarea acţiunii civile rămâne în competenţa instanţei penale, alin.2 al textului prevăzând că disjungerea se dispune de către instanţă, din oficiu, ori la cererea procurorului sau a părţilor. Alin.5 al art.26 Cod procedură penală prevede că încheierea prin care se disjunge acţiunea civilă este definitivă.

Înalta Curte constată că în ***cauza Tonchev c. Bulgaria, 19 noiembrie 2009, C.E.D.O.*** a reiterat obligaţia statelor care, în cazul în care este prevăzut în legislaţia internă dreptul persoanei vătămate de a cere despăgubiri prin exercitarea acţiunii civile în procesul penal, această cerere ***să fie soluţionată chiar dacă procesul penal a încetat prin intervenirea prescripţiei răspunderii penale, iar nu să o lase nesoluţionată astfel încât aceasta să fie obligată să deschidă o nouă procedură judiciară în faţa instanţei civile.***

Stiri Juridice

Interpretând dispoziţiile de procedură evocate, rezultă că soluţia de „disjungere” dispusă de instanţa de fond prin sentinţă este nu numai legală, dar şi corect justificată sub aspectul îndeplinirii condiţiilor prevăzute de lege, existând perspectiva ca soluţionarea pretenţiilor civile să provoace întârzierea soluţionării acţiunii penale.

Cu privire la disjungerea acţiunii civile de către instanţa de fond (soluţie criticată de apelanţii-inculpaţi printre motivele de apel), Înalta Curte mai reţine următoarele:

Aşa cum legal s-a menţionat în sentinţa atacată, acţiunea civilă exercitată în procesul penal - chiar disjunsă de acţiunea penală - rămâne în competenţa instanţei de drept penal, iar nu a instanţei de drept civil - regulamentul stabilind operaţiunile cu specific administrativ-judiciar ulterioare disjungerii (formarea noului dosar, etc.).

De asemenea, acţiunea civilă exercitată în procesul penal, după disjungere, este soluţionată conform normelor de drept procesual penal, ea rămânând în competenţa instanţei de drept penal.

Disjungerea acţiunii civile nu echivalează cu reluarea de la început a soluţionării acesteia deoarece, ca şi în prezenta cauză penală, constituirea ca parte civilă a celor două entităţi juridice (statul român şi USAMV Bucureşti) a avut loc în etape mult anterioare dispoziţiei de disjungere (rechizitoriu, pag.574-578), astfel că întreaga procedură de judecare a cauzei, atât sub aspectul laturii penale, cât şi sub aspectul a laturii civile a cauzei (administrarea probelor referitoare la ambele laturi ale cauzei penale), a avut loc - până la dispunerea disjungerii acţiunii civile prin sentinţa atacată - în contradictoriu cu aceste două părţi civile.

Din examinarea textului art.26 alin.5 C.pr.pen., care se referă la „încheiere”, nu rezultă că instanţa nu poate dispune disjungerea acţiunii civile prin sentinţă, ci doar că se prevede că „disjungerea acţiunii civile” ***se poate face oricând în cursul judecăţii***, chiar la termenele anterioare dezbaterilor, legiuitorul stabilind însă expres că „încheierea” este „definitivă”, aceasta tot ca o preocupare a legiuitorului de a nu fi tergiversată judecarea cauzei penale prin apelarea/atacarea separată a „încheierii de disjungere”.

Potrivit dispoziţiilor art.420 alin.8 Cod procedură penală, instanţa de apel verifică hotărârea atacată pe baza lucrărilor şi a materialului din dosarul cauzei, precum şi a oricăror probe administrate în faţa instanţei de apel, alin.9 al textului prevăzând că instanţa de apel, motivat, poate da o nouă apreciere probelor.

Raportând aceste texte de procedură, care stabilesc modul în care instanţa de apel trebuie să evalueze legalitatea şi temeinicia sentinţei

Stiri Procese.ro

apelate, se reţine că hotărârea cuprinde descrierea faptelor de care sunt acuzaţi inculpaţii şi care au constituit obiectul trimiterii lor în judecată, încadrarea juridică dată acestora prin actul de sesizare (pentru inculpaţii Minea Lizeta, Toader Gabriel Răzvan, Todiran Ioan, Luican Ion Mihai Florin şi Petrulian Gheorghe, încadrarea juridică din actul de sesizare corectat prin procesul verbal din 15 aprilie 2013 este infracţiunea de abuz în serviciu în formă calificată, prevăzută de art.248 raportat la art.248[1] Cod penal, în condiţiile în care în dispozitivul sentinţei este menţinută încadrarea juridică corelativă formei continuate, prevăzută de art.41 alin.2 Cod penal), încadrarea juridică reţinută de instanţă, motivarea soluţiei pe latură penală prin probatoriul administrat şi readministrat, motivarea soluţiei cu privire la disjungerea laturii civile.

Pe de altă parte, în conformitate cu dispoziţiile art.417 Cod procedură penală, apelul este cale ordinară de atac care devoluează integral cauza, însă în limitele prev. de art.417 C.pr.pen., cauza fiind examinată sub toate aspectele de fapt şi de drept, motiv pentru care celelalte critici ale apelanţilor subsumate soluţiei trimiterii cauzei pentru a fi rejudecată, vor fi analizate în apelul părţii sau al inculpatului care a încadrat-o ca atare.

În ce priveşte apelurile declarate de SC Băneasa Investments SA, SC Băneasa Rezidenţial SRL, SC Băneasa Business and Technology Park SA, critica lor fiind îndreptată şi împotriva încheierii de la termenul de judecată 21 octombrie 2013, moment la care judecătorul fondului „a luat act” că acestea „sunt părţi” în alte şedinţe publice de judecată fiind conceptate fie ca părţi civile, fie ca părţi responsabile civilmente, calităţi în care au şi pus concluzii în dezbateri, sunt de reţinut următoarele: rechizitoriul înaintat instanţei la 17 decembrie 2012, în partea dispozitivă, a menţionat că în cauza penală nr.206/P/2006 s-au constituit părţi civile Statul român, reprezentat de Ministerul Finanţelor Publice, şi Universitatea de Ştiinţe Agronomice şi Medicină Veterinară Bucureşti. Judecătorul fondului, la 23 iunie 2016, printre altele, motivează că disjunge acţiunea civilă şi pentru „stabilirea cadrului procesual” al laturii civile.

Revenind la rechizitoriu, acesta nu a reţinut în sarcina inculpaţilor trimişi în judecată la 17 decembrie 2012 pentru acuzaţiile pentru care au fost urmăriţi penal (abuz în serviciu în formă continuată şi calificată, alţii, abuz în serviciu şi/sau dare de mită (autor şi complicitate) sau favorizarea infractorului, săvârşirea vreunei infracţiuni în raport de aceste societăţi comerciale. Prin sentinţa atacată, instanţa de fond s-a pronunţat în exclusivitate pe latura penală a cauzei, pentru fapte şi împrejurări în care s-au săvârşit acestea în perioada 2000-2001-2004, în legătură cu terenul

Stiri Pe Surse.ro

de 226,61 ha aferent Fermei Băneasa şi aportarea dreptului de proprietate asupra terenului la capitalul social, cu consecinţa prejudicierii USAMV Bucureşti şi a statului. În cauza penală, soluţionată în fond prin sentinţa penală nr.115 din 23 iunie 2016, niciunul dintre inculpaţii implicaţi în activitatea infracţională nu a fost achitat, astfel că inserarea, în dispozitivul hotărârii, a textului art.25 alin.5 Cod procedură penală este o simplă eroare materială, dovadă fiind şi faptul că ***latura civilă a cauzei de faţă, disjunsă, este în curs de cercetare judecătorească la instanţa de fond competentă*** (dosarul nr.4445/2/2016), situaţie în care menţionarea în dispozitiv a menţinerii măsurilor asiguratorii s-a întreprins pentru a se evita ascunderea, distrugerea, înstrăinarea sau sustragerea de la urmărire a bunurilor care pot face obiectul, printre altele, a reparării pagubei (art.249 Cod procedură penală).

Pe de altă parte, art.417 alin.1 Cod procedură penală prevede că instanţa judecă apelul în raport cu calitatea pe care apelantul o are în proces, iar potrivit art.409 lit.f Cod procedură penală, printre persoanele care pot declara apel, este menţionată şi orice persoană fizică sau juridică ale cărei drepturi legitime au fost vătămate nemijlocit printr-o măsură sau printr-un act al instanţei, în ceea ce priveşte dispoziţiile care au provocat asemenea vătămare.

Chiar dacă sentinţa apelată a fost pronunţată în contradictoriu cu cele trei persoane juridice, calea de atac este nefondată întrucât prin sentinţa nu s-a statuat nimic cu privire la acestea pe latura penală (motivarea căii de atac a apelului de către cele trei persoane juridice este orientată, în special, în susţinerea legalităţii activităţilor ce au vizat terenul fermei Băneasa) şi în baza dispoziţiilor art.421 pct.1 lit.b Cod procedură penală, apelurile acestora vor fi respinse.

Referitor la critica inculpaţilor în legătură cu greşita opţiune a disjungerii laturii civile, Înalta Curte, având în vedere că acuzaţiile de abuz în serviciu (autorat, complicitate) au avut ca urmare imediată o vătămare materială, producerea unui prejudiciu, ***chiar potrivit raportului de expertiză privind evaluarea terenului şi construcţiilor edificate pe acesta, administrat(e) de USAMV Bucureşti, realizat în exclusivitate la solicitarea inculpaţilor Popoviciu Gabriel Aurel şi Bejenaru Andrei Mihai, însuşit ca atare de inculpaţii Alecu Ioan Niculae şi Diaconsescu Ştefan, realizat în vederea cooptării universităţii printre acţionarii SC Log Trans SA (vol.8 urmărire penală, file 184-221), întocmit în iulie 2000, chiar pentru terenul Fermei Băneasa a stabilit valoarea de 4.391.147 lei, deci peste limita prevăzută de art.146 Cod penal din 1969 (pagubă mai mare de 200.000 lei) sau de cea prevăzută de art.183***

Stiri Pesuliscd.ro

Cod penal din 2009 (peste 2.000.000 lei), ceea ce reprezintă consecinţele deosebit de grave (în actul de sesizare s-a reţinut că imobilele au fost subevaluate).

Situaţia de fapt. Apelurile inculpaţilor:

Consideraţii şi contextul în care, cu nesocotirea regimului juridic al terenului Fermei Băneasa, inculpaţii (cu excepţia inculpaţilor Şerban Ilie Cornel şi Pitcovici Petru Daniel), au păgubit statul român şi Universitatea de Ştiinţe Agricole şi Medicină Veterinară Bucureşti:

Începând cu anul 1995, USAMV Bucureşti este ***instituţie de stat cu atribuţii în domeniul învăţământului superior agricol şi de medicină veterinară, dar şi de cercetare ştiinţifică*** (art.55 alin.2 din Legea nr.84/1995 a învăţământului), art.80 din legea amintită prevăzând că se pot organiza activităţi de cercetare – dezvoltare, inovare, creaţie, proiectare, consultanţă, etc. în departamentele, catedrele sau unităţile proprii de cercetare şi de producţie.

În vederea desfăşurării activităţii didactice, ştiinţifice şi practice agricole, încă din ***anul 1929*** universitatea agricolă a fost „înzestrată” şi i s-au „afectat” terenuri (Legea promulgată prin Înaltul Decret Regal nr.2746/31 iulie 1929, M.O. nr.169 Partea I din 1 august 1929, şi procesul-verbal din 31 iulie 1929 ***astfel că terenurile, în mod expres, au avut o anumită afectaţiune, direct legată de atribuţii în domeniul învăţământului superior agricol şi de medicină veterinară, dar şi de cercetare ştiinţifică).***

Art.25 alin.2 al actului prevedea că ***terenurile şi clădirile aferente nu se vor putea înstrăina nici în tot şi nici în parte pentru orice destinaţie ar fi*** (proprietăţile de la sediu, din jurul şcolii, Ferma Experimentală Băneasa, vie în comuna Pietroasele, jud.Buzău).

Ulterior, potrivit art.51 din Decretul nr.266/1948 pentru organizarea Ministerului Învăţământului Public se prevedea că bunurile mobile şi imobile folosite cu orice titlu de instituţiile şcolare de orice grad şi categorie …administrate sau dependente de Ministerul Învăţământului Public sunt proprietatea statului şi date în folosinţa Ministerului Învăţământului Public.

Până în anul 1989, terenurile USAMV Bucureşti au fost administrate în cadrul IAS-urilor, Staţiunilor didactice experimentale.

Înainte de examinarea legislaţiei incidente în prezenta cauză, înalta Curte apreciază necesară menţionarea următoarelor aspecte:

Potrivit ***legii fundamentale a României (art.136 din Constituţie):***

Proprietatea

(1) Proprietatea este publică sau privată.

Stiridrept.ro

(2) Proprietatea publică este garantată şi ocrotită prin lege şi aparţine statului sau unităţilor administrativ-teritoriale.

(3) Bogăţiile de interes public ale subsolului, spaţiul aerian, apele cu potenţial energetic valorificabil, de interes naţional, plajele, marea teritorială, resursele naturale ale zonei economice şi ale platoului continental, precum ***şi alte bunuri stabilite de legea organică, fac obiectul exclusiv al proprietăţii publice.***

(4) ***Bunurile proprietate publică sunt inalienabile.*** *În condiţiile legii organice, ele pot fi date în administrarea regiilor autonome ori instituţiilor publice sau pot fi concesionate ori închiriate; de asemenea, ele pot fi date în folosinţă gratuită instituţiilor de utilitate publică.*

(5) Proprietatea privată este inviolabilă, în condiţiile legii organice.

Legea organică despre care se face vorbire în Constituţia României este Legea nr.213/1998 privind bunurile proprietate publică, care are ca anexă *„LISTA cuprinzând unele bunuri care alcătuiesc domeniul public al statului şi al unităţilor administrativ-teritoriale**)

**) Enumerarea din prezenta anexă are un caracter exemplificativ".*

Conform acestei legi organice privind bunurile proprietate publică (pct.I.5):

*I. *) Domeniul public al statului este alcătuit din următoarele bunuri:*

1. bogăţiile de orice natură ale subsolului, în stare de zăcământ;

2. spaţiul aerian;

3. apele de suprafaţă, cu albiile lor minore, malurile şi cuvetele lacurilor, apele subterane, apele maritime interioare, faleza şi plaja mării, cu bogăţiile lor naturale şi cu potenţialul energetic valorificabil, marea teritorială şi fundul apelor maritime, căile navigabile interioare;

4. pădurile şi terenurile destinate împăduririi, cele care servesc nevoilor de cultură, de producţie ori de administraţie silvică, iazurile, albiile pâraielor, precum şi terenurile neproductive incluse în amenajamentele silvice, care fac parte din fondul forestier naţional şi nu sunt proprietate privată;

5. ***terenurile care au aparţinut domeniului public al statului înainte de 6 martie 1945;*** *terenurile obţinute prin lucrări de îndiguiri, de desecări şi de combatere a eroziunii solului;* ***terenurile institutelor şi staţiunilor de cercetări ştiinţifice şi ale unităţilor de învăţământ agricol şi silvic, destinate cercetării şi producerii de seminţe şi de material săditor din categoriile biologice şi de animale de rasă;***

Potrivit legislaţiei în vigoare în perioada 1990 – mai 2001 cu referire specială la cele 224,61 ha teren al Fermei Băneasa, evidenţiem textele incidente:

Stiri Protejate

-***art.34 alin.1 din Legea nr.18/1991 privind fondul funciar*** (în vigoare la data de 31 august 1995 dată la care era în vigoare Legea nr.84/1995 – Legea învăţământului.

Terenurile proprietatea statului sunt acele suprafeţe intrate în patrimoniul său în conformitate cu prevederile legale existente până la data de 1 ianuarie 1990 şi înregistrate ca atare în sistemul de evidenţă al cadastrului funciar general şi în amenajările silvice.

Alin.2 – terenurile proprietate de stat administrate de instituţiile şi staţiunile de cercetări ştiinţifice, destinate cercetării şi producerii de seminţe şi material săditor din categoria biologice superioare şi animalelor de rasă, aparţin domeniului public al statului şi rămân în administrarea acestora.

Alin.3 – ***dispoziţiile aliniatului precedent se aplică şi terenurilor proprietate de stat folosite la data prezentei legi, de instituţiile de învăţământ agricol sau silvic şi care trec în administrarea acestora.***

Hotărârea de Guvern nr.123/6 aprilie 1993 (forma în vigoare la data de 31 august 1995 **– *dată la care era în vigoare Legea nr.84/1995 – Legea învăţământului***:

Art.1 –Se înfiinţează, în structura instituţiilor de învăţământ superior agricol, staţiunile didactice, fără personalitate, cu denumire şi sediu în Anexa I.

Art.4 –Obiectul de activitate al staţiunilor didactice îl constituie: lit.c – producerea de seminţe şi material săditor.

Art.5 alin.1- ***suprafaţa de teren prevăzută în anexa 2, împreună cu construcţiile aferente trec în administrarea instituţiilor de învăţământ superior agricol***.

Anexa nr.1: Lista cuprinzând staţiunile didactice care funcţionează în structura instituţiilor de învăţământ superior agricol:

Poz.1: *Staţiunea Didactică Băneasa*, cu sediul în municipiul Bucureşti şi care funcţionează în subordinea USAMV Bucureşti

Anexa nr.2: Suprafaţa de teren care se preiau la înfiinţare de către staţiunile didactice: poz.1 –Staţiunea Didactică Băneasa, municipiul Bucureşti, din care Ferma Moara Domnească, suprafaţa teren fiind 2.364,00 ha fond funciar;2.169,00 ha agricol, din care 2.031,00 ha arabil (**este actul normativ la care s-a raportat inculpatul Alecu Ioan Niculae la încheierea contractului de asociere în participaţiune nr.3440/12 aprilie 2000**).

Legea nr.84/1995 a învăţământului (forma în vigoare la data de 12 aprilie 2001): ***art.166:***

(1) ***Baza materială a învăţământului de stat*** constă în întregul activ patrimonial al Ministerului Educaţiei şi Cercetării, al instituţiilor şi unităţilor

Stiri pe surse.ro

de învăţământ şi de cercetare ştiinţifică din sistemul de învăţământ existent la data intrării în vigoare a prezentei legi, precum şi în activul patrimonial redobândit sau dobândit ulterior.

(2) ***În înţelesul prevederilor alin. (1), baza materială a învăţământului*** cuprinde: spaţii pentru procesul de învăţământ şi cercetare ştiinţifică, mijloace de învăţământ şi de cercetare aferente, biblioteci, edituri şi tipografii, staţiuni didactice şi de cercetare, unităţi de microproducţie, ateliere şcolare, ferme didactice, grădini botanice, terenuri agricole, cămine, internate, cantine, cluburi ale elevilor, case de cultură ale studenţilor, case ale corpului didactic, case universitare, tabere şcolare, baze şi complexuri cultural-sportive, palate şi case ale copiilor şi elevilor, baze de odihnă şi tratament, spaţii cu destinaţia de locuinţă, precum şi orice alt obiect de patrimoniu destinat învăţământului şi salariaţilor din învăţământ.

(3) ***Baza materială aferentă procesului de instruire şi de educaţie, prevăzută la alin. (2) şi realizată din fondurile statului*** sau din *fondul instituţiilor şi întreprinderilor de stat în perioada anterioară datei de 22 decembrie 1989 se reintegrează fără plată în patrimoniul Ministerului Educaţiei şi Cercetării, al instituţiilor şi unităţilor de învăţământ şi de cercetare ştiinţifică universitara şi, după caz, în domeniul public al comunelor, oraşelor, municipiilor,* respectiv al sectoarelor municipiului *Bucureşti, al consiliilor judeţene şi al Consiliului General al Municipiului Bucureşti, cu excepţia bunurilor care au intrat în proprietatea agenţilor economici privaţi.* ***Predarea-preluarea se face pe bază de protocol.****…… Justa despăgubire se acordă, pentru fiecare caz, prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Educaţiei şi Cercetării şi a Ministerului Finanţelor Publice, în termen de 60 de zile de la data semnării* protocolului de predare-preluare. *Cuantumul despăgubirii se stabileşte în termen de 30 de zile de la data semnării protocolului de predare*-preluare, *de către o comisie de evaluare formată din reprezentanţi ai Ministerului Educaţiei şi Cercetării, Ministerului Administraţiei şi Internelor,* Ministerului *Transporturilor, Construcţiilor şi Turismului şi ai Ministerului Finanţelor Publice, constituită prin ordin comun.*

(4) ***Baza materială a instituţiilor de învăţământ superior de stat şi de cercetare ştiinţifică universitară este de drept proprietatea acestora. Ministerul Educaţiei şi Cercetării este împuternicit să emită certificate de atestare a dreptului de proprietate pentru instituţiile de învăţământ superior şi de cercetare ştiinţifică, pe baza documentaţiei înaintate de acestea.***

Stiintedestat.ro

(5) Construcţiile şi terenurile aferente procesului instructiv-educativ nu pot fi transferate decât cu aprobarea Guvernului, la propunerea ministrului educaţiei şi cercetării, fără plată şi numai în interes public.

(6) ***Închirierea*** bunurilor, inclusiv a terenurilor disponibile temporar, aflate în ***patrimoniul instituţiilor de învăţământ superior de stat sau în administrarea acestora****, se poate face pe bază de contract, încheiat în* conformitate cu prevederile legale, ***cu revizuire anuală.*** *……...*

(7) Deţinătorii de bunuri prevăzute la alin. (3) şi (4) care urmează să fie reintegrate în patrimoniul învăţământului sunt obligaţi să pună la dispoziţie împuterniciţilor Ministerului Educaţiei şi Cercetării, consiliilor locale sau consiliilor judeţene, după caz, toate documentele care atestă proprietatea, precum şi documentele necesare în vederea înregistrării în evidenţele contabile.

(8) ***Ministerul Educaţiei şi Cercetării*** *şi, după caz, consiliile judeţene, Consiliului General al Municipiului Bucureşti sau consiliile* locale ***acţionează în justiţie, prin împuterniciţii acestora, persoanele juridice sau fizice care refuză semnarea protocoalelor şi predarea documentelor de proprietate.*** *Aceste acţiuni sunt scutite de taxa de* timbru.

Conform actelor şi lucrărilor dosarului nu rezultă că inculpaţii Alecu Ioan Niculae (rector, membru al senatului, preşedintele senatului şi preşedintele biroului senatului), Diaconescu Ştefan (membru al senatului şi secretarul ştiintific al biroului senatului), ajutaţi de coinculpaţii Popoviciu Aurel Gabriel şi Bejenaru Andrei Mihai (oameni de afaceri), ar fi urmat procedura legală prevăzută anterior ci, ***dimpotrivă, au conceput şi pus în aplicare un plan infracţional laborios şi ingenios, astfel cum s-a arătat în actul de acuzare, respectiv, în sentinţa apelată, Înalta Curte - prin examinarea probatoriului - constatând că acesta a fost corect reţinut în prezenta cauză penală.***

Astfel, probatoriul - constând preponderent din înscrisuri - relevă că ***imediat după numirea în funcţia de rector al USAMV Bucureşti***, inculpatul Alecu Ioan Niculae (rector, membru al senatului, preşedintele biroului senatului şi preşedintele senatului), dar şi inculpatul Diaconescu Ştefan (membru al senatului şi secretarul ştiinţific al biroului senatului), ***au făcut din asocierea USAMV Bucureşti cu inculpatul Popoviciu Gabriel-Aurel (om de afaceri în domeniul imobiliar şi comercial) un obiectiv esenţial, de prioritate maximă.***

Stiri Pesedia.ro

Un element important care sugerează şi justifică această constatare este ***rapiditatea deosebită a demersurilor pentru conceperea laborioasă a planului infracţional dar, mai ales, pentru punerea în executare imediată, fără nicio întârziere, a acestuia; practic, în circa 2 luni de la numirea ca rector a inculpatului Alecu Ioan Niculae, a fost iniţiată, concepută şi pusă în executare prima etapă - etapa decisivă, cea definitorie care stabilea „paşii de parcurs" şi care, totodată, a creat nu numai aparenţa legalităţii, dar şi condiţiile esenţiale pentru toate etapele şi fazele activităţii infracţionale care vor urma:***

1. la data de ***01.02.2000***, inculpatul Alecu Ioan Niculae a fost numit ***rector al USAMV Bucureşti***, funcţie pe care a ocupat-o până la data de 23.04.2008.

După ce a fost numit în această funcţie, inculpatul Alecu Ioan Niculae, în calitatea mai sus-amintită, a avut mai multe întâlniri informale cu membrii ai senatului universităţii cărora le-a propus asocierea USAMV Bucureşti cu parteneri privaţi.

Inculpatul Alecu Ioan Niculae, în apărare, a menţionat că ideea de a asocia universitatea cu un partener privat apăruse anterior numirii sale în funcţia de rector şi a susţinut-o deoarece, pe de o parte, unitatea de învăţământ avea o situaţie economică grea, iar pe de altă parte exista cadru legal pentru a face un astfel de demers.

Cu privire la cadrul legal pentru ca USAMV Bucureşti să se poată asocia cu parteneri privaţi, inculpatul Alecu Ioan Niculae făcea referire la HG nr. 123/1993, modificată, prin care a fost introdus un text potrivit căruia „Staţiunile didactice prin intermediul instituţiilor de învăţământ agricol, se pot asocia cu parteneri români sau străini pentru desfăşurarea de activităţi de producţie, industrializare, comercializare, prestări de servicii, cercetare ştiinţifică şi consultanţă **în domeniul lor de activitate**".

Deci se constată că staţiunea didactică din cadrul USAMV Bucureşti se putea asocia, *însă numai pentru a efectua activităţi în domeniul lor de activitate, chiar actul normativ enumerând limitativ activităţile care puteau face obiectul asocierii.*

Deşi au existat aceste discuţii informale cu membrii din Senatul universităţii, *USAMV Bucureşti nu a făcut o ofertă publică de asociere.*

Astfel, în acest context, în care a purtat discuţiile mai sus amintite cu membrii senatului, inculpatul Alecu Ioan Niculae s-a întâlnit la biroul său din cadrul USAMV Bucureşti cu martorii Becali George şi Haliu Nicolae.

În fapt, aşa cum rezultă din declaraţia inculpatului Alecu Ioan Niculae, atât martorul Becali George, cât şi martorul Haliu Nicolae au venit la biroul său şi i-au propus să se asocieze cu USAMV Bucureşti.

STIRIPESURSE.RO

În ceea ce priveşte pe martorul Becali George, acesta a formulat o cerere de asociere cu USAMV Bucureşti.

În legătură cu această ofertă, inculpatul Alecu Ioan Niculae a declarat că s-a întâlnit cu martorul George Becali, că oferta acestuia a fost una verbală, fără niciun fundament; că a propus să se asocieze cu USAMV Bucureşti numai în ceea ce priveşte suprafaţa de 224 ha aferentă Fermei Băneasa; că acesta a propus să dea USAMV Bucureşti în cadrul acestei asocieri suma de 20.000 de dolari USA anual, fără să precizeze ce intenţionează să facă cu terenul fermei.

De asemenea, în legătură cu oferta de asociere a martorul Haliu Nicolae, inculpatul Alecu Ioan Niculae a declarat că acesta intenţiona să edifice blocuri de locuinţe.

Inculpatul Alecu Ioan Niculae a declarat că atât martorul Becali George, cât şi martorul Haliu Nicolae nu au lăsat oferte scrise.

Tot în această perioadă, prin intermediul numitului Miclăuş Ioan, prodecanul universităţii la momentul respectiv, inculpatul Alecu Ioan Niculae a aflat că inculpatul Popoviciu Aurel Gabriel, fiul profesorului Popoviciu Aurel, ar avea intenţia să se asocieze cu USAMV Bucureşti. La momentul respectiv, ***tatăl inculpatului Popoviciu Gabriel-Aurel era cadru didactic la această instituţie de învăţământ.***

În acest context***, inculpatul Alecu Ioan Niculae i-a comunicat numitului Miclăuş Ioan să transmită, fie tatălui inculpatului Popoviciu Gabriel-Aurel, fie acestuia din urmă să înainteze universităţii, în vederea asocierii, o ofertă scrisă.***

După ce a purtat această discuţie cu numitul Miclăuş Ioan, la începutul anului 2000, inculpatul Alecu Ioan Niculae s-a întâlnit cu inculpatul Popoviciu Gabriel-Aurel la sediul USAMV Bucureşti, context în care au convenit încheierea unei asocieri precum şi modalitatea de realizare a acesteia.

Acesta este momentul decisiv deoarece acum s-au pus bazele unui plan infracţional ingenios, laborios şi etapizat care s-a derulat pe o perioadă de mai mulţi ani.

Cu ocazia acestei întâlniri, inculpaţii Alecu Ioan Niculae şi Popoviciu Gabriel-Aurel au stabilit:

- încheierea unui contract de asociere în participaţiune între USAMV Bucureşti şi o societate comercială. Au stabilit ca inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel să nu semneze contractul de asociere în participaţiune, să nu fie parte în contract şi***au convenit să interpună o societate, SC Log Trans SRL şi pe inculpatul Bejenaru Andrei Mihai***.

Stiripesurse.ro

Legat de SC Log Trans SRL, societate pe care inculpaţii au hotărât să o introducă ca parte în asociere, aceasta a fost înfiinţată în anul 1992 prin aportul a trei asociaţi; General Logistic Corp cu sediul în New Jersy, SUA 32% din capitalul social, Internaţional Business & Trading Corporation Ltd, cu sediul în Turks and Caicos Islands, Britisch West Indies cu 51% din capitalul social şi Mărgineanu Cristina cu 17% din capitalul social.

- tot în cadrul acestei întâlniri, inculpaţii Alecu Ioan Niculae şi Popoviciu Gabriel-Aurel au stabilit procentele pe care urmau să le deţină părţile din asociere; astfel ca USAMV Bucureşti trebuia să deţină 49% din rezultatele financiare ale asocierii, iar societatea Log Trans SRL 51% din rezultatele financiare ale acestei asocieri.

De la acest moment, fără a avea o evaluarea de specialitate cu privire la bunurile care urmau a fi aduse în asociere, s-a convenit ca SC Log Trans SRL, să deţină 51% din rezultatele financiare, deci un procent majoritar. Acest moment al înţelegerii este deosebit de important deoarece, ulterior, acest procent a fost păstrat în toate formele de asociere derivate din cea de bază.

De asemenea, inculpaţii Alecu Ioan Niculae şi Popoviciu Gabriel-Aurel au convenit şi asupra sumei minime garantate pe care urma să o primească universitatea, cuantumul fiind stabilit la 560.700 dolari.

- în cadrul acestei discuţii, ***inculpatul Alecu Ioan Niculae i-a făcut cunoscut inculpatului Popoviciu Gabriel-Aurel faptul că funcţionarii din cadrul Primăriei Sectorului 1 Bucureşti, unde a depus documentaţia, refuză să-i elibereze titlul de proprietate pentru terenul în suprafaţă de 226,61 ha, aferent Fermei Băneasa şi l-a rugat pe acesta să-l ajute***.

Inculpatul Popoviciu Gabriel-Aurel a fost de acord cu această solicitare şi i-a promis inculpatului Alecu Ioan Niculae că va sprijini universitatea în acest demers.

Inculpatul Popoviciu Gabriel-Aurel, în conceperea planului infracţional elaborat pentru mai multe etape de executare, era direct interesat ca USAMV Bucureşti să primească titlu de proprietate pentru terenul în suprafaţă de226,17 ha indiferent de condiţii.

- în cadrul acestei discuţii, inculpaţii au convenit ca, în ipoteza în care USAMV Bucureşti va primi titlu de proprietate pentru terenul în suprafaţă de 226,17 ha, acesta să fie adus aport în natură în cadrul unei societăţi comerciale. *Acesta este momentul în care inculpaţii au luat rezoluţia infracţională de a transfera terenul din domeniul public în patrimoniul USAMV Bucureşti, în primă fază, iar ulterior, în cel al societăţii Log Trans SRL devenită SC Băneasa Investment S.A.*Acum este şi momentul în care

Stiri pe surse

se stabilesc procentele de participare în asociere a Universităţii, respectiv SC Log Trans SRL., devenită SC Băneasa Investment S.A, procente care se menţin şi în prezent. Tot acum se stabileşte şi mecanismul în baza căreia va funcţiona asocierea, modalitatea de acţiune, în sensul că inculpatul va acţiona prin intermediul inculpatului Bejenaru Andrei Mihai.

Inculpatul Popoviciu Gabriel-Aurel nu semnează acest contract de asociere, camuflează această înţelegere infracţională acţionând întru-n mod indirect. Inculpatul Popoviciu Gabriel-Aurel este conştient de caracterul infracţional al acestei înţelegeri şi, din acest motiv, se ascunde în spatele acestui mecanism conceput împreună cu inculpatul Alecu Ioan Niculae.

Pentru a capta încrederea Senatului USAMV Bucureşti şi a crea aparenţa că asocierea se face cu o persoană cunoscută - fiul profesorului Popoviciu Aurel din cadrul universităţii - au hotărât ca membrii senatului USAMV Bucureşti să fie lăsaţi să creadă că asocierea urma să se facă cu inculpatul Popoviciu Gabriel-Aurel. În realitate, asocierea urma să se facă cu o societate în care acţionarul majoritar SC Internaţional Bussines and Treding Corporation Ltd. de tip off-shore cu sediul Insulele Turks and Caicos deţinea 51% din acţiuni, iar inculpatul Popoviciu Gabriel-Aurel nu avea aparent nicio calitate, aspecte care relevă mecanismul ocult care a fost pus la cale.

Prin urmare, universitatea urma să se asocieze, şi s-a asociat, cu o societate de tip off-shore, cu sediul în Insulele Turks and Caicos care, pe lângă facilităţile fiscale, asigură anonimatul cu privire la acţionari, activităţi desfăşurate, profiturile acumulate şi investiţii etc.

Deşi în apărarea sa inculpatul Alecu Ioan Niculae a declarat că ideea de a asocia USAMV Bucureşti cu parteneri privaţi a aparţinut fostei conduceri de până în anul 2000, şi că această iniţiativă a fost determinată de situaţia dezastruoasă a universităţii, din procesele-verbale întocmite cu prilejul şedinţelor senat şi ale biroului de senat al USAMV Bucureşti, în perioada 1998 - aprilie 2000, s-a constatat că niciodată în aceste discuţii nu s-a facut referire la faptul că situaţia economică a staţiunilor didactice este una dezastruoasă şi că, din acest motiv, ele trebuie să intre în asociere cu parteneri privaţi. Şedinţele de senat şi ale biroului de senat, ţinute în cadrul USAMV Bucureşti, sunt şedinţele organelor decizionale, respectiv executive ale universităţii şi, în cadrul acestora, trebuiau luate toate hotărârile majore care priveau unitatea de învăţământ. Din aceste înscrisuri nu rezultă că USAMV Bucureşti, respectiv conducerea acesteia, până la numirea inculpatului Alecu Ioan Niculae în funcţia de rector, ar fi urmărit realizarea unei astfel de asocieri.

STIRIPESURSE.RO

HG nr. 123/1993 a apărut anterior, iar nu la momentul numirii în funcţie a inculpatului Alecu Ioan Niculae, cum încearcă să sugereze acesta când îşi motivează demersul pe care l-a făcut în vederea asocierii *(„**având în vedere apariţia unei hotărâri de guvern care ne dădea posibilitatea să ne asociem au consultat în mod informal membrii senatului**”)*.

Conform proceselor-verbale de şedinţă ale Senatului şi Biroului de Senat, din perioada analizată, nu rezultă că membrii organismelor arătate au avut iniţiative în sensul asocierii staţiunii didactice, prin USAMV Bucureşti, cu parteneri privaţi şi nu există nicio propunere în acest sens.

În consecinţă, în plan subiectiv, intenţia de a asocia USAMV Bucureşti în această formă a aparţinut inculpatului Alecu Ioan Niculae şi nu membrilor din Senat sau din Biroul de Senat al USAMV Bucureşti.

De fapt, ideea de a asocia USAMV Bucureşti, staţiunea didactică din cadrul acesteia cu parteneri privaţi, a fost o modalitate prin care inculpatul Alecu Ioan Niculae a captat interesul membrilor Biroului de Senat şi ai Senatului universităţii, folosind drept pretext posibilitatea conferită de lege (HG nr.123/1993).

În realitate, rectorul universităţii, inculpatul Alecu Ioan-Nicolae a acţionat în realizarea pas cu pas a înţelegerii pe care a avut-o cu inculpatul Popoviciu Gabriel-Aurel în sensul de ***a transfera etapizat terenul în suprafaţă de 226,61 ha din patrimoniul statului şi administrarea USAMV Bucureşti, într-o societate controlată de acesta din urmă***.

Folosind un limbaj dublu, inculpatul Alecu Ioan Niculae i-a lăsat să înţeleagă pe membrii Biroului de Senat şi cei ai Senatului că promovează interesele USAMV Bucureşti însă, în realitate, inculpatul a acţionat potrivit înţelegerii ascunse pe care a avut-o cu inculpatul Popoviciu Gabriel-Aurel.

2. astfel, în ***prima şedinţă a Biroului de Senat de după numirea în funcţia de rector a inculpatului Alecu Ioan Niculae***, care a avut loc în data de ***<u>06.02.2000</u>*** s-au pus în discuţie câteva aspecte care dovedesc interesul inculpatului în legătură cu Ferma Băneasa.

Un prim aspect viza schimbarea directorului de la Staţiunea Didactică Belciugatele, iar cel de-al doilea, şi mai evident, se referea la faptul că Ferma Băneasa nu trebuie să intre în asociere odată cu Staţiunea Didactică Belciugatele pentru alte activităţi datorită poziţiei terenului. ***Potrivit înţelegerii ascunse pe care au avut-o inculpaţii, terenul trebuia să ajungă la inculpatul Popoviciu Gabriel-Aurel. Acesta este momentul în care inculpatul Alecu Ioan Niculae stopează concesionarea terenului către orice altă persoană juridică sau persoană fizică.***

Stiripesurse.ro

În acest context, în care s-a pus în discuţie schimbarea directorului de la Staţiunea Didactică Belciugatele, s-a concluzionat că este necesară o analiză pentru perioada 1996-1999, vehiculându-se ideea că situaţia este dezastruoasă, calificare care nu a fost împărtăşită de numitul Georgescu Gheorghe (în prezent decedat) care precizează că expresia folosită de inculpatul Alecu Ioan Niculae este prea dură.

În cadrul acestei şedinţe s-a stabilit că la întrunirea senatului USAMV Bucureşti din data de 09.02.2000 nu se vor discuta problemele Staţiunii Didactice. La data de 09.02.2000 urma să aibă loc prima şedinţă a Senatului USAMV Bucureşti de la numirea în funcţie a inculpatului Alecu Ioan Niculae.

3. la data de ***02.03.2000*** a avut loc cea de ***a doua şedinţă a Senatului*** USAMV Bucureşti ***de la numirea în funcţie a inculpatului Alecu Ioan Niculae.***

La punctul 3 al şedinţei s-a pus în discuţie situaţia de la Staţiunea Didactică Belciugatele.

În acest context, inculpatul Alecu Ioan Niculae înştiinţează senatul USAMV Bucureşti cu faptul că în atenţia conducerii se află o serie de proiecte care, dacă se vor realiza, vor duce la schimbarea situaţiei.

Proiectele la care face referire inculpatul Alecu Ioan Niculae sunt legate de ofertele de asociere pe care le-a primit USAMV Bucureşti de la mai multor persoane, printre care şi inculpatul Popoviciu Gabriel-Aurel.

*Potrivit înţelegerii pe care inculpaţii au avut-*o cu prilejul întâlnirii *anterior amintite, în şedinţa de Senat din data de 02.03.2000 una din măsurile propuse de inculpatul Alecu Ioan Niculae a fost aceea de obţinere a titlului de proprietate, după ce, în prealabil, inculpatul Popoviciu Gabriel-*Aurel i-*a promis că-*l va ajuta în acest demers.

De asemenea, tot în aplicarea înţelegerii pe care a avut-o cu inculpatul Popoviciu Gabriel-Aurel, inculpatul Alecu Ioan Niculae a propus *ca Biroul Senatului să îl mandateze pentru a lua toate măsurile necesare, inclusiv cele legate de asocierea cu alţi parteneri.*

În timpul şedinţei s-a încercat o analiză a activităţii staţiunilor didactice calificată drept dezastruoasă.

Se constată că inculpatul Alecu Ioan Niculae a trecut la materializarea uneia din hotărârea care le-a luat împreună cu inculpatul Popoviciu Gabriel-Aurel şi anume obţinerea titlului de proprietate pentru terenul pe care USAMV Bucureşti urma să-l aducă în asociere.

4. următoarea ***şedinţă a Senatului*** USAMV Bucureşti, a avut loc la ***29.03.2000.***

Stiripesurse.ro

În această perioadă - dintre cele două şedinţe ale Senatului 02.03-29.03.2000 - au avut loc mai multe întâlniri ale biroului de senat, organul executiv al USAMV Bucureşti şi care era coordonat de inculpatul Alecu Ioan Niculae.

În cadrul ***şedinţei Biroului de Senat*** al USAMV Bucureşti, din data de ***10.03.2000***, condusă de inculpatul Alecu Ioan Niculae, referindu-se la activitatea Staţiunii didactice, după ce menţionează că până la recolta de grâu nu mai au lichidităţi, reliefează faptul că are o promisiune de a realiza o asociere, dar mai întâi trebuie realizată înscrierea terenuluila Oficiul de Cadastru. ***Această cerere era una atipică deoarece, în vederea asocierii, în sensul HG nr.123/1993, nu era necesară o astfel de condiţie***. Era ilogic să se facă o astfel de operaţiune câtă vreme terenul era în domeniul public şi se afla doar în administrarea USAMV Bucureşti. O astfel de operaţiune se putea face după obţinerea titlului de proprietate.

Asocierea la care face referire inculpatul Alecu Ioan Niculae, „care urma a fi realizată" este aceea în legătură cu care s-a înţeles cu inculpatul Popoviciu Gabriel-Aurel.

Inculpatul Popoviciu Gabriel-Aurel a condiţionat asocierea, de intabularea terenului USAMV Bucureşti, înscriere la Oficiul Cadastrului.

HG nr. 123/1993, modificată, nu prevedea o astfel de obligaţie, dimpotrivă cu privire la situaţia juridică a terenului reglementează faptul că acesta este doar în administrarea USAMV Bucureşti, fiind proprietate publică.

În realitate, în baza înţelegerii pe care au avut-o, de transferare a terenului din patrimoniul USAMV Bucureşti în societatea controlată de inculpatul Popoviciu Gabriel-Aurel, ***intabularea terenului era - conform planului infracţional - o etapă în vederea obţinerii în mod nelegal a titlului de proprietate pentru suprafaţa de 224 ha***. Mai mult, USAMV Bucureşti a formulat cerere la Oficiul de Cadastru, terenul fiind intabulat.

Acest demers de intabulare, în condiţii nelegale a terenului USAMV Bucureşti, în suprafaţă de 226,61 ha, va fi invocat cu prilejul cererii formulate pentru obţinerea titlului de proprietate.

Inculpatul Alecu Ioan Niculae, la această şedinţă a Biroului de Senat, a acţionat tot în materializarea înţelegerii pe care a avut-o cu inculpatul Popoviciu Gabriel-Aurel legată de obţinerea titlului de proprietate. O dovadă că legea nu prevedea o astfel de obligaţie (intabulare la Oficiul Cadastru), în vedere asocierii USAMV Bucureşti cu un partener privat, este confirmat de o altă împrejurare care a fost amintită în aceeaşi şedinţă a Biroului de Senat din data de 10.03.2000. Astfel, inculpatul Alecu Ioan Niculae a menţionat că Consorţiul Agro 2000 a prezentat un studiu de

Stiripesurse.ro

pre-fezabilitate pentru Staţiunea Didactică Belciugatele, precizând că această societate nu este interesată de regimul juridic al terenului agricol.

Deşi inculpatul Alecu Ioan Niculae încearcă în mod progresiv să acrediteze ideea că Staţiunea Didactică se află într-o situaţia economică dezastruoasă, din analiza procesului-verbal al şedinţei Biroului de Senat din data de 17.03.2000 rezultă că, în cadrul Fermei Băneasa, studenţii Facultăţii de Horticultură, în primăvara anului 2000, au făcut practica (tăieri de vie, pomi fructiferi) de unde rezultă, în mod evident, că terenul în suprafaţă de 226,61 ha, aflat în domeniul public, era vital pentru instruirea practică a studenţilor şi formarea viitorilor specialişti.

În consecinţă, un prim pas în transferarea terenului a fost intabularea acestuia cu încălcarea legii.

5. la data de ***27.03.2000*** a avut loc o ***şedinţă a Biroului de Senat*** coordonată de inculpatul Alecu Ioan Niculae. Cu această ocazie, inculpatul Alecu Ioan Niculae propune convocarea Senatului USAMV Bucureşti pentru data de 29.03.2000, orele 14,00, cu următoarea ordine de zi: componenţa Comitetului Director; ***modificarea Cartei Universităţii***după cum urmează: directorul Staţiunii Didactice să nu fie în mod obligatoriu membru în Senat; USAMV Bucureşti să participe cu patrimoniul propriu la societăţile comerciale; Senatul să aprobe participarea cu patrimoniul propriu la societăţile comerciale; Biroul de Senat să negocieze participarea cu patrimoniul propriu la societăţile comerciale.

Se constată că ***şi de această dată propunerile inculpatului Alecu Ioan Niculae sunt în deplină concordanţă şi în materializarea înţelegerii pe care a avut-o cu inculpatul Popoviciu Gabriel-Aurel. De fapt acesta era al doilea pas după intabularea terenului***.

Dacă în ceea ce priveşte demersurile pentru obţinerea titlului de proprietate (unul din punctele înţelegerii) inculpatul Alecu Ioan Niculae solicită intabularea la cadastru a terenului, aspect nelegal prin prisma faptului că terenul nu era proprietatea USAMV Bucureşti, terenul nu se află în circuitul civil, ci se află în domeniul public, prin aceste măsuri propuse pe ordinea de zi a Senatului USAMV Bucureşti inculpatul materializa un alt punct al înţelegerii pe care a avut-o cu inculpatul Popoviciu Gabriel-Aurel şi anume acela de a aduce terenul USAMV Bucureşti, iniţial într-o asociere, după care să-l aducă aport la capitalul social al unei societăţi comerciale.

În acest sens, ***inculpatul Alecu Ioan Niculae a propus modificarea Cartei universităţii,*** în sensul participării USAMV Bucureşti cu patrimoniul propriu în cadrul societăţilor comerciale (la societăţile comerciale). De asemenea, inculpatul Alecu Ioan Niculae propune ca

Stiri Indecisiv.ro

Biroul de Senat să negocieze participarea cu patrimoniul propriu la societăţile comerciale, Senatul urmând să valideze această propunere.

În şedinţa Biroului de Senat din data de 27.03.2000, numitul Burloi Gheorghe a subliniat faptul că ***trebuie să se ceară aprobări de la Ministerul Educaţiei Naţionale: „Dl. consilier solicită să mai studiem legislaţia şi pentru siguranţă să obţinem o aprobare a M.E.N.”.***

În replică, inculpatul Alecu Ioan Niculae invocă faptul că trebuie adoptată o soluţie rapidă deoarece există o lipsă de lichidităţi, există restanţe la utilităţi, nu există surse imediate de venit.

Sub pretextul aducerii de bani la universitate deşi, după s-a arătat la şedinţa din 17.03.2000 a Biroului de Senat, Ferma Băneasa avea activitate, inculpatul Alecu Ioan Niculae încearcă să realizeze cât mai repede asocierea cu inculpatul Popoviciu Gabriel-Aurel.

Rapiditatea cu care acţionează inculpaţii Alecu Ioan Niculae şi Popoviciu Gabriel-Aurel viza realizarea asocierii şi aducerea terenului aport în natură la capitolul social al unei societăţi comerciale, coordonate de acesta din urmă.

6. La data de ***<u>29.03.2000</u>***, a avut loc ***şedinţa Senatului*** USAMV Bucureşti cu ordinea de zi stabilită de inculpatul Alecu Ioan Niculae.

Punând în discuţie situaţia de la Staţiunea Didactică, inculpatul Alecu Ioan Niculae încearcă să scoată în evidenţă ineficienţa economică a staţiunii folosind formulări de genul: ***lucrările de la Staţiunile Didactice se derulează pe credit; primele încasări de pe recolta din acest an vin în luna noiembrie; singura sursă de venit vânzarea laptelui***.

După ce creionează situaţia de la Staţiunea Didactică în modalitatea mai sus arătată, ***inculpatul Alecu Ioan Niculae prezintă Senatului USAMV Bucureşti, modificările la carta universităţii.***

Inculpatul Alecu Ioan Niculae continuă să inducă membrilor din Senatul USAMV Bucureşti ideea că la Staţiunea Didactică situaţia economică este una grea - au fost cazuri când a folosit termenul dezastruos - şi că trebuie găsită o soluţie rapidă după cum a menţionat în una din şedinţele de Birou din Senat.

În realitate, inculpatul Alecu Ioan Niculae nu urmărea asocierea USAMV Bucureşti, el vroia să transfere terenul dela USAMV în altă societate controlată de inculpatul Popoviciu Gabriel-Aurel. ***Potrivit înţelegerii care a avut loc între inculpaţi, asocierea era doar un prim pas iar pentru a pune în aplicare planul iniţial stabilit aceştia aveau nevoie să modifice Carta Universităţii. Acesta este adevăratul motiv pentru care inculpatul Alecu Ioan Niculae face propunerile de modificare a Cartei Universităţii***.

Stiri pe surse

Dacă inculpatul Alecu Ioan Niculae vroia cu adevărat să asocieze USAMV Bucureşti cu un partener privat pentru a eficientiza activitatea acesteia avea la îndemână HG nr.123/1993 modificată care reglementa această activitate, deci avea instrumentul juridic, nu mai era necesară modificarea Cartei Universităţii.

Numai că inculpatul Alecu Ioan Niculae urmărea cu totul altceva, transferul terenului; or, pentru aceasta vroia să se „acopere" cât mai bine printr-o decizie luată de Senatul USAMV Bucureşti.

Acesta este motivul pentru care în şedinţa Senatului USAMV Bucureşti, din data de 29.03.2000, inculpatul Alecu Ioan Niculae prezintă modificările de cartă.

Astfel, la capitolul „Autonomie" urma să fie introdus un paragraf cu următorul conţinut *„participarea cu patrimoniul propriu la societăţile comerciale".*

La capitolul „Competenţe": *„Senatul aprobă participarea cu patrimoniu la societăţi"* precum şi *„Biroul Senatului negociază participarea cu patrimoniu la societăţile comerciale".*

Prin aceste modificări ale Cartei Universităţii, inculpatul Alecu Ioan Niculae vroia să aibă acoperire pentru momentul în care intenţiona să materializeze al doilea punct din planul convenit cu inculpatul Popoviciu Gabriel-Aurel şi anume aducerea terenului în patrimoniul unei societăţi comerciale controlată de inculpatul Popoviciu Gabriel-Aurel.

La această şedinţă de senat a fost aleasă componenţa noului Comitet Director care urma să se ocupe de conducerea staţiunii, inculpatul Alecu Ioan Niculae fiind preşedintele acestui comitet.

De asemenea, tot la această şedinţă a fost înlocuit din funcţie directorul staţiunii numitul Georgescu Gheorghe, cu numitul Chira Gheorghe, specificându-*se în mod expres că acesta nu este membru în Senatul Universităţii, aceasta pentru a preîntâmpina o eventuală opoziţie* din partea directorului staţiunii.

Numitul Georgescu Gheorghe, directorul Staţiunii Didactice, s-a opus propunerii inculpatului Alecu Ioan Niculae privind procentul cu care urma să vină în asociere SC Log Trans S.R.L.

În această şedinţă de senat se menţionează faptul că ***a fost începută acţiunea de inventariere a patrimoniuluila Ferma Băneasa*** şi că, în urma unei situaţii prezentate în senat, spaţiile sunt ocupate de chiriaşi fără contract. Faptul că fusese demarată acţiunea de inventariere a patrimoniului Fermei Băneasa, demonstrează că pe de o parte hotărârea de asociere fusese deja luată şi că, acum se lucra la actele premergătoare asocierii. Tot în cadrul acestei şedinţe, a fost informat senatul cu privire la

Stiri Pedagogice.ro

faptul că locuinţele de serviciu din cadrul Fermei Băneasa sunt ocupate de chiriaşi fără contract. Această menţiune în cadrul şedinţei de senat este legată de faptul că, există un interes şi cu privire la construcţiile edificate pe terenul Fermei Băneasa.

7. în baza înţelegerii pe care au avut-o inculpaţii Alecu Ioan Niculae şi Popoviciu Gabriel-Aurel, la data de ***06.04.2000***, SC Log Trans S.R.L. înregistrată la Registrul Comerţului sub nr. J40/31984/1992 a înaintat USAMV Bucureşti o adresă prin care propunea încheierea unui ***contract de asociere în participaţiune*** potrivit art. 252 din Codul Comercial.

După cum s-a arăatat anterior, referitor la SC Log Trans S.R.L., societatea prin intermediul căreia inculpatul Popoviciu Gabriel-Aurel a înaintat ofertele de asociere în participaţiune universităţii şi a folosit-o drept paravan în activitatea infracţională desfăşurată - pentru a camufla activităţile sale de transfer a terenului în suprafaţă de 226,61 ha din patrimoniul public în patrimoniul său - rezultă, potrivit datelor furnizate de Oficiul Naţional al Registrului Comerţului Bucureşti, că aceasta a fost înfiinţată în anul 1992 prin aportul a trei asociaţi: General Logistic Corp. cu sediul în New Jersey, SUA prin împuternicit inculpatul Popoviciu Gabriel-Aurel 32%; Internaţional Business and Trading Corporaţion, Insulele Turks and Caicos 51% şi Mărgineanu Cristina Gabriela – 17%. Aşa fiind, SC Log Trans S.R.L. era societatea la care a făcut referire inculpatul Popoviciu Gabriel-Aurel şi cea care urma să se asocieze cu universitatea.

Potrivit adresei, ***scopul declarat*** pentru care SC Log Trans S.R.L. făcea această ofertă era acela de ***îmbunătăţire a activităţii efectuate de către Universitatea de Ştiinţe Agricole şi Medicină Veterinară la Ferma Băneasa.***

La Universitatea de Ştiinţe Agricole şi Medicină Veterinară Bucureşti, adresa SC Log Trans S.R.L. cu propunerea de asociere a fost înregistrată sub nr. 3285/***06.04.2000***.

În esenţă, prin adresa anterior amintită, SC Log Trans S.R.L. propunea ca în asociaţiune USAMV Bucureşti să participe cu ***patrimoniul aferent Fermei Băneasa***, iar societatea anterior amintită să participe cu resursele financiare necesare dezvoltării activităţii specifice a fermei.

Potrivit înţelegerii dintre inculpaţii Alecu Ioan Niculae şi Popoviciu Gabriel-Aurel, în oferta SC Log Trans S.R.L. proporţia de participare la beneficii şi pierderi era de 49% pentru USAMV Bucureşti şi 51% pentru SC Log Trans S.R.L., universitatea urmând să primească un profit minim garantat de şase miliarde de lei (ROL) pe an.

În aceeaşi ofertă SC Log Trans S.R.L. propune USAMV Bucureşti ca, în cazul în care situaţia juridică a patrimoniului fermei va fi soluţionată,

Stiripesurse.ro

să se ia în considerare reorganizarea asociaţiunii în societate comercială pe acţiuni, în scopul diversificării activităţii actuale şi identificării unor noi surse de venit.

De asemenea, SC Log Trans SRL menţionează în ofertă că, pentru realizarea în bune condiţiuni a proiectului propus, administrarea asociaţiunii să fie asigurată de SC Log Trans S.R.L..

Adresa respectivă, cuprinzând oferta SC Log Trans S.R.L., este ***semnată de inculpatul Bejenaru Andrei Mihai***, la momentul respectiv director Departament Dezvoltare în cadrul societăţii mai sus-amintite. Bejenaru Andrei Mihai era persoana interpusă şi care urma să transmită inculpatului Alecu Ioan Niculae hotărârile luate de inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel.

Din conţinutul ofertei înaintate de SC Log Trans S.R.L. rezultă, într-un mod evident, că ***aceasta cuprinde în totalitate punctele convenite de inculpaţii Alecu Ioan Niculae şi Popoviciu Gabriel-Aurel cu prilejul întâlnirii pe care au avut-o la sediul USAMV Bucureşti, la începutul anului 2000, după numirea în funcţia de rector al universităţii a inculpatului Alecu Ioan Niculae***.

Tot în baza înţelegerii pe care inculpaţii Alecu Ioan Niculae şi Popoviciu Gabriel-Aurel au avut-o, potrivit căreia în cadrul asocierii, aceasta din urmă era reprezentat de o altă persoană, oferta de asociere a fost semnată şi înaintată de inculpatul Bejenaru Mihai Andrei în calitate de director Departament în carul SC Log Trans S.R.L.

Un alt punct stabilit în cadrul întâlnirii, deosebit de important, şi care se regăseşte în oferta înaintată prin intermediul inculpatului Bejenaru Andrei Mihai, se referă la procentul cu care urma să vină în asociere fiecare entitate, adică USAMV Bucureşti cu 49% iar SC Log Trans S.R.L. cu 51%. Aşa cum am menţionat mai sus, oferta înaintată cuprindea exact aceleaşi procente.

De asemenea, în oferta înaintată de inculpatul Popoviciu Gabriel-Aurel în modalitatea mai sus amintită, se regăseşte şi hotărârea pe care a luat-o cu inculpatul Alecu Ioan Niculae în condiţiile arătate, referitoare la faptul că în ipoteza în care universitatea va primi titlu de proprietate pentru suprafaţa de 226,61 ha teren să aducă terenul aport în natură la capitalul social al unei societăţi comerciale ce se va înfiinţa.

Acest punct al înţelegerii dintre inculpaţi se regăseşte în ultimul alineat al adresei cuprinzând oferta: ***„în cazul în care situaţia juridică a patrimoniului fermei va fi soluţionată, vă propunem să luaţi în considerare reorganizarea asociaţiunii în societate comercială în***

Stiripesurse.ro

scopul diversificării activităţii actuale şi identificării unor noi surse de venit”.

Din analiza ofertei de asociere în participaţiune înaintată de SC Log Trans S.R.L., în conţinutul ei, rezultă că a fost concepută în baza înţelegerii dintre cei doi inculpaţi, aşa cum de altfel se angajase, şi că a fost făcută în interesul inculpatului Popoviciu Gabriel-Aurel, în folosul acestuia şi într-un scop vădit de a prejudicia USAMV Bucureşti.

De asemenea, în punctele ei, oferta explică comportamentul inculpatului Alecu Ioan Niculae din şedinţele Biroului de Senat şi ale Senatului USAMV Bucureşti când, prin luările sale de poziţie, pregătea premisele pentru realizarea asocierii.

Cunoscând care era adevăratul interes al inculpatului Popoviciu Gabriel-Aurel, acela de a obţine terenul USAMV Bucureşti, ***inculpatul Alecu Ioan Niculae a speculat lipsa de pregătire juridică a membrilor Biroului de Senat şi al Senatului USAMV Bucureşti.***

Astfel, într-un punct al ofertei, inculpatul Popoviciu Gabriel-Aurel propune realizarea asocierii în participaţiune pentru a îmbunătăţi activitatea efectuată de USAMV Bucuresti la Ferma Băneasa.

Aşa cum s-a arătat anterior, în toate şedinţele Biroului de Senat şi ale Senatului USAMV Bucuresti care au avut loc, de fiecare dată, inculpatul Alecu Ioan Niculae ***evidenţia activitatea defectuoasă*** **de la Staţiunea Didactică** ***îmbrăcată în diferite formulări: cheltuielile erau mari; Ferma Băneasa să nu intre în asociere cu Staţiunea Didactică Belciugatele; Ferma Băneasa trebuie păstrată pentru alte activităţi datorită poziţiei terenului; până la recolta de grâu nu mai avem nicio sursă de lichidităţi, avem promisiuni că vom realiza o asociere; s-a solicitat necesarul de cheltuieli***.

Pe acest fond a fost prezentată oferta inculpatului Popoviciu Aurel Gabriel care viza îmbunătăţirea activităţii la Ferma Băneasa şi asigurarea unui profit minim garantat de şase miliarde de lei pe an. S-a încercat şi reuşit astfel captarea voinţei membrilor din Senatul USAMV, inducerea în eroare a acestora.

Oferta înaintată de inculpatul Popoviciu Gabriel-Aurel avea şi două puncte din care rezultă în mod evident că acesta urmărea, în fapt, obţinerea terenului unităţii de învăţământ superior, adevărata sa miză.

Astfel, inculpatul Popoviciu Gabriel-Aurel propunea ca în asociere majoritatea să o aibă SC Log Trans S.R.L., managementul asocierii să fie realizat de aceasta, iar în ipoteza în care situaţia juridică a patrimoniului fermei (terenul în suprafaţă de 226,61 ha) va fi soluţionată, propunea reorganizarea asociaţiunii în societate comercială pe acţiuni, în scopul

Stiripesurse.ro

diversificării activităţii actuale şi identificării unor noi surse de venit. De altfel, punctele din oferta înaintată de SC Log Trans S.R.L., materializau înţelegerea pe care au avut-o inculpaţii Alecu Ioan Niculae şi Popoviciu Gabriel-Aurel.

8. La data de ***07.04.2000***, ***la o zi după ce inculpatul Popoviciu Gabriel-Aurel a înaintat prin inculpatul Bejenaru Andrei Mihai oferta de asociere cu SC Log Trans S.R.L., inculpatul Alecu Ioan Niculae a organizat şedinţa Biroului de Senat pe a cărei ordine de zi la primul punct a fost pus în discuţie asocierea USAMV Bucureşti.***

Mai întâi, inculpatul Alecu Ioan Niculae a prezentat ofertele de asociere cu Ferma Băneasa înaintate de martorul Becali George, SC ITC S.R.L. reprezentată de numitul Nedelcu Gheorghe – societate de producţie şi comercializare a seminţelor, o altă societate având ca obiect de activitate construirea de locuinţe şi oferta înaintată de C.A.P. România S.R.L. numai pentru staţiunea Belciugatele despre care inculpatul Alecu Ioan Niculae a menţionat că, este una generală, cu un studiu de pre-fezabilitate şi cu un profit de două miliarde de lei (ROL).

În legătură cu ofertele mai sus amintite, inculpatul Alecu Ioan Niculae a făcut referire strictă la societăţile care le-au înaintat şi la obiectul acestora de activitate, fără să prezinte însă în Biroul de Senat conţinutul lor.

După ce a făcut aceste scurte menţiuni, inculpatul Alecu Ioan Niculae a prezentat în şedinţa Biroului de Senat ofertele înaintate USAMV Bucureşti de inculpatul Popoviciu Gabriel-Aurel.

Înainte de a prezenta ofertele, inculpatul Alecu Ioan Niculae le-a adus la cunoştinţă membrilor Biroului de Senat că***inculpatul Popoviciu Gabriel-Aurel este acţionar, asociat în mai multe societăţi, şi că a sprijinit universitatea în acţiunea de primire a titlului de proprietate. („Gabriel Popoviciu partener la mai multe societăţi ne-a sprijinit în acţiunea de primire a titlului de proprietate şi a depus două oferte”).***

Inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel nu avea calitatea de acţionar sau asociat în cadrul societăţii Log Trans SRL

Astfel, după ce a făcut referire la ofertele înaintate de inculpatul Popoviciu Gabriel-Aurel, în modalitatea anterior amintită, inculpatul Alecu Ioan Niculae a prezentat şi s-a dezbătut în Biroul de Senat numai scrisoarea de intenţie înaintată de acesta.

Prezentând oferta inculpatului Popoviciu Gabriel-Aurel, inculpatul Alecu Ioan Niculae face referire la obiectul acesteia, respectiv încheierea unui contract de asociere în participaţiune cu posibilitatea transformării în societate pe acţiuni.

Stiripesurse.ro

La începutul discuţiei, numitul Vâjială Mihai (decedat) a solicitat ca la încheierea contractului să se aibă în vedere cercetarea în sensul acoperirii costurilor. De asemenea, au fost solicitate lămuriri cu privire la precizarea obiectului şi durata contractelor.

Trecând la prezentarea scrisorii de intenţie, şi referindu-se la solicitarea mai sus-amintită, inculpatul Alecu Ioan Niculae le-a spus membrilor din Biroul de Senat că asocierea este una de durată, cel puţin 10 ani; că nu va fi neglijată cercetarea, învăţământul se vizează dezvoltarea acestora, iar contractul va avea clauze asiguratorii.

Făcând referire la activitatea de învăţământ şi cercetare, inculpatul Alecu Ioan Niculae le preciza membrilor din Biroul de Senat că, în ultimii ani, nu au avut realizări notabile. ***„Să fim realişti şi să evaluăm corect ce am realizat în ultimii ani”.***

De asemenea, inculpatul Alecu Ioan Niculae le-a atras atenţia membrilor Biroului de Senat că orice întârziere va duce la pierderea terenului. ***„…. Orice întârziere ne va duce la pierderea terenului”*** le-a spus inculpatul Alecu Ioan Niculae.

Inculpatul Alecu Ioan Niculae îşi menţine aceeaşi poziţie cu cea pe care a avut-o în şedinţele precedente, adică de minimalizare a activităţii din cadrul Fermei Băneasa, prezentând argumente în favoarea asocierii - să fim realişti şi să evaluăm corect ce am realizat în ultimii ani; ***nu va fi neglijată activitatea de cercetare şi învăţământ - a menţionat inculpatul Alecu Ioan Niculae***.

Spre deosebire de şedinţele anterioare, ca să-i sensibilizeze şi mai mult pe membrii Biroului de Senat, dar urmărind să realizeze cât mai repede asocierea, inculpatul induce ideea că orice întârziere duce la pierderea terenului.

Este de remarcat că, la un moment dat, ***în cadrul discuţiei, numitul Georgescu Gheorghe, fostul director al Staţiunii Didactice, propune schimbarea raportului în sensul că USAMV Bucureşti să aibă 51% din acţiuni în cadrul asocierii, iar SC Log Trans S.R.L. 49%, motivând că în această modalitate, universitatea nu pierde controlul asupra asocierii.***

Inculpatul Alecu Ioan Niculae îi răspunde într-un mod categoric, în sensul că raportul în cadrul asocierii nu se poate schimba în favoarea USAMV Bucureşti aşa cum a propus sus-numitul şi motivează că investiţiile SC Log Trans S.R.L. depăşesc aportul universităţii pe de o parte, iar pe de altă parte, îi precizează că universitatea se află în această situaţie din cauza soluţiilor defectuoase adoptate de conducerea universităţii.

Stiripesurse.ro

În final, se va constata nu numai că investiţia societăţii Log Trans S.R.L. nu a depăşit valoarea terenului dar, prin diferite manopere de care a avut cunoştinţă şi inculpatul Alecu Ioan Niculae, terenul a fost aportat de universitate, iar sumele de bani care au fost aduse ca aport în numerar de societatea anterior amintită, au fost transferate imediat după ce s-a făcut dovada aportării (răspunsul inculpatului Alecu Ioan Niculae în legătură cu situaţia în discuţie ***„…. nu se poate schimba raportul - investiţiile firmei depăşesc aportul nostru cu patrimoniu şi să ne gândim că soluţiile noastre de a conduce ne-au dus la situaţia de acum”).***

Se constată că inculpatul Alecu Ioan Niculae nu face altceva decât să susţină în Biroul de Senat înţelegerile ascunse pe care le avea cu inculpatul Popoviciu Gabriel-Aurel anterior şedinţei.

De asemenea, se constată că inculpatul Alecu Ioan Niculae, fără a prezenta în cadrul şedinţei Biroului de Senat o evaluare a patrimoniului USAMV Bucureşti, susţine neîntemeiat că investiţia SC Log Trans S.R.L., depăşeşte pe cea a universităţii. La acel moment, inculpatul Alecu Ioan Niculae nu avea niciun element pe baza căruia să tragă concluzia că investiţia SC Log Trans S.R.L. era mai mare decât cea a universităţii.

Procentele avansate în şedinţa Biroului de Senat au fost stabilite cu inculpatul Popoviciu Gabriel-Aurel, iar inculpatul Alecu Ioan Niculae nu face altceva decât să susţină interesele acestuia din urmă, deşi cunoaşte că USAMV Bucureşti venea în asociere cu întreg patrimoniul Fermei Băneasa, inclusiv suprafaţa de 226,61 ha.

De asemenea, inculpatul Alecu Ioan Niculae sugerează din nou membrilor din Biroul de Senat că situaţia de la Staţiunea Didactică este una grea, chiar din cauza soluţiilor adoptate de membrii biroului senatului, a conducerii universităţii. În condiţiile mai sus arătate, Biroul de Senat a aprobat continuarea tratativelor cu SC Log Trans S.R.L. şi l-a mandatat pe inculpatul Alecu Ioan Niculae să negocieze şi să semneze actele necesare asocierii.

În deschiderea şedinţei Biroului de Senat din data de 07.04.2000, inculpatul Alecu Ioan Niculae a făcut o referire sumară cu privire şi la alte oferte de asociere din partea altor societăţi comerciale, însă acestea nu au fost prezentate spre analiză membrilor biroului de senat.

De altfel, inculpatul Alecu Ioan Niculae nu avea niciun interes să prezinte spre analiză membrilor Biroului de Senat şi celelalte oferte, câtă vreme - potrivit înţelegerii pe care a avut-o cu inculpatul Popoviciu Gabriel-Aurel - USAMV Bucureşti trebuia să se asocieze cu SC Log Trans S.R.L. În ipoteza în care inculpatul Alecu Ioan Niculae ar fi prezentat celelalte oferte în conţinutul lor şi-ar fi îngreunat situaţia, de susţinător al asocierii USAMV

Stiripesurse.ro

Bucureşti SC Log Trans S.R.L., ar fi existat posibilitatea comparării acestora.

Cu prilejul şedinţei Biroului de Senat din data de 07.04.2000 s-a solicitat SC Log Trans S.R.L. să dea mai multe detalii în legătură cu oferta de asociere înaintată universităţii.

Astfel, la data de ***10.04.2000***, SC Log Trans S.R.L. prin inculpatul Bejenaru Mihai Andrei a înaintat USAMV Bucureşti o adresă cuprinzând detalii suplimentare la propunerea de asociere înaintată în data de 06.04.2000 (adresa a fost înregistrată la USAMV Bucureşti sub nr. 3368/***10.04.2000***).

În concret, SC Log Trans S.R.L. garanta plata unei sume minime anuale de 560.700 USD către USAMV Bucureşti; rambursarea contravalorii cheltuielilor angajate de universitate pentru realizarea culturilor existente.

În adresa respectivă SC Log Trans S.R.L. dă asigurări suplimentare cu privire la activitatea de învăţământ şi de cercetare. Astfel, se menţionează, ***evident declarativ şi nereal,*** că profilul didactic al fermei va fi păstrat, asigurându-se condiţii propice pentru ca studenţii să-şi desfăşoare activităţile practice şi de cercetare. Mai mult, prin modernizarea tehnologiilor folosite ca efect al investiţiilor făcute, studenţii vor avea posibilitatea să cunoască ultimele realizări pe plan mondial în domeniul tehnicilor de exploataţie agricolă putând căpăta experienţă practică într-o unitate funcţională se menţionează în oferta îmbunătăţită.

Pentru garantarea acestor realizări, în adresă, se mai preciza că SC Log Trans S.R.L. va asigura supravegherea decizională exclusiv a USAMV Bucureşti pentru activităţile didactice şi dreptul de control asupra activităţilor de producţie şi comercializare aferente asociaţiunii.

Rezultă că prin această adresă inculpatul Popoviciu Gabriel-Aurel s-ar fi obligat, ***evident declarativ şi nereal*****,** nu numai să păstreze profilul didactic al Fermei Băneasa, dar se angaja că va moderniza şi tehnologiile folosite, astfel încât***„studenţii vor avea posibilitatea să cunoască ultimele realizări pe plan mondial în domeniul tehnicilor de exploatare agricolă putând căpăta experienţă”.***

Aceste propuneri, pe care le-a avansat inculpatul Popoviciu Gabriel-Aurel în legătură cu activitatea didactică a Fermei Bucureşti, păreau a fi atractive însă - în realitate - scopul a fost ***doar captarea voinţei membrilor din Biroul de Senat şi din Senatul USAMV Bucureşti în vederea încheierii contractului.***

În final, inculpaţii Alecu Ioan Niculae şi Popoviciu Gabriel-Aurel nu numai că nu au modernizat Ferma Băneasa şi nu i-au mai păstrat profilul didactic, dar au demolat toată baza tehnico-materială a fermei

Stiripesurse.ro

(laboratoare, magazii, culturi de vie, pomi, etc.), locul acestora fiind luat de mari puncte comerciale gen Carrefour, Ikea, etc.

Cât priveşte activitatea de cercetare, în adresă, se menţionează că va fi sprijinită activitatea ştiinţifică a USAMV Bucureşti prin sponsorizări pentru colectivele de cercetare şi constituirea unui fond de burse pentru studenţii care obţin rezultatele cele mai bune.

În legătură cu bunurile care fac obiectul asocierii se menţionează că acestea îşi vor păstra regimul juridic de la data semnării contractului, fără ca SC Log Trans S.R.L. să poată vinde, pe perioada executării contractului, terenurile sau clădirile pe care universitatea le aduce ca aport la asociaţiune.

Se propunea ca pe durata contractului, asociaţiunea va putea realiza bunuri imobile necesare activităţii şi realizării de noi venituri, urmând ca la expirarea contractului atât bunurile aduse ca aport, cât şi cele realizate pe perioada contractului să rămână în deplina proprietate a USAMV Bucureşti.

În adresa menţionată, SC Log Trans S.R.L. ***îşi menţinea propunerea din data de 06.04.2000, potrivit căreia în ipoteza în care situaţia juridică a patrimoniului Ferme Băneasa va fi clarificată, să se ia în considerare reorganizarea asociaţiunii în societate comercială pe acţiuni, în care USAMV Bucureşti să aducă ca aport titlu de proprietate asupra terenului.***

Aşa cum s-a arătat anterior, acestea sunt puncte din propunerile înaintate de inculpatul Popoviciu Gabriel-Aurel, prin intermediul inculpatului Bejenaru Mihai Andrei.

9. chiar a doua zi, la data de ***<u>11.04.2000</u>***, inculpatul Alecu Ioan Niculae a introdus pe ordinea de zi a ***şedinţei Biroului de Senat*** USAMV Bucureşti suplimentul la scrisoarea de intenţia a SC Log Trans S.R.L.

În legătură cu oferta SC Log Trans S.R.L. inculpatul Alecu Ioan Niculae, în şedinţa Biroului de Senat, a menţionat că societatea anterior amintită a suplimentat suma minim garantată ajungând la 560.700 USD din care 280.350 USD vor fi transferaţi în contul USAMV Bucureşti în momentul în care se preda patrimoniul.

Inculpatul Alecu Ioan Niculae a precizat, în mod expres, că ***oferta SC Log Trans S.R.L. se referă la FermaBăneasa.***

Din oferta SC Loc Trans S.R.L., inculpatul Alecu Ioan Niculae în şedinţa Biroului de Senat a mai evidenţiat punctele referitoare la fondul pentru cercetare, burse studenţi, dotări laborator şi modernizări cămine.

10. Tot ***<u>în aceeaşi zi, 11.04.2000</u>***, a avut loc ***şedinţa Senatului*** USAMV Bucureşti, de altfel stabilită cu prilejul şedinţei Biroului de Senat din data de 07.04.2000.

Stiripesurse.ro

Deci, în această scurtă perioadă, membrii Biroului de Senat trebuiau să analizeze oferte înaintate de inculpatul Popoviciu Gabriel-Aurel în modalitatea mai sus amintită. De altfel, lucrurile s-au desfăşurat cu celeritate, aşa cum ceruse inculpatul Alecu Ioan Niculae la una din şedinţele Biroului de Senat când a afirmat neîntemeiat că ***„orice întârziere va duce la pierderea terenului”***. Afirmaţia inculpatului, pe lângă faptul că erau de natură a pune „presiune” pe membrii Biroului de Senat, era şi ocultă deoarece USAMV Bucureşti nu ar fi pierdut terenul în ipoteza în care asocierea nu s-ar fi realizat.

În şedinţa Senatului USAMV Bucureşti din data de 11.04.2000, problema asocierii universităţii a fost pusă în discuţie la capitolul ***„Diverse”.***

Inculpatul Alecu Ioan Niculae le-a comunicat membrilor Senatului USAMV Bucureşti că le va prezenta scrisorile de intenţie selectate de Biroul Senatului pentru asociere.

Scrisorile de intenţie care urmau a fi prezentate Senatului USAMV Bucureşti de inculpatul Alecu Ioan Niculae erau cele înaintate de inculpatul Popoviciu Gabriel-Aurel prin intermediul inculpatului Bejenaru Andrei-Mihai şi SC Log Trans S.R.L.

În consecinţă, nu poate fi vorba de faptul că Biroul de Senat a selectat scrisorile de intenţie anterior amintite câtă vreme, în şedinţele Biroului de Senat anterioare, au fost analizate şi discutate doar ofertele înaintate USAMV Bucureşti de inculpatul Popoviciu Gabriel-Aurel.

În şedinţa Biroului de Senat din data de 07.04.2000, printr-o mişcare abilă, inculpatul Alecu Ioan Niculae doar a amintit că au fost înaintate şi alte oferte decât cele ale inculpatului Popoviciu Gabriel-Aurel, însă nu au fost analizate de membrii Biroului de Senat.

Este astfel evidentă manipularea pe care inculpatul Alecu Ioan Niculae a realizat-o atât faţă de membrii Biroului de Senat, cât şi faţă de cei ai Senatului USAMV Bucureşti.

În realitate, inculpatul Alecu Ioan Niculae nu făcea altceva decât să aducă în faţa Senatului USAMV Bucureşti o înţelegere ocultă pe care a avut-o cu inculpatul Popoviciu Gabriel-Aurel, şi să încerce să o impună, profitând în primul rând de lipsa de experienţă a acestora.

De altfel, în şedinţa Biroului de Senat din data de 7 aprilie 2000, ***numitul Dogaru Ilie menţionează că este necesar să se prezinte mai multe detalii datorită lipsei de experienţă în negocieri şi de cunoştinţe în domeniul afacerilor.*** Tot martorul a mai precizat că întrebările din Senatul USAMV Bucureşti vor avea în vedere tocmai aceste aspecte.

Stiripesurse.ro

Inculpatul Alecu Ioan Niculae, în calitate de rector al USAMV Bucureşti, în loc să susţină interesele universităţii, în baza înţelegerilor pe care le-a avut cu inculpatul Popoviciu Gabriel-Aurel, a promovat şi susţinut masiv interesele SC Log Trans S.R.L. (deci ale inculpatului Popoviciu Gabriel-Aurel) ***speculând la maxim lipsa de experienţă în afaceri a membrilor Senatului USAMV şi lipsa de pregătire economico-juridică a acestora.***

Inculpatul Alecu Ioan Niculae a prezentat senatului USAMV Bucureşti două oferte ale inculpatului Popoviciu Gabriel-Aurel, una care avea în vedere asocierea SC Log Trans S.R.L. cu Ferma Băneasa, iar cealaltă avea în vederea asocierea unei alte societăţi controlate de inculpatul Popoviciu Gabriel-Aurel, SC Universal Tehnologic Trading S.R.L. pentru Ferma Moara Domnească şi Belciugatele, ambele aflate în cadrul USAMV Bucureşti.

Tot interesul, în cazul de faţă, era legat de suprafaţa de 226,61 ha teren care era administrat de Ferma Băneasa.

Au fost înaintate scrisori de intenţie şi pentru celelalte două ferme pentru a se crea aparenţe că inculpatul Popoviciu Gabriel-Aurel era interesat de un proiect care viza activităţile de cercetare şi învăţământ a USAMV Bucureşti.

Ulterior încheierii contractului de asociere cu SC Log Trans S.R.L. a fost redusă contribuţia pentru celelalte două ferme, după care au fost desfiinţate contractele (din acest motiv, cercetările au vizat numai contractul de asociere încheiat de SC Log Trans S.R.L. cu USAMV Bucureşti – Ferma Băneasa).

Mai întâi, ***inculpatul Alecu Ioan Niculae le-a comunicat membrilor din Senatul USAMV Bucureşti că forma de contract de asociere în participaţiune a fost impusă de împrejurarea că nu s-a obţinut titlul de proprietate.Este vorba de terenul Fermei Băneasa în suprafaţă de 226,61 ha pentru care USAMV Bucureşti formulase cereri de eliberare a titlului de proprietate şi obţinuse şi acordul inculpatului Popoviciu Gabriel-Aurel pentru a-i sprijini în acest demers.***

Deci, rezultă că adevărata miză era terenul Fermei Băneasa, şi nu terenul Fermelor Moara Domnească şi Belciugatele.

După ce face această precizare, inculpatul Alecu Ioan Niculae, ca şi în celelalte şedinţe ale Biroului de Senat, prezintă membrilor Senatului USAMV Bucureşti avantajele asocierii cu SC Log Trans S.R.L.

Astfel, referitor la contractul de asociere în participaţiune încheiat între USAMV Bucureşti şi SC Log Trans S.R.L., inculpatul Alecu Ioan Niculae precizează că, suma minim garantată de această din urmă

Stiripesurse.ro

societate este de 560.700 USD/an din care 280.350 USD se vor pune la dispoziţie asociaţiei la momentul predării bunurilor ***„face referire la fondurile pentru cercetare, burse, dotări şi modernizare cămine, aşa cum sunt ele menţionate în ofertă”.***

În continuare, *inculpatul Alecu Ioan Niculae prezintă membrilor Senatului USAMV Bucureşti, avantajele băneşti pe care le are această asociere pentru cadrele didactice.*

Referitor la condiţiile negociate, inculpatul Alecu Ioan-Nicolae precizează că acestea sunt la nivelul fondului de valori finanţate de buget şi că, sumele încasate în urma încheierii contractului de asociere în participaţiune vor permite aplicarea OUG nr.8/2000 privind Legea nr.128/1997, statutul personalului didactic, referitor la stabilirea salariului pentru modificarea şi completarea personalului din învăţământ, la limita superioară.

Inculpatul Alecu Ioan Niculae îi induce din nou în eroare pe membrii Senatului USAMV Bucureşti deoarece mărirea salariilor în baza OUG nr.8/2000 nu se putea face întrucât acest act normativ vizează măriri salariale, soluţii din surse bugetare, şi nu din surse extrabugetare aşa cum erau sumele de bani care ar fi provenit de la SC Log Trans SRL.

Cu alte cuvinte, inculpatul Alecu Ioan Niculae, în scopul câştigării bunăvoinţei acestora, le sugerează membrilor din Senatul USAMV Bucureşti că, în ipoteza în care vor vota în favoarea asocierii USAMV Bucureşti cu SC Log Trans S.R.L., le vor creşte salariile.

În continuare, inculpatul Alecu Ioan Niculae menţionează că, după semnarea acestui contract de asociere, întreaga activitate financiară va fi în grija asociatului şi, mai mult, că se vor deconta şi cheltuielile ce s-au făcut până la asociere.

În acest context, *inculpatul Alecu Ioan Niculae înştiinţează Senatul în legătură cu faptul că Comitetul Director al Staţiunii Didactice, al cărui preşedinte era chiar inculpatul, ca o primă măsură,* a procedat la dublarea salariilor.

De asemenea, inculpatul Alecu Ioan Niculae informează Senatul USAMV Bucureşti că ***s-a făcut inventarierea patrimoniului Fermei Băneasa şi că predarea-primirea va fi rapidă.***

În finalul acestei prezentări, inculpatul Alecu Ioan Niculae precizează: ***„contractul se va încheia având în vedere prevederile din scrisorile de intenţie pe clauzele evidenţiate precum şi propunerile Senatului”.***

Se poate astfel conchide că inculpatul Alecu Ioan Niculae a avut un comportament insidios, viclean, ocult deoarece, pe lângă faptul că induce

Stiripesurse.ro

membrilor din Senatul USAMV Bucureşti faptul că în ipoteza în care votează asocierea universităţii cu SC Log Trans S.R.L. li se vor mări salariile, trece sub tăcere câteva elemente, unul cuprins chiar în propunerea de asociere a inculpatului Popoviciu Gabriel-Aurel. Inculpatul Alecu Ioan Niculae nu informează Senatul USMAV Bucureşti în legătură cu celelalte oferte de asociere înaintate către USAMV Bucureşti.

În şedinţa Biroului de Senat din data de 07.04.2000, în legătură cu aceste oferte, inculpatul Alecu Ioan Niculae a făcut doar o scurtă trecere în revistă, fără a le supune analizei şi dezbaterii în cadrul şedinţei. Inculpatul nu avea un astfel de interes întrucât îşi îngreuna situaţia având în vedere înţelegerea pe care a avut-o cu inculpatul Popoviciu Gabriel-Aurel. În această modalitate, inculpatul Alecu Ioan Niculae evidenţiază doar ofertele înaintate de inculpatul Popoviciu Gabriel-Aurel şi, practic, nici Biroul Senatului şi nici Senatul USAMV Bucureşti nu au avut posibilitatea să ia cunoştinţă de alte oferte, să facă o comparaţie şi să le evalueze în beneficiul USAMV Bucureşti.

Aceasta este o dovadă clară de inducere în eroare de către inculpatul Alecu Ioan Niculae atât a Biroului de Senat, cât şi a Senatului USAMV Bucureşti.

De asemenea, inculpatul Alecu Ioan Niculae a trecut sub tăcere aspectul legat de punctul din oferta SC Log Trans S.R.L. referitor la transformarea asociaţiunii în participaţiune în societatea comercială.

În şedinţa Senatului USAMV Bucureşti din data de 11.04.2000, inculpatul Alecu Ioan Niculae nu aduce la cunoştinţă membrilor din Senat punctul din oferta SC Log Trans S.R.L. potrivit căruia ***„în cazul în care situaţia juridică a patrimoniului Fermei Băneasa va fi clarificată să luaţi în considerare reorganizarea asociaţiunii în societate comercială pe acţiuni, în care părţile să aducă ca aport titlul de proprietate asupra bunurilor…”***

În şedinţa Biroului de Senat din data de 07.04.2000, în legătură cu acest aspect face o referire sumară fără să o pună în discuţia şi analiza membrilor. Referindu-se la acest subiect, inculpatul Alecu Ioan Niculae menţionează că oferta priveşte încheierea unui contract de asociere în participaţiune cu posibilitatea transformării în societate pe acţiuni.Inculpatul Alecu Ioan Niculae, aşa cum a prezentat argumente în favoarea încheierii contractului de asociere în participaţiune, putea şi trebuia să le explice ce consecinţe juridice decurg pentru USAMV Bucureşti din transformarea asocierii în participaţiune în societate comercială pe acţiuni. Trebuia să le explice acestora propunerea din oferta inculpatului Popoviciu Gabriel-Aurel câtă vreme se referea la două situaţii juridice diferite. Unul este regimul

Stiripesurse.ro

juridic al contractului de asociere în participaţiune, în sensul propus de SC Log Trans S.R.L., care face referire la art. 252 Cod Comercial, şi altul este regimul juridic al societăţilor comerciale pe acţiuni, aşa cum este reglementat de Legea nr.31/1990.

Inculpatul Alecu Ioan Niculae nu numai că nu le-a explicat membrilor din Senat şi din Biroul de Senat care ar fi consecinţele juridice ale unei astfel de transformări dar, la această şedinţă, nu l-a invitat să participe pe Burloi Gheorghe, consilierul juridic al USAMV Bucureşti, care a mai participat la şedinţele Biroului de Senat (17.03.2000), în condiţiile în care niciun membru al Biroului de Senat al USAMV Bucureşti nu avea pregătire juridică. Inculpatul trebuia să-i informeze pe membrii Biroului de Senat şi ai Senatului cu privire la faptul că, odată adus aport în natură la capitalul social al unei societăţi pe acţiuni, patrimoniul Fermei Băneasa, mai exact terenul în suprafaţă de 226,61 ha, devine bun comun al societăţii noi constituite, aceasta având patrimoniul distinct de cel al USAMV Bucureşti.

Alecu Ioan Niculae nu avea interes să prezinte membrilor Biroului de Senat şi ai Senatului care erau adevăratele consecinţe în ipoteza în care terenul era adus aport în natură la capitalul social al unei societăţi comerciale, câtă vreme luase această hotărâre înainte cu inculpatul Popoviciu Gabriel-Aurel.

La această propunere a SC Log Trans S.R.L., inculpatul nu a făcut absolut nici o referire. Dimpotrivă, nu numai că nu a prezentat decât punctele din oferta referitoare la sume de bani ce urmează a fi încasate de USAMV Bucureşti ci, mai mult, a depus eforturi persuasive pentru a convinge membrii Senatului USAMV Bucureşti să voteze asocierea.

Inculpatul Alecu Ioan Niculae în mod intenţionat a făcut o prezentare trunchiată a ofertelor numai cu punctele care induceau obţinerea unor avantaje de USAMV Bucureşti.

Prin urmare, membrii Senatului USAMV Bucureşti nu cunoşteau această propunere din oferta SC Log Trans S.R.L. privind posibilitatea transformării asocierii în societate comercială pe acţiuni, şi care urma a fi prelucrat în contract.

Consecinţa imediată a fost aceea că deşi membrii Senatului USAMV Bucureşti urmau să voteze asocierea între universitate şi SC Log Trans S.R.L. (încheierea contractului), ei nu cunoşteau practic conţinutul ofertei acesteia din urmă societăţi. Aceasta rezultă inclusiv din propunerea supusă la vot de inculpatul Alecu Ioan Niculae: ***„contractul se va încheia având în vedere prevederile din scrisorile de intenţie”*** **care nu erau cunoscute de membrii Senatului. De altfel,** ***aceasta a fost una din***

Stiripesurse.ro

tehnicile inculpatului Alecu Ioan Niculae în sensul că nu a informat Senatul USAMV Bucureşti cu ceea ce urma să voteze.

În cadrul şedinţei Senatului USAMV Bucureşti, numitul Bercea Ion (decedat), profesor în cadrul USAMV Bucureşti, a făcut remarca că societatea cu care urma să se încheie contractul de asociere SC Log Trans S.R.L. nu are obiectul de activitate compatibil cu cel al Fermei Băneasa. Menţiunea profesorului Bercea Ion a fost că ***„partenerul nu este de specialitate …”*** Punctul de vedere exprimat de profesorul Bercea Ion are o deosebită relevanţă şi este în acord cu prevederile HG nr.123/1993. Potrivit HG nr.123/1993, staţiunile didactice prin intermediul instituţiilor de învăţământ agricol, se pot asocia cu parteneri români sau străini pentru desfăşurarea de activităţi de producţie, industrializarea, comercializarea, prestaţii de servicii, cercetare ştiinţifică şi consultanţă în domeniul lor de activitate. Deci, ***staţiunile didactice se puteau asocia cu parteneri pentru a desfăşura activităţile descrise de text, dar în domeniul lor de activitate.*** Or, profesorul Bercea Ion tocmai asta atrăgea atenţia că SC Log Trans S.R.L. nu este o societate care să aibă un obiect de activitate compatibil cu al universităţii şi, deci, în acord cu prevederile legale.

Însă, pentru motivele care s-au arătat, inculpatul Alecu Ioan Niculae avea cu totul alte interese. Interesele acestuia vizau cele 226,61 ha teren pe care le avea în administrarea fermei Băneasa şi transferul acestora, prin orice modalitate, către inculpatul Popoviciu Aurel Gabriel.

După ce a făcut prezentarea ofertelor înaintate de SC Log Trans S.R.L., în modalitatea mai sus descrisă, inculpatul Alecu Ioan Niculae supune la vot cele două scrisori de intenţie cu propunerea de a fi transformate în contracte.

Senatul USAMV Bucureşti a admis cele două oferte înaintate de inculpatul Popoviciu Gabriel-Aurel şi, totodată, l-a împuternicit pe acesta să negocieze şi să semneze contractul de asociere.

11. urmare a votului din Senatul USAMV Bucureşti, ***<u>la data de 11.04.2000, a fost emisă Hotărârea nr.4</u>*** prin care la pct. 3 al acesteia, a aprobat asocierea Fermei Băneasa cu SC Log Trans S.R.L. şi a fermelor Moara Domnească, Belciugatele cu SC Universal Technology Trading S.R.L. în baza scrisorilor de intenţie prezentate de acestea; prin contract de asociere în participaţiune cu posibilitatea transformării asociaţiunii în societate comercială pe acţiuni cu următorul conţinut:

„Senatul împuterniceşte cu depline puteri pe inculpatul Alecu Ioan Niculae, rectorul USAMV, pentru a negocia şi semna în forma finală contractul de asociere în participaţiune cu firmele menţionate

Stiri Pe Surse

mai sus, contract ce va cuprinde în mod expres clauzele menţionate în oferte;

- Să se prevadă distinct în contract propunerile Senatului şi anume: anual vor fi delimitate suprafeţe şi efective de animale pentru desfăşurarea activităţilor didactice şi de cercetare; clauză expresă cu privire la penalităţile ce se vor percepe pentru întârzierea plăţii sumelor minim garantate; în situaţia în care asociaţiunea se va transforma în societate pe acţiuni, să se prevadă în statut şi în contractul de societate sau alte acte juridice obligaţia de a se asigura pentru USAMV Bucureşti sumele minim garantate, prevăzute prin contractul de asociere în participaţiune; cotele de participare se vor păstra la nivelul stabilit (51% SC Log Trans S.R.L.) şi 49% USAMV) pe toată perioada asociaţiunii; acelaşi nivel al cotelor se va stabili şi se va păstra pe toată perioada şi în cazul transformării asociaţiei în societate comercială pe acţiuni, în cazul imposibilităţii de plată a sumelor minim garantate prevăzute în contract, rezilierea contractului se va face după un termen de graţie de cel mult şase luni".

Chiar din modul în care a fost redactată Hotărârea 4 din 11.04.2000 a Senatului USAMV Bucureşti, rezultă că, membrii Senatului nu cunoşteau conţinutul scrisorilor de intenţii.

12. tot ***<u>în aceeaşi zi, a fost emisă Decizia Senatului</u>*** USAMV prin care se stabilea următoarele:

- senatul, organ decizional al Universităţii de Ştiinţe Agronomice şi Medicină Veterinară Bucureşti, întrunit în şedinţă în data de <u>11.04.2000</u> acceptă oferta de contract de asociere în participaţiune între Ferma Băneasa şi firma SC Log Trans S.R.L., conform adresei firmei nr. 3285 din 06.04.2000 şi detaliată prin adresa 3368 din 10.04.2000, având ca obiect exploatarea în comun a patrimoniului Fermei Băneasa.

- senatul împuternicea cu depline puteri pe inculpatul Alecu Ioan, rectorul USAMV pentru a negocia şi semna în forma finală contractul de asociere în participaţiune cu SC Log Trans S.R.L., contract ce va cuprinde în mod expres clauzele menţionate în ofertele sus-menţionate, precum şi transformarea asociaţiunii în societate pe acţiuni.

- să se prevadă distinct în contract faptul că, anual vor fi delimitate suprafeţe şi efective de animale pentru desfăşurarea activităţilor didactice şi de cercetare.

- să se prevadă o clauză expresă cu privire la penalităţile ce se vor percepe pentru întârzierea plăţii sumelor minim garantate.

Stiri Agricole

- în situaţia în care asociaţiunea se va transforma în societate pe acţiuni, să se prevadă în statut şi în contractul de societate sau alte acte juridice obligaţia de a se asigura pentru USAMV Bucureşti sumele minim garantate, prevăzute prin contractul de asociere în participaţiune.

- se va face precizarea expresă asupra cotelor de participare care se vor păstra la nivelul stabilit (51% firma şi 49% USAMV) pe toată perioada asociaţiunii.

- acelaşi nivel al cotelor de participaţiune (51% firma şi 49% USAMV) se va stabili şi se va păstra pe toată perioada şi în cazul transformării asociaţiei în societate comercială pe acţiuni.

- în cazul imposibilităţii de plată a sumelor minim garantate prevăzute în contract, rezilierea contractului se va face după un termen de graţie de cel mult şase luni.

Modul total incorect, ocult şi nelegal în care a acţionat inculpatul Alecu Ioan Niculae este sugerat şi de modalitatea în care sunt redactate hotărârea şi decizia arătate:

- sunt reţinute în hotărâre aspecte care nu au fost supuse atenţiei membrilor din Senatul USAMV Bucureşti.

- inculpatul Alecu Ioan Niculae a omis să spună că asocierea se va transforma în societate pe acţiuni.

Astfel, inculpatul Alecu Ioan Niculae, în hotărârea amintită la punctul 3, subpunctul în care sunt menţionate propunerile Senatului USAMV Bucureşti pentru contractul de asociere, precizează să se prevadă, distinct, în contract, propunerea Senatului.

- inculpatul Alecu Ioan Niculae induce ideea că nivelul cotelor de participare în cadrul asocierii în participaţiune 51% pentru SC Log Trans S.R.L. şi 49% au fost propuse de Senatul USAMV Bucureşti. Or, această proporţie a fost stabilită de inculpaţii Alecu Ioan Niculae şi Popoviciu Gabriel-Aurel, iar ulterior, a fost preluată de inculpatul Alecu Ioan Niculae în şedinţa Biroului de Senat.

Este relevant că în una din şedinţele Biroului de Senat, numitul ***Georgescu Gheorghe a solicitat schimbarea cotei de participare în cadrul asocierii în sensul că USAMV Bucureşti să aibă 51%, însă cel care s-a opus a fost inculpatul Alecu Ioan Niculae care, fără a avea nici un element de evaluare, a susţinut că SC Log Trans S.R.L. are o contribuţie mai mare decât valoarea patrimonială a Fermei Băneasa.***

Aşa cum s-a arătat, inculpatul Alecu Ioan Niculae era rectorul USAMV Bucureşti, preşedintele senatului şi preşedintele Biroului de Senat.

Stiripesurse.ro

- de asemenea, în şedinţa Senatului USAMV Bucureşti din data de 11.04.2000, inculpatul Alecu Ioan Niculae în prezentarea pe care a făcut-o în faşa membrilor, nu a făcut nici un fel de referire la cotele de participaţie în cadrul asocierii. În final, propunând ca încheierea contractului să se facă avându-se în vedere procentele din scrisoarea de intenţie. Cr, membrii Senatului USAMV Bucureşti nu au văzut scrisorile de intenţie.

Modalităţile insidioase în care inculpatul Alecu Ioan Niculae a condus şedinţele Biroului de Senat şi ale Senatului USAMV Bucureşti, au avut drept efect inducerea în eroare a membrilor din cadrul acestor organisme, determinându-i să voteze ofertele înaintate de inculpatul Popoviciu Gabriel-Aurel, fără să le cunoască conţinutul.

Ca o dovadă a faptului că inculpatul Alecu Ioan Niculae a acţionat în baza înţelegerilor pe care le-a avut cu inculpatul Popoviciu Gabriel-Aurel, şi că nu a făcut altceva decât să transpună în practică deciziile convenite, se constată că ***tot la data de 11.04.2000, după ce a fost adoptată hotărârea Senatului USAMV Bucureşti, a luat legătura telefonic cu acesta din urmă şi l-a informat că Senatul USAMV Bucureşti a aprobat asocierea.***

Cu prilejul acestei discuţii telefonice, ***inculpaţii Alecu Ioan Niculae şi Popoviciu Gabriel-Aurel au hotărât ca şi contractul de asociere în participaţiune să fie conceput de către juriştii acestuia din urmă, la sediul său,*** în condiţiile în care şi USAMV Bucureşti avea un jurist angajat în persoana numitului Burloi Gheorghe.

Se constată astfel că inculpatul Popoviciu Gabriel-Aurel, pe de o parte, că prin intermediul inculpatului Alecu Ioan-Nicolae şi-a impus planul său infracţional în cadrul şedinţelor Biroului de Senat şi ale Senatului USAMV Bucureşti dar, pe de altă parte, că el este cel care a conceput termenii şi condiţiile contractului de asociere în participaţiune.

Semnarea contractului de asociere în participaţiune, deja redactat în afara universităţii, a fost realizată într-o modalitate de extremă urgenţă, având în vedere următoarele aspecte:

La data de 12.04.2000, potrivit înţelegerii pe care au avut-o, inculpatul Popoviciu Gabriel-Aurel l-a trimis pe inculpatul Bejenaru Mihai Andrei la sediul USAMV Bucureşti, având asupra lui contractul de asociere în participaţiune redactat, pentru a lua legătura cu inculpatul Alecu Ioan Niculae.

În jurul orelor 21,00, inculpatul Bejenaru Mihai Andrei s-a întâlnit cu inculpatul Alecu Ioan Niculae la sediul USAMV Bucureşti, în biroul acestuia din urmă. După ce inculpatul Bejenaru Mihai Andrei, în calitate de reprezentant al SC Log Trans S.R.L. s-a întâlnit cu inculpatul Alecu Ioan

Stiri pe surse.ro

Niculae, acesta din urmă i-a chemat la biroul său pe numiţii Constantin Croitoru (prorector), Miclăuş Ion (prorector), Cepoi Nicolae (prorector) şi pe învinuiţii Diaconescu Ştefan (secretar ştiinţific), Dobrescu Niculae (director general), Burloi Gheorghe (jurist). De precizat că, învinuita Nedu Elena, contabil şef al USAMV Bucureşti nu a participat la această întâlnire.

Odată ajunşi în biroul inculpatului Alecu Ioan Niculae, reprezentanţii USAMV Bucureşti, menţionaţi mai sus, au semnat contractul de asociere în participaţiune, înregistrat la unitatea de învăţământ mai sus-amintită sub nr. 3440/12.04.2000.

Din partea SC Log Trans S.R.L, contractul a fost semnat de inculpatul Bejenaru Mihai Andrei.

La scurt timp de la semnarea contractului în biroul inculpatului Alecu Ioan Niculae, şi-a făcut apariţia şi inculpatul Popoviciu Gabriel-Aurel care i-a invitat pe semnatarii contractului la un restaurant din Bucureşti unde le-a oferit o masă.

Audiat în legătură cu acest moment, al semnării contractului de asociere în participaţiune încheiat la data de 12.04.2000, inculpatul Alecu Ioan Niculae a declarat următoarele: „ ….*După ce a fost adoptată hotărârea senatului, am luat legătura telefonic cu domnul Popoviciu Aurel Gabriel şi l-am anunţat că senatul a aprobat asocierea, urmând să încheiem contractul. Cu prilejul acestei discuţii, numitul Popoviciu Aurel* Gabriel ne-*a spus că are personal calificat din punct de vedere juridic şi mi-a propus să întocmească proiectul de contract la sediul dânsului, urmând să-l discutăm a doua zi. După ce am avut această discuţie telefonică cu numitul Popoviciu Aurel Gabriel, am avut o discuţie cu membrii biroului de* senat, prilej cu care *i-am întrebat dacă sunt de acord ca proiectul de contract să fie întocmit de către personalul din SC Log Trans S.R.L. Menţionez faptul că toţi membrii biroului de senat au fost de acord cu această propunere.*

*La data de 12.04.2000, după prânz, la biroul meu, s-*a prezentat numitul Bejenaru Mihai Andrei ca reprezentant al SC Log Trans cu mai multe exemplare din proiectul de contract. Membrii biroului de senat, *juristul şi contabilul şef care urmau să semneze contractul, au venit la mine în birou şi au primit un exemplar din proiect, urmând ca fiecare să-l analizeze şi să facă propuneri. După ce a fost studiat de aceştia, proiectul de contract a suferit modificări care au fost însuşite de toţi participanţii şi după ce a fost adoptată forma finală s-*a trecut la semnarea acestuia. *Discuţiile pe clauzele contractului au durat foarte mult şi apreciez că acesta a* fost ***în jurul orelor 23,50.***

Stiri Pe Surse .ro

După ce contractul a fost semnat, la biroul meu a venit şi numitul Popoviciu Gabriel Aurel care ne-*a felicitat, că am încheiat contractul şi ne*-a *invitat la un restaurant pentru a sărbători evenimentul*".

Afirmaţiile acestuia sunt nereale deoarece, potrivit înţelegerii avute, a doua zi, în data de 12.04.2000, inculpatul Popoviciu Gabriel-Aurel l-a trimis pe inculpatul Bejenaru Mihai Andrei cu contractul conceput şi redactat, gata pentru semnare. Contractul nu numai că a fost conceput şi redactat de inculpatul Popoviciu Gabriel-Aurel, dar a şi fost semnat în forma realizată de acesta, şi care diferă în câteva puncte de ceea ce s-a notărât în Senatul USAMV Bucureşti.

Din declaraţia numitului Dobrescu Niculae, rezultă că la data de 12.04.2000, ***în jurul orelor 22,00 – 22,30***, acesta a fost chemat de inculpatul Alecu Ioan Niculae la biroul acestuia din urmă în vederea semnării contractului.

De asemenea, din declaraţia numitului Burloi Gheorghe, rezultă că, inculpatul Alecu Ioan Niculae l-a chemat la biroul său, în vederea semnării contractului ***în jurul orelor 21,00 – 21,30.***

De altfel, ca şi în cazul prezentării ofertelor, când în cadrul unei şedinţe de Birou al Senatului şi a unei şedinţe de Senat, membrii acestor organisme au fost nevoiţi să se pronunţe pe o chestiune deosebit de importantă pentru soarta universităţii şi în acest caz, tot în regim urgenţă şi în condiţii nefireşti sub aspectul timpului ***(orele 21,00, 22,00, 23,00),***reprezentanţii USAMV au fost nevoiţi să semneze contractul de asociere în participaţiune la o zi de la hotărârea emisă de senat.

Urgenţa cu care s-a acţionat este explicabilă prin interesul enorm al inculpatului Popoviciu Gabriel-Aurel de a încheia contractul şi practic de ***„a pune mâna"*** pe terenul în suprafaţă de 226,61 ha administrat în cadrul Fermei Băneasa.

În acest moment ***s-a realizat prima etapă a fazei iniţiale a planului infracţional***, adică ceea ce inculpatul Popoviciu Gabriel-Aurel şi inculpatul Alecu Ioan Niculae au convenit în cursul lunilor februarie-martie 2000 şi anume: că inculpatul Popoviciu Gabriel-Aurel va coordona activitatea, însă va fi reprezentat de o altă persoană; că toate hotărârile care vor ajunge la SC Log Trans S.R.L., prin intermediul inculpatului Bejenaru Andrei Mihai va fi opera gândirii inculpatului; inculpatul Popoviciu Gabriel-Aurel acţionează prin interpuşi.

Referitor la SC Log Trans S.R.L., societatea prin intermediul căreia inculpatul Popoviciu Gabriel-Aurel a înaintat ofertele de asociere în participaţiune universităţii şi a folosit-o drept paravan în activitatea infracţională desfăşurată - pentru a camufla activităţile sale de transfer a

STIRIPESURSE.RO

terenului în suprafaţă de 226,61 ha din patrimoniul public în patrimoniul său - se constată, potrivit datelor furnizate de Oficiul Naţional al Registrului Comerţului Bucureşti, că aceasta a fost înfiinţată în anul 1992 prin aportul a trei asociaţi: General Logistic Corp. cu sediul în New Jersey, SUA, prin împuternicit inculpatul Popoviciu Gabriel-Aurel, 32%; Internaţional Business and Trading Corporaţion, Insulele Turks and Caicos, 51% şi Mărgineanu Cristina Gabriela, 17%.

De asemenea, potrivit contractului de societate autentificat sub nr. 28283/12.11.1992, ***societatea avea ca obiect de activitate transporturi interne şi internaţionale, servicii de marketing, turistice, intermediere de tranzacţii imobiliare, intermediere pe bază de comision, de consignaţie şi operaţiuni de import şi de export.***

Abia ***ulterior încheierii contractului de asociere în participaţiune cu USAMV Bucureşti, în ziua următoare, 13.04.2000, societatea a formulat, la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti, cerere de completarea obiectului de activitate înregistrată sub nr. 409201/13.04.2000.***

Prin încheierea nr. 2014 a judecătorului delegat de Tribunalul Bucureşti la O.N.R.C., cererea a fost admisă, obiectul de activitate al societăţii mai sus-amintită fiind completat cu activităţi specifice agriculturii: cultura cerealelor, creşterea animalelor, cercetarea sau dezvoltarea în ştiinţe fizice şi naturale. Prin aceeaşi încheiere, inculpatul Bejenaru Mihai Andrei a devenit ***administratorul societăţii Log Trans SRL Bucureşti.***

Rezultă că în etapa premergătoare luării deciziei de asociere în participaţiune de către Biroul şi Senatul USAMV Bucureşti, precum şi la momentul încheierii contractului de asociere în participaţiune, ***SC Log Trans SRL nu avea în obiectul ei activităţi compatibile cu cele ale USAMV Bucureşti şi deci, practic, acestea nu se puteau asocia.***

Aşa cum s-a menţionat, cel care i-a atras atenţia în legătură cu faptul că SC Log Trans S.R.L. nu are obiectul de activitate compatibil cu al USAMV Bucureşti a fost profesorul Bercea Ion.

Înalta Curte a reţinut că aceeaşi modalitate de acţiune a inculpaţilor Alecu Ioan Niculae (rector, membru al senatului, preşedintele senatului şi preşedintele biroului senatului), Diaconescu Ştefan (membru al senatului şi secretarul ştiinţific al biroului senatului), ajutaţi de coinculpaţii Popoviciu Aurel Gabriel şi Bejenaru Andrei Mihai (oameni de afaceri), a continuat şi în fazele şi etapele următoare ale activităţii infracţionale, constatându-se că aceştia au redus rolul organelor de conducere a USAMV Bucureşti la unul „pur decorativ", „fără substanţă", înlăturând/anihilând efectiv rolul

Stiripesurse.ro

deliberativ şi decizional al acestora stabilit prin lege şi prin carta universitară, primii doi inculpaţi substituindu-se pur şi simplu organelor de conducere ale universităţii - acţionând în interesul exclusiv al inculpatului Popoviciu Aurel Gabriel - chiar dacă, formal, în anumite situaţii s-au îndeplinit activităţi specifice acestora, însă numai în scopul, pe de o parte, de a conferi aparenţă de legalitate deciziilor emise, iar pe de altă parte, de a avea o „acoperire legală" a propriilor acţiuni (apărări de altfel invocate de către apelanţii-inculpaţi).

În final, Înalta Curte - în acord cu instanţa de fond - a constatat că toate aceste demersuri şi decizii ale inculpaţilor, inclusiv semnarea contractului de asociere în participaţiune, au fost realizate înainte de unele acte normative la care au făcut referire aceştia.

Legea nr.18/1991 – Legea fondului funciar – modificată prin Legea nr.169/24 octombrie 1997:

Art.34 alin.2 –***Terenurile proprietate de stat, administrate de instituţiile şi staţiunile de cercetare ştiinţifică, agricole şi silvice, destinate cercetării şi producerii de seminţe şi material săditor din categoria biologice superioare aparţin domeniului public şi rămân în administrarea acestora***. În termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, **Guvernul**, la propunerea ministrului Agriculturii şi Alimentaţiei, ***va delimita*** suprafeţele strict necesare cercetării şi producerii de seminţe şi material săditor din categoria biologice superioare…din administrarea instituţiilor şi staţiunilor de cercetare şi producţie agricolă.

Alin.3: Dispoziţiile alineatului precedent se aplică şi terenurilor proprietate de stat, folosite, la data prezentei legi, de unităţile de învăţământ agricol…şi care trec în administrarea acestora.

Hotărârea Guvernului nr.47 din 29 ianuarie 1999 privind delimitarea suprafeţelor de teren aflate în administrarea unităţilor de învăţământ superior agricol.

Art.1 ***Hotărârea Guvernului nr.123/1993*** privind organizarea şi funcţionarea staţiunilor didactice din structura instituţiilor de învăţământ superior agricol, se modifică şi se completează, după cum urmează:

Pct.3 –După art.4, se introduce art.4/1 cu următorul cuprins: **Art.4/1: *Staţiunile didactice, prin intermediul instituţiilor de învăţământ agricol, se pot asocia*** cu parteneri români şi străini pentru desfăşurarea de activităţi de producţie, industrializare, comercializare, prestaţii de servicii, cercetare ştiinţifică şi consultanţă ***în domeniul lor de activitate*** pct.6 -1 Staţiunea Didactică Băneasa, municipiul Bucureşti, din care Ferma Moara Domnească.

Stiri Juridice

Anexa (nr.1 la HG nr.123/1993 –Lista cuprinzând staţiunile didactice care funcţionează în structura instituţiilor de învaţământ superior agricol din România:

Pct.1–Staţiunea Didactică Băneasa, cu sediul în municipiul Bucureşti funcţionează în subordinea USAMV Bucureşti

Hotărârea de Guvern nr.517/29.06.1999 privind **delimitarea** suprafeţei de teren strict necesare pentru cercetarea şi producerea de seminţe... şi trecerea terenurilor destinate producţiei, aflate în administrate instituţiilor şi staţiunilor de cercetare şi producţie agricolă, în domeniul privat al statului (act normativ folosit de inculpaţii Minea Lizeta, Petrulian Gheorghe, Luican Ion Mihai Florin, Todiraş Ioan, Toader Gabriel Răzvan), în considerarea titlului de proprietate din 6 iunie 2001, hotărârea nr.854/30 mai 2001).

Această hotărâre de Guvern a fost emisă în temeiul art.35 din Legea nr.18/1991 republicată, şi ale art.10 din Legea nr.213/1998

Art.1 Aparţin domeniului public al statului suprafeţele de teren strict necesare pentru cercetarea şi producerea de material săditor din categoria biologice superioare şi de animale de rasă şi cele destinate producţiei, delimitate potrivit Anexei nr.1, precum şi terenurile proprietate de stat folosite de unităţile de învăţământ cu profil agricol, prevăzute de Anexa nr.2.

Anexa nr.2 pct.120 –Universitatea de Ştiinţe, Agricole şi de Medicină Veterinară Bucureşti – cu suprafaţa totală de 217,04 ha.

Hotărârea de Guvern nr.776/23.03.1999 privind modificarea anexelor din Hotărârea de Guvern nr.517/1999:

-pct.3 –Anexa 2 se modifică şi se completează: a)poziţia nr.29 „29 USAMV Bucureşti –Ferma Belciugatele-1.569,00 ha; c) după poziţia nr.118, se introduce poz.nr.118 (1: „118/1 USAMV Bucureşti –Ferma Moara Domnească 576 ha)

d) **poz nr.120: „120 USAMV Bucureşti –Ferma Băneasa -226,61 ha**

OUG nr.198/10 decembrie 1999:

Anexa 2 –Institute şi staţiuni de cercetare şi producţie agricolă, precum şi unităţile de învăţământ agricol şi silvic, care deţin în administrare terenuri agricole: poz.236 – USAMV Bucureşti.

Legea nr.1/12 ianuarie 2000:

Art.9 alin.1 – Terenurile proprietate de stat, administrate de instituţiile şi staţiunile de cercetare, destinate cercetării şi producerii de seminţe şi material săditor, aparţin domeniului public şi rămân în administrarea acestora.

Stiripesurse.ro

Alin.2 – *Dispoziţiile alin.1* ***se aplică terenurilor proprietate de stat***, ***folosite****, la data intrării în vigoare a prezentei legi,* ***de unităţile de învăţământ cu profil agricol şi care trec în administrarea acestora***.

Legea nr.268/28 mai 2001 *privind înfiinţarea Agenţiei Domeniilor Statului:*

Anexa nr.2 –Institute şi staţiuni de cercetare şi producţie agricolă, unităţi de învăţământ agricol şi silvic, care deţin în administrare terenuri cu destinaţie agricolă: poz.236 –USAMV Bucureşti.

În cauza dedusă judecăţii, din analiza cronologiei actelor normative ce au reglementat natura şi regimul juridic al terenului Staţiunii Didactice Băneasa – Ferma Băneasa, în plus reţinând că USAMV Bucureşti este o instituţie de stat, de învăţământ superior agricol şi de medicină veterinară, terenul cu care „fusese înzestrată" şi îi fusese „afectat" în anul 1929, a dobândit calitatea de proprietate publică a statului, cu regimul reglementat în art.5 din Legea nr.18/1991 fiind scos din circuitul civil şi, implicit, neputându-se reconstitui un drept de proprietate privată asupra sa.

Faptul că în unele acte normative sau în vorbirea curentă se uzitează noţiunea ***„patrimoniu"*** (susţin aceasta şi inculpaţii), aceasta nu este identică cu aceea de ***„proprietate"***, în sfera mai largă a primei incluzându-se şi alte elemente ca de exemplu bunuri din domeniul privat sau drepturi şi obligaţii cu caracter patrimonial care nu se confundă cu „bunul proprietate publică".

Proprietate – în accepţiunea Dicţionarului Explicativ al limbii române înseamnă stăpânire deplină asupra unui bun (concretizat) în baza unui drept recunoscut.

Anterior analizei faptelor materiale componente ale infracţiunii de abuz în serviciu, (autorat, complicitate), sunt de amintit dispoziţiile art.6 din Legea nr.213/1998 alin.2 şi art.12 alin.5 care prevăd că bunurile preluate de stat fără titlu valabil (inculpaţii apărându-se cu împrejurarea că, în anul 1948, Înaltul Decret Regal din 1929 a fost abrogat nelegal), abuziv, pot fi revendicate pe calea dreptului comun (art.480-481 Cod civil în vigoare la datele cauzei), dovedirea dreptului de proprietate făcându-se cu titluri scrise privind dreptul de proprietate; după această înscriere în evidenţele fiscale, USAMV Bucureşti i s-au atribuit, în administrare, bunuri (terenuri) din domeniul public al statului pentru a-şi realiza obiectul de activitate, respectiv învăţământ superior de stat agricol şi de medicină veterinară, cercetare, formare, practică, înscrierea neprezentând stabilirea dreptului de

Stiri Pesti Scris

proprietate, ci numai luarea în evidenţele de carte funciară, hotărârea de intabulare nefiind constitutivă de drepturi.

În cauză, se constată că, în esenţă, niciunul dintre inculpaţii acuzaţi şi condamnaţi pentru infracţiunea de abuz în serviciu cu consecinţe deosebit de grave nu a contestat faptul că a întreprins multitudinea de acţiuni descrise în actul de sesizare, la fel, nu au contestat materialul probator administrat la urmărirea penală şi la cercetarea judecătorească în fond, ci numai aprecierea/evaluarea acestuia, respectiv că nu au fost realizate acte materiale specifice formei continuate ale infracţiunii de abuz în serviciu.

Cum s-a arătat, inculpaţii Alecu Ioan Niculae şi Diaconescu Ştefan au invocat că atribuţiile de serviciu pretins încălcate nu erau prevăzute în legislaţia primară, aceeaşi apărare fiind susţinută şi de complicii Popoviciu Gabriel Aurel şi Bejenaru Andrei Mihai, cu consecinţa incidenţei soluţiei achitării conform art.16 lit.b teza I Cod procedură penală (fapta nu este prevăzută de legea penală).

Inculpaţii Toader Gabriel Răsvan, Todiraş Ioan, Luican Ion Mihai Florin, Petrulian Gheorghe şi Minea Lizeta (Todiraş Ioan şi Minea Lizeta fiind şi absolvenţi ai facultăţii de drept) s-au apărat susţinând fie că în baza hotărârii de guvern care le stabileau atribuţiile în cadrul comisiei municipiului Bucureşti sau subcomisiei sectorului 1 de aplicare a Legii nr.1/2000, acestea nu erau îndatoriri de serviciu, fie (cazul inculpatei Minea Lizeta) că rechizitoriul nu a reţinut corect legislaţia civilă privind apartenenţa terenului în litigiu la domeniul public al statului, referatul şi hotărârea subcomisiei întemeindu-se pe aplicabilitatea în cauză a art.9 alin.3 din Legea nr.1/2000 (terenurile agricole, proprietate de stat care, pe baza actelor doveditoare, au constituit patrimoniu Academiei Române, universităţi şi instituţii de învăţământ superior cu profil agricol, care trec în proprietatea acestuia, la cerere), sintagma „trec în administrarea domeniului privat al statului” fiind o eroare, în final toţi considerând că se impune soluţia achitării în baza art.16 alin.1 lit.b teza I Cod procedură penală (fapta nu este prevăzută de legea penală) sau art.10 alin.1 lit.a Cod procedură penală (fapta nu există).

Cum s-a mai arătat anterior, dar în această secţiune a deciziei se va concretiza pentru fiecare inculpat (autor, complice,), în actul de sesizare (filele 23-25) se reţine că prin Legea nr.84/1995 şi Legea nr.128/1997 privind statutul personalului didactic, atribuţiile rectorului (inculpatul Alecu Ioan Niculae), ale secretarului ştiinţific (inculpatul Diaconescu Ştefan), ale membrilor biroului, senatului universităţii se stabilesc prin Carta Universitară (ambii erau membri ai biroului de senat şi ai senatului).

Stiriprocesul.ro

Cu referire la ceilalţi inculpaţi, de la nivelul subcomisiei sector 1 Bucureşti şi ai comisiei municipiului Bucureşti (rechizitoriu filele 182-232), la reliefarea activităţii lor corelativ dispoziţiilor legale încălcate, nesocotite, la fila 231 se detaliază încălcarea art.6 din Legea nr.1/2000 ce enumeră atribuţiile de serviciu în calităţile de membrii ai acelor comisii.

Superficialitatea, urgenţa cu care aceşti inculpaţi, în calităţile de membri ai comisiei şi subcomisiei, au lucrat în adoptarea referatului din 12 aprilie 2001 şi a hotărârii nr.854/30 mai 2001 care au constituit eliberarea, nelegală, a titlului de proprietate nr.1086/6 iunie 2001 este dată şi de inserarea - ca temei al dreptului de administrare în domeniul privat - a Hotărârii de Guvern nr.515/1999, acest act normativ, datat 24 iunie 1999, reglementând aprobarea Acordului dintre Guvernul României şi Guvernului Georgiei privind cooperarea în domeniul sportului.

Legea învăţământului nr.84/1995 – secţiunea VII – capitolul IX (art.89-96), reglementând autonomia universitară, are în vedere şi gestionarea fondurilor, respectiv organizarea şi controlul serviciilor economico-gospodăreşti, stabilirea necesităţii financiare şi materiale, folosirea fondurilor şi gestionarea lor, cu respectarea prevederilor legale.

Aceeaşi lege, art.146, prevede că instituţiile de învăţământ superior sunt conduse de senate, acestea sunt prezidate de rectori, atribuţiile şi raporturile acestor organisme fiind stabilite prin Carta Universităţii. Hotărârile senatelor se iau cu majoritatea membrilor prezenţi, dacă numărul lor reprezintă cel puţin 2/3 din totalul membrilor.

Din evidenţierea acestor dispoziţii din Legea privind învăţământul, se reţine că instituţiile de învăţământ superior sunt conduse de senate, prezidate de rectori, atribuţiile şi competenţele acestor organisme stabilindu-se prin Carta Universitară.

Art.147 din lege prevede că în instituţiile de învăţământ superior conducerea operativă este asigurată de biroul senatului al cărui preşedinte este rectorul, în acelaşi spirit fiind şi dispoziţiile art.67 şi art.68 din Legea nr.128/1997 privind statutul cadrelor didactice.

Art.67 din aceasta, prevede că structurile de conducere în instituţiile de învăţământ superior, sunt: senatul universitar ş.a., prin cartă putându-se înfiinţa şi alte organisme colective specializate. Art.68(1) din lege menţionează că instituţia de învăţământ superior este condusă de senat, prezidat de rector, alin.2 al textului prevăzând că biroul senatului asigură conducerea operativă, preşedintele biroului senatului fiind, de asemenea, rectorul.

Stiri pe surse.ro

Constatând dispoziţiile Legii nr.84/1995 şi Legii nr.128/1997, care obligau instituţiile de învăţământ superior să elaboreze carta universitară, având în vedere principiul autonomiei universitare, s-a adoptat la nivelul USAMV Bucureşti, Carta universitară (varianta anului 2000), aceasta, în capitolul I pct.16 stipulând că reglementează normele de bază care guvernează viaţa comunităţii universitare şi a personalului auxiliar şi administrativ în spaţiul universitar propriu, în conformitate cu Legea învăţământului (Legea nr.84/1995) şi statutul personalului didactic (Legea nr.128/1007).

Aceeaşi Cartă reglementează domenii privind organizarea universităţii, structura, autonomia, în acest din urmă capitol fiind reglementată autonomia funcţională, financiară, atribuţiile senatului, ale biroului senatului şi ale rectorului, în cauza penală de faţă prezentând relevanţă aspectele legate de spaţiul universităţii, autonomia financiară, atribuţiile senatului, biroului senatului şi rectorului. Art.5.1 din Cartă prevede că spaţiul universităţii este constituit din totalitatea edificiilor, terenurilor care sunt puse la dispoziţia comitetelor academice pentru desfăşurarea procesului de învăţământ, a cercetării şi a producţiei. Punctele 5.3.4, legat de autonomia financiară, printre altele, rezumă că aceasta reprezintă libertatea de gestionare a spaţiilor, a bazei de cercetare, a bazei de producţie, a dotării în scopul autofinanţării procesului de învăţământ **potrivit legii** şi în concordanţă cu prioritătile stabilite de senatul universităţii.

Cu referire la atribuţiile senatului, biroului senatului, rectorului, în Cartă, acestea sunt preluate din Legea nr.84/1995 şi Legea nr.128/1997.

Pct.5.13 din Cartă, în ce priveşte atribuţiile rectorului, acesta este responsabil de activitatea sa în faţa senatului, acţiunile sale fiind astfel îndreptate încat să aplice Carta şi regulamentul universităţii, dar şi pe cele ce decurg din hotărârile luate de senat. Pct.6.9 prevede că respectiva Carta se corelează cu actele legislative în domeniul învăţământului, finanţelor, domeniului public şi poate fi modificată cu votul a 2/3 din membrii senatului.

Pct.6.12 prevede că ***încălcarea prevederilor Cartei atrage răspunderea materială sau disciplinară dacă faptele nu sunt săvârşite în astfel de condiţii încât să fie considerate, potrivit legii penale, infracţiuni.***

Revenind la dispoziţiile ***Legii nr.128/1997*** privind Statutul personalului didactic, conform art. 1 prevederile prezentului statut se aplica personalului didactic de predare, didactic auxiliar şi de conducere din întregul sistem de învăţământ de stat şi particular, personalului didactic

STUDIU DE CAZ

care îndeplineşte funcţii de îndrumare şi de control, precum şi celorlalte categorii de personal didactic, nominalizate în statut.

În conformitate cu art.2, prezenta lege reglementează:

a) funcţiile, competentele, responsabilităţile, drepturile şi obligaţiile specifice personalului didactic şi didactic auxiliar, precum şi ale celui de conducere, de îndrumare şi de control;

Capitolul II al legii menţionate se referă la "Conducerea instituţiilor de învăţământ superior", în art. 67 precizându-se că structurile de conducere în instituţia de învăţământ superior sunt: **senatul universitar**, consiliul facultăţii, consiliul colegiului, consiliul departamentului şi biroul catedrei. Prin Carta universitară se pot înfiinţa şi alte organisme colective specializate.

Conform art. 68 (1) Instituţia de învăţământ superior **este condusă de senatul universitar, prezidat de rector.**Fiecare facultate din structura instituţiei desemnează reprezentanţi în senatul universitar, cadre didactice, cercetători şi studenţi, potrivit legii şi Cartei universitare. Decanii facultăţilor, directorii de departamente şi de colegii, direct subordonate instituţiei de învăţământ superior, fac parte de drept din senatul universitar. La şedinţele senatului universitar pot participa, ca invitaţi ai biroului acestuia, reprezentanţi ai sindicatelor din instituţia respectiva, precum şi orice alta persoana din instituţie sau din afară acesteia.

Potrivit art.68 (2) **Conducerea operativă a instituţiei de învăţământ superior este asigurată de biroul senatului universitar**, alcătuită din **rector, în calitate de preşedinte**, prorector/prorectori, **secretar ştiinţific,** director general administrativ şi dintr-un reprezentant al studenţilor sau al organizaţiilor studenţeşti legal constituite la nivel de institut, membru al senatului. Membrii biroului senatului universitar, cu excepţia directorului general administrativ, sunt aleşi pe funcţii de senatul universitar. Rectorul poate invita la şedinţa biroului decani, reprezentanţi ai sindicatelor şi ai asociaţiilor studenţeşti sau orice alta persoana din instituţie sau din afară acesteia. Prin Carta universitară, senatul universitar poate include în biroul sau decani sau directori de departamente ori de colegii.

În sfârşit, potrivit art. 95 (1) Personalul didactic de la toate nivelurile învăţământului are drepturi şi obligaţii care decurg din legislaţia în vigoare, din prezentul statut, din Carta universitară, precum şi din prevederile contractului colectiv de muncă.

Referitor la funcţiile îndeplinite de cei doi inculpaţi, se reţin şi dispoziţiile ***Legii nr.84/1995***, Legea învăţământului, în care se arată, conform art. 89 (2), că autonomia universitară se corelează cu principiul

Stiriprocese.ro

răspunderii personale şi publice pentru calitatea întregii activităţi didactice şi de cercetare ştiinţifică pe care o desfăşoară instituţia respectivă de învăţământ superior, precum şi faptul că, potrivit art.92 (1) ansamblul de drepturi şi obligaţii, precum şi normele care reglementează viaţa comunităţii universitare în spaţiul universitar propriu sunt cuprinse în Carta universitară a instituţiei de învăţământ superior, adoptată de senatul universitar, în condiţiile legii, respectiv, art.92 (2) că autonomia universitară vizează domeniile conducerii, structurării şi funcţionării instituţiei, ale activităţii didactice şi de cercetare ştiinţifică, ale administrării şi ale finanţării.

Potrivit art.92 (3) autonomia universitară se realizează, în principal, prin: …..g) stabilirea necesităţii financiare şi materiale; folosirea fondurilor şi gestionarea lor, cu respectarea prevederilor legale; găsirea şi stabilirea surselor suplimentare de venituri; organizarea şi controlul serviciilor economico-gospodăreşti, iar conform art.92 (4) în plan financiar autonomia universitară se realizează ca drept de gestionare, potrivit legii şi răspunderii personale, a fondurilor alocate de la bugetul public naţional sau provenite din alte surse,…. potrivit criteriilor stabilite de comun acord cu Ministerul Educaţiei şi Cercetării.

În sfârşit, potrivit art.146 (1), instituţiile **de învăţământ superior sunt conduse de senate**, iar facultăţile şi departamentele, de consilii. **Senatele sunt prezidate de rectori**, consiliile facultăţilor, de decani, iar consiliile departamentelor, de directori. Hotărârile senatelor, ale consiliilor facultăţilor şi ale departamentelor se iau cu majoritatea voturilor membrilor prezenţi, dacă numărul lor reprezintă cel puţin două treimi din totalul membrilor, iar conform art. 147 (1), **conducerea operativă a instituţiei de învăţământ superior este asigurată de către biroul senatului**, alcătuit conform Statutului personalului didactic şi Cartei universitare. În art.147 (2) se menţionează că **preşedintele biroului senatului este rectorul**.

Este necontestat că, la data faptelor care fac obiectul cauzei, ***inculpatul Alecu Ioan Nicolae îndeplinea funcţia de profesor universitar şi rector, funcţie în virtutea căreia cumula, totodată, şi funcţiile de preşedinte al senatului universitar, dar şi de preşedinte al biroului senatului universitar***, iar ***inculpatul Diaconescu Ştefan îndeplinea funcţia de secretar ştiinţific al biroului senatului, membru al senatului şi profesor universitar (ulterior perioadei ce interesează prezenta cauză acesta devenind rectorul USAMV Bucureşti).***

Înalta Curte constată astfel că atât inculpatul Alecu Ioan Nicolae (rector, funcţie în virtutea căreia cumula, totodată, şi funcţiile de preşedinte al senatului universitar, dar şi de preşedinte al biroului senatului universitar), cât şi inculpatul Diaconescu Ştefan (secretar ştiinţific al biroului

Stiintocs.ro

senatului, membru al senatului şi profesor universitar), au avut cunoştinţă că încălcarea prevederilor Cartei atrage răspunderea materială sau disciplinară ***dacă faptele nu sunt săvârşite în astfel de condiţii încât să fie considerate, potrivit legii penale, infracţiuni.***

În consecinţă, din această perspectivă, inculpaţii Alecu Ioan Nicolae şi Diaconescu Ştefan nu pot susţine că nu a existat previzibilitatea legii în cazul încălcării acesteia, inclusiv previzibilitatea în sensul că faptele săvârşite în îndeplinirea funcţiilor respective putea atrage chiar şi răspunderea penală, deoarece conform art. 92 (1) din Legea nr.84/1995, Legea învăţământului, ***„ansamblul de drepturi şi obligaţii, precum şi normele care reglementează viaţa comunităţii universitare în spaţiul universitar propriu sunt cuprinse în Carta universitară a instituţiei de învăţământ superior, adoptată de senatul universitar, în condiţiile legii”, adică de organele de conducere ale USAMV Bucureşti în care aceştia deţineau funcţii de primă importanţă (rector şi preşedinte al senatului, preşedinte al biroului senatului, respectiv, secretar ştiinţific al biroului senatului, membru al senatului şi profesor universitar).***

În apărarea lor, inculpaţii Alecu Ioan Niculae şi Diaconescu Ştefan au solicitat ca instanţa de apel, la examinarea faptelor pentru care au fost trimişi în judecată şi condamnaţi de instanţa de fond, să ignore dispoziţiile din Carta Universitară a USAMB Bucureşti, fiind invocată decizia nr.405/2016 a Curţii Constituţionale, şi să fie avute în vedere doar dispoziţiile din Legea nr.84/1995, Legea învăţământului, respectiv, cele din Legea nr.128/1997 privind Statutul personalului didactic (deşi inculpaţii, pentru fundamentarea apărărilor au făcut numeroase trimiteri, printre altele, la hotărâri de guvern, evident la cele care, în opinia lor, ar fi confirmat legalitatea faptelor pentru care au fost trimişi în judecată).

Înalta Curte a apreciat că este neîntemeiată această apărare, pentru motivele care se vor arăta:

Prealabil, având în vedere că inculpaţii Alecu Ioan Niculae şi Diaconescu Ştefan şi-au axat apărarea, printre altele, pe ***„autonomia universitară”*** care, în opinia lor ar fi permis iniţierea şi realizarea acţiunilor săvârşite de aceştia şi, respectiv, pe deciziile luate de „organul colectiv de conducere” al USAMV Bucureşti (senatul universităţii), Înalta Curte apreciază ca necesare unele precizări.

Astfel, din examinarea ***Magna Charta Universitatum, adoptată la Bologna la 18.09.1988***, dar şi a legilor organice prin care statul român a recunoscut autonomia universitară (***Legea nr.84/1995*** şi ***Legea nr.128/1997***) rezultă că această autonomie, cum de altfel reiese din chiar denumirea sa, vizează activitatea academică, ***activitatea universitară***

Stiri Drept Ro

referitoare la desfăşurarea pregătirii studenţilor şi la activitatea de cercetare care, în conformitate cu art.2 „Principii fundamentale" din cartă, este inseparabilă de activitatea didactică (art.1-4 „Principii fundamentale" din Magna Charta Universitatum).

Este definitoriu în acest sens, art.1 „Principii fundamentale" din această cartă în care se arată că ***„Pentru a răspunde necesităţilor lumii contemporane, universitatea trebuie să fie independentă, din punct de vedere moral şi ştiinţific, în raport cu orice putere politică şi economică".***

În ***„Declaraţia comună a miniştrilor educaţiei din Europa, convenită la Bologna, la 19.06.1999"***, se arată că***„...independenţa şi autonomia universităţilor asigură adaptarea continuă a învăţământului superior şi a sistemelor de cercetare la nevoile în schimbare, la cerinţele societăţii şi la progresele ştiinţifice".***

În acest sens sunt şi dispoziţiile legilor organice emise statul român cu privire la înţelesul şi conţinutul „autonomiei universitare" ***(art.13, 89, 92, art.146-147 din Legea nr.84/1995, respectiv art.67-68 din Legea nr.128/1997).***

În prezenta cauză entitatea universitară este ***USAMV Bucureşti, adică o unitate de învăţământ superior agricol, instituţie de stat cu atribuţii în domeniul învăţământului supreior şi al cercetării ştiinţifice*** (în acord cu legile de autorizare şi chiar cu propria cartă universitară).

Or, nicio dispoziţie legală nu prevede dreptul USAMV Bucureşti (unitate de învăţământ superior şi cercetare ***profil agricol***, ***instituţie de stat***) de a-şi extinde „competenţele", în virtutea „autonomiei universitare" în domenii comerciale, financiare, imobiliare, etc. - toate acestea implicând „factori de risc" - prin aportarea, transferarea, cedarea, schimbarea destinaţiei etc. bunurilor şi, mai ales, a terenurilor care, din anul 1929, au avut o ***„afectaţiune specială"*** legată de însuşi profilul universităţii.

În virtutea şi în limitele acestor principii ale autonomiei universitare, modificarea cartei universitare, iniţiată şi realizată de cei doi inculpaţi (membrii ai senatului, deţinând cele mai importante funcţii în conducerea acestui înalt for academic şi universitar), tocmai în scopul punerii în executare a planului infracţional conceput împreună cu ceilalţi doi inculpaţi, şi la iniţiativa inculpatului Popoviciu Gabriel Aurel, nu numai că nu este de natură să înlăture răspunderea penală a acestora (acceptând apărarea inculpaţilor s-ar accepta, implicit, recunoaşterea posibilităţii ca anumite persoane, în scop „preventiv", să procedeze la emiterea sau modificarea unor acte normative care să-i apere în viitor de orice răspundere, inclusiv

Stiripesurse.ro

de răspundere penală), dar relevă, încă o dată, modul abuziv de concepere şi exercitare a prerogativelor funcţiilor de conducere pe care le-au îndeplinit.

Din perspectiva principiilor anterior expuse cu privire la „autonomia universitară”, dispoziţiile art.92 alin.3 lit. g din Legea nr.84/1995, nu sunt de natură nici măcar să suscite o reală discuţie juridică legată de existenţa unui drept al USAMV Bucureşti (unitate de învăţământ superior şi cercetare ***profil agricol***, ***instituţie de stat***) de a-şi extinde „competenţele”, în virtutea „autonomiei universitare” în domenii comerciale, financiare, imobiliare, etc., prin aportarea, transferarea, cedarea, schimbarea destinaţiei etc. bunurilor şi, mai ales, a terenurilor care, din anul 1929, au avut o „afectaţiune specială” legată de însuşi profilul universităţii, inclusiv dacă se observă că singura permisiune recunoscută de lege este cea referitoare la înfiinţarea de ***„fundaţii”*** (art.92 alin.3 lit.j din Legea nr.84/1995).

Cu referire la apărarea apelanţilor-inculpaţi legată de ***„deciziile senatului, ca organ colectiv de conducere”***, Înalta Curte constată că aceasta este, într-o anumită măsură, contradictorie întrucât, pe de o parte, în apărarea lor solicită a nu fi avute în vedere textele cartei universitare a USAMV Bucureşti, iar pe de altă parte, se susţine că acţiunilor lor, care formează obiectul prezentei cauze penale, sunt legale deoarece au avut confirmarea acestui organ de conducere colectiv.

Înalta Curte reţine că senatul universităţii este, potrivit celor două legi fundamentale de organizare şi funcţionare a învăţământului de stat, organul suprem de conducere colectivă, definit ca atare şi de carta universitară a USAMV Bucureşti.

Pe de o parte, este unanim acceptat că ***răspunderea pentru deciziile organelor colective de conducere nu înlătură răspunderea fiecărui membru al respectivului organ de colectiv de conducere.***

Pe de altă parte, legalitatea şi temeinicia deciziilor organelor de conducere colectivă poate fi grav afectată ori viciată prin acţiuni frauduloase, înşelătoare, amăgitoare, care pot include mecanisme ingenioase, persuasive, informări parţial corecte şi complete, chiar dezinformări a membrilor organului de conducere colectivă.

Or, în prezenta cauză, cei doi inculpaţi (Alecu Ioan Niculae şi Diaconescu Ştefan) au procedat, aşa cum a relevat probatoriul administrat şi s-a expus anterior, tocmai în acest fel, exploatând la maxim atât calitatea de membrii ai senatului, cât şi de persoane cu cele mai înalte funcţii de conducere la nivelul universităţii, deci prin folosirea ascendentului inerent acestor funcţii de conducere. Nu în ultimul rând, se constată că

Stiri Procese.ro

aceste mecanisme ingenioase de influenţare a senatului în sensul voinţei lor reale şi ascunse, au fost grefate pe unele aspecte posibil reale, însă fără relevanţă în prezenta cauză, cum ar fi unele dificultăţi financiare de moment ale universităţii.

Revenind la apărările apelanţilor-inculpaţi, descrierea faptelor celor doi inculpaţi (rector şi preşedinte al senatului, precum şi preşedinte al biroului senatului, respectiv, secretar ştiinţific al biroului senatului şi membru al senatului) fiind făcută anterior, se constată că aceştia au redus rolul organelor de conducere a USAMV Bucureşti la unul „pur decorativ", „fără substanţă" în final înlăturând/anihilând efectiv rolul deliberativ şi decizional al acestora, substituindu-se pur şi simplu organelor de conducere ale universităţii, chiar dacă, formal, în anumite situaţii s-au îndeplinit activităţi specifice acestora (convocarea şedinţelor, discutarea ordinii de zi, supunerea la vot, etc.).

Cu referire la Carta Universităţii USAMV Bucureşti, Înalta Curte constată următoarele:

Autoritatea legiuitoare (Parlamentul), pentru mai multe categorii de funcţionari publici, pe lângă legile organice, a emis legi privind, printre altele, drepturile şi obligaţiile acestora, organele de conducere, competenţele acestora, condiţiile şi formele răspunderii juridice, etc. (Legea nr. 360/2002 privind Statutul poliţistului, Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, Legea 293/2004, Statutul funcţionarilor publici din Administraţia Naţională a Penitenciarelor, OUG nr. 10/2004 privind Statutul personalului vamal, etc.).

În cazul personalului didactic şi de conducere din întregul sistem de învăţământ de stat şi particular, personalului didactic care îndeplineşte funcţii de îndrumare şi de control, autoritatea legiuitoare a emis cele două legi anterior menţionate şi, ***având în vedere principiul autonomiei universitare*** statuat prin lege (art.13, 89, 92, 146 şi 147 din Legea nr.84/1995), a procedat la o „delegare de legiferare pe orizontală" în sensul că ***a prevăzut, în disp. art.92 (1) din Legea nr.84/1995, că ansamblul de drepturi şi obligaţii, precum şi normele care reglementează viaţa comunităţii universitare în spaţiul universitar propriu sunt cuprinse în Carta universitară a instituţiei de învăţământ superior, adoptată de senatul universitar, în condiţiile legii.***

În consecinţă, chiar prin disp. art.92 alin.1 din Legea nr. 84/1995 Parlamentul a statuat că ansamblul de drepturi şi obligaţii, precum şi normele care reglementează viaţa comunităţii universitare în spaţiul universitar propriu sunt cele cuprinse în Carta universitară a instituţiei de

Stiri de Drept

învăţământ superior, adoptată de senatul universitar, în condiţiile legii, ceea are ca efect integrarea acestora în corpul legii.

Emisă în temeiul legii, ***Carta Universităţii USAMV Bucureşti (varianta anului 2000),*** care este o unitate de învăţământ agricol superior, ***instituţie de stat cu atribuţii în domeniul învăţământului superior şi al cercetării ştiinţifice*****,** a fost adoptată de senatul USAMV Bucureşti, în cuprinsul acesteia fiind prevăzute, printre altele, competenţele Senatului (5.7-5.9), Biroului Senatului (5.10) şi rectorului (5.12-5.16).

Conform art.5.1, USAMV Bucureşti se bucură de autonomie universitară, conform prevederilor Legii învăţământului, …..are dreptul de a se conduce, de a-şi exercita libertăţile academice, de a avea un patrimoniu propriu, de a-şi asuma un ansamblu de competenţe şi obligaţii, ***cu respectarea legilor în vigoare.***

Forţa juridică a Cartei Universităţii USAMV Bucureşti, având în vedere disp. art.92 alin.1 din Legea nr.84/1995, este stabilită chiar prin acest act normativ având în vedere că, potrivit art.6.12, „încălcarea prevederilor prezentei carte atrage răspunderea materială şi răspunderea disciplinară ***dacă faptele nu sunt săvârşite în astfel de condiţii încât să fie considerate, potrivit legii penale, infracţiuni”.***

Or, în aceste condiţii, apărarea celor doi inculpaţi (rector şi preşedinte al senatului, precum şi preşedinte al biroului senatului, respectiv, secretar ştiinţific al biroului senatului) este, evident, neîntemeiată şi relevă, odată în plus, neînţelegerea necesităţii respectării legii şi propriei Carte Universitare, emisă în temeiul legii, prin delegarea de legiferare pe orizontală, chiar de către senatul universităţii.

Înalta Curte, în raport de cele menţionate, apreciază, pe de o parte, că ***autonomia universitară/autoguvernarea universităţii nu echivalează cu autonomia acestei entităţi peste sau deasupra legii,*** iar pe de altă parte, că ***această cartă universitară nu constituie un act normativ având menirea asigurării „impunităţii” faţă de lege pentru organele de conducere, de fapt o „autoimpunitate” creată chiar prin voinţa acestor organe de conducere ori a membrilor din aceste organe de conducere, fie chiar şi pentru rectorul ori secretarul ştiinţific al biroului senatului.***

Nu în ultimul rând, Înalta Curte apreciază că ***statul român*** (prin recunoaşterea principiului autonomiei universitare) şi ***puterea legiuitoare*** (prin delegarea pe orizontală a dreptului de legiferare pe calea cartei universitare), ***nu au intenţionat să asigure acestor entităţi (universităţi) şi organelor lor de conducere, oportunitatea/posibilitatea unei „iertări” anticipate pentru încălcarea legii, prin conceperea şi***

Stiri Pedagogice.ro

modificarea textelor cartei universitare, „autoguvernarea academică” nefiind de conceput în afara legii.

Această concluzie derivă, printre altele, din chiar prevederile art.6.12 din Carta Universităţii USAMV Bucureşti în care se menţionează expres că „***încălcarea prevederilor prezentei carte*** atrage răspunderea materială şi răspunderea disciplinară ***dacă faptele nu sunt săvârşite în astfel de condiţii încât să fie considerate, potrivit legii penale, infracţiuni”.***

De asemenea, instanţa de apel apreciază că prin deturnarea autonomiei universitare, dar şi a însăşi raţiunii de înfiinţare şi funcţionare a USAMV Bucureşti (unitate de învăţământ agricol superior, cu atribuţii în domeniul învăţământului superior agricol, precum şi al cercetării ştiinţifice în acelaşi domeniu), cei doi inculpaţi, cadre didactice (profesori universitari) din conducerea universităţii, nu aveau dreptul de iniţia şi finaliza, în mod abuziv şi în considerarea unei anume persoane din mediul de afaceri (cu prioritate din domeniul imobiliar şi comercial), acţiuni care au afectat semnificativ, pe de o parte, activitatea de pregătire a studenţilor, dar şi activitatea de cercetare ştiinţifică (ambele obiective declarate ca fiind fundamentale de către USAMV Bucureşti), iar pe de altă parte, activitatea întregii entităţi universitare, chiar dacă s-a recurs la modificarea sau introducerea în carta universitara a unor „competenţe” sau „activităţi” aflate în coliziune cu natura activităţii universitare, astfel cum a fost autorizată a se desfăşura de către autorităţile şi instituţiile statului.

Prin modul în care au acţionat inculpaţii Alecu Ioan Niculae (rector, preşedinte al senatului universităţii şi preşedinte al biroului senatului universitar) şi Diaconescu Ştefan (secretar ştiinţific al biroului senatului, membru al senatului), ajutaţi într-o modalitate determinantă şi esenţială de coinculpaţii Popoviciu Gabriel Aurel şi Bejenaru Andrei Mihai (în sinteză, doar cu caracter exemplificativ întrucât, în continuare, se va face detalierea activităţii infracţionale, iar nu limitativ, aceştia „ocolind” anumite persoane din cadrul universităţii care nu erau favorabile planului infracţional conceput, dezinformând sau neinformând corect şi complet membrii senatului fie expres, fie implicit, prin omisiunea prezentării unor acte, situaţii, împrejurări, perspective financiare, a persoanelor implicate în mod real, dar şi a intereselor acestora, prin stabilirea ordinii de zi ori introducerea în termen scurt a unor puncte pe ordinea de zi care nu au permis corecta informare a membrilor senatului, inclusiv prin acordarea unor intervale de timp suficiente pentru aceasta, prin elaborarea unor acte în afara universităţii, de către persoane interpuse ale inculpatului Popoviciu Gabriel Aurel, în termeni şi condiţii stabilite, practic, unilateral de coinculpatul Popoviciu Gabriel Aurel, etc.), aceştia ***au redus rolul***

Stiripesurse.ro

organelor de conducere a USAMV Bucureşti la unul „pur decorativ”, „fără substanţă” înlăturând/anihilând efectiv rolul deliberativ şi decizional al acestora, primii doi inculpaţi, în scopul punerii în aplicare a planului infracţional conceput împreună cu inculpaţii Popoviciu Gabriel Aurel şi Bejenaru Andrei Mihai, substituindu-se pur şi simplu organelor de conducere ale universităţii, chiar dacă, formal, în anumite situaţii au îndeplinit activităţi specifice acestora şi, pentru aceste motive, care sunt detaliate în prezenta decizie, Înalta Curte reţinând că faptele pentru care au fost trimişi în judecată nu pot fi apreciate ca simple erori administrative sau abateri disciplinare deoarece, fiind săvârşite în condiţiile arătate, constituie potrivit legii penale infracţiune, mai precis infracţiunea de abuz în serviciu, în modalitatea coparticipării penale (autori şi complici), având în vedere legătura psihică, conivenţa existentă între aceştia.

Pentru examinarea faptelor săvârşite de inculpaţii Alecu Ioan Niculae şi Diaconescu Ştefan din perspectiva încadrării juridice în fapte de abuz în serviciu/infracţiuni de serviciu, Înalta Curte apreciază că este relevantă redarea, în esenţă, a opiniei exprimată de-a lungul timpului, de ***doctrina juridică.***

Astfel, în doctrina juridica s-a afirmat că ceea ce caracterizează grupa infracţiunilor de serviciu sau în legătură cu serviciul, este valoarea socială apărată: ***bunul mers al activităţii entităţilor juridice, apărarea intereselor legale ale acestora, dar şi a intereselor legale ale terţilor.***

Atât autorităţile, instituţiile, cât şi celelalte entităţi juridice, dar şi persoanele fizice (cetăţenii), sunt interesate ***să fie asigurată, pe de o parte, îndeplinirea loială, corectă şi eficientă de către funcţionari a îndatoririlor de serviciu, iar pe de altă parte, ca exerciţiul funcţiilor să fie asigurat împotriva venalităţii unor funcţionari, precum şi împotriva tendinţei de a obţine câştiguri ilicite.***

Legea penală protejează activitatea entităţilor menţionate contra abuzurilor săvârşite fie ***în raporturile interne***, pentru prevenirea prejudicierii entităţii în care îşi desfăşoară activitatea, fie ***în raporturile externe***, pentru prevenirea prejudicierii altor persoane fizice sau entităţi juridice (terţ).

De asemenea, în ***decizia nr.405/2016, Curtea Constituţională a României*** a arătat, cu privire la faptele de abuz în serviciu, următoarele:

„Examinând excepţia de neconstituţionalitate, Curtea observă că incriminarea unor fapte absorbite în noţiunea generică de „abuz în serviciu” a fost făcută de legiuitorul român prin Codul penal din 1864. Astfel, această reglementare incrimina în art. 147 şi 158 „abuzul de putere în contra

STRICT CONFIDENȚIAL

particularilor” şi „abuzul de autoritate în contra lucrului public”. De asemenea, Codul penal din 1936, publicat în Monitorul Oficial al României, *nr. 65 din 18 martie 1936, incrimina, în secţiunea a* V-a, abuzul de putere – art. 245, abuzul de autoritate – *art. 246 şi excesul de putere* – art. 247. Codul penal român din 1969, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 65 din 16 aprilie 1997, incrimina abuzul în serviciu contra intereselor persoanelor – *art. 246, abuzul în serviciu prin îngrădirea* unor drepturi – *art. 247 şi abuzul în serviciu contra intereselor publice* – art. 298. *Curtea observă că, în prezent, în art. 297 din Codul penal, cu denumirea marginală „abuzul în serviciu”, legi*uitorul a unificat într-*o singură* incriminare faptele de abuz în serviciu contra intereselor persoanelor, de *abuz în serviciu contra intereselor publice şi de abuz în serviciu prin îngrădirea unor drepturi, fapte prevăzute în texte diferite (art. 246, 247 şi* 248) în Codul penal din 1969.

*În acest context, Curtea constată că, **art. 19, Convenţia Naţiunilor Unite împotriva corupţiei, adoptată la New York la 31 octombrie 2003, ratificată de România prin Legea nr. 365/2004,** publicată în Monitorul* Oficial al Rom*âniei, Partea I, nr. 903 din 5 octombrie 2004, recomandă statelor părţi să aibă în vedere **adoptarea măsurilor legislative şi a altor măsuri care se dovedesc a fi necesare pentru a atribui caracterul de infracţiune, în cazul în care actele au fost săvârşite cu intenţie, faptei unui agent public de a abuza de funcţiile sau de postul său, adică de a îndeplini ori de a se abţine să îndeplinească, în exerciţiul funcţiilor sale, un act cu încălcarea legii, cu scopul de a obţine un folos necuvenit pentru sine sau pentru altă persoană sau entitate**”.*

Din această perspectivă a doctrinei juridice, inculpaţii Alecu Ioan Nicolae şi Diaconescu Ştefan, cu complicitatea determinantă, chiar esenţială, a inculpaţilor Popoviciu Gabriel Aurel şi Bejenariu Andrei Mihai, au realizat „tiparul” infracţiunii de abuz în serviciu (inclusiv tiparul coparticipării penale, autori – complici), au acţionat în mod abuziv, folosindu-se de înaltele funcţii de conducere deţinute (rector, preşedintele senatului şi preşedintele biroului senatului, respectiv, membru al senatului şi secretar ştiinţific al biroului senatului), pe de o parte, în ***raporturile externe*** (în relaţia cu statul român, cu instituţiile şi autorităţile acestuia) prin ***deturnarea de la finalitatea recunoscută de lege autonomiei universitare în raport cu statul şi autorităţile acestuia***, folosind entitatea universitară USAMV Bucureşti (ca un veritabil „cal troian”), prestigiul şi autonomia acesteia în scopul îndeplinirii primei faze a planului infracţional minuţios conceput împreună cu cei doi coinculpaţi (oameni de afaceri), ambii cu interese proprii, evident altele decât cele ale entităţii universitare: -

Stiri Pro Studenti

obţinerea unui titlu de proprietate asupra terenului de 224 ha situat în zona de maxim interes imobiliar al capitalei României, inclusiv crearea aparenţelor de legalitate, iar pe de altă parte, în ***raporturile interne*** (în relaţia cu propria entitate universitară din care făceau parte), prin ***reducerea rolului celor două organe de conducere ale universităţii la unul pur decorativ, practic, substituindu-se acestora prin impunerea voinţei lor***, uneori în forme şi modalităţi extrem de elaborate, aparent „consultative” ori „deliberative” ca activităţi specifice „organelor de conducere colectivă”, în scopul îndeplinirii celei de-a doua faze a planului infracţional, desăvârşirii acestuia: - introducerea terenului de 224 ha situat în zona de maxim interes imobiliar al capitalei României în combinaţii economico-juridice de natură să contribuie, practic, la schimbarea proprietarului terenului în favoarea inculpatului Popoviciu Gabriel Aurel, nu transparent pe numele acestuia, ci într-o societate controlată de acesta, dar şi la spolierea de venituri şi resurse a USAMV Bucureşti, prin intermediul unor entităţi din cele menţionate ori prin intermediul unor ingenioase şi laborioase operaţiuni juridice, contractuale, financiare, etc.

În ambele faze ale activităţii infracţionale, au fost grav încălcate, în realitate au fost golite de conţinut, în primul rând dispoziţiile prevăzute de art.13, 89, 92, 95 şi art.146-147 din Legea nr.84/1995, respectiv, cele prevăzute de art.67-68 şi art.95 din Legea nr.128/1997; celelalte acte normative încălcate de inculpaţi au fost deja sau urmează să fie precizate în decizie.

De asemenea, instanţa de apel, pe lângă opiniile doctrinei juridice – la evaluarea tipicităţii faptelor încadrate ca infracţiuni de abuz în serviciu – a avut în vedere ***jurisprudenţa Înaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie, ca instanţă de control judiciar.***

În acest sens, reţinând principiile enunţate, pe de o parte, în ***Avizul nr. 11 (2008) al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenţia Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei, CCJE (2008)5, Strasbourg, 18 decembrie 2008*** (paragrafele 44, 45 şi 49), cu referire la jurisprudenţa instanţelor superioare, dar şi la asigurarea unei jurisprudenţe constante şi la condiţiile în care jurisprudenţa poate fi schimbată (mai ales la nivelul Înaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie), iar pe de altă parte, în ***jurisprudenţa C.E.D.O.*** cu privire la asigurarea unei jurisprudenţa constante şi unitare, de asemenea cu referire specială la jurisprudenţa Înaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie (Curtea Europeană a Drepturilor Omului, principii aplicabile tuturor procedurilor judiciare, regăsite, cu titlu de exemplu, în hotărârea din 6 decembrie 2007 în cauza Beian vs. România, hotărârea din 2.07.2008 în cauza Iordan Iordanov şi

Stiri Pro Justitia

alţii vs. Bulgaria, hotărârea din 24.05.2007 în cauza Dragotoniu şi Militaru-Pidhorni vs. România, etc.), instanţa de apel din cadrul Înaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie, de asemenea, instanţă de control judiciar în prezenta cauză penală, constată că principiile de drept referitoare la calificarea juridică a faptelor săvârşite de funcţionari, în exercitarea funcţiilor îndeplinite, a făcut obiectul mai multor cauze penale înregistrate pe rolul instanţei supreme, cauze în care au fost pronunţate hotărâri definitive (doar cu titlu exemplificativ, iar nu limitativ, Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie, Completul de 5 judecători – decizia penală nr.124/20.05.2013, decizia penală nr.13/24.01.2014; Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie, completul de 3 judecători, complet de apel – decizia penală nr.430 A/24.11.2015, decizia penală nr.280 A/29.06.2016, decizia penală nr.99 A/28.03.2017).

În aceste decizii, Înalta Curte, ca instanţă de control judiciar - a examinat nu numai săvârşirea faptelor în calitate de autor, dar şi participaţia penală a altor persoane în calitate de instigatori ori complici la fapte de abuz săvârşite de funcţionari (persoane care nu au avut calitatea de funcţionar).

În urma examinării jurisprudenţei menţionate, din perspectiva paragrafului 49 din Avizul nr. 11 (2008) al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenţia Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei, CCJE (2008)5, Strasbourg, 18 decembrie 2008, instanţa de apel nu a constatat intervenirea unor aspecte care să impună o schimbare de jurisprudenţă la nivelul Înaltei Curţi, inclusiv ca urmare a adoptării deciziei nr.405/2016 a C.C.R. (fiind examinată în prezenta decizie incidenţa acesteia).

În continuare, înalta Curte constată că aceeaşi Cartă, referindu-se la baza materială, potrivit art.166 alin.5 din Legea nr.84/1995 republicată, prevedea, cu axare pe construcţii şi terenuri aferente procesului instructiv-educativ, că acelea nu puteau fi transferate decât cu aprobarea Guvernului, la propunerea ministrului Educaţiei şi Cercetării, fără plată şi numai în interes public.

În cauză, în legătură intrinsecă cu Legea nr.84/1995, sunt Hotărârea Guvernului nr.123/1993 modificată prin Hotărârea Guvernului nr.47/1999 privind organizarea şi funcţionarea staţiunilor didactice din structura învăţământului superior agricol.

Potrivit art.4^1 din această hotărâre, ***staţiunile didactice, prin intermediul instituţiilor de învăţământ agricol, se pot asocia cu parteneri români sau străini pentru desfăşurarea de activităţi de producţie, industrializare, comercializare, prestaţii de servicii, cercetare ştiinţifică şi consultanţă în domeniul lor de activitate.***

StiriPeScurt.ro

În ce priveşte auditul intern şi controlul financiar preventiv şi în domeniul instituţiilor de învăţământ superior, ***OUG nr.119/1999*** în art.10 prevede că fac obiectul acestui control, proiectele de operaţiuni care vizează în principal: …g) concesionarea sau încheierea de bunuri din domeniul public al statului. Art.11 din ordonanţă prevede că activitatea de control financiar preventiv constă în verificarea sistematică a proiectelor de operaţiuni care fac obiectul acestuia potrivit art.10, din punct de vedere al legalităţii şi regularităţii.

Se reţine astfel că, în activitatea practică a USAMV Bucureşti, din Carta universităţii, atribuţiile rectorului, senatului, biroului senatului trebuiau să fie cunoscute de persoanele care îndeplineau demnităţile de rector, secretar ştiinţific, persoane care în acelaşi timp erau membrii în senat şi în biroul de senat (inculpatul Alecu Ioan Niculae a fost rector în perioada 1 februarie 2000 – 23 aprilie 2008, inculpatul Diaconescu Ştefan, secretar ştiinţific în perioada 2000-2003, iar ambii, până în anul 2003, inculpatul Alecu Ioan Niculae şi din 29 iulie 2003, inculpatul Diaconescu Ştefan, au fost membri în Consiliul de Administraţie al SC Băneasa Investments SA).

Cu referire la actele materiale componente ale infracţiunii de abuz în serviciu în formă calificată şi continuată, probatoriul efectuat la urmărirea penală, readministrat la cercetarea judecătorească (alcătuit în principal din documente transmise de USAMV Bucureşti, deci acte de genul procese-verbale ale şedinţelor senatului şi biroului senatului), a relevat că ***declaraţia inculpatului Alecu Ioan Niculae din 25 martie 2009, dată în calitate de inculpat, la acea dată el având asigurată apărarea de către un avocat ales, concordă aproape în totalitate cu situaţia de fapt reţinută în actul de sesizare şi în sentinţa instanţei de fond. Astfel, inculpatul a declarat că îl cunoştea pe „dl.Popoviciu dinainte de anul 1990, în anul 2000 (12.04.2000) USAMV Bucureşti a intrat într-un contract de asociere în participaţiune cu SC Log Trans SRL, reprezentată de Bejenaru Mihai", nu cunoştea dacă dl.Popoviciu avea o calitate în acea firmă, „însă, realitatea este că dânsul era persoana cu care am negociat. După constituirea Băneasa Investments în 2002, Popoviciu figura ca preşedinte al Consiliului de Administraţie"***

Cu privire la declaraţiile date de inculpatul Alecu Ioan Niculae, se reţin următoarele aspecte esenţiale pentru situaţia de fapt, acestea coroborându-se cu celelalte probe administrate, mai puţin unele aspecte care au fost infirmate de probatoriul administrat (cu referire mai ales la modul în care alte persoane din cadrul USAMV Bucureşti ar fi luat la cunoştinţă de intenţiile sale şi de documentele încheiate, aspecte arătate în prezenta hotărâre):

Stiripesurse.ro

Astfel, în declaraţia din data de 25.03.2009, în prezenţa avocatului ales, inculpatul Alecu Ioan Niculae a menţionat următoarele:

Îl cunosc pe dl. Popoviciu dinainte *de 1999, tatăl său fiind profesor la* Universitate.

În anul 2000 (12.04.2000) USAMV a încheiat contract de asociere în *participaţiune cu S.C. Log Trans S.A., reprezentată de Bejenaru Andrei* Mihai.

Nu cunosc dacă dl. Popoviciu avea o calitate în această firmă, însă realitatea este că ***dânsul era persoana cu care am negociat.***

După constituirea Băneasa Investments în 2002, ***Popoviciu figura ca preşedinte al acesteia.***

După formarea dosarului nr.206/P/2006, personal am avut discuţii cu Puiu Popoviciu,… Radu Dimofte şi Andrei Băjenaru, neagă. Eu am ridicat, cel puţin în ultimii 2 ani oficial, în C.A. (15.03.2008 ex.) ***problema rezultatelor financiare ale societăţii, care nu erau la nivelul aşteptărilor.*** *În aceste discuţii am ridicat şi problema că în faţa organelor* de *anchetă, aceste aspecte sunt esenţiale. Recent, am transmis solicitarea ca până la 26.03.2009 să primim la USAMV copii ale contractelor în care e parte Băneasa Investments de la înfiinţare şi până la zi. De asemenea, am cerut să se transmită situaţia economico-financiară a societăţii, pentru a o* prezenta biroului Senatului.

Am ridicat în aceste discuţii inclusiv problema răspunderii legale, în faţa D.N.A. De fiecare dată, dl. Popoviciu mă liniştea, spunând că nu sunt probleme în activitatea societăţii şi, în acelaşi timp, că dumnealui cunoaşte multe personalităţi care ne pot ajuta să nu păţim ceva.

În luna ianuarie 2009 am programat o întâlnire cu Puiu Popoviciu, *pentru a discuta probleme legate de societate şi de mersul dosarului la* D.N.A., care trena.

M-am prezentat la ora stabilită şi, după obicei, l-am contactat pe Gabi *Ciocoiu, care îl anunţa, de regulă, pe Popoviciu. Gabi m-a rugat să aştept câteva minute, pentru că* ***dl. Popoviciu are o întâlnire cu o persoană foarte importantă de la „doi şi-un sfert”.*** *După circa 1/2 oră, am fost invitat la Popoviciu în birou, întrucât persoana respectivă, pe care nu am văzut-o* plecase.

Popoviciu mi-a confirmat că a avut întâlnire cu o persoană foarte importantă de la „doi şi-un sfert”, spunându-mi că sunt „ăia care se ocupă de interceptări”.

Una din problemele pe care le-*am discutat a fost situaţia noastră cu dosarul de la D.N.A. Discuţia a fost destul .... Popoviciu liniştindu-mă, mai*

STRICT SECRET

concret spunând că nu trebuia să-mi fac vreo problemă pentru că avocaţii au studiat dosarul şi că e în regulă vis-a-vis de răspunderea USAMV şi că, şi ***persoana care a fost înainte la dânsul ne poate ajuta fără nicio problemă, acesta fiind într-o relaţie foarte strânsă cu comisarul care se ocupă de dosarul nostru.***

Eu am continuat însă demersurile pentru a realiza schimbările necesare în activitatea societăţii.

Nu-l cunosc pe dl. Şerban de la .....

De numele Marian Găman am auzit de la dl. Gabi Ciocoiu în contextul în care spunea că a fost vizitat de acesta.

Eu sunt în relaţii foarte bune cu dl. Ciocoiu.

Arăt că în luna decembrie dl Popoviciu, într-o discuţie, mi-a spus că telefoanele noastre sunt interceptate, sens în care a primit o informaţie de la un prieten.

De aceea, referitor la expresia „sticle de vin”, codificată şi utilizată în convorbirile telefonice, consider că s-a ..... ***pentru a nu se spune direct ceea ce trebuia să se înţeleagă într-o convorbire.***

Au fost situaţii în care nu ştiam exact despre ce e vorba.

Mi s-a adus la cunoştinţă de către procuror faptul că în ziua de 5.03.2009, atât înainte, cât şi după ieşirea mea de la audieri de la D.N.A., unde am fost însoţit de dl. avocat Mircea Popescu, persoanele cercetate în cauză au discutat codificat despre „sticle cu vin”, acestea fiind, în realitate, referiri la subiectele dezbătute la audierea mea.

Nu cunosc în ce mod s-a aflat despre conţinutul audierii, însă doresc să precizez că m-am deplasat la D.N.A. cu maşina condusă de şoferul personal Turbatu Sorin, am lăsat toate obiectele în maşină şi am intrat în incintă cu dl. avocat, fiind supuşi controlului.

După-amiază mi-a sunat Ciocoiu, care mi-a relatat că au informaţii privind desfăşurarea audierii, spunând că totul e în regulă, folosind limbaj codificat.

În ziua următoare, Ciocoiu m-a vizitat la USAMV, şi, întrebându-l de unde are aceste informaţii, a spus că, „şoferul nostru” – Găman, a avut o contribuţie esenţială la acel lucru. *Nu am întrebat amănunte.*

Ulterior, la data de 14 mai 2009, în prezenţa avocatului ales, acelaşi inculpat a arătat următoarele:

Am luat cunoştinţă de învinuirea ce mi se aduce şi de încadrarea juridică a faptei. Mi-a fost înmânat un exemplar al rezoluţiei prin care a fost începută urmărirea penală faţă de mine.

Menţin declaraţiile pe care le-am dat anterior la Direcţia Naţională Anticorupţie.

Stiripesurse.ro

În perioada 22 aprilie – 11 mai 2009, am fost internat la Spitalul *Militar Central şi în acest sens, o să depun un bilet de externare din spital.*

În perioada 2000-2008, ***am îndeplinit funcţia de rector al USAMV Bucureşti, atribuţiile mele de serviciu în această calitate fiind reglementate de statutul cadrelor didactice şi de carta universităţii.*** *Organele de conducere ale USAMV Bucureşti sunt: senatul universităţii, biroul de senat ca organ executiv şi funcţiile de conducere* rector, prorectori, secr*etari ştiinţific şi directorul general care este membru de drept al senatului şi al biroului de senat.*

Ideea de a asocia USAMV Bucureşti cu parteneri privaţi, a aparţinut fostei conduceri a până în anul 2000. Au existat aceste discuţii în cadrul informal, *eu auzind despre o posibilă asociere de la fostul rector al universităţii Pomohaci Nicolae. Ideea de a ne asocia a apărut ca urmare a situaţiei economice dezastruoase în care se afla universitatea.*

*După ce am fost numit în funcţia de rector al universităţi*i, având în *vedere apariţia unei hotărâri de guvern care ne dădea posibilitatea să ne asociem, am consultat în mod informal membrii senatului şi al membrilor de senat cu privire la o astfel de acţiune. Fac menţiunea că la aceste discuţii,* au participat con*tabilul şef şi juristul universităţii. Deşi am purtat discuţii informale cu membrii senatului şi ai biroului de senat,* ***universitatea nu a făcut o ofertă publică în vederea asocierii deoarece nu era cadru legal în acest sens.*** *Discuţiile menţionate mai sus a*u avut loc la începutul anului *2000. Tot în acest context şi tot în această perioadă, au venit la biroul meu domnul Becali George însoţit de numitul Teia Sponte care au făcut o propunere verbală fără nici un fel de fundamentare de a se asocia cu* universita*tea. Intenţia numitului Becali George de a se asocia cu universitatea se referea numai la suprafaţa de* 224 ha teren aferent fermei *Băneasa. Acesta a propus verbal să dea universităţii în cadrul acestei* asocieri suma de 20.000 de dolari anual. Numitul George Becali nu a *precizat ce intenţionează să facă pe terenul fermei Băneasa. Fac menţiunea că am refuzat această ofertă verbală a numitului Becali George.*

Tot în aceeaşi perioadă, la biroul meu a venit un anume domn Haliu care la fel mi-*a propus să se asocieze cu universitatea fără să-*mi precizeze nici un fel de element concret. Acesta mi-*a precizat că intenţionează să construiască locuinţe iar discuţiile cu acesta s-*au la terenul aferent fermei *Băneasa. Precizez că mei numitul Haliu nu a lăsat o ofertă concretă în* vederea asocierii.

La începutul anului 2000, profesorul Miclăuş Ion, prorectorul universităţii mi-a spus atât mie cât şi celorlalţi membrii ai biroului de senat, că există ***o intenţie de asociere din partea numitului Popoviciu Aurel***

Stiri pe surse

Gabriel, fiul profesorului Popoviciu Aurel, care la momentul respectiv preda la noi în universitate. I-*am spus numitului Miclăuş Ion să discute cu profesorul Popoviciu şi eventual cu fiul acestuia şi să înainteze sau să ne transmită o ofertă scrisă în acest sens. Urmare a discuţiei pe care am* purtat-*o cu numitul Miclăuş Ion, pe adresa universităţii* ***a venit o scrisoare de intenţie din partea SC Log Trans S.R.L. prin reprezentantul acestuia Mihai Bejenaru.***

După ce am primit scrisoarea de intenţie mai sus-amintită, în cursul lunii aprilie, am convocat biroul de senat pentru a analiza oferta SC Log *Trans S.R.L. Din câte îmi amintesc, şedinţa biroului de senat a avut loc în* data de 4 sau 7 aprilie 2000.

În calitate de rector al universităţii, eu am făcut convocarea acestei şedinţe de birou de senat şi tot eu am condus-o. La această şedinţă au participat prorectorii universităţii, directorul general, contabilul şef şi secretarul ştiinţific. Am prezentat problemele curente de pe ordinea de zi, printre care am amintit ofertele anterioare *făcute universităţii de către numitul Becali George, Haliu care intenţionau să se asociere cu* universitatea.

De asemenea, am precizat că există o ofertă din partea numitului Popoviciu Gabriel de a se asocia cu universitatea. ***Când am adus în discuţie în cadrul biroului de senat faptul că există oferta numitului Popoviciu Gabriel, am menţionat că acesta ne-a sprijinit în acţiunea de primire a titlului de proprietate.*** În concret, sprijinul numitului *Popoviciu Gabriel a constat în aceea că, la rugămintea mea şi a altor membrii din conducerea universităţii* ***ne-a promis că o să ne ajute în ceea ce priveşte primirea documentaţiei de către funcţionari din cadrul Primăriei Sectorului 1 Bucureşti în vederea eliberării titlului de proprietate.***

Anterior acestei di*scuţii pe care am avut*-o cu numitul Popoviciu Aurel *Gabriel, universitatea a strâns documentele prevăzute în metodologia privind eliberarea titlului de proprietate şi a făcut cererea de depunere a documentaţiei la Primăria Sectorului 1 Bucureşti.* ***Cu prilejul depunerii acestei cereri a existat o mare reticenţă din partea funcţionarilor primăriei mai sus-amintite în sensul că, de fiecare dată considerau că mai trebuie şi alte documente. În acest context m-am văitat la numitul Popoviciu Aurel Gabriel că întâmpinăm dificultăţi formale în acţiunea noastră de a depune documentaţia la Primăria Sectorului 1 Bucureşti.***

Această discuţie cu numitul Popoviciu Aurel Gabriel am purtat-o în *biroul prorectorului Miclăuş Ion la discuţie participând şi prorectorul Croitoru Constantin. Menţionez faptul că,* ***discuţia cu numitul Popoviciu Aurel***

Stiripesurse.ro

Gabriel referitoare la titlul de proprietate a avut loc înainte ca SC Log Trans S.R.L. să depună scrisoarea de intenţie.

Tot cu acest prilej, numitul ***Popoviciu Aurel Gabriel ne-a spus că asocierea o facem cu dânsul, că el va fi persoana care va coordona activitatea însă va fi reprezentat de o altă persoană fără a preciza numele acesteia. Noi am insistat ca discuţiile să le purtăm cu dânsul şi să fie prezent în diferitele faze ale asocierii. Numitul Popoviciu Aurel Gabriel ne-a garantat că, tot ceea ce va parveni la universitate din partea SC Log Trans S.R.L. va fi opera gândirii dânsului şi va fi responsabil pentru toate deciziile care se vor lua. Vreau să menţionez faptul că, în alte condiţii, universitatea nu făcea această asociere, pe noi ne interesa în mod special garanţia morală care era asigurată de numele profesorului Popoviciu Aurel, tatăl numitului Popoviciu Aurel Gabriel.***

Tot cu această ocazie, am discutat cu numitul Popoviciu Gabriel şi despre ***posibilitatea ca, în ipoteza în care universitatea va primi titlul de proprietate pentru suprafaţa de 224 ha teren să constituim împreună o societate comercială pe acţiuni,*** *universitatea urmând să aducă ca aport în natură la capitalul social al noii societăţi înfiinţate****terenul,*** *iar dânsul să aducă active imobiliare şi bani. De asemenea, vreau să precizez faptul că am condiţionat asocierea pentru terenul aferent fermei Băneasa de asocierea şi cu terenul aferent fermei* Belciugatele care la vremea aceea era domeniul public, fiind în *administrarea noastră.*

În opinia mea, terenul aferent fermei Băneasa, la momentul respectiv nu mai era în domeniul public.

De asemenea, menţionez faptul că ***această discuţie pe care am avut-o cu numitul Popoviciu Aurel Gabriel a avut loc înaintea şedinţei biroului de senat.***

În cadrul şedinţei biroului de senat din data de 7.04.2000, eu am pledat pentru asocierea universităţii cu cele două societăţi reprezentate de numitul Popoviciu Aurel Gabriel SC Log Trans S.R.L. şi SC U.T.T. S.R.L. *În această asociere USAMVB venea cu dreptul de folosinţă asupra terenului* aferent fermei *Băneasa, respectiv fermei Belciugatele, iar SC Log Trans, respectiv SC U.T.T. S.R.L., urmau să finanţele întreaga activitate a* asocierii.

*Revin şi arăt faptul că, în discuţia pe care am avut-*o cu numitul *Popoviciu Aurel Gabriel în biroul domnului Miclăuş Ion, s-*a convenit ca *USAMV Bucureşti să primească din rezultatele financiare al asocierii 49% iar SC Log Trans şi SC U.T.T. S.R.L. 51%. Mai mult decât a*tât am

Stiri pe surse

condiţionat asocierea de faptul că, indiferent de rezultatul financiar al acesteia, universitatea să primească în cazul asocierii cu SC Log Trans S.R.L. o sumă minim garantată de 560.700 dolari anual, iarîn cazul *asocierii cu SC U.T.T. să primească o sumă* de aproximativ 700.000 de dolari anual. ***Procentele şi cota minim garantată din rezultatele financiare ale asocierii, le-am stabilit cu prilejul negocierilor pe care le-am purtat cu numitul Popoviciu Gabriel Aurel.***

Având în vedere că la data respectivă la ferma Băneasa se înregistra o pierdere de circa 1500 USD/ha, cei prezenţi la discuţie, adică eu, domnul Miclăuş şi domnul Croitoru, am considerat că obţinând o sumă minim garantată de 2.500 USD/ha, universitatea va avea un beneficiu de 880.000 dolari*/an. Comparativ cu redevenţele care se practicau la ADS pentru terenuri agricole similare unde redevenţa nu depăşea 100 dolari/ha,* sumele care au fost negociate de noi erau de peste 25 de ori mai mari *decât redevenţa practicată de ADS. La momentul respectiv* nu ne-am *gândit să facem o evaluare a terenului pe care urma să îl aducem în asociere şi nici nu aveam o astfel de evaluare.*

Revenind la şedinţa de birou de senat din data de 7.04.2000, menţionez

faptul *că,* numitul Georgescu Gheorghe directorul *staţiunii* didactic *e Belciugatele, a avut o intervenţie referitoare la cotele de participare la* rezultatele financiare ale asocierii, *considerând că ar fi* mai bine ca *universitatea să deţină 51% iar celălalt partener 49%. Ca răspuns la* întrebarea numitului Georgescu Gheorghe, ***eu am menţionat faptul că procentele nu pot fi schimbate*** *şi că, oricum investiţia făcută de SC Log Trans depăşeşte aportul nostru. Tot cu acest prilej, s-*a propus *îmbunătăţirea condiţiilor din scrisoarea de intenţie înaintată de SC Log* Trans, în sensul detalierii unora dintre termenii acesteia. În cadrul acestei *şedinţe de birou, decizia de asociere a USAMV Bucureşti cu cei doi parteneri, a fost votată în unanimitate de voturi.*

La data de 11 aprilie 2000, a *avut loc şedinţa* a biroului de senat în care *s-a prezentat varianta îmbunătăţită a scrisorii de intenţie şi după ce a fost votată în unanimitate a avut loc şedinţa de senat în aceeaşi zi.*

În şedinţa de senat, a fost votată asocierea USAMV Bucureşti cu cele două societăţi, cu unanimitate de voturi, urmând ca în zilele următoare să se treacă la încheierea contractelor.

După ce a fost adoptată hotărârea senatului, am luat legătura telefonic cu domnul Popoviciu Aurel Gabriel şi l-am anunţat că senatul a aprobat asocierea, urmând *să încheiem contractul. Cu prilejul acestei discuţii, numitul* ***Popoviciu Aurel Gabriel ne-a spus că are personal***

Stiri Publice

calificat din punct de vedere juridic şi mi-a propus să întocmească proiectul de contract la sediul dânsului, urmând să-l discutăm a doua zi. *După ce am avut această discuţie telefonică cu numitul Popoviciu Aurel Gabriel, am avut o discuţie cu membrii biroului de senat, prilej cu care i-am întrebat dacă sunt de acord ca proiectul de contract să fie întocmit de către personalul din S.C. Log Trans SRL.*

Menţionez faptul că toţi membrii biroului de senat au fost de acord cu această propunere.

La data de 12.04.2000, după prânz, la biroul meu, s-a prezentat numitul Bejenaru Mihai Andrei ca reprezentant al SC Log Trans cu mai multe exemplare din proiectul de contract. *Membrii biroului de senat, juristul şi contabilul şef care urmau să semneze contractul, au venit la mine în birou şi au primit un exemplar din proiect, urmând ca fiecare să-l analizeze şi să facă propuneri. După ce a fost studiat de aceştia, proiectul de contract a suferit modificări care au fost însuşite de toţi participanţii şi după ce a fost adoptată forma finală s-a trecut la semnarea acestuia. Discuţiile pe clauzele contractului au durat foarte mult şi apreciez că acesta a fost în jurul orelor 23,50.*

După ce contractul a fost semnat, la biroul meu a venit şi numitul Popoviciu Gabriel Aurel care ne-a felicitat, că am încheiat contractul şi ne-a invitat la un restaurant pentru a sărbători evenimentul.

Când m-am referit la faptul că USAMV Bucureşti era într-o situaţie dezastruoasă din punct de vedere economico-financiar înaintea momentului asocierii, am vrut să spun printre altele că, gardul care îngrădea întreg perimetrul terenului, în lungime de 5-6 km, fusese furat integral, de asemenea o mare parte din plantaţia de pomi fusese tăiată prin acţiuni de vandalizare iar o mare parte din tractoare şi maşini agricole fuseseră furate integral sau pe componente importante.

Aceasta este declaraţia pe care o dau, susţin şi semnez. Audierea a avut loc la sediul Direcţiei Naţionale Anticorupţie între orele 9,30 - 11,20. ***La audiere au participat apărătorii aleşi ai inculpatului Popoviciu Gabriel Aurel, avocat Apostol Dan şi Vrabie Bogdan***

La cercetarea judecătorească în fond, acelaşi inculpat, în şedinţa publică din 8 mai 2014, a declarat, printre altele:***„Având în vedere faptul că, cu un an înainte, respectiv 1999, dl. Popoviciu Gabriel a semnat un memorandum din partea unui consorţiu format dintr-o firmă imobiliară din S.U.A. şi firma ALTROM cu universitatea … cunoşteau interesul acesteia pentru un parteneriat cu universitatea. Memorandumul avea în vedere o dezvoltare imobiliară pe terenul***

Stiripesurse.ro

Fermei Băneasa… Fără discuţie, toată lumea era convinsă că suntem proprietari pe teren… Proiectul de asociere a fost făcut de dl.Bejenaru… În august 2000 am format împreună cu aceiaşi asociaţi o societate comercială. În august împreună cu firma Log Trans am format societatea comercială Băneasa. Societatea Log Trans era asociată cu noi în contractul în participaţiune şi era co-acţionar într-o nouă societate comercială. În luna august Log Trans s-a transformat în societatea Băneasa Investments unde noi am venit cu o participaţie de174 ha, respectiv dreptul de folosinţă contractul de asociere transformându-se pentru aproximativ 50 ha şi privea societatea Băneasa… În momentul constituirii societăţii acţionari erau Bejenaru Andrei … terenul fiind evaluat la acea vreme la peste 2 milioane de euro…

Din ferma de la Băneasa am acordat dreptul de proprietate… Într-o primă etapă am adus ca aport la capitalul social al societăţii Băneasa Investments 167 ha şi în a doua etapă, la sfârşitul anului 2004 – 2005 circa 50 ha… La ora actuală pământul se află în capitalul social, nu mai este în proprietatea Băneasa Investments în totalitate, circa 20 ha au fost donate Primăriei Generale sau consiliului general al Municipiului Bucuresti ca şi donaţie cu sarcină… pe o suprafaţă de 54 ha s-au construit blocuri care au fost vândute de societatea Băneasa, înstrăinându-se şi cota indiviză de teren aferentă construcţiei … restul fiind aportat la capitalul altor societăţi, fie închiriat altor societăţi … Îmi amintesc că dl.Bejenaru a redactat contractul de asociere, l-a semnat, ştampilat… Popoviciu Gabriel a fost prezent la o şedinţă (a senatului din 20.02.2002, când a fost lansată macheta proiectului imobiliar… la momentul aducerii ca aport, valoarea terenului era circa 2 milioane… Înainte de proces, i-am cunoscut pe dl.Bejenaru, Petrulian Gheorghe".

În această declaraţie, *la întrebarea apărătorului său ales „de ce nu îşi menţine declaraţia din 25.03.2009 de la procuror?", inculpatul a răspuns „întrucât niciodată nu am ştiut de obiectul convocării", „am fost asistat la declaraţii în 2009". În ce priveşte poziţia inculpatului (tot în declaraţia amintită) referitor la motivul pentru care universitatea a acceptat raportul" (de evaluare teren) întocmit de Băneasa Investments, acesta a răspuns: „…Senatul a aprobat-o. Toate bunurile existente, mobile şi imobile, erau în perioada de utilizare expirată şi trebuiau casate, inclusiv culturile".*

Stiripesurse.ro

Înalta Curte apreciază că revenirea inculpatului Alecu Ioan Niculae asupra declaraţiilor date în cursul urmăririi penale este total nejustificată, din următoarele motive:

- motivaţia *„nu am ştiut de obiectul convocării”* este categoric infirmată de menţiunile prelabile declaraţiei în care se arată că înainte de audiere i s-a adus la cunoştinţă fapta şi încadrarea juridică a acesteia, precum şi că i s-a atras atenţia că tot ceea ce spune poate fi folisit şi împotriva lui;

- audierea s-a făcut cu respectarea drepturilor procesuale de la data respectivă (codul de procedură penală anterior), actele şi lucrările dosarului nesugerând, dar nici acesta nesusţinând, că s-ar fi produs încălcării ale legii cu referire la audierea sa;

- audierea s-a făcut în prezenţa avocatului său ales, care a semnat toate filele declaraţiilor;

- nu a susţinut că ar fi fost constrâns să facă declaraţii neadevărate, de altfel ar fi fost şi imposibil având în vedere că a fost asistat de un avocat ales, prezent pe durata audierii;

- în declaraţia din 14.05.2009, acelaşi inculpat, în prezenţa avocatului ales, a precizat că menţine declaraţiile pe care le-a dat anterior la Direcţia Naţională Anticorupţie.

În aceste condiţii, nu este justificată rezonabil, de o manieră credibilă, revenirea inculpatului asupra declaraţiilor date în cursul urmăririi penale, această revenire asupra celor declarate anterior făcând parte, în realitate, dintr-o strategie de apărare, mai ales că cele declarate relevau adevărata situaţie de fapt, astfel cum aceasta a fost configurată de probatoriul administrat. În faţa instanţei de fond, pe lângă revenirea asupra declaraţiilor date la 25.03.2009, strategia de apărare a inculpatului a inclus şi precizarea că „pe celelalte le menţin parţial”, deşi recunoaşte că a fost asistat de avocat ales pe parcursul audierilor, invocând însă stări emoţionale ori stări medicale. Cu toate acestea, inculpatul nu oferă explicaţii rezonabile care să justifice de ce ar fi făcut afirmaţii neadevărate ori de ce ar fi semnat atât el, cât şi avocatul său ales, înscrisurile în care au fost consemnate cele declarate.

Într-o altă declaraţie de la judecarea în fond a cauzei, acelaşi inculpat ***asistat de avocat ales***, după ce a menţionat că nu-şi menţine declaraţiile din 25 martie 2009 şi le menţine parţial pe celelalte, a susţinut că ***„...tot în 1999 s-a semnat un memorandum între USAMV Bucureşti şi o firmă din America şi ALTROM. Memorandumul din 1999 avea termene limite, consorţiul din America era reprezentat de Popoviciu Gabriel, iar USAMV se obliga să nu încheie contract cu alte persoane***

Stiripesurse.ro

…Au venit „peţitorii”. Dl.Bejenaru reprezenta Log Trans, a revenit pe două căi: pe o cale dl.Bejenaru reprezentant Log Trans a venit la dl.Georgescu să întrebe cine este rector, a doua cale, dl. Popoviciu Gabriel Aurel… în martie, prima decadă, ne-am întâlnit cu Popoviciu Gabriel Aurel.

La rândul său, ***inculpatul Diaconescu Ştefan***, în declaraţia dată la urmărirea penală la data de 29 aprilie 2009, ***în prezenţa avocatului său ales***, el menţionând că nu doreşte să declare olograf, ci este de acord ca cele spuse să fie consemnate pe formular tipizat, a susţinut că în calitate de secretar ştiinţific coordona activitatea de cercetare, era membru atât în senat cât şi în biroul de senat**, *terenurile fermei (Băneasa) erau folosite şi pentru cercetare în sensul că se încercau diferite experimente… am înţeles de la numitul Alecu Ioan Niculae că doar o singură persoană a lăsat o ofertă scrisă în vederea asocierii cu universitatea şi anume numitul Popoviciu Gabriel Aurel”… „prorectorul universităţii… a susţinut că dl.Popoviciu Gabriel Aurel este o persoană de încredere, cu potenţă financiară… La data de 7 aprilie 2000, .. numitul Alecu Ioan Niculae a prezentat…. o propunere de materializare a voinţei senatului de eficientizare a Fermei Băneasa… ne-a precizat că există două oferte scrise din partea numitului Popoviciu Gabriel Aurel, una pentru Ferma Băneasa, oferta aparţinând SC Log Trans SRL… numitul Alecu Ioan Niculae a prezentat posibilele avantaje pe care le-ar avea universitatea în condiţiile asocierii. Când a făcut referire la oferta numitului Popoviciu Gabriel Aurel, numitul Alecu Ioan Niculae l-a prezentat pe acesta ca fiind reprezentantul SC Log Trans SRL… în baza hotărârii senatului din data de 11 aprilie 2000, s-a trecut la redactarea contractului de asociere în participaţiune între USAMV Bucureşti şi SC Log Trans SRL… Nu ştiu unde a fost redactat acest contract şi cine a participat din partea universităţii. Cert este că, a doua zi, în data de 12.04.2000 am fost chemat de rectorul universităţii, dl. Alecu Ioan Niculae împreună cu toţi colegii din biroul de senat în vederea semnării contractului de asociere în participaţiune… înregistrat sub nr.3440…. Din câte îmi amintesc, din partea SC Log Trans SRL la semnarea contractului, a fost prezent numitul Bejenaru Andrei Mihai … ulterior semnării contractului, am fost invitaţi de dl.Popoviciu Gabriel Aurel să servim o şampanie… ne-am întâlnit cu numitul Popoviciu Gabriel Aurel .. sincer să fiu, am fost surprins de această invitaţie având în vedere că era o oră înaintată.***

La cercetarea judecătorească, la 8 mai 2014, inculpatul Diaconescu Ştefan, întrebat fiind asupra împrejurărilor care au dus la încheierea

Stiri pe surse

contractului (este vorba de contractul de asociere în participaţiune nr.3440/12.04.2000), respectiv „care a fost rolul inculpatului Popoviciu” a răspuns că „a fost prezentat de dl.Miclăuş, prorectorul, în contextul în care oferea garanţii din punct de vedere al potenţialului financiar şi moral….”. Cu acelaşi prilej, ***la întrebarea „care era situaţia juridică a Fermei Băneasa, inculpatul a răspuns: Consider că era în administrarea universităţii***.

Cu referire la modul în care, după august 2002, s-a dispus transferul din sumele aduse de societatea SC Ltd (este vorba de actionarul majoritar I.B.T.C. Ltd) la capitalul social fără a avea mandat, inculpatul a răspuns ***că în nicio şedinţă de Consiliu de Administraţie nu s-a pus în discuţie, nici măcar spre aprobare, returnarea unor sume de bani aduse de vreun asociat ca aport la capitalul social, iar în ce priveşte „aprobarea propunerii de majorare a capitalului social al societăţii prin aport în natură al dreptului de proprietate asupra terenului care aparţine domeniului public”, inculpatul a declarat că există documente care atestă că aceste aporturi au fost aprobate în şedinţele de senat***. Referitor întrebării „cine a venit cu propunerea ca evaluarea să nu fie făcută de universitate”, inculpatul a răspuns: „directorul executiv Mihai Mateescu al Băneasa Investments SA a venit cu propunerea, iar terenul să fie evaluat de ANEVAR.”

Inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel, la judecarea cauzei în fond, în şedinţele de judecată de la 8 mai 2014 şi 22 mai 2014, după ce ***a declarat*** că nu recunoaşte nicio infracţiune, este nevinovat, şi cere achitarea, a susţinut că implicarea sa în Proiectul Băneasa s-a făcut în anul 2002, până la acea dată participarea lui a constat în faptul că tatăl său, care a fost mai bine de 50 de ani profesor la USAMV, a aflat că există o intenţie în legătură cu cele trei ferme aflate în proprietatea Institutului Agronomic…compania canadiană Trizechahn a decis să constituie un parteneriat cu firma ALLTROM SRL pentru dezvoltarea de proiecte imobiliare … s-a semnat un memorandum cu conducerea universităţii pentru o perioadă de aproximativ 10 luni prin care se stabilea că dacă universitatea putea schimba categoria urbanistică a terenului, ***se pornea o asociere pentru dezvoltarea unei platforme comerciale*** pe o suprafaţă de aproximativ 10-15 ha.

Agronomia a spus că va face demersuri pentru a introduce terenul Fermei Băneasa în suprafaţă de aproximativ220 ha din extravilan în intravilan. Memorandumul, în ianuarie-februarie 2000, a expirat. ***Asocierea s-a făcut cu firma Log Trans, proprietarii sunt cetăţeanul german Liviu Zins şi americanul Bogdan Bartolomeu, pe care el îi cunoştea şi, pe care i-a recomandat, aceia fiind proprietarii***

STIRIDESTRI.RO

IBTC şi General Logistics, a recomandat firma Log Trans şi universităţii, în anul 2000, a aflat că s-a schimbat conducerea universităţii, rectorul fiind prof.Alecu, i-a prezentat prof.Miclăuş, potenţiali investitori… ***am fost întrebat despre firma Log Trans… în luna martie 2000 s-a dus la biroul prof.Miclăuş, unde se afla noul rector Alecu, dl.Diaconescu… i-am spus că doresc să se asocieze… să obţină un procent în care, circa 49% din asociaţie şi nişte sume minime anuale, statutul terenului de la Ferma Băneasa era incert din punct de vedere urbanistic… în iunie 2002 a intrat membru în consiliul de administraţie al societăţii Băneasa Investments****… Tot timpul* ***a avut convingerea că terenul este proprietatea privată a Institutului Agronomic****…* În acest sens a avut părerile unor experţi, case de avocatură care i-au confirmat, după verificarea actelor din arhiva institutului, că pământul era proprietatea privată a acesteia… singura problemă era ca pământul să fie introdus în intravilan. Institutul a făcut aceste demersuri în perioada 2001-2002 şi a introdus terenul în intravilan… a fost şi o condiţie a intrării sale în consiliul de administraţie… restul terenului … este proprietatea societăţii Băneasa Investments SA.

În aceleaşi declaraţii, inculpatul Popviciu Gabriel Aurel, referindu-se la inculpaţii Pitcovici Petru, Şerban Ilie şi la martorul Motoc, a susţinut că pe primul şi pe martor nu i-a cunoscut în decembrie 2008, nu a mituit pe nimeni, nici pe dl.Motoc, nici nu s-a gândit, nu i-a mituit nici pe dl.Pitcovici, nici pe dl.Şerban, aceştia nu i-au pretins, nici în mod direct, nici în mod indirect, acest lucru că pe 27 ianuarie 2009 s-a întâlnit cu dl.Motoc, la cererea acestuia, la Hotel HowardJohnson, în jurul orelor 13.00 se afla în acel hotel şi i-a comunicat dl.Şerban că se afla acolo şi se poate întâlni cu el şi cu cel care ceruse întâlnirea, i-a invitat la el în birou, scopul întâlnirii era ca Motoc să-i dea nişte citaţii pentru a le da la Băneasa Investments, a acceptat întâlnirea, a luat actele şi lui Motoc i-a dat cartea de vizită cu numărul de telefon şi ulterior a aflat că acela avea tehnică de înregistrare asupra sa… dl.Motoc i-a dat nişte acte, crede că a greşit, le-a transmis la Băneasa Investments… şi consideră că dl.Motoc a încercat să-l provoace, nu l-a căutat niciodată pe Motoc… i-a relatat procurorului că nu îl cunoaşte pe judecătorul Cuzuc de la cartea funciară, s-a dus în faţa senatului la 2 ani după semnarea contractului de asociere în participaţiune, dl.Şerban Ilie Cornel i-a atras atenţia să nu aibă încredere în poliţiştii judiciari, pot să ceară mită, lui Motoc nu i-a dat nicio dată mită, nu are legătură cu vreo numire în funcţie a vreunei persoane, nu l-a interesat subiectul, pe dl.Şerban îl cunoştea de când era ofiţer de legătură în Spania, îl cunoştea şi ca fiind poliţist în structura informativă a Ministerului de Interne unitatea

STUDIO GUIRGUIS

0962, nu i-a cerut să promoveze pe cineva, să-i dea informaţii, el, la data întâlnirii cu Motoc ştia că există un dosar împotriva proiectului Băneasa, la Direcţia NaţionalăAnticorupţie, crede că o parte din problemele dosarului se datorează denunţătorului Becali George, acela i-a afirmat ca se întâlnise cu doi procurori, dintre care unul Cojocaru care-l ancheta, aceasta i-a creat temere, aceasta era indusă şi pentru că ştia că Becali oferise o valiză cu 1,7 milioane de euro unei echipe de fotbal, lui Motoc nu i-a oferit decât un loc în tribuna stadionului Rapid, acela fiind rapidist... Motoc i-a spus, fără ca el să ceară, despre proceduri, divulga acte din dosar, că trebuie să audieze martori în dosar, .. el i-a spus lui Motoc că din punctul lui de vedere tot dosarul este legal, toate operaţiunile au fost legale.

În legătură cu întrebările adresate de procurorul de şedinţă de la termenul de judecată 8 mai 2014 „dacă la momentul încheierii contractului s-au purtat discuţii în care să se pună problema ca în situaţia în care USAMB Bucureşti va primi titlul de proprietate, asocierea să se transforme în capital în natură”, inculpatul a răspuns că nu a premeditat niciodată ca terenul să se constituie aport în natură la capitalul social al Băneasa Investments, iar în ce priveşte întrebarea „discuţiei pe teme medicale din 21 ianuarie 2009 în care i-a transmis lui Alecu să se prezinte la policlinică pentru a fi audiat”, inculpatul a relatat că a vorbit cu dl.Alecu tot felul de probleme, acela făcea frecvent consult la policlinici, posibil, l-a invitat la policlinică”.

La fel, inculpatul nu a recunoscut că ar fi dispus vreodată transferuri de bani din capitalul Băneasa Investments, susţinând că totul s-a desfăşurat conform legii, deciziile consiliului de administraţie au fost luate în unanimitate.

În legătură cu problema „prestaţiilor financiare” ale societăţii Băneasa Investments şi a „răspunderii legale în faţa Direcţiei Naţionale Anticorupţie”, ***inculpatul Alecu Ioan Niculae***, în declaraţia de la urmărirea penală din data de 25 martie 2009, a susţinut că ***după formarea dosarului nr.206/P/2006, a avut discuţii cu Puiu Popoviciu, cu Radu Dimofte şi cu Andrei Bejenaru, oficial, începând, de exemplu, cu data de 15 martie 2008, a ridicat problema în consiliul de administraţie referitor la prestaţiile financiare, acestea nu erau la nivelul aşteptărilor, a ridicat şi problema că în faţa organelor de anchetă aceste aspecte sunt esenţiale, a cerut să primească la universitate copii de pe contractele în care era parte Băneasa Investments de la înfiinţare şi până la zi, la fel, a cerut situaţia economic-financiară a societăţii pentru a o prezenta biroului senatului, a ridicat problema răspunderii legale, de fiecare dată dl.Popoviciu îl liniştea, spunând că nu sunt probleme în***

Stiripesurse.ro

activitatea societăţii şi, în acelaşi timp, că dumnealui cunoaşte unele personalităţi care pot ajuta să nu păţim ceva. În luna ianuarie 2009, a programat o întâlnire cu Puiu Popoviciu pentru a discuta probleme legate de societate şi de mersul dosarului la D.N.A., care trena, la ora fixată, l-a contactat pe Gabi Ciocoiu, acesta l-a rugat să aştepte pentru că dl.Popoviciu are o întâlnire cu o persoană foarte importantă de la „doi şi-un sfert", dl.Popoviciu i-a confirmat că a avut o întâlnire cu o persoană foarte importantă de la doi şi-un sfert şi i-a spus că „sunt ăia care se ocupă de interceptări", una din problemele discutate, a fost situaţia „noastră de la D.N.A., discuţia a fost destul.. dl.Popoviciu liniştindu-mă", mai concret, spunând că nu trebuie să-mi fac probleme pentru că avocaţii au studiat dosarul şi că e în regulă, vis-a-vis de răspunderea USAMV şi că persoană care a fost înainte la dânsul ne poate ajuta fără nicio problemă, acesta fiind în relaţii foarte strânse cu comisarul care se ocupa de dosarul nostru, de numele Găman Marian a aflat de la Gabi Ciocoiu, spunea că a fost vizitat de acela în decembrie, dl.Popoviciu i-a spus „că telefoanele noastre sunt ascultate", semnul pe care l-a primit de la un prieten.

În legătură cu ***expresia „sticle de vin"***, care ar fi codificată şi utilizată în convorbirea telefonică, inculpatul a relatat că ***„era pentru a nu se spune direct ceea ce trebuia să se înţeleagă într-o convorbire, la fel, că în după amiaza zilei de 6 martie 2009, a fost sunat de Ciocoiu, acesta i-a spus că are informaţii despre modul în care s-a desfăşurat audierea, totul este în regulă, folosind limbaj codificat, „şoferul nostru, Găman Marian având o contribuţie esenţială în acel lucru".***

Inculpatul Bejenaru Andrei Mihai, la termenul de judecată 7 aprilie 2014, a declarat că acuzaţia de complicitate la infracţiunea de abuz în serviciu în formă calificată şi continuată nu este adevărată, în cursul anului 2000, a redactat oferta din partea SC Log Trans SRL către USAMV Bucureşti, se referea la o propunere de asociere în participaţiune privind Ferma Băneasa şi aceasta avea suprafaţa de 224 ha, aparţinea universităţii, s-a adresat universităţii pentru a afla care era procedura de urmat, exista o hotărâre (proiect) de Guvern privind posibilitatea asocierii, a cunoscut, la sfârşitul anului 1999, că s-a adoptat hotărârea 47/29 ianuarie 1999, aceasta permitea universităţii să facă asocieri, a prezentat oportunitatea şi lui SC Log Trans SRL, a luat legătura cu dl.Liviu Zins, reprezentantul lui Log Trans, a prezentat-o şi SC General Logistics, reprezentată de dl.Bartolomeu, universitatea venea în contract cu oferte pentru 5-10 ha, oferta iniţială a universităţii era o generalitate, respectiv obţinerea de finanţare pentru rentabilizarea fermei, în 1999 Log Trans

Stiripesurse.ro

ofertase, dar atunci asocierea se propunerea pentru cel mult 10 ha pentru dezvoltarea de activităţi agricole şi de natură neprecizată, prin februarie 2000 a luat cunoştinţă că Alecu Ioan Niculae a fost ales rector şi a fost în audienţă la acesta, el s-a arătat interesat şi i-a spus să vină cu oferte. În aprilie 2000 a prezentat oferta, aceasta cuprinzând în detaliu activităţi ce urmau a se desfăşura.

A făcut oferte şi pentru celelalte ferme, a participat la discuţii, culturile de pe pământ au fost dezafectate de Băneasa Investments în anii 2004-2006, la 10 aprilie 2000 a depus oferta îmbunătăţită, aceasta a fost aprobată de senat, contractul de asociere s-a discutat punctual, s-a semnat la 14.04.2000, el, primul, l-a semnat pentru Log Trans, pe urmă a procedat la predarea-primirea aportului, în Log Trans a fost administrator, contractul de asociere a încetat în 2004, SC Log Trans SRL s-a transformat în Băneasa Investments SA şi universitatea a devenit acţionar, şi el este acţionar, parţial, terenul este proprietatea lui Băneasa Investments, universitatea nu mai are dreptul de proprietate asupra terenului, universitatea a transmis dreptul de proprietate în anul 2004, în 2003, 2004 au fost 2 majorări de capital social, universitatea aducând dreptul de proprietate asupra terenului, cota universităţii a rămas constantă aproximativ, fosta Fermă Băneasa teren 224 ha, în prezent, aparţine SC Băneasa Investments SA, SC Băneasa Rezidenţial, SC Băneasa Park and Technology SRL şi municipiul Bucureşti, în august 2000, contractul de asociere în participaţiune a fost modificat prin reducerea suprafeţei adusă de USAMV de la 225 ha, la 50 ha, diferenţa 175 ha adusă ca aport la capitalul social prin cooptarea ca acţionar, suma minimă garantată a fost redusă la circa 100.000 dolari, plantaţia era pe rod, dar era îmbătrânită ***universitatea, la momentul încheierii contractului de asociere, a arătat o hartă cu terenul respectiv, dar care nu era intabulat***, acum este intabulat, **el *s-a ocupat de intabulare***, universitatea i-a dat actele şi împuternicirea, proprietarului terenului, i-a adus încheierea judecătorului delegat de la Cartea Funciară, **cererea de intabulare** şi toate condiţiile, şi dosarul, le-a discutat cu dl.Burloi, juristul şi reprezentantul USAMV Bucureşti a întemeiat-o pe Legea nr.84/1995 aşa cum a fost modificată prin OUG nr.30/2000, a ales societatea experţilor care să întocmească raportul privitor la stabilirea valorii folosinţei terenului, ***la recomandarea unui funcţionar de la Registrul Comerţului, nicidecum la propunerea dl.Popoviciu,*** expertiza nu conţine niciun element de favorizare, raportul nu a fost contestat, ca delegat, a prezentat universităţii toate documentele, era administrator, Popoviciu nu a avut nicio legătură cu proiectul de contract, pentru acesta a luat bani de la Log Trans, contractul

Stiripesurse.ro

l-a întocmit personal după ce a discutat cu părţile interesate, pentru el a primit onorariu şi societatea Satel Consultant SRL nu s-a înţeles cu dl.Popoviciu să-l sprijine pe Alecu, nu l-a sprijinit pe acesta în transferul terenului, era vorba numai de transferul din domeniul public în domeniul privat al SC Băneasa Investments SA greşit susţinut în acuzare, la nivelul anului 2000 terenul era proprietatea privată a universităţii, la fel în momentul asocierii, a fost tot timpul proprietatea privată a universităţii, totul a fost legal, actul adiţional de majorare din august 2000 era întocmit conform prevederilor legale, a fost redactat de avocat şi autentificat notarial, după verificare, a fost înscris în Registrul Comerţului, toate procedurile nu sunt rezultatul înţelegerii cu inculpaţii Alecu Nicolae şi cu Popoviciu, îi privea pe Zins Liviu şi Bartolomeu Bogdan, înţelegerea era cu universitatea, nu cu Alecu, a discutat întotdeauna cu mai mulţi reprezentanţi ai universităţii, nu doar cu Alecu, a vândut imobilul din 2004 cu 1.100.000 dolari, nu s-a înţeles cu Popoviciu, nici cu Alecu şi nici cu Diaconescu Ştefan, între august 2000 – iulie 2002 afost membru în consiliul de administraţie al SC Băneasa Investments SA, toate actele sunt legale şi oportune, nu s-a înţeles cu Popoviciu, Alecu şi Diaconescu privind aceste operaţiuni, la nivelul Log Trans SRL deciziile, în perioada august 2000, se luau prin consultarea cu domnii Liviu Zins şi Bartolomeu Bogdan, iar pe latura operaţională până la 10 aprilie 2000 cu administratorul Repidonis Georgios Vasilios, la negocierea din 12 aprilie 2000 s-au stabilit procentele, Popoviciu a devenit administrator în iulie 2002 şi a avut o convenţie cu universitatea în 1999, a aflat aceasta de la dl.Popoviciu în 2001, contractul a fost scris pe laptopul său, materializarea s-a făcut extras pe dischetă şi printat de un funcţionar al secretarului USAMV, la 12.04.2000 s-a prezentat cu mai multe exemplare ale proiectului, despre numirea rectorului Alecu a aflat de la tatăl său, care a fost coleg cu acela, cu Popoviciu era amic, nu i-a fost subordonat, nu l-a cunoscut pe Todiraş, la universitate nu există documente scrise pentru încheierea contractului, universitatea era proprietara terenului conform legii învăţământului, consiliul de administraţie a aprobat donaţia către municipiul Bucureşti, ***universitatea i-a prezentat mai multe documente printre care documentaţia cadastrală, hotărârea senatului, Hotărârea de Guvern, la 12 aprilie contractul s-a semnat pe la ora 22***, nu a existat o evaluare a *imobilului vândut (cel vândut lui SC Băneasa Investments din* str. Mendeleev).

Din parcurgerea declaraţiilor celor patru inculpaţi, exceptând susţinerile inculpatului Alecu Ioan Niculae care, în esenţă, relevă acţiunile importante ce interesează cauza şi care conturează realitatea întâmplată în

Stiripesurse.ro

perioada infracţională, ea coroborându-se cu întregul materialul probator (procese-verbale ale şedinţei senatului şi biroului de senat, ofertele SC Log Trans SRL din 6 şi 10 aprilie 2000, declaraţiile martorilor Burloi Gheorghe, Nedu Elena, Nămoloşeanu Constantin ş.a., actele adiţionale, Înalta Curte reţine că ***niciunul dintre inculpaţi nu contestă operaţiunile întreprinse de fiecare,*** dar ei consideră că erau legale şi s-au derulat potrivit dispoziţiilor specifice situaţiei la care s-au referit, ***inculpatul Diaconescu Ştefan recunoscând că terenul Fermei Băneasa se afla în administrarea USAMV Bucureşti.*** Inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel, potrivit strategiei sale de apărare, strategie adoptată şi de inculpatul Bejenaru Andrei Mihai, îşi poziţionează o implicare legală, după opinia sa, în SC Băneasa Investments SA de după luna iulie 2002, secvenţial şi relativ neimportantă, dar subliniază că ***interesul său a fost pentru „proiectul Băneasa, al doilea său copil", nefiind interesat de agricultură pentru că şi tatăl său i-a spus că o asemenea preocupare este cu rezultat negativ.***

Potrivit dispoziţiilor art.97 alin.1 Cod procedură penală, este probă orice element de fapt, alin.2 prevăzând că proba se obţine a) prin declaraţiile inculpatului.

Inculpatul Alecu Ioan Niculae, în declaraţiile de la urmărirea penală din 25 martie 2009 evidenţiind elemente esenţiale în derularea activităţilor infracţionale, chiar dacă ulterior a susţinut că nu o mai menţine pentru că nu a ştiut motivul pentru care fusese convocat în vederea audierii sale, ***a recunoscut ceea ce probatoriul administrat a concretizat.*** Sub aspectul menţinerii declaraţiei, este de arătat că la 25 martie 2009 el ***a fost asistat de un avocat ales, s-au respectat toate regulile de procedură,*** revenirea sa este nemotivată de vreo situaţie care ar conduce la nelegala ei obţinere, ceea ce înseamnă că reflectă adevărul pentru că situaţia în care se afla inculpatul la acel moment (dosarul nr.206/P/2006 fusese dat în competenţa Direcţiei Naţionale Anticorupţie la 28 noiembrie 2008) ***nu-i dăduse încă posibilitatea conceperii unei strategii de apărare şi se afla în momentele de început ale urmăririi penale, la fel, a relatat liber faptele, în caz contrar, a nu lua în considerare această declaraţie ar însemna divizarea artificială a procesului penal şi minimalizarea necesităţii şi importanţei urmăririi penale.***

Sub aspectul probatoriului, se reţine că apărarea acestor inculpaţi, inclusiv în apel, nu l-a contestat, ci a criticat aprecierea dată de procuror şi de judecătorul fondului, linia generală a apărării fundamentându-se pe existenţa legală a dreptului de proprietate asupra terenului Fermei Băneasa al USAMV Bucureşti, pe legalitatea contractului de asociere în

Stiri Juridice

participaţiune nr.3440/12.04.2000, a actelor adiţionale ulterioare şi a tuturor operaţiunilor, toate acestea constituind, în opinia inculpaţilor, un beneficiu pentru universitate în condiţiile în care asocierea şi ulterior aportarea în natură a terenului la capitalul social al societăţii comerciale pe acţiuni erau menite a salva universitatea pentru că nu mai era finanţată şi risca dispariţia, pe legalitatea dreptului proprietarului de a dispune de bunul său, pe lipsa unui titlu valabil al statului asupra respectivului teren, pe legalitatea hotărârii de intabulare şi a sentinţei nr.8401/2002 a Judecătoriei sector 1 Bucureşti, hotărâre care, conform inculpaţilor, ar prezenta autoritate de lucru judecat privind legala stabilire a dreptului de proprietate al universităţii, pe nelegala trecere în anul 1948 a terenului în proprietatea statului, pe adoptarea tuturor deciziilor în forurile conducătoare legal constituite atât la nivelul universităţii, cât şi al SC Băneasa Investments SA.

Infracţiunea de abuz în serviciu în formă calificată (art.248 raportat la art.248[1] Cod penal anterior şi art.297 alin.1, cu aplicarea art.309 Cod penal nou) reprezintă fapta funcţionarului public care, în exerciţiul atribuţiilor sale de serviciu (cu ştiinţă, în Codul penal anterior) ***nu îndeplineşte un act ori îl îndeplineşte cu încălcarea legii*** (după decizia Curţii Constituţionale nr.405/2016) şi prin aceasta cauzează o tulburare însemnată bunului mers al unui organ sau al unei instituţii de stat ori a unei alte unităţi din cele la care se referă art.145 (în vechea codificare), o pagubă sau o vătămare a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice (codul nou) ce constituie consecinţe deosebit de grave (codul penal vechi), a produs consecinţe deosebit de grave (cod penal actual).

Infracţiunea de abuz în serviciu are ca obiect juridic special, relaţiile sociale referitoare la bunul mers sau la normala desfăşurare a activităţilor de interes public.

Subiectul activ este calificat, această condiţie fiind întrunită prin persoana autorilor Alecu Ioan Niculae şi Diaconescu Ştefan, rector şi respectiv secretar ştiinţific ai USAMV Bucureşti, calitate necontestată de inculpaţi. Participaţia este posibilă sub forma complicităţii (art.26 Cod penal anterior, art.48 Cod penal nou), iar în ceea ce-i priveşte pe complici, legea nu prevede o calitate specială a acestora.

În cauză, complicii au avut, la datele perioadei infracţionale, calităţile de vicepreşedinte al consiliului de administraţie al SC Băneasa Investments SA, inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel, administrator şi asociat atât în nume propriu cât şi pentru I.B.T.C. Ltd., inculpatul Bejenaru Andrei Mihai.

Stiripesurse.ro

Calitatea de complice, participant penal, nu implică, în mod necesar, o înţelegere între autor (autori) şi el, anterioară săvârşirii faptei, o asemenea înţelegere poate interveni şi spontan, pe parcursul săvârşirii acesteia, în acest din urmă caz, coeziunea psihică dintre participanţi se deduce din însăşi comportarea lor şi din împrejurările comiterii faptelor. Din punct de vedere obiectiv, actele de complicitate sunt anterioare executării infracţiunii, dar a cărei săvârşire o ajută sau o înlesnesc, contribuţia complicelui constând în actele de sprijinire a acţiunilor autorului, deşi indirectă, ea se integrează în antecedenţa cauzala a infracţiunii, aceasta fiind şi raţiunea sancţionării penale.

Înlesnirea, ca modalitate a complicităţii se exprimă prin acte îndeplinite anterior începerii executării activităţii infracţionale a autorului sau, cu alte cuvinte, în acte preparatorii (inculpaţii Popoviciu Gabriel Aurel şi Bejenaru Andrei Mihai). Din punct de vedere subiectiv, complicitatea presupune intenţie directă (inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel şi inculpatul Bejenaru Andrei Mihai), complicele având reprezentarea activităţii autorului şi prevede rezultatul social periculos, el având, de asemenea, conştienţa că prin acţiunile sale, contribuie la săvârşirea infracţiunii de către autor, doreşte aceasta.

Subiectul pasiv – neîndeplinirea sau îndeplinirea, prin încălcarea legii, a atribuţiilor, îndatoririlor, obligaţiilor, sarcinilor de serviciu trebuie să cauzeze o pagubă patrimoniului unei instituţii de stat din cele prevăzute de art.145 Cod penal anterior şi de art.176 Cod penal.

Producerea unei pagube reprezintă un element din conţinutul constitutiv al infracţiunii de abuz în serviciu, în acest sens verificându-se, în primul rând, în ce măsură patrimoniul statului a fost diminuat prin presupusele fapte penale, la fel patrimoniul instituţiei publice, statul pierzând suprafaţa de teren proprietate publică, iar instituţia de învăţământ superior a pierdut sume însemnând ceea ce se obligase SC Log Trans SRL şi ulterior SC Băneasa Investments SA să reprezinte suma minimă garantată sau participarea la beneficii şi pierderi, în condiţiile în care acţionarul majoritar, cum s-a arătat, în realitate nu şi-a respectat clauza aportării de capital, în aceste modalităţi participaţia USAMV Bucureşti a fost mult mărită, ea, practic, suportând şi ceea ce acţionarii se obligaseră.

Cu referire la aspectul susţinut de apărarea celor patru inculpaţi, că titlul de proprietate al statului nu a existat şi nu există, aspect analizat prioritar şi în actul de sesizare (proprietatea statului, domeniul public al terenului Fermei Băneasa) ceea ce înseamnă că nu i s-a afectat patrimoniul, evidenţiem că potrivit art.645 Cod civil în vigoare la datele

Stiripesurse.ro

activităţii infracţionale a inculpaţilor, proprietatea statului se dobândea prin accesiune sau în corporaţiune, prin prescripţie, prin lege si prin ocupaţiune.

La fel, sistemul constituţional românesc recunoaşte posibilitatea titularului domeniului public de a utiliza procedee de transmitere a proprietăţii bunului. Astfel, prin decizia nr.3/1993, Curtea Constituţională a stabilit că prevederile constituţionale actuale, nu pot avea drept urmare desfiinţarea unui drept de proprietate constituit anterior intrării în vigoare a Constituţiei (1991), dispoziţiile acesteia aplicându-se numai în ce priveşte regimul drepturilor, respectiv –Decizia nr.73/1992 a Curţii Constituţionale, referindu-se la soluţionarea legilor în timp, legea civilă posterioară nu poate, fără a avea caracter retroactiv, să aducă atingere modalităţii în care legea anterioară a constituit dreptul respectiv, modalitate guvernată de principiul „tempas regit actum” (exemplu naţionalizarea, în cauză, prin Decretul nr.266/1948 patrimoniul naţionalizat a trecut la stat).

Art.41 din Constituţia din 1991 (în redactarea de până la modificarea din anul 2003) prevedea că el se aplică numai după reconstituirea sau constituirea dreptului de proprietate (garantarea dreptului de proprietate).

Instanţa de contencios constituţional, în aceeaşi decizie, a stabilit că o lege nu poate să nu pornească de la premisa că bunul ce se restituie a aparţinut statului.

La fel, cu referire la apărarea comună a celor patru inculpaţi, că printr-un act normativ de rang inferior legii (Hotărârea de Guvern nr.517/1999 modificată) nu se putea deroga de la principiile apartenenţei terenului domeniului privat, întrucât actul de naţionalizare din 1948 a fost abrogat prin Decretul nr.691/1973, Curtea Constituţională, prin decizia nr.54/2005 a reţinut că pe baza practicii anterioare, trebuie să se recunoască statului dreptul de a hotărî neîngrădit asupra regimului juridic al bunurilor intrate în patrimoniul său în baza unor titluri conforme cu legislaţia existentă la momentul dobândirii lor, precum şi de a stabili modul în care foştii proprietari vor beneficia de reparaţii pentru prejudiciile suferite prin aplicarea unor prevederi legislative din perioada 6 martie 1945 – 22 decembrie 1989 (restituiri în natură, plata de despăgubiri băneşti, orice altă modalitate).

Chiar dacă succint sunt relevate decizii ale contenciosului constituţional românesc, Înalta Curte, ca instanţă de apel, apreciază că şi în situaţia în care naţionalizarea sau alte moduri prin care sub imperiul unor legi anterioare a luat naştere dreptul de proprietate al statului constituit potrivit reglementărilor anterioare actualei legi fundamentale, dreptul subiectiv al statului nu este stins, indiferent de modificarea legislativă

Stiri Judiciare .ro

adusă regimului proprietăţii, dreptul fostului proprietar marcându-se în viitor, prin aplicarea prevederilor legale care i-ar constitui acest drept.

La fel, Curtea Constituţională s-a pronunţat în sensul că revine instanţelor judecătoreşti să stabilească dacă în regimul reglementărilor legale de la data dobândirii bunului acesta a putut trece în proprietatea statului sau nu, ori o asemenea dobândire nu a avut loc niciodată. În acelaşi sens sunt dispoziţiile art.6 din Legea nr. 213/1998, alin.2 şi la fel, art.12 alin.5 lit.b: bunurile preluate de stat fără titlu valabil, abuziv, pot fi revendicate pe calea dreptului comun (art.480 şi art.481 Cod civil în vigoare la datele faptelor), ceea ce înseamnă că împrejurarea că un anumit bun este posedat şi folosit de o instituţie nu este suficientă pentru a se demonstra că acesta se afla în proprietatea instituţiei, apartenenţa neavând valoarea unui titlu de proprietate. Potrivit art.13 alin.3 din Legea nr.213/1998, titularul dreptul de administrare poate să posede, să folosească bunul şi să dispună de el în condiţiile în care i-a fost dat în administrare, titularul unui asemenea drept neavând dreptul de dispoziţie juridică asupra bunului astfel încredinţat.

Că terenul Fermei Băneasa se afla în administrarea USAMV Bucureşti a declarat şi inculpatul Diaconescu Ştefan, cum s-a arătat, iar întregul probatoriu administrat în cauză demonstrează că proprietatea asupra terenului era una publică, situaţie în care acesta nu putea fi tranzacţionat, închiriat, dat în folosinţă, adus aport în natură fără ca în prealabil bunul să fi trecut în domeniul privat al statului, trecerea lui din domeniul public în cel privat făcându-se numai prin hotărâre a Guvernului, principiu care s-a regăsit si în legislaţie (art.10 alin.2 din Legea nr.213/1998 în vigoare de la 24 ianuarie 1999), utilitatea publică a terenului era dată de destinaţia sa: practică a studenţilor, cercetare, dezvoltare, producţie, comercializare a acesteia ş.a., chiar şi cu destinaţie conexă însă celei publice: case pentru personalul lucrător, grajduri, magazii, locuinţe, de serviciu.

Totodată, cu referire la apărările inculpaţilor, că după anul 1990, plantaţiile de pomi fructiferi, de viţă-de vie, cultură mare ş.a. , nu mai erau rentabile, erau în stare avansată de degradare, fuseseră furate gardurile, maşinile agricole, plantaţiile aveau durată de viaţă expirată şi se impunea casarea lor, practica studenţilor, cercetarea, nu se mai puteau desfăşura pentru că finanţarea de la buget era insuficientă sau chiar a lipsit, terenul Fermei Băneasa, fiind proprietate publică era inalienabil, ***trecerea lui din domeniul public în domeniul privat al statului se putea realiza numai prin hotărâri de Guvern.***

Stiri Pro Justitia

Inalienabilitatea bunurilor care constituie obiect al dreptului de proprietate publică impune nu numai soluţia interdicţiei înstrăinării lor, dar şi pe aceea a imposibilităţii dobândirii acestora de către terţi prin orice alt mijloc de dobândire reglementat de lege, înscrierile în Cartea Funciară nefăcând dovada dreptului de proprietate în condiţiile art.1169 Cod civil în vigoare în perioada activităţii infracţionale din cauza de faţă, terenul Fermei Băneasa nefiind dezactivat din domeniul public prin decizia autorităţii statale competente (art.11 alin.1 lit.a din Legea nr.213/1998), universităţii atribuindu-se acest teren în administrare pentru a-şi realiza obiectul de activitate. Apărarea inculpaţilor, în sensul că cele 224 ha sau 226,61 ha nu erau destinate cercetării, producerii de seminţe ş.a., este superfluă, Ferma Băneasa, cum s-a motivat, fiind staţiune didactică, cu destinaţie de interes public, menire pentru care fiinţa şi instituţia de învăţământ agricol şi de medicină veterinară.

La fel, nefondată este apărarea comună a inculpaţilor, potrivit căreia hotărârea nr.8401/8 octombrie 2002 aJudecătoriei sectorului 1 Bucureşti ar fi constitutivă de drept, deşi s-a mai subliniat în prezenta, aceasta s-a pronunţat într-o acţiune de rectificare a înscrierilor în Cartea Funciară, neavând valenţele unei hotărâri constitutive de drept, la fel, încheierea nr.4201 din 25 aprilie 2000 a judecătorului de carte funciară Cuzuc Gheorghe, , cu menţiunea că aceasta a fost folosită de inculpatul Alecu Ioan Niculae la Comisia Municipiului Bucureşti atunci când a solicitat emiterea titlului de proprietate. Atât sentinţa civilă menţionată, cât şi încheierea judecătorului de carte funciară nu reprezintă constituirea unui drept real imobiliar, obiectul dosarului nr.9787/2002 în care s-a pronunţat hotărârea neavând ca obiect stabilirea naturii juridice, regimului juridic al respectivului teren.

Apărarea comună a inculpaţilor (cei patru) că statul nu avea titlu de proprietate asupra acelui teren, că nu s-a făcut inventarierea lui, dovadă fiind că Administraţia Domeniilor Statului a comunicat că nu deţine nicio informaţie despre acel teren, acestea, în cauză, nu au relevanţă asupra existenţei infracţiunii de abuz în serviciu cu consecinţe deosebit de grave (autor/complice) întrucât nu este de esenţa cauzei analiza modului de comportare a statului asupra dreptului său, element exterior activităţilor inculpaţilor, în realitate ei, apărându-se astfel, nu contestă existenţa elementului material al infracţiunii, ci tind a demonstra inexistenţa unui prejudiciu în patrimoniul statului şi implicit, în al USAMV Bucureşti, aceasta din urmă, prin inculpaţii reprezentaţi ai ei şi ceilalţi dispunând asupra unui bun asupra căruia nu era proprietară.

Stiripesurse.ro

Inculpatul Bejenaru Andrei Mihai, în apelul declarat, a susţinut că dreptul de proprietate al universităţii era concretizat si actual, pentru că la 24 aprilie 2000, când a cerut judecătorului de carte funciară intabularea respectivului drept, era în vigoare OUG nr.30/14 aprilie 2000, act normativ care a modificat şi completat Legea nr. 84/1995 a învăţământului, respectiv art.166 alin.4.

Înalta Curte apreciază necesară menţionarea într-o modalitate sintetică a unor aspecte de fapt care relevă, dincolo de orice dubiu rezonabil, că inculpaţii Alecu Ioan Niculae, Popoviciu Gabriel Aurel, Bejenaru Andrei Mihai şi Diaconescu Ştefan au acţionat coordonat, conform unui plan infracţional minuţios stabilit, probele relevând exercitarea abuzivă a funcţiilor încredinţate în temeiul şi conform legii inculpaţilor Alecu Ioan Niculae şi Diaconescu Ştefan în cadrul USAMV Bucureşti, în demersul, pretins a fi fost legal, de „rezolvare" a situaţiei juridice a terenului care îl interesa pe inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel:

Inculpatul Alecu Ioan Niculae a menţionat, în prezenţa avocatului ales: „… universitatea a strâns documentele prevăzute de metodologia privind eliberarea titlului de proprietate şi a făcut cererea de depunere a documentaţiei la Primăria Sectorului 1 Bucureşti. Cu prilejul depunerii acestei cereri ***a existat o mare reticenţă din partea funcţionarilor primăriei mai sus amintite, în sensul că de fiecare dată considerau că mai trebuie şi alte documente.***

În acest context ***m-am văitat la numitul Popoviciu Aurel Gabriel*** că întâmpinăm dificultăţi formale în acţiunea noastră de a depune documentaţia la Primăria Sectorului 1 Bucureşti.

Tot cu acest prilej, ***numitul Popoviciu Aurel Gabriel ne-a spus că asocierea o facem cu dânsul, că el va fi persoana care va coordona activitatea, însă va fi reprezentat de o altă persoană …..Numitul Popoviciu Aurel Gabriel ne-a garantat că tot ceea ce va parveni la universitate din partea SC Log Trans SRL va fi opera gândirii dânsului şi va fi responsabil pentru toate deciziile care se vor lua.***

Tot cu această ocazie, ***am discutat cu numitul Popoviciu Aurel Gabriel şi despre posibilitate ca, în ipoteza în care universitatea va primi titlul de proprietate pentru suprafaţa de 224 ha teren să constituim împreună o societate comercială pe acţiuni…".***

A mai arătat inculpatul în aceeaşi declaraţie că ***„…am menţionat că acesta ne-a sprijinit în acţiunea de primire a titlului de proprietate".***

Stiripesurse.ro

La instanţa de fond, inculpatul a menţionat că ***„nu exista în documentele contabile o menţiune specială cu privire la pământul fermei”.***

Inculpatul Alecu Ioan Niculae, şi ceilalţi 3 inculpaţi, au considerat că ***„actul originar de proprietate”*** a fost ***Legea pentru înfiinţarea Academiilor de Înalte Studii Agronomice, lege promulgată prin Înaltul decret regal nr.2746 din 31 iulie 1929.***

Cu referire la terenul care face obiectul cauzei, relevant este ***art.14*** în care se arată:

„Fiecare Academie de Înalte Studii Agronomice va fi înzestrată cu:

a) o fermă experimentală în care se vor cerceta problemele ştiinţifice şi tehnice în legătură cu materiile de specialitate;

b) o fermă de exploatare organizată în vederea rentabilităţii;

c) o vie;

d) o grădină de legume şi pomi roditori, cari vor servi pentru scopuri experimentale şi demonstrative;

e) o grădină botanică.

În acest scop se vor afecta:

A) Academiei de Înalte Studii Agronomice din Bucureşti:

a) proprietăţile dela sediul şi din jurul şcoalei superioare de agricultură dela Herăstrău, aflate actualmente în posesiunea acesteia:

b) ferma experimentală Băneasa.”

Din examinarea acestor prevederi legale rezultă următoarele:

- „înzestrarea” se făcea pentru ***o fermă experimentală în care se vor cerceta problemele ştiinţifice şi tehnice în legătură cu materiile de specialitate;***
- acestui scop i se „afecta” chiar „ferma experimentală Băneasa”.

Este astfel evident că „înzestrarea” şi „afectarea” se referea la un teren „cu afectaţiune specială” (cercetarea problemelor ştiinţifice şi tehnice în legătură cu materiile de specialitate), iar nu cu titlu de proprietate generală, titlu în baza căruia academia putea să dispună în orice condiţii.

Că Academia de Înalte Studii Agronomice din Bucureşti avea ***un drept de proprietate sub condiţie, în sensul că avea obligaţia menţinerii „afectaţiunii speciale a termenului” rezultă din art.25 alin.2 din aceeaşi Lege*** *conform căruia:*

„Terenurile şi clădirile afectate Academiei de Înalte Studii Agronomice din Bucureşti nu se vor putea înstrăina nici în total, nici în parte, pentru orice destinaţie ar fi”.

StiriPeScurt.ro

Aşa cum se va arăta în continuare, cei patru inculpaţi au cunoscut această condiţionare şi, ulterior, după obţinerea în condiţii nelegale a „titlului de proprietate” prin invocarea acestui ***„act originar al proprietăţii”***, ***au făcut demersuri pentru „purjarea” dreptului de proprietate, respectiv, radierea interdicţiei de înstrăinare.***

În ***încheierea nr.4201/25.04.2000***, judecătorul de carte funciară a făcut referire tocmai la acest „act originar”.

Chiar şi din simpla lecturare a conţinutului încheierii rezultă că ***încheierea judecătorului de carte funciară nu este „act constitutiv de drept de proprietate”, ci doar un simplu act constatator, evident în măsura în care constatarea este bazată pe un act legal de proprietate (în acest sens, art.49-51 din Legea nr.7/1996 şi art.47-49 din Regulamentul de organizare şi funcţionare a birourilor de carte funciară ale judecatoriilor din 22 decembrie 1997, publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 84 din 23 februarie 1998).***

În consecinţă, este neîntemeiată apărarea inculpaţilor în sensul că încheierile judecătorului de carte funciară sunt „titluri de proprietate”.

Ulterior, la data de 17.04.2002, acelaşi judecător de carte funciară, prin ***încheierea nr.1979***, a respins cererea USAMV Bucureşti, cerere prin care se solicita ***„iarăşi intabularea dreptului de proprietate, dar bazat pe alte acte”***(citat din încheierea respectivă).

În această ***încheiere de respingere a cererii***, judecătorul de carte funciară a precizat expres că anterior USAMV Bucureşti invocase ca temei al pretinsului drept de proprietate, acte prezentate de părţi, cu prioritate ***Legea pentru înfiinţarea Academiilor de Înalte Studii Agronomice, lege promulgată prin Înaltul Decret Regal nr.2746 din 31 iulie 1929 şi procesul-verbal din 1931.***

De asemenea, a menţionat judecătorul de carte funciară că ***„Potrivit acestor acte a fost împroprietărită Universitatea de Ştiinţe Agronomice cu o suprafaţă de teren destinată realizării procesului de învăţământ <u>cu interdicţia pentru aceasta de a înstrăina bunul în cauză”</u>.***

În încheierea judecătorului de carte funciară se reţine ***„Susţinerea părţii în sensul imobilul a intrat în proprietatea statului ca urmare a aplicării Decretului nr.266/1948”.***

Reaua-credinţă a inculpaţilor este evidentă în condiţiile în care aceştia ştiau încă de la prima cerere adresată judecătorului de carte funciară că Legea pentru înfiinţarea Academiilor de Înalte Studii Agronomice, lege promulgată prin Înaltul decret regal nr.2746 din 31 iulie 1929, a fost abrogată prin Decretul nr.266/1948, aceste acte normative

Stiri Pro Cluj

fiind, cu certitudine, de notorietate pentru conducerea USAMV Bucureşti, mai ales în contextul problematicii legate de proprietatea asupra terenurilor (instanţa de apel apreciind că acest aspect, printre altele, a fost de natură a justifica ***„marea reticenţă din partea funcţionarilor primăriei”***, astfel cum a arătat inculpatul Alecu Ioan Niculae în declaraţia dată la urmărirea penală).

Dar reaua-credinţă este evidentă şi din perspectiva faptului că, ***iniţial au susţinut că sunt proprietari din anul 1929***, ca urmare a „înzestrării” şi „afectării” prin Legea pentru înfiinţarea Academiilor de Înalte Studii Agronomice, lege promulgată prin Înaltul decret regal nr.2746 din 31 iulie 1929 şi a procesului-verbal din 1931, iar ***ulterior au susţinut că terenul a intrat în proprietatea statului ca urmare a abrogării legii menţionate prin Decretul nr.266/1948***, chiar făcând ***demersuri juridice pentru a demonstra intrarea terenului în proprietatea statului*** (în acest sens, sent. civ. 8401/2002 a Judecătoriei sectorului 1, respectiv, încheierea judecătorului de carte funciară nr.14849/2002 emisă în urma dispoziţiei date prin sentinţa civilă menţionată).

După obţinerea sent. civ. 8401/2002 a Judecătoriei sectorului 1, la data de 21.11.2002, prin avocat (împuternicirea avocaţială fiind semnată de rector Alecu Ioan), USAMV Bucureşti a depus la Biroul de carte funciară-Judecătoria sector 1 Bucureşti, o ***„cerere de înscriere”*** în care a solicitat ca înscrierea să se facă ***„C.F.SENTINŢA CIV.8401/2002”*** şi, totodată, să se dispună ***„radierea interdicţiei de vânzare”.***

În acest context, Înalta Curte constată neîntemeiată apărarea inculpaţilor în sensul că această ***sentinţă în materia rectificării cărţii funciare*** şi această nouă ***încheiere de carte funciară emisă de judecătorul de carte funciară (nr.14849/29.11.2002) în urma dispoziţiei date prin sent. civ. 8401/2002 a Judecătoriei sectorului 1,*** reprezintă „titluri de proprietate” şi sunt „hotărâri judecătoreşti cu autoritate de lucru judecat în materia dreptului de proprietate”.

Din simpla lecturare a sentinţei şi încheierii rezultă că ***judecătorii nu au examinat legalitatea şi temeinicia dreptului de proprietate a USAMV Bucureşti, de altfel nici procedurile judiciare respective nu dădeau dreptul celor doi judecători să facă această dublă statuare (legalitate şi temeinicie), ci pur si simplu au luat act de acte prezentate de universitate, acte care doar în opinia acesteia reprezentau titluri valabile pentru dreptul de proprietate.***

Nicio dispoziţie din ***Legea nr.7/1996, Legea cadastrului şi publicităţii imobiliare***, din ***Regulamentul de organizare şi functionare a birourilor de carte funciară ale judecatoriilor din 22 decembrie 1997,***

Stiridrept.ro

ori din Codul civil nu menţionează ca „titluri de proprietate” cele două tipuri de hotărâri emise judecători în procedurile anterior menţionate.

Nu în ultimul rând, Înalta Curte constată că, prin modul în care au acţionat referitor la cel de-al doilea demers de înscriere în cartea funciară a pretinsului drept de proprietate asupra terenului ***inculpaţii, în mod real, au confirmat baza acuzaţiei din rechizitoriu, în sensul că terenul făcea parte din proprietatea publică a statului, inculpatul Alecu Ioan Niculae, în calitate de reprezentant legal al USAMV Bucureşti - tocmai prin motivarea cererii adresate judecătorului de la Judecătoria sectorului 1 Bucureşti, înregistrată pe rolul Judecătoriei Sectotr 1 Bucureşti, la data de 25.06.2002 - arătând că:***

„În motivarea acţiunii, aceasta arată că în 1929, conform Legii pentru înfiinţarea Academiei de Înalte Studii Agronomice din Bucureşti promulgată cu Înaltul Decret Regal 2746/1929 şi p-v/9.6.31, Academia de Înalte Studii Agronomice din Bucureşti a fost împroprietărită cu suprafaţa de teren aferentă Fermei experimentale Băneasa.

În 1948 a fost adoptat Decretul 266/1948 pentru organizarea Ministerului Public prin care art.51 dispune: ”Bunurile mobile şi imobile folosite cu orice titlu de instituţiile şcolare de orice grad şi categorie sunt în proprietatea statului”.

Acest act normativ a abrogat implicit Legea pentru înfiinţarea Academiei de Înalte Studii Agronomice din Bucureşti promulgată cu Înaltul Decret Regal nr.2746/1929, astfel că terenul aferent Fermei experimentale Băneasa a trecut în proprietatea statului, fiind dat în folosinţă Ministerului Învăţământului Public.

Prin încheierea 4201/24.04.2000 a Judecătoriei Sector 1 Bucureşti – Biroul de carte Funciară, a fost înscris în Cartea Funciară 7324, drept de proprietate al USAMVB asupra imobilului „din şos. Bucureşti-Ploieşti 42-44” în temeiul Legii pentru înfiinţarea Academiei de Înalte Studii Agronomice, promulgată cu Înaltul Decret Regal 2746/1929 şi p.v. 9.6.31, deşi această lege nu mai putea constitui titlu valabil, fiind abrogată” (pag.1-2 a sentinţei civile nr.8401/8.10.2002 a Judecătoriei Sector 2, în soluţionarea cererii de rectificare a cărţii funciare formulată de USAMV Bucureşti).

În final, încă o dată, Înalta Curte constată reaua-credinţă a inculpaţilor care, iniţial au invocat ca temei al dreptului de proprietate ***Legea pentru înfiinţarea Academiei de Înalte Studii Agronomice, promulgată cu Înaltul Decret Regal 2746/1929 şi p.v. 9.6.31, ulterior au susţinut că***

Stiri Juridice .ro

terenul a intrat în proprietatea publică a statului prin efectul abrogativ al Decretului nr.266/1948 şi, în fianl, au revenit la opinia iniţială, în sensul că Decretul nr.266/1948 nu a produs efecvte juridice deoarece a fost unul abuziv.

Inculpatul Alecu Ioan Niculae, la 25 martie 2009, cum s-a mai arătat, a declarat că ideea asocierii universităţii a aparut şi s-a convenit cu coinculpatul Popoviciu Gabriel Aurel, în ***lunile februarie – martie 2000,*** prin intermediul S.C. Log Trans SRL şi a inculpatului Bejenaru Andrei Mihai, care, la rândul său, a fost administratorul societăţii începând cu 14 aprilie 2000, în condiţiile în care, spune acelaşi inculpat, totul se făcea cu ştiinţa şi sub coordonarea inculpatului Popoviciu Gabriel Aurel, inculpat care, în aceeaşi perioadă, i-a promis că-l va ajuta să obţină titlul de proprietate pentru Ferma Băneasa.

Conform celor arătate, rezultă că inculpaţii Alecu Ioan Niculae, Popoviciu Gabriel Aurel şi, implicit, inculpatul Bejenaru Andrei Mihai, cunoşteu sau aveau obligaţia să cunoască că decretul regal din 1929, şi implicit procesul-verbal din 9 iunie 1931, erau abrogate, precum şi legile reparatorii edictate după 1990 care reglementau regimul juridic al dreptului de proprietate asupra terenurilor în România (astfel cum rezultă şi din declaraţia inculpatului Alecu Ioan Niculae, anterior menţionată).

Acelaşi inculpat, în apărarea sa, susţine că dreptul de proprietate al USAMV Bucureşti asupra terenului Fermei Băneasa, a fost stabilit şi prin OUG nr.206/15 noiembrie 2000 pentru modificarea şi completarea Legii învăţământului nr.84/1995. Cu referire la această apărare, Înalta Curte reţine că în redactarea acesteia, implicit a legii care a aprobat-o la 30 noiembrie 2001, art.166 alin.4 din Legea nr. 84/1995 prevedea: „Baza materială a instituţiilor de învăţământ superior de stat este proprietatea acestora. ***Ministerul Educaţiei şi Cercetării este împuternicit să emită certificate de atestare a dreptului de proprietate pentru instituţiile de învăţământ superior, pe baza documentaţiei înaintate de către acestea***. Contractul de asociere în participaţiune fusese încheiat la 12 aprilie 2000, iar titlul de proprietate emis la 06 iunie 2001, în condiţiile în care, chiar dacă ordonanţa era în fiinţă în 06 iunie 2001, ***universitatea nu era în posesia unui certificat de atestare a dreptului de proprietate emanat de la organul administraţiei de stat de resort,*** instanţa de apel constatând că şi acesta a fost un motiv pentru care inculpaţii nu au amintit-o cu ocazia realizării demersurilor pentru obţinerea titlului de proprietate nr.100085/06 iunie 2001.

Încheierile pronunţate în materia Cărţii Funciare, pe lângă caracterul lor declarativ, nu au reţinut că dreptul de proprietate al

Stiripesurse.ro

USAMV Bucureşti s-ar fi născut prin vreuna din cele două ordonanţe de urgenţă, fiind menţionat ca act originar de proprietate Legea pentru înfiinţarea Academiei de Înalte Studii Agronomice din Bucureşti promulgată prin Înaltul Decret Regal 2746/1929 şi p-v/9.6.31.

În plus, în referatul nr.20343/12 aprilie 2001 al subcomisiei Primăriei Sectorului 1 Bucureşti care a stat la baza emiterii titlului de proprietate din 06 iunie 2001, au fost anexate Decretul Regal nr.2746/1929, procesul-verbal din 1931, planul de situaţie din 1929, plan scara 1/2000 din 1935 şi s-au indicat ca temeiuri de drept Hotărârea de Guvern nr.517/1999 şi Hotărârea de Guvern nr.776/1999 despre care s-a detaliat.

Înalta Curte a apreciat ca neîntemeiată apărarea inculpaţilor în sensul că în anul 2000 USAMV Bucureşti era proprietara de drept a terenului Fermei Experimentale Băneasa pe considerentul că, prin adresa nr.33.338 din 28 mai 1999 Ministerul Educaţiei Naţionale a solicitat USAMV Bucureşti să transmită situaţia suprafeţelor de teren aflate în proprietate, cu precizarea suprafeţelor de teren din incinta unităţilor de învăţământ", întrucât aceasta era o simplă adresă care în nici un caz nu poate constitui drept de proprietate ori prin care, chiar implicit cum susţin inculpaţii, li s-ar fi recunoscut un drept de proprietate asupra Fermei Experimentale Băneasa, fiind de notorietate juridică că dreptul de proprietate asupra unui teren nu se poate dovedi decât prin înscrisuri expres şi limitativ prevăzute de Codul civil.

Examinând apărările inculpaţilor privind „valabilitatea dreptului de proprietate", în sensul că aceasta „ar fi fost constatată" prin hotărâri ale Consiliului General al Municipiului Bucureşti, prin autorizaţii de construcţie, acceptarea donaţiei ş.a., Înalta Curte constată că sunt neîntemeiate întrucât acestea se referă la perioada de după anul 2001 când, aparent, titlul de proprietate nr.100085/06 iunie 2001 era în fiinţă şi a fost vizualizat ca înscris, ***niciuna dintre acele autorităţi neavând competenţa să examineze legalitatea dobândirii respectivului înscris prin care se recunoştea dreptul de proprietate al USAMV Bucureşti.***

Martorul ***Haliu Niculae***, în declaraţia de la termenul de judecată 11 decembrie 2014, unul dintre ofertanţii unei asocieri în participaţiune cu universitatea, a arătat că aceasta ***„nu a prezentat actul de proprietate a terenului ...am luat legătura cu domnul Pomohaci şi apoi cu dl. Alecu, dl. Alecu mi-a spus că nu sunt încă proprietarii terenului, în situaţia asta eu le-am spus că nu mai sunt interesat de afacere ...***la data ofertei *mele terenul era extravilan, iar preţul de piaţă era de aproximativ 100 de dolari".*

Stiri pe surse

Contractul de asociere în participaţiune nr.3440/12 aprilie 2000, încheiat între S.C Log Trans SRL şi USAMV Bucureşti **având ca temei art.251 şi următ. din Codul comercial, în drept acesta trebuia sa privească constituirea unei societăţi lipsită de personalitate juridică, calitatea de asociat într-o asociere în participaţiune neputându-se confunda cu calitatea de asociat într-o societate cu răspundere limitată (cum au realizat inculpaţii din cauză). Bunurile aduse de asociaţi nu formează un capital social, într-o asociere în participaţiune drepturile asociaţilor nu pot fi reprezentate prin titluri negociabile (cum au procedat inculpaţii), era un act juridic premergător constituirii unei noi companii, el reglementând numai înţelegerea părţilor cu privire la constituirea unei noi societăţi comerciale.**

Aducerea, ca aport propriu, a unui teren aparţinând domeniului public, la constituirea capitalului unei societăţi comerciale fiind ilegală în raport cu prevederile Legii nr.31/1990 privind societăţile comerciale, or, în cauză, inculpaţii conlucrând conjugat pentru încheierea acestui contract şi ulterior, pentru aportarea în natură a terenului Fermei Băneasa, şi-au arogat calitatea pe care nu o aveau, aceea de proprietar al terenului.

Ca atare, indiferent de perspectiva din care ar fi analizată situaţia din cauză (teren aflat în domeniul public sau chiar în domeniul privat al statului) USAMV Bucureşti, prin reprezentanţii ei, autori ai infracţiunii de abuz în serviciu, nu-l puteau înstrăina pentru că-l aveau doar în administrare, astfel că actele lor de dispoziţie, nefiind nelegale, reprezintă abuz în serviciu, inculpaţii neputându-şi invoca propria culpă potrivit principiului „nemo auditur propriam turpitudinem allegans”.

De altfel, Înalta Curte apreciază că în cauză există mai multe elemente rezultate din probele administrate care sugerează, dincolo de orice dubiu rezonabil, că ***inculpaţii Alecu Ioan Nicolae, Diaconescu Ştefan şi Popoviciu Gabriel Aurel erau pe deplin conştienţi că USAMV Bucureşti nu deţinea o atestare legală a pretinsului drept de proprietate deoarece:***

Deşi avea posibilitatea legală, efectivă şi reală de a întreprinde demersuri în acord cu legea care - din perspectiva sa, apărare menţionată în etapa judecării apelului - îndreptăţea USAMV Bucureşti să reclame dreptul de proprietate, apelând fie la avocaţi, fie la juristul universităţii, ***inculpatul Alecu Ioan Nicolae a „preferat” să apeleze la inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel,*** din cel puţin două motive: era fiul unui fost profesor al universităţii, deci o persoană de încredere şi, totodată, era o persoană care se bucura de notorietatea puterii financiare, dar

Stiripesurse.ro

şi relaţională cu persoane aflate în sfera suprastructurii statale (astfel cum rezultă din declaraţiile coinculpaţilor Şerban Ilie Cornel şi Pitcovici Aurel care au arătat:

inculpatul Pitcovici întrebând: „Poţi să-mi zici şi mie ceva? Putem să-l ajutăm pe om ? şi continuând „Popoviciu a vorbit cu preşedintele statului în legătură cu acest dosar, că fratele preşedintelui este asociat cu inculpatul Popoviciu, că Popoviciu vrea ca dosarul să se termine cât mai repede, cu motivaţia: mă cheamă când mi-e lumea mai dragă, mă cheamă, mă văd ăştia acolo. Ce firmă îmi pun pe poartă?”

inculpatul Şerban Ilie Cornel îi spune martorului ***„Da. Deci, ideea care este? Asta e, cum să zic? la el face coadă să intre Tăriceanu, Băsescu ...” ...contractul este beton ei, şi ...ă, îl cred că-mi zice ce ...Băi, tată, ştii ce înseamnă beton? Ăla nu semnează, nu apasă el, odată, nicăieri”.***

„Şerban Cornel a propus să fie ajutat Puiu Popoviciu în dosarul pe care îl avea la D.N.A.”, el spunând că „Puiu Popoviciu s-a săturat câţi bani a dat pentru a scăpa de dosar”.

Inculpatul Alecu Ioan Nicolae a mai declarat că inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel îl liniştea, spunându-i că are multe cunoştinţe care îi vor ajuta ca să nu păţească nimic (vol.1 urm. pen., fila 102), la fel, că este prieten cu cei de la „doi şi un sfert”.

Or, în condiţiile în care întregul demers de stabilire a dreptului de proprietate deţinut de USAMV Bucureşti era considerat de către inculpaţii Alecu Ioan Nicolae şi Popoviciu Gabriel Aurel ca fiind unul legal, efectuat prin respectarea riguroasă a legii, aceştia au înţeles totuşi să facă demersuri pentru a influenţa cercetările desfăşurate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie – Direcţia Naţională Anticorupţie, ***cercetări care aveau ca obiect tocmai clarificarea legalităţii respectivului demers***, primul inculpat învăţând martorii ce anume să declare când vor fi chemaţila D.N.A., iar cel de-a doilea inculpat - prin intermediul coinculpaţilor Şerban Ilie Cornel şi Pitcovici Aurel, funcţionari publici care deţineau funcţii importante în servicii speciale ale Ministerului de Interne - să facă demersuri de influenţare a desfăşurării cercetărilor penale în scopul obţinerii unei soluţii de netrimitere în judecată.

Nu în ultimul rând, se constată că, cel puţin în etapele iniţiale, ***inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel a acţionat în relaţia cu USAMV Bucureşti într-o manieră netransparentă, prin persoană intemediară*** (coinculpatul Bejenaru Andrei Mihai), chiar în condiţiile în care

Stiripesurse.ro

mai multe persoane din cadrul universităţii cunoşteau numele persoanei care, în mod real, era direct interesată de terenul Fermei Experimentale Băneasa.

În sfârşit, deşi inculpaţii invocă în apărarea lor, ca titlu de proprietate, Decretul Regal nr.2746/31 iulie 1929, M.O. nr.169 Partea I din 1 august 1929, respectiv, procesul-verbal 31 iulie 1929, apreciind că acesta a fost ***actul originar al dreptului de proprietate***, nu explică care au fost ***motivele pentru care au „selectat" din toate articolele acestui decret regal numai pe cel referitor la „înzestrarea" şi „afectarea" cu acel teren, ignorând celelalte articole*** printre care, mai ales, ***art.25 alin.2,*** în care se prevedea (evident în scopul ***menţinerii perpetue a „afectaţiunii speciale a terenului***") că ***terenurile şi clădirile aferente nu se vor putea înstrăina nici în tot şi nici în parte pentru orice destinaţie ar fi.***

Inculpaţii Alecu Ioan Niculae, Popoviciu Gabriel Aurel, Diaconescu Ştefan şi Bejenaru Andrei Mihai au săvârşit infracţiunea de abuz în serviciu cu consecinţe deosebit de grave în condiţiile formei continuate (autori/complici cum s-a arătat), actele materiale componente realizând elementele constitutive (latura obiectivă şi latura subiectivă) ale aceleiaşi infracţiuni, în executarea rezoluţiei infracţionale unice, iniţiale.

Astfel, deşi apărarea inculpaţilor în apel, solicitând trimiterea cauzei pentru rejudecare a susţinut, pe lângă elementele deja analizate, că hotărârea fondului nu a rezolvat cauza dedusă judecăţii, Înalta Curte constată că despre o nerezolvare a fondului cauzei se poate vorbi atunci când instanţa de fond nu s-a pronunţat asupra faptei pentru care a fost legal sesizată, că ar fi omis să se pronunţe asupra existenţei acesteia şi a vinovăţiei (inculpaţii, sub acest aspect, criticând lipsa de răspuns asupra apărărilor aduse de ei, omisiunea pronunţării asupra unor probe cerute sau că nu s-au menţionat concret actele materiale).

Cu referire la acest din urmă aspect, respectiv pretinsa nemenţionare a fiecărui act material din compunerea infracţiunii în formă continuată, Înalta Curte constată că instanţa de fond a menţionat, distinct, toate actele materiale, cum de altfel erau indicate şi în rechizitoriu, fără să reţină că vreunul dintre acestea nu ar fi fost probat prin efectuarea cercetării judecătoreşti, acte materiale care, fiecare în parte, prezintă trăsăturile elementului material al infracţiunii săvârşite.

Astfel, **inculpatul Alecu Ioan Niculae**:

A. S-a înţeles în ascuns cu inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel cu privire la modalitatea de realizare a asocierii în participaţiune, în sensul că a fost de acord cu propunerea acestuia de a acţiona prin intermediul

Stiripesurse.ro

inculpatului Bejenaru Andrei Minai şi printr-o societate în care acţionarul majoritar era o societate off-shore – S.C. Internaţional Bussines & Trading Corporation Ltd.; a stabilit procentele de participaţie în cadrul acestei asocieri, respectiv 49% pentru universitate şi 51% pentru societate, fără a fi împuternicit în acest sens de Senatul USAMV Bucureşti sau de Biroul de Senat şi fără a avea o evaluare asupra terenului şi a bunurilor aferente acestora încălcând prevederile art. 92 alin. 3 lit. g din Legea nr.84/1995, art.146, 147 din Legea nr.84/1995 respectiv art. 67 şi 68 din Legea nr. 128/1997 preluate şi în art. 1.6., art. 5.3.4., art. 5.13, art.6.9 şi art.6.12 din Carta Universităţii (instituţiile de învăţământ superior sunt conduse de Senate şi de biroul Senatului - legislaţie primară, iar rectorul aplică prevederile hotărârilor Senatului, respectiv gestionarea spaţiilor, a bazei de cercetare, a bazei de producţie se face potrivit legii); lipsa împuternicirii acordată de Senat sau de Biroul de Senat echivalează cu efectuarea unor acte care nu sunt cunoscute de organul de conducere al universităţii, care practic nu-şi exercită această prerogativă;

Potrivit dispoziţiilor art.92 alin.3 lit.g din Legea nr. 84/1995 autonomia universitară se realizează, prin (...) stabilirea necesităţii financiare şi materiale; folosirea fondurilor şi gestionarea lor, cu respectarea prevederilor legale; găsirea şi stabilirea surselor suplimentare de venituri; organizarea şi controlul serviciilor economico-gospodăreşti, or în cazul de faţă inculpatul accepta să stabilească procentele de participare într-o asociere cu o altă societate comercială fără să aibă o evaluare a bunurilor care urmau a fi aduse aport.

A susţinut în perioada 01.02.2000 - 12.04.2000, în cadrul şedinţelor Biroului de Senat şi ale Senatului USAMV Bucureşti interesele inculpatului Popoviciu Gabriel Aurel potrivit înţelegerii pe care a avut-o cu acesta în formele şi în modalităţile expuse la capitolul II din Rechizitoriu şi nu interesele universităţii, aşa cum era obligat de prevederile legale anterior amintite, folosind elemente de inducere în eroare, atât a membrilor Biroului de Senat, cât şi a Senatului Universităţii, cărora le-a prezentat date neadevărate pentru a pune în practică înţelegerile ascunse pe care le avea cu inculpatul Popoviciu Aurel Gabriel, constând în aceea că:

-în şedinţa Biroului de Senat, din data de 06.02.2000, nu a fost de acord ca terenul aferent Fermei Băneasa să fie adus în aceeaşi asociere cu terenul aparţinând Staţiunii Belciugatele păstrând Ferma Băneasa pentru inculpatul Popoviciu Aurel Gabriel, potrivit înţelegerii ascunse pe care a avut-o cu acesta;

-în şedinţa din data de 10.03.2000 induce în eroare membrii Biroului de Senat, cărora le spune că în vederea asocierii trebuie realizat

Stiripesurse.ro

intabularea terenului la Cartea Funciară şi face demersuri în acest sens, fapt neadevărat întrucât pentru realizarea asocierii nu era necesară intabularea terenului; în realitate inculpatul urmărea obţinerea, în condiţii frauduloase, cu sprijinul inculpatului Popoviciu Gabriel Aurel a titlului de proprietate (art.4^1 din HG nr.123/1993);

-a convocat Senatul USAMV Bucureşti la data de 29.03.2000 pentru a modifica Carta Universităţii, astfel încât universitatea să poată aporta dreptul de proprietate asupra terenului pe care-l deţinea la momentul respectiv, în condiţiile în care învinuitul Burlacu Gheorghe, juristul universităţii, i-a comunicat că trebuia să obţinută o aprobare din partea Ministrului Învăţământului;

-a introdus pe ordinea de zi a şedinţei Senatului USAMV Bucureşti din data de 29.03.2000 modificări la Carta Universităţii în sensul celor menţionate şi a indus în eroare pe membrii Senatului USAMV Bucureşti pe care i-a lăsat să creadă că vor fi beneficii majore în viitor;

-a prezentat membrilor Biroului de Senat din data de 07.04.2000 doar ofertele de asociere înaintate de inculpatul Popoviciu Gabriel-Aurel, în condiţiile în care la celelalte oferte a făcut o referire sumară cu privire la denumirea societăţii şi fără a face o prezentare în conţinut şi l-a prezentat pe inculpatul Popoviciu Gabriel-Aurel ca fiind persoana care a sprijinit universitatea în obţinerea titlului de proprietate;

-le-a spus membrilor Senatului că asocierea este una de durată, de cel puţin 10 ani; că nu va fi neglijată cercetarea, învăţământul şi că se vizează dezvoltarea acestora, contractul va avea clauze asiguratorii; că orice întârziere a încheierii asocierii va duce la pierderea terenului; că investiţiile S.C. Log Trans S.R.L. depăşesc cu mult aportul cu terenul universităţii astfel încât este corectă proporţia de 49% pentru USAMV Bucureşti şi 51% pentru societatea mai sus-amintită;

-a susţinut în şedinţa Senatului din 11.04.2000 oferta îmbunătăţită a S.C. Log Trans S.A. şi a prezentat membrilor din acest organism faptul că, prin asocierea cu această societate universitatea îşi va păstra profilul didactic; că studenţii îşi vor putea desfăşura activităţile practice; că vor fi modificate tehnologiile ca efect al investiţiilor;

-nu a supus atenţiei Senatului USAMV Bucureşti, întrunit în şedinţa din 11.04.2000, decât ofertele înaintate de inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel precizând în mod nereal că acestea au fost selectate de Biroul de Senat; ofertele inculpatului Popoviciu Gabriel Aurel nu au fost prezentate în conţinutul lor;

-a susţinut în cadrul aceleiaşi şedinţe a Senatului USAMV Bucureşti din data de 11.04.2000 că vor fi puse la dispoziţia universităţii fonduri

Stiripedia.ro

pentru cercetare, burse, dotări şi modernizări aşa cum sunt menţionate în oferta S.C. Log Trans SRL; că vor fi mărite salariile; că întreaga activitate financiară va fi în grija S.C. Log Trans SRL;

-nu a informat în cadrul aceleiaşi şedinţe de Senat că asocierea urma a fi reorganizată într-o societate comercială pe acţiuni în ipoteza în care, pe terenul Fermei Băneasa urma a fi eliberat titlul de proprietate;

-a făcut asocierea cu o societate care nu avea un obiect de activitate compatibil cu cel al universităţii şi nu avea nici experienţă în domeniu;

-a supus la vot încheierea contractului de asociere în participaţiune în formula „contractul se va încheia având în vedere prevederile din scrisorile de intenţie" fără ca Senatul USAMV Bucureşti să cunoască conţinutul acestor scrisori (oferte) şi a transformat ofertele direct în contracte practic acceptând voinţa inculpatului Popovici Gabriel-Aurel;

-a menţionat în Decizia Senatului USAMV Bucureşti din data de 11.04.2000 ca, termenii asocierii în participaţiune au fost propuşi de Senatul USAMV Bucureşti în condiţiile în care în faţa membrilor Senatului USAMV Bucureşti nici măcar nu s-a făcut referire la acest aspect fiind preluat direct din oferta societăţii Log Trans;

-a invocat ca temei la încheierea contractului de asociere în participaţiune 3440/2000, dispoziţiile art. 4^1 din HG nr.47/1999, în condiţiile în care S.C. Log Trans S.A. la momentul încheierii contractului nu avea obiect de activitate compatibil cu universitatea (abia în data de 13.04.2000), deci o societate fără experienţă în domeniu şi a ascuns această împrejurare membrilor din Senat, încălcând dispoziţiile art.4 şi 4^1 din HG nr.123/1993 modificată prin HG nr.47/1999;

-a supus spre aprobarea Senatului USAMV Bucureşti încheierea asocierii între S.C. Log Trans S.A. şi USAMV Bucureşti fără a avea avizul juristului sau contabilului şef al unităţii, încălcând dispoziţiile art.10 lit.g şi art.11 din OUG nr. 119/1999.

Toate acestea sunt ***elemente de inducere în eroare, amăgire a membrilor Senatului universităţii menite să provoace în mintea acestora o falsă cunoaştere a realităţii,*** votarea în baza cărora Senatul universităţii a adoptat Hotărârii nr.4 din 11.04.2000 şi Decizia de Senat, şi care au condus la adoptarea acestora în condiţii de viciere.

Practic a fost anulată exercitarea rolului conducător al Senatului în cadrul universităţii.

Acţionând în această modalitate, inculpatul a încălcat art.146 şi 147 din Legea nr.84/1995, potrivit cărora instituţiile de învăţământ superior sunt conduse de senate, iar facultăţile şi departamentele, de consilii. Senatele

Stiridesuliseo.ro

sunt prezidate de rectori; art. 10 lit. g şi art. 11 din OUG nr. 119/1999, respectiv art.4[1] din HG nr. 123/1993.

A încălcat dispoziţiile art.92 alin.3 lit.g din Legea nr. 84/1995 combinat art. 5.3.4. din Carta Universităţii, art.10 lit.g şi art.11 din OUG nr.119/1999 prin aceea că:

-l-a sunat în seara zilei de 11.04.2000 pe inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel şi l-a informat cu privire la împrejurarea că a fost adoptată Hotărârea Senatului USAMV Bucureşti nr.4/11.04.2000 cu privire la încheierea asocierii şi a acceptat ca acest contractul de asociere în participaţiune să fie conceput şi redactat de avocaţii acestuia din urmă, la sediul acestuia în condiţiile în care USAMV Bucureşti avea jurist;

-nu a adus la cunoştinţa juristului şi a contabilului şef al universităţii conţinutul ofertei S.C. Log Trans S.A şi nici Hotărârile adoptate de Senatul USAMV Bucureşti nr. 4 din data de 11.04.2000;

-i-a chemat pe învinuiţii, Burloi Gheorghe - jurist, Nedu Elena-contabil şef, la sediul USAMV Bucureşti şi a semnat contractul de asociere în participaţiune nr. 3440/2000 la orele 21,00 fără a avea posibilitatea să ia cunoştinţă de conţinutul contractului şi de a-l semna în condiţiile arătate.

Potrivit art.92 alin.3 lit.g din Legea nr. 84/1995 autonomia universitară se realizează, prin (...) stabilirea necesităţii financiare şi materiale; folosirea fondurilor şi gestionarea lor, cu respectarea prevederilor legale; găsirea şi stabilirea surselor suplimentare de venituri; organizarea şi controlu l serviciilor economico-gospodăreşti.

Aşa cum rezultă din prevederile mai sus arătate, gestionarea fondurilor financiare şi materiale se realizează în condiţiile legii. Fiind vorba de o instituţie publică, de un bun aflat în domeniul public, respectiv terenul ce făcea obiectul asocierii, contractul de asociere trebuia vizat de contabilul şef al unităţii şi juristul unităţii, încălcându-se dispoziţiile art. 10 alin. 1 lit. g potrivit cărora fac obiectul controlului financiar preventiv proiectele de operaţiuni care vizează concesionarea închirierea de bunuri din domeniul public al statului.

De asemenea, potrivit art. 11 din OUG nr. 119/1999 controlul financiar preventiv constă în verificarea sistematică a proiectelor de operaţiuni care fac obiectul acestuia potrivit art.10 (din punct de vedere al legalităţii şi regularităţii).

Totodată, potrivit art.12 alin.3 lit.a controlul financiar preventiv se organizează şi se exercită în mai multe forme, una dintre acestea fiind controlul financiar preventiv propriu - la toate entităţile publice şi asupra tuturor operaţiunilor cu impact financiar asupra fondurilor publice şi a patrimoniului public.

Stiriprocuror.ro

Procedând în această modalitate nu s-a putut verifica fundamentarea procentelor de participare în asociere - respectiv 49% USAMV şi 51% S.C. Log Trans SRL, sumele care urmau a fi încasate de universitate.

A acceptat şi semnat contractul de asociere în participaţiune conţinând clauze contrare Hotărârii nr.4/11.04.2000 a Senatului USAMV Bucureşti şi în afara unui mandat primit în mod legal, încălcând dispoziţiile art. 92 alin.3 lit. g şi art.146 şi 147 din Legea Învăţământului şi art.67 şi 68 din Legea privind statutul cadrelor didactice, potrivit cărora conducerea universităţii se realizează de Senat iar rectorul aplică hotărârile acestuia. Au fost încălcate şi dispoziţiile din Carta Universităţii potrivit cărora gestionarea spaţiilor, a bazei de cercetare se face potrivit legii.

În contract s-a reţinut că:

-USAMV Bucureşti va avea acces liber la facilităţile dezvoltate prin contract în ceea ce priveşte activitatea didactică şi de cercetare numai în baza unor programe aprobate de S.C. Log Trans S.A. în contradicţie cu oferta societăţii 3368/10.04.2000, transformată în contract;

-a acordat un drept de superficie S.C. Log Trans S.A. asupra bunurilor care vor fi edificate încălcându-se dispoziţiile art.136 alin.4 din Constituţia României, art. 4 şi 5 din Hotărârea nr.47/1999, art.12 din Legea nr.213/1998 şi art.166 alin. 5 din Legea nr.84/1995;

-a stabilit că operaţiunile contabile ale asocierii vor fi înregistrate în contabilitatea S.C. Log Trans S.A., precedată în prealabil de predarea către această societate a terenului în suprafaţă de 226,61 ha şi a construcţiilor edificate pe aceasta încălcându-se dispoziţiile art.18 din Legea nr.213/1998;

-asocierea va suporta suma minimă garantată de 560.000 USD, în condiţiile în care în scrisoarea de intenţie, din data de 10.04.2000 această sumă trebuie suportată numai de S.C. Log Trans S.A. nepunându-se în aplicare dispoziţiile Hotărârii nr.4 a Senatului USAMV Bucureşti;

-o cotă de participaţie 51% pentru S.C. Log Trans S.R.L. şi 49% cotă de participaţie pentru USAMV Bucureşti, în condiţiile în care terenul şi bunurile edificate pe acestea nu au fost evaluate şi fără să se cunoască contribuţia în concret la asociere a societăţii anterior amintite;

-că USAMV Bucureşti se obligă să aducă terenul aferent Fermei Băneasa aport la capitalul social al S.C. Log Trans SRL în condiţiile în care, în scrisoarea de intenţie, se prevedea că asocierea trebuia reorganizată în societate pe acţiuni, numai în anumite condiţii, când se va obţine titlul de proprietate, contrar Hotărârii nr.4 a Senatului USAMV Bucureşti.

Stiri pe surse

Inculpatul a participat la data de 24.07.2000, în calitate de invitat la Adunarea Generală a Acţionarilor a societăţii S.C. Log Trans S.A. ca reprezentant USAMV Bucureşti, la care s-a hotărât cooptarea universităţii ca acţionar în cadrul societăţii mai sus-amintite şi a semnat procesul-verbal al Adunării Generale a Acţionarilor, fără a fi împuternicit de Senatul USAMV Bucureşti; de a participa la şedinţa A.G.A. a societăţii Log. Trans S.R.L. din data de 03.08.2000 prin care au fost aduse aport la capitalul social al acestei societăţi dreptul de folosinţă asupra suprafeţei de 1.746.140 mp şi dreptul de proprietate asupra clădirilor edificate pe acesta, fără a fi mandatat de Senatul USAMV Bucureşti şi de a nu informa Biroul de Senat şi Senatul USAMV Bucureşti în legătură cu această decizie;

-a semnat la data de 03.08.2000 actul adiţional la actul constitutiv al S.C. Log Trans S.A. nr. 836/28.06.2000, autentificat sub nr.707/03.08.2000 la Biroul Notarului Public Mihaela Ruxandra Spânu prin care universitatea a aportat dreptul de folosinţă asupra terenului în suprafaţă de 1.746.140.181 mp şi dreptul de proprietate asupra clădirilor edificate pe acesta, fără a avea un mandat din partea Senatului Universităţii în împrejurările în care nu erau îndeplinite condiţiile prevăzute de Hotărârea nr.4/11.04.2000 a Senatului USAMV Bucureşti: 1) universitatea nu devenise proprietară asupra terenului.

În modalităţile mai sus expuse au fost încălcate dispoziţiile art.146, 147, 166 alin.5 din Legea nr. 84/1995, art. 67 şi 68 din Legea nr.128/1997, potrivit cărora conducerea USAMV se realizează de Senat, iar rectorul pune în aplicare hotărârile Senatului, or inculpatul Alecu Ioan Nicolae a acţionat în situaţiile expuse mai sus fără a fi mandatat de Senat şi contrar intereselor universităţii. Practic, ***inculpatul s-a substituit Senatului USAMV.***

Fiind vorba de un teren aflat în domeniul public al statului, nu numai că nu a adus la cunoştinţa Senatului, dar nu a fost informat nici compartimentul financiar contabil. În această modalitate au fost încălcate dispoziţiile art.10 alin.1 lit.g din OUG nr.119/1999 potrivit cărora fac obiectul controlului financiar preventiv - proiectele de operaţiuni care vizează concesionarea/ închirierea de bunuri din domeniul public al statului; de asemenea, potrivit art.11 din OUG nr.119/1999 controlul financiar preventiv constă în verificarea sistematică a proiectelor de operaţiuni care fac obiectul acestuia potrivit art.10 din punct de vedere al legalităţii şi regularităţii.

Totodată, potrivit art.12 alin.3 lit.a din OUG nr.119/1999 controlul financiar preventiv se organizează şi se exercită în mai multe forme, una dintre acestea fiind controlul financiar preventiv propriu - care se

Stiripesurse.ro

organizează şi se exercită la toate entităţile publice şi asupra tuturor operaţiunilor cu impact financiar asupra fondurilor publice şi a patrimoniului public, or în cazul de faţă actul adiţional nu a fost supus unui control financiar real. La acest moment, USAMV nu obţinuse nici măcar titlul de proprietate, obţinut, de altfel, în condiţii de ilegalitate.

În acest context, inculpatul a încălcat şi art.136 alin.4 din Constituţia României, art.166 alin.5 din Legea nr.85/1994, art.4^1 din H.G. nr.123/1993 modificată, art.11 din Legea nr.213/1998.

Potrivit art.136 alin.4 din Constituţia României : bunurile proprietate publică sunt inalienabile. În condiţiile legii organice, ele pot fi date în administrare regiilor autonome ori instituţiilor publice sau pot fi concesionate ori închiriate; de asemenea, ele pot fi date în folosinţă gratuită instituţiilor de utilitate publică, iar potrivit art.11 lit.a din Legea nr.213/1998 bunurile din domeniul public sunt inalienabile, insesizabile şi imprescriptibile, respectiv nu pot fi înstrăinate; ele pot fi date numai în administrare, concesionate sau închiriate, în condiţiile legii.

De asemenea, potrivit art.4^1 din HG nr.123/1993 modificată, staţiunile didactice, prin intermediul instituţiilor de învăţământ agricol, se pot asocia cu parteneri români sau străini pentru desfăşurarea de activităţi de producţie, industrializare, comercializare, prestaţii de servicii, cercetare ştiinţifică şi consultanţă în domeniul lor de activitate.

Nu a informat Biroul de Senat şi USAMV Bucureşti în perioada 12.04.2000 - 03.08.2000 că terenurile şi clădirile edificate pe acesta vor fi aduse aport în natură la capitalul social al S.C. Log Trans S.A., devenită Băneasa Investments S.A.

-a informat membrii Senatului universităţii în şedinţa din 17.05.2000 că au fost mărite salariile, afirmaţii făcute în contextul modificării Cartei Universităţii, pentru a obţine votul acestora;

-a modificat Carta Universităţii, prin care se dădea în competenţa Senatului posibilitatea de a aproba participarea universităţii cu patrimoniu propriu la societăţile comerciale - motivând că modificarea se face pentru a finaliza asocierea sau că numai în această modalitate poate fi protejată asocierea de cei care nu doresc „să dea roade”, fapt neadevărat, întrucât art.4^1 din HG nr.123/1993 modificată nu condiţiona realizarea asocierii de o asemenea prevedere (art.166 alin. 5 din Legea nr. 85/1994).

Toate acestea sunt elemente de inducere în eroare, amăgire a membrilor Senatului universităţii au fost menite să provoace în mintea acestora o falsă cunoaştere a realităţii, în baza cărora Senatul universităţii a adoptat Hotărârii nr. 4 din 11.04.2000, în condiţiile în care potrivit legii Senatul era organismul de conducere al USAMV.

Stiripesurse.ro

În aceste împrejurări inculpatul a încălcat dispoziţiile art.146, 147, 166 alin.5 din Legea nr.84/1995.

B. În calitate de rector al USAMV Bucureşti, funcţionar în sensul legii, administrator al S.C. Băneasa Investments S.A. Bucureşti (fostă S.C. Log Trans S.A.), reprezentând interesele universităţii în cadrul Consiliului de Administraţie şi membru în Adunarea Generală a Acţionarilor, de a fi de acord şi a dispune transferul, în mai multe rânduri, în perioada 03.08.2000 - 16.07.2002, a sumelor de bani în cuantum 68.143.023.329,04 lei ROL aduse iniţial de acţionarul majoritar IBTC Ltd. cu titlul de aport în numerar la capitalul social al societăţii, fără a avea mandatul senatului universităţii şi fără a informa ulterior, atât Senatul, cât şi Biroul de Senat, plăţi efectuate într-un scop contrar universităţii şi pentru a crea aparenţa că acţionarul majoritar a vărsat cota sa de aport, modalitate în care USAMV Bucureşti a fost prejudiciată cu sumă de 68.143.023.329,04 lei ROL, prejudiciu reflectat şi în cota de participaţie la capitalul social al societăţii astfel încât, în mod real, universitatea trebuia să aibă 75,1765 % din cota de capital social în loc de 49,88 % cât i-a fost atribuită, încălcându-se art.92 alin.3 lit. g şi art.146 şi 147 din Legea Învăţământului şi art.67 şi 68 din Legea privind statutul cadrelor didactice, dispoziţiile art. 5.13, 6.9 şi 6.12 din Cartea Universităţii (nu a fost mandatat de Senatul Universităţii), dispoziţiile art.266 pct.2 din Legea nr.31/1990, art.18 din Legea nr.213/1998 şi art.10 din OUG nr.119/1999.

Totodată, inculpatul acceptând ca evidenţa contabilă a asocierii să fie ţinută de S.C. Băneasa Investments SRL cu încălcarea art.18 din Legea nr.213/1998, USAMV nu a mai avut posibilitatea să verifice realitatea acestor tranzacţii.

Potrivit art.18 din Legea nr.213/1998 evidenţa contabil-financiară a bunurilor care alcătuiesc domeniul public al statului şi al unităţilor administrativ-teritoriale se ţine distinct în contabilitate, potrivit normelor metodologice elaborate de Ministerul Finanţelor şi aprobate prin hotărâre a Guvernului.

Având în vedere că în asociere era adus un bun public contabilitatea trebuia ţinută de USAMV, cea care avea bunul în administrare.

De asemenea, în acest context USAMV nu a putut exercita nici controlul financiar preventiv care este impus prin dispoziţiile art.10 din OUG nr. 119/1999.

C. În calitate de rector a USAMV Bucureşti, funcţionar public în sensul legii, a formulat, la data de 12.04.2000, după ce inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel i-a promis că va interveni la funcţionari din cadrul Primăriei Municipiului Bucureşti, unde întâmpina greutăţi în legătură cu eliberarea

Stiripesurse.ro

titlului de proprietate, cerere de retrocedare a terenului despre care cunoştea că face parte din domeniul public şi nu poate fi retrocedat, pentru o suprafaţă de 224 ha, mai mare decât s-ar fi cuvenit universităţii în mod legal, încălcând art.136 alin.4 din Constituţia României; art.10 alin.2 din Legea nr.213/1998, art.166 alin.5 din Legea nr.84/1995, art.9 alin.1 şi 2 din Legea nr.1/2000, modalitate în care a fost cauzat statului român un prejudiciu în sumă de 333.968.614 echivalentul a 135.559.539 euro.

D. În calitate de rector al USAMV Bucureşti şi preşedinte al Senatului Universităţii nu a informat membrii Biroului de Senat şi membrii Senatului USAMV Bucureşti, cu prilejul şedinţelor din perioada 03.08.2000-30.05.2004 cu privire la împrejurările că:

-universitatea a aportat dreptul de folosinţă asupra terenului în suprafaţă de 1.746.140 mp şi dreptul de proprietate asupra clădirilor edificate pe acesta şi că universitatea este acţionar la S.C. Băneasa Investments S.A;

-că suma de 68.143.023.329,04 lei ROL aportată de S.C. IBTC Ltd. a fost transferată din societatea Băneasa Investments S.A., şi că în realitate USAMV Bucureşti deţine un procent 75,175% din capitalul social al S.C. Băneasa Investments S.A., fiind acţionar majoritar;

-în şedinţa din 27.12.2002 a Senatului USAMV Bucureşti că asociatul (inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel) este unul serios care şi-a achitat obligaţiile contractuale în condiţiile unui an greu, secetos, cu scopul de a restructura contractul de asociere încheiat de USAMV Bucureşti cu S.C. U.T.T. SRL în sensul micşorării sumei minim garantate de la 700.000 USD la 70 USD pentru a reduce suprafaţa de teren la 354 ha, în condiţiile în care cunoştea faptul că o parte din contribuţiile S.C. U.T.T. SRL în asociere, a fost plătită chiar de universitate ca urmare a aportului la capitalul social al S.C. Băneasa Investments;

-i-a indus în eroare pe membrii Senatului USAMV Bucureşti, în şedinţa din data de 20.02.2002, în faţa cărora a susţinut că, în cazul în care vor vota aportarea dreptului de proprietate asupra terenului la capital social al S.C. Băneasa Investments S.A., universitatea va câştiga fonduri băneşti cu ajutorul cărora se va dota unitatea de învăţământ, pentru asigurarea unor condiţii decente de studiu; vor fi construite garsoniere pentru a fi închiriate de preparatori, asistenţi, doctoranzi, deşi inculpatul cunoştea modalitatea în care au fost scoase sumele de banii din societate;

-a susţinut în faţa membrilor din Biroul de Senat şi cei ai Senatului USAMV Bucureşti buna credinţă a asociatului (inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel prin societăţile amintite), de a îndemna cadrele didactice la colaborare pe proiecte ştiinţifice, precum şi la implicarea în activităţi

Stiripesurse.ro

specifice universităţii, în condiţiile în care inculpatul Alecu Ioan Niculae cunoştea în ce modalitate au fost scoase din societate sumele de bani aportate de S.C. Log Trans S.A. şi ce destinaţie urma să aibă terenul şi construcţiile aferente Fermei Băneasa (afaceri imobiliare);

-a participat, în calitate de invitat la şedinţa Consiliului de Administraţie din data de 09.12.2002 a S.C. Băneasa Investments S.A. prezidată de inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel, în care, în înţelegere cu acesta, a propus majorarea capitalului social al societăţii anterior amintite, prin aportul în natură al dreptului de proprietate asupra terenului în suprafaţă de 99,8 ha, teren aparţinând domeniului public, şi introducerea activităţilor imobiliare în obiectul societăţii, propuneri pe care le-a votat în Şedinţa AGEA din data de 12.12.2002;

-a participat, în calitate de invitat la şedinţa Consiliului de Administraţie din data de 18.02.2003 prezidată de inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel, în care în înţelegere cu acesta şi inculpatul Diaconescu Ştefan, a propus majorarea capitalului social al S.C. Băneasa Investments SA prin aportarea în natură de către USAMV Bucureşti a dreptului de proprietate pentru suprafaţa de 1.673.980 mp, teren aflat în domeniul public, şi nu aportarea suprafeţei de 99,8 ha, cât fusese stabilit prin Hotărârea AGEA din data de 12.12.2002, precum şi revocarea acestei din urmă hotărâri, propunere votată în şedinţa AGEA din data de 20.02.2003, la care a participat fără a fi împuternicit de Senatul universităţii;

-nu i-a informat, nu a pus pe ordinea de zi şi nu a pus în discuţie, în şedinţa Senatului USAMV Bucureşti din data de 19.02.2003 faptul că universitatea urma să aporteze suprafaţa de 1.673.980 mp la capitalul social al S.C. Băneasa Investments SA şi nu suprafaţa de 991.010 mp, cât se stabilise prin Hotărârea nr.13/20.02.2002 şi nr.15/12.12.2002 ale Senatului USAMV Bucureşti şi că aceste din urmă hotărâri au fost revocate;

-a acceptat ca evaluarea terenului aportat de USAMV Bucureşti la capitalul social al S.C. Băneasa Investments SA să se facă de o echipă de experţi stabilită de inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel şi apropiată acestuia, fără să pună în discuţia Senatului, acest fapt, în condiţiile în care universitatea avea posibilitatea să facă această evaluare cu specialişti proprii sau să-şi desemneze propriul expert, împrejurare care a permis subevaluarea terenului mai sus amintit;

-a participat la şedinţa A.G.EA. din data de 30.05.2003, fără a fi mandatat de USAMV Bucureşti şi a aprobat, în condiţiile arătate, raportul de expertiză prin care terenul în suprafaţă de 1.673.980 mp a fost subevaluat şi de aprobat aportarea terenului în suprafaţa anterior amintită

Stiri Pe Surse.ro

aflat în domeniul public la capitalul social al societăţii Băneasa Investments S.A., prin subscrierea de acţiuni în valoare de 725.410.464.000 ROL, în condiţiile în care valoarea reală de piaţă a terenului era de 5.265.682.477.035,73 ROL, acesta fiind subevaluat cu suma de 4.389.331.356.076 ROL, modalitate în care a fost prejudiciată USAMV Bucureşti cu suma de 4.389.331.356.076 ROL, prejudiciul reflectat şi în cota de participaţie a universităţii la capitalul social al S.C. Băneasa Investments S.A.

Acestea sunt elemente de inducere în eroare, amăgire, inclusiv a membrilor Senatului universităţii, pe de o parte, iar pe de altă parte nu a informat forul de conducere - acţiuni/inacţiuni menite să provoace în mintea acestora o falsă cunoaştere a realităţii, neputând lua decizii circumscrise actului de conducere, în condiţiile necunoaşterii realităţii, pe de o parte, iar pe de altă parte a acţionat fără mandat din partea organului de conducere.

Inculpatul a acţionat nefiind mandatat de Senatul universităţii, încălcând dispoziţiile art. 92 alin. 3 lit. g din Legea nr. 84/1995, art.146 şi 147 din Legea Învăţământului si art. 67 şi 68 din Legea privind statutul cadrelor didactice, art.266 alin.2 din Legea nr.31/1991, respectiv dispoziţiile art. 5.13, 6.9 şi 6.12 din Cartea Universităţii, art. 18 din Legea nr. 213/1998 şi art. 10 lit. g şi art. 11 din OUG nr. 119/1999.

În calitate de rector al USAMV Bucureşti, membru în Adunarea Generală a Acţionarilor şi invitat permanent în cadrul Consiliului de Administraţie al S.C. Băneasa Investments S.A., nu a informat Senatul şi Biroul de Senat ale USAMV Bucureşti în perioada 29.05.2003-04.12.2004, cu privire la transferul sumelor de bani în cuantum de 77.223.901.644 lei ROL, aduse iniţial de acţionarul majoritar al S.C. Băneasa Investments S.A., societatea IBTC Ltd. cu titlu de aport la capitalul social plăţi efectuate într-un scop contrar universităţii şi pentru a crea aparenţa că acţionarul majoritar a vărsat cota sa de aport, modalitate în care a fost prejudiciată universitatea cu suma de 77.223.901.644 lei ROL, prejudiciu reflectat şi în cota de participaţie la capitalul social al societăţii astfel încât, în mod real, universitatea trebuia să aibă 88,562% din cota de capital social în loc de 49,88 % cât i-a fost atribuită, încălcând art.92 alin.3 lit.g din Legea nr.84/1995, art.146 şi 147 din Legea Învăţământului şi art.67 şi 68 din Legea privind statutul cadrelor didactice, respectiv art.10 din OUG nr.119/1999 şi dispoziţiile art.266 din Legea nr.31/1991.

E. În calitate de rector al USAMV Bucureşti, reprezentant al universităţii în cadrul Adunării Generale a Acţionarilor al S.C. Băneasa Investments S.A.:

Stiri Procese.ro

-a aprobat în şedinţa AGEA din data de 08.03.2003 efectuarea vărsământului în numerar, la capitalul social al societăţii în valoare de 1.646.117 USD, de către acţionarul S.C. IBTC Ltd., în condiţiile în care cunoştea că suma de 77.223.901.644 lei ROL a fost retrasă imediat în diverse forme de acţionarul majoritar;

-a acceptat ca evaluarea terenului în suprafaţă de 530.529,41 mp aflat în domeniul public aportat de USAMV Bucureşti la capitalul social al S.C. Băneasa Investment SA să se facă de o echipă de experţi stabilită de inculpatul Popoviciu Aurel Gabriel şi apropiată acestuia din urmă, fără să pună în discuţia Senatului, în condiţiile în care universitatea avea posibilitatea să facă această evaluare cu specialişti proprii sau să-şi desemneze propriul expert, împrejurare care a permis subevaluarea terenului mai sus amintit;

-a aprobat în şedinţa AGA din data de 10.11.2004 raportul de evaluare prin care suprafaţă de 530.529,41 mp, în realitate a fost subevaluată cu suma de 1.610.605.178,016 lei ROL şi aportarea terenului în suprafaţa anterior amintită, teren aflat în domeniul public, la capitalul social al S.C. Băneasa Investments S.A. prin subscrierea de acţiuni în valoare de 122.109.075.000 lei ROL, în condiţiile în care valoarea reală a terenului era de 1.745.563.430.000 lei ROL, acesta fiind subevaluat cu suma de 1.610.605.178,16 lei ROL, modalitate în care universitatea a fost prejudiciată cu suma de 1.610.605.178,16 lei ROL, prejudiciul reflectat şi în cota de participaţie la capitalul social al societăţii anterior amintite.

Şi în aceste cazuri inculpatul a acţionat fără mandat din partea Senatului universităţii încălcând dispoziţiile art.92 alin.3 lit g din Legea nr.84/1995, art.146,147,166 pct.5 din Legea Învăţământului şi art.67 şi 68 din Legea privind statutul cadrelor didactice respectiv art. 5.3.4. din Carta universităţii.

Inculpatul Diaconescu Ştefan

A. A participat la şedinţa Consiliului de Administraţie al S.C. Băneasa Investments SA din data de 09.12.2002 în calitate de administrator şi reprezentant al USAMV Bucureşti, a aprobat propunerea de majorare a capitalului social al societăţii anterior amintite, prin aportul în natură al dreptului de proprietate asupra terenului în suprafaţă de 99,8 ha, teren aparţinând domeniului public, şi de a modifica obiectul de activitate al societăţii prin introducerea de activităţi imobiliare, propuneri care au fost aprobate în Şedinţa AGEA din data de 12.12.2002, fără a fi mandatat de către Senatul universităţii în acest sens;

-a participat, în calitate de administrator şi reprezentant al USAMV Bucureşti la şedinţa Consiliului de Administraţie din data de 18.02.2003, a

Stiri de Stiri.ro

aprobat majorarea capitalului social al S.C. Băneasa Investments SA prin aportarea în natură, de către USAMV Bucureşti a dreptului de proprietate pentru suprafaţa de 1.673.980 mp, teren aflat în domeniul public, şi nu aportarea suprafeţei de 99,8 ha cât fusese stabilit prin Hotărârea AGEA din data de 12.12.2002, precum şi revocarea acestei din urmă hotărâri, propuneri adoptate în şedinţa AGEA din data de 20.02.2003, fără a fi mandatat de către Senatul universităţii în acest sens şi fără a aduce la cunoştinţa acestui for decizia adoptată;

- a semnat mandatul nr.1700/20.02.2003 prin care inculpatul Alecu Ioan Niculae era împuternicit să participe la şedinţa A.G.A. a societăţii Băneasa Investments S.A. din data de 20.02.2003, în condiţiile în care cunoştea împrejurarea că în şedinţa Senatului USAMV Bucureşti din data de 19.02.2003 la care a participat nu s-a pus în discuţie revocarea Hotărârii nr.13/20.02.2002 şi 15/12.12.2002 a Senatului USAMV Bucureşti şi nici aportarea cu suprafaţa de 1.673.980 mp, în drept 99,8 ha.

În modalităţile arătate mai sus au fost încălcate dispoziţiile art.92 alin.3 lit.g, art.146, 147 şi art.166 pct.6 din Legea Învăţământului nr. 84/1995 şi art.67 şi 68 din Legea nr.128/1997 privind statutul cadrelor didactice, respectiv dispoziţiile art.5.3.4. din Carta universităţii.

B. În calitate de administrator al S.C. Băneasa Investment S.A. Bucureşti, reprezentând interesele universităţii în cadrul Consiliului de Administraţie a fost de acord şi a dispus transferul în mai multe rânduri, în perioada 29.05.2003 - 04.12.2004, a sumelor de bani în cuantum de 77.223.901.644 lei ROL aduse iniţial de acţionarul majoritar IBTC Ltd. cu titlul de aport în numerar la capitalul social al societăţii fără a avea mandatul senatului universităţii şi fără a informa ulterior atât Senatul cât şi Biroul de Senat, plăţi efectuate într-un scop contrar universităţii şi pentru a crea aparenţa că acţionarul majoritar a vărsat cota sa de aport, modalitate în care a fost prejudiciat cu suma de 77.223.901.644 lei ROL, prejudiciu reflectat şi în cota de participaţie la capitalul social al societăţii astfel încât, în mod real, universitatea trebuia să aibă 88,562% din cota de capital social în loc de 49,88% cât i-a fost atribuită.

În modalităţile arătate mai sus au fost încălcate dispoziţiile art.92 alin.3 lit.g, art.146 şi 147 din Legea Învăţământului nr.84/1995şi art.67 şi 68 din Legea nr.128/1997 privind statutul cadrelor didactice, respectiv art.18 din Legea nr.213/1998.

De asemenea, în acest context USAMV nu a putut exercita nici controlul financiar preventiv care este impus prin dispoziţiile art.10 din OUG nr.119/1999.

Stiripesurse.ro

C. În calitate de administrator al S.C. Băneasa Investment S.A. Bucureşti reprezentând interesele universităţii în cadrul Consiliului de Administraţie a fost de acord şi a dispus transferul în mai multe rânduri, în perioada 10.11.2004 - 15.11.2004, a sumelor de bani în cuantum de 10.939.180.265 lei ROL aduse iniţial de acţionarul majoritar IBTC Ltd. cu titlul de aport în numerar la capitalul social al societăţii fără a avea mandatul senatului universităţii şi fără a informa ulterior atât senatul cât şi biroul de senat, plăţi efectuate într-un scop contrar universităţii şi pentru a crea aparenţa că acţionarul majoritar a vărsat cota sa de aport, modalitate în care a fost prejudiciat cu suma de 10.939.180.265 lei ROL, prejudiciu reflectat şi în cota de participaţie la capitalul social al societăţii astfel încât, în mod real, universitatea trebuia să aibă 89,6845 % din cota de capital social în loc de 49,88 % cât i-a fost atribuită.

În modalităţile arătate mai sus au fost încălcate dispoziţiile art.92 alin.3 lit.g, art.146 şi 147 din Legea Învăţământului nr. 84/1995 şi art.67 şi 68 din Legea nr.128/1997 privind statutul cadrelor didactice, respectiv dispoziţiile art.5.3.4. din Carta universităţii şi art.266 din Legea nr.31/1990, respectiv art.18 din Legea nr. 213/1998 şi art.10 lit.g din OUG nr.119/1999.

Inculpatul Luican Mihai Ion Florin

- În calitate de prefect al Prefecturii Municipiului Bucureşti şi membru al Comisiei Municipiului Bucureşti de aplicare a Legii nr.1/2000 a aprobat şi înaintat Comisiei anterior amintite Nota de fundamentare privind propunerile Subcomisiei de aplicare a Legii nr.1/2000, de a emite hotărârea nr.854 din 30.05.2001 prin care a fost aprobată propunerea subcomisiei Sector 1 Bucuresti privind eliberarea titlului de proprietate USMAV Bucureşti pentru terenul în suprafaţă de224 ha, deşi din actele doveditoare rezulta că suprafaţa este mai mică, cunoscând că terenul face parte din domeniul public şi că pentru reconstituirea dreptului de proprietate era necesară emiterea unei hotărâri de Guvern care să treacă terenul din domeniul public în domeniul privat, încălcând dispoziţiile art.136 alin.4 din Constituţia României, art.10 alin.2 din Legea nr.213/1998, art.6 şi art.9 alin.1 şi 2 din Legea nr.1/2000, art.166 alin.5 din Legea nr.84/1995, art.7 lit.c şi art.58 alin.2 din HG nr.180/2000, toate cu referire la HG nr.517/1999 modificată prin HG nr.776/1999 având drept consecinţă eliberarea la data de 06.06.2001 a titlului de proprietate nr.100085, prin care USAMV Bucureşti a primit în proprietate suprafaţa de 224 ha şi 6529 mp, teren cu care a fost pusă în aceeaşi zi în posesie.

Inculpatul Toader Gabriel Răsvan

- În calitate de secretar al Prefecturii Municipiului Bucureşti şi membru al subcomisiei Municipiului Bucureşti de aplicare a Legii nr.1/2000

Stiri pe surse.ro

a aprobat şi înaintat Comisiei municipiului Bucureşti de aplicare a Legii nr.1/2000 Nota de fundamentare privind propunerea Subcomisiei de aplicare a Legii nr.1/2000, a aprobat propunerea subcomisiei Sector 1 Bucureşti privind eliberarea titlului de proprietate USMAV Bucureşti şi a semnat Hotărârea nr.854 din 30.05.2001 privind eliberarea titlului de proprietate pentru terenul în suprafaţă de 224 ha, deşi din actele doveditoare rezulta că suprafaţa este mai mică, cunoscând că terenul face parte din domeniul public şi că pentru reconstituirea dreptului de proprietate era necesară emiterea unei hotărâri de Guvern care să treacă terenul din domeniul public în domeniul privat, încălcând dispoziţiile art.136 alin.4 din Constituţia României, art.10 alin.2 din Legea nr.213/1998, art.6 şi art.9 alin.1 şi 2 din Legea nr.1/2000, art.166 alin.5 din Legea nr. 84/1995, art.6 din Legea Fondului Funciar, art.7 lit.c şi art.58 alin.2 din HG nr.180/2000, cu referire la HG nr.517/1999 modificată prin HG nr.776/1999, având drept consecinţă eliberarea la data de 06.06.2001 a titlului de proprietate nr. 100085.

Inculpatul Todiraş Ioan

- În calitate de viceprimar al Primăriei Sectorului 1 Bucureşti, fără a fi membru a Subcomisiei de aplicare a Legii nr.1/2000 şi fără a participa la şedinţele acesteia, a semnat, neavând acest drept, referatul nr.20343/2001 în care erau consemnate date nereale cu privire la împrejurarea că terenul în suprafaţă de 224 ha aferent Fermei Băneasa a fost trecut din domeniul public în domeniul privat şi de a propune Subcomisiei Municipiului Bucureşti de aplicare a Legii nr.1/2000 eliberarea titlului de proprietate pentru întreaga suprafaţă, deşi din actele doveditoare rezulta că suprafaţa este mai mică, cunoscând că terenul face parte din domeniul public şi că pentru reconstituirea dreptului de proprietate era necesară emiterea unei hotărâri de Guvern care să treacă terenul din domeniul public în domeniul privat, încălcând dispoziţiile art.136 alin.4 din Constituţia României, art.70 din Legea nr.215/2001, modificată; art.10 alin.2 din Legea nr.213/1998, art.166 alin.5 din Legea nr.84/1995, art.6 din Legea nr.1/2000, cu referire la HG nr.517/1999 modificată prin HG nr.776/1999, modalitatea în care s-a cauzat statului român un prejudiciu în sumă de 333.968.614 lei, având drept consecinţă eliberarea la data de 06.06.2001 a titlului de proprietate nr. 100085.

Inculpata Minea Lizeta

- În calitate de secretar a Primăriei Sectorului 1 Bucureşti şi membru al subcomisiei de aplicare a Legii nr.1/2000 a conceput şi semnat referatul

Stiripesurse.ro

nr.20343/2001, în care a consemnat date nereale cu privire la faptul că terenul în suprafaţă de 224 ha aferent Fermei Băneasa a fost trecut din domeniul public în domeniul privat şi de a propune subcomisiei Municipiului Bucureşti de aplicare a Legii nr.1/2000 eliberarea titlului de proprietate USAMV Bucureşti, pentru întreaga suprafaţă, deşi din actele doveditoare rezulta că suprafaţa este mai mică, cunoscând că terenul face parte din domeniul public şi că pentru reconstituirea dreptului de proprietate era necesară emiterea unei Hotărâri de Guvern care să treacă terenul din domeniul public în domeniul privat, încălcând dispoziţiile art.136 alin.4 din Constituţia României, art.6 şi art.9 alin.1 şi 2 din Legea nr.1/2000; art.10 alin.2 din Legea nr.213/1998, art.166 alin.5 din Legea nr.84/1995, art.6 lit.a, b, c şi art.58 alin.2 din HG nr.180/2000, pentru modificarea şi completarea HG nr.131/1991 cu referire la HG nr.517/1999 modificată prin HG nr.776/1999, modalitatea în care s-a cauzat statului român un prejudiciu în sumă de 333.968.614 lei, având drept consecinţă eliberarea, la data de 06.06.2001 a titlului de proprietate nr.100085.

Faptele inculpatului Alecu Ioan Nicolae care se circumscriu infracţiunii prevăzută de art.272 alin.1 pct.2 din legea nr. 31/1991, calificată infracţiune de abuz în serviciu:

În calitate de administrator al S.C. Băneasa Investments S.A. şi reprezentant AGA., inculpatul Alecu Ioan Nicolae avea o serie de obligaţii izvorâte din dispoziţiile Legii nr.31/1991 privind societăţile comerciale.

Având în vedere că în calitate de membru în Consiliul de Administraţie a efectuat o serie de activităţi cu încălcarea dispoziţiilor acestei legi, inculpatul a susţinut că acţiunile sale se circumscriu elementului material al infracţiunii prevăzută de art.272 alin.1 pct.2 din Legea nr.31/1990, potrivit căruia se pedepseşte cu închisoarea de la 1 la 3 ani fondatorul, administratorul, directorul sau reprezentantul legal al societăţii care foloseşte cu rea-credinţă, bunuri sau creditul de care se bucură societatea, într-un scop contrar intereselor acesteia sau în folosul lui propriu ori pentru a favoriza o altă societate în care are interese direct sau indirect.

Latura obiectivă a acestei infracţiuni presupune o acţiune de folosire a unor bunuri sau a creditului de care se bucură societatea într-un scop contrar intereselor acesteia sau în folosul subiectului activ ori pentru a favoriza o altă societate în care acesta are interese direct sau indirect. Folosirea constă într-o activitate prin care subiectul activ uzează de bunurile mobile sau imobile aflate în patrimoniul, posesia sau detenţia societăţii comerciale. De asemenea, elementul material al infracţiunii poate fi realizat şi printr-o acţiune de folosire a creditului de care se bucură

Stiri de Sibiu

societatea comercială. în sensul normei de incriminare, prin expresia „creditul de care se bucură societatea” se înţelege atât aspectul patrimonial (creditul propriu-zis), cât şi aspectul moral (încredere, recunoaştere, imagine, etc.). Pentru existenţa infracţiunii trebuie îndeplinită cerinţa ca bunurile sau creditul să fie folosite contrar intereselor societăţii (în sensul că societatea suferă un prejudiciu), pentru a obţine un avantaj propriu sau pentru a favoriza (avantaja) o altă societate în care făptuitorul are interese direct sau indirect. Are interese directe dacă deţine participaţii (părţi sociale, acţiuni) la societatea favorizată sau beneficiază de anumite foloase de la aceasta. Interesele sunt indirecte când subiectul activ are legături strânse cu asociaţii sau acţionarii societăţii favorizate sau cu alte persoane care au interese directe.

Controlul direct există atunci când făptuitorul are calitatea de acţionar sau asociat majoritar, iar controlul indirect există în situaţia în care, deşi nu are această calitate, controlează persoana care deţine majoritatea.

Din punct de vedere subiectiv, pentru întregirea conţinutului este necesar ca funcţionarul să acţioneze cu intenţie, fapta presupunând un scop contrar intereselor societăţii sau în folosul lui propriu ori pentru a favoriza o altă societate în care are interese direct sau indirect.

Potrivit art.142 pct.2 lit.a şi b din Legea nr.31/1990, Consiliul de administraţie are ca şi competenţe de bază, care nu pot fi delegate directorilor: stabilirea direcţiilor principale de activitate şi dezvoltare ale societăţii; stabilirea politicilor contabile şi a sistemului de control financiar precum şi aprobarea planificării financiare.

În speţă, inculpatul Alecu Ioan Niculae, în calitate de membru în Adunarea Generală a Acţionarilor şi în Consiliul de Administraţie al S.C. Băneasa Investments S.A., a dispus efectuarea transferurilor băneşti către societăţi în care era interesat inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel fără a avea la bază operaţiuni reale.

Aceste transferuri fac parte din categoria acelor activităţi, din cadrul societăţii la care se referă dispoziţiile art.142 pct.2 lit.a şi b din Legea nr.31/1990, însă în cauză, infracţiunea de abuz în serviciu este infracţiune mai gravă decât infracţiunea prevăzută de art.272 pct.2 din Legea nr.31/1990.

De asemenea, în baza art.281 din Legea nr.31/1990, faptele prevăzute în titlul „Sancţiuni şi pedepse” din legea anterior amintită, dacă constituie - potrivit Codului Penal sau a unor legi speciale infracţiuni mai grave se pedepsesc în condiţiile şi cu sancţiunile prevăzute acolo.

Având în vedere aceste considerente precum şi faptul că inculpatul Alecu Ioan Niculae avea calitatea de funcţionar public, că reprezenta

StiriJuridice.ro

interesele USAMV Bucureşti, iar dispoziţiile sale au fost luate în cadrul exercitării atribuţiilor de serviciu, faptele întrunesc elementele constitutive ale infracţiunii de abuz în serviciu.

Participaţia inculpaţilor Popoviciu Gabriel şi Bejenaru Andrei Mihai în calitate de complici la săvârşirea infracţiunii de abuz în serviciu cu consecinţe deosebit de grave:

Codul penal anterior, în art.26 defineşte complicele ca fiind persoana care, cu intenţie, înlesneşte sau ajută în orice mod la săvârşirea unei fapte prevăzute de legea penală.

Sub aspect volitiv, participaţia penală presupune voinţa comună de a coopera şi deci, de a contribui la săvârşirea faptei prevăzute de legea penală, iar sub aspect intelectiv, trebuie ca făptuitorii să fi avut reprezentarea că îşi aduc contribuţia la o faptă prevăzută de legea penală şi să fi urmărit sau acceptat această finalitate.

Sub aspect subiectiv, pentru existenţa complicităţii se cere ca sprijinul să fie acordat cu intenţie, fie directă, fie indirectă, ceea ce presupune prevederea de către complici a urmărilor faptei sale şi ale autorului şi, fie urmărirea producerii acestora, fie acceptarea posibilităţii producerii lor.

De asemenea, pentru ca o anumită activitate infracţională să fie calificată drept act de complicitate, nu este necesar să aibă caracter indispensabil în raport cu infracţiunea săvârşită, fiind suficient numai să constituie un act de înlesnire sau ajutor efectiv, realizat cu intenţie, la săvârşirea faptei prevăzute de legea penală.

În raport cu momentul începerii executării faptei, complicitatea poate fi anterioară sau concomitentă acesteia.

Totodată, complicitatea poate viza fie acte de sprijinire a săvârşirii infracţiunii sub aspectul laturii subiective a acesteia - întărirea sau întreţinerea hotărârii autorului de a săvârşi fapta, darea de sfaturi sau instrucţiuni, procurarea de informaţii, împărţirea rolurilor între participanţi, asistenţa acordată în timpul executării faptei - fie activităţi indirecte şi mediate care ajută, înlesnesc sau sprijină în chip accesoriu cauzalitatea fizică a infracţiunii.

Nu în ultimul rând, complicitatea poate fi nemijlocită, când sprijinul este acordat direct autorului, fără mijlocirea altei persoane sau mijlocită, când ajutorul este dat în mod mediat, prin mijlocirea unui alt participant.

Raportând aceste considerente teoretice la materialul probator administrat în cauză relativ la cei doi inculpaţi, rezultă următoarele:

Potrivit declaraţiei inculpatului Alecu Ioan Niculae din 14.05.2009 (filele 240-248, vol.1 d.u.p.), la începutul anului2000 a aflat că există o intenţie de asociere din partea numitului Popoviciu Gabriel Aurel şi i-a

StudiiDeDrept.ro

cerut, prin intermediul lui Miclăuş Ion, prorectorul universităţii, să transmită o ofertă scrisă în acest sens. Drept urmare, pe adresa universităţii a venit o scrisoare de intenţie din partea S.C. Log Trans SRL, prin reprezentantul acesteia - inculpatul Bejenaru Mihai.

După primirea scrisorii de intenţie, a convocat şedinţa biroului de Senat pentru a analiza oferta şi a precizat că există o ofertă din partea lui Popoviciu Gabriel Aurel de a se asocia cu universitatea, menţionând totodată că i-a sprijinit în acţiunea de primire a titlului de proprietate.

Discuţia cu Popoviciu Gabriel referitor la titlul de proprietate a avut loc înainte ca S.C. Log Trans SRL să depună scrisoare de intenţie.

Tot cu acest prilej, Popoviciu Gabriel le-a spus că asocierea va fi făcută cu acesta şi va fi persoana care va coordona activitatea, însă va fi reprezentat de o altă persoană.

Popoviciu Gabriel le-a garantat că tot ceea ce va parveni la universitate din partea S.C. Log Trans SRL va fi opera gândirii sale şi va fi responsabil pentru toate deciziile care se vor lua.

Cu aceeaşi ocazie, s-a discutat şi despre posibilitatea ca în ipoteza în care universitatea va primi titlul de proprietate pentru suprafaţa de 224 ha teren, să constituie împreună o societate comercială pe acţiuni, universitatea urmând să aducă ca aport în natură la capitalul social al noii societăţi înfiinţate terenul, iar el să aducă active imobiliare şi bani.

Discuţia cu Popoviciu Gabriel a avut loc înaintea şedinţei Biroului de Senat.

După adoptarea hotărârii Senatului, a luat legătura telefonic cu Popoviciu Gabriel Aurel şi l-a anunţat că a fost aprobată încheierea asocierii, acesta spunându-i că are personal calificat şi i-a propus să întocmească proiectul de contract la sediu său.

A doua zi, în biroul inculpatului s-a prezentat inculpatul Bejenaru Minai Andrei, ca reprezentant al S.C. Log Trans SRL, cu mai multe exemplare din contract.

Această declaraţie a inculpatului Alecu Ioan Niculae a fost făcută în prezenţa apărătorilor inculpatului Popoviciu Gabriel Aurel (2 apărători), al învinuitului Găman Marian (1) şi al inculpatului Dobrescu Nicolae (1).

Faptul că această declaraţie a inculpatului Alecu Ioan Niculae reflectă adevărul, rezultă şi din procesele verbale ale şedinţelor de Senat al USAMV din perioada 28.02.2000 - 22.11.2000 (vol.152 d.u.p. - filele 98-219), din conţinutul cărora rezultă interesul şi implicarea inculpatului Popoviciu Gabriel Aurel, atât pentru realizarea asocierii, cât şi pentru obţinerea titlului de proprietate pentru terenul Fermei Băneasa.

Stiripesurse.ro

Martorii Stanică Florin şi Nămoloşanu Constantin, în declaraţiile date atât în cursul urmării penale, dar şi în faza cercetarii judecatoreşti în fond, (02.04.2015), au arătat că, legat de asociere, era de notorietate că una dintre persoane era fiul fostului profesor Popoviciu.

Totodata, inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel, în declarația dată la fond în data de 08.05.2014, a arătat explicit faptul că în privinţa asocierii cu S.C. Log Trans SRL, personal i-a recomandat pe proprietarii firmei şi s-a implicat direct şi efectiv în proiectul imobiliar.

Aşadar, a existat o rezoluţie unică a inculpatului Popoviciu Gabriel Aurel, acesta sprijinind efectiv activitatea infracţională a inculpaţilor Alecu Ion Niculae, Diaconescu Ştefan, atât direct, cât şi indirect, prin intermediul inculpatului Bejenaru Andrei.

Acţiunile întreprinse de către Bejenaru Andrei Mihai nu au fost contestate, însă apărarea acestuia se întemeiază pe faptul că implicarea lui s-ar fi situat în afara ilicitului penal, astfel încât, nu a săvârşit actele imputate cu vinovăţia prevăzută de lege. Dimpotrivă, probaţiunea administrată în cauză relevă prezenţa şi implicarea directă, efectivă a acestui inculpat în tot demersul infracţional care a vizat aportarea frauduloasă a terenului Fermei Băneasa la capitalul social al S.C. Băneasa Investment SA, astfel:

În înţelegere cu inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel l-a sprijinit pe inculpatul Alecu Ioan Niculae, pentru a transfera terenul aferent fermei Băneasa din domeniul public în patrimoniul societăţii Log Trans SA., devenită ulterior societatea Băneasa Investment SA.:

-la data de 06.04 si 10.04.2000 a înaintat ofertele S.C. Log Trans SRL către USAMV Bucureşti;

-la data de 25.04.2000 a formulat cerere de intabulare a terenului în suprafaţă de 224 ha, ca reprezentant la USAMV, fără a avea nicio calitate în cadrul acesteia;

-la data de 12.04.2000 a adus contractul de asociere în participaţiune înregistrat la USAMV Bucureşti sub nr.3440/12.04.2000 de la sediul societăţii inculpatului Popoviciu Aurel Gabriel unde a fost conceput şi redactat, la sediul universităţii;

-la data de 12.04.2000 a semnat contractul de asociere în participaţiune nr. 3440/12.04.2000 în condiţiile în care nu avea calitatea de administrator al societăţii Log Trans S.R.L.;

-la data de 13.04.2000, ulterior încheierii contractului de asociere în participaţiune, a formulat cereri la Registrul Comerţului, la Oficiul Registrului şi Comerţului Bucureşti prin care a fost modificat obiectul de

Stiri pe surse.ro

activitate al societăţii mai sus amintite pentru ca aceasta să poată încheia contractul de asociere cu USAMV;

-a încheiat contractul de evaluare cu societatea de evaluatori apropiată inculpatului Popoviciu Gabriel Aurel, a convocat şedinţa AGA din 24.07.2000 prin care USAMV a aportat dreptul de folosinţă asupra terenului în suprafaţă de 1.700.140 mp şi dreptul de proprietate asupra clădirilor edificate pe terenul fermei Băneasa, în condiţiile în care în calitate de administrator al societăţii şi de semnatar al contractului de asociere în participaţiune (chiar el indicând că acesta avea ca temei art.252 din Codul comercial) cunoştea împrejurarea că asocierea în participaţiune nu se putea realiza cu o societate comercială care deja era înfiinţată şi cu atât mai mult că nu se putea transforma într-o societate comercială pe acţiuni;

-a semnat actul adiţional 707/03.08.2000 prin care universitatea a aportat dreptul la folosinţă şi dreptul de proprietate asupra bunurilor, în împrejurările în care nu erau îndeplinite condiţiile: 1) universitatea nu devenise proprietară asupra terenului, 2) atât prin ofertele înaintate de el cât şi prin hotărârea nr.4/12.10.2000 a Senatului USAMV s-a stabilit transformarea asocierii în societate pe acţiuni şi nu aportarea bunurilor investite la capitalul social al societăţii Log Trans S.A., modalităţi în care l-a sprijinit pe inculpatul Alecu Ioan Niculae la săvârşirea faptelor descrise în prezenta şi prin care s-a cauzat un prejudiciu în sumă de 14.186.466.000 lei ROL, echivalentul a 656.784 USD, statului român, iar USAMV Bucureşti un prejudiciu de 38.479.541.256,46 lei ROL, echivalentul a 1.261.141,38 USD.

În calitate de administrator la societatea Băneasa Investments S.A. (fostă Log Trans S.A.) a dispus transferul, în mai multe rânduri, în perioada 03.08.2000 - 16.07.2002, a sumelor de bani în cuantum de 68.143.023.329,04 lei ROL, aduse iniţial de acţionarul majoritar S.C. IBTC Ltd. cu titlul de aport în numerar la capitalul social al societăţii, plăţi efectuate într-un scop contrar intereselor universităţii şi pentru a favoriza S.C. IBTC Ltd. societate căreia în mai multe rânduri inculpatul i-a reprezentat interesele, pentru a crea aparenţa că acţionarul majoritar a vărsat cota sa de aport, modalitate în care USAMV Bucureşti a fost prejudiciată cu suma de 68.143.023.329,04 lei ROL, prejudiciu reflectat şi în cota de participaţie la capitalul social al societăţii astfel încât, în mod real, universitatea trebuia să aibă 75,1765 din cota de capital social în loc de 49,88 % cât i-a fost atribuită.

A preconstituit încheierea unui contract de vânzare-cumpărare formal cu societatea Băneasa Investments S.A., la data de 25.10.2004, având ca obiect vânzarea unui imobil situat în municipiul Bucureşti, strada

Stiri Pe Surse.ro

Mendeleev, nr.7-15, pentru suma de 1.100.000 USD, imobil pe care îl cumpărase la rândul său de la ADS Mioriţa pentru 155.856 USD, suma pe care nu a achitat-o niciodată; de a încasa suma de 1.100.000 USD de la Băneasa Investment S.A., din aportul în numerar adus de societate IBTC Ltd; de a transfera imediat sumele de bani către societăţi în care societatea IBTC Ltd era acţionar majoritar, modalitate în care a sprijinit activitatea infracţională a inculpaţilor Alecu Ioan Niculae şi Diaconescu Ştefan.

Faptele de abuz în serviciu în legătură cu eliberarea titlului de proprietate:

Potrivit dispoziţiilor art.6 din Legea nr.1/2000, la stabilirea dreptului de proprietate, prin reconstituire, asupra terenurilor agricole şi forestiere, comisiile municipale şi judeţene vor verifica în mod riguros existenţa actelor doveditoare prevăzute de art.9 alin.5 din Legea nr.18/1991 şi pertinenţa, verosimilitatea, autenticitatea şi concludenta acestor acte, conform art.11 alin.1 şi 2 din Legea nr.18/1991.

Contrar acestor dispoziţii legale, prin Referatul nr.20343/12.04.2001, conceput şi semnat de inculpata Minea Lizeta, privind situaţia juridică a imobilelor situate în Bulevardul Mărăşti nr. 59 sector 1 şi Şoseaua Bucureşti - Ploieşti nr.42 - 44, sector 1 Bucureşti, s-au atestat împrejurări nereale (vol.160 d.u.p.).

Astfel s-a menţionat în mod expres că în baza HG nr. 776/1999 pentru modificarea HG nr.517/1993 terenurile USAMV au trecut în administrarea domeniului privat al statului.

Această împrejurare este nereală, întrucât hotărârea vizează pe de o parte delimitarea suprafeţelor de teren strict necesare pentru cercetarea şi producerea de seminţe şi material săditor, aflate în domeniul public al statului şi date în administrarea instituţiilor de învăţământ superior, iar pe de altă parte, trecerea doar a terenurilor destinate producţiei, aflate în administrarea institutiilor de cercetare în domeniul privat al statului.

În cuprinsul referatului se menţionează anexarea Hotărârilor de Guvern, situaţie în care, prin simpla lor lecturare se putea constata că în referat au fost făcute menţiuni necorespunzătoare adevărului. Mai mult decât atât, inculpata Minea Lizeta are pregătire juridică, astfel încât concluzia care se impune este că a acţionat cu bună ştiinţă, contrar procedurilor art.6 alin.1 din Legea nr.1/2000, tocmai pentru a crea premisele eliberării titlului de proprietate în mod fraudulos.

În ceea ce-l priveşte pe inculpatul Todiraş Ioan, acesta prin semnătură şi-a asumat conţinutul referatului, deşi nu era membru al Subcomisiei şi nici nu a citit nici conţinutul şi nici actele anexate, aşa cum

Stiri de Stiri

el însuşi a arătat cu ocazia audierii în faţa Înaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie.

Referatul a fost înaintat Comisiei Municipiului Bucureşti de aplicare a Legii fondului funciar, care a întocmit Nota de fundamentare aflată la fila 83 din vol. 160 d.u.p.

Trebuie remarcat faptul că această notă tehnoredactată privea propunerile subcomisiilor de fond funciar ale Sectoarelor 3, 4 şi 6 pentru validarea poziţiilor respective, şi menţionarea olografă a Sectorului 1, a cărei propunere este trecută la finalul notei.

Apreciem important acest element care e de natură să conducă la concluzia că propunerea privind USAMV a apărut ulterior, şi existând o grabă de derularea procedurilor pentru obţinerea titlului de proprietate de către USAMV, a fost inclusă suplimentar în notă.

Nota a fost semnată de către inculpatul Toader Gabriel Răsvan în calitate de secretar general, propunând introducerea pe ordinea de zi şi difuzarea către membrii comisiei şi de semnarea, de către Luican Mihai Ion în calitate de prefect care a şi aprobat Nota.

În cuprinsul Notei se arată nereal că în mod greşit terenurile proprietatea Universităţii au fost trecute în domeniul public prin Hotărârea de Guvern nr.515 modificată prin HG nr.776/1999, întrucât o hotărâre de Guvern nu poate modifica legea, iar conform anexei Legii nr. 213/1998 aceste terenuri nu mai sunt cuprinse ca fiind domeniul public.

În primul rând, Hotărârea de Guvern menţionată cu nr. 515/1999 nu are nici o legătură cu terenurile USAMV, ci vizează aprobarea Acordului dintre Guvernul României şi Guvernul Georgiei privind cooperarea în domeniul sportului.

Trecând peste faptul că legalitatea unei Hotărâri de Guvern nu poate fi cenzurată de membrii comisiei de reconstituire a dreptului de proprietate, aspectele relevate sunt contrare situaţiei reale, ceea ce se poate constata cu uşurinţă, din lecturarea actului normativ, pe care le-am detaliat anterior.

Pe de altă parte, se menţionează faptul că Universitatea este proprietara de drept a terenurilor, fapt confirmat prin două încheieri ale Biroului de carte funciară a Judecătoriei Sectorului 1, ceea ce este lipsit de logică şi se situează în afara legii, încheierile nefiind constitutive de drepturi.

Înscrierea dreptului de proprietate în cartea funciară are caracter declarativ şi nu constitutiv de drepturi.

În mod firesc, o dată înscris dreptul de proprietate, dobândit în mod legal, în cartea funciară, nu există niciun temei şi nici justificare pentru a se

Stiripesurse.ro

solicita reconstituirea unui drept deja atestat şi înregistrat ca atare, în documentele de publicitate imobiliară.

Nota a fost luată în discuţie în şedinţa din 30.05.2001, ocazie cu care a fost întocmit un proces-verbal, aprobându-se reconstituirea dreptului de proprietate în favoarea USAMV, la pct. 8 menţionându-se din nou că în urma verificării dosarului, aceasta este proprietara de drept a terenurilor, fapt confirmat prin cele două încheieri de carte funciară.

Procesul-verbal a fost semnat şi de către inculpatul Petrulian Gheorghe, la acea dată director în cadrul OCOTA Bucureşti, şi membru al Comisiei, deşi, aşa cum el însuşi a declarat în cursul urmării penale, ***a ştiut faptul că terenul a făcut parte din domeniul public al statului,*** dar universitatea figura cu număr cadastral.

În faţa instanţei supreme inculpatul a declarat că nu a verificat nicio documentaţie la momentul semnării procesului-verbal, dar i s-a confirmat de către o persoană de la subcomisia sectorului 1 că „totul este în regulă”.

Ulterior, a fost emisă Hotărârea nr. 854/30.05.2001, semnată doar de către inculpaţii Toader Gabriel Răsvan şi Luican Ion Mihai Florin, fiind emis titlul de proprietate şi în final, realizată punerea în posesie la data de 06.06.2001.

În ansamblul activităţii infracţionale vizând eliberarea titlului de proprietate, se impune a fi relevat şi ***demersul imediat întreprins de către inculpatul Alecu Ioan Niculae***.

În baza titlului de proprietate eliberat, a obţinut rectificarea rescrierii în Cartea Funciară a dreptului de proprietate asupra Fermei Băneasa prin Sentinţa Civilă 8401/08.10.2002, pronunţată de Judecătoria Sector 1 în dosarul nr. 9787/2002 (fila 97, vol.5 d.u.p.).

A reţinut instanţa că în motivarea acţiunii, USAMV a arătat că prin încheierea nr. 4201/25.04.2000 a Biroului de Carte Funciară a Judecătoriei Sector 1 a fost înscris în CF 7324, dreptul de proprietate al acesteia asupra imobilului din Şoseaua Bucureşti-Ploieşti nr.42-44, în temeiul Legii pentru înfiinţarea Academiei de Înalte Studii Agronomice, deşi această lege nu mai poate constituii titlu valabil, fiind abrogată (fila 2 din sentinţă).

Acţiunea în rectificare a fost admisă exact cu această argumentare.

Aşadar, dreptul de proprietate a fost „dovedit” în faţa comisiei de reconstituire a dreptului de proprietate cu acte, care de fapt nu atestau nimic, însăşi universitatea arătând că titlul în baza căreia a fost realizată înscrierea în Cartea Funciară, la data de 25.04.2000, a dreptului de proprietate, nu era unul valabil.

Pentru a putea vorbi de o faptă tipică nu este suficient să se constate că s-a comis o acţiune sau o inacţiune dintre cele prevăzute de normele de

Stiri Juridice .ro

incriminare şi că există rezultatul material prevăzut de acea normă. Este, în plus, necesar să se demonstreze că respectivul rezultat este consecinţa acţiunii sau inacţiunii, să existe un raport de cauzalitate între acţiuni/inacţiuni şi urmare.

Producerea rezultatului poate fi precedată de mai multe acţiuni/ inacţiuni, cum este şi în speţă, când la producerea prejudiciului au concurat acţiunile mai multor persoane, respectiv inculpatul Alecu Ioan Nicolae care a formulat cererea de eliberare a titlului de proprietate deşi cunoştea că terenul face parte din domeniul public al statului. Acţiunile inculpatului Alecu Ioan Nicolae au fost susţinute de inculpatul Popoviciu Aurel Gabriel care i-a promis că se va implica în obţinerea titlului de proprietate.

Este mai mult decât evident că inculpatul Popoviciu Aurel Gabriel s-a implicat în procesul de eliberare a titlului de proprietate nr.100085/ 06.06.2001 raportat la modalitatea în care a fost eliberat înscrisul anterior amintit, în condiţiile în care cererea USAMV Bucureşti (nr.20343 era din anul 2000) iar inculpatul Alecu Ioan Niculae spusese că întâmpină rezistenţă din partea funcţionarilor de la sectorul 1.

Atât interesul acestuia cât şi cel al inculpatului Alecu Ioan Nicolae era acela de a aporta terenul la capitalul social al unei societăţi comerciale.

Temporal, după cererea formulată de inculpatul Alecu Ioan Nicolae, următoarea acţiune în lanţul cauzal aparţine inculpaţilor Todiraş Ioan şi Minea Lizeta.

Inculpatul Todiraş Ioan – nu era membru al subcomisiei de aplicare a Legii nr.1/2000 şi nu i-au fost delegate competenţe în acest sens de a semna referatul nr.20343/12.04.2001.

Relevantă este şi declaraţia martorului Mihu Sorin din care rezultă că referatul nr.20343/12.04.2011 nu a fost conceput în modalitatea uzuală şi că în cadrul serviciului nu s-a mai lucrat niciodată pe HG nr.776/1999 respectiv nr.517/1999.

În referat se motivează cu totală rea credinţă şi insidios că prin HG nr.776/1999, respectiv nr. 517/1999 imobilele aflate în administrarea USAMV Bucureşti au trecut în administrarea domeniului privat al statului. Or, prin HG nr. 776/1999 tocmai asta se stabilea, în anexa 2 - suprafeţele de teren aflate în domeniul public al statului. Este mai mult decât evident că inculpaţii Todiraş Ioan şi Minea Lizeta au acţionat în conivenţă cu inculpatul Popoviciu Aurel Gabriel şi în interesul acestuia, inculpata Minea Lizeta, jurist, în referatul nr.20343/12.04.2001 indicând Decretul - Regal nr.2746/1929 abrogat, această împrejurare dovedind că a avut cunoştinţă

Stiripesurse.ro

că universitatea, prin reprezentantul ei, la fel că inculpatul Bejenaru Andrei Mihai deja aflaseră că s-a pronunţat încheierea din 25 aprilie 2000 a Biroului de Carte Funciară al Judecătoriei Sectorului 1.

De altfel, inculpaţii trebuiau să acţioneze în limitele conferite de art.6 din Legea nr. 1/2000, subcomisiei.

Următoarea acţiune, care a precedat rezultatul o constituie activitatea inculpaţilor Luican Mihai Ion Florin, Petrulian Gheorghe şi Toader Gabriel Răsvan.

Dacă în Referatul nr.20343/2001 întocmit de subcomisia de aplicare a legii fondului funciar, din cadrul Primăriei Sectorului 1 Bucureşti se atestă în mod neadevărat că, în baza HG nr.517/1999, terenul aferent Fermei Băneasa a trecut în domeniul privat al statului, de această dată în nota de fundamentare şi hotărârea nr. 854/30.05.2001 a comisiei municipiului Bucureşti de aplicare a Legii nr.1/2000: s-au atestat, cu bună ştiinţă fapte neadevărate (terenurile nu sunt prinse în anexa Legii nr.213/1998; s-a creat aparenţa că, terenul USAMV
Bucureşti nu face parte din domeniul public; s-au prezentat, cu bună ştiinţă argumente în afara legii.

S-a invocat faptul că s-a greşit prin HG nr.517/1999 care a trecut terenurile aflate în proprietatea universităţii în domeniul public, în condiţiile în care prin hotărârea guvernului mai sus amintită nu se face altceva decât se delimitează într-un mod limpede terenurile care fac parte din domeniul public, de cele care fac parte din domeniul privat.

Faţă de cele menţionate mai sus, de modalitatea în care au fost întocmite şi motivate atât referatul nr.20343/2001 cât şi nota de fundamentare a comisiei nr.854/30.05.2001 rezultă că membrii comisiei şi subcomisiei de aplicare a Legii nr. 1/2000 au abuzat în serviciu.

Cei patru inculpaţi, autori/complici ai infracţiunii de abuz în serviciu în formă calificată şi continuată, fiecare în segmentul temporal şi decizional, au acţionat urmărind scopul iniţial gândit de inculpaţii Alecu Ioan Niculae şi Popoviciu Gabriel Aurel, scop în realizarea căruia fiecare a contribuit potrivit rolului lanţului infracţional cauzal, respectiv inculpatul rector alegând în exclusivitate încheierea contractului de asociere în participaţiune cu o firmă aleasă de coinculpat, prin intermediul persoanei inculpatului Bejenaru Andrei Mihai, a subliniat membrilor senatului şi biroului de senat avantajele operaţiunii, cu preponderenţă salariile personalului universităţii în detrimentul menirii legale pe care ar fi avut-o o asociere potrivit intereselor instituţiilor de învăţământ superior astfel cum acesta era reglementat de Hotărârea de Guvern nr.123/1999,

Stiripesurse.ro

demers continuat ilegal cu rezultatul aportării dreptului de proprietate asupra terenului Fermei Băneasa, urmat de decizii patrimoniale nelegale şi neoportune raportat şi la condiţiile, împrejurările în care acestea au fost adoptate, în paguba instituţiei publice, cu încălcarea condiţiilor de formă şi de fond ale îndatoririlor de serviciu pentru a-şi impune propria voinţă şi a realiza aportarea în natură a terenului cu încălcarea flagrantă a legislaţiei aplicabile la acele momente, referitoare la dreptul de proprietate publică sau la proprietate şi cu încălcarea intereselor reale universitare, cum s-a mai arătat, urmarea imediată a exercitării, cu încălcarea legii, a atribuţiilor de serviciu de către inculpaţii autori Alecu Ioan Niculae şi Diaconescu Ştefan şi cu actele de complicitate ale celorlalţi doi inculpaţi participanţi secundari, chiar în condiţiile în care latura civilă este în cercetare judecătorească fiind disjunsă de latura penală, pragul valoric care determină consecinţa deosebit de gravă este existent în cauză, evaluarea terenului aportat făcută de experţii aleşi de către inculpaţii complici (chiar dacă inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel neagă, inculpatul Bejenaru Andrei Mihai a recunoscut că respectivii i-au fost recomandaţi de o lucrătoare de la Registrul Comerţului iar inculpatul Alecu Ioan Niculae a indicat că terenul valora 2 milioane de dolari, prejudiciul este cert pentru că există și poate fi evaluat. Cum s-a mai arătat, inculpatul Alecu Ioan Niculae, probabil pentru a nu exista acţiuni judecătoreşti iniţiate de foşti proprietari persoane fizice, ***arogându-şi calitatea de proprietar al terenului şi rolul unor organisme statale de restituire a proprietăţii, a retrocedat unele suprafeţe din acest teren.***

În ce priveşte legătura de cauzalitate, este evident că păgubirea patrimoniului public a fost determinată în mod direct de acţiunile inculpaţilor, în condiţiile menţionate mai sus.

Referitor laturii subiective, modalităţile în care au acţionat inculpaţii demonstrează, fără dubiu, interesul manifestat în perfectarea operaţiunilor lanţului cauzal, chiar şi formal, sub aparenţa preocupării fiecăruia pentru ca asocierea şi, ulterior, aportarea în natură a terenului la capitalul social al societăţilor comerciale pe acţiuni, să pară în faţa senatului universităţii benefică, detalierea, temporală şi obiectivată perioadei 2000-2001-2004, demonstrând că fiecare dintre ei trebuia să sublinieze caracterul avantajos al acţiunilor întreprinse.

Inculpatul Alecu Ioan Niculae şi la rândul său, inculpatul Diaconescu Ştefan (acesta a şi recunoscut) erau în temă că acel teren nu era proprietatea universităţii (declaraţia martorului Haliu Niculae, a martorului Burloi Gheorghe, juristul USAMV Bucureşti la acele date), din această

Stiri pe surse.ro

cauză inculpatul Alecu Ioan Niculae cerând şi primind sprijinul inculpatului Popoviciu Gabriel Aurel, la rândul său interesat de edificarea, pe acel teren, a proiectului imobiliar Băneasa, la fel, acesta l-a determinat pe inculpatul Alecu Ioan Niculae ca în prealabil să realizeze trecerea terenului din categoria extravilan în categoria intravilan (inculpatul a recunoscut), iar inculpatul Bejenaru Andrei Mihai fiind persoana care a întreprins, iniţial fără a avea o calitate în instituţiile de învăţământ superior, demersuri în a crea aparenţa că asociatul USAMV Bucureşti în S.C. Log Trans are cu ce să devină coparticipant în asociere, iar clauzele contractului, concepute în aşa fel încât măcar parţial să respecte Hotărârea Guvernului nr.123/1993 astfel toţi acţionând în cunoştinţă de cauză pentru îndeplinirea planului conceput iniţial de inculpaţii Alecu Ioan Niculae şi Popoviciu Gabriel Aurel – ***trecerea terenului Fermei Băneasa în proprietatea unor societăţi comerciale pe acţiuni care nu aveau în obiectul de activitate nicio tangenţă cu menirea universităţii,*** aceea de a crea specialişti, de a-i perfecţiona, de a realiza cercetare avansată ş.a. În plus, inculpaţii autori ai infracţiunii, nu s-au interesat de efectuarea unei evaluări a terenului, iar după anul 2002, au acceptat fără rezerve evaluarea făcută de coinculpaţii complici.

La rândul lor, inculpaţii membrii ai subcomisiei Primăriei sectorului 1 Bucureşti şi Comisiei municipale de la nivelul Prefecturii Municipiului Bucureşti, eliberând, în condiţiile arătate, titlul de proprietate nr.100085/06 iunie 2001, în deplină ilegalitate, au realizat instrumentul cu care ceilalţi inculpaţi şi-au definitivat scopul dorit de inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel, aportarea terenului din domeniul public al statului în domeniul privat al S.C. Băneasa Investments S.A. şi implicit păgubirea statului, scop recunoscut, deşi nu în realitatea în care s-a întâmplat, de chiar acest inculpat, el declarând că nu dorea afaceri în agricultură, ci în domeniul imobiliar, Proiectul Băneasa „fiind al 2-lea său copil”.

Reîntorcându-ne la analiza unui alt motiv de apel comun formulat de inculpaţii Alecu Ioan Niculae, Popoviciu Gabriel Aurel, Diaconescu Ştefan şi Bejenaru Andrei Mihai, acela că se impune achitarea în condiţiile prevăzute de art.16 alin.1 lit.h din Codul de procedură penală – există o cauză de nepedepsire prevăzută de lege – încadrabilă, în opinia apărării lor, în art.30 din Codul penal actual – eroarea (art.51 Cod penal anterior – eroarea de fapt) şi motivată pe considerentul că nu au cunoscut regimul, natura juridică a terenului Fermei Băneasa, Înalta Curte îl apreciază ca nefondat, având în vedere următoarele considerente : - art.30 din Codul penal (care a înlocuit „eroarea de fapt” prevăzută în art.51 Cod penal anterior) are la bază distincţia între eroarea asupra elementelor constitutive ale infracţiunii (eroare asupra conţinutului incriminării) şi eroarea asupra

Stiripesurse.ro

caracterului interzis al faptei/eroarea asupra tipicităţii şi eroarea asupra antijuridicităţii.

Înainte de a examina apărarea apelanţilor-inculpaţi referitoare la incidenţa „erorii”, cauză de neimputabilitate, reglementată de art.30 C.pen., Înalta Curte reiterează un aspect esenţial al prezentei cauze penale:

Apelanţii-inculpaţi nu au negat, în esenţă, existenţa faptelor în materialitatea lor, situaţia de fapt expusă în rechizitoriu, ci numai modalitatea de interpretare a acesteia prin raportare la dispoziţiile legale, aceştia susţinând, contrar acuzării, că faptele pentru care au fost trimişi în judecată se află în deplină concordanţă cu dispoziţiile legale.

De altfel, situaţia de fapt expusă în rechizitoriu, confirmată în urma cercetării judecătoreşti la instanţa de fond, reconfirmată la instanţa de apel, rezultă dincolo de orice dubiu rezonabil din amplul material probator existent la dosarul cauzei, printre care cel constând în probele cu înscrisuri a avut un rol dificil de contestat de către apărare.

Or, în condiţiile unei situaţii de fapt, practic, de necontestat apelanţii-inculpaţi au adoptat o strategie a apărării care, formal, fără a intra în contradicţie cu aceasta, să justifice o soluţie de achitare printr-o interpretare subiectivă a acesteia (inclusiv a probelor care au confirmat-o), dar şi printr-o interpretare a actelor normative într-o modalitate proprie, evident convenabilă apărării.

Pe lângă solicitarea apelanţilor-inculpaţi de a nu se proceda la examinarea faptelor prin raportare la anumite acte normative, strategia acestora a inclus şi invocarea erorii, cauză de neimputabilitate.

Această apărare nu intră în conflict cu situaţia de fapt reţinută de procuror şi de instanţa de fond deoarece presupune acceptarea săvârşirii faptelor pentru care inculpaţii au fost trimişi în judecată, însă are ca scop nepedepsirea ca urmare a existenţei unei erori ce poartă asupra tipicităţii sau asupra antijuridicităţii faptei.

Punctul de plecare în analiza acestei apărări a apelanţilor - inculpaţi trebuie să fie însă cel referitor la funcţiile îndeplinite de fiecare, după caz: profesor universitar, rector, membru al senatului USAMV Bucureşti, preşedinte al biroului senatului USAMV Bucureşti, secretar ştiinţific al biroului senatului USAMV Bucureşti, primar, membru al unor comisii specializate ale instituţiilor şi autorităţilor publice, etc.

Or, din această perspectivă, nu poate fi acceptată apărarea apelanţilor-inculpaţi că ar fi fost în eroare cu privire la actele normative în baza cărora fie îşi exercitau funcţiile, fie îşi îndeplineau atribuţiile în cadrul unor comisii speciale, unor organe de conducere ori unor comisii anume stabilite, cu o anumită componenţă, specializate în anumite materii, printre

Stiri Pe Scurt .ro

care şi soluţionarea aspectelor juridice legate de politica statală cu privire la clarificarea regimului juridic al terenurilor.

În opinia instanţei de apel, invocarea erorii de către inculpaţii-apelanţi echivalează, practic, cu invocarea lipsei de competenţe profesionale pentru funcţiile îndeplinite la data săvârşirii faptelor care fac obiectul judecăţii în prezenta cauză penală, funcţii importante de decizie profesională, universitară ori executivă/administrativă, ipoteză care însă nu poate fi acceptată din perspectiva concordanţei dintre nivelul studiilor cu funcţiile îndeplinite.

Examinând însă această apărare, în raport cu dispoziţiile Codului penal, dar şi cu doctrina juridică, Înalta Curte a constatat că nu sunt îndeplinite cerinţele legale care să justifice incidenţa acestei cauze de neimputabilitate, mai ales cu referire la cerinţa invincibilităţii.

În realitate, acele împrejurări – de fapt ori de drept – la care au făcut referire apelanţii-inculpaţi au fost intenţionat eludate, ignorate, ocolite, neobservate, intenţionat interpretate într-o modalitate convenabilă intereselor nelegale ale unor persoane, deşi o minimă atenţie, însoţită de demersuri reale şi efective de clarificare a respectivelor împrejurări de fapt şi de drept, demersuri bazate pe bună-credinţă şi pe loialitatea cerută fiecărui funcţionar în raport de interesele entităţii în care îşi desfăşura activitatea, era suficientă pentru înlăturarea pretinsei erori invocată în prezent.

O explicaţie a modului în care au acţionat apelanţii-inculpaţi care, în prezent, invocă în apărare eroarea în care s-ar fi aflat la data faptelor este sugerată chiar de declaraţiile apelanţilor-inculpaţi Alecu Ioan Niculae şi Diaconescu Ştefan, mai ales cu referire la reticenţa funcţionarilor de la primăria sectorului 1 Bucureşti legată de emiterea titlului de proprietate, reticenţă iniţială la care, în scurt timp, s-a renunţat, având în vedere punerea în aplicare a primei faze a planului infracţional (aşa cum s-a precizat anterior, planul infracţional ingenios conceput în condiţiile şi de persoanele arătate, a avut în vedere, încă de la început, executarea în două faze a acestuia).

Revenind la examinarea disp. art.30 Cod penal, care prevede că nu constituie infracţiune fapta prevăzută de legea penală săvârşită de persoana care, în momentul comiterii acesteia, nu cunoştea existenţa unei stări, situaţii sau împrejurări de care depinde caracterul penal al faptei, Înalta Curte reţine următoarele:

Din chiar enunţul textului, reiese că eroarea ar privi o stare, situaţie, împrejurare de care depinde caracterul penal al faptei. Or, în cauză, pretinsa necunoaştere a naturii juridice ori regimului juridic al terenului, nu

Studiu de caz

constituie o stare, o situaţie, o împrejurare de care depinde caracterul penal al faptei. În cauză, ***inculpaţii au acţionat infracţional în modalităţile arătate, tocmai în considerarea că au dorit ca acel teren, eludând legea civilă, să şi-l aproprie în scopul dispunerii de el ca proprietari, inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel acţionând, în principal, prin intermediari (coinculpatul Bejenaru Andrei Mihai) tocmai pentru a-şi masca adevăratele intenţii, respectiv edificarea, pe un teren de suprafaţă mare (226,61 ha), situat în zona 0 a capitalei României, teren cu „afectaţiune specială" încă dela Decretul - Regal nr.2746/1929, pregătirii de specialişti de înaltă calificare în domeniile agriculturii, medicinii veterinare, cercetării, a „Proiectului imobiliar Băneasa" (fapt recunoscut chiar de inculpat, cum s-a arătat), el fiind cunoscut inclusiv de membrii senatului universităţii ca persoană cu potenţă financiară***: martorul Stănică Florin, în declaraţia de la cercetarea judecătorească de la instanţa de fond, la termenul 02 aprilie 2015, a spus, despre asociere „era de notorietate că una dintre persoanele respective era fiul fostului profesor Popoviciu. ...universitatea noastră intra într-un parteneriat cu un grup de firme cu capital privat care ne vor ajuta să rezolvăm o parte din problemele financiare. În 2000 – 2001 ...mi s-a adus la cunoştinţă despre persoana menţionată mai sus, elemente despre asociere. Martorul Năməloşeanu Constantin Ioan, la acelaşi termen de judecată, a declarat : „Ştiu că unul din reprezentanţii societăţii acceptate de universitate era fiul profesorului Popoviciu ... În momentul discutării ofertei de asociere din anul2000 a Institutului Agronomic cu o societate comercială, am aflat că unul dintre reprezentanţii societăţii ce urmau să se asocieze ...era fiul profesorului Popoviciu".

Or, dacă inculpaţii Alecu Ioan Niculae şi Diaconescu Ştefan (autori ai infracţiunii de abuz în serviciu cu consecinţe deosebit de grave şi continuată) acceptanţi, în primul rând, ai contractului de asociere în participaţiune cu S.C. Log Trans SRL interpusă de acelaşi inculpat prin intermedierea coinculpatului Bejenaru Andrei Mihai, nu ar fi cunoscut că inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel era primul interesat în paşii concepuţi pentru a-şi atinge scopul aproprierii, nelegale, a terenului, pe lângă faptul că poate nu ar fi îndeplinit rolurile pe care respectivul inculpat li le-au atribuit, posibil, erau diligenţi în a-i consulta măcar pe juristul universităţii, ***martorul Băloi Gheorghe***, acesta, inclusiv la cercetarea judecătorească a cauzei, declarând : „ ***... Alecu Ioan Niculae ...nu mi-a spus că are intenţia să asocieze universitatea cu vreo persoană fizică sau persoană juridică. Încă din cursul lunii februarie 2000, existau zvonuri că universitatea urmează să lucreze cu o anumită persoană,***

STIRIDESCUJ.RO

Puiu Popoviciu ...în perioada respectivă eram singurul jurist pe care îl avea USAMV Bucureşti.

...***numitul Alecu Ioan Niculae nu s-a consultat cu mine ...în niciun fel ...nu a fost solicitat avizul meu ...nu am fost consultat nici în ceea ce priveşte redactarea contractului de asociere în participaţiune înregistrat sub nr. 3440/ 12.04.2000 ...în cursul zilelor de 11 şi 12.04.2000 nu mi-a fost adusă la cunoştinţă hotărârea senatului ...auzisem că asocierea se face între universitate şi numitul Popoviciu.***

...eu nu mi-am adus nicio contribuţie la ***redactarea contractului de asociere în participaţiune şi, în opinia mea, a fost redactat în afara sediului universităţii***, şi a contabilului şef, martora Nedu Elena, aceasta nefiind nici măcar chemată la sediul universităţii în seara de 12.04.2000, ea semnând contractul în 13.04.2000, în următoarea împrejurare relatată de martoră la cercetarea judecătorească a cauzei: „ ...acesta a fost adus în biroul meu de către directorul general Nicolae Dobrescu, care mi-a spus să-l semnez urgent ...contractul era deja semnat de rectorul universităţii, prorectori ...practic, eu eram singura care nu semnasem contractul. Deşi i-am solicitat d-lui Dobrescu să mă lase să lecturez contractul, acesta a insistat să-l semnez mai repede ...nu cunosc conţinutul acestui contract, nu am cunoştinţă de demersurile premergătoare încheierii contractului. Nu ştiu de ofertele depuse de către societate la universitate în vederea încheierii contractului de asociere în participaţiune ...nu am făcut parte din echipa de negociere ...nu am primit nicio solicitare din parte conducerii în acest sens ...nu cunosc obiectul acestui contract. În condiţii normale, dacă aş fi fost lăsată să citesc acest contract, din punct de vedere financiar, contabilul şef avea obligaţia de a urmări modalitatea de plată, dacă sunt precizate fondurile în bugetul de venituri şi cheltuieli, precum şi modul de evidenţiere a acestuia în contabilitate”. În cauză însă ***inculpaţii au nesocotit consultarea celor doi specialişti tocmai pentru a îndepărta orice eventuală opunere care, venind de la persoane cunoscătoare în domeniile lor de muncă, ar fi condus la neperfectarea respectivului contract la acea dată, dovadă fiind şi urgenţa cu care au acţionat („oferte” din partea S.C. Log Trans SRL la 06 şi 10 aprilie 2000, şedinţa senatului 07 aprilie 2000, contract adus de inculpatul Bejenaru Andrei Mihai, la 12 aprilie 2000, la această dată, noaptea, contractul fiind însuşit în modalităţile evidenţiate).***

O altă împrejurare care constituie, şi în aprecierea instanţei de apel, că inculpaţii, inclusiv inculpatul Bejenaru Andrei Mihai, aplicau ceea ce inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel dorea, adică ceea ce convenise încă din februarie – martie 2000, coordonarea acţiunilor pentru scopul aducerii

Stiri Pro Studenti

terenului într-o societate comercială pe acţiuni pentru a intra în proprietatea lui, o reprezintă faptul că ***S.C. Log Trans SRL interpusă astfel cum inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel îi spusese coinculpatului Alecu Ioan Niculae (declaraţia acestuia de la urmărirea penală din 25 martie 2009) potrivit datelor furnizate de Oficiul Naţional al Registrului Comerţului Bucureşti, a fost înfiinţată în 1992 prin aportul a General Logistic Corp New Jersey, atunci, aceasta având-l împuternicit pe inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel 32%, Internaţional Business and Trading Corporation Insulele Turks and Caicos 51% (societate off-shore) ce va deveni acţionar majoritar în S.C. Băneasa Investments S.A. şi persoana fizică Mărgineanu Cristina Gabriela – 17%***, iar privindu-l pe inculpatul Bejenaru Andrei Mihai, în perioada 1992-2000 a fost împuternicit de aceeaşi societate, dât şi de Business and Trading Corporation SA să efectueze în numele şi pentru ele activităţi în SC Log Trans SRL, acelaşi inculpat, la 21 februarie 2000 aparând ca împuternicit-reprezentant al SC Log Trans la notar şi la Registrul Comerţului pentru efectuarea de formalităţi legate de modificarea şi completarea statutului, având drept de semnatură în numele asociaţilor şi pentru el (volumul 7 urm. pen., fila 147)

Contractul de societate autentificat sub nr.28283 din 12 noiembrie 1992 menţiona că ***firma are ca obiect de activitate transporturi interne şi internaţionale, servicii de marketing, turistice, intermediere de tranzacţii imobiliare, intermediere pe bază de comision, de consignaţie şi operaţiuni de import-export.***

La 13 aprilie 2000, deci după semnarea, la 12 aprilie 2000, a contractului de asociere în participaţiune nr.3440, S.C. Log Trans SRL a cerut completarea obiectului ei de activitate (cerere nr.469201/13.04.2000). Prin încheierea nr.2014 s-a admis cererea, obiectul de activitate fiind completat cu activitatea de cultura cerealelor, creşterea animalelor, cercetarea sau dezvoltarea în ştiinţe fizice şi naturale abia de la acea dată (13 aprilie 2000) inculpatul Bejenaru Andrei Mihai desemnat administrator.

Faptul că ***obiectul de activitate al S.C. Log Trans SRL nu era compatibil cu ceea ce ar fi reprezentat un contract de asociere în participaţiune pentru universitate,*** în condiţiile în care art.4^1 din Hotărârea Guvernului nr.123/1993 invocată de inculpaţi, modificată prin Hotărârea Guvernului nr.47/1999 prevedea că staţiunile didactice, prin intermediul instituţiilor de învăţământ superior agricol se pot asocia cu parteneri români sau străini pentru desfăşurarea de activităţi de producţie, industrializare, comercializare, prestări de servicii, **cercetare ştiinţifică şi**

Stiri Juridice.ro

consultanţă în domeniul lor de activitate, ***a fost subliniat şi de Bercea Ion, acesta, în şedinţa senatului din 11 aprilie 2000 spunând „partenerul nu este de specialitate”.***

Şi alte clauze ale contractului, cum s-au arătat, au constituit paşi în realizarea scopului inculpatului Popoviciu Gabriel Aurel: gestiunea şi controlul asociaţiunii ţinute de S.C. Log Trans SRL, înregistrările contabile la fel, aportarea, de către universitate, a dreptului de folosinţă a bunurilor imobile (inclusiv terenul), a bunurilor mobile, recolte şi animale, dreptul de superficie pentru imobilele ce urmau a se edifica, dar aporturile asociatului majoritar nu au fost individualizate, ele fiind doar viitoare (resurse financiare), or, constituind dreptul de folosinţă şi dreptul de superficie în favoarea S.C. Log Trans SRL inculpaţii (rector şi secretar ştiinţific) au nesocotit până şi atributele dreptului de administrare, nesusceptibil de dezmembrare, deci toţi ***cei 4 inculpaţi acţionând în baza planului stabilit, au scos bunurile imobile (terenuri şi construcţii de pe terenul Fermei Băneasa) pentru S.C. Log Trans SRL, controlată de inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel, societatea fiind doar „paravan” al scopului urmărit.***

Pentru a-i mulţumi pe semnatarii contractului de asociere în participaţiune, în chiar noaptea de 12 aprilie 2000, aflând, telefonic, de la inculpatul Alecu Ioan Niculae că acel contract s-a semnat, inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel s-a prezentat la sediul USAMV Bucureşti şi i-a invitat pe semnatari la un restaurant „pentru a sărbători evenimentul” (inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel a motivat aceasta, spunând că era de obiceiul său să facă astfel de invitaţii pentru că avea relaţii comerciale cu toţi).

Înalta Curte, reîntorcându-se la motivul comun de apel al celor 4 inculpaţi, că s-ar impune achitarea lor pentru că au fost în eroare în ce priveşte natura juridică, regimul juridic al terenului Fermei Băneasa, soluţia fiind dată de art.16 alin.1 lit.h din Codul de procedură penală, reţine că alături de celelalte deosebiri ale textului art.30 din Codul penal în vigoare faţă de textul art.51 Cod penal anterior, respectiv alin.5, a înlăturat principiul consacrat în alin.4 al art.51 potrivit căruia „necunoaşterea sau cunoaşterea greşită a legii penale nu înlătură caracterul penal al faptei”, alin.5 al art.30 instituind existenţa erorii asupra caracterului ilicit al faptei ***dacă aceasta a fost invincibilă cu efectul înlăturării imputabilităţii.***

În realitate, în cauză, inculpaţii nu susţin că intelectiv şi volitiv ar fi fost în eroare, aceasta afectându-le procesul cunoaşterii pentru că ***tocmai cunoscând că acel teren nu era în proprietatea USAMV Bucureşti, au***

Stiripesurse.ro

întreprins actele materiale componente ale infracţiunii de abuz în serviciu în formă calificată şi continuată, ei având reprezentarea că numai în acest mod se poate ajunge la obţinerea, la 06 iunie 2001, a titlului de proprietate nr.100085, prin modul în care se apără ei exprimând pe îndoiala, caracterizată însă prin aceea că, în semnificaţia penală, persoana îşi dă seama că nu este în măsură să-şi reprezinte exact realitatea şi, în aceste condiţii, trebuie să se abţină de a se manifesta până la ieşirea temeinică din îndoială, dacă totuşi persoana acţionează în aceste condiţii şi produce un rezultat ilicit, va răspunde pentru infracţiunea cu intenţie indirectă, ceea ce nu există în cauză fie dubiul, în acest din urmă caz. dubiul nu înseamnă eroare şi pentru aceasta nu poate exclude elementul subiectiv.

În doctrină şi în jurisprudenţă s-a considerat că prin „stare" se înţelege felul sub care se prezintă, sub diferite aspecte, o entitate (ex. o persoană sub aspectul stării de sănătate, stării civile; un bun, sub aspectul stării de funcţionare), prin „situaţie" înţelegându-se poziţia unei entităţi în cadrul relaţiilor sociale sau al realităţii obiective (ex. cu privire la o persoană, calitatea acesteia de cetăţean român sau străin, rudă apropiată sau minor, funcţionar), iar prin „împrejurare" trebuie înţeleasă realitatea externă care, raportată la fapta săvârşită, o concretizează, o particularizează (într-un loc public, în timpul nopţii, în exercitarea funcţiei), condiţie îndeplinită însă numai dacă textul incriminator evidenţiază caracterizarea faptei ca infracţiune de existenţa acelei stări, situaţii, împrejurări, inexistente însă în cauză.

Art.30 alin.4 Cod penal, eroarea de drept extrapenal (la care apărarea, posibil, formulând-o s-a gândit), constă în necunoaşterea sau cunoaşterea greşită a unei norme de drept extrapenal (dreptul civil, dreptul familiei ş.a.) de a cărei cunoaştere depinde existenţa unei infracţiuni, dar aceasta ar implica faptul ca norma de incriminare să prevadă ca element constitutiv al unei infracţiuni, condiţia ca fapta să fie săvârşită „pe nedrept" sau „contrar dispoziţiilor legale".

Ilici alin.5 al art.30 Cod penal nu este aplicabil în cauză, el însumând inclusiv invincibilitatea, adică constatarea***unei absolute imposibilităţi*** de a lua cunoştinţă de lege, imposibilitate de neacceptat în condiţiile în care inculpaţii, persoane aflate în funcţii în învăţământul superior sau cu largi recunoaşteri în lumea afacerilor (inculpaţii Popoviciu Gabriel Aurel şi Bejenaru Andrei Mihai), aveau posibilitatea, pe baza unei minime culturi generale şi a desfăşurării activităţii în sectorul pe care-l ocupă, acela al tranzacţiilor imobiliare şi al învăţământului superior agricol să cunoască

Stiri Juridice.ro

regulile aplicabile în efectuarea unei activităţi, operaţii (reguli profesionale, reguli contractuale, reguli de parteneriat în afaceri, reguli financiare).

Din întregul material probator administrat în cauză se reţine că ***activitatea infracţională a acestor 4 inculpaţi s-a desfăşurat tocmai în materializarea scopului pentru care „s-au angajat”,*** respectiv ca prin diferite manopere, să eludeze natura juridică, regimul juridic al terenului Fermei Băneasa, în acest scop ei folosind acte normative fie abrogate (Decretul – Regal nr.2746/1929, fiind de notorietate că societatea românească de până la anul 1989 nu a cunoscut regimul proprietăţii private a persoanelor fizice sau persoanelor juridice în materia fondului funciar, cu excepţia Legii nr.59/1974, cu aplicabilitate strictă la acele situaţii, fie trunchiat enunţate potrivit scopului urmărit (art.166 din Legea nr. 84/1995, act normativ în vigoare de peste 5 ani la datele cauzei, dar în baza căruia inculpaţii, legal, nu avuseseră dreptul să intre în posesia unui titlu de proprietate pentru terenul Fermei Băneasa, ***teren destinat şi folosit*** de USAMV Bucureşti pentru desfăşurarea obiectului ei de activitate în cadrul atributelor dreptului de administrare. ***Procedând în aceste moduri amăgitoare, insidioase pentru terţi, ei au creat aparenţa şi, prin activitatea de serviciu nelegală a inculpaţilor membri sau numai semnatari ai referatului nr.20343/12 aprilie 2001 şi Notei de fundamentare, urmată de hotărârea nr.854 din 30 mai 2001, implicit şi de titlul de proprietate nr.100085 din 06 iunie 2001, pe acesta din urmă l-au obţinut în condiţii nelegale.***

Că inculpaţii au acţionat coordonat, prestabilit, etapizat, dar pentru o finalitate cunoscută de toţi şi desfăşurată metodic, în condiţii de eludare a legii civile şi a celei comerciale privind regimul juridic al proprietăţii publice şi al contractelor, în cauză sunt probate, alături de împrejurările în care s-a încheiat contractul nr.3440/12 aprilie 2000 şi actele adiţionale, şi ***inserarea unor clauze menite a da aparenţă*** că terenul şi construcţiile edificate (laboratoare, ateliere, magazii, locuinţe de serviciu), prin urmare aportul financiar al acţionarilor S.C. Log Trans SA, va „reamenaja baza materială de exploataţie agricolă existentă, finanţa programe didactice şi de cercetare referitoare la îmbunătăţirea exploataţiilor agricole, USAMV Bucureşti va avea acces liber la facilităţile dezvoltate în ceea ce priveşte activitatea didactică şi de cercetare”, însă pentru acest ultim aspect numai, S.C. Log Trans SA a înscris că „realizarea se va face pe baza unor programe aprobate în prealabil de conducerea sa”, societatea fiind însă specializată, cum s-a arătat, în domeniul transporturilor de mărfuri, intermediari, consignaţie.

Stiripesurse.ro

La fel, printre ***clauzele amăgitoare*** pentru a determina senatul universităţii să hotărască, la 11 aprilie 2000, asocierea, s-a prevăzut acordarea, în favoarea S.C. Log Trans SRL, a dreptului de superficie pentru „bunurile pe care societatea le va edifica pe terenul Fermei Băneasa”, dar stipulându-se că „administrarea curentă a asociaţiunii va fi asigurată de S.C. Log Trans SRL care va putea lua orice decizii necesare desfăşurării activităţii asociaţiunii şi să încheie orice acte juridice cu privire la patrimoniu, cu excepţia vânzării bunurilor aduse ca aport de USAMV Bucureşti (art.6.1. din contract), senatul fiind astfel convins că patrimoniul instituţiei nu va fi afectat, în realitatea faptelor de până în anul 2004 (perioadă ce interesează cauza penală de faţă) clădirile aferente anului 2000 de pe terenul de 226,61 ha au fost în cea mai mare parte demolate şi, etapizat, suprafaţa de teren trecută în proprietatea societăţii comerciale pe acţiuni, pe ea „Proiectul Băneasa” urmărit de inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel, însemnând mall-uri, supermarket-uri, blocuri de locuinţe, case particulare, reprezentanţă diplomatică ş.a., nimic de domeniul învăţământului superior agricol şi de medicină veterinară.

Înalta Curte, cu referire la apelurile inculpaţilor Minea Lizeta, Toader Gabriel Răsvan, Todiraş Ioan, Luican Ion Mihai Florin, motivate atât comun cu ale inculpaţilor Alecu Ioan Niculae, Popoviciu Gabriel Aurel, Diaconescu Ştefan şi Bejenaru Andrei Mihai privind achitarea lor în baza art.16 alin.1 lit.b teza I din Codul de procedură penală (fapta nu este prevăzută de legea penală) pe considerentul analizat deja că nu şi-ar fi încălcat atribuţiile de serviciu prin încălcarea legii astfel că ar fi incidentă decizia nr.405/2016 a Curţii Constituţionale, cât şi propriu, în sensul că toate activităţile întreprinse sunt în considerarea legii civile şi că erau obligaţi să propună şi să elibereze titlul de proprietate nr.100085/06 iunie 2001 pentru că USAMV Bucureşti era de drept proprietara terenului Fermei Băneasa, iar textul care o îndrituia era art.9 alin.3 din Legea nr. 1/2000, reţine următoarele :

-referatul nr.20343 din 12 aprilie 2001, prin care subcomisia de la nivelul Primăriei Sectorului 1 Bucureşti a stabilit că imobilele aflate în administrarea USAMV Bucureşti „trec în administrarea domeniului privat al statului”, semnat numai de Comşa Liliana, referent, Minea Lizeta, jurist, secretar al Primăriei Sectorului 1 Bucureşti şi al subcomisiei şi de Todiraş Ioan, viceprimar, fără o calitate în respectiva subcomisie, acesta semnând la poziţia Primar – preşedinte al subcomisiei (în locul primarului Gherasim Vasile, acesta, în declaraţia dată şi la instanţa de apel subliniind că viceprimarul era delegat pentru activităţile de primar), conţinând date nereale, respectiv Decretul - Regal nr.2746/1929, act normativ abrogat încă din anul 1948 (Decret nr.266), Hotărârea Guvernului nr.776/1999 de

Stiri Pro Agro

completare a Hotărârii Guvernului nr.517/1999 care stabileau dreptul de proprietate publică a terenului fermei, au creat astfel ideea că, aparent, terenul fusese trecut din domeniul public al statului, în domeniul privat.

Martorul Mihu Sorin, membru al subcomisiei, în locul său semnând însă Comşa Liliana, a declarat că ***niciodată cererile de reconstituire nu se întemeiau pe Hotărârea de Guvern nr.776 şi nr.517 şi că referatul nu fusese conceput în modalitatea pe care el a impus-o în calitate de şef al Serviciului Cadastru din Primăria Sectorului 1 Bucureşti,*** considerente pentru care, apreciem, Comşa Liliana a semnat referatul prin „pentru Mihu Sorin".

Potrivit art.6 lit.a şi b din Hotărârea de Guvern nr.180/2000, de modificare a Hotărârii de Guvern nr.131/1991 emise pentru stabilirea atribuţiilor comisiilor şi subcomisiilor de aplicare a legilor fondului funciar, subcomisia avea obligaţia de a analiza situaţia juridică a terenurilor pentru care se cerea reconstituirea, la fel, valabilitatea, autenticitatea, verosimilitatea, opozabilitatea documentaţiei depusă de solicitant, chiar în referat menţionându-se „privind situaţia juridică a imobilelor".

Încadrarea cererii USAMV Bucureşti în art.9 alin.3 din Legea nr.1/2000, potrivit căreia **terenurile agricole proprietate de stat** care pe baza actelor doveditoare **au constituit patrimoniul Academiei Române**, universitatea şi instituţiile de învăţământ superior trec în proprietatea acestora, s-a dispus de către cei 2 inculpaţi fără a analiza alin.1 şi 2 ale textului, acestea reglementând **situaţia terenurilor proprietate de stat, administrate** de institutele şi staţiunile de cercetare, **destinate** cercetării şi producerii de seminţe, de material săditor din categorii biologice superioare şi de animale de rasă, care aparţin domeniului public şi rămân în administrarea acestora, dar şi faptul că alin.1 se aplică şi terenurilor **proprietate de stat folosite la data intrării în vigoare a legii** (este vorba de Legea nr. 1/2000, Monitorul Oficial nr.8 din 12 ianuarie 2000) de unităţile de învăţământ cu profil agricol şi silvic şi trec în administrarea acestora (deci terenurile individualizate, în cauză, în anexele 1 şi 2 ale Hotărârii Guvernului nr.517/1999 modificată şi completată prin Hotărârea Guvernului nr.776/1999), alin.3 referindu-se la **patrimoniu**, noţiune care nu se confundă cu proprietatea (s-a motivat în prezenta).

Pentru considerentul legal de mai sus, cererea USAMV Bucureşti privind terenul de 38 de ha din Bucureşti, B-dul Mărăşti nr.59, sector 1 – sediul său – teren proprietate de stat care nu era folosit sau destinat cercetării şi producerii de seminţe ş.a. era justificată şi legal i s-a atribuit titlul de proprietate (nr.100086 din 06 iunie 2001).

Stiripesurse.ro

Hotărârea de Guvern nr.180/2000 pentru modificarea şi completarea Regulamentului privind procedura de constituire (atribuţiile şi funcţionarea comisiilor pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor, a modelului şi modului de atribuire a titlului de proprietate şi punerea în posesie a proprietarilor (aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.131/1991), în art.58 alin.2 (înscris de inculpaţi în referatul nr.20343) prevede : Trecerea terenurilor agricole prevăzute în art.9 alin.1 pentru instituţiile menţionate în art.9 alin.3 din Legea nr. 1/2000, care aparţin domeniului public se face prin Hotărâre a Guvernului, acest text fiind edictat în respectarea art.10 alin.2 din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică.

În concluzie, cei doi inculpaţi, acţionând în modalitatea probată, au săvârşit infracţiunea de abuz în serviciu în forma calificată, prevăzută de art.248, raportat la art.248[1] Cod penal anterior, astfel încât soluţiile de achitare solicitate în motivarea apelului, Minea Lizeta şi Todiraş Ioan, fie în baza art.16 alin.1 lit.a (fapta nu există), fie lit.b teza I din Codul de procedură penală, nu sunt fondate.

Cu referire la apelurile inculpaţilor Toader Gabriel Răsvan (secretar general al Prefecturii Bucureşti şi secretar al Comisiei Municipiului Bucureşti pentru aplicarea Legii nr.18/1991 şi a Legii nr.1/2000), Luican Ion Mihai Florin (prefect), şi aceştia, alături de motivul comun de apel că le este aplicabilă decizia nr.405/2016 a Curţii Constituţionale (analizat deja) astfel că se impune achitarea lor în baza art.16 alin.1 lit.b Cod procedură penală (fapta nu este prevăzută de legea penală), au criticat sentinţa pe considerentul că USAMV Bucureşti avea hotărâri judecătoreşti care-i dădeau dreptul la emiterea titlului de proprietate, astfel că prin hotărârea nr.854 din 30 mai 2001 ei au dispus în consecinţă şi în baza referatului subcomisiei Primăriei Sectorului 1 Bucureşti, inculpatul Toader Gabriel Răsvan susţinând că nu era membru al comisiei, dar semnarea respectivei hotărâri făcea parte din sarcinile sale de secretar general al prefecturii, solicitarea fiind achitarea în baza art.16 alin.1 lit.b teza a II-a din Codul de procedură penală, instanţa de apel le consideră nefondate.

Astfel, din probatoriul administrat, s-a reţinut că ***propunerea subcomisiei Primăriei Sectorului 1 Bucureşti şi referatul nr.20343, s-au înregistrat la Prefectura Bucureşti sub nr.3627 din 12 aprilie 2001, deci în aceeaşi zi în care se întocmise referatul.***

Între documentele justificative, s-au aflat şi încheierile nr.4201/25 aprilie 2000 şi nr.4353/10 mai 2001 ale judecătorului de Carte Funciară de pe lângă Judecătoria Sectorului 1 Bucureşti (intabulare în baza Decretului - Regal nr.2746/1929 şi intabulare act adiţional nr.707/03 august 2000 –

Stiri Procesuale

interdicţie de înstrăinare), la acestea referindu-se inculpaţii când şi-au justificat hotărârea nr.854 din 30 mai 2001, încheieri care în apărarea lor constituiau „hotărâri judecătoreşti” prin care se dovedea că USAMV Bucureşti este proprietară a terenului, tot ele, astfel susţin, constituind „urgenţa” în eliberarea titlului nr.100085/06 iunie 2001. Inculpaţii Luican Ion Mihai Florin şi Toader Gabriel Răsvan, potrivit ordinului nr.95 din 02 aprilie 2001 al Prefectului Municipiului Bucureşti, erau, printre alţii, membri ai Comisiei Municipiului Bucureşti de aplicare a legilor fondului funciar şi a Legii nr.1/2000.

Potrivit adreselor nr.16441 din 27 mai 2009 şi nr.5689 din 07 februarie 2011 ale Primăriei Sectorului 1 Bucureşti – Direcţia Fond Funciar, Cadastru şi Registru Agricol şi respectiv Oficiului de Cadastru şi Publicitate Imobiliară Bucureşti, la dosarul de urmărire penală s-au primit şi administrat referatul subcomisiei, nr.20343/12 aprilie 2001 şi ciorna notei de fundamentare care a stat la baza hotărârii nr.854 din 30 mai 2001 ale Comisiei Municipiului Bucureşti certificate pentru conformitate de către instituţia care le arhivase. În declaraţia dată în faţa instanţei de apel, inculpatul Luican Ion Mihai Florin a recunoscut că „ciorna” reprezintă ceea ce se consemnase în originalul actului, respectiv nota de fundamentare.

Modul de activitate al comisiei, atribuţiile, responsabilităţile, competenţele sunt prevăzute în Hotărârea Guvernului nr.131/1991 modificată prin Hotărârea Guvernului nr.180/2000 (despre care s-a mai amintit), în plus, pentru sprijinul activităţii acesteia, prin aceleaşi acte normative, s-a înfiinţat un colectiv de lucru, acesta având menirea de a analiza propunerile subcomisiilor de la nivelul sectoarelor municipiului Bucureşti.

Pe documentul care interesează cauza, ciorna notei de fundamentare, la rubrica „Propun să fie introdusă pe ordinea de zi şi difuzată membrilor Comisiei” apare semnătura secretarului general, inculpatul Toader Gabriel Răsvan, iar la poziţia „De acord Prefect” este semnătura Prefectului, inculpatul Luican Ion Mihai Florin.

Punctul 8 al notei, poziţie ce interesează latura penală a cauzei de faţă, s-a consemnat „Dreptul de proprietate al universităţii a fost consolidat pentru aceste terenuri în suprafaţă de 383.271,375 mp (b-dul Mărăşti, nr.59, sector 1 - sediu) şi 223,6678 mp (şos. Bucureşti - Ploieşti nr.42-44 - Ferma Băneasa), dar şi recunoscut de legiuitor, conform art.91 alin.1 şi art.166 din Legea nr.84 republicată, când s-a stabilit că „baza materială a instituţiilor de învăţământ superior de stat este de drept proprietatea acestora”.

Stiripesurse.ro

„De menţionat că, în mod greşit, terenurile proprietatea universităţii au fost trecute în domeniul public prin Hotărârea Guvernului nr.515/09 iunie 1999, anexa 2, modificată prin Hotărârea Guvernului nr.776/27 septembrie 1999, deoarece o hotărâre de guvern nu poate modifica legea, iar conform anexei 1 nr.213/1998 aceste terenuri nu sunt prinse ca fiind domenii publice”.

„Precizăm că aşa cum am arătat, universitatea este de drept proprietara acestor terenuri, fapt confirmat şi prin încheierile nr.4201/25.04.2000 şi nr.4353/10.05.2001 ale biroului de carte funciară a Judecătoriei Sectorului 1 Bucureşti, iar dovada proprietăţii se face cu actele iniţiale de dobândire a acestora”.

Este de subliniat că această notă de fundamentare operează cu noţiunea de ***„bază materială”,*** noţiune care nu înseamnă ***„proprietate”*** (s-a detaliat în prezenta deosebirea), cu sintagma „consolidat”, care nu este dezvoltată cu „recunoaşterea”, fără ca această recunoaştere să aibă fundament într-un act doveditor, concretizat, cu aprecierea proprie că hotărârile de guvern (indicându-se nr.515 care, cum s-a arătat, priveşte Acordul dintre Guvernele României şi Georgiei în domeniul sportului) în mod greşit (nu era de competenţa emitentului să hotărască, eventual aceasta aparţinând unei instituţii de contencios administrativ) au trecut terenurile în domeniul public şi cu faptul că „proprietatea de drept a universităţii „este confirmată” de cele două încheieri pronunţate în materia Cărţii Financiare”, încheieri, hotărâri declarative, nu constitutive de drept de proprietate (s-a detaliat).

Ca atare, instanţa de apel apreciază că însuşindu-şi nota de fundamentare cu conţinut ilegal, inculpaţii semnatari ai acesteia, încălcându-şi atribuţiile de serviciu proprii calităţilor avute în activitatea Prefecturii Municipiului Bucureşti şi în special în cea ca membri ai Comisiei, au săvârşit infracţiunea pentru care au fost trimişi în judecată şi condamnaţi în primă instanţă, ei neanalizând documentaţia însoţitoare a cererii de reconstituire a dreptului de proprietate şi, mai ales, regimul juridic al terenurilor pentru care se solicita reconstituirea, respectiv legea şi existenţa, în materialitatea lor, a unor concretizări emanate de la instituţiile de domeniu privind un just titlu.

În plus, dacă „dreptul de proprietate era consolidat, era de la lege de drept”, inculpaţii nu mai aveau de ce să-şi însuşească propunerile din nota de fundamentare şi să elibereze titlul de proprietate prin reconstituire, din conţinutul notei şi al referatului nr.20343 rezultând că terenul de 223.6678 mp era în domeniul public.

STIRIDESPRELEGI.RO

Hotărârea nr.854 din 30 mai 2001 a Comisiei principale a fost motivată şi pe art.166 din Legea nr.84/1995, dar alin.5 al textului prevede că „terenurile şi construcţiile aferente procesului instructiv-educativ nu pot fi transferate decât cu aprobarea Guvernului, la propunerea ministrului Educaţiei Naţionale, fără plată şi numai în interes public”.

Concluzionând, aprobând, fără o verificare şi analiză a regimului juridic al terenului Fermei Băneasa, luând în considerare exclusiv atestarea unor împrejurări în afara legii şi chiar ilogice (la nivelul subcomisiei Primăriei Sectorului 1 Bucureşti, în acel referat, se înscrisese că cele două hotărâri de guvern au trecut terenul în domeniul privat al statului, iar la nivelul comisiei municipiului Bucureşti, că acelea, în mod greşit, l-au trecut în domeniul public) cei doi inculpaţi au săvârşit infracţiunea de abuz în serviciu în formă calificată, solicitarea de achitare în temeiul art.16 alin.1 lit.b teza a II-a (nu au săvârşit fapta cu forma de vinovăţie prevăzută de lege) nu este de primit, titlul de proprietate nr.100085/06 iunie 2001 fiind ilegal eliberat, cei doi inculpaţi cunoscând că, în atribuţiile lor ca membri ai comisiei municipiului Bucureşti erau obligaţi să ceară şi să verifice actele pe care solicitantul îşi întemeia cererea de reconstituire, o împrejurare elocventă că au acţionat pentru eludarea atribuţiilor, fiind şi aceea că **suprafaţa de teren pentru care s-a eliberat titlul de proprietate prin reconstituire (224,6529 ha) şi pentru care, la 14 aprilie 2000, după depunerea documentaţiei topo-cadastrale,** s-a atribuit **nr. cadastral 4506,** în evidenţele speciale **USAMV Bucureşti figura cu administrarea a226,6172 ha teren cu categorii diferite de folosinţă**, la 06 iulie 1999 (deci înaintea activităţilor infracţionale care au avut scopul transmiterii proprietăţii în capitalul social al Societăţii Comerciale Băneasa Investments, cu adresa nr.409, s-a comunicat universităţii că în registrul cadastral al Sectorului 1 Bucureşti figura cu cei 226,6172 ha, din care 199,55 hateren agricol, din care 85,1872 ha teren arabil, 41,9237 ha vii, 72,4442 ha livezi şi 27,062 ha teren neagricol din care2,9395 ha ape, 7,062 ha drumuri, 14,1094 ha curţi-construcţii şi 2,951 ha neproductiv, **era mai mare decât cea pentru care universitatea depusese acte că i-a aparţinut** (Decretul - Regal nr.2746/1929 abrogat încă din anul 1948), aceasta fiind de numai 176,52 ha (vol.159 urm. pen.) şi chiar din documentaţia cadastrală reieşind că asupra ei USAMV Bucureşti avea drept de administrare, diferenţa până la 224,6529 ha aparţinând Aerodromului Băneasa (14,2 ha) şi proprietarilor din Însurăţeii din Herăstrău (36,08 ha). În acest sens, Planul „Moşiei Băneasa” din 1919, depus de inculpatul Alecu Ioan Niculae înscria că din cele 301,6 ha expropriate, doar 176,52 ha fuseseră date ca „împroprietărire” şi

Stiripesurse.ro

„afectate” spre folosinţă pentru crearea de specialişti, Şcolii Superioare de Agricultură de la Herăstrău (vechea denumire a USAMV Bucureşti).

În rezumat, cu referire la ilegala propunere de emitere a titlului de proprietate astfel cum subcomisia Primăriei Sectorului 1 Bucureşti sub semnătura inculpatei Minea Lizeta, jurist şi a viceprimarului de la acea dată, şi acesta jurist, inculpatul Todiraş Ioan (semnatar fără a avea calitate), la fel, ilegala însuşire a conţinutului notei de fundamentare şi implicit eliberare a titlului de proprietate nr.100085/06 iunie 2001, activităţi ale inculpaţilor Luican Ion Mihai Florin şi Toader Gabriel Răsvan, Înalta Curte constată că la datele de 12 aprilie 2001 şi 30 mai 2001, fiind în vigoare şi deplin aplicabil art.10 alin.2 din Legea nr.213/1998 care stipulează că trecerea unui bun din domeniul public în domeniul privat se face prin hotărâre a Guvernului, dacă prin Constituţie sau prin lege nu se prevede altfel şi, la fel, că niciuna din legile fondului funciar nu prevede o situaţie derogatorie, în sensul că trecerea imobilelor din domeniul public în cel privat să se realizeze altfel decât potrivit art.10 alin.2 din Legea nr.213/1998, chiar actul normativ special, Legea nr.1/2000 (art.10 alin.2) folosind noţiunea „în condiţiile legii” se raportează la dispoziţiile Legii-cadru (Legea nr.213/1998) şi, deci, la obligativitatea parcurgerii procedurii de trecere din domeniul public în domeniul privat, prin hotărâre a Guvernului. Astfel, rezultă că numai puterea executivă centrală are competenţa de a dispune asupra intrării unui bun din domeniul public în cel privat, cu excepţia situaţiei în care prin lege sau prin Constituţie nu se prevede altfel, ceea ce înseamnă respectarea principiului ierarhiei actelor normative, deci dezafectarea, dacă nu este de competenţa Guvernului, este reglementată numai prin acte normative cu putere de lege, nerespectarea competenţei şi a procedurii având ca sancţiune nulitatea absolută (art.11 alin.2 din Legea nr.213/1998).

Or, în cauză, subcomisia Primăriei Sectorului 1 (referat nr.20343/ 12.04.2001) şi comisia municipiului Bucureşti (nota de fundamentare şi hotărârea nr.854/30.05.2001) respectiv inculpaţii Minea Lizeta, jurist, secretar al Primăriei Sectorului 1 şi al subcomisiei şi Todiraş Ioan, jurist şi el, viceprimar, dar nedelegat membru al subcomisiei, Luican Ion Mihai Florin, prefect, membru al comisiei şi Toader Gabriel Răsvan, secretar general al prefecturii, nu aveau dreptul, de la lege, să dispună, să dezafecteze trecerea din domeniul public în domeniul privat („în administrarea domeniului privat” au spus primii doi inculpaţi) şi („...greşit terenurile ...au fost trecute în domeniul public ...deoarece ***o hotărâre de Guvern nu poate modifica legea***” (au spus ceilalţi doi), cele două entităţi în cadrul cărora inculpaţii au încălcat flagrant legea privind regimul juridic al

Stiri Pe Surse

terenului Fermei Băneasa neputându-se substitui puterii executive. Numai după trecerea terenului din domeniul public în domeniul privat în modalitatea legală arătată, subcomisia, comisia (bineînţeles analizând, verificând documentaţia) ar fi putut-o constata, continua şi atesta dezafectarea care se produsese, dreptul de proprietate publică neîncetând decât prin modalităţile indicate expres în art.10 alin.1 din Legea nr.213/1998, contrar fiind încălcat caracterul inalienabil al terenurilor proprietate publică aflate în administrarea instituţiilor de învăţământ superior agricol, hotărârea de constatare nefiind lege, latu sensu, a actului administrativ, nu un act normativ, dar dispus nelegal prin încălcarea, fără dubiu şi evidentă, a atribuţiilor de serviciu proprii calităţii lor de membrii în acele entităţi administrative cu obligaţii speciale : legile fondului funciar.

Înalta Curte, reamintind că probatoriul cauzei, inclusiv declaraţiile inculpatului Alecu Ioan Niculae şi ale inculpatului Popoviciu Gabriel Aurel, a atestat că ***dorinţa majoră şi exclusivă a inculpatului Popoviciu Gabriel Aurel era dobândirea în proprietate, pentru societăţile comerciale pe acţiuni coordonate, controlate prin interpuşi (unul fiind coinculpatul Bejenaru Andrei Mihai) a terenului Fermei Băneasa, atractiv datorită poziţiei şi speculând unele afinităţi cu cadrele didactice ale USAMV Bucureşti, despre inculpatul Alecu Ioan Niculae spunând că „a fost elevul tatălui său", când acesta din urmă i-a spus că are dificultăţi cu documentaţia depusa la funcţionarii Primăriei Sectorului 1 pentru reconstituirea dreptului de proprietate, i-a promis sprijin, apreciază, după modul şi împrejurările în care s-au derulat actele materiale componente ale infracţiunii de abuz în serviciu în formă calificată şi continuată (în cazul unor inculpaţi autori/complici) din aprilie 2000 şi până la 06 iunie 2001, data eliberării, nelegale, a titlului de proprietate, că lanţul infracţional fusese astfel gândit şi etapizat încât să nu se creeze nicio sincopă care ar fi zădărnicit sau prelungit aşteptarea inculpatului : dobândirea, de către USAMV Bucureşti, titulară a dreptului de administrare, a dreptului de proprietate, drept care-i conferea toate atributele, inclusiv pe cel de dispoziţie juridică, urmărita de inculpaţi.***

De fapt şi de drept, prin reglementările conţinute de art.35 alin.2 din Legea nr. 18/1991 republicată cu modificările şi completările ulterioare (dar la datele faptelor conţinutul textului era acelaşi), ***terenurile proprietate publică a statului aflate în administrarea sau în folosinţa*** instituţiilor şi staţiunilor de cercetări cu profil agricol (Ferma Băneasa era fermă didactică) au rămas supuse aceluiaşi regim juridic de drept public, guvernul fiind singura autoritate cu atribuţii de delimitare a acestor suprafeţe (astfel

Stiri Procese.ro

este situaţia în cauză; Hotărârea Guvernului nr.517/1999 şi Hotărârea Guvernului nr.779/1999) nu au făcut decât să delimiteze suprafeţele de teren, nu le-au scos, dezmembrat din domeniul public al statului.

De altfel, şi OUG nr.102/2001, referindu-se la dispoziţiile art.9 alin.1 din Legea nr.1/2000 a prevăzut că terenurile proprietate de stat administrate de instituţiile şi staţiunile de cercetare destinate cercetării şi producerii de seminţe şi material săditor din categorii biologice superioare şi cele pentru creşterea de animale de rasă, ***precum şi cele administrate de unităţile de învăţământ agricol aparţin domeniului public al statului***.

Din simpla enumerare a dispoziţiilor legale enunţate mai sus, nu se poate interpreta decât în sensul că subcomisiile şi comisiile de legi funciare, inclusiv de aplicare a Legii nr.1/2000, nu au prerogativa de a hotărî, ele, trecerea unui bun din domeniul public în cel privat, acestea neputându-se substitui puterii executive în exercitarea atribuţiilor prevăzute de Legea-cadru nr.213/1998, date în competenţa exclusivă a Guvernului, toate actele normative ulterioare anilor 2000, 2001 nederogând niciodată de la procedura stabilită prin Legea nr.213/1998, această interpretare a normelor de drept în discuţie asigurând previzibilitatea în procesul de reconstituire a dreptului de proprietate, respectând, totodată, cerinţele realizării interesului general al societăţii în apărarea şi garantarea dreptului de proprietate publică a statului.

Având în vedere actele normative aplicabile situaţiei juridice a terenului Fermei Băneasa, dar şi documentaţia depusă de USAMV Bucureşti pentru reconstituirea aşa-zisului său drept de proprietate încă din anul 2000, posibil atunci funcţionarii Primăriei Sectorului 1 Bucureşti, de până la funcţionarii Minea Lizeta şi Todiraş Ioan, să fi fost reticenţi şi să ceară alte documente (chiar inculpatul Alecu Ioan Niculae a recunoscut această reticenţă – declaraţia din 25 martie 2009), însă, o dată ce ***inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel, persoană care în epocă şi ulterior se bucura de notorietatea unui prosper şi priceput om de afaceri, potent financiar şi cu multiple legături inclusiv în lumea politică (inculpaţii Şerban Ilie Cornel şi Pitcovici Petru Daniel afirmând în faţa martorului Motoc Ioan, că „la uşa lui” (a lui Popoviciu Gabriel Aurel) „stau la coadă Băsescu şi Tăriceanu”), i-a promis sprijin, el fiind primul interesat ca terenul să fie aportat în societatea comercială pe acţiuni controlată pentru Proiectul Băneasa,cel de-al doilea copil al său, împrejurările că referatul şi ulterior hotărârea au fost emise urgent reprezintă materializarea respectivului „sprijin”.***

Stiri pe surse.ro

Şi alte împrejurări dovedite în cauză sunt apte de a forma aprecierea că superficialitatea, lipsa de responsabilitate, abuzul manifestate de inculpaţii Minea Lizeta, Todiraş Ioan, Luican Ion Mihai Florin, Toader Gabriel Răsvan şi Petrulian Gheorghe, acesta din urmă fost şef al Oficiului de Cadastru, membru al comisiei municipale şi semnatar al titlului de proprietate nr.100085/06 iunie 2001 fiind cunoscut de inculpatul Alecu Ioan Niculae de dinainte de demararea urmăririi penale în dosarul nr.206/P/2006 (declaraţie inculpat) sunt confirmate de declaraţiile unor persoane care fie au fost învinuiţi, Mihu Sorin, şef al Serviciului Cadastru şi Fond Funciar de la nivelul Primăriei Sectorului 1 Bucureşti şi Boerescu Anton, membru al comisiei municipale, fie martori (Gherasim Vasile, fost primar al sectorului 1 la datele care interesează cauza), aceştia, ori au fost „ocoliţi" când s-a întocmit referatul nr.20343/12.04.2001 ori s-a speculat, urmărit să nu analizeze ceea ce inculpaţii funcţionari deciseseră – Mihu Sorin a declarat (s-a mai arătat) că niciodată subcomisia sectorului 1 nu a lucrat pe Hotărârea Guvernului nr.517/1999 şi nr.779/1999 şi că el decisese un alt mod de lucru privind conţinutul referatelor. Referatul în discuţie nu i s-a prezentat spre analiză, decizie, în locul său semnându-l Comşa Liliana, referent al serviciului coordonat de Mihu Sorin – Boerescu Anton a declarat (s-a arătat în prezenta) că nu-şi aminteşte dacă la nivelul comisiei municipale s-a discutat în şedinţă nota de fundamentare care a condus la emiterea hotărârii nr.854/30 mai 2001, dar şi că inculpatul Alecu Ioan Niculae, având asupra sa documente, s-a prezentat în biroul lui, dar l-a îndrumat să solicite consiliere de la serviciile de resort. La fel, deşi Gherasim Vasile, primar al sectorului 1 Bucureşti şi de drept preşedinte al subcomisiei de aplicare a legilor fondului funciar şi Legii nr.1/2000 trebuia să participe şi la şedinţele acesteia şi să semneze valabil ceea ce se hotăra, în locul său a semnat inculpatul Todiraş Ioan, delegat „numai pentru împuternicirile de primar" (declaraţia de la instanţa de fond din 08 decembrie 2014, menţinută în instanţa de apel).

Acelaşi martor a mai declarat că secretarul primăriei (inculpata Minea Lizeta) coordona întreaga activitate juridică a subcomisiei şi toţi membrii aveau obligaţia să verifice legalitatea actelor. În declaraţia dată în apel la termenul de judecată 20 iunie 2017 (vol.V apel), acelaşi martor a declarat că „regula în acei ani 2000-2001 era ca secretarul primăriei ...să fie vicepreşedintele subcomisiei, Minea Lizeta. Cu referire la terenul din sectorul 1 de pe şos. Bucureşti – Ploieşti ...pentru că am constatat că era prea mare suprafaţa de teren ...de regulă în sector aveam punere în posesie pe suprafeţe mici ...eram impresionat pentru că o primărie de sector a avut în faţă 200 şi ceva de ha ...partea juridică era instrumentată

Stiri Pe Surse.ro

de Minea Lizeta ...anterior datei hotărârii subcomisiei nu mi s-a prezentat o cerere sau alte documente vizând terenul despre care este vorba”.

Acelaşi martor, fiind întrebat asupra unei împrejurări despre care inculpatul Todiraş Ioan a declarat în apel la termenul de judecată 23 mai 2017 (vol.III apel), respectiv că la aproximativ două luni după semnarea referatului (cel din 12 aprilie 2001) ***a fost chemat de Vasile Gherasim, acesta spunându-i că „a semnat un referat despre 200 şi ceva de ha, în condiţiile în care terenul făcea parte din domeniul public al statului”*** şi că Minea Lizeta nu mai lucrează în primărie inculpatul spunându-i să o cheme pe aceasta, a susţinut că nu-şi aminteşte acest lucru, dar coroborând data acestei „chemări” cu cea recunoscută de inculpata Minea Lizeta în declaraţia din apel de la acelaşi termen de judecată (vol.III apel, fila 279 şi urm.), în condiţiile în care ea a menţionat că ***a plecat din primărie, prin demisie, la 01 iulie 2001,*** se poate reţine că ***ecoul nelegalei activităţi a celor doi membri ai subcomisiei sectorului 1, s-a propagat în respectiva primărie şi astfel l-a alertat pe fostul primar,*** acesta în apel, în aceeaşi declaraţie susţinând că-şi impută că nu a prea participat la şedinţele subcomisiei al cărui preşedinte era, iar cu referire la cazul „terenului de 200 şi ceva de ha”, că posibil, ar fi avut o altă conduită.

În ce priveşte urmarea imediată a activităţilor abuzive ale acestor inculpaţi, aceasta reprezintă paguba adusă patrimoniului public, ea existând, păgubirea patrimoniului public al statului fiind susţinută şi de concluziile raportului de constatare topo-cadastrală şi evaluare imobiliară efectuat în faza urmăririi penale (07.07.2010, completat la 01 martie 2012 : 330.968.614 lei noi, echivalent a 135.559.539 euro - vol.159 urm. pen., fila 178), dar şi de declaraţiile inculpatului Alecu Ioan Niculae care a afirmat că terenul valora peste 2 milioane de dolari la datele calendaristice ale cauzei, martorul Haliu Nicolae spunând că în anul 2000, valoarea de piaţă a unui m.p. al acelui teren era de 100 dolari.

Aceşti inculpaţi, acţionând infracţional abuziv, ilegal, au fost conştienţi că îşi exercită atribuţiile prin încălcarea legii, au prevăzut rezultatul socialmente periculos al actelor lor, urmărind sau doar acceptând producerea consecinţei păgubirii patrimoniului public al statului, ei înţelegând, volitiv, să-şi exercite atribuţiile de serviciu încălcând regimul juridic al terenului, au iniţiat aceasta (nu există în cauză nicio comunicare din partea Primăriei Sectorului 1 Bucureşti privind existenţa unor procese-verbale în care să se fi consemnat participarea, discutarea cererii USAMV Bucureşti, nici că acestea ar fi existat şi arhiva predată după termenul de păstrare, or lipsa identificării unui astfel de proces-verbal de către organul

Stiri Pro Studii Juridice

de urmărire penală ca şi lipsa depunerii lui de către apărare, susţine inexistenţa materială a parcurgerii unei asemenea proceduri.

La instanţa de fond toţi inculpaţii au solicitat efectuarea unei expertize care să stabilească prejudiciul, probă respinsă de judecătorul fondului, cu motivarea că la momentul solicitării nu era utilă cauzei.

Instanţa de apel, sesizată cu judecarea laturii penale a cauzei, în acest sens apreciază că interpretarea probatoriului ori stabilirea legislaţiei şi interpretarea legislaţiei ori a jurisprudenţei aplicabile, sunt de competenţa exclusivă a organului judiciar, iar solicitarea către un expert intervine pentru o altă raţiune, respectiv atunci când pentru lămurirea unor fapte sau împrejurări ale cauzei, în vederea aflării adevărului judiciar, sunt necesare cunoştinţele sale. Or, în cauza de faţă, întinderea prejudiciului este determinată de evaluarea terenului Fermei Băneasa adus ca aport în natură la capitalul social al unei societăţi comerciale pe acţiuni, după ce, ilegal, a fost scos, dezafectat din domeniul public al statului cu încălcarea flagrantă, gravă, a dispoziţiilor legale aplicabile naturii juridice a acelui teren. ***Expertiza, relativ indiferent de natura sa, sub aspectul evaluării terenului, nu se poate dispune pentru ca apărarea să verifice anumite strategii, expertul nu este îndrituit el să stabilească, cu titlu exclusiv, fără putinţă de tăgadă, ca axiomă, natura juridică a terenului, regimul juridic al acestuia nici atât.***

În fapt, ***apărarea inculpaţilor, şi în apel, a susţinut că nu contestă probatoriul administrat la urmărirea penală şi la cercetarea judecătorească în fond*** (este vorba de inculpaţii, autori/şi/sau complici ai infracţiunii de abuz în serviciu) ci aprecierea care s-a dat acestuia, iar cu referire la prejudiciu, s-a criticat lipsa caracterului cert al acestuia. Pe latură penală însă obiectul judecăţii se referă la infracţiuni în legătură cu ilegala trecere a terenului în suprafaţă de224,6529 ha pentru care s-a eliberat titlul de proprietate nr.100085 din 06 iunie 2001 şi aportarea lui într-o societate comercială pe acţiuni cu desconsiderarea, infracţional, a naturii juridice, regimului juridic al proprietăţii statului, iar cifrele, valorile participanţilor la capitalul social al societăţii comerciale pe acţiuni pot fi decelate la judecarea laturii civile a cauzei.

Înalta Curte apreciază că ***o împrejurare care poate fi reţinută ca verigă în lanţul cauzal care a avut ca scop dezafectarea terenului Fermei Băneasa din domeniul public şi trecerea lui în proprietatea societăţii comerciale pe acţiuni controlate, în care era direct interesat, inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel, a constituit-o graba, urgenţa cu care în chiar ziua eliberării titlului de proprietate nr.100085/06 iunie***

Stiripesurse.ro

2001, s-a realizat şi punerea în posesie, inculpata Minea Lizeta fiind prezentă, alături de inculpatul Alecu Ioan Niculae.

Or, erau de notorietate în perioada 2001 şi în anii ce au urmat, gravele situaţii în care în întreaga ţară ***se reclama tocmai lentoarea autorităţilor administraţiei locale în trecerea la punere în posesie,*** deşi beneficiarii titlurilor de proprietate erau în posesia lor de ani buni, întregul proces decizional infracţional dovedind, odată în plus, că faptele abuzive au fost corelate spre atingerea scopului : USAMV Bucureşti, beneficiară a titlului putea să decidă asupra dispoziţiei juridice a terenului, chiar inculpatul Todiraş Ioan, în declaraţia dată în apel la termenul de judecată 23 mai 2017 recunoscând că cererea universităţii era de pe timpul fostei conduceri, „de prin anul 2000".

Înalta Curte, constată că cei 4 inculpaţi au săvârşit infracţiunea de abuz în serviciu în formă calificată, prevăzută de art.248, raportat la art.248[1] Cod penal anterior, în prima jumătate a anului 2001 (aprilie şi mai 2001), un singur act material. Analizându-se deja în expozitivul prezentei aplicarea, ca lege penală mai favorabilă Codul penal 1969, instanţa de apel are obligaţia de a verifica şi dispune dacă, în ce-i priveşte, nu a intervenit o cauză de înlăturare a răspunderii lor penale, respectiv prescripţia specială. Reamintim că prin procesul-verbal din 15 aprilie 2013 (vol.2 urm. pen., fila 238) procurorul instrumentator a dosarului nr.206/P/2006 a corectat încadrarea juridică sub aspectul înlăturării dispoziţiilor art.41 alin.2 Cod penal anterior, încadrare juridică pentru care aceşti inculpaţi fuseseră trimişi în judecată. Deşi judecătorul fondului a fost în posesia acestui proces-verbal, greşit, i-a condamnat pe toţi cei 4 inculpaţi prin reţinerea, în încadrarea juridică a infracţiunii de abuz în serviciu în formă calificată, şi a formei continuate prevăzută de art.41 alin.2 Cod penal anterior.

Aceşti inculpaţi, pe lângă cererile de constatare a prescrierii răspunderii lor penale, în baza art.18 Cod procedură penală au solicitat însă continuarea procesului penal şi achitarea în baza dispoziţiilor art.16 alin.1 lit.a Cod procedură penală (fapta nu există, inculpata Minea Lizeta) şi art.16 alin.1 lit.b teza I (fapta nu este prevăzută de legea penală, toţi cei 4 inculpaţi).

Înalta Curte reaminteşte că fapta există în materialitatea ei şi a fost săvârşită cu forma de vinovăţie prevăzută de lege.

În ce priveşte răspunderea penală însă, potrivit dispoziţiilor art.348 alin.1, art.351 alin.2, art.396 alin.1 şi alin.6, alin.7, alin.8 din Codul de procedură penală, instanţa de apel are obligaţia de a analiza cererile acestor inculpaţi sub aspectul intervenirii sau nu, a prescrierii răspunderii penale.

Stiri Pro Agro

În acest sens, având în vedere rolul activ al procurorului astfel cum este descris în art.363 alin.2 şi alin.4 din Codul de procedură penală, ***Înalta Curte,*** în şedinţa publică de judecată de la termenul de judecată 09 mai 2017, prin adresă, ***a solicitat Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie – Direcţia Naţională Anticorupţie – Secţia de Combatere a Infracţiunilor Asimilate Infracţiunilor de Corupţie, concluzii sub aspectul intervenirii sau nu, a prescrierii răspunderii penale pentru toţi inculpaţii apelanţi.***

La data de 22 mai 2017, s-a înregistrat în dosar, adresa prin care parchetul a răspuns solicitării (s-a mai amintit despre aceasta).

Răspunsul procurorului, vis-a-vis de situaţia celor 4 inculpaţi, în rezumat, este următorul :

1.-inculpatul Luican Ion Mihai Florin – perioada în care s-a desfăşurat activitatea infracţională, respectiv urmarea imediată este 30 mai 2001 – 10 noiembrie 2004, dată la care s-a aportat ultima suprafaţă de teren de 530.529,49 mp din domeniul public al statului, la capitalul social al S.C. Băneasa Investments S.A.;

2.-inculpatul Toader Gabriel Răsvan, cu aceeaşi motivare, aceeaşi perioadă (30 mai 2001 – 10 noiembrie 2004), aceeaşi situaţie;

3.-inculpatul Todiraş Ioan, cu aceeaşi motivare, perioada mai 2001 – 10 noiembrie 2004, aceeaşi situaţie;

4.-inculpata Minea Lizeta, cu aceeaşi motivare, perioada mai 2001 – 10 noiembrie 2004, aceeaşi situaţie.

În ce-i priveşte pe inculpaţii Alecu Ioan Niculae, Popoviciu Gabriel Aurel, Bejenaru Andrei Mihai, Diaconescu Ştefan, parchetul, precizând în răspuns ultimul act material component al infracţiunii de abuz în serviciu în formă calificată şi continuată (autori/complici) reţinut pentru respectivii inculpaţi, a concluzionat că pentru inculpatul Alecu Ioan Niculae, ultima acţiune s-a realizat la 04 decembrie 2004, perioada activităţii infracţionale fiind februarie 2000 – decembrie 2004; pentru inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel aceeaşi situaţie, respectiv februarie 2000 – 04 decembrie 2004, cu sublinierea că în ce-l priveşte, în cazul infracţiunii de dare de mită ultima acţiune a avut loc la data de 27 ianuarie 2004; pentru inculpatul Bejenaru Andrei Mihai, ultimul act material 25 octombrie 2004, perioada activităţii infracţionale aprilie 2000 – octombrie 2004; pentru inculpatul Diaconescu Ştefan, ultimul act material 04 decembrie 2004, perioada activităţii infracţionale decembrie 2002 – decembrie 2004.

În ce priveşte punctul de vedere referitor la inculpaţii Luican Ion Mihai Florin, Toader Gabriel Răsvan, Todiraş Ioan şi Minea Lizeta, răspunsul procurorului este motivat pe considerentele că aceştia, în calităţile în care

Stiri pe surse.ro

au abuzat în serviciu prin încălcarea legii, au acţionat în conivenţă cu inculpaţii Alecu Ioan Niculae, Popoviciu Gabriel Aurel şi Bejenaru Andrei Mihai, beneficiarii titlului de proprietate nr.100085/06 iunie 2001.

Manoperele infracţionale realizate atât în contextul referatului nr.20343/12 aprilie 2001, cât şi al notei de fundamentare şi hotărârea nr.854/30 mai 2001, cu depăşirea atribuţiilor prevăzute de art.6 din Legea nr.1/2000, au fost făcute de cei 4 inculpaţi în înţelegere cu inculpaţii Popoviciu Gabriel Aurel, Alecu Ioan Niculae şi Bejenaru Andrei Mihai, într-un singur scop, acela de a elibera titlul de proprietate în folosul acestora, cu încălcarea evidentă a legii, în condiţiile în care trebuiau să se limiteze doar la a verifica, în mod riguros, existenţa actelor doveditoare. Ulterior emiterii titlului de proprietate, terenul a fost aportat în două tranşe, la capitalul social al S.C. Băneasa Investments S.A., ultima tranşă de 530.529,41 mp a fost aportată la 11 noiembrie 2004, prin urmare momentul epuizării infracţiunii este data ultimei aportări, 11 noiembrie 2004, activitatea ulterioară emiterii titlului de proprietate fiind comisă de alte persoane, dar emiterea titlului reprezintă infracţiunea obstacol, fără de care nu putea avea loc ultima aportare, existând raport de cauzalitate între activitatea lor infracţională în scopul emiterii nelegale a titlului de proprietate şi momentul aportării terenului.

Parchetul susţine că acţiunea inculpaţilor, de emitere a titlului de proprietate cu încălcarea dispoziţiilor legale în materie a produs rezultatul material imediat şi s-a consumat în momentul punerii în posesie, dar probatoriul demonstrează raportul de cauzalitate între emiterea titlului de proprietate şi aportare, întrucât lezarea proprietăţii publice a avut loc la momentul aportării, deşi fapta lor a constat dintr-o singură acţiune care s-a consumat la data emiterii titlului de proprietate, ei nefurnizând nicio justificare sau explicaţie pentru eliberarea titlului de proprietate nelegal, în lipsa acestora impunându-se concluzia că a fost îndeplinită sarcina probei, respectiv că epuizarea a avut loc la momentul aportării.

Înalta Curte, sub aspectul de mai sus, reţine următoarele : Codul penal anterior, în art.41 alin.2 prevedea că infracţiunea este continuată când o persoană săvârşeşte la diferite intervale de timp, dar în realizarea aceleiaşi rezoluţii infracţionale, acţiuni sau inacţiuni care prezintă, fiecare în parte, conţinutul aceleiaşi in fracţiuni.

Potrivit art.238 lit.b din Legea nr.187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr.286/2009 privind Codul penal – Titlul III Dispoziţii referitoare la Codul penal – Capitolul I Dispoziţii interpretative, infracţiunea de abuz în serviciu prevăzută în art.297 alin.1 Cod penal 2009 este săvârşită în formă continuată, dacă autorul - funcţionar public în cadrul unei autorităţi publice -

Stiri Pe Surse

săvârşeşte la diferite intervale de timp, dar în realizarea aceleiaşi rezoluţii infracţionale, acţiuni sau inacţiuni care prezintă, fiecare în parte, conţinutul infracţiunii de abuz în serviciu, cauzând vătămări ale drepturilor unor persoane fizice sau juridice diferite, ca subiecţi pasivi secundari.

Se reţine astfel că o infracţiune este continuată dacă este alcătuită dintr-o pluralitate (mai multe) de acţiuni sau inacţiuni, ori, cu alte cuvinte, dintr-o multiplicitate de procese executionale, fiecare cu semnificaţie penală proprie, separate în timp şi unificate datorită factorului subiectiv care le compun. Unitatea naturală de infracţiuni se caracterizează sub aspectul factorului obiectiv, prin aceea că în realizarea unei singure acţiuni, adică în cadrul unui proces executional unic, se săvârşesc în mod repetat, dar neîntrerupt, în baza unei rezoluţii infracţionale unice, o pluralitate de acte materiale similare, care, fiecare în parte, prezintă trăsăturile elementului material al infracţiunilor săvârşite. O pluralitate de acte materiale similare, săvârşită în cadrul aceluiaşi proces de executie, nu realizează o infracţiune continuată, ci o unitate naturală de infracţiuni.

În cazul infracţiunilor continuate, faza executării se prelungeşte cu fiecare nouă repetare a acţiunii incriminate, aşa încât activitatea infracţională, deşi consumată, în forma ei simplă, de la prima acţiune, se epuizează abia în momentul când are loc ultima acţiune. În asemenea caz, legea a făcut din toate acţiunile succesive, o unitate juridică.

În cauza dedusa judecăţii în apel, cu referire la cei patru inculpaţi, activitatea infracţională reţinută a constat dintr-un singur act material, dezvoltat în prezenta, data consumării şi epuizării fiind aceeaşi, respectiv când inculpaţii, fiecare pe palierul său, prin încălcarea legii, abuzând în serviciu, au cauzat o pagubă patrimoniului statului, prin dezafectarea, trecerea terenului Fermei Băneasa din domeniul public în proprietatea USAMV Bucureşti, la acea dată ei necunoscând şi nici nu s-a dovedit că acel teren, ulterior dobândirii proprietăţii de către instituţiile de învăţământ superior, va fi aportat, dat, trecut la o societate comercială pe acţiuni.

Instanţa de apel reaminteşte că documentaţia de care s-au folosit inculpaţii în atingerea scopului dorit de inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel nu a inclus şi contractul de asociere în participaţiune nr.3440/12 aprilie 2000, posibil, dacă ar fi folosit acest contract, inculpaţii de la nivelul subcomisiei sectorului 1 şi al comisiei municipiului Bucureşti, ar fi cunoscut că USAMV Bucureşti, titulară a dreptului de proprietate atribuit de ei ilegal în iunie 2001, era doar un proprietar tranzitoriu, titlul de proprietate, în realitate, în anii următori având alţi beneficiari, nicio probă nerelevând o asemenea legătură de cauzalitate.

Stiripesurse.ro

Motivarea procurorului, în aprecierea instanţei de apel, înseamnă o interpretare extensivă a legii, autorul rămânând în cadrul normei de incriminare, dar lărgeşte la maximum înţelesul termenilor incriminării, în cauză, de genul : inculpaţii au acţionat infracţional în conivenţă cu inculpaţii Popoviciu Gabriel Aurel, Bejenaru Andrei Mihai şi Alecu Ioan Niculae, iar pentru că nu au furnizat niciun element probator care să le justifice actul abuziv prin încălcarea legii, acest fapt reprezintă proba că epuizarea a avut loc în momentul aportării, în anul 2004, când s-a produs urmarea cea mai gravă.

Între data consumării, aceeaşi cu cea a epuizării infracţiunii de abuz în serviciu în formă calificată reţinută în sarcina celor 4 inculpaţi (valabil şi pentru inculpatul Petrulian Gheorghe), materialul probator nu a evidenţiat nicio acţiune sau inacţiune imputabilă, după anul 2001, an în care ilegal, acţiunile lor abuzive au condus la emiterea titlului de proprietate nr.100085 pentru beneficiara USAMV Bucureşti, ceea ce au întreprins inculpaţii autori/complici pentru aportarea terenului, după obţinerea, de către instituţiile de învăţământ superior a respectivului titlu, în condiţii de nelegalitate, nefiind urmarea vreunei probate acţiuni sau inacţiuni a inculpaţilor Luican Ion Mihai Florin, Toader Gabriel Răsvan, Todiraş Ioan, Minea Lizeta, Petrulian Gheorghe.

Ca atare, avându-se în vedere că aceşti inculpaţi au săvârşit un singur act material (infracţiunea de abuz în serviciu în formă calificată, în perioada aprilie – mai 2001), după cum s-a mai arătat, instanţa de apel apreciază că în ce-i priveşte, există cauza de înlăturare a răspunderii penale, prescripţia specială.

Prescripţia răspunderii penale constă în stingerea, ca urmare a trecerii unui timp prevăzut de lege, a raportului juridic penal de conflict sau de răspundere penală născut ca efect al săvârşirii infracţiunii. Pentru ca ea să opereze, nu interesează dacă privitor la infracţiunea săvârşită a fost pornit procesul penal, nici în ce stadiu se află acesta, cât timp procesul penal se află în curs poate interveni prescripţia răspunderii penale. De asemenea, nu interesează nici motivul sau motivele pentru care termenul de prescripţie s-a împlinit. Pentru a stabili imposibilitatea aplicării sau luării sancţiunilor de drept penal (pedepse), cu referire la prescripţie, este necesară raportarea, alături de data/perioada săvârşirii infracţiunii, de soluţionarea într-un timp rezonabil a procesului penal pentru că după expirarea termenelor stabilite de lege, răspunderea penală nu mai poate fi angajată, dreptul la un proces echitabil fiind fundamental pentru inculpaţi şi organele judiciare.

Stiri Procese.ro

Deşi, cum s-a arătat, intervenirea prescripţiei răspunderii penale nu are legătură cu motivul sau motivele intervenirii acesteia la un moment dat în cursul procesului penal, Înalta Curte reaminteşte, şi în această secţiune a expozitivului, perioada de timp parcursă de cauză.

Astfel, urmărirea penală în dosarul nr.206/P/2006 în care s-a emis rechizitoriul, s-a finalizat la 17 decembrie 2012. La 20 decembrie 2012, cauza s-a înregistrat pe rolul Curţii de Apel Bucureşti – Secţia I Penală, instanţă competentă să efectueze cercetarea judecătorească în fond. Faza judecăţii fondului a fost terminată la 23 iunie 2016, data pronunţării sentinţei. În apel, cauza pe latură penală, s-a înregistrat la 03 martie 2017 şi s-a finalizat la 02 august 2017, data pronunţării deciziei.

Din evidenţierea acestor date calendaristice, rezultă că în total, cauza, pe latură penală, a parcurs faza urmăririi penale şi a judecăţii în fond şi în apel, aproximativ 10 ani şi 6 luni, din care 6 ani urmărirea penală şi 4 ani fond.

Toţi inculpaţii condamnaţi în fond pentru infracţiunea de abuz în serviciu în formă calificată, au cerut, în apel, constatarea intervenirii prescrierii răspunderii lor penale, termenul legal fiind împlinit încă din faza cercetării judecătoreşti în fond, ei susţinând că deşi au arătat acest aspect încă înaintea pronunţării sentinţei, judecătorul nu s-a pronunţat, cererile fiind reiterate de la primul termen (11 aprilie 2017) stabilit pentru soluţionarea apelurilor.

Sub acest aspect, în prezenta s-a motivat că în ce-i priveşte pe cei 4 inculpaţi, legea penală mai favorabilă, este Codul penal anterior, în interpretarea art.5 alin.1 din Codul penal în vigoare, astfel cum s-a stabilit prin decizia nr.265/06 mai 2014 a Curţii Constituţionale, aceasta şi sub aspectul termenului de prescripţie, conţinând dispoziţii mai blânde.

Instanţa de apel apreciază că infracţiunea pentru care inculpaţii Toader Gabriel Răsvan, Minea Lizeta, Todiraş Ioan, Luican Ion Mihai Florin au fost condamnaţi este considerată a se fi săvârşit la data executării acţiunii ce caracterizează latura obiectivă a infracţiunii, indiferent de momentul producerii rezultatului.

Inculpaţii Minea Lizeta, Todiraş Ioan, Toader Gabriel Răsvan, Luican Ion Mihai Florin (similaritate inculpatul Petrulian Gheorghe), au săvârşit infracţiunea, în condiţiile arătate, la data de 30 mai 2001, data emiterii hotărârii nr.859/30 mai 2001 a Comisiei Municipiului Bucureşti de aplicare a legilor fondului funciar şi a Legii nr.1/2000 care a decis eliberarea titlului de proprietate, nelegal, pentru USAMV Bucureşti, chiar dacă rezultatul acesteia, respectiv emiterea titlului, a avut loc la data de 06 iunie 2017, în

Stiripesurse.ro

acest sens pronunţându-se şi Plenul fostului Tribunal Suprem prin decizia de îndrumare nr.1 din 20 iunie 1987.

În materia prescripţiei, art.122 Cod penal anterior, referindu-se la termenele de prescripţie a răspunderii penale, prevede în alin.2 că acele termene se socotesc de la data săvârşirii infracţiunii, săvârşire însemnând data epuizării laturii obiective a infracţiunii, consumarea infracţiunii însemnând întrunirea elementelor sale constitutive cu consecinţa angajării răspunderii penale.

În cauză, cum s-a mai arătat, infracţiunea săvârşită de aceşti inculpaţi s-a epuizat şi s-a şi consumat la 30 mai 2001, dată de la care (potrivit art.122 alin.1 lit.b Cod penal anterior, termenul de prescripţie pentru infracţiunea prevăzută de art.248, raportat la art.248[1] Cod penal anterior, este de 10 ani, la care, conform art.124 Cod penal anterior, se adaugă încă jumătate, deci 5 ani, egal 15 ani, termen de prescripţie specială a răspunderii penale, împlinit la 30 mai 2016, dată anterioară sentinţei nr.115 F/23 iunie 2016.

În concluzie, Înalta Curte, în baza art.396 alin.6 Cod procedură penală, cu referire la art.17 alin.2 Cod procedură penală şi art.16 alin.1 lit.f Cod procedură penală, încetează procesul penal pentru infracţiunea de abuz în serviciu în formă calificată prevăzută de art.248, raportat la art.248[1] Cod penal anterior în ce-i priveşte pe inculpaţii Luican Ion Mihai Florin, Toader Gabriel Răsvan, Todiraş Ioan, Minea Lizeta şi Petrulian Gheorghe.

Înalta Curte reaminteşte că deşi pentru inculpaţii menţionaţi, a încetat procesul penal prin intervenirea termenului de prescripţie specială a răspunderii penale, în conformitate cu cele statuate de ***Curtea Constituţională prin decizia nr.586 din 13 septembrie 2016 publicată în Monitorul Oficial Partea I, nr.1001/13 decembrie 2016 şi de jurisprudenţa CEDO,*** în vederea asigurării garanţiilor specifice dreptului la un proces echitabil, obligatorii, dispoziţiile art.25 alin.5 Cod procedură penală în forma modificată prin art.II pct.2 din Ordonanţa de Urgenţă a Guvernului nr.18/2016 pentru modificarea şi completarea Legii nr.286/2009 privind Codul penal, Legii nr.135/2010 privind Codul de procedură penală publicată în Monitorul Oficial Partea I, nr.389 din 23 mai 2016, deci anterior pronunţării sentinţei instanţei de fond (23 iunie 2016), admiţându-se excepţia de neconstituţionalitate a constatat că ***dispoziţiile art.25 alin.5 din Codul de procedură penală, cu referire la art.16 alin.1 lit.d Cod procedură penală, sunt neconstituţionale în ceea ce priveşte lăsarea ca nesoluţionată a acţiunii civile de către instanţa penală, în cazul încetării procesului penal, ca urmare a intervenirii prescripţiei***

Stiri Pro Justitia

răspunderii penale. Cum la data prezentării, instituţia penală (Curtea de Apel Bucureşti – Secţia I Penală, dosarul nr.4445/2/2016) are pe rol soluţionarea laturii civile a cauzei (dosar nr.206/P/2006), decizia Curţii Constituţionale este general obligatorie.

Înalta Curte, reîntorcându-se la un motiv de apel comun susţinut de inculpaţii Alecu Ioan Niculae, Bejenaru Andrei Mihai, Popoviciu Gabriel Aurel, Diaconescu Ştefan, respectiv că actele materiale care au vizat transferul unor sume de bani din contul S.C. Băneasa Investments S.A., săvârşite după data actului adiţional nr.707 din 03 august 2000 la contractul de asociere în participaţiune nr.3340/12 aprilie 2000, se încadrează în dispoziţiile art.272 alin.1 pct.2 din Legea nr. 31/1990 şi nu în cele care incriminează abuzul în serviciu, în esenţă apărarea acestor inculpaţi criticând încadrarea juridică a faptelor pe considerentul că nu au fost încălcate norme legale care prevedeau atribuţii de serviciu ale autorilor (inculpaţii Alecu Ioan Niculae şi Diaconescu Ştefan), ci activităţi de natură comercială ale administratorului, asociatului unei societăţi comerciale şi unele prevederi ale Cartei Universităţii, care însă trebuie privite prin prisma deciziei nr.405/2016 a Curţii Constituţionale, sunt de evidenţiat următoarele : - în expozitivul prezentei, au fost arătate dispoziţiile din legi primare încălcate de inculpatul rector şi inculpatul secretar ştiinţific, reprezentanţi ai USAMV Bucureşti în Consiliul de Administraţie şi Adunarea Generală a Acţionarilor sau Adunarea Generală Extraordinară a Acţionarilor S.C. Băneasa Investments S.A., la fel, s-a subliniat ce ar fi trebuit să respecte conţinutul Cartei Universităţii, modificat însă de inculpatul Alecu Ioan Niculae tocmai pentru a-i răspunde scopului pentru care a propus senatului modificarea, anterior încheierii, cu S.C. Log Trans SRL, cu contractul de asociere în participaţiune cu nesocotirea flagrantă a art.4^1 din Hotărârea Guvernului nr.123/1999, S.C. Log Trans SRL neavând, în obiectul iniţial de activitate, nicio tangentă cu menirea instituţiilor de învăţământ superior agricol şi cercetare în acest domeniu, iar ceea ce au întreprins inculpaţii a însemnat, în exclusivitate, amăgirea, inducerea în eroare, ocolirea senatului universităţii în a decide sau accepta, cu beneficii pentru pregătirea specialiştilor, a intereselor USAMV Bucureşti, care adusese terenul în folosinţă, deşi acesta îi era în administrare şi proprietatea clădirilor, parte din acestea (laboratoare) fiind destinate cercetării, în componenţa funcţională a universităţii existând un departament de cercetare coordonat de secretarul ştiinţific, inculpatul Diaconescu Ştefan.

Corolar consideraţiilor de fapt expuse, este de reamintit intenţia cu care toţi aceşti inculpaţi au acţionat pe parcursul desfăşurării operaţiunilor şi ansamblului de acţiuni orientate într-o direcţie materială bine definită şi

Stiripesurse.ro

care s-a concretizat prin fiecare act de executare, ei având reprezentarea unui obiectiv conturat, de natură patrimonială, prin acte de executare multiple, succesive constând în atingerea scopului transferării, în acea societate comercială pe acţiuni, a proprietăţii terenului Fermei Băneasa pentru ca S.C. Băneasa Investments S.A. să pună bazele şi să realizeze Proiectul imobiliar Băneasa, cu acesta universitatea neavând, legal, de ce să se asocieze şi să contribuie la edificarea lui.

Infracţiunea prevăzută de art.272 alin.1 pct.2 din Legea nr.31/1990 are, într-adevăr, ca subiect activ persoana care are calitatea de fondator, administrator, director, director executiv sau reprezentant legal al unei societăţi comerciale, în cauză însă inculpaţii Alecu Ioan Niculae şi Diaconescu Ştefan erau reprezentanţi în Consiliul de Administraţie sau în celelalte foruri decizionale, ai unui asociat, derivat, dintr-un contract de asociere în participaţiune (ale cărei clauze, ilegale, cum s-a arătat) au fiinţat până în anul 2003, despre natura cărora s-a motivat în prezenta. Concretizarea abuzului în serviciu a presupus, din partea inculpaţilor autori, un ansamblu de acte de executare, cu durată în timp, cu destinaţie stabilită, configurată şi dezvăluită chiar prin oferta S.C. Log Trans SRL din 10 aprilie 2000, pentru că cea din 06 aprilie 2000 nu conţinea nicio referire la art.4^1 din Hotărârea de Guvern nr.123/1993 USAMV Bucureşti, potrivit acesteia, neavând dreptul să se asocieze decât cu un partener din domeniul ei de activitate. Ritmul de acţiuni a fost impus, începând cu aprilie 2000, de implicarea inculpaţilor reprezentanţi ai universităţii, în sprijinirea coinculpaţilor Bejenaru Andrei Mihai şi Popoviciu Gabriel Aurel (complici) pentru ca lui S.C. Băneasa Investments S.A. să i se pună la dispoziţie dreptul de proprietate asupra terenului Fermei Băneasa prin acte care au materializat exact doleanţa, pas cu pas mărindu-se aportul universităţii la capitalul social odată cu operaţiunile financiare fictive care au scăzut considerabil aportul de bani al acţionarului majoritar I.B.T.C. Ltd, desfăşurarea activităţii fiind descrisă în prezenta.

Pe latura penală, nu s-a reţinut prejudicierea S.C. Băneasa Investments S.A., susţinută de apărarea inculpaţilor ca fiind subiect pasiv al infracţiunii prevăzută de legea specială, deci raportarea faptelor şi a eventualelor prejudicii, nu s-a făcut vis-a-vis de această entitate juridică, judecătorul fondului, în expozitivul sentinţei apelate, motivând disjungerea laturii civile şi pentru stabilirea cadrului procesual.

Că autorii au săvârşit infracţiunea de abuz în serviciu calificat şi continuat, sunt relevate în faptele materiale comise, operaţiunile efectuate de ei, funcţionari public, cu încălcarea legii, cu prilejul acceptării transferurilor de bani fie în cadrul asociaţilor, fie prin contracte de închiriere

Stiripesurse.ro

fictive, toate prejudiciind instituţiile de învăţământ superior de stat a cărei participaţie s-a mărit de la 49%, la peste 80%, în timp ce cea a acţionarului majoritar s-a diminuat considerabil până la aproximativ 1,80% sau relativ mai mult sau mai puţin, dar nu cât se angajase (s-a arătat).

Toţi cei patru inculpaţi, solicitând schimbarea încadrării juridice a faptelor săvârşite de după anul 2000 (03 august până la 16 iulie 2002) din infracţiunea de abuz în serviciu în formă calificată şi continuată, în infracţiunea prevăzută de art.272 alin.1 pct.2 din Legea nr. 31/1990 consideră că s-ar fi întrerupt şi continuitatea actelor materiale componente şi în acest mod, la 16 februarie 2017 s-ar fi împlinit termenul de prescripţie potrivit Codului penal anterior sau la 10 octombrie 2009 potrivit aceleiaşi legi penale, prin raportare la dispoziţiile art.272 alin.1 pct.2 din Legea nr. 31/1991 sau la 10 aprilie 2012 potrivit Codului penal în vigoare, prin raportare la dispoziţiile art.272 alin.1 pct.2 din Legea nr. 31/1990.

Primordial, instanța de apel, cu referire la acest punct al apărării, constată că este contradictorie, în sensul că inculpații acceptă că au săvârşit infracțiunea de abuz în serviciu (autori-complici), dar şi că, la momentele alese de ei, continuitatea ar fi fost întreruptă.

În primul rând, autorii şi complicii au săvârşit, cu forma de vinovăţie intenţia, infracţiunea de abuz în serviciu în formă calificată şi continuată, actele materiale componente ale acesteia fiind evidenţiate în redarea situaţiei de fapt şi a probatoriului pe care, subliniem din nou, apărarea acestor inculpaţi nu a contestat-o, critica lor vizând aprecierea dată de actul de sesizare şi de cercetare judecătorească asupra acestuia. Probatoriul este constituit din acte (procese-verbale ale şedinţei senatului USAMV Bucureşti, ale S.C. Băneasa Investments S.A., facturi, rapoarte de constatare topo-cadastrală şi evaluare imobiliară actualizat în 10,2 dar şi financiar-contabile, contractul de închiriere fictive, analiza transferurilor bancare de până la 04 decembrie 2004, despre acestea din urmă apărarea inculpatului Popoviciu Gabriel Aurel susţinând că descrierea situaţiei de fapt este ilogică pentru că inculpatul Alecu Ioan Niculae, neinformând senatul şi biroul de senat ale universităţii nu a încălcat o atribuţie de serviciu înscrisă într-o lege, coinculpatul nu poate avea calitatea de complice.

Cu referire la abuzul în serviciu săvârşit de inculpatul Alecu Ioan Niculae şi în operaţiunile financiare care au condus la majorarea participaţiei universităţii de la 49% la 88,562% concomitent diminuării, în această modalitate, a aportului financiar al acţionarului majoritar I.B.T.C. Ltd, apărarea inculpatului Popoviciu Gabriel Aurel susţine că autorul nu a încălcat nicio atribuţie prevăzută într-o lege primară şi, ca atare, nu este

Stiripesurse.ro

îndeplinită condiţia ca între autor şi complice să exite o legătură subiectivă, nici moral aceasta neexistând întrucât nu s-a probat forma înţelegerii prealabile, la fel nefiind prezentă vreo activitate care să-l fi ajutat efectiv pe autor.

Înalta Curte reţine că în stabilirea situaţiei de fapt au fost evidenţiate dispoziţiile legale încălcate de inculpatul Alecu Ioan Niculae, fiind valabile şi în această secţiune, considerentele legate de iniţiativa sa în a modifica prevederile Cartei Universităţii astfel încât senatul universităţii să fie convins că asocierea era una benefică, că aportul adus de universitate (chiar inculpatul a spus că asociatul aduce bani mai mulţi decât valoarea terenului şi a construcţiilor) va conduce la dezvoltarea şi eficientizarea Fermei Băneasa, că universitatea va avea controlul activităţii asociaţilor, or prin acceptarea, fără rezerve, cu consecinţe patrimoniale prejudiciatoare, a unor „inginerii" financiare de genul contractelor de finanţare între acţionarul majoritar şi asociaţi cu cote minime de participare (la 28 octombrie 2002, 10 ianuarie 2004), contractelor de prestări servicii (din 21.03.2003, 31.03.2003) fără analiza realităţii acesteia, a oportunităţii, a rezultatelor lor şi eventual, a consecinţelor păgubitoare faţă de cota sa de participare, el a încălcat chiar condiţiile asocierii în participaţiune cum fuseseră aprobate în 07 şi 11 aprilie 2000 de către senatul universităţii (raport de constatare tehnico-ştiinţifică economico-financiară, vol.158 urm. pen., filele 21-372), iar aprobarea, la 10 noiembrie 2004, a raportului de evaluare prin care ultima tranşă din terenul Fermei Băneasa, de 530.529,41 mp a fost trecută în proprietatea societăţilor comerciale pe acţiuni, în acest mod cota de participare, faţă de aproximativ 49% i-a revenit universităţii în procent de 89,6845%, realizează conţinutul constitutiv al infracţiunii prevăzută de art.248, raportat la art.248^1 Cod penal, cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal anterior (art.297 alin.1 Cod penal, cu aplicarea art.35 şi a art.309 Cod penal), în condiţiile în care nici nu fusese mandatat valabil de organismele decizionale ale universităţii, iar cu titlu de valoare este de reamintit că la 06 iunie 2001, USAMV Bucureşti a obţinut titlul de proprietate ilegal, ea, în aceste condiţii, odată ce scăderea, dezafectarea terenului Fermei Băneasa din domeniul public în proprietatea ei este nelegală, USAMV Bucureşti nu avea calitatea de proprietar, deci nu-şi putea exercita prerogativa proprietarului de a dispune liber de bunul pe care ilegal ce şi l-a apropiat, intabulările din anii 2000 şi 2002, nerealizând o valabilă existenţă a unui titlu de proprietate, ci fiind menite numai a declara evidenţierea în Cartea financiară.

Cu referire la calitatea de complice, apărarea inculpatului Popoviciu Gabriel Aurel, în strategia sa, pleacă de la susţinerea că autorul, inculpatul

Stiri Juridice

Alecu Ioan Niculae nu a încălcat nicio atribuţie prevăzută ca sarcină, îndatoririle, obligaţiile de serviciu într-o lege primară, şi, ca atare, neexistând îndeplinită această cerinţă legală, nu se poate reţine nici participaţia penală secundară, sub forma complicităţii, a coinculpatului, între cei doi nefiind probată nici legătura subiectivă.

Înalta Curte, în prezenta, a dezvoltat probatoriul şi împrejurările care au condus la stabilirea situaţiei de fapt şi la vinovăţia autorului, complicelui, implicarea inculpatului Popoviciu Gabriel Aurel încă din perioada februarie – martie 2000, în încheierea, în condiţiile arătate, a contractului de asociere în participaţiune cu S.C. Log Trans SRL, în una din componentele acestuia aşa cum a fost înregistrată în 1992, el având cotă de participare 32%, el, permanent (declaraţia inculpatului Alecu Ioan Niculae din 25 martie 2009) interpunându-l pe coinculpatul complice Bejenaru Andrei Mihai în a realiza activităţile menite a duce la intrarea, în capitalul social al S.C. Băneasa Investments S.A., în care a acţionat şi personal în etapele cele mai importante de după obţinerea, de către USAMV Bucureşti a titlului de proprietate a terenului, devenit proprietatea acesteia şi a altor societăţi comerciale coordonate, controlate de inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel, cu consecinţa schimbării totale a afectaţiunii pentru care, chiar din 1929 Ferma Băneasa fusese înzestrata, teren aflat în domeniul public al statului, în fapt, prin intrarea, ilegală, în circuitul civil, destinaţia, folosinţa, utilitatea publică fiindu-i schimbate, construcţiile edificate au fost în cea mai mare parte, demolate, însă, s-a păstrat o clădire cărei i s-a schimbat destinaţia, s-au încheiat acte de donaţie sub condiţie, donaţia, mod de dobândire a proprietăţii, nefiind, legal, afectabilă de o condiţie ş.a., fiind de reamintit că inclusiv contractul de asociere în participaţiune din 12 aprilie 2000, ilegal, a stat la baza, în 04 decembrie 2000, a transformării asocierii în societatea comercială pe acţiuni, membrii senatului aflând de la inculpatul Alecu Ioan Niculae că va fiinţa cel puţin 10 ani (s-a arătat anterior în prezenta hotărâre).

Ceea ce caracterizează complicitatea, în raport cu celelalte forme ale participaţiei penale, este caracterul său de contribuţie indirectă, mediată la săvârşirea infracţiunii, complicele nu determină, nu realizează în mod nemijlocit fapta prevăzută de legea penală, ci îi înlesneşte autorului această realizare, făcând, prin sprijinul pe care îl dă, ca acela să săvârşească fapta, participarea fiind deci accesorie, dar fiind contribuţie, complicitatea se inserează în antecedenţa cauzală a faptei prevăzută de legea penală, ceea ce atrage calitatea de participant a complicelui. Complicele nu trebuie să aibă o calitate specială, poate fi oricare persoană,

SUPREMUL TRIBUNAL

iar în funcţie de complexitatea faptei pot fi mai mulţi complici fie că este vorba de infracţiune cu autor unic sau cu pluralitate naturală ori constituită.

În ce priveşte latura obiectivă, pentru existenţa complicităţii este necesar ca o persoană (autor) să fi săvârşit nemijlocit o faptă prevăzută de legea penală, complicele să fi realizat acte de înlesnire sau de ajutor la săvârşirea acelei fapte, acestea referindu-se fie la realizarea, de către autor, a laturii obiective a infracţiunii (complicitate materială) fie la realizarea laturii subiective a infracţiunii (complicitate morală), contribuţia complicelui să fie efectivă, adică ea să folosească în fapt la săvârşirea acţiunii sau inacţiunii autorului. Contribuţia materială se consideră efectivă chiar dacă nu a fost folosită la săvârşirea faptei, deoarece orice contribuţie materială are şi rolul de contribuţie morală, întărind hotărârea autorului de a săvârşi fapta.

În raport cu natura sprijinului dat de complice, cu momentul şi cu modul în care s-a dat sau se dă sprijinul, există modalităţile : -complicitatea prin înlesnire, acte de sprijin înainte de începerea executării; -complicitate prin ajutare, contribuţie dată în cursul executării faptei; -complicitate prin promisiunea unui sprijin de care autorul faptei va avea nevoie după săvârşirea acesteia.

Raportând aceste consideraţii teoretice la cauza de faţă, inculpaţii Popoviciu Gabriel Aurel şi Bejenaru Andrei Mihai (intermediarul primului), pornind şi numai de la declaraţia din 25 martie 2009 a inculpatului autor Alecu Ioan Niculae, coroborată cu realităţile proceselor-verbale ale şedinţei de senat şi biroului de senat, cu toate lucrările care s-au derulat începând cu 12 aprilie 2000, menite a trece, ilegal, terenul Fermei Băneasa, domeniu public al statului în proprietatea S.C. Băneasa Investments S.A. şi aici, fiind evaluat în favoarea modificării vizibile a procentelor de participaţie la acţionariat, practic a fost „dedicat” Proiectului imobiliar Băneasa cu care USAMV Bucureşti nu avea nicio tangenţă, iar operaţiunile financiare, contabile, de rezultate, nu numai că nu au fost analizate de forul decizional al instituţiilor de învăţământ superior agricol, ci numai luate ca atare de reprezentanţii acesteia (autori) în Consiliul de Administraţie sau Adunarea Generală a Acţionarilor, cum s-a arătat, senatului prezentându-i-se la punctul „Diverse” al ordinii deşi, nişte informări „informale”, activitatea complicilor nefiind una strict comercială, ci una direcţionată spre intrarea în proprietatea deplină a terenului şi trucarea, în modalităţile arătate, a aportului asociaţilor în capitalul social, în afara USAMV Bucureşti, ceilalţi acţionari fiind firme controlate sau în care era interesat inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel (Comaliment – mama inculpatului Popoviciu Gabriel Aurel, Popoviciu Ligia, SC Herăstrău, ASD

Stiri Decoruri.ro

Mioriţa), persoane fizice cu participaţie infimă, cum de altfel avea şi inculpatul Bejenaru Andrei Mihai.

Aparenţa de legalitate, de după încheierea contractului de asociere în participaţiune, a fost creată de cele două acte adiţionale amintite şi de luarea unor decizii, în foruri de genul Consiliului de Administraţie şi/sau Adunării Generale a Acţionarilor sau Adunarea Generală Extraordinară a Acţionarilor, în cadrul cărora acţionarul majoritar era succesorul unui component al lui S.C. Log Trans SRL de la nivelul anului 2000, şi în afara USAMV Bucureşti care aportase teren proprietate publică a statului, ceilalţi acţionari, cum s-a arătat, aveau participaţie insignifiantă.

Între toţi inculpaţii autori şi complici a existat o înţelegere infracţională, iar numai participarea tuturor şi alăturarea contribuţiilor infracţionale au făcut posibilă desfăşurarea activităţii infracţionale până în anul 2004, când s-a aportat la capitalul social al S.C. Băneasa Investments S.A., ultima parte de teren, scopul infracţional urmărit.

Realizarea laturii obiective a infracţiunii de abuz în serviciu cu consecinţe grave şi continuă, a fost posibilă doar prin participarea efectivă a complicilor, în lipsa acesteia autorii (cum a recunoscut inculpatul Alecu Ioan Niculae, iar inculpatul Diaconescu Ştefan a declarat că universitatea avea dreptul de administrare a terenului Fermei Băneasa) nu procedau la dezmembrarea dreptului de proprietate publică pentru aportare într-o societate comercială pe acţiuni de care era direct şi major interesat inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel.

Complicitatea în această cauză este una materială şi a constat, cum s-a detaliat, în eforturile conjugate ale complicilor inculpatul Bejenaru Andrei Mihai şi inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel în vederea aproprierii terenului domeniu public în proprietatea S.C. Băneasa Investments S.A. pentru dezvoltări imobiliare fără nicio legătură cu învăţământul superior agricol şi de medicină veterinară de stat.

Aceste aspecte sunt dovedite prin înscrisurile aflate în volumele urmăririi penale, cât şi prin declaraţiile inculpaţilor, cum s-a arătat.

În ce priveşte apărarea inculpaţilor complici, că lipseşte vinovăţia lor în realizarea activităţii de complicitate la săvârşirea faptelor de abuz în serviciu fie pentru că autorul nu a încălcat nicio atribuţie de serviciu înscrisă într-o lege primară, fie că terenul era de drept proprietatea USAMV Bucureşti şi aceasta avea dreptul de dispoziţie juridică, ori toate actele îndeplinite sunt rezultatul votului senatului, Consiliului de Administraţie ş.a., că participaţia în S.C. Băneasa Investments S.A. era legal să fie decisă aşa

Stiripesurse.ro

cum s-a întâmplat, dar totul s-a înscris în dreptul participanţilor asociaţilor să încheie orice contracte, că în cauză elementul constitutiv al infracţiunii este condiţionat şi de o urmare prevăzută de lege, este necesar ca şi complicele să aibă reprezentarea acesteia, în cauză nu rezultă existenţa unei legături subiective, a unei coeziuni psihice între autor şi complice, Înalta Curte reaminteşte că sub aspect subiectiv, complicitatea constă în sprijinul dat cu intenţie directă sau indirectă la săvârşirea faptei prevăzută de legea penală, fiind irelevant dacă a existat sau nu o înţelegere prealabilă, în cauză însă inculpatul Alecu Ioan Niculae a recunoscut-o sub forma ajutorului pe care USAMV Bucureşti îl necesita pentru obţinerea titlului de proprietate, dar şi această „necesitate", cum s-a probat, a apărut numai în anul 2000, când S.C. Log Trans SRL interpusă de inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel, îşi manifestă scopul interesului. Încă din anul 1999, de la modificarea, prin Hotărârea de Guvern nr.47, a celei nr.123/1993, universitatea avea dreptul să se asocieze în participaţiune cu orice firmă străină sau cu capital românesc, dar numai în domeniul ei de activitate, fără a se cere ca universitatea să aibă titlu de proprietate asupra terenului, asocierea, cum s-a arătat, fiind legală cu respectarea celor stipulate prin hotărârile de Guvern amintite.

În fapt, după cum s-a arătat, inculpaţii nu neagă că au întreprins actele materiale de autorat şi de complicitate, ci susţin că acestea erau legale, USAMV Bucureşti având dreptul de proprietate asupra terenului Fermei Băneasa, cu atributul de a dispune declararea ca un adevărat şi real proprietar, iar actele organelor decizionale ale S.C. Băneasa Investments S.A. ţineau de o bună şi eficientă realizare a obiectului ei de activitate, în cadrul cărora era dreptul asociaţilor să lucreze pentru profit (sub acest aspect, al lipsei de profit, chiar inculpatul Alecu Ioan Niculae, în aceeaşi declaraţie, susţinând că nu era mulţumit de rezultatele financiare şi-şi propusese, în 2009, să ceară de la S.C. Băneasa Investments S.A. contracte, balanţe ş.a.).

Or, fiind realizate elementele constitutive ale infracţiunii de abuz în serviciu în formă calificată şi continuată (autori/complici), la momentul 02 august 2017 şi anterior, nu a intervenit prescripţia răspunderii penale.

În realitate, apărarea inculpaţilor a invocat-o prin susţinerea că răspunderea penală s-ar fi prescris pentru că actele materiale imputate ar realiza numai infracţiunea prevăzută de art.272 alin.1 pct.1 din Legea nr.31/1990.

În ce-i priveşte pe inculpaţii Alecu Ioan Niculae, Popoviciu Gabriel Aurel, Diaconescu Ştefan şi Bejenaru Andrei Mihai, luând în considerare oricare din legile penale care s-au succedat în timp până la judecarea

Stiripesurse.ro

cauzei definitiv (Codul penal anterior – Codul penal în vigoare) pentru primii trei inculpaţi termenul de prescripţie s-ar împlini la 04 decembrie 2019, iar pentru inculpatul Bejenaru Andrei Mihai, la 25 octombrie 2019 (Codul penal anterior), iar potrivit Codului penal în vigoare, la fel pentru primii trei inculpaţi, termenul de prescripţie a răspunderii penale se împlineşte la 04 decembrie 2024, iar pentru inculpatul Bejenaru Andrei Mihai, la 25 octombrie 2024.

Trimiterea apărării inculpaţilor la decizia de îndrumare nr.1 a Plenului Tribunalului Suprem, din 20 iunie 1987, nu este de reţinut pentru că în materia prescripţiei, termenele se socotesc de la data săvârşirii infracţiunii, în cazul infracţiunii continuate, cum este în cauză, de la data săvârşirii ultimei acţiuni sau inacţiuni, producerea rezultatului fiind legătura cauzală.

Cu referire la ***prescripţia răspunderii penale***, şi mai precis, cu privire la această instituţie de drept privită prin succesiunea celor două Coduri penale, Înalta Curte a constatat că în ***jurisprudenţa C.E.D.O. a fost emisă decizia de inadmisibilitate din 22 septembrie 2015, pronunţată în cauza Cristian Borcea c. României, cererea nr. 55959/14***, hotărâre definitorie în această materie, în care se arată următoarele:

„... Este adevărat că, în timp ce cauza se afla în apel, noul Cod penal a intrat în vigoare. Cu toate acestea, Curtea a constatat că rezultă din dosarul cauzei că noul Cod penal nu a adus modificări în ceea ce priveşte natura infracţiunilor de care era acuzat reclamantul. Printre altele, reclamantul a avut posibilitatea să-şi prezinte observaţiile în timpul dezbaterilor orale, precum şi prin concluziile scrise cu privire la aplicabilitatea noului Cod penal. Prin urmare, nu a fost adusă nicio atingere dreptului reclamantului de a fi informat într-o modalitate detaliată cu privire la natura şi cauza acuzaţiilor aduse împotriva sa şi nici dreptului de a beneficia de timpul şi înlesnirile necesare pentru pregătirea apărării.

...În ceea ce priveşte refuzul curţii de apel de a administra o expertiză contabilă, Curtea a reamintit că noţiunea de proces echitabil nu impune obligaţia instanţei de a dispune o expertiză pentru simplul fapt că o parte formulează cererea în acest sens. Revine instanţelor naţionale să aprecieze pertinenţa acesteia pentru cauza respectivă (Khodorkovskiy şi Lebedev c. Rusiei, hotărârea din 25 iulie 2013).

În ceea ce priveşte durata procedurii, Curtea a observat că aceasta a durat 6 an şi aproape 3 luni, din 10 ianuarie 2008, data începerii urmăririi penale cu privire la reclamant şi până la 4 martie 2014, data pronunţării deciziei definitive de către curtea de apel. Din analiza dosarului cauzei, Curtea a arătat că durata procedurii nu este

Stiri Judiciare

imputabilă reclamantului şi că autorităţile au desfăşurat ancheta cu diligenţă, neexistând perioade de inactivitate în derularea procedurii. În opinia Curţii, complexitatea deosebită a cauzei – care implica opt inculpaţi, fapte comise timp de mai mulţi ani, necesitatea audierii unui număr mare de martori, unii prin efectuarea unor comisii rogatorii – a contribuit în mod necesar la prelungirea duratei totale a procedurii. Luând în considerare aceste elemente, durata procedurii privită în ansamblu nu a fost excesivă (Ghiţă c. României, decizia din 25 septembrie 2012).

…Reclamantul a invocat că nu a beneficiat de o lege clară şi previzibilă cu privire la aplicarea legii penale mai favorabile.

Analizând susţinerile reclamantului, Curtea a reamintit că regulile cu privire la retroactivitate prevăzute de art. 7 din Convenţie nu se aplică decât dispoziţiilor care definesc infracţiunile şi pedepsele prevăzute pentru sancţionarea acestora, pe de altă parte, în alte cauze, curtea a apreciat că este rezonabilă aplicarea de către instanţele naţionale a principiului tempus regit actum în ceea ce priveşte legile de procedură. (Mione c. Italiei, decizia din 12 februarie – lege nouă privind termenul de declarare a recursului, Rasnik c. Italiei, decizia din 10 iulie 2007; Martelli c. Italiei, decizia din 12 aprilie 2007 – lege nouă privind evaluarea valorii probatorii a mijloacelor de probă; Coëme şi alţii c. Belgiei, cererile nr. 32492/96, 32547/96, 32548/96, 33209/96 şi 33210/96, par. 147-149 – aplicarea imediată pentru procedurile în curs a legilor care modificau regulile privind prescripţia răspunderii penale).

Curtea a observat, astfel cum a subliniat şi instanţa de apel, că faptele de care era acuzat reclamantul erau incriminate de ambele legi penale succesive. Modificările aduse de către noile legi penale priveau durata pedepsei aplicate şi termenul de prescripţie a răspunderii penale, însă nu şi elementele constitutive ale infracţiunii. Curtea a constatat că instanţa de apel a explicat pe larg reclamantului modalitatea în care a determinat şi aplicat în cauză legea penală mai favorabilă. Această instanţă a aplicat, de altfel, pentru definirea elementelor constitutive şi a pedepsei, noua lege penală care prevedea pedepse mai mici, cum a solicitat de altfel chiar reclamantul.

Referitor la dispoziţiile legate de prescripţie, Curtea a reamintit că a stabilit deja că aplicarea imediată a unei legi care prelungea termenul de prescripţie nu aduce atingere art. 7 din Convenţie, întrucât nu poate fi interpretat că această dispoziţie ar împiedica, prin efectul aplicării imediate a unei legi de procedură, o prelungire a

Studiu de caz

termenelor de prescripţie din moment ce faptele de care era acuzat reclamantul nu au fost niciodată prescrise. A fost astfel stabilit că regulile în materia prescripţiei răspunderii penale sunt legi de procedură (Coëme şi alţii c. Belgiei, citată anterior, par. 149; Previti c. Italiei, decizia din 12 februarie 2013). Curtea a observat că regulile privind prescripţia nu constituie o definiţie a infracţiunii sau o pedeapsă pentru sancţionarea acesteia şi pot fi interpretate ca impunând o simplă condiţie prealabilă pentru analiza unei cauze.

Chestiunea unei eventuale atingeri aduse art. 7 din Convenţie printr-o dispoziţie care ar fi avut ca efect renaşterea posibilităţii sancţionării unor fapte cu privire la care termenul de prescripţie al răspunderii penale ar fi fost împlinit nu este incidentă în speţă. Curtea a reamintit că reclamantul, care nu putea ignora că faptele de care era acuzat erau susceptibile de a antrena răspunderea sa penală, a fost condamnat pentru acte cu privire la care acţiunea penală nu a fost niciodată stinsă prin împlinirea termenului de prescripţie. Aceste acte constituiau infracţiuni la momentul la care au fost săvârşite şi pedepsele aplicate nu erau mai severe decât cele care erau aplicabile la momentul faptelor. Reclamantul n-a suferit, ca urmare a schimbării jurisprudenţei, un prejudiciu mai mare decât cel la care era expus la momentul săvârşirii infracţiunii (Coëme şi alţii c. Belgiei, par. 150).

În ceea ce priveşte modalitatea de aplicare a legilor succesive privind prescripţia răspunderii penale, Curtea a admis că atingerea unui consens jurisprudenţial este un proces care poate dura şi existenţa unei divergenţe poate fi tolerată atât timp cât ordinea juridică internă are capacitatea de a o soluţiona (mutatis mutandis, Maktouf şi Damjanovic c. Bosnia-Herţegovina [MC], cererile nr. 2312/08 şi 34179/08, par. 66). În cauza de faţă, cele mai înalte jurisdicţii naţionale au soluţionat această divergenţă, aliniindu-şi opiniile asupra problematicii aplicării legilor penale succesive. Într-adevăr, prin decizia sa imperativă şi general obligatorie din 6 noiembrie 2014, Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie a stabilit că interpretarea art. 5 din noul Cod penal trebuie să fie realizată în sensul indicat de către Curtea Constituţională. Curtea a observat de asemenea că soluţia pronunţată în cauza de faţă este similară cu decizia adoptată de către Curtea Constituţională, precum şi cu jurisprudenţa actuală a instanţei supreme.

Prin urmare, drepturile reclamantului care decurg din art. 7 din Convenţie nu au fost încălcate".

Stiri Juridice

Situaţia de fapt privind activitatea infracţională a inculpaţilor Popoviciu Gabriel Aurel, Pitcovici Petru Daniel şi Şerban Ilie Cornel, trimişi în judecată şi condamnaţi de instanţa de fond pentru infracţiunea de dare de mită, prevăzută de art.255 alin.1 Cod penal anterior, cu referire la art.6 şi art.7 din Legea nr.78/2000 (inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel) şi complicitate la aceeaşi infracţiune - art.26 Cod penal anterior raportat la art.255 alin.1, cu referire la art.6 şi art.7 din Legea nr.78/2000 (inculpaţii Pitcovici Petru Daniel şi Şerban Ilie Cornel) aceştia din urmă şi pentru infracţiunea de favorizare a infractorului, prevăzută de art.264 alin.1 Cod penal anterior, cu aplicarea art.33 lit.c Cod penal anterior.

Motivele de apel formulate de aceşti inculpaţi

Anterior expunerii situaţiei de fapt, Înalta Curte reaminteşte împrejurările şi condiţiile de loc şi de timp care vizează activităţile inculpaţilor menţionaţi în realizarea elementelor constitutive ale infracţiunii şi vinovăţia lor.

Astfel, dosarul nr.206/P/2006 a fost format la 04 octombrie 2006 la nivelul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie – Direcţia Naţională Anticorupţie – Secţia de combatere a infracţiunilor conexe infracţiunilor de corupţie, ***obiectul cercetărilor*** constituindu-l modalitatea în care a fost transferată suprafaţa de 224 ha aferentă Fermei Didactice Băneasa, componentă a bazei materiale a USAMV Bucureşti, teren aparţinând domeniului public, asupra acestei instituţii de învăţământ superior agricol de stat având dreptul de administrare, către S.C. Băneasa Investments S.A., denunţători în cauză fiind numiţi Becali Gheorghe şi Bundoiu Lucian (vol.IV urm. pen., fila 1).

În faza actelor premergătoare, s-a constatat că la nivelul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie se afla în lucru dosarul nr.1481/P/2006 ce-i viza pe Alecu Ioan Niculae şi Popoviciu Gabriel Aurel pentru săvârşirea infracţiunii de abuz în serviciu, prevăzută de art.248 Cod penal anterior, deci obiectul era identic cu cel al dosarului nr.206/P/2006 (acelaşi volum, fila 360).

În dosarul nr.1481/P/2006, la 14 februarie 2008 s-a dispus neînceperea urmăririi penale faţă de cei doi indicaţi.

Prin Ordonanţa nr.3078/II/7/2008 din 31 iulie 2008, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie – Direcţia Naţională Anticorupţie a infirmat rezoluţia dispusă în dosarul nr.1481/P/2006 şi a dispus declinarea competenţei către sine, formându-se astfel dosarul nr.217/P/2008, ulterior conexat la dosarul nr.206/P/2006 (acelaşi vol., fila 66).

De după acest moment, spre toamna anului 2008, în faza actelor premergătoare, organul judiciar a solicitat USAMV Bucureşti transmiterea

Stiri Pe Surse.ro

de documente, ***solicitarea neliniştindu-l pe inculpatul Alecu Ioan Niculae***, rector al institutului de învăţământ superior.

Din declaraţia acestuia (25 martie 2009) se reţine că el i-a spus inculpatului Popoviciu Gabriel Aurel despre ceea ce se întâmpla, la fel, că rezultatele S.C. Băneasa Investments S.A. nu sunt cele aşteptate, aceste aspecte interesând organul de anchetă.

Acelaşi inculpat a mai declarat că inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel îl liniştea, spunându-i că are multe cunoştinţe care îi vor ajuta ca să nu păţească nimic (vol.1 urm. pen., fila 102), la fel, că este prieten cu cei de la „doi şi un sfert".

În contextul amintit, ***inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel a apelat la Şerban Ilie Cornel despre care chiar el a recunoscut că-i era cunoscut încă de pe timpul când era ofiţer de legătură în Spania, la momentul sfârşitul anului 2008 fiind director general adjunct în Direcţia Generală de Informaţii şi Protecţie Internă – DGIPI (vol.160 urm. pen., filele 224-280).***

Aspectul apelării la cineva „de la doi şi un sfert" a fost recunoscut de inculpatul Alecu Ioan Niculae care, cu prilejul unei întâlniri, din ianuarie 2009, cu inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel, ***acesta l-a pus să aştepte pentru că era ocupat cu cel „de la doi şi un sfert", l-a văzut pe acela plecând, dar nu i-a ştiut numele.*** Discutând, în biroul inculpatului Popoviciu Gabriel Aurel despre cercetările penale privind terenul aportat de universitate la capitalul social al S.C. Băneasa Investments S.A., ***discuţie „destul de aprinsă", şi acesta încercând din nou să-l liniştească, a argumentat şi că vor fi ajutaţi de şeful „de la doi şi un sfert" care-l vizitase*** (vol.1 urm. pen., filele 102-104).

La rândul său, ***Şerban Ilie Cornel, lucrător superior din Ministerul Administraţiei şi Internelor, într-un serviciu secret,*** avea posibilităţi de a afla şi folosi corpul poliţienesc ce activa în diferite sectoare care-l interesau, anterior anului 2008 el ***fiind coleg de serviciu cu Motoc Ion*** (martor în cauză) şi ***Pitcovici Petru Daniel*** (inculpat), acesta din urmă declarând, la 24 martie 2009 că erau „în relaţii de prietenie", în timp ce Motoc Ion, la 23 martie 2009, a declarat că din anul 2001 şi până în 2008, nu a avut nicio legătură cu niciunul, nu au vorbit la telefon şi nu s-au văzut în nicio împrejurare, excepţie situaţii ocazionale „pe holurile D.N.A." când inculpatul Pitcovici Petru Daniel se afla pe acolo.

Motoc Ion, ofiţer de poliţie judiciară în cadrul Direcţiei Naţionale Anticorupţie, la 26 mai 2008 (vol.1 urm. pen., fila 87) a fost delegat să efectueze acte premergătoare în dosarul nr.206/P/2006.

Stiripesurse.ro

Astfel cum a declarat inculpatul Pitcovici Petru Daniel la 24 martie 2009, „într-o discuţie purtată” (spune în cursul anului 2008) cu Şerban Ilie Cornel, acesta i-a spus că are o cunoştinţă pe nume Popovici care este cercetat într-un dosar care trenează mai bine de doi ani. Acelaşi, adaugă că Motoc se cunoştea şi el cu dl. Şerban Cornel şi printre alte discuţii, au discutat despre ce îi spusese acesta”.

În perioada sfârşitului de an 2008, inculpatul Pitcovici Petru Daniel era şef al Serviciului Operaţii din Direcţia Naţională Anticorupţie din Ministerul Administraţiei şi Internelor.

Coroborând declaraţiile relevate mai sus cu declaraţia martorului Motoc Ion, se reţine că la 16 decembrie 2008 (inculpatul Pitcovici Petru Daniel, deşi recunoaşte că în luna decembrie, spune însă că „întâmplător”), Motoc Ion a fost apelat de inculpatul Pitcovici Petru Daniel, acela i-a spus că se află în biroul lui Şerban Ilie Cornel şi l-a invitat şi pe el la o „discuţie”.

Pretextând că nu poate părăsi serviciul, Motoc Ion a refuzat, motiv pentru care interlocutorul s-a oferit să se deplaseze el în faţa sediului Direcţiei Naţionale Anticorupţie şi îl ca anunţa pentru că doreşte să discute ceva (inculpatul Pitcovici a recunoscut că se întâlneau în faţa sediului D.N.A.).

După apelare, Motoc Ion susţine că Pitcovici Petru Daniel l-a întrebat dacă dosarul lui Puiu Popoviciu este instrumentat de procurorul şef de secţie sau de un alt procuror (inculpatul Pitcovici susţine că Motoc Ion i-ar fi spus, fără a fi fost întrebat), iar la remarca „de ce l-ar interesa”, Pitcovici răspunzând „Bosescu îl consideră nevinovat” şi continuând să apeleze, pentru a i se da informaţia, la sentimentele de foşti colegi, dar şi la indicarea datei de 17 decembrie 2008, tot el precizând că ştie că dosarul era instrumentat de procurorul Toader (inculpatul Pitcovici şi de această dată, susţine că numai Motoc Ion era cel care a pus în discuţie dosarul).

La 17 decembrie 2008, după ce a fost apelat de inculpat, Motoc Ion şi Pitcovici Petru Daniel s-au reîntâlnit tot în faţa şedinţei D.N.A., inculpatul a reînnoit cererea de ajutor „cu dosarul” şi a stabilit o nouă întrevedere la 18 decembrie 2008, în jurul orei 12^{00} la un restaurant „Codrii Cosminului”.

Cu referire la perioadele de timp evidenţiate mai sus, inculpatul Şerban Ilie Cornel a declarat că (24 martie 2009) „anul trecut am fost căutat de Pitcovici, acesta cu intenţia de a veni la D.G.I.P.I. Motoc exprimându-şi aceeaşi intenţie, s-au întâlnit prin octombrie 2008, nu ştie dacă la iniţiativa lui Pitcovici sau a lui Motoc, acesta din urmă exprimându-şi şi el dorinţa de a veni la D.G.I.P.I. şi de a se apropia de el, crede, pentru că avea un interes, Motoc aducând discuţia despre relaţiile lui cu procurori,

Stiripecurse.ro

dar şi întrebându-l dacă cunoaşte personaje cu putere de decizie sau din mediul de afaceri”.

În continuare, evidenţiind comparativ susţinerile martorului şi ale celor doi inculpaţi, la 18 decembrie 2008, după-amiaza, ***Motoc Ion a declarat că a fost sunat de Mândroc Marian, atunci ofiţer de legătură la Roma, acesta spunându-i că Şerban, adjunct al DGIPI vrea să discute cu el, sens în care i-a dat numărul de telefon al acestuia.*** Despre acestea, Motoc a declarat că nu ştie dacă înainte sau în 18 decembrie 2008, l-a sunat şi i-a solicitat întâlniri, dar nu ştia pentru ce, la fel, în 17 decembrie 2008, susţine pentru că deşi fusese sunat de mai multe ori de Motoc, neavând numărul acestuia, a sunat o cunoştinţă să-l roage să revină (declaraţia inculpatului la instanţa de fond – şedinţa nepublică din 24 martie 2014) şi e posibil să fi apelat la Mândroc (declaraţie inculpat din 24 martie 2009).

Întâlnirea din 18 decembrie 2008 de la acel restaurant, în viziunea martorului, a durat aproximativ 45', „Şerban Cornel a propus să fie ajutat Puiu Popoviciu în dosarul pe care îl avea la D.N.A.”, el spunând că „Puiu Popoviciu s-a săturat câţi bani a dat pentru a scăpa de dosar”.

Cu această ocazie, martorul a adus la cunoştinţa celor doi, că este delegat în dosar, va încerca să ajute după ce va studia dosarul, la acel moment el avansând şi o întâlnire cu Puiu Popoviciu pentru a discuta despre ce este în dosar, stabilind cu Şerban Cornel să se revadă peste o săptămână pentru a „discuta despre dosar”.

Inculpatul Şerban Ilie Cornel, plasând cele de mai sus relatate, în luna decembrie 2008, spune că „la o discuţie la un restaurant, despre fotbal, întâlnirea având loc la cererea lui Motoc, crede că acela a atins subiectul dosarelor care trenează nejustificat şi a insistat că are posibilitatea de a le finaliza, posibil, a dat şi exemple. Discuţia pe dosarul lui Popoviciu a fost a lui Motoc. Am făcut nişte menţiuni la diverse persoane pentru a vedea cum reacţionează Motoc şi dacă iese dintr-un compertament normal, de cadru M.A.I. ...lui Motoc i-am spus să mă sune pe mine. În decembrie şi ianuarie Motoc a insistat să ne vedem. Cred că l-am văzut de două ori, la solicitarea lui, venind lângă serviciul acestuia, în faţa sediului” (declaraţie inculpat din 24 martie 2009).

La rândul său, inculpatul Pitcovici Petru Daniel, cu referire la aceeaşi întâlnire, a susţinut că, „este posibil să-i fi sugerat să se soluţioneze cu celeritate dosarul, spunându-i cu aproximativ trimite-l în judecată sau dă o soluţie, indiferent care ar fi ea” (declaraţia din 24 martie 2009), fără a solicita eu nimic, Motoc Ion a spus că „se interesează de cursul dosarului

Stiripecurs.ro

Puiu Popoviciu". În declaraţia dată la instanţa de fond (07 aprilie 2014) inculpatul recunoaşte că a discutat şi despre dl. Popoviciu, ştia că era tergiversat ...Motoc încerca să obţină probe de la ei, bănuia că Şerban Ilie Cornel ştia ce este cu dl. Popoviciu ...informaţiile despre afacerea Băneasa le cunoştea din presă ... remarca pe care am făcut-o, i-am spus „fără bagabonţeli, adică să fie legal", să nu facă „nefăcute".

„Am discutat cu cei doi în legătură cu mai multe dosare, printre care şi dosarul Popoviciu. Dl. Şerban Ilie Cornel m-a informat că printre dosarele care se aflau în lucru la D.N.A. exista şi unul cu privire la Popoviciu Gabriel Aurel şi m-a rugat să lucrăm toate aceste dosare. Am aflat la întâlnirea de la restaurantul Codrii Cosminului că dl. Popoviciu îl interesa pe Şerban în virtutea amiciţiei cu dl. Popoviciu, aceasta era o supoziţie a mea".

La 23 decembrie 2008, înainte de amiază, Motoc Ion a fost apelat de inculpatul Pitcovici Petru Daniel, acesta solicitându-i o întrevedere pentru a-i „da o agendă".

Refuzat fiind, spre după amiază, inculpatul Pitcovici Petru Daniel a revenit telefonic insistând că „tot pentru a-i da lui Motoc Ion, o agendă". Din nou a fost refuzat, dar i s-a spus că se vor vedea a doua zi.

În 24 decembrie 2008, Motoc Ion l-a apelat pe inculpatul Pitcovici Petru Daniel, acesta s-a oferit să treacă el pe la sediul D.N.A. şi să se îndrepte, ambii, spre acelaşi restaurant. Restaurantul fiind închis, cei doi, îmbarcaţi în maşina condusă de inculpat, s-au deplasat spre un alt local din zonă, şi acesta fiind însă închis. Pe traseu, inculpatul i-a spus lui Motoc Ion că cere să-i dea whisky, palincă, agendă, calendar ş.a. Ajunşi la autoturismul lui Motoc Ion, inculpatul Pitcovici Petru Daniel i-a dat o sacoşă inscripţionată „Energy Holding". Ducând-o în sediul D.N.A., s-a constatat că în ea se aflau o sticlă de whisky „J.B. Rose" ambalată, de 3 l, un pet cu 2 l de palincă, un calendar 2009 Energy Holding, o agendă 2000 aceeaşi inscripţionare, un pix sigilat, aceeaşi inscripţionare, un calendar de birou în cutie, aceeaşi inscripţionare, o brichetă de culoare albastru, aceeaşi inscripţionare, un tricou verde „Power Comes With Respondability" şi o sapcă neagră, inscripţionată „Energy Holding".

Despre acestea, inculpatul Pitcovici Petru Daniel, în declaraţiile amintite, a susţinut că i le-a dat martorului cadou de Crăciun, numai palinca era de la el, restul de la Marius Stoica, cunoscut şi de martor, cu care el s-a întâlnit întâmplător în oraş, nu ştie însă unde şi când, dar l-a rugat să i le dea lui Motoc Ion, de la el aflând acel Marius Stoica că-l va întâlni pe Motoc Ion.

Stiripesurse.ro

În continuare, evidenţiind concomitent declaraţia martorului şi ale inculpatului Şerban Ilie Cornel în legătură cu împrejurările ulterioare datei de 24 decembrie 2008, se reţine că „la 29 decembrie 2008, dimineaţa, martorul a fost apelat de pe un nr. de telefon necunoscut lui, de inculpatul Şerban, acesta propunându-i o întâlnire apropiată, în faţa sediului D.N.A.

Acceptând, relativ repede, martorul spune la ora 11:17', Şerban Ilie Cornel l-a sunat, Motoc Ion a coborât şi Găman Marian, şoferul inculpatului, l-a îndrumat spre auto B-41-RMU unde se afla inculpatul. Odată ajuns, martorul a fost invitat de inculpat să ocupe locul şoferului, Şerban Ilie Cornel întrebându-l dacă dl. Puiu Popoviciu se poate rezolva prin neînceperea urmăririi penale că dacă se rezolvă, înţelege el, nu are rost să mai vorbească, stabilind că în ianuarie 2009 să se întâlnească şi cu Puiu Popoviciu". Inculpatul Şerban Ilie Cornel, la urmărirea penală, în declaraţia din 24 martie 2009, face numai consideraţii vagi în legătură cu întâlnirile sale cu Motoc Ion, dar accentuează că niciuna nu a fost iniţiativa sa şi că despre dl. Popoviciu a vorbit martorul.

La cercetarea judecătorească în fond (declaraţie şedinţă nepublică din 24 martie 2014) inculpatul a relatat că pe dl. Popoviciu îl cunoştea de 6-7 ani, l-a mai întâlnit, sporadic, ocazional, în cadrul unor discuţii fără obiect, a sesizat nemulţumirea celuia faţă de tergiversarea, fără justificare, a unei plângeri depusă împotriva Proiectului Băneasa, de fapt două plângeri, una la judecătorie, alta la Parchetul General, plângerile împotriva proiectului erau făcute pentru a-l bloca, inculpatul a sesizat nemulţumirea, ***Popoviciu cunoştea că era ofiţer DGIPI, cu grad superior.*** Cu Motoc a avut 7 întâlniri, cunoştea că era ofiţer la Direcţia Naţională Anticorupţie, i-a cerut să mijlocească o întâlnire cu dl. Popoviciu, nu i-a dat curs, Motoc avea atitudine de provocare, a aflat ulterior că în 16 şi 17 decembrie 2008 Motoc şi Pitcovici s-au întâlnit, el a respins toate propunerile lui Motoc, singurul lucru pe care i l-a cerut a fost să întrebe care e cauza tergiversării soluţionării celor două plângeri formulate împotriva Proiectului Băneasa, nu a cerut o soluţie în dosar, s-a mai întâlnit cu Motoc pentru că era interesat de ce se tergiversează plângerea, proiectul era într-o zonă de interes profesional, la 29 decembrie 2008, deşi era în drum spre o activitate, a oprit la sediul D.N.A., la biroul lui Motoc, la cererea acestuia, care, fără să fie întrebat nimic, i-a spus că poate să dea aceeaşi soluţie ca Parchetul General, adică neînceperea urmăririi penale, repetat, Motoc solicita să se vadă cu Popoviciu pentru a-i spune ce documente să aducă, el a întrebat cât ar dura verificările pentru a vedea dacă se tergiversează sau nu dl. Motoc i-a cerut să se vadă după 05 ianuarie, nu a acceptat propunerile lui Motoc.

Stiripesurse.ro

În continuare, în 15 ianuarie 2009, spre ora 9:05, martorul a declarat că a fost apelat de acelaşi şofer al inculpatului, acesta spunându-i să coboare în faţa sediului D.N.A. urgent, pentru că are să-i dea materiale publicitare cu echipa Rapid. Relativ repede, şoferul a anunţat că a ajuns, martorului fiindu-i arătat un auto Jeep Cherokee de culoare bleu marin, iar după ce şoferul a coborât, Motoc Ion a urcat şi s-a aşezat pe bancheta spate unde se afla şi inculpatul. Acesta l-a întrebat dacă mai are de lucru la dosar şi i-a răspuns că mai sunt ceva. Inculpatul a replicat că a fost sunat de Puiu Popoviciu care se întorsese din străinătate şi s-a interesat de dosar, inculpatul întrebându-l şi dacă vrea să-l întâlnească. Martorul a fost de acord şi au convenit să se audă la telefon mierduri, 21 ianuarie 2009, inculpatul întrebând dacă nu doreşte o funcţie în DGIPI, la care Motoc Ion a replicat că este de 6 ani la D.N.A. şi la acel moment nu-i poate da un răspuns.

Cu referire la cele întâmplate în 15 ianuarie 2009, inculpatul, la cercetarea judecătorească a susţinut că la cererea lui Motoc a oprit la acesta, Motoc i-a spus că mai are de făcut doar câteva adrese în dosar şi i-a propus revederea săptămâna următoare. La această întâlnire (15 ianuarie 2009) inculpatul l-ar fi întrebat pe Motoc dacă vrea să plece în avocatură sau să se pensioneze, întrebare care nu era o propunere, nu era un ajutor în schimbul informaţiilor date.

Cum se convenise, la 21 ianuarie 2009, după prânz, acelaşi şofer al inculpatului, sunându-l pe martor, i-a cerut să vină la întâlnire în circa 20-30 de minute, iar spre orele 14:15, după ce a coborât din biroul său, pe aceeaşi stradă pe care se întâlnise şi anterior cu inculpatul, era parcat auto de teren înmatriculat sub nr.B-41-RMU, în care, pe bancheta spate, se afla inculpatul Serban Ilie Cornel. Acesta l-a întrebat dacă vrea să meargă împreună la sediul firmei lui Puiu Popoviciu, i s-a răspuns că nu este bine pentru că dosarul era în lucru, la care inculpatul a insistat să-i fie dat un termen de soluţionare favorabilă, martorul asigurându-l că în maximum 2 luni problema se va rezolva.

Despre întâlnirea din 21 ianuarie 2009, inculpatul, la urmărirea penală a spus că nu poate să spună cu exactitate care a fost tema discuţiei (aceeaşi declaraţie). La cercetarea judecătorească în fond, inculpatul a arătat că Motoc a insistat foarte mult să se întâlnească cu Popoviciu.

În continuare, martorul a declarat că spre prânzul zilei de 27 ianuarie 2009, acelaşi şofer al inculpatului l-a apelat şi i-a spus că-l aşteaptă în faţa sediului, iar după ce a coborât, a constatat că în Jeep-ul arătat, se aflau inculpatul şi şoferul Găman Marian. Toţi trei s-au îndreptat spre Calea

Stiripesurse.ro

Dorobanţi nr.5-7, la hotelul Haward Johnson, pentru a se întâlni cu Puiu Popoviciu.

În parcarea de la subsol, ei au fost întâmpinaţi de un individ (pe care inculpatul Alecu Ioan Niculae, referindu-se la aceeaşi zi, îl numeşte Gabi Ciocoiu) acesta conducându-i într-un restaurant de la nivelul 2. Apărând şi Puiu Popoviciu acesta l-a întrebat dacă în 2-3 săptămâni dosarul se va soluţiona favorabil, cu neînceperea urmăririi penale.

Martorul i-a răspuns că mai trebuie efectuate activităţi de cercetare penală şi în acest sens i-a dat o citaţie pentru Alecu Ioan Niculae şi o adresă pentru Băneasa Investments, inculpatul i-a spus că se ocupă personal, l-a sunat pe Alecu şi i-a transmis „trebuie să mergi la clinică”. „Doctorul nu poate veni acasă”. Martorul le-a spus lui Popoviciu şi lui Şerban că pentru el este un risc foarte mare. Puiu Popoviciu i-a spus că este conştient, dar să stea liniştit că el este ermetic şi interesul este al său. Martorul a mai spus că trebuie audiaţi câţiva membri ai senatului, inculpatul Popoviciu răspunzându-i că ar fi bine să audieze una-două persoane.

La un moment dat, martorul i-a spus inculpatului Popoviciu că ar vrea ca ei doi să discute câteva minute, sens în care ambii s-au îndepărtat şi martorul a reiterat cât riscă el, cerând din nou să nu spună nimănui despre întâlnire, inculpatul răspunzându-i că este discret şi interesul este al său. Martorul a mai adăugat că întâlnirea a durat circa 2 ore şi jumătate.

La plecare, spune Motoc Ion, a fost condus la sediul D.N.A. de şoferul lui Puiu Popoviciu, cu un autoturism de teren.

Despre conţinutul întâlnirii din 27 ianuarie 2009, inculpatul Şerban Ilie Cornel spune că nu reţine cine a stabilit-o, îşi aminteşte că Motoc avea un comportament ciudat, a venit cu nişte acte pe care le-a văzut şi el şi a insistat să i le dea lui Popoviciu (declaraţia de la urmărirea penală – 24 martie 2009). La cercetarea judecătorească în fond, inculpatul spune că Motoc a insistat să se întâlnească cu Popoviciu, la cererea lui l-a contactat pe dl. Popoviciu cu câteva zile înainte de 27 ianuarie 2009 pentru a-i transmite cererea de a se vedea toţi trei, Popoviciu a acceptat, s-au întâlnit la acel hotel, el le-a făcut cunoştinţă celor doi, Motoc avea o adresă către o firmă din Băneasa, l-a rugat pe dl. Popoviciu să o trimită prin cineva, prin adresă se cereau documente, adresa către firmele d-lui Popoviciu cerea nişte documente, el a înţeles însă că alta era intenţia lui Motoc, Popoviciu, luând adresa, a acceptat să-i facă ofiţerului Motoc un serviciu, la un moment dat el a plecat, a stat circa 2 ore.

Martorul Motoc Ion, cu referire la data de 09 februarie 2009, a declarat că spre prânz, a fost apelat de şoferul inculpatului Şerban şi l-a întrebat dacă are timp să-l vadă, întrevederea a avut loc spre ora 12^{00} ,

Stiridesuliso.ro

când martorul a fost invitat de şofer în acelaşi Jeep în care şoferul era singur. Aici, şoferul l-a întrebat dacă vrea să meargă la sediul D.G.I.P.I. pentru a-l vedea pe inculpat.

Replicându-i că nu este bine să fie văzut acolo, şoferul i a sunat pe inculpat. De pe telefonul şoferului, la cererea inculpatului, martorul a fost întrebat ce martori mai are de audiat în dosar şi s-a oferit să-i anunţe el pe primii, martorul spunând însă că-i va cita el. Inculpatul s-a angajat să se vadă amândoi, în zilele următoare.

Motoc Ion a mai fost sunat, la 25 februarie 2009, dimineaţa, de şoferul inculpatului, anterior, dar în aceeaşi dimineaţă, ei convenind să meargă totuşi la biroul inculpatului. Cu acelaşi Jeep, s-a efectuat deplasarea acolo, la punctul de control martorului eliberându-i-se bon de acces poz.209 din registrul special. Când a apărut inculpatul, acesta a întrebat în ce stadiu este dosarul, martorul a spus că aproape a terminat şi s-a convenit ca în 26 februarie 2009 să se vadă la un restaurant pe care inculpatul îl va comunica, şi cu Puiu Popoviciu, totul fiind bine.

Cu acelaşi prilej, inculpatul i-a spus martorului să nu mai discute cu Pitcovici pentru că acela a venit la el şi a insistat ca împreună să vină peste martor pentru a grăbi soluţionarea favorabilă a dosarului.

Inculpatul Şerban Ilie Cornel, cu privire la întâlnirile din 25 şi 26 februarie 2009, a declarat că Motoc le-a solicitat, el a venit la biroul lui, martorul i-a cerut să se vadă cu Popoviciu şi el nu i-a mai transmis aceluia nimic, din mai multe motive, era prea ocupat şi presat de timp, dar a şi sesizat comportamentul provocator al martorului, acesta i-a dat de bănuit, chiar i-a spus că nu-i mai transmite cererile sale lui Popoviciu, are posibilitatea să facă acel lucru direct.

Înalta Curte apreciază că redarea declaraţiilor martorului şi inculpaţilor este necesară, având în vedere că în cauză (raportul martorului denunţător Motoc Ion a stat la baza formării dosarului nr.191/P/2008 conexat la dosarul nr.206/P/2006, în acela, în baza ordonanţei nr.191/P/2008 confirmată de instanţa competentă, discuţiile purtate începând cu data de 17 decembrie 2008 au fost înregistrate în mediu ambiental (art.91^4 Cod procedură penală), din transcriere (vol.3 urm. pen., fila 133) rezultând mai multe aspecte, de genul : ***inculpatul Pitcovici întrebând : „Poţi să-mi zici şi mie ceva? Putem să-l ajutăm pe om ? şi continuând „Popoviciu a vorbit cu preşedintele statului în legătură cu acest dosar, că fratele preşedintelui este asociat cu inculpatul Popoviciu, că Popoviciu vrea ca dosarul să se termine cât mai repede cu motivaţia : mă cheamă când mi-e lumea mai dragă, mă cheamă, mă văd ăştia acolo. Ce firmă îmi pun pe poartă?”***

Studiu de caz LIS ro

Din aceleaşi interceptări, cu referire la 18 decembrie 2008, se reţine că inculpatul Şerban Ilie Cornel îi spune martorului ***„Da. Deci, ideea care este? Asta e, cum să zic? la el face coadă să intre Tăriceanu, Băsescu ...” ...contractul este beton, ei, şi ...ă, îl cred că-mi zice ce ...Băi, tată, ştii ce înseamnă beton? Ala nu semnează, nu apasă el, odată, nicăieri”.***

Cu referire la insistenţa ca martorul să citească dosarul, inculpatul Şerban Ilie Cornel motivând că numai după aceea îşi va da seama dacă este o faptă sau nu : ***„...Nu! Da ascultă, mă omule! Tu când te uiţi la o lucrare ...îţi dai seama în două secunde dacă e sau nu e. Ai înţeles?”***

Pentru a sugestiona modul în care trebuie cercetat dosarul, acelaşi inculpat ***îi spune martorului că membrii senatului sunt persoane în vârstă, au decedat unii, ei sunt nevinovaţi, nu au făcut nimic, nimic ! ăia n-au niciun fel de chestii, de combinaţii!, că dosarul s-a format, aşa i-a spus inculpatul Popoviciu, la plângerea făcută de Becali Gheorghe***.

Relevantă în evidenţierea rolului pe care şi l-a asumat inculpatul Şerban Ilie Cornel de după data de 18 decembrie 2008, este solicitarea lui să fie sunat numai el : ***„Nu, pe mine mă suni! Indiferent dacă e important sau nu”.***

La rândul său, inculpatul Pitcovici Petru Daniel, la aceeaşi dată, parcurgând traseul împreună cu Motoc Ion, accentuează şi el ca martorul să citească dosarul, să mai ceară ulterior nişte documente, dar să-l anunţe când vrea să cheme pe făptuitori şi să ceară documente pe bază de adrese pentru a se crede că lucrează oficial, procurorul să nu-ţi dea seama că lucrează superficial: ***„citeşte mai întâi, şi-mi zici… bă, vezi că-l chem să-mi aducă nişte acte. Totul să fie foarte oficial, să nu se …nici procurorul…pe adrese, pe aia, … făcut ca la carte, nu…”***

Că între cei doi inculpaţi exista conivenţă infracţională, este relevantă şi replica inculpatului Pitcovici Petru Daniel din 24 decembrie 2008, atunci când Motoc Ion întreabă: ***„îi zici tu lui Cornel, vorbeşte cu el, da?”, inculpatul răspunzând „Îi zic eu, da?”.***

Cu referire la întâlnirea din 29 decembrie 2008 dintre inculpatul Şerban Ilie Cornel şi Motoc Ion, transcrierile înregistrărilor (vol.3 urm.pen., fila 113) au evidenţiat interesul primului ca martorul să fi fost, într-adevăr, delegat în cauza dosarului nr.206/P/2006: „Da. Tot ce voiam să te întreb, de acesta…ştiu de… ţi-ai făcut, eşti?” Deşi a adăugat că inculpatul Pitcovici îi spusese: „Mi-a zis, mi-a zis că ţi-ai făcut de…”.

Cu ocazia aceleiaşi întâlniri, interesul inculpatului în a afla dacă sunt probe împotriva inculpatului Popoviciu Gabriel Aurel, întreabă: ***„Da, are***

Stiripesurse.ro

scame pe rol? Are probe…a…e ceva? La…aceste, ştii, ştii de ce-ţi spun, da? Decât…cum vorbim noi doi, da”, adăugând că ***inculpatul Popoviciu nu-şi explică de ce pe o simplă plângere a lui Becali Gheorghe s-a format dosar întrucât contractul de asociere în participaţiune este legal: „Bă, toate le-am făcut super bine! Mă…ce. Nu există! Şi zice Nu se poate pe o reclamaţie a lui Becali, să facă ăştia aşa”.***

Fiind determinat să afle ce mai este de făcut în dosar, la aceeaşi întâlnire, din transcrierile înregistrării, se reţine că inculpatul a întrebat dacă mai sunt activităţi de făcut: ***„Da. Şi părerea, aşa, după tine, sunt nu este de făcut adică de activităţi, care să se termine odată cu astea?” Când a aflat de la Motoc Ion că după Anul Nou se va putea da o soluţie de neîncepere a urmăririi penale, inculpatul l-a asigurat pe martor că pentru coinculpatul Popoviciu rezolvarea este un „mezelic” comparativ problemelor pe care le are: „N-are rost să-ţi spun multe cuvinte….ă…câte are el pe cap, e un mezelic”.***

Pentru a fi la curent cu acţiunile ce se vor întreprinde, inculpatul, cerând să fie informat i-a spus martorului ***„Vezi, că vine aia, aia, aia”.***

Discuţiile interceptate pentru întâlnirea din 15 ianuarie 2009 au relevat interesul aceluiaşi inculpat pentru el: „Ă…ai apucat ceva să vezi cu acesta. S-a întors…ă-ăsta, ştii. Şi mă întreabă aşa (vol.3 urm.pen., fila 98). Cu referire la discuţiile legate de schimbările politice de la nivelul administraţiei publice şi la faptul că lui i se propusese să fie promovat din director adjunct în funcţia de director general, dar, va refuza, inculpatul l-a întrebat pe Motoc Ion dacă nu-l interesează să plece de la D.N.A.: „…te interesează să pleci de aicea?”

Continuând să-şi manifeste interesul pentru dosarul nr.206/P/2006, şi în întâlnirea inculpatului Şerban cu martorul Motoc Ion din 21 ianuarie 2009, transcrierile au evidenţiat motivaţia primului în a afla paşii anchetei şi dacă se intenţionează citarea cuiva: ***„Da, auzi, ce voiam să te întreb? Poţi să-mi spui un pas, doi, ce urmează? Mai chemi pe cineva, mai…nu ştiu, ce?, însă aflând că este posibil să i se ia şi inculpatului Popoviciu o declaraţie, inculpatul spune că în Băneasa, numele lui Popoviciu nu apare deloc:”El, n-are, el…nu apare numele lui, deloc”, dar „Bun, ascultă-mă. N-ai un nume pe care să-l mai chemi, să-i iei două rânduri.”, „Zi-mi un nume, da asta-ţi zic! Ca idee e … Nu ştiu dacă înţelegi ce …? Să simtă că e ceva ok” , aceste liniştiri fiind pentru inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel cu care inculpatul Şerban trebuia să se întâlnească.***

Stiriprocuror.ro

În aceleaşi transcrieri apar temerile inculpatul că ceea ce-i spusese Motoc că ar mai fi necesar de chemat „…. „am lista acolo… îi chem pe toţi ca să nu zică că oricum e infirmată de sus”, l-ar nelinişti pe inculpatul Popoviciu care îi spusese că unii membri ai senatului sunt în vârstă, unii au murit, alţii sunt internaţi în spital (vol.3 urm.pen. file 104-112).

În legătură cu susţinerea lui Motoc Ion că ar trebui audiat inculpatul Alecu Ioan Niculae, inculpatul Şerban Ilie Cornel i-a indicat „Uite, pe acesta. Îi chemi o dată”.

În cadrul discuţiei din 21 ianuarie 2009, ***inculpatul Şerban Ilie Cornel a sugerat ca cercetările în dosar să se termine într-o lună: „Păi, vezi şi tu o lună, poate …”, „Nu trebuie să-ţi spun mai multe cuvinte”, s-a abordat şi data citării inculpaţilor Alecu Ioan Niculae, Şerban sugerând ca aceasta să fie luni, iar în ce priveşte câţi membrii ai senatului, tot el a cerut să i se dea voie să indice el două nume: „să-ţi zic eu un nume, două?”.***

În seara zilei de 21 ianuarie 2009, inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel (vol.160 urm.pen., fila 310), l-a apelat pe inculpatul Şerban Ilie Cornel şi ***cu limbaj codificat: „diagnostic” - soluţie „medic”- ofiţerul de poliţie judiciară „radiografie” –mijloc de probă, „spital” –parchet l-a asigurat că în dosarul în care primise neînceperea urmăririi penale cercetările fuseseră complete, probele administrate, faptele stabilite clar: . „Ă,ă, Deci, ăă medicu' respectiv, prietenu´tău ..; A preluat … a preluat ăă tot dosaru´ medical de la medicii ăialalţi, echipa cealaltă care…; Dăduseră un diagnostic!; Deci are toate elementele clare şi filtrate şi analizele sunt ăă….” Şi astfel el trebuie să ştie ce probe mai trebuie administrate. „… vis-a-vis de lista de analize; Pe care trebuia să o pregătim … cred că el ca medic trebuie să … să ne spună….Domn, e pacientu´ar trebui să facă următoarele analize… că are radiografii, are tot acolo …. adică sunt foarte clare….”, inculpatul replicând că deja îi spusese ceea ce aflase de la Motoc Ion: „Răspunsu' care a fost, ştii?; Şi a zis doar bucăţica aia de zonă ca să termine; Să poa' să-şi facă diagnosticu'”.***

Înainte de întâlnirea celor trei (inculpaţii Popoviciu Gabriel Aurel, Şerban Ilie Cornel şi martorul Motoc) din 27 ianuarie 2009, la 23 ianuarie 2009, şoferul inculpatului Şerban, acelaşi Găman Marian, sol al inculpatului şi transmiţător de mesaj, i-a spus lui Motoc Ion că inculpatul îl roagă să nu trimită citaţie scrisă inculpatului Alecu Ioan Niculae, ci să-l citeze telefonic, să întocmească citaţie scrisă, dar să i-o înmâneze numai în ziua audierii acelui inculpat.

Stiripesurse.ro

În volumul 160 urmărire penală, file 234, sunt redate discuţiile ce au avut loc la 27 ianuarie 2009, la hotelul inculpatului Popoviciu Gabriel Aurel, despre care inculpatul Şerban Ilie Cornel nu a menţionat în declaraţiile evidenţiate decât că ea s-a desfăşurat la cererea martorului.

Inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel i-a spus că Becali Gheorghe, înainte de a face plângere, s-a întâlnit cu doi procurori de la Parchetul General, unul este Cojocaru, acela cu scandalul cu subiectele la examene, cu Ene, de asemenea că Becali Gheorghe a spus despre proiectul Băneasa că vrea să-l blocheze, îi făcea concurenţă şi-i scădea valoarea terenului, el susţinând că nu a avut niciodată calitatea de acţionar la SC Băneasa Investments SA, a fost doar vicepreşedinte al consiliului de administraţie doi ani, începând cu anul 2002 sau 2003, asociaţia în participaţiune fiind semnată între USAMV Bucureşti la 12 aprilie 2000, nu avea calitate în SC log Trans SRL, nu era administrator, nu era în consiliul de administraţie al societăţii. Fiind întrebat de Motoc Ion dacă la acel moment avea o calitate în SC Băneasa Investments SA, inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel a spus: „Nu. Acţionar n-am fost niciodată…am fost administrator în perioada asta. Actele s-au semnat la 12 aprilie…ăăă. Două mii…Doi ani de zile am fost ….2002…2003 Motoc Ion referindu-se la faptul că a adus adresa prin care se cereau documente de la SC Băneasa Investments SA, aceasta i-a fost luată de inculpatul Popoviciu, după ce a citit-o, i-a dat-o inculpatului Şerban, acesta cerând-o expres: „Pot să mă uit….” În continuare, inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel a orientat discuţia spre modalitatea în care se vor expedia către D.N.A. lucrările cerute, la care coinculpatul a spus că ar fi mai bine prin poştă, recomandat, pe urmă, prin cineva din partea societăţii, ceilalţi doi fiind de acord cu ultima variantă. Pretextând că cel care va aduce documentaţia, nu va şti unde, inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel i-a cerut lui Motoc Ion numărul de telefon de la birou şi cel am mobilului şi după ce le-a primit, le-a notat pe verso-ul adresei ce rămăsese la el.

Cu referire la necesitatea audierii inculpatului Alecu Ioan Niculae, susţinută de martor, inculpatul Popoviciu i-a spus că poate avea loc şi în ziua următoare, el oferindu-se să-i ducă adresa şi chiar va lua legătura cu acela chiar atunci pentru a-i spune că va fi citat***: „..eul îl sun acum. Da, mă văd cu el, cum să nu…”.***

Inculpatul Şerban a stabilit că ora audierii trebuie spusă inculpatului Alecu şi acela: „…se sună direct la…”. Între timp, inculpatul Popoviciu l-a apelat pe Alecu Ioan Niculae şi codificat, i-a spus: „…Vroiam să vă întreb

Stiripesurse.ro

când aţi putea .. şi problema este că nu poate să vină de la policlinică la dvs., trebuie să mergeţi dvs. până acolo, numai să agreăm ora. … Păi, e la mine, d-asta vă întreb ca să ştiu ce să spunem” (vorbirea codificată a fost recunoscută şi de inculpatul Alecu Ioan Niculae, declaraţie urmărire penală 25 martie 2009).

Continuând, inculpatul Popoviciu Gabriel-Aurel i-a transmis lui Alecu Ioan Niculae că în acea zi îl va apela din nou:***„…vă sun eu un pic mai încolo…”.***

Cel care a reluat problema modului în care urmau a se desfăşura cercetarea în dosar a fost inculpatul Şerban Ilie Cornel, acesta întrebându-l pe Motoc Ion cum va dovedi că inculpatul Alecu a fost citat, martorul arătându-i citaţia scrisă, pe care după aceea i-a dat-o inculpatului Popoviciu pentru ca acesta să i-o înmâneze lui Alecu Ioan Niculae şi ce va face după Alecu: ***„Acum, revenind la chestia asta, după Alecu, mai vezi ceva ce … ce ar mai trebui?”***

La răspunsul că va mai audia câţiva martori, inculpatul Popoviciu l-a propus pe profesorul Nămoloşeanu, dar a spus şi că 25% din membrii senatului erau studenţi, alţii au murit, iar când a auzit că totuşi 4 sau 5, inculpatul Şerban a replicat: „Nu mai scurt? Nu merge vreo doi-trei? Nu-i mai …”, iar inculpatul Popoviciu a adăugat că „dosarul este deja făcut de Parchetul general, totul este clar”.

Când i s-a reamintit că trebuie făcut ceva pentru că soluţia de la Parchetul general fusese infirmată, inculpatul Popoviciu a intervenit spunând că parchetul nu a infirmat, ci şi-a declinat competenţa la D.N.A.: „N-a fost infirmat. Soluţia a fost ăă …. declinare de competenţă. Atenţie!”

Revenind la tema audierilor, inculpatul Popoviciu a întrebat dacă el l-ar putea înscăi pe prof.Nămoloşeanu, i s-a răspuns că nu, dar a continuat să inducă ideea că a doua zi, inculpatul Alecu, la audiere, să indice numele şi numărul de telefon ale persoanei pe care el le propune pentru audiere.

În aceeaşi discuţie înregistrată ambiental, ***se relevă interesul inculpatului Popoviciu ca cele vorbite să constituie discreţie***:…nici ce trebuie n-apuc să vorbesc, darămite…Nu, doamne fereşte! Păi, da, interesul (vol.160 urm.pen., fila 246), „…e împotriva interesului meu….N-am interesu deloc, dimpotrivă”.

Inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel, în aceeaşi discuţie, îi mărturiseşte martorului Motoc Ion că s-a întâlnit cu inculpatul Şerban Ilie Cornel: ***„… M-am trezit cu Cornel .. şi-am zis că mai bine să ne vedem împreună ...” şi s-o facem aşa”,*** referirea fiind făcută la modalitatea în care concepuseră să-l atragă pe ofiţerul judiciarist.

STIRIDESCUJ.RO

Readucând din nou în discuţie ce persoane ar mai trebui audiate, inculpatul Şerban a fost secondat de inculpatul Popoviciu care, în încercarea de a se renunţa la administrarea de probatorii sau măcar la limitarea numărului celor ce urmau a fi audiaţi, a spus: : ***„Da, trebuie aşa de mulţi să vină? Ei sunt foarte sperioşi şi nu au avut de-a face cu d'astea. Da. Mulţi au murit, au plecat”.***

Rămaşi singuri inculpatul Popoviciu cu martorul Motoc Ion, primul a întrebat dacă inculpatul Alecu, când vine la audieri, trebuie să aducă documentele cerute prin acea adresă, subliniind că ***este discret şi interesul este numai al său: „…niciodată n-a ieşit şi interesul e al meu cel mai mare!”***

După ce inculpatul Popoviciu relatează martorului despre persoane cu care ar fi în relaţii apropiate (funcţie importantă în stat cu care se întâlnise în noiembrie 2008, dar deşi fusese testat să vorbească despre dosar, nu a făcut-o (vol.160 urm.pen., fila 260) sau o persoană care deţinuse funcţia de procuror general adjunct în D.N.A., pe care însă iar nu a abordat-o pentru a o proteja (vol.160 urm.pen., fila 272), ***îi spune lui Motoc Ion: „Dacă vreodată în domeniul acesta…mi-ea mult mai uşor să apelez pentru altcineva, decât pentru mine personal. Dacă vreodată e nevoie de o vorbă pusă, într-un moment cheie…”.***

Spre finalul întrevederii, inculpatul Popoviciu a reluat problematica interesului lui şi a spus că se va gândi la persoanele care au deţinut funcţii în USAMV Bucureşti în perioada în care a fost demarată „afacerea Băneasa” …”Da trebuie să ne gândim la cinci oameni… şi nu se spune ăştia, ca …. Da. Mă gândesc la câteva, să … Trebuie exact, care are şi funcţie, a … Da, da. Perioada aia … şi prorector”.

Urmând cele stabilite în întâlnirea din 27 ianuarie 2009, la 28 ianuarie 2009, inculpatul Alecu Ioan Niculae a fost audiat, el a lăsat martorului Motoc Ion un tabel cuprinzând numele şi numerele de telefon ale unui număr de 7 persoane, datele de identificare ale acestora, persoanele „selectate”.

La 11 februarie 2009, Motoc Ion, telefonic, i-a cerut inculpatului Alecu un număr de fax al USAMV Bucureşti pentru a cita cele 7 persoane. Imediat, inculpatul i-a comunicat secretarei universităţii că prin fax va primi nişte citaţii de la D.N.A. pentru colegi, la fel, că va primi şi o programare privind zilele în care aceia urmau să se ducă la audieri la D.N.A., ea trebuind să-i comunice lui datele şi a liniştit-o spunându-i: „să nu-ţi faci probleme, că nu-i leagă” (vol.168 urm.pen., fila 209).

Între 16.02.2009 şi 18.02.2009 au fost audiaţi 6 martori de pe lista adusă de inculpatul Alecu reţinându-se că***Năməloşeanu Constantin,***

Stiriprocuror.ro

după ce a fost audiat (la 16 februarie 2009), l-a apelat pe inculpatul Alecu după ce acesta îl sunase şi i-a transmis că lucrurile au decurs normal „e ok”, că a spus lucruri neesenţiale: „Da!, le-am, le-am scris şi câteva povestioare pe acolo, din amintiri ştii … din copilărie”, inculpatul răspunzându-i „Frumos, foarte frumos”. La fel, înaintea audierii unui alt martor convenit de inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel, Drăghici Manea, acesta, la 16 februarie 2009, întâlnindu-se cu inculpatul Alecu, l-a întrebat cum trebuie să răspundă la întrebările ce i se vor adresa de ofiţerul de poliţie judiciară. Inculpatul Alecu i-a spus în acel context că întrebările se vor referi la momentul şi cum s-a făcut asocierea şi dacă a avut loc o evaluare a terenului la acel moment, ***el învăţându-l pe Drăghici Manea şi ce trebuie să răspundă***: că asocierea s-a făcut din cauza situaţiei financiar precare a universităţii, că s-a avut în vedere ca universitatea să aducă terenul, iar inculpatul Popoviciu Gabriel-Aurel, banii, evaluarea nefăcându-se pentru că terenul, atunci, era agricol „fără nici un fel de valoare, să-i spui”, că societatea pe acţiuni s-a înfiinţat numai după ce s-a obţinut titlul de proprietate, de fals, asocierea s-a transformat în societate, acest lucru a fost votat de senat, firma care a evaluat terenul este cunoscută, valoarea stabilită de aceasta este apropiată de cea reală, partenerii au depus banii iar universitatea a primit 49,88% din acţiuni, cota nu scade niciodată, în acest sens fiind clauză în contract.

Întrebând ce să declare cu privire la votul în senat, martorul spunând că acesta s-a dat în general, inculpatul l-a corectat şi i-a spus să declare că nu s-a votat în general ci efectiv, de fiecare dată.

Inculpatul ***l-a mai îndemnat pe martor să spună***, dacă va fi întrebat, că îl ştia pe tatăl inculpatului Popoviciu, pe acesta nu l-a întâlnit, dar argumentul fostului profesor al universităţii a fost puternic în asociere pentru că nu puteau fi înşelaţi de băiatul unui profesor universitar care le fusese coleg, cheltuielile erau mari, le era foarte greu să se lupte cu guvernele şi mafia imobiliară interesată de terenurile zonei, universitatea nu mai putea gestiona situaţia, agricultura era dezastru, gardul fermei fusese furat, s-au tăiat pomii, asocierea a fost utilă, s-au luat bani şi sponsorizări, s-au pus geamuri termopan la cămine, s-au primit două microbuze. Referitor la această dotare, martorul a spus că acestea nu au fost primite, inculpatul replicându-i că în schimb s-au dat burse (vol.168 urm.pen.).

Conţinutul discuţiei evidenţiate denotă că martorul nu cunoştea personal condiţiile în care USAMV Bucureşti încheiase, la 12 aprilie 2000, contractul de asociere în participaţiune, nu cunoştea că terenul Fermei Băneasa fusese aportat în natură la capitalul social al SC Băneasa

Stiri pe surse.ro

Investments SA, ceea ce denotă că membrii senatului şi ai biroului senatului fuseseră amăgiţi, induşi în eroare.

Un alt eveniment menit a forma convingerea că inculpatul Popoviciu era interesat de mersul cercetării penale în dosarul nr.206/P/2000 s-a petrecut la 5 martie 2009, dată la care inculpatul Alecu Ioan Niculae a fost audiat, după acest moment el fiind întrebat, telefonic, de persoana apropiată inculpatului Popoviciu, acel „Gabi" Dumitru Ciocoiu despre ce a fost întrebat, în discuţie folosind expresii de genul „sticle de vin, vie".

Actul de sesizare şi sentinţa instanţei de fond, coroborând probatoriul administrat pentru situaţia de fapt expusă, respectiv declaraţia martorului Motoc Ion (la judecata în fond acesta a fost audiat, detaliat, apărarea inculpaţilor vizaţi de aceste fapte, pe lângă împrejurarea că au fost prezenţi şi au formulat întrebări considerate relevante, au fost şi în posesia copiei declaraţiilor), audierea, în şedinţa de judecată, a înregistrărilor din mediul ambiental, corect au stabilit vinovăţia inculpatului Popoviciu Gabriel Aurel în săvârşirea infracţiunii de dare de mită, prev. de art.255 alin.1 Cod penal anterior, cu referire la art.6 şi art.7 din Legea nr.78/2000 şi vinovăţia inculpaţilor Şerban Ilie Cornel şi Pitcovici Petru Daniel, pentru complicitate la aceeaşi infracţiune, încadrată în art.26 Cod penal anterior, raportat la art.255 alin.1 Cod penal anterior cu referire la art.6 şi art.7 din legea nr.78/2000.

În apel, toţi cei trei inculpaţi au criticat sentinţa după cum urmează:

-inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel, că ar fi improbabil ca două sticle cu băuturi alcoolice să fi avut aptitudinea de a corupe, iar caracterul de retribuţie a bunurilor date nu realizează o plată în vederea unui act determinat, explicit, probatoriul nedovedind că bunurile reprezentau o plată şi nu s-a dovedit dacă actul cerut martorului Motoc Ion intra în îndatoririle de serviciu ale acestuia sau era contrar acestora;

-cu privire la latura subiectivă, nu a fost realizat scopul îndepliniri, neîndepliniri sau efectuării unui act contrar îndatoririlor de serviciu ale poliţistului judiciarist.

Inculpatul, abordând din perspectiva sa ceea ce consideră că probatoriul cauzei a reţinut greşit, a susţinut că nu a avut vreo relaţie cu inculpatul Pitcovici Petru Daniel şi nici cu martorul denunţător Motoc Ion, faptul că inculpatul Pitcovici Petru Daniel, la 24 decembrie 2008, a dat acele bunuri nu i-a fost cunoscut, nici anterior, nici la acel moment, probele confirmând că ele au fost date cu alt titlu decât acela de plată pentru acte determinate pe care trebuia să le facă martorul denunţător în dosarul nr.206/P/2006, ele provenind de la un terţ, martorul Stoica Marian, iar pe Motoc Ion nu l-a cunoscut la momentul 24 decembrie 2008, nu a comunicat

StiriJudiciare.ro

cu el, nu i-a promis bunuri care efectiv să-i fi fost remise, prin intermediul inculpatului, la 24 decembrie 2008.

În ce priveşte promisiunea pe care, la 15 ianuarie 2009, prin intermediar, inculpatul Şerban Ilie Cornel s-a oferit de a i-o face lui Motoc Ion, respectiv ***o funcţie în cadrul DGIPI,*** apărarea susţine că nu s-a stabilit, în latură obiectivă, caracterul serios, cert, aceasta nu avea aptitudinea de a corupe, nu era retribuţie, folos, plată a unui act determinat, singurul interes al inculpatului Popoviciu fiind acela ca dosarul să se soluţioneze mai repede.

Cu privire la promisiunea aceleaşi funcţii oferită anterior de inculpatul Şerban şi sprijinul pe care inculpatul Popoviciu l-ar fi promis lui Motoc Ion la 27 ianuarie 2009, în viziunea apărării inculpatului nu realizează tipicitatea infracţiunii de dare de mită, promisiunea nu are caracter serios, nu avea caracter de retribuţie şi nu a fost plată pentru un act determinat, pentru că ofiţerul judiciarist nu avea aptitudinea, el să dispună o soluţie de neîncepere a urmăririi penale, iar probatoriul nu a relevat că inculpatul Popoviciu a promis serios, cu intenţia de a corupe, soluţia cerută de inculpat fiind achitarea fie în baza dispoziţiilor art.16 alin.1 lit.b teza I Cod procedură penală (fapta nu este prevăzută de legea penală), fie art.16 alin.1 lit.b teza a II-a Cod procedură penală (fapta nu s-a săvârşit cu forma de vinovăţie prevăzută de lege).

Apelul inculpatului Popoviciu Gabriel Aurel, cu referire la infracţiunea de dare de mită, prev. de art.255 alin.1 Cod penal anterior, raportat la art.6 şi art.7 din legea nr.78/2000, nu este fondat.

Înalta Curte, la termenul de judecată 20 iunie 2017 (vol.V apel, file 58-61) a procedat la audierea martorului Motoc Ion la acel termen, inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel nefiind prezent personal, reprezentarea fiindu-i asigurată de avocaţi aleşi.

Art.255 alin.1 Cod penal anterior, incriminând infracţiunea de dare de mită, prevede că aceasta este promisiunea, oferirea sau darea de bani ori de alte foloase, în modurile şi scopurile arătate în art.254. Art.254 Cod penal anterior, infracţiunea de luare de mită este fapta funcţionarului public care, direct sau indirect, pretinde sau primeşte bani sau alte foloase care nu i se cuvin ori acceptă promisiunea unor astfel de foloase sau nu o respinge, în scopul de a îndeplini, a nu îndeplini ori a întârzia îndeplinirea unui act privitor la îndatoririle sale de serviciu sau în scopul de a face un act contrar acestor probatorii.

Codul penal în vigoare (art.290) incriminează darea de mită, cu o serie de modificări în raport cu dispoziţiile art.255 Cod penal anterior, dar nu vor fi evidenţiate de instanţa de apel, întrucât, în ce-l priveşte pe

Stiri Pe Scurt .ro

inculpatul apelant, Codul penal anterior este legea penală mai favorabilă (s-a arătat în secţiunea dedicată acestei probleme de drept) şi pe considerentul că în legea penală nouă, minimul special al pedepsei închisorii a fost majorat de la 6 luni la 2 ani, iar maximul special al pedepsei închisorii a fost majorat de la 5 ani la 7 ani.

Trecând la analiza criticilor inculpatului, instanţa de apel reţine că acesta nu contestă existenţa faptei prin raportare la împrejurările situaţiei întâmplate, ci netipicitatea ei sau/şi că ar fi săvârşit-o cu vinovăţie.

Cu referire la situaţia premisă, în cauza aceasta este următoarea: - încă din anul 2006, în dosarul nr.1481/P/2006 Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie se efectuau acte premergătoare începerii urmăririi penale faţă de inculpaţii Alecu Ioan Niculae şi Popoviciu Gabriel Aurel pentru săvârşirea infracţiunii de abuz în serviciu, prev. de art.248 Cod penal. În acest dosar, la 14 februarie 2008, s-a dispus neînceperea urmăririi penale.

La 4 octombrie 2006, la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie – Direcţia Naţională Anticorupţie- Secţia de combatere a infracţiunilor conexe infracţiunilor de corupţie, s-a format dosarul nr.206/P/2006, obiectul constituindu-l modalitatea în care a fost transferată suprafaţa de 224 ha teren al Fermei didactice Băneasa aparţinând USAMV Bucureşti în administrare, către SC Băneasa Investments SA.

După soluţia dată în dosarul nr.1481/P/2006, Direcţia Naţională Anticorupţie, la 31 iulie 2008, prin Ordonanţa nr.3078/II/17, a infirmat-o şi a declinat competenţa, la acest parchet dosarul primind nr.217/P/2008, conexat la cel cu nr.206/P/2006.

Începând cu luna octombrie 2008, organul judiciar a transmis USAMV Bucureşti adrese prin care se solicitau, în faza efectuării de acte premergătoare, documente.

La 26 noiembrie 2008, în dosarul nr.206/P/2006, prin ordonanţă, ofiţerul de poliţie judiciară comisar şef Motoc Ion, a fost delegat să efectueze activităţi de genul: ridicare de documente şi înscrisuri, audiere numiţii Alecu Ioan Niculae, Popoviciu Gabriel Aurel, Nămoloşeanu Constantin Ion ş.a.

Potrivit declaraţiei inculpatului Alecu Ioan Niculae la data cererii Direcţiei Naţionale Anticorupţie, ca USAMV Bucureşti să transmită documente, acest lucru i l-a adus la cunoştinţă inculpatului Popoviciu Gabriel Aurel, ***acesta liniştindu-l că nu vor păţi nimic, pentru că are cunoştinţe, inclusiv persoane importante de la „doi şi un sfert”.***

Chiar inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel, personal, i-a spus martorului Motoc Ion că pentru dosarul în care el era delegat să efectueze

Stiripesurse.ro

acte premergătoare, avea posibilitatea să abordeze persoana cu cea mai mare funcţie în stat, dar nu a vrut să o implice, la fel, nici pe un fost procuror general adjunct de la Direcţia Naţională Anticorupţie, pentru a nu-i crea probleme, iar cu „Cornel” (inculpatul Şerban Ilie Cornel), au convenit să apeleze la cel care era cel mai aproape de acel dosar, martorul denunţător. La rândul său, inculpatul Şerban Ilie Cornel, a convenit cu inculpatul Pitcovici Petru Daniel să fie abordat fostul lor coleg de serviciu din poliţie, cu care lucraseră în anii 2000, inculpatul declarând că a aflat de nemulţumirea inculpatului Popoviciu Gabriel Aurel că sunt două plângeri ale numitului Becali Gheorghe, apărute după soluţia dată în dosarul de la nivelul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie. Inculpatul Pitcovici Petru Daniel a recunoscut că în discuţie a aflat de la inculpatul Şerban că el se referea la Puiu Popoviciu care se săturase câţi bani a dat pentru a-l rezolva (s-a detaliat).

Interesul inculpatului Popoviciu Gabriel Aurel a fost detaliat în dezvoltarea situaţiei de fapt întâmplată odată cu data de 16 decembrie 2008, prima în conturarea a ceea ce a urmat, scopul arătat chiar de inculpat era ca în dosarul nr.206/P/2006 să se ajungă la soluţia din dosarul nr.1481/P/2006, pentru că acolo, totul fusese filtrat, analizat, nu mai era nimic de diagnosticat.

Chiar acest inculpat, în declaraţia dată la procuror cu ocazia dispunerii, faţă de el, a unei măsuri neprivative de libertate, susţinea că procurorii de la Parchetul general care dăduseră neînceperea urmăririi penale nu erau inferiori celor din Direcţia Naţională Anticorupţie.

Martorul Motoc Ion, ofiţer de poliţie judiciară, avea delegare pentru audieri, context în care inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel îi direcţional pe cine să audieze, când să audieze, câţi membri ai senatului să audieze, cu privire la ce audieze, aceia, în întărirea cererii şi în viziunea proprie, fiind inocenţi, nu ştiau nimic, nu mai avuseseră de-a face cu aşa ceva (s-a arătat).

Nicio probă administrată ***nu a relevat că inculpatul Pitcovici Petru Daniel, sol şi executant al celorlalţi doi, inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel prin intermediul coinculpatului Şerban Ilie Cornel, ar fi fost el direct interesat să-l capaciteze pe ofiţerul de poliţie judiciară, chiar acesta, în declaraţia de la instanţa de apel deplângându-i rolul pe care i l-au atribuit coinculpaţii, ar fi avut un interes personal să dea, la 24 decembrie 2008, acele bunuri,***dar contextul a ceea ce se întâmplase (discuţia din 18 decembrie 2008 de la restaurantul Codrii Cosminului), determinarea pe care inculpatul Şerban Ilie Cornel i-a transmis-o martorului, totul să-i fie lui comunicat, nu lui „Petre”, la fel, atenţionarea

Stenograma ICCJ

făcută de acest inculpat coinculpatului Popoviciu Gabriel Aurel (ştii, ţi-am spus), probează că remiterea sticlei de whisky şi a celorlalte articole conţinute în sacoşa albastră, nu veneau de la cel care le-a dat, ci făcea parte din***obiectivul atragerii martorului în zona interesului inculpatului Popoviciu Gabriel Aurel, dosarul să se termine cât mai repede şi pentru că „dacă tot au făcut analize complete, cu radiografii…la spitalul celălalt…la ce să mai chinuim pacienţii să…” „deja făcut la Parchetul General, totul este clar… n-a fost infirmat soluţia a fost declinare de competenţă, atenţie” şi, la fel, pentru că, astfel îi transmite inculpatului Şerban Ilie Cornel martorului: „…toate le-a făcut super bine! Nu există Nu se poate pe o reclamaţie a lui Becali, să facă ăştia, asta, ori acesta, nu-i un fraier! Zice! Bă, când faci o greşeală ştiu, am făcut-o acolo.”***

Faptul că, la 24 decembrie 2008, acele bunuri, susţine apărarea, aveau valoare insignifiantă faţă de modul în care era perceput în societatea românească inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel şi denotă că nu aveau aptitudinea de a corupe, aceasta nu poate reprezenta lipsa laturii obiective, legea penală neprevăzând o cuantificare a dării altor foloase de către autor sau complice pentru cel care primeşte.

Din evidenţierea celor relevate de situaţia de fapt, rezultă că ceea ce conveniseră inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel şi Şerban Ilie Cornel reprezenta „că mai bine să ne vedem împreună… şi s-o facem aşa…”, cuvinte ale inculpatului Popoviciu Gabriel Aurel care singularizează planul conceput „când s-a trezit Cornel”, de la acesta el aflând încă de după întâlnirea de la restaurantul Codrii Cosminului că: „ prim pas…tu,, deci eu nu mă interesează, eu am vorbit cu tine şi atât”, ofiţerul de poliţie judiciară Motoc Ion era delegat să efectueze acte în dosarul care-l interesa, ceea ce, prin intermediul inculpatului Pitcovici Petru Daniel, la 24 decembrie 2008, s-a dat, fiind pentru îndeplinirea, de către ofiţer, a ceea ce încă din 18 decembrie 2008, se transmisese sau şi pentru a nu îndeplini unele măsuri procedurale gândite în strategia urmăririi penale (audieri, temporizare sau accelerare, când, pe cine, acceptarea a ceea ce inculpatul interesat i-a transmis, cu finalitatea unui aproape simulacru de acte premergătoare pentru că „a preluat tot dosaru’ medical de la medicii ăilalţi, echipa cealaltă care… dăduseră un diagnostic, deci are toate elementele clare şi filtrate şi analizate” spune inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel, „diagnosticul” dorit şi explicitat de inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel fiind cel obţinut în dosarul nr.1481/P/2006 şi pe care îl relevă aproape obsesiv, ofiţerului de poliţie judiciară, el fiind delegat de procurorul de caz să efectueze o parte a actelor premergătoare în vederea începerii sau nu a urmăririi penale în

Stiripesurse.ro

dosarul nr.206/P/2006 despre care inculpatul era interesat, cum spune chiar el, deşi „acţionar n-am fost niciodată (în SC Băneasa Investments SA), actele s-au semnat în 12 aprilie… în două mii doi, două mii trei”, „…riscul este foarte mare… da-i împotriva interesului meu… n-am interesul”, de această dată pentru a-l linişti pe Motoc Ion care-i spusese că ceea ce discutase nu trebuia să ajungă la cunoştinţa nimănui.

Inculpaţii Şerban Ilie Cornel şi Pitcovici Petru Daniel, foşti colegi de serviciu cu comisarul şef, ofiţer de poliţie judiciară Motoc Ion, cum toţi trei au declarat, nu rămăseseră în relaţii apropiate cu acesta de la nivelul anului 2003, deci brusca apariţie a celor doi în preajma celui delegat în dosarul nr.206/P/2006 în decembrie 2008, în lipsa unor probe contrare celor evidenţiate de situaţia de fapt, denotă că interesul inculpatului Popoviciu Gabriel Aurel, în anturajul căruia exista inculpatul Şerban Ilie Cornel, chiar inculpatul declarând că era cunoştinţa sa de pe vremea când „Cornel” era ofiţer de legătură în Spania, formează convingerea că bunurile date la 24 decembrie 2008, în condiţiile arătate, inculpatul Pitcovici Petru Daniel aflând de la coinculpatul Şerban Ilie Cornel că Popoviciu Gabriel Aurel era interesat de dosar, nu proveneau de la cel care fizic le-a dat ca „atenţie” pentru sărbătorile de iarnă ce se apropiau, iar Stoica Marian, invocat de inculpat şi de apărarea sa ca fiind persoana care le-ar fi procurat şi de la care în realitate veneau, a fost introdus în ecuaţie tot potrivit strategiei gândite de cei trei inculpaţi, inculpatul Pitcovici Petru Daniel spunând că întâmplător, în chiar perioada de după întâlnirile iniţiate de ei cu ofiţerul de poliţie judiciară delegat în dosarul nr.206/P/2006 l-ar fi întâlnit pe o stradă, fără a-şi aminti unde anume şi aflând de la inculpat că-l va vedea pe Motoc Ion, brusc, i-ar fi dat şi acela respectivele bunuri, Motoc Ion declarând, fals, acest aspect, că îl cunoaşte pe Stoica Marian, dar nu a avut nicio legătură de altă natură cu acela (era informator folosit de organele judiciare) şi niciodată nu şi-au făcut cadouri. În plus, dacă ***inculpatul Pitcovici Petru Daniel, poliţist specializat în antifraudă şi combaterea corupţiei, nu ar fi folosit stratagema rolului pe care i l-au atribuit coinculpaţii dar şi implicarea acceptată,*** el spunându-i lui Motoc Ion că bunurile sunt de la „Marius”, excepţie palinca, este de înţeles ca au gândit că ofiţerul de poliţie judiciară îi putea demasca şi astfel nu realiza ceea ce îl interesa pe inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel şi în scopul căruia l-a interpus pe inculpatul Şerban Ilie Cornel, acesta, la rândul lui, pe inculpatul Pitcovici Petru Daniel, fost mai apropiat coleg cu Motoc Ion şi persoana aceasta frecventa sediul Direcţiei Naţionale Anticorupţie, Motoc Ion spunând că fără a avea relaţii apropiate cu acesta, după anul 2003 l-a mai văzut pe holuri pentru că avea atribuţii legate de obiectul

Stiridesuhu.ro

parchetului respectiv, deci nu are relevanţă că inculpatul Popoviciu nu a interferat niciodată cu cel care a dat bunurile.

Actele de cercetare, cum s-a arătat, erau delegate în atribuţiile comisarului şef poliţist judiciarist, în conformitate cu dispoziţiile art.224 alin.2 Cod procedură penală anterior, sub imperiul cărora s-a desfăşurat faza urmăririi penale, organele de urmărire penală, în vederea strângerii datelor necesare pentru începerea urmăririi penale, având atributul de a le da spre efectuare, deci exact situaţia înscrisă în ordonanţa din 28 noiembrie 2008. În cauză, soluţia de a nu începe urmărirea penală este evident că nu aparţinea, în exclusivitate, ofiţerului judiciarist, dar interesul inculpatului Popoviciu Gabriel Aurel convergea spre o atare soluţie, la care, ceea ce i-a impus martorului, era convins că s-ar ajunge dacă cel delegat lua cauza „de la ceilalţi medici, aceia dând diagnosticul”.

În ce priveşte apărarea aceluiaşi inculpat, că nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracţiunii de dare de mită, respectiv oferirea unei funcţii la 15 ianuarie 2009 (inculpatul Şerban Ilie Cornel) şi la 27 ianuarie 2009 personal, probele administrate şi arătate, reţin existenţa faptei şi vinovăţia inculpatului.

În realitate, nici în ce priveşte existenţa faptei în modalitatea oferirii, nu este contestată, ci se critica neîntrunirea elementelor constitutive în forma caracterului serios, cert al acesteia, ceea ce s-a oferit nu avea aptitudinea de a corupe şi caracterul de retribuţie care nu era în îndatoririle de serviciu ale ofiţerului judiciarist.

Fără a mai enunţa incriminarea, datele cauzei, probate, corect au condus la reţinerea infracţiunii în sarcina inculpatului Popoviciu Gabriel Aurel.

Astfel, pe parcursul secvenţelor întâlnirilor inculpatului Şerban Ilie Cornel cu martorul, acesta i-a spus lui Motoc Ion că ***rezolvarea de „activităţi, care să se termine odată cu astea?” este un „mezelic”, „…câte are el pe cap, e un mezelic” pentru inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel „..îţi dai seama în două secunde dacă e sau nu e, ai înţeles?, iar Popoviciu „…ideea, care este? Asta e, cum să zic? La el face coadă să intre Tăriceanu, Băsescu”***, pentru ca în întâlnirea din 15 ianuarie 2009, după ce face o introducere vizând schimbările politice de la nivelul Ministerului Administraţiei şi Internelor şi presupune că Nica Dan va ajunge la conducere, îi mărturiseşte că şi lui i s-a propus o promovare, dar o va refuza, şi continuă : „…nu ştiu cum se vor derula toate lucrurile în continuare, cu cine şi cum, pentru că încă nu se ştie ….***Ă, te interesează să pleci de aicea?”, or, aducând în actualitatea adevăratei mize a contractării martorului, aceea de a fi determinat să coopteze şi pentru***

Stiripesurse.ro

că la Popoviciu stau la coadă Tărceanu şi Băsescu, dosarul, soluţia, este un „mezelic”, deci munca, astfel cum o vor conduce inculpaţii nu este prea grea pentru că Popoviciu i-a spus că totul e făcut „superbeton”, oferirea, determinată „te interesează să pleci de aicea”, s-a transpus în afectivul psihic al celui care a primit-o ca fiind venită de la cel care, deşi, la acel moment, i se sublinia că nu este implicat, odată ce ofiţerul de poliţie judiciară era delegat să-l audieze şi pe inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel, totul conducea la acela, inculpatul Şerban Ilie Cornel datorită poziţiei sale profesionale, cunoscută de Motoc Ion şi accentuată de susţinerea că şi el va fi promovat (ceea ce s-a şi întâmplat ulterior), inculpatul Şerban Ilie Cornel fiind mesagerul Popoviciu Gabriel Aurel.

Ca atare, odată ce oferirea avansată în contextul în care inculpaţii Popoviciu Gabriel Aurel şi Şerban Ilie Cornel îl „aleseseră” pentru a conduce într-un mod conceput de ei actele premergătoare în dosar (documente, audieri), nu era necesar să fie, pentru întrunirea laturii obiective a infracţiunii, grandioasă, excepţională, ci adecvată specificului profesional al celui faţă de care s-a făcut şi al celui care a avansat-o (erau poliţişti, Motoc Ion detaşat la Direcţia NaţionalăAnticorupţie, dar provenit din cadrele Ministerului Administraţiei şi Internelor). Posibil, ar fi avut caracter neserios dacă inculpatul Şerban Ilie Cornel i-ar fi promis o funcţie într-un alt domeniu de activitate pentru care nu avea pregătirea necesară sau profesională cu totul alta decât cea din DGIPI (director general într-un minister al culturii, exemplu), ori ***în DGIPI, i se promisese o funcţie,*** fără a se specifica dacă de execuţie sau nu, promisiunea, simplă, constituind modalitate alternativă de folos, în cazul 15 ianuarie 2009, inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel având implicare indirectă, dar asumată de el când s-a şi confesat lui Motoc, că împreună cu „Cornel” care venise peste el, l-au „ales” după ce nu vorbise despre dosar cu persoana cu poziţia cea mai înaltă în stat şi nici cu fostul procuror general, de la Direcţia Naţională Anticorupţie, pentru a nu-i crea probleme, deci inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel şi-a asumat anterior, încă de la momentul de după octombrie 2008, cunoaşterea a ceea ce făcea coinculpatul, acesta spunându-i lui Motoc Ion că: „Ă,…ai apucat ceva să vezi cu acesta; S-a întors ă…acesta, ştii. Şi mă întreabă aşa”. (vol.3 urm.pen.), inculpatul Alecu Ioan Niculae recunoscând că din toamna anului 2008, de când au sosit la USAMV Bucureşti solicitări ale Direcţiei Naţionale Anticorupţie de documente, spunându-i inculpatului Popoviciu, ***acesta l-a liniştit, pentru că are pe cineva de la doi şi un sfert”*** (aşa era cunoscută anterior direcţia unde activa inculpatul) Şerban „Cornel” şi nu vor păţi nimic chiar

Stiripesurse.ro

dacă, până la momentul 27 ianuarie 2009, inculpatul Popoviciu nu luase contact personal cu Motoc Ion, s-a evidenţiat mai sus că „l-a ales” atunci când „Cornel” a venit peste el.

Cu referire la 27 ianuarie 2009, situaţia de fapt evidentiată şi în prezenta, relevă că inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel, cunoscând, cum s-a probat, ceea ce întreprindea „Cornel”, nu a făcut decât să reia şi să accentueze sprijinul în ceea ce privește traseul profesional al celui pe care-l alesese, împeuna cu „Cornel”, sa fie „medicu’ ” despre care era la curent şi pe care o avansase deja coinculpatul, din contextul discuţiilor reieşind că ***el a orientat poziţia sa atunci când a avut prilejul, respectiv pe fondul subiectului antamat de coinculpat în legătură cu schimbările probabile la vârful DGIPI, fiind cunoscut din datele cauzei, că niciodată acest inculpat nu a acţionat la vedere până la momentul ulterior dobândirii, de către USAMV Bucureşti, la 6 iunie 2001, a titlului de proprietate ilegal şi, mai ales, după ce, prin intermediul inculpatului Bejenaru Andrei Mihai, universitatea a început să aporteze terenul la capitalul social al SC Băneasa Investments SA, el chiar spunându-i lui Motoc Ion că a fost vicepreşedinte o perioadă scurtă de timp, dar nu a fost administrator.***

În fapt, în contextul determinat şi după ce inculpatul Popoviciu îi spune lui Motoc Ion că „el cunoaşte foarte bine pe cineva în instituţie. A fost şi la mine acasă şi astea”, continuă: „Dacă vreodată în domeniul acesta…mi-e mult mai uşor să apelez pentru altcineva, decât pentru mine personal. Dacă vreodată e nevoie de o vorbă pusă, într-un moment cheie ..(vol.160 urm.pen., fila 272), ceea ce reprezintă oferirea unui folos, făcută direct, prezenţa lui Motoc Ion la întâlnirea din 27 ianuarie 2009, pe parcursul a două ore şi jumătate, asezonată cu mâncare şi băutură, urmată de conducerea lui la plecare cu un vehicul cu şofer al inculpatului Popoviciu Gabriel Aurel,***nefiind aleatorie, ci integrându-se în paleta de acţiuni conjugate pentru a-l folosi în detunarea atribuţiilor de serviciu pentru care fusese delegat în cauza dosarului nr.206/P/2006***, „vreodată” însemnând „oricând” şi făcând referire la ceva, orice vorbă pusă, ar fi cerut Motoc Ion, întâlnirea din 27 ianuarie 2009 fiind foarte importantă pentru inculpatul Popoviciu şi pentru că în acel moment a fost singur că Motoc Ion nu îşi va îndeplini ori va întârzia (ambele modalităţi) atribuţiile ce-i fuseseră delegate în modul în care el a convenit (va audia ce persoane doreşte inculpatul Popoviciu – ex,martorul Nămoloşeanu, îl va audia pe inculpatul Alecu Ioan Niculae, a doua zi, acela va cere el ce audieri să se mai facă, sens în care va scrie pe o hârtie numele persoanelor, datele de identificare, dar va cunoaşte şi ce

Stiripesurse.ro

vor declara acelea, ceea ce s-a adeverit cu referire la audierile în dosar din 15,16 şi 17 februarie 2009), or, că era ori nu era real că în acea perioadă temporală erau sau nu schimbări în Ministerul Administraţiei şi Internelor, în DGIPI, sau că salariul în această structură era mai mic, nu au relevanţă în existenţa infracţiunii şi vinovăţia inculpatului Popoviciu Gabriel Aurel, soluţia achitării în baza art.16 alin.1 lit.b teza I sau şi teza a II-a, nu este întemeiată, contextul ales de acest inculpat fiind acelaşi în care coinculpatul Şerban promisese împrejurarea gândită, concepută de autori.

Inculpaţii Şerban Ilie Cornel şi Pitcovici Petru Daniel, au criticat sentinţa, în motivele ce vizează condamnarea pentru infracţiunea de dare de mită în condiţia complicităţii, pe considerente de genul: -nu au avut intenţia contactării martorului, tot ce s-a discutat despre dosarul ce-l viza pe inculpatul Popoviciu era numai contribuţia martorului, niciunul nu a spus că l-ar interesa o soluţie în acel dosar, aceasta a fost expusă numai de Motoc Ion, au fost provocaţi, ei nu au urmărit decât ca plângerile să nu se tergiverseze pentru că aveau atribuţii în zona afacerilor, pentru ca eventual, prin tergiversare, mediul afacerilor să nu fie şantajat, înregistrările ambientale şi cele realizate de martor sunt contrafăcute, nereale, martorul nu este credibil pentru că ceea ce a expus în rapoarte este extras din înregistrările neadevărate.

Inculpatul Şerban Ilie Cornel, referindu-se la probatoriul administrat la urmărirea penală şi la cercetarea judecătorească a mai susţinut că nu este complet, precis unele înregistrări care ar fi probat că alta a fost situaţia, nu au fost ataşate dosarului.

Înalta Curte, în analiza acestor critici, reaminteşte că aceşti inculpaţi solicitaseră şi ei trimiterea cauzei pentru rejudecare pe motivul că sentinţa nu cuprinde verificarea apărărilor lor, este nelegală disjungerea laturii civile a cauzei, acestora dându-le răspuns în partea dedicată analizei.

Fără a relua participaţia penală a celor doi inculpaţi în săvârşirea infracţiunii de dare de mită autor inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel, instanţa de apel va analiza critica inculpatului Şerban Ilie Cornel referitoare la legalitatea înregistrărilor ambientale şi cele efectuate de martorul Motoc Ion, autorizate conform normelor procedurale în vigoare în anul 2008-2009 şi presupusa provocare la care ar fi fost supuşi ambii inculpaţi.

În acest sens, instanţa de apel reaminteşte că inculpaţii au recunoscut realitatea datelor întâlnirilor lor cu Motoc Ion, dar conţinutul situaţiei de fapt ei îi dau o apreciere proprie. Astfel, inculpatul Şerban Ilie Cornel declară că a avut 7 întâlniri cu Motoc Ion, dar toate au fost la iniţiativa aceluia, care îl provoca, fără să probeze de ce acela l-ar fi provocat, în timp ce inculpatul Pitcovici Petru Daniel a declarat că deşi îl

Stiri Judiciare

considera prieten pe Motoc Ion, acesta a minţit pentru a se răzbuna pe el pentru că la o petrecere la care au participat ambii, i-ar fi spus lui Motoc Ion că este beţiv, că se îmbracă urât şi acest incident ar fi degenerat în loviri dacă Motoc Ion nu ar fi fost oprit de colegi, tot atunci acela amenințându-l că îl va aresta.

În ce priveşte pretinsa nelegalitate a înregistrărilor din mediul ambiental şi cele realizate cu autorizare legală de martorul denunţător, instanţa de apel reţine că legalitatea actelor de urmărire penală efectuate anterior datei de 7 februarie 2014, data intrării în vigoare a Codului de procedură penală actual, se examinează prin prisma nulităţilor reglementate de noua normă procesual penală în art.280 – art.282, doar cu luarea în considerare a condiţiilor referitoare la îndeplinirea actelor, aşa cum erau prevăzute de dispoziţiile legale în vigoare la data efectuării acestora, aşa cum s-a stabilit prin art.4 din legea nr.255/2013, care reprezintă reflectarea principiului „tempus regit actum”. Deci, verificarea efectuării urmăririi penale în condiţii de legalitate se realizează asupra actelor procedurale, a măsurilor şi actelor procesuale pe care le conţin numai din perspectiva regimului nulităţilor, situaţie în care constatarea vreunei încălcări a dispoziţiilor legale care reglementează desfăşurarea anchetei penale atrage nulitatea actului numai în condiţiile expres prev. în art.281, art.282 Cod procedură penală nou. Când se constată încălcări ale dispoziţiilor procesuale privind administrarea probelor, sancţiunea care intervine, conform art.102 Cod procedură penală, este excluderea probelor obţinute în mod nelegal, acestea neputând fi folosite în procesul penal. Însă, sancţiunea excluderii, este conform art.102 alin.3 Cod procedură penală, rezultatul constatării nulităţii actului prin care s-a dispus, autorizat, confirmat proba sau chiar a mijlocului de probă ori a procedeului probatoriu prin care s-a obţinut, iar constatarea nulităţii, este de principiu, relativă.

Inculpatul critică, în realitate, conţinutul înregistrărilor, nu procedeul probator şi nu indică vreo vătămare care i s-ar fi adus, afirmaţiile că s-ar fi intervenit asupra înregistrărilor iniţiale fiind formale.

Tot în legătură cu înregistrările transcrise în procese-verbale, înregistrari audiate la instanţa de fond în şedinţa de judecată, inculpatul susţine că sunt acţiuni de provocare din partea ofiţerului de poliţie judiciară Motoc Ion, care a acţionat în acest mod la indicaţiile organului judiciar.

Critica privind existenţa unei provocări din partea martorului denunţător nu se încadrează în dispoziţiile art.103 alin.3 Cod procedură penală (art.68 din Codul de procedură penală anterior, aplicabil la momentul efectuării urmăririi penale) care interzice organelor judiciare sau altor persoane care acţionează pentru acestea, să provoace o persoană să

Stiri Procuratura.ro

săvârşească sau să continue să săvârşească o faptă penală, în scopul obţinerii unei probe.

Textul precizat anterior are la bază justificarea înlăturării probelor obţinute în situaţia în care organul de urmărire penală nu se limitează la a cerceta în mod pasiv activitatea infracţională, ci exercită o asemenea influenţă asupra persoanei vizate, încât să determine săvârşirea unei fapte penale care fără această intervenţie nu ar fi fost săvârşită, cu scopul de a constata o infracţiune, respectiv de a obţine probe şi de a declanşa urmărirea penală.

La fel, cu referire la susţinuta provocare, un anumit act ar putea fi considerat provocator numai dacă nu este dependent, într-un fel sau altul, de conduita autorului infracţiunii (în cazul inculpatului, complicitate materială la infracţiunea de dare de mită a autorului, inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel), însă, dacă acel act este o urmare a propriei sale conduite, pentru că inculpatul este cel care a convenit cu inculpatul Popoviciu s-a detaliat) să fie ales ofiţerul de poliţie judiciară, nu există provocare, or, acceptând să coopereze la comiterea infracţiunii autorului, inculpatul a voit să comită tot ce s-a relevat în situaţia de fapt de la 16 decembrie 2008 şi până la 27 ianuarie 2009.

Inexistenţa unei „provocări” din partea martorului Motoc Ion ori a procurorului de caz este evidentă nu numai din simpla examinare a desfăşurării secvenţiale a faptelor pentru care inculpaţii au fost trimişi în judecată (astfel cum deja a fost expusă), dar şi din perspectiva jurisprudenţei CEDO care, în mod constant, pe de o parte, a făcut delimitarea cuvenită între „provocare” şi folosirea legală a tehnicilor speciale de anchetă, iar pe de altă parte, a stabilit criteriile care vor fi avute în vedere de instanţă atunci când este invocată „provocarea”, niciunul dintre acestea neconfirmând, într-o modaliate plauzibilă, existenţa ipotezei „provocării”.

Nu în ultimul rând, ambii inculpaţi au recunoscut, iar datele existente în dosar confirmă această împrejurare, că au o îndelungată activitate în serviciile speciale/secrete, ambii ocupând, la data faptelor, funcţii de comanda în cadrul Ministerului de Interne.

Astfel, ***inculpatul Şerban Ilie Cornel avea calitatea de director adjunct al Direcţiei Generale de Informaţii şi Protecţie Internă - în continuare D.G.I.P.I- a Ministerului Administraţiei şi Internelor, şef al unui serviciu secret în cadrul M.A.I. cu posibilităţi de control asupra întregului corp poliţienesc la nivel naţional şi, deci, şi asupra ofiţerilor de poliţie judiciară din cadrul D.N.A.***

Stiri Pe Surse .ro

Inculpatul Pitcovici Petru Daniel, la momentul respectiv, era şef Serviciu Operaţii în cadrul Direcţiei Generale Anticorupţie, direcţie aflată în cadrul M.A.I.

Or, în aceste condiţii este neplauzibilă apărarea fundamentată pe existenţa unei provocări din partea autorităţilor de stat sau a celor judiciare, în realitate ***iniţiativa de a se întâlni în mod repetat cu maxtorul Motoc Ion le-a aparţinut în exclusivitate, fiind generată de dorinţa inculpatului Popoviciu Aurel de a supraveghea, controla şi influenţa activitatea de cercetare desfăşurată de D.N.A. în dosarul care îl privea pe acesta, în final prin obţinerea unei soluţii favorabile.***

Aceeaşi este şi implicarea inculpatului Pitcovici Petru Daniel, cu sublinierea că acesta a participat, în calitate de complice, la activităţile 16 decembrie 2008 – sfârşitul anului 2008 (24 decembrie) pentru că inculpatul Şerban Ilie Cornel i-a spus lui Motoc Ion să comunice numai cu el, nu cu Petre".

Inculpatul Pitcovici a mai susţinut că în ce-l priveşte, din încadrarea juridică a faptei trebuie înlăturată dispoziţia art.7 alin.2 din Legea nr.78/2000, aspect nefondat, întrucât, în adevăr, acesta a fost modificat prin art.79 pct.2 din Legea nr.187/2012 publicată în Monitorul Oficial nr.757 din 12 decembrie 2012, dar legea penală mai favorabilă aplicată inculpatului, analizată prin prisma deciziei nr.265 din 6 mai 2014 a Curţii Constituţionale prin care s-a constatat că dispoziţiile art.5 din Codul penal sunt constituţionale în măsura în care nu permit combinarea prevederilor din legi succesive în stabilirea şi aplicarea legii penale mai favorabile, este legea veche şi ca atare ele nu pot fi înlăturate.

Pe de altă parte, reţinerea sau, dimpotrivă, înlăturarea dispoziţiilor art.6 şi 7 din Legea nr.78/2000 nu pot fi circumscrise unei schimbări de încadrare juridică în sensul dispoziţiilor art.386 din Codul de procedură penală, textele invocate făcând referire la majorarea maximului special al pedepsei. În fapt, acest inculpat a solicitat înlăturarea dispoziţiilor art.7 alin.2 din legea nr.78/2000, în viziunea apărării sale, prin această cerere el urmărind să obţină intervenirea prescripţiei speciale a răspunderii penale, cerere nefondată, în calculul termenului de prescripţie (de la 24 decembrie 2008), fiind importantă pedeapsa prevăzută de textul incriminator, respectiv, astfel cum a susţinut şi procurorul în adresa înaintată instanţei de apel la 22 mai 2017 , odată ce pedeapsa prevăzută pentru art.255 alin.1 din Codul de procedură penală, cu referire la art.6 şi art.7 alin.2 din Legea nr.78/2000, aceea de la 6 luni la 5 ani; maximul de 5 ani mărit cu 2 ani, deci pedeapsa este de la 6 luni închisoare la 7 ani închisoare.

Stiripecsul.ro

Potrivit art.122 alin.1 lit.c Cod penal anterior, termenul de prescripţie a răspunderii penale este de 8 ani, la care potrivit art.124 Cod penal anterior în forma în vigoare anterior modificării aduse prin Legea nr.63/2012, se adaugă încă jumătate, deci în total 12 ani.

Ca atare, termenul de prescripţie specială a răspunderii penale a inculpatului apelant s-ar împlini abia la 24 decembrie 2020, potrivit legii penale mai favorabile situaţiei sale, Codul penal nou prevăzând un termen de prescripţie pentru infracţiunea de dare de mită, de 16 ani.

Acelaşi inculpat cum s-a mai arătat în prezenta, a susţinut şi că provocarea la care l-ar fi supus martorul denunţător ar fi fost urmarea urii personale generată de incidentul descris; Înalta Curte, deşi o asemenea determinare nu rezulta din niciun element de fapt, constată că din înregistrările stocate pe suportul optic TC3, folder PP1, fişier din 9 ianuarie 2009, inculpatul Pitcovici Petru Daniel i se adresează lui Motoc Ion cu cuvintele ***„tati, te pup, pa, pa, week-end plăcut”***, înregistrări ascultate de acest inculpat şi la cercetarea judecătorească în fond.

În ce priveşte infracţiunea de favorizare a făptuitorului, prevăzută de art.264 alin.1 Cod penal (art.269 alin.1 Cod penal în vigoare) şi motivul de apel formulat de inculpaţi, soluţia cerută fiind achitarea lor în baza dispoziţiilor art.16 alin.1 lit.b teza I din Codul de procedură penală (fapta nu este prevăzută de legea penală), Înalta Curte reţine următoarele:

Primordial, subliniem că niciunul din aceşti inculpaţi (Şerban Ilie Cornel şi Pitcovici Petru Daniel) nu critică existenţa faptei în materialitatea ei, ci analizând conţinutul înregistrărilor ambientale şi pe cel al înregistrărilor martorului denunţător Motoc Ion susţin că au fost provocaţi, nu s-a probat vreun indiciu că fără intervenţia lui Motoc Ion, fapta ar fi fost săvârşită, numai acesta a propus, nu i s-a cerut şi nici nu i s-a sugerat nimic în legătură cu dosarul care-i viza pe inculpaţii Alecu Ioan Niculae şi Popoviciu Gabriel Aurel, în întâlnirea din 18 decembrie 2008 inculpatul Şerban Ilie Cornel şi-a exprimat temerile că dosarul nu este lucrat, ci tergiversat şi crede că este altceva, el necerându-i lui Motoc Ion decât să verifice să vadă care este motivul tergiversării, în raportul martorului nu se menţionează nimic în legătură cu propunerile pe care el le-a făcut şi că a fost refuzat, tot acesta a insistat să-l vadă pe inculpat, la fel pe coinculpatul Popoviciu Gabriel Aurel, nu este real că Şerban Ilie Cornel a întrebat dacă dosarul în care era implicat Puiu Popoviciu se poate rezolva cu neînceperea urmăririi penale, la 27 ianuarie 2009, la restaurantul Howard Johnson, Motoc Ion l-a rugat pe inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel să trimită el adresa pentru că nu avea maşină, tot acela l-a rugat pe inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel să trimită el citaţia pentru Alecu Ioan Niculae şi să-l

Studiu Legislativ

întrebe când poate să vină, acelaşi îi spune lui Puiu Popoviciu să nu mai vorbească cu nimeni, nici cu Şerban Ilie Cornel, nici cu avocatul său, la 25 februarie 2009, Motoc Ion a fost în biroul lui Şerban Ilie Cornel şi cere să-l vadă din nou, pe Puiu Popoviciu, l-a fel s-a întâmplat în 26 februarie 2009, Şerban Ilie Cornel i-a spus că a vrut să-i facă o ofertă, dar nu era cazul pentru că Motoc Ion era cunoscut cu legături în lumea interlopă, deci şi atunci încerca să îl provoace la 13 martie 2009 Motoc Ion l-a chemat pe Pitcovici Petru Daniel şi l-a provocat pentru a afla ce se întâmpla cu Puiu Popoviciu şi Şerban Cornel că nu l-au căutat, că el şi-a terminat treaba, atitudinea provocatoare a ofiţerului de poliţie judiciară Motoc Ion a fost remarcată chiar de la debutul cercetărilor din cauză, de către judecătorul investit cu soluţionarea propunerii de arestare preventivă a inculpaţilor (încheierea din 25 martie 2009 pronunţată de Curtea de Apel Bucureşti - Secţia a II-a penală în dosarul nr.2803/2/2009), teza provocării fiind susţinută şi de probatoriul testimonial administrat la cercetarea judecătorească în fond, în final inculpatul ***„relevând" existenţa unei explicaţii pentru care acţiunile lui Motoc Ion s-au derulat provocator, respectiv „răzbunarea" faţă de nişte colegi care au promovat în funcţii, deşi îi fuseseră egali, moralitatea şi probitatea profesională a martorului „fiind de analizat" pe fondul consumului de băuturi alcoolice şi a unei mentalităţi învechite de miliţian.***

În cadrul criticilor sentinţei, inculpatul Şerban Ilie Cornel susţine că numai efectuarea unei expertize exprese asupra înregistrărilor ambientale şi a celor realizate de martor ar fi reliefat provocarea şi ar fi condus la excluderea lor, dar judecătorul a respins-o, în viziunea apărării sale fiind pe deplin aplicabile sancţiunile prevăzute de art.102 alin.2 şi 4 din Codul de procedură penală.

Cu referire la expertizarea înregistrărilor ambientale şi a celor realizate de martor, instanţa de apel a amintit că în acea cauză penală , urmărirea penală s-a desfăşurat potrivit Codului de procedură penală anterior, cu privire la acest aspect motivându-se regimul juridic al nulităţilor. În plus, Înalta Curte constată că apărarea inculpatului a subliniat ceea ce, în opinia sa, ar fi provocare, iar pretinsele intervenţii exterioare asupra înregistrărilor efectuate nu sunt argumentate în drept. Consideraţiile apărării cu privire la descărcările înregistrărilor pe suportul optic neavând relevanţă asupra conţinutului înregistrării ca atare. Înregistrările din prezenta cauză sunt digitale şi nu analogice. Dacă în cazul înregistrărilor de tip analogic, (bandă sau casetă magnetică) este simultană cu evenimentele petrecute, pentru că numai într-un astfel de caz se poate vorbi de un suport original, la copierea pe un alt suport înregistrarea

Stiripesurse.ro

suferind pierderi şi calitatea ei având astfel de suferit, în cazul înregistrărilor digitale, noţiunea de „original” şi „copie”, „clonă” are o semnificaţie formală, cronologică, pentru că între prima copiere efectuată pe un suport optic şi pe toate celelalte ulterioare, „copie” nu există nicio diferenţă de conţinut. Ori, spre deosebire de aparatele de înregistrat de tip analogic care datorită uzurii în timp înregistrările efectuate sunt din ce în ce mai slabe calitativ, înregistrările succesive cu aparatele digitale au aceeaşi calitate şi parametri în timp. De asemenea, în cazul înregistrărilor digitale fişierele create în mediile de stocare digitală sunt transferate din memoria aparatelor pe suporturi optice (CD sau DVD), calitatea înregistrării fiind aceeaşi.

Pe de altă parte, ***CEDO, exemplu hotărârea din 24 februarie 2009, în cauza Tarău împotriva Romîniei*** (cererea nr.3584/02, pg.69), a reamintit că admisibilitatea probelor ţine în primul rând de regulile de drept intern şi că, în principiu, instanţelor naţionale le revine obligaţia de a aprecia elementele adunate de acestea. Misiunea încredinţată Curţii prin Convenţie constă în a cerceta dacă procedura, privită în ansamblul său, inclusiv modul de prezentare a mijloacelor de probă, a avut un caracter echitabil (Van Mechelen şi alţii împotriva Olandei, Hot. din 23 aprilie 1997 supra 50, culegere de hotărâri şi decizii - III şi De Lorenzo împotriva Italiei (dec) nr.69.264/01, 12 februarie 2004).

Înalta Curte reaminteşte că în cauză şi în faţa instanţei de fond, inculpatul a beneficiat de largi posibilităţi de a-şi organiza apărarea. Martorul Motoc Ion a fost audiat, la fel, s-au audiat în şedinţa de judecată înregistrările incriminate, apărarea inculpatului intrând şi fizic în posesia suporţilor. Înalta Curte, de asemenea, reaminteşte că respectarea dreptului la apărare nu impune admiterea oricărui probatoriu numai pentru simplul motiv că a fost cerut de parte, ci acesta trebuie să fie util cauzei în sensul furnizării de date utile, pentru inculpat însă necreându-se nici un dezechilibru procesual între acuzare şi apărare şi ca atare, nu se poate susţine nicio vătămare a intereselor sale legitime, în fapt apărarea inculpatului dorind numai să accentueze că replicile, întrebările, răspunsurile, participarea la dialogurile din întâlnirile pe care însă le-a recunoscut, ar fi rezultatul numai a ceea ce spunea Motoc Ion, inculpatul având atitudine pasivă de simplu cetăţean care numai întâmplător şi împotriva voinţei sale se afla acolo, împrejurări rezumate de inculpat ca fiind „răzbunare” şi credibilitate, moralitate îndoielnice ale organelor de poliţie judiciară, „miliţian” cu apucături învechite.

De altfel, caracterul aşa-zis provocator al discuţiilor înregistrate nici nu ar putea fi stabilit de un expert criminalist specializat în domeniul

Stiridesalaj.ro

respectiv, evaluarea probelor şi coroborarea acestora fiind atributul exclusiv al organelor judiciare.

În legătură cu valoarea probatorie a raportului martorului Motoc Ion, aceasta este, are forţa unei declaraţii, art.64 din Codul de procedură penală anterior, - enumerând-o ca mijloc de probă, iar art.97 alin.1 din Codul de procedură penală actual, ca mijloc probator, cu valenţe în a evidenţia elemente de fapt care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei unei infracţiuni, la identificarea persoanei care a săvârşit-o şi la cunoaşterea împrejurărilor necesare pentru justa soluţionare a cauzei şi care contribuie la aflarea adevărului în procesul penal.

Totodată, având în vedere calitatea profesională a martorului Motoc Ion, ofiţer de poliţie judiciară - comisar şef, acesta este organ de cercetare penală (art.201 alin.2 lit.a[1] din Codul de procedură penală anterior, în redactarea adusă prin modificarea art.1 pct.130 din Legea nr.281/2003, art.55 alin.1 lit.b din Codul de procedură penală actual) şi îşi desfăşoară activitatea de urmărire penală sub conducerea şi supravegherea procurorului şi ***chiar dacă s-a folosit titulatura „raport" aceasta are semnificaţie de informare, aducere la cunoştinţă a unor împrejurări despre care a luat contact în mod direct ,*** după ce la 16 decembrie 2008, a fost contactat de inculpatul Pitcovici Petru Daniel, acesta spunându-i că este în biroul inculpatului Şerban Ilie Cornel şi el a aflat de la acela că este interesat de dosarul Popoviciu (derularea situaţiei de fapt a fost analizată în prezenta) aspect în privinţa căruia inculpatul Pitcovici Petru Daniel, deşi nu neagă că el este cel care a apelat telefonic, susţine că „este o minciună" pentru că nu avea „cum parcurge distanţa între DGIPI şi DNA în 6 minute, iar la sediul DGIPI accesul telefoanelor mobile este interzis", la 18 decembrie 2008 el nu cunoştea restaurantul „Codrii Cosminului", ulitase de întâlnire, la 24 decembrie 2008 el l-a apelat pe Motoc Ion pentru a-i da plasa cu „obiecte promoţionale" (fără a mai menţiona cei 3 l de whisky şi palinca) de la Marius Stoica şi pentru că nu s-au întâlnit, „avea de gând să o restituie" lui Marius Stoica, tot timpul Motoc Ion a încercat să-l provoace (concluzii după dezbaterile din cauza de la termenul de judecată din 4 iulie 2017).

Din enumerarea apărărilor inculpaţilor, se desprinde concluzia că, în realitate, ei nu contestă decât aprecierea probatoriului, toată desfăşurarea situaţiei de fapt care-i acuză punând-o exclusiv pe „provocarea" la care i-a antrenat martorul Motoc Ion.

În plus, inculpatul Şerban Ilie Cornel susţine că „provocarea a fost dovedită" şi de declaraţiile martorilor Nica Dan, fost ministru al Administraţiei şi Internelor, de după luna ianuarie 2009, Mândroc Marian

Stiripesurse.ro

Ionel (pe acesta chiar inculpatul îl introduce în cauza derulată de după decembrie 2008 şi recunoaşte că el a fost cel care l-a apelat pentru a-i cere numărul de telefon al martorului Motoc Ion, de asemenea, încercări (folosim acest termen pentru că este propriu acţiunilor inculpatului, de după ianuarie 2009), de a-şi crea o acoperire că în februarie 2009 a adus la cunoştinţa organelor abilitate că este provocat (la fel prin intermediul unui coleg a dorit să ajungă şi la procurorul şef al Direcţiei Naţionale Anticorupţie pentru aceeaşi situaţie).

Fără a comenta apărările lipsite de rezonabilitate ale inculpatului, Înalta Curte reţine că toate persoanele indicate de inculpat, au avut calitatea de martori propuşi de acesta la cercetarea judecătorească în fond, dar nu a fost prezentă niciuna la întâlnirile (chiar inculpatul recunoaşte 7 întâlniri) cu Motoc Ion şi nici nu s-a probat că înainte sau imediat după 16 decembrie 2009 - ianuarie (27) 2009, inculpatul ar fi raportat că este provocat de ofiţerul de poliţie judiciară de la Direcţia Naţională Anticorupţie.

Ceea ce susţine că a întreprins în februarie 2009, reprezintă împrejurarea că era la curent cu derularea, în continuare, a efectuării actelor premergătoare în cauza dosarului nr.206/P/2006 şi nu se dispusese ceea ce s-a urmărit în atingerea planului conceput cu inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel.

Înalta Curte reţine că ***cei doi inculpaţi, în mod voluntar, ei având iniţiativa , s-au „gândit" şi „ l-au ales" pentru „ dosarul Popoviciu", pe ofiţerul judiciarist D.N.A. Motoc Ion,*** pretextul constituindu-l împrejurarea că prin anii 2000, fuseseră colegi de serviciu în Ministerul Administraţiei şi Internelor, în lanţul infracţional inculpatul Şerban Ilie Cornel atrăgându-şi tot voluntar şi şoferul (Găman Marian, învinuit în cauză, scos de sub urmărire penală), acesta apărând „la vedere", şeful său, de cele mai multe ori, aşteptându-l pe Motoc Ion în jeep-ul staţionat în faţa Direcţiei Naţionale Anticorupţie. La fiecare întâlnire (ale căror obiective au fost detaliate), niciunul dintre inculpaţi nu s-a sfiit să vorbească liber degajat, nu s-au ascuns de martor, pretinsa „provocare" apărând ***abia când s-au formulat împotriva lor acuzaţiile***, au fost trimişi în judecată şi condamnaţi, în general, aparent, infracţiunile de corupţie fiind susceptibile de a fi săvârşite în stare de provocare. În cauză însă nu există nicio probă, împrejurare care să constituie provocare - determinarea cuiva să săvârşească o faptă prevăzută de legea penală - neputând a avea loc decât prin modalităţile alternative (art.68 alin.1 din Codul de procedură penală anterior şi art.101 alin.1, art.102, alin.1 din Codul de procedură penală în vigoare) de genul violenţe, ameninţări, alte mijloace de constrângere , promisiuni sau îndemnuri. În lipsa unor asemenea acţiuni insidioase, nu se poate reţine că

Stiri pe surse

este o desemnare, o provocare din partea ofiţerului de poliţie judiciară Motoc Ion, care a acţionat numai după ce a aflat ceea ce, ilegal, au plănuit inculpaţii în interesul coinculpatului Popoviciu Gabriel Aurel, el desfăşurându-şi acţiunile sub supravegherea procurorului care instrumenta cauza – dosarul nr.206/P/2006, întrucât numai prin acele modalităţi alternative s-ar fi putut influenţa voinţa persoanei inculpaţilor asupra căreia s-ar fi exercitat, respectiva persoană, inculpat, fiind astfel pusă în situaţia de a nu gândi şi de a nu acţiona liber. A considera că, dincolo de exigenţele textului de lege amintit, orice acţiune din partea unei persoane se poate circumscrie noţiunii de determinare, provocare, înseamnă, pe de o parte, a ignora împrejurarea, că cel asupra căreia se exercită determinarea are deplină capacitate de exerciţiu, iar, pe de altă parte, a adăuga la lege, dând noţiunii şi alte semnificaţii decât cele pe care legiuitorul însuşi le-a dat. În cauză, faptul că ofiţerul de poliţie judiciară s-a „antrenat” în a-i face pe inculpaţi să creadă că ei pot conduce urmărirea penală în dosarul nr.206/P/2006 şi că „este dispus să-i ajute” oferindu-le prin limbaj chiar ceea ce ei urmăreau, nu-i conferă calitatea de agent provocator, contrar, însemnând că atunci când o persoană se interferează în actul de justiţie fără să aibă acest drept, ci dimpotrivă, să respecte legea, mai ales că inculpaţii activau într-un serviciu specializat care nu avea nicio tangenţă cu controlul asupra organului judiciar care instrumenta o cauză penală în desfăşurare, ar exista provocare, cei doi inculpaţi având proprie contribuţie, din proprie iniţiativă iniţială şi ulterioară datei de 16 decembrie 2008, ***ei „selectându-i” pe fostul lor coleg, siguranţa că ceea ce vor întreprinde este bine conceput, desprinzându-se şi din împrejurarea că se deplasau ei la sediul instituţiei unde lucra ofiţerul judiciarist, iar replicile din discuţii erau spontane, într-un limbaj uzual, de stradă („ are scame pe el”? întreabă inculpatul Şerban Ilie Cornel referindu-se dacă Motoc Ion a văzut dosarul şi există vreo probă acuzatoare pentru inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel).***

Provocarea, acţiune neloială, ar presupune că agentul provocator să se afle practic, din punct de vedere al dreptului substanţial, în postura instigatorului care determină o persoană să ia o rezoluţie infracţională sau să continue săvârşirea acesteia, respectivul agent ar trebui să acţioneze sub supravegherea unei autorităţi care în activitate îşi depăşeşte limitele atribuţiilor conferite de lege, în cauză neexistând astfel de practici, provocarea fiind de regulă anterioară comiterii unei infracţiuni. Inculpaţii, ***încă de la momentul 16 decembrie 2008, au acţionat singuri potrivit „temei” asupra căreia se înţeleseseră inculpaţii Popoviciu Gabriel Aurel şi Şerban Ilie Cornel, inculpatul Pitcovici Petru Daniel***

Stiripesurse.ro

fiind intermediar în lanţul infracţional cauzal, introdus de inculpatul Şerban Ilie Cornel (declaraţie inculpat Pitcovici Petru Daniel de la instanţa de apel).

Totodată, parte relevantă din întâlnirile inculpatului Şerban Ilie Cornel cu martorul Motoc Ion s-a petrecut în jeep-ul cu care primul se deplasa în faţa sediului Direcţiei Naţionale Anticorupţie, martorul fiind solicitat de şoferul inculpatului, dar respectivul nu era de faţă, astfel Motoc Ion luând cunoştinţă de infracţiuni în exerciţiul sarcinilor lui ordonate şi discuţiile avute sunt ceea ce el a perceput direct de la inculpat şi ceea ce a răspuns, aprobat sau înţeles potrivit obiectivului care i se devaluase încă din 16 decembrie 2008.

Înalta Curte reţine că şi apărarea inculpaţilor Şerban Ilie Cornel şi Pitcovici Petru Daniel, în sensul că au acceptat să se întâlnească, repetat, cu martorul denunţător Motoc Ion ar fi fost justificată prin aceea că, în realitate ei au urmărit să nu se tergiverseze dosarul privindu-l pe omul de afaceri Popoviciu Gabriel Aurel şi că în competenţa lor ar fi intrat şi protejarea mediului de afaceri în sensul excludeiri oricăror acţiuni de şantajare, este nerezonabilă, întrucât ar însemna că puterea executivă din stat este controlorul puterii judecătoreşti în afara competenţelor şi a legilor care le guvernează pe ambele, or, o persoană, în cauză, un inculpat nedelegat de serviciul în care activează, oricând, oriunde şi discreţionar, poate întreprinde acţiuni la bunul său plac sub acoperirea că are competenţe arogate însă de el - dosarul nr.206/P/2006 aflat în instrumentarea Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie - Direcţia Naţională Anticorupţie - Secţia de combatere a infracţiunilor conexe infracţiuni de corupţie în care era delegat, ordonat să efectueze acte premergătoare martorul Motoc Ion, ofiţer de poliţie judiciară, avea ca obiect infracţiuni de abuz în serviciu posibil (la acea dată) săvârşite de inculpaţii Alecu Ioan Niculae, Popoviciu Gabriel Aurel ş.a în legătură cu dezafectarea, scoaterea terenului Fermei didactice Băneasa din domeniul public al statului, aflat în administrarea USAMV Bucureşti şi trecerea lui în capitalul social al societăţii comerciale de acţiuni S.C. Băneasa Investments S.A. în care era direct interesat inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel (dl. Popoviciu, Puiu Popoviciu, spun inculpaţii).

Deşi niciunul din cei doi inculpaţi nu contestă, în materialitatea ei, existenţa infracţiunii de favorizare a infractorului (art.264 alin.1 Cod penal anterior - infracţiunea de favorizare a făptuitorului art.269 Cod penal în vigoare), ci o motivează ca nefiind săvârşirea cu vinovăţie pentru că au fost provocaţi de ofiţerul de poliţie judiciară Motoc Ion, soluţia cerută fiind achitarea în baza dispoziţiilor art.16 alin.1 lit.b teza a II-a din Codul de

Stiripesurse.ro

procedură penală, Înalta Curte, exercitându-şi controlul asupra sentinţei instanţei de fond, reţine că probatoriul administrat, coroborat şi care a condus la condamnarea inculpaţilor Şerban Ilie Cornel şi Pitcovici Petru Daniel a fost corect apreciat. Instanţa de apel subliniază că reglementarea actuală a incriminării păstrează, în linii mari, coordonatele reglementării (actul de executare este acelaşi, respectiv ajutorul), se redefineşte beneficiarul actului de favorizare, acum acesta fiind făptuitorul pornindu-se de la „fapta prevăzută de legea penală" şi scopul în care favorizarea trebuie realizată, trecându-se de la sintagma" pentru a îngreuna sau zădărnici urmărirea penală, judecata sau executarea pedepsei" la „ în scopul împiedicării sau îngreunării cercetărilor într-o cauză penală , tragerii la răspundere penală, executarea unei pedepse sau măsuri privative de libertate, însă, per ansamblu schimbarea nu reprezintă decât o actualizare/modificare în plan terminologic şi ***nu generează vreo consecinţă la nivelul tipicităţii faptei, infracţiunea de favorizare urmărind o imixtiune în actul de justiţie penală sau în exercitarea până la capăt a dreptului statului de a pedepsi, putând fi subiect activ orice persoană terţ faţă de fapta principală, latura obiectivă realizându-se prin acţiune sau omisiune, iar latura subiectivă implică intenţie directă sau indirectă***.

În cauză, situaţia de fapt reţinută în actul de sesizare şi de instanţa de fond este conformă probelor administrate (declaraţii martor Motoc Ion, conţinutul înregistrărilor în mediul ambiental şi al convorbirilor telefonice (despre care s-a motivat pe larg în prezenta).

Cei doi inculpaţi, primul inculpat Şerban Ilie Cornel (declaraţie Alecu Ioan Niculae din 25 martie 2009) luaseră cunoştinţă că la nivelul organului judiciar instrumentator al dosarului nr.206/P/2006, se efectuau acte premergătoare pentru începerea sau nu a urmăririi penale ce avea ca obiect terenul Fermei didactice Băneasa, domeniu public al statului, trecut ilegal în proprietatea S.C. Băneasa Investments S.A. de care era interesat inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel şi încă din luna octombrie 2008, parchetul competent ceruse documente de la USAMV Bucureşti, în acest dosar inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel, după ce obţinuse, într-o altă cauză (s-a arătat), dar cu acelaşi obiect neînceperea urmăririi penale pentru infracţiunea de abuz în serviciu, dorind să se dea o soluţie asemănătoare şi într-un termen cât mai scurt, dar până la soluţie, era actual şi prezent interesul de a cunoaşte ce activităţi procedurale se întreprind, când, asupra a ce, cine, cu ce conţinut şi rezultat, ce întrebări se vor pune la audieri de inculpaţi şi de martori, numărul martorilor şi ce ar fi trebuit aceştia să declare fiind stabilit de inculpat şi sugerat, argumentat,

Stiri Pro Justitia

precizat chiar, potrivit înţelegerii , de coinculpatul Şerban Ilie Corneel, situaţiile relevate în prezenta, întâmplate în perioada 16 februarie 2009- 18 februarie 2009, fiind puse în practică:

- martorul Nămoloşeanu Constantin Ion, la cererea inculpatului Alecu Ioan Niculae i-a spus acestuia că la ofiţerul de poliţie judiciară delegat în dosarul nr.206/P/2006 a spus „ povestioare amintiri din copilărie”, inculpatul replicând „foarte frumos”, iar martorul ..... a fost „învăţat” de acelaşi inculpatul cum şi ce să declare la audierea sa.

Cu privire la contextul infracţional expus mai sus, este relevantă declaraţia martorului Motoc Ion, ofiţer de poliţie judiciară, declaraţie consemnată în vol.V apel, filele 58-61, audierea acestuia având loc în prezenţa inculpaţilor Şerban Ilie Cornel şi Pitcovici Petru Daniel, asistaţi de avocaţi aleşi (reamintim că la termenul de judecată 20 iunie 2017, când a fost audiat acest martor, inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel a lipsit), reprezentarea fiindu-i asigurată de avocaţi aleşi, cele afirmate de martor fiind redate, mai jos, întocmai cum acesta a declarat:

„Menţin declaraţiile date până la acest moment procesual ele exprimă adevărul. Nu a existat nici un conflict între mine şi foştii mei colegi: Pitcovici şi Şerban. ***Ei au insistat că să „omorâm” acest dosar, respectiv cel cu terenurile din Băneasa, asocierea dintre Universitate de Ştiinţe de Agricole şi Veterinare şi Băneasa Investments atunci eu desfăşurând activităţi procedurale în dosar sub coordonarea procurorul de caz.***

Când am fost abordat să închidem acest dosar, primul telefon a fost de la Pitcovici, el rugându-mă să ne vedem în faţa sediului DNA.

Deşi ştiam că are o funcţie la DGA i-am transmis să vină în birou la DNA să discutăm deşi nu mi spusese la telefon ce vrea să discute cu mine. M-a rugat să cobor, am făcut acest lucru după aproximativ 30,40 de minute şi m- a întrebat dacă ştiu ceva de dosarul cu Puiu Popoviciu, la acel moment el nu ştia că eu lucram în acel dosar şi de fapt m-a rugat să mă interesez.

Ştiind un articol din Codul Penal care prevedea că este infracţiune omisiunea de încunoştinţa organul de urmărire penală de îndată am făcut un raport care s-a înregistrat şi în aceeaşi zi de acolo a plecat tot dosarul penal.

Îmi amintesc că era ceva spre sfârşitul lui decembrie 2008 cred că 16,17 decembrie.

Când spun că de acolo a plecat tot dosarul penal noi la acele momente anchetam asocierea despre care am amintit.

Când spun că a plecat tot dosarul penal vorbesc despre trafic de influenţă şi dare de mită după umila mea părere.

Stiriprocuror.ro

După întâlnirea cu Pitcovici dar îmi amintesc că în aceeaşi zi despre care am amintit ***un alt coleg de al nostru Mândroc Marian, ataşat al Ministerului de Interne în Italia m-a sunat spunându-mi ca la rândul meu să-l sun pe Şerban Ilie Cornel fără să mi spună pentru ce, el mi-a dat numărul de apel al acestuia.*** Cu Şerban Ilie Cornel nu vorbisem de aproximativ 10 ani.

Cu aprobarea procurorului şef de secţie l-am sunat pe Şerban Ilie Cornel care mi-a spus că a doua zi să mă întâlnesc cu el şi cu Pitcovici la restaurantul Codrii Cosminului.

Apelul lui Şerban Ilie Cornel făcut de mine a avut loc în aceeaşi zi respectiv 16,17 decembrie 2008. Am convenit să ne întâlnim a doua zi la acel restaurant care este în apropierea sediului DNA, întâlnirea a durat cred că vreo 2-3 ore unde cadrul discuţiei aşa îl consider eu a fost ideea că trebuie să-l rezolvăm pe Puiu Popoviciu pentru că este un om atât de puternic, chiar şi Băsescu face coadă la uşa lui.

Discuţia de la acest restaurant a fost înregistrată ambiental şi după fiecare discuţie atât aceasta cât şi cele ulterioare eu am făcut câte un raport în care am scris în mare ce s-a discutat însoţit de depunerea casetelor CD respective.

Nu ştiu dacă eu le-am spus ambilor că lucrez în dosar, dar este cert că au aflat amândoi că lucrăm în acel dosar şi ei s-au separat pentru că cele mai multe întâlniri au fost cu Şerban Ilie Cornel, cu Pitcovici m-am întâlnit când a adus sticla aceea de whisky, palincă şi nişte agende sau calendare nu mai ştiu ce era, ceva de la Energy Holding.

După anul nou respectiv 2009 m am mai întâlnit cu Şerban Ilie Cornel care venea cu şoferul pe strada principală unde este sediul DNA, şoferul cobora din maşina şi discuta în sensul că trebuie să-l ajutăm pe acest om ca să închidem dosarul, să-l omorâm cum a spus el.

Mi-a mai spus că acum este momentul în sensul că pe plan politic spun eu era o nebunie şi Şerban Ilie Cornel îmi spunea că acum este momentul că se schimbă ministrul, cred eu că ministrul de interne.

La spusele lui Şerban Ilie Cornel eu îi răspundeam că o să vedem cum facem cu dosarul, anterior şi după fiecare întâlnire eu îi aduceam la cunoştinţă procurorului, de fapt era tactica procurorului.

În ianuarie 2009 şi pentru că intervalul dintre întâlniri era foarte scurt la 2-3 zile ***Şerban Ilie Cornel mi-a propus să ne întâlnim cu Puiu Popoviciu undeva la firmele sale***, am evitat să răspund tranşant acestei propuneri pentru că trebuia să iau acceptul procurorului şi după ce l-am primit m-am întâlnit cu Puiu Popoviciu şi Ilie Şerban Cornel la Hotelulfost Dorobanţi.

Stiriden.ro

Mergându-se foarte rapid mă refer că întâlnirea a avut loc fie în ianuarie februarie 2009, dar era încă iarnă, în afara noastră nu a participat o altă persoană şi acolo s-a pus la cale un plan respectiv Şerban şi Popoviciu, în ideea mea că o înţelegere acest plan rezumându-se atunci în a mi se spune să nu îi audiez pe rectorul Alecu şi ceilalţi membrii din consiliu care au votat respectiva asociere, oriunde dar nu la sediul DNA, le-am comunicat că aşa ceva nu se poate şi îmi amintesc că d-nul Popoviciu l-a sunat pe d-nul Alecu spunând în clar că face acest lucru şi astfel am auzit şi i-a comunicat „vezi că doctorul nu poate veni mâine la tine şi trebuie să mergi la spital",spitalul spunând eu că este DNA pentru că i-am lăsat citaţiile pe acestea uitându-se şi d-nul Şerban, accentuez eu chiar cu insistenţă. Câteva minute după ce s-au petrecut cele relatate Şerban a plecat ***eu am mau rămas cu d-nul Popoviciu, acesta spunându-mi că orice aş avea nevoie el poate să mă rezolve dar nu mi-a spus nimic explicit.***

Tactica anchetei a fost ideea de a duce citaţiile cui şi acolo unde m-am referit, logic că nu puteam să-i las o citaţie lui Popescu pentru Ionescu.

Prin martie 2009 ***am mai avut o întâlnire cu d-nul Pitcovici din întâmplare în sediul DNA acesta din proprie iniţiativă mi-a spus că era bine dacă se rezolva problema cu dosarul respectiv pentru că Şerban Ilie Cornel ne-ar fi rezolvat cu două funcţii de adjuncţi.*** Eu îmi amintesc că i-am răspuns evaziv, dar şi această discuţie este înregistrată.

Nu am fost presat să declar astfel cum am declarat la urmărirea penală nu aş fi făcut asta niciodată, am lucrat 30 de ani în poliţie din care 13 ani la DNA şi am conştiinţa curată că nu am făcut niciodată nicio nenorocire şi nici un păcat. Am relatat ce s-a întâmplat întocmai. Din anul 2016 m-am pensionat din DNA nu m-a obligat nimeni să fac acest lucru ci la limită de vârstă.

Niciodată nu am avut nicio relaţie de duşmănie cu Pitcovici, îl consider un băiat ok treaba lui ce a făcut. Nu am nicio relaţie de duşmănie nici cu celălalt.

Ambii au venit să-l scăpăm pe Puiu Popoviciu de dosar acesta a fost trendul „hai să vedem cum facem să-l scăpăm".

Nebunia a început de la închiderea dosarului de Parchetul de pe lângă Înaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie şi a fost ulterior redeschis de DNA, aceasta este părerea mea.

Numărul de telefon al lui Pitcovici figura în agenda mea telefonică pentru că DGA colabora cu DNA.

O singură dată l-am sunat eu pe Şerban atunci când la început mi-a dat numărul lui de telefon Mândroc şi mi-a spus „ sună-l măi că este un şef

Stiripesurse.ro

mare” şi după aceea cele mai multe apeluri au venit de la ei aşa cum apar şi în discuţii, dar e posibil să-i fi sunat şi eu. Eu afirm că până la urmă nici Piticovici şi nici Şerban nu aveau în atribuţii să se intereseze de acest dosar şi nu a existat nicio solicitare a DNA-ului să sprijine în vreun fel rezolvarea acestui dosar.

Cu referire la episodul pe care eu îl plasez în perioada Crăciunul sau după Crăciunul anului 2008 cu o zi înainte în după amiază m-a sunat insistent d-nul Pitcovici şi el mi a spus este necesar să ne vedem. Nu ştiu dacă mi-a spus să-mi dea ceva sau să ne vedem.

Însă telefoanele fiind interceptate, în seara la care mă refer am aflat de la procurorul de caz că în realitate Şerban era cel care îl presiona pe Pitcovici ca să îmi aducă cele cu care au venit.

Am răspuns că nu mă pot vedea cu Pitcovici pentru că eram în afara Bucureştiului şi ne vedem mâine pentru că trebuia constituită echipa operativă care să filmeze şi să realizeze celelalte proceduri. Urma să ne întâlnim la restaurantul Codrii Cosminului, ne-am deplasat acolo dar era închis, ulterior după ce ne-am dus la un alt restaurant din zonă am constatat că şi acela era închis, condiţii în care d-nul Pitcovici mi-a pus sticla de whisky palincă şi celelalte în braţe spunându-mi dacă îmi aduc bine aminte că sunt de la unul Stoica pentru care eu nu l-am cunoscut în viaţa mea, dar şi acest episod apare în înregistrări.

Produsele despre care am amintit le-am dus în sediul DNA şi s-au făcut procedurile de identificare a lor. Nu îmi amintesc pentru că totul se derula rapid cine este Stoica şi de ce îmi dă acele produse.

Deşi este bună întrebarea de ce le-am acceptat le-am luat şi am rămas cu ele nu ştiu de ce le-am luat în braţe şi le-am mai şi cărat cam 500 metri.

Părerea mea este că la acel moment interesul era al lui Puiu Popoviciu, nu m-am gândit că acele bunuri erau de la dânsul pe un palier al ierarhiei Puiu Popoviciu era principalul, al doilea era Şerban iar pe Pitcovici l-au folosit părerea mea numai pentru ca să intre în legătură cu mine de fapt ulterior l-au şi îndepărtat.

Promisiunea despre o funcţie în DGIPI era de la Şerban Ilie Cornel, Pitcovici, mi-am amintit, spunându-mi ulterior, despre o asemenea posibilitate, dar la vremea aceea pâinea şi cuţitul era a lui Şerban.

Răspunsuri la întrebările formulate de reprezentantul Ministerului Public:

Eu, dar acesta este adevărul arăt că nu neapărat sunt sigur că la o primă întâlnire cu Şerban Ilie Cornel sau la una din celelalte însă în

Stenograma

contextul în care mi-a spus că este o nebunie pe plan politic ***este momentul să rezolvăm dosarul acesta şi dacă doresc poate să-mi dea o funcţie importantă şi bănuiesc că nu îmi dădea o asemenea funcţie pentru că eram eu mai deştept şi pentru mine era o mită, iar o funcţie militară presupune un salariu mai mare şi alte avantaje***.

Reafirm că deşi nu îmi amintesc detaliile sau datele calendaristice ale întâlnirilor în totalitate totul este consemnat în rapoartele de care am amintit şi care se află la urmărirea penală.

Cu inculpatul Pitcovici între 15.01.1999-15.09.2003, dar nu eram colegi de birou ci numai de instituţie.

Din anul 2003 eu şi Pitcovici nu ne am văzut nici măcar pe stradă şi ca atare nu mi-a oferit nici vreun dar cu nici un prilej, la fel şi cu Şerban Ilie Cornel.

În biroul meu de la DNA cred că Pitcovici a intrat în biroul meu o singură dată să mă salute.

După decembrie 2008 de la cred eu era presupusă mită, legătura mea cu Pitcovici s-a întrerupt, iar cu Puiu Popoviciu legătura s-a ţinut intermediul lui Şerban, dar în fapt şoferul acestuia, cred eu Marian Găman era cel care mă contacta.

Chiar dacă mă contacta şoferul Marian acesta îmi spunea băi coboară jos, iar discuţia avea loc cu Ilie Şerban în autoturism, şoferul nefiind prezent, astfel se realiza ceea ce dorea să-mi se transmită pentru Puiu Popoviciu, dar în ideea rezolvării dosarului, astfel cum se dădea pe vremuri neînceperea urmăririi penale.

Nu eu îl contactam pe Şerban Ilie sau pe şoferul Marian ci primul prin intermediul şoferului mă contacta pe mine în condiţiile în care Şerban Ilie nu avea nicio treabă cu acel dosar.

Răspunsul întrebări apărător ales Şerban Ilie Cornel:

Ofiţerul de poliţie judiciară de la DNA primeşte din partea procurorului o ordonanţă de delegare prin care i se explicitează clar ce activităţi urmează să efectueze.

Nu am avut niciodată calitatea de investigator sub acoperire în viaţa mea.”

Din interceptările existente la dosar reiese că Şerban Ilie este cel care îl presează pe Pitcovici să se întâlnească cu mine, eu spunându-i că îmi amintesc că eram în afara Bucureştiului.

Încă o dată adaug că îmi menţin tot ceea ce am declarat până în acest moment şi numai doresc să dau alte lămuriri.

Răspunsuri la întrebări ale apărătorului ales al inculpatului Pitcovici:

Stiripesurse.ro

După întâlnirea de la Codrii Cosminului tot ceea ce s-a întâmplat este pe înregistrări şi se poate verifica.

Astfel cum am spus nu l-am cunoscut niciodată pe anume Stoica, prin forţa împrejurărilor a ajuns la DNA şi astfel l-am cunoscut.

Tactica anchetei se referea şi la cunoaşterea că d-nul Pitcovici urma să vină prin sediul DNA şi astfel există înregistrări, respectiv ultima dintre ele.

Răspunsuri la întrebările inculpatului Pitcovici Petru Daniel:

Răspunsuri la întrebările inculpatului Şerban Ilie Cornel:

Cuvintele folosite de mine în înregistrări respectiv „să omorâm sau să terminăm dosarul" îmi aparţin nu mi-au fost spune mot-a-mot de cei doi inculpaţi şi nici chiar cel de al treilea, ***scopul dorit de ei respectiv ca dosarul să se închidă în mod favorabil, adaug din nou că niciunul dintre eu nu aveau de ce să se întâlnească cu mine nu aveau nicio atribuţie în respectivul dosar.***

Şi cu referire la această întrebare dacă eu am avut iniţiativa întâlnirilor vreodată menţin cele declarate mai sus.

Răspunsuri la întrebări ale apărătorilor aleşi ai inculpatului Popoviciu:

Încă de la prima întâlnire inculpaţii mi-au spus că trebuie să rezolvăm dosarul lui Popoviciu astfel cum am spus şi mai sus, că Băsescu stă la uşa lui.

Pentru că lucram în dosarul respectiv părerea mea este că era una dintre cele mai mari hoţii şi în viziunea organelor de urmărire penală trebuie să afle adevărul şi aceste considerente m-au determinat să-mi fac treaba fără patimă.

Pentru că m-am întâlnit şi m-am dus la Popoviciu pentru mine era clar că interesul al acestuia.

Prin Ilie Şerban Cornel am ajuns la Puiu Popoviciu.

Nu am interacţionat personal anterior întâlnirii de la Hotelul Dorobanţi cu Puiu Popoviciu, iar după acest episod am participat la o audiere oficială a lui Popoviciu la sediul DNA.

Atunci când am afirmat că am anunţat procurorul şef de secţie numele acestuia este Ţuluş, iar procurorul de caz era Marin.

Tot ceea ce am întreprins a fost sub autoritatea procurorului."

Faţă de cele arătate, Înalta Curte apreciază că din probele administrate şi analizate în secţiunea expozitivului prezentei, privind situaţia de fapt şi vinovăţia, rezultă că inculpaţii Şerban Ilie Cornel şi Pitcovici Petru Daniel au întreprins acţiuni infracţionale de favorizare directe, cu intenţie directă, de a-i ajuta pe inculpaţii Alecu Ioan Niculae şi Popoviciu Gabriel Aurel, pentru a îngreuna, denunţa, complica urmărirea

Stiripesurse.ro

penală ce-i viza pe cei menţionaţi, pentru infracţiunea de abuz în serviciu, infracţiunea de favorizare consemnându-se la momentul în care ajutorul s-a executat şi s-a produs urmarea – stare de a pericol pentru înfăptuirea justiţiei – neavând relevanţă, pentru existenţa infracţiunii, dacă îngreunarea, denunţarea, complicarea, zădărnicirea s-au produs sau nu. Cercetările într-o cauză penală, înseamnă cercetările efectuate de organele de urmărire penală, ofiţerul de poliţie judiciară Motoc Ion, cum s-a mai arătat, având calitatea de organ de cercetare penală.

Sub aspectul pedepsei şi implicit acela al legii penale mai favorabile, în raport cu dispoziţiile art.264 alin.1 Cod penal anterior, noul Cod penal, prin dispoziţiile art.269 alin.1, a majorat limita minimă specială a pedepsei principale a închisorii, de la 3 luni la un an, a redus limita maximă specială a pedepsei principale a închisorii de la 7 ani la 5 ani şi a introdus pedeapsa amenzii, ca pedeapsă principală alternativă. În condiţiile art.5 alin.1 din noul Cod penal, cu luarea în considerare a deciziei nr.265 din 6 mai 2014 a Curţii Constituţionale, comparând pedeapsa principală, în cazul celor doi inculpaţi şi regimul sancţionator al concursului de infracţiuni, Codul penal anterior constituie legea penală mai favorabilă.

În ce priveşte apărarea inculpatului Şerban Ilie Cornel, că este „relevantă analiza făcută, pe aceleaşi mijloace de probă (interceptări, rapoarte) de către instanţa investită cu propunerea de luare a măsurii arestului preventiv prin încheierea din 25 martie 2009, din dosarul nr.2803/2/2009 cu privire la existenţa sau inexistenţa infracţiunii de favorizare, judecătorul reţinând că s-a făcut şi o judicioasă analiză teoretică a infracţiunii de favorizare a infractorului pentru a se sublinia că actele materiale ale inculpaţilor, astfel cum au reieşit din probatoriul administrat contravin înţelesului, esenţei acestei fapte penale incriminate”, astfel dându-se acestei încheieri valoarea unei hotărâri judecătoreşti cu autoritate de lucru judecat, înalta Curte apreciază că nu se poate reţine o asemenea finalitate obligatorie pentru cauza penală de faţă, având în vedere următoarele considerente: - în anul 2009, în materia arestului preventiv, în cursul urmăririi penale, erau în vigoare dispoziţiile art.143, art.146, art.148 din Codul de procedură penală, anterior. Acestea prevedeau că măsura poate fi luată dacă sunt probe sau indicii temeinice că s-a săvârşit o faptă prevăzută de legea penală şi există vreunul din temeiurile pentru care ea se dispune (art.148 lit.a-f, în funcţie de cauză). Practica judiciară şi doctrina au stabilit că măsura arestului preventiv sau, dimpotrivă respingerea propunerii parchetului, se apreciază în raport de probe suficiente, caracter rezonabil, motive rezonabile, informaţii apte să convingă, deci nu certitudine că s-a săvârşit sau nu o infracţiune,

Stiri Jurisdictie.ro

aprecierea raportându-se la conţinutul şi relevanţa datelor cauzei oferite până la acel moment.

O încheiere pronunţată în materia măsurilor preventive are autoritate de lucru judecat parţială, până la apariţia probelor care formează convingerea, fără dubiu, că fapta prevăzută de legea penală s-a săvârşit, iar persoana acuzată este vinovată, astfel ea răspunzând penal, aceste elemente fiind de atributul instanţei sesizată cu un act de sesizare şi al cercetării judecătoreşti complete a cauzei.

În final, cu privire la critica inculpatului în sensul că respingându-se cererea procurorului de arestare se poate trage concluzia juridică că ***instanţa, prin încheierea de respingere a cererii de arestare, ar fi confirmat lipsa probelor pentru dovedirea faptelor pentru care însă, ulterior, a fost trimis în judecată şi condamnat în primă instanţă, Înalta Curte reţine următoarele:***

Din examinarea dispoziţiilor legale existente în Codul de procedură penală anterior, dar şi în actualul Cod de procedură penală, rezultă că legiuitorul a stabilit ***standarde diferite de probaţiune pentru luarea măsurii arestării, pentru luarea dispoziţiei de punere în mişcare a acţiunii penale şi de trimitere în judecată, respectiv, pentru luarea dispoziţiei de condamnare.***

Aceste standarde diferite sunt regăsite şi în alte sisteme de drept european, dar şi în sistemul judiciar al S.U.A.

În final, Înalta Curte constată că şi C.E.D.O. a examinat aceste standarde graduale, în jurisprudenţa constantă a acesteia menţionându-se expres că *„în ceea ce priveşte existenta unor „motive plauzibile” împotriva reclamantei, Curtea a reiterat faptul ca aceasta noţiune depinde de circumstantele fiecărui caz. În acest sens, Curtea a statuat încă odată rolul masurilor prevăzute de articolul 5 paragraful 1 litera c)*, si anume: *acela de a permite clarificarea sau, dimpotrivă, înlăturarea suspiciunilor (CEDO,* 14310/88, Murray vs. Marea Britanie). Astfel, ***faptele care suscită bănuieli nu prezintă acelaşi nivel de certitudine cu cele care permit inculparea şi, cu atât mai puţin, cu cele care permit condamnarea.*** Prin *urmare, aceste criterii se aplică nu doar când există bănuieli că o persoană a comis o infracţiune, ci şi atunci când există bănuieli că va comite o infracţiune sau că va fugi după comiterea unei infracţiuni”* (CEDO, cauzaShannon vs. Letonia, 32214/03, 24.11.2009).

În consecinţă, soluţia de achitare solicitată (fapta nu a fost săvârşită cu forma de vinovăţie cerută de lege - art.16 alin1 lit.b teza a II-a din Codul de procedură penală), nu este întemeiată.

Stiri Pro Justitia

În altă ordine de idei, în cauza penală de faţă, inculpatul Bejenaru Andrei Mihai, la termenul de dezbateri din 4 iulie 2017 (vol.VI apel, filele 1-6), termen la care nu a fost prezent, reprezentarea sa fiind asigurată de avocat ales, a invocat excepţiile de neconstituţionalitate a dispoziţiilor art.26 alin.2 şi 5 din Codul de procedură penală şi a art.35 alin.1 din Codul de procedură penală.

Privind prima excepţie, apărarea inculpatului apelant a motivat că, deşi aceeaşi excepţie a invocat-o la termenul de judecată 7 martie 2017 în dosarul nr.4495/2/2016, aflat pe rolul Curţii de Apel Bucureşti - Secţia I penală - latura civilă disjunsă din dosarul nr.9577/2/2012 - cererea de sesizare a Curţii Constituţionale a fost admisă, dar încheierea pronunţată la 31 mai 2017 în dosarul indicat nu a fost urmată de sesizarea Curţii Constituţionale, iar în apel o invocă din nou pentru că avându-se în vedere decizia Curţii Constituţionale nr.126/2016 cu privire la admisibilitatea unei cereri de revizuire având ca motiv admiterea unei excepţii de neconstituţionalitate după rămânerea definitivă a hotărârii, o va putea folosi.

Comentând dispoziţiile art.26 din noul Cod de procedură penală, apărarea acestui inculpat susţine că acestea încalcă prevederile constituţionale referitoare la accesul liber la justiţie prevăzut la art.21, cele referitoare la încălcarea dreptului la apărare prevăzut în art.24, art.1 alin.5, principiul legalităţii, art.124 privind înfăptuirea justiţiei şi art.127 referitoare la caracterul public al dezbaterilor pentru că nu se prevede posibilitatea contestaţiei şi împotriva luării măsurii disjungerii din oficiu, fiind primordial accesul la o cale de atac.

Cu referire la cererea de sesizare a Curţii Constituţionale cu excepţia de neconstituţionalitate a art.35 alin.1 din Codul de procedură penală, apărarea inculpatului susţine că are cunoştinţă că prin decizia Curţii Constituţionale din 30 mai 2017 excepţia de neconstituţionalitate s-a admis, o invocă în raport de aceeaşi decizie nr.126/2016 a Curţii Constituţionale, iar în cauză s-ar încălca art.16 alin.1 din Constituţie cu privire la egalitatea cetăţenilor în faţa legii.

Cu privire la excepţiile de neconstituţionalitate invocate, Înalta Curte, alături de considerentele motivate în încheierea pronunţată la termenul de dezbateri din 4 iulie 2017, reţine că acestea sunt inadmisibile, avându-se în vedere următoarele considerente:

Din examinarea dispoziţiilor art.29 alin.1, 2 şi 3 din Legea nr.47/1992, republicată, rezultă că admisibilitatea cererii de sesizare a Curţii Constituţionale este condiţionată de îndeplinirea cumulativă a patru cerinţe stipulate expres de textul legal:

StiriDeCluj.ro

a) starea de procesivitate, în care ridicarea excepţiei de neconstituţionalitate apare ca un incident procedural creat în faţa unui judecător sau arbitru, ce trebuie rezolvat premergător fondului litigiului;

b) activitatea legii, în sensul că excepţia priveşte un act normativ, lege sau ordonanţă, după caz, în vigoare;

c) prevederile care fac obiectul excepţiei să nu fi fost constatate ca fiind neconstituţionale printr-o decizie anterioară a Curţii Constituţionale;

d) interesul procesual al rezolvării prealabile a excepţiei de neconstituţionalitate.

Raportând analiza la cele patru cerinţe, Înalta Curte constată că în cauză este îndeplinită numai cea înscrisă la lit.b, respectiv excepţia priveşte un act normativ, lege, celelalte (starea de procesivitate - art.26 alin.2 şi 5 din Codul de procedură penală referindu-se la disjungerea acţiunii civile (cerere de sesizare admisă, astfel susţine şi apărare inculpatului) în dosarul nr.4445/2/2016 care priveşte latura civilă a cauzei, art.35 alin.1 din Codul de procedura penală a fost constatat ca fiind neconstituţional, dar până la 4 iulie 2017, decizia Curţii Constituţionale nu a fost publicată în Monitorul Oficial, ea fiind obligatorie, general, de la această dată şi neavând caracter retroactiv de regulă) ceea ce face ca şi cerinţa de la lit.d să nu subziste.

Potrivit art.29 alin.5 din Legea nr.47/1992 republicată, dacă excepţia de neconstituţionalitate este inadmisibilă , fiind contrară prevederilor alin.1, 2 şi 3, instanţa din faţa căreia s-a invocat excepţia respinge, printr-o încheiere motivată, cererile de sesizare a Curţii Constituţionale.

Acest text de lege instituie o obligaţie în sarcina instanţei de a verifica legalitatea excepţia de neconstituţionalitate invocată în faţa sa, cauzele de inadmisibilitate putând fi legate de obiectul sesizării, sau de temeiul constituţional al acesteia.

Înalta Curte, instanţa de apel, în faţa căreia s-au invocat excepţiile de neconstituţionalitate, nu are competenţa examinării acestora, ci se limitează, exclusiv la analizarea pertinenţei, în sensul constatării inexistenţei unei legături cu soluţionarea cauzei, în orice fază a procesului şi oricare ar fi obiectul acesteia dar şi la constatarea îndeplinirii cerinţei relevanţei excepţiei.

Referitor la condiţiile de admisibilitate - dispoziţie legală a cărei neconstituţionalitate a fost invocată să aibă legătură cu soluţionarea cauzei, aceasta vizează incidenţa prevederii legale asupra soluţiei ce se va pronunţa în cauza dedusă judecăţii, adică asupra obiectului procesului penal aflat pe rolul instanţei judecătoreşti şi a cărei neconstituţionalitate se cere a fi constatată.

Stiridesuliseg.ro

În legătură cu justificarea interesului de către autorul excepţiilor, acesta îl leagă de decizia nr.126/2016 a Curţii Constituţionale, decizia publicată în Monitorul Oficial Partea I nr.185 din 11 martie 2016 prin care instanţa de contencios constituţional admiţând excepţia de neconstituţionalitate a constatat că soluţia legislativă cuprinsă în art.453 alin.1 lit.f din Codul de procedură penală (în redactarea dată prin modificarea adusă prin art.II pct.113 din O.U.G. nr.18/2016 - când hotărârea s-a întemeiat pe o prevedere legală care, după ce hotărârea a rămas definitivă, a fost declarată neconstituţională ca urmare a admiterii unei excepţii de neconstituţionalitate ridicate în acea cauză, în situaţia în care consecinţele încălcării dispoziţiilor constituţionale continuă să se producă şi nu pot fi remediate decât prin revizuirea hotărârii pronunţate) care nu limitează cazul de revizuire la cauza în care a fost invocată excepţia de neconstituţionalitate este neconstituţională (decizie dată cu opinie concurentă a unui judecător constituţional), fiind evident că aplicabilitatea acesteia şi efectele sunt cele arătate în Constituţie, în Legea nr.47/1992 republicată şi decizii ale Curţii Constituţionale.

Reîntorcându-ne la motivele de apel ale parchetului, altele decât cele care se referă la legea penală mai favorabilă aplicabilă situaţiei fiecărui inculpat intimat apelant, respectiv la cele vizând pedepsele principale aplicate de instanţa de fond şi la nelegalitatea pedepselor complementare şi a pedepselor accesorii (dezvoltarea acestora evidenţiindu-se în prezenta) Înalta Curte constată următoarele:

- aplicarea unor pedepse nelegale, susţine parchetul, atât în ce priveşte cuantumul cât şi modalitatea de executare pentru inculpaţii Luican Ion Mihai Florin, Minea Lizeta, Petrulian Gheorghe Todiraş Ioan şi Toader Gabriel Răsvan analiza acestui motiv nu se mai poate analiza, întrucât în ce-i priveşte s-a reţinut că este incident cazul de încetare a procesului penal (art.16 alin.1 lit.f din Codul de procedură penală) urmare intervenirii prescripţiei speciale a răspunderii lor penale.

În ce priveşte pedepsele principale aplicate de instanţa de fond inculpaţilor Alecu Ioan Niculae şi Diaconescu Ştefan, pentru săvârşirea infracţiunii de abuz în serviciu cu consecinţe deosebit de grave, prevăzută de art.297 alin.1 Cod penal, cu referire la art.309 Cod penal (faptele care au produs consecinţe deosebit de grave, textul nefăcând parte din încadrarea juridică preoiu-zisă a faptei, ci având menirea de a stabili că limitele speciale ale pedepsei prevăzută de lege pentru infracţiunea prevăzută de art.297 Cod penal se majorează cu jumătate), cu aplicarea art.35 alin.1 Cod penal şi a art.5 Cod penal (legea penală mai favorabilă până la judecarea definitivă a cauzei, (art.248 rap. la art.248[1] Cod penal

Stiripesurse.ro

anterior, cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal anterior, acelea de 6 ani închisoare şi, respectiv de 5 ani închisoare, se apreciază că respectă criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzută de art.74 alin.1 Cod penal, în cadrul acestora actele şi lucrările dosarului evidentiind că cei doi inculpaţi, persoane cu funcţii didactice şi reprezentative pentru instituţiile de învăţământ superior agricol, încălcând-şi menirea de a veghea la respectarea legislaţiei aplicabile domeniului în care activau, au procedat, ilegal, la lipsirea universităţii de baza funciară necesară pregătirii specialiştilor în agricultură şi medicină veterinară, cercetării ştiinţifice, nesocotind rolul organismelor decizionale (senatul şi biroul de senat), toate acestea pentru a da loc trecerii terenului fermei didactice ce li se afectase numai pentru desfăşurarea procesului de învăţământ, a cercetării şi a producţiei, în capitalul social al, iniţial, S.C. Log Trans S.A. care nu avea domeniu de activitate compatibil cu instituţiile de învăţământ superior agricol şi de medicină veterinară, iar după anul 2002, la capitalul social al unei societăţi comerciale pe acţiuni în care era interesat inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel, societate creată pentru dezvoltări imobiliare, după anul 2004, respectivul teren trecând în proprietatea şi a altor societăţi comerciale pe acţiuni al căror obiect de activitate nu avea nicio legătură cu învăţământul sau cercetarea, ambii inculpaţi cunoscând şi acceptând, în modalităţile evidenţiate că inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel, prin interpunerea coinculpatului Beicnaru Andrei Mihai, a conceput lanţul activităţilor infracţionale care să aibă ca finalitate lipsirea universităţii de terenul de 224 ha pe care-l avea în administrare, ei fiind de acord, fără rezerve şi cu subevaluarea imobilului (1 dolar/m.p.), astfel că rezultatul produs este deosebit de grav.

Dar, concomitent aprecierii împrejurărilor şi modului de comitere a infracţiunilor, a naturii şi gravităţii rezultatului produs, instanţa de apel este obligată să aibă în vedere şi să cerceteze, să evalueze pluralitatea criteriilor generale de individualizare a pedepsei prin prisma sumei lor, ele fiind cumulative, în cadrul acestora fiind esenţială luarea în considerare a elementelor ce caracterizează persoana inculpaţilor, pedeapsa, ca sancţiune penală, fiind consecinţa penală pe care legea o atribuie infracţiunii, or, pentru ca pedeapsa să-şi atingă scopul nu este suficient ca ea să respecte limitele stabilite de legiuitor în norma de incriminare, ci trebuie să îndeplinească, deopotrivă, mai multe deziderate: să fie dreaptă, proporţională cu infracţiunea reparabilă, toate acestea pentru a-şi atinge scopul. Proporţionalitatea pedepsei înseamnă potrivirea ei cu gravitatea faptei săvârşite, iar în raport cu încălcarea legii penale este punctul principal în care sancţiunea ia contact cu ideea de dreptate. Pentru a

Stiri Procesuale.ro

acţiona ca factor educativ, sancţiunea penală trebuie să fie în măsură să influenţeze procesele psihice mai profunde ale făptuitorului, să-i influenţeze raţiunea, sentimentul, voinţa spre a-l determina să-şi modifice comportamentul deziderate pentru atingerea cărora ea trebuie să fie şi raţională, convingătoare, justă şi echitabilă, toate aceste consideraţii, în aprecierea Înaltei Curţi, orientând-o spre neprimirea motivului de apel al parchetului care-i vizează pe cei doi inculpaţi sub aspectul cuantumului pedepsei principale solicitat a fi situat la maximul special prevăzut de textul incriminator.

Totodată, instanţa de apel, în considerarea implicării infracţionale a fiecărui inculpat, constată că acţiunile inculpatului Alecu Ioan Niculae sunt mai substanţiale, în fapt el având contribuţia principală în atingerea interesului urmărit de inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel, dar şi poziţia cea mai înaltă în conducerea instituţiei de învăţământ superior agricol şi de medicină veterinară, răspunderea sa penală urmând a fi mai sever atrasă. Inculpatul Diaconescu Ştefan, la cercetarea judecătorească în fond, a recunoscut că terenul Fermei didactice Băneasa era în administrarea universităţii, prin această recunoaştere el realizând, chiar dacă post-factum, că şi-a încălcat atribuţiile demnităţii de secretar ştiinţific coordonator al sectorului cercetare căruia bunul (teren) îi era destinat, deci şi răspunderea sa penală este mai redusă şi în ce-l priveşte, instanţa de apel nu va proceda la admiterea apelului parchetului în sensul majorării pedepsei principale până la maximul special prevăzut de art.297 alin.1 Cod penal, cu referire la art. 309 Cod penal, maxim care ar fi închisoarea de 10 ani şi 6 luni.

Cu referire la pedeapsa principală aplicată inculpatului Bejenaru Andrei Mihai 7 ani închisoare, şi în privinţa acestuia, parchetul cerând, prin motivul de apel, majorarea ei până la maximul special prevăzut de textul incriminator (art.48 Cod penal rap. la art.297 alin.1 Cod penal, cu referire la art.309 Cod penal, cu aplicarea art.35 alin.1 Cod penal şi art.5 Cod penal), aceasta şi prin prisma dispoziţiilor art.49 Cod penal fiind închisoarea de 10 ani şi 6 luni, textul indicat prevăzând că pedeapsa pentru complice este cea prevăzută de lege pentru autor, raportând însă situaţia acestui inculpat la consideraţiile teoretice enunţate, dar apreciind şi că actele sale infracţionale au fost săvârşite şi potrivit intereselor inculpaţilor Popoviciu Gabriel Aurel şi Alecu Ioan Niculae, el fiind persoana interpusă în acest lanţ infracţional, executant al dorinţei ca terenul Fermei didactice Băneasa să fie trecut în societăţile comerciale cu alt obiect de activitate decât cele reclamate de institutul de învăţământ superior agricol şi de medicină veterinară, teren subevaluat, dezmembrat, dezafectat din proprietatea

StiriDeSuflet.ro

publică a statului, dat în administrarea USAMV Bucureşti pentru învăţământ, cercetare, producţie specifică ***(teren cu afectaţiune spcială)***, iar ***nu pentru un proiect imobiliar urmărit şi pentru că era situat în zonă atractivă şi cu vad comercial dat de accesul la DN1, infrastructură rutieră care străbate România până la graniţa vestică*** şi, la fel, că printre motivele de apel, acest inculpat, solicitând o nouă individualizare a pedepsei, atât sub aspectul cuantumului, cât şi al modalităţii de executare, a conştientizat fapta prejudiciatoare, Înalta Curte apreciază că pedeapsa de 6 ani închisoare răspunde criteriilor generale de individualizare prevăzute de art.74 alin.1 Cod penal, iar executarea ei prin privare de libertate, reprezintă sancţiune penală proporţională celui condamnat, motivul de apel al parchetului, sub acest aspect care-l priveşte pe inculpat, nefiind fondat.

În ce priveşte pedepsele principale aplicate inculpatului Popoviciu Gabriel Aurel, de câte 7 ani închisoare pentru complicitate la infracţiunea de abuz în serviciu în formă calificată şi continuată prevăzută de art.26 Cod penal anterior, rap. la art.248, art.248[1] Cod penal anterior, cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal şi a art.5 Cod penal, legea penală mai favorabilă acestuia fiind Codul penal anterior, şi pentru infracţiunea de dare de mită, prevăzută de art.255 alin.1 Cod penal anterior, cu referire la art.6 şi art.7 din Legea nr.78/2000 (la fel, legea penală mai favorabilă este Codul penal anterior), comise în condiţiile concursului de infracţiuni prevăzute de art.33 lit.a Cod penal anterior (concurs real), cauză pentru care instanţa de fond a aplicat spor de 2 ani închisoare pedeapsă principală rezultantă aplicată fiind astfel 9 ani închisoare, apelul parchetului solicitând majorarea fiecărei pedepse până la maximul special prevăzut de textul incriminat, maxim care este 15 ani închisoare pentru abuz în serviciu şi 7 ani şi 6 luni închisoare pentru darea de mită (5 ani+ jumătate din maxim potrivit art.7 alin.2 din Legea nr.78/2000), Înalta Curte apreciază că menţinerea pedepselor de câte 7 ani închisoare pentru fiecare din infracţiunile săvârşite, reprezintă proporţional o măsură a sancţiunii penale, acest inculpat, astfel rezultă din probatoriul administrat, a fost „organizatorul” (până la momentul 2002-2004) „din umbră” (declaraţia inculpatului Alecu Ioan Niculae, conţinutul înregistrărilor ambientale), declaraţiile martorilor membri ai senatului şi biroului de senat ale USAMV Bucureşti, în parte, declaraţiile sale, la punerea în practică, pas cu pas, a interesului (Proiectul Băneasa „este al 2-lea meu copil”) trecerii terenului de 224 ha din domeniul public, în proprietatea societăţii comerciale pe acţiuni S.C. Băneasa Investments S.A. şi după anul 2004, a S.C. Băneasa Rezidenţial S.R.L. şi S.C. Băneasa Business and Technology Park S.A. (inculpatul Bejenaru Andrei Mihai, la

Stiri pe surse.ro

cercetarea judecătorească în fond, a declarat că, acum terenul este în proprietatea societăţii menţionate) nelegal, pentru atingerea scopului urmărit interpunând S.C. Log Trans S.A., pe inculpatul complice Bejenaru Andrei Mihai şi girând, ca vicepreşedinte al CA, AGA sau AGEA (ale S.C. Băneasa Investments S.A.) „inginerii financiare" menite a micşora semnificativ aportul bănesc cu care se obligase iniţial acţionarul majoritar (BTC Ltd) comparativ crescând procentul de participare a acţionarului USAMV Bucureşti, terenul căruia (atribuit nelegal în proprietate la 06 iunie 2001) a fost subevaluat la 1 dolar/mp la cererea şi cu suportarea taxelor, a S.C. Băneasa Investments S.A. (inculpatul Bejenaru Andrei Mihai a declarat că firma evaluatoare a fost aleasă de el, la sugestia unei lucrătoare de la Registrul Comerţului) şi, la fel, pentru a „controla" activităţile de cercetare penală ce se efectuau, începând cu octombrie 2008, şi de a obţine o soluţie favorabilă de netrimitere în judecată în dosarul nr.206/P/2006 ce-l privea pe el şi pe coinculpatul Alecu Ioan Niculae, a folosit ajutorul şi implicarea inculpaţilor Şerban Ilie Cornel („Cornel") şi Pitcovici Petru Daniel, persoane cu funcţii importante, de nivel înalt, în cadrul unor servicii speciale ale Ministerului de Interne, despre aceştia (fără a le divulga numele) inculpatul Alecu spunând că dl. Popoviciu i-a spus că este prieten cu cineva de la „doi şi un sfert" şi „nu vor păţi nimic" în săvârşirea infracţiunii de corupţie şi, de către inculpaţii menţionaţi, a infracţiunii de favorizare, infracţiuni contra înfăptuirii justiţiei.

Înalta Curte, în ce priveşte sporul de 2 ani închisoare aplicat de judecătorul fondului pentru concursul real de infracţiuni stabilit în sarcina acestui inculpat, apreciază că, fiind facultativ, la latitudinea instanţei, astfel cum prevede art.34 lit.b Cod penal anterior, nu se mai justifică inclusiv din perspectiva aplicării ca lege penală a legii penale anterioare, acest inculpat, în motivele de apel solicitând achitarea sa şi pe existenţa erorii asupra naturii juridice, regimului juridic al terenului trecut ilegal din domeniul public al statului, poziţia sa, posibil, înseamnă, chiar dacă după consumarea faptelor şi condamnarea în primă instanţă, vinovăţia fiind corect stabilită, că a conştientizat consecinţele profund păgubitoare ale demersurilor infracţionale care au condus la finalizarea rezultatului urmărit, scoaterea din domeniul public al statului, a terenului de 224 ha şi trecerea lui în proprietatea unor societăţi comerciale pe acţiuni pe care le controla şi în activitatea cărora era interesat pentru că, spune inculpatul, nu era atras de agricultură, ci de dezvoltări imobiliare, tatăl său spunându-i că agricultura are risc.

În consecinţă, sub aspectul motivului de apel al parchetului referitor la aplicarea, în ce-l priveşte pe inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel, a unor

Stiripesurse.ro

pedepse orientate spre maximul special al textelor incriminatoare, acesta nu este fondat.

Cu privire la pedepsele principale aplicate inculpaţilor Şerban Ilie Cornel şi Pitcovici Petru Daniel, şi în ce-i priveşte pe aceştia, motivul de apel al parchetului criticând sentinţa sub acest aspect şi solicitând majorarea lor până la maximul special prevăzut de textele incriminatoare, instanţa de apel, făcând propriul său examen asupra individualizării judiciare a tratamentului sancţionator, reţine că pedeapsa de 2 ani şi 6 luni închisoare aplicată inculpatului Şerban Ilie Cornel (rezultantă) şi de 2 ani închisoare aplicată inculpatului Pitcovici Petru Daniel (rezultantă), sunt îndestulătoare, legea penală mai favorabilă situaţiei lor juridice, fiind legea veche.

Astfel, pornind de la criteriile generale de individualizare a pedepsei, aşa cum prevăd dispoziţiile art.72 Cod penal anterior, Înalta Curte reţine că aplicând pedeapsa, instanţa de fond a evaluat, pe de-o parte, elementele ce ţin de materialitatea faptelor în sine, dar şi pe cele oferite de datele referitoare la persoana fiecărui inculpat în parte, acestea numai examinate împreună putând conduce la stabilirea, în concret, a periculozităţii sociale a celui pe care pedeapsa este chemată să-l reeduce. În acest sens, în scopul de a identifica un tratament sancţionator care să asigure atingerea scopului pedepsei prevăzut de art.52 Cod penal anterior, judecătorul fondului a evaluat, în mod corelat, atât participarea efectivă a fiecărui inculpat la activitatea infracţională şi contribuţia concretă la realizarea acţiunilor ilicite, cât şi comportamentul avut de inculpaţi anterior săvârşirii faptelor, situaţia lor familială şi ocupaţiile profesionale.

Urmare propriului examen al modului de stabilire al cuantumului pedepselor aplicate sus-numiţilor inculpaţi de către prima instanţă, instanţa de apel constată că susţinerile parchetului nu sunt îndreptăţite.

Dimpotrivă, se apreciază că prima instanţă a procedat justificat atunci când, în stabilirea nivelului pericolului social prezentat de faptele săvârşite de inculpatul Şerban Ilie Cornel, complice la infracţiunea de dare de mită şi autor al infracţiunii de favorizare a făptuitorului (infractorului) în contextul în care s-a introdus în coruperea ofiţerului de poliţie judiciară delegat să efectueze acte de cercetare în dosarul nr.206/P/2006 în care inculpaţii Popoviciu Gabriel Aurel şi Alecu Ioan Niculae erau cercetaţi penal într-o cauză având ca obiect abuz în serviciu în legătură cu dezafectarea, ilegală, a unui imobil, teren, din proprietatea publică a statului şi trecerea lui în capitalul social al unor societăţi comerciale pe acţiuni şi direct, i-a ajutat pe cei doi să complice, să determine după voinţa lor, orientarea cercetărilor penale în acea cauză penală aflată în faza actelor premergătoare, astfel

Sursa: lege5.ro

încât să se ajungă ca „medicu' , prietenu' tău” spune inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel, să de diagnosticu'” (spune acelaşi inculpat), ca cel de la cealaltă „clinică”, contribuţia lui infracţională, având în vedere şi funcţia deţinută într-un serviciu secret, „doi şi un sfert” întinsă pe perioada decembrie 2008 – ianuarie 2009, este mai mare decât a coinculpatului Pitcovici Petru Daniel, şi acesta lucrător într-un serviciu specializat în anticorupţie, dar „sol”, „purtător de interese” pentru inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel, intervenţia infracţională a acestuia pentru aceleaşi fapte, având loc numai în perioada decembrie 2008, ambii folosind, în faţa martorului ofiţer de poliţie judiciară, ascendentul fostei colegialităţi cu acesta, dar şi pe cel al ocupaţiilor profesionale pe care l-au considerat a fi îndeajuns să determine atragerea aceluia în a le satisface rolul asumat voluntar, acela de a răspunde „nemulţumirii” (spune inculpatul Şerban Ilie Cornel) pe care inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel o avea vis-a-vis de „de ce o plângere a lui Becali George este mai importantă decât ce făcuseră ceilalţi procurori de la Parchetul General”

Dar, contrar susţinerilor parchetului în cadrul criticii analizate, Înalta Curte, evaluând şi circumstanţele personale ale inculpaţilor Şerban Ilie Cornel şi Pitcovici Petru Daniel, criteriu obligatoriu atât în stabilirea cuantumului sancţiunii penale, cât şi în cel al alegerii modalităţii de executare a acesteia, constată că inculpatul Pitcovici Petru Daniel are patru copii minori, ultimul dintre ei, născut în anul 2014, este încadrat într-un grad de handicap grav (vol.V apel, fila 50), de la 16 mai 2017 mama minorului se află în concediu acordat pentru îngrijirea acestui minor cu dezabilitate, iar inculpatul, începând cu luna noiembrie 2016, este angajat al unei societăţi comerciale cu profil de pază şi protecţie, societate care l-a caracterizat favorabil (acelaşi volum apel, fila 53).

Totodată, sub aspectul comportamentului procesual al acestui inculpat este relevantă poziţia sa faţă de contextul infracţional în care s-a introdus, voluntar, în ***declaraţia dată în apel la termenul de judecată 04 iulie 2017***, cu ocazia dezbaterilor (vol.V apel, filele 103-105), inculpatul arătând : ***„eram veriga între Motoc şi Popoviciu,*** eram eu şi Şerban ...îmi amintesc că în decembrie 2008, dl. Şerban era fie şef, fie împuternicit, fie adjunct la diviziunea protecţie, respectiv era pe o treaptă superioară funcţiei mele ...nici în cadrul atribuţiilor mele şi nici în cele ale lui Şerban nu intra la acele momente nimic în legătură cu dosarul Popoviciu ***...Şerban m-a rugat să mă interesez de dosarul Popoviciu ...***în atribuţiile mele nu intra activitatea de verificare a procurorului ...l-am întrebat pe Motoc cine lucrează dosarul ***...de dosarul Puiu Popoviciu era interesat dl. Şerban*** ...***despre dosarul Popoviciu nu am aflat decât personal de la***

STUDIUJURIDIC.RO

dl. Şerban, el nu a făcut obiectul unei şedinţe oficiale”, comportament pe care Înalta Curte îl apreciază a fi, alături de ***o recunoaştere a faptelor infracţionale şi o conştientizare a vinovăţiei proprii***, toate acestea reprezentând temeiuri pentru a dispune, în ce-l priveşte pe acest inculpat, ca executarea pedepsei de 2 ani închisoare (rezultantă) să fie suspendată sub supraveghere, în condiţiile prevăzute de art.86[1] Cod penal anterior, prin corelare cu prevederile legale care reglementează tratamentul penal al concursului de infracţiuni, efectele suspendării sub supraveghere a executării pedepsei, dispoziţiile art.16 alin.2 din Legea nr.187/2012, sfera obligaţiilor impuse condamnaţilor pe durata suspendării sub supraveghere a executării pedepsei, temeiuri pentru care critica parchetului privind cuantumul pedepsei aplicate acestui inculpat, nu este fondată, iar apelul inculpatului fondat, numai sub aspectul modalităţii de executare a pedepsei.

O altă critică a parchetului, subsumată motivului de apel, vizează nelegalitatea pedepselor complementare şi a pedepselor accesorii, atât sub aspectul conţinutului, cât şi al dispunerii lor, de către instanţa de fond, alături de pedepsele rezultante aplicate inculpaţilor Popoviciu Gabriel Aurel, Şerban Ilie Cornel şi Pitcovici Petru Daniel, pentru inculpaţii Alecu Ioan Niculae, Bejenaru Andrei Mihai şi Diaconescu Ştefan, solicitându-se şi aplicarea pedepselor complementare şi accesorii a interzicerii exercitării fie a dreptului de a ocupa funcţia, de a exercita profesia ori de a desfăşura activitatea de care s-a folosit pentru săvârşirea infracţiunii, fie de a ocupa o funcţie de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public (pentru inculpaţi în situaţia juridică a cărora s-a reţinut, ca lege penală mai favorabilă, Codul penal în vigoare) ori a dreptului de a ocupa o funcţie sau de a exercita o profesie ori de a desfăşura o activitate de natura aceleia de care s-a folosit condamnatul pentru săvârşirea infracţiunii (în cazul inculpaţilor în situaţia juridică a cărora, s-a reţinut, ca lege penală mai favorabilă, Codul penal anterior).

Această critică a parchetului este întemeiată.

Astfel, se reţine că sub raportul conţinutului său, pedeapsa complementară a interzicerii unor drepturi este o pedeapsă restrictivă de drepturi, având ca obiect pierderea temporară a exerciţiului drepturilor la care se referă pedeapsa aplicată – pedeapsa interzicerii unor drepturi are caracterul de pedeapsă determinată, întrucât prevederile legale indică în mod exact care sunt drepturile ce pot forma obiectul acestei sancţiuni. Pedepsele complementare au un triplu scop şi anume : a) să completeze acţiunea de reeducare a acelui condamnat; b) să apere societatea de acţiunile pe care le-ar putea săvârşi exercitând drepturile respective sub

Stiripesurse.ro

influenţa mentalităţii care l-a dus la săvârşirea infracţiunii; c) să-l ferească pe condamnat de posibilitatea comiterii unor noi infracţiuni.

Totodată, având în vedere că motivul de apel al parchetului sub aspectele menţionate reprezintă constatarea nelegalităţii pedepselor şi este în defavoarea inculpaţilor la care se referă, Înalta Curte reţine că potrivit dispoziţiilor art.67 Cod penal în vigoare, pedeapsa complementară se aplică pe lângă pedeapsa principală şi nu pe lângă pedepsele rezultante, aceeaşi fiind şi raţiunea dispoziţiilor art.65 Cod penala anterior, dar şi a dispoziţiilor art.45 alin.1-3 Cod penal în vigoare şi a art.35 Cod penal anterior.

Aceeaşi nelegalitate, respectiv aplicarea pedepsei accesorii direct pe lângă pedeapsa rezultantă este contrară aceloraşi considerente de drept ca cele ce vizează pedeapsa complementară, în cauză, instanţa de fond a dispus pedepse complementare şi accesorii direct pe lângă pedeapsa rezultantă, fără ca acestea să fi fost mai întâi stabilite pe lângă fiecare dinte pedepsele principale pentru infracţiuni componente (cazul inculpaţilor Popoviciu Gabriel Aurel, Şerban Ilie Cornel, Pitcovici Petru Daniel) şi nu a aplicat inculpaţilor Alecu Ioan Niculae, Bejenaru Andrei Mihai, Diaconescu Ştefan, în conţinutul pedepselor complementare şi accesorii, şi interzicerea exercitării drepturilor care-l face pe condamnat să fie nedemn în raport cu natura faptei săvârşite pentru care a fost stabilită vinovăţia şi în legătură cu activitatea, funcţia, profesia în care infracţiunea s-a comis.

Pentru considerentele expuse, Înalta Curte, în temeiul art.421 pct.2 lit.a Cod procedură penală, va admite apelurile declarate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie – Direcţia Naţională Anticorupţie şi de inculpaţii Popoviciu Gabriel Aurel, Bejenaru Andrei Mihai, Pitcovici Petru Daniel, Luican Ion Mihai Florin, Toader Gabriel Răsvan, Todiraş Ioan, Minea Lizeta şi Petrulian Gheorghe, împotriva sentinţei penale nr. 115/F din 23 iunie 2016 a Curţii de Apel Bucureşti – Secţia I Penală, apelul procurorului privind şi pe inculpaţii Alecu Ioan Niculae, Diaconescu Ştefan şi Şerban Ilie Cornel.

În baza dispoziţiilor art.421 alin.1 lit.b Cod procedură penală, apelurile declarate de inculpaţii Alecu Ioan Niculae, Diaconescu Ştefan şi Şerban Ilie Cornel vor fi respinse ca nefondate.

În consecinţă, Înalta Curte, va desfiinţa, în parte, sentinţa penală atacată şi rejudecând:

1.<u>cu referire la inculpatul Alecu Ioan Niculae</u>:

-va constata că legea penală mai favorabilă este legea penală nouă;

-va menţine pedeapsa de 6 ani închisoare aplicată de instanţa de fond pentru infracţiunea de abuz în serviciu cu consecinţe deosebit de

Stiri Procese.ro

grave, prevăzută de art. 297 alin. 1 Cod penal, cu referire la art. 309 Cod penal şi cu aplicarea art. 35 alin. 1 Cod penal (infracţiunea de abuz în serviciu în formă calificată, prevăzută de art. 248, raportat la art. 248[1]Cod penal anterior cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal anterior), a art. 5 Cod penal (aplicarea legii penale mai favorabile) şi a Deciziei Curţii Constituţionale nr. 265 din 06 mai 2014;

-va menţine pedeapsa complementară dispusă de instanţa de fond pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale, constând în interzicerea exercitării drepturilor prevăzute de art.66 lit.a şi b din Codul penal, dispunând şi interzicerea exercitării dreptului prevăzut de art. 66 lit. g Cod penal (dreptul de a ocupa funcţia de care s-a folosit pentru săvârşirea infracţiunii);

-va menţine pedeapsa accesorie dispusă de instanţa de fond constând în interzicerea exercitării drepturilor prevăzute de art.66 lit.a şi b din Codul penal, dispunând şi interzicerea exercitării dreptului prevăzut de art. 66 lit. g Cod penal (dreptul de a ocupa funcţia de care s-a folosit pentru săvârşirea infracţiunii);

2.<u>cu referire la inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel</u>:

-va constata că legea penală mai favorabilă este legea penală anterioară;

-va descontopi pedeapsa rezultantă de 9 ani închisoare în pedepsele componente: 2 pedepse de câte 7 ani închisoare aplicate de instanţa de fond pentru infracţiunea prevăzută de art. 26 Cod penal anterior, raportat la art. 248 Cod penal anterior - art. 248[1] Cod penal anterior cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal anterior, a art. 5 Cod penal şi pentru infracţiunea prevăzută de art.255 alin.1 Cod penal anterior, cu referire la art.6 şi 7 din Legea nr.78/2000, cu aplicarea art. 5 Cod penal şi în sporul de 2 ani închisoare;

-prin aplicarea dispoziţiilor art.5 Cod penal (aplicarea legii penale mai favorabile) şi a Deciziei Curţii Constituţionale nr.265 din 06 mai 2014, va înlătura sporul de 2 ani închisoare;

-va menţine pedepsele de câte 7 ani închisoare aplicate de instanţa de fond conform încadrărilor juridice menţionate şi, pe lângă fiecare pedeapsă, va aplica pedeapsa complementară pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale, constând în interzicerea exercitării drepturilor prevăzute de art.64 alin.1 lit.a teza a II-a, lit. b şi lit.c din Codul penal anterior (dreptul de a ocupa o funcţie de natura aceleia de care s-a folosit condamnatul pentru săvârşirea infracţiunii); precum şi pedeapsa accesorie constând în interzicerea exercitării drepturilor prevăzute de art.64 alin.1 lit.a teza a II-a, lit. b şi lit.c din Codul penal anterior (dreptul de a

StiriDeSuceava.ro

ocupa o funcţie de natura aceleia de care s-a folosit condamnatul pentru săvârşirea infracţiunii);

-în baza art. 33-35 Cod penal anterior va dispune contopirea pedepselor şi executarea pedepsei celei mai grele, respectiv 7 ani închisoare şi 5 ani interzicerea exercitării drepturilor prevăzute de art. 64 alin. 1 lit. a teza a II-a, lit. b şi lit.c Cod penal anterior cu titlu de pedeapsă complementară.

În baza art.71 Cod penal anterior, va interzice inculpatului, cu titlu de pedeapsă accesorie, exercitarea drepturilor prevăzute de art.64 alin.1 lit.a teza a II-a, lit. b şi lit.c din Codul penal anterior;

3.cu referire la inculpatul Bejenaru Andrei Mihai:

-va constata că legea penală mai favorabilă este legea penală nouă;

-va reduce de la 7 ani închisoare, la 6 ani închisoare pedeapsa aplicată de instanţa de fond pentru complicitate la infracţiunea de abuz în serviciu cu consecinţe deosebit de grave, prevăzută de art.48 Cod penal, raportat la art.297 alin.1 Cod penal, cu referire la art. 309 Cod penal şi cu aplicarea art. 35 alin.1 Cod penal (complicitate la infracţiunea de abuz în serviciu în formă calificată prevăzută de art.26 Cod penal anterior, raportat la art.248 - art. 248^1 Cod penal anterior, cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal anterior), a art.5 Cod penal (aplicarea legii penale mai favorabile) şi a Deciziei Curţii Constituţionale nr.265 din 06 mai 2014;

-va menţine pedeapsa complementară dispusă de instanţa de fond pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale, constând în interzicerea exercitării drepturilor prevăzute de art.66 lit.a şi b din Codul penal, dispunând şi interzicerea exercitării dreptului prevăzut de art. 66 lit. g Cod penal (dreptul de a ocupa funcţia de care s-a folosit pentru săvârşirea infracţiunii);

-va menţine pedeapsa accesorie dispusă de instanţa de fond constând în interzicerea exercitării drepturilor prevăzute de art.66 lit.a şi b din Codul penal, dispunând şi interzicerea exercitării dreptului prevăzut de art. 66 lit. g Cod penal (dreptul de a ocupa funcţia de care s-a folosit pentru săvârşirea infracţiunii);

4.cu referire la inculpatul Diaconescu Ştefan:

-va constata că legea penală mai favorabilă este legea penală nouă;

-va menţine pedeapsa de 5 ani închisoare aplicată de instanţa de fond pentru infracţiunea de abuz în serviciu cu consecinţe deosebit de grave, prevăzută de art. 297 alin.1 Cod penal, cu referire la art.309 Cod penal şi cu aplicarea art. 35 alin. 1 Cod penal (infracţiunea de abuz în serviciu în formă calificată prevăzută de art.248, raportat la art.248^1 Cod penal anterior cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal anterior), a art. 5 Cod

Stiri Judiciare.ro

penal (aplicarea legii penale mai favorabile) şi a Deciziei Curţii Constituţionale nr. 265 din 06 mai 2014;

-va menţine pedeapsa complementară dispusă de instanţa de fond pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale, constând în interzicerea exercitării drepturilor prevăzute de art.66 lit.a şi b din Codul penal, dispunând şi interzicerea exercitării dreptului prevăzut de art. 66 lit. g Cod penal (dreptul de a ocupa funcţia de care s-a folosit pentru săvârşirea infracţiunii);

-va menţine pedeapsa accesorie dispusă de instanţa de fond constând în interzicerea exercitării drepturilor prevăzute de art.66 lit.a şi b din Codul penal, dispunând şi interzicerea exercitării dreptului prevăzut de art. 66 lit. g Cod penal (dreptul de a ocupa funcţia de care s-a folosit pentru săvârşirea infracţiunii);

5.cu referire la inculpatul Şerban Ilie Cornel:

-va constata că legea penală mai favorabilă este legea penală anterioară;

-va descontopi pedeapsa rezultantă de 2 ani şi 6 luni închisoare, în pedepsele componente: o pedeapsă de 2 ani şi 6 luni închisoare şi o pedeapsă de 2 ani închisoare;

-va menţine pedepsele de 2 ani şi 6 luni închisoare şi, respectiv, de 2 ani închisoare, aplicate de instanţa de fond conform încadrărilor juridice reţinute prin sentinţă şi, pe lângă fiecare pedeapsă, va aplica pedeapsa complementară pe o durată de 2 ani după executarea pedepsei principale, constând în interzicerea exercitării drepturilor prevăzute de art.64 alin.1 lit.a teza a II-a, lit.b şi lit.c din Codul penal anterior, precum şi pedeapsa accesorie constând în interzicerea exercitării drepturilor prevăzute de art.64 alin.1 lit.a teza a II-a, lit.b şi lit.c din Codul penal anterior;

-în baza art. 33-35 Cod penal anterior, va dispune contopirea pedepselor şi executarea pedepsei cea mai grea, de 2 ani şi 6 luni închisoare şi 2 ani pedeapsa complementară a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art.64 alin. 1 lit. a teza a II-a, lit. b şi lit.c Cod penal anterior.

În baza art.71 Cod penal anterior, va interzice inculpatului, cu titlu de pedeapsă accesorie, exercitarea drepturilor prevăzute de art.64 alin.1 lit.a teza a II-a, lit. b şi lit.c din Codul penal anterior.

6.cu referire la inculpatul Pitcovici Petru Daniel:

-va constata că legea penală mai favorabilă este legea penală anterioară;

-va descontopi pedeapsa rezultantă de 2 ani închisoare în pedepsele componente: 2 pedepse de câte 2 ani închisoare;

Stiriprocese.ro

-va menţine cele două pedepse de câte 2 ani închisoare aplicate de instanţa de fond conform încadrărilor juridice reţinute prin sentinţă şi, pe lângă fiecare pedeapsă, va aplica pedeapsa complementară pe o durată de 2 ani după executarea pedepsei principale, constând în interzicerea exercitării drepturilor prevăzute de art.64 alin.1 lit.a teza a II-a, lit. b şi lit.c din Codul penal anterior, precum şi pedeapsa accesorie constând în interzicerea exercitării drepturilor prevăzute de art.64 alin.1 lit.a teza a II-a, lit. b şi lit.c din Codul penal anterior;

-în baza art. 33-35 Cod penal anterior, va dispune contopirea pedepselor şi executarea pedepsei celei mai grele, de 2 ani închisoare şi 2 ani pedeapsa complementară a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art. 64 alin. 1 lit. a teza a II-a, lit. b şi lit.c Cod penal anterior.

În baza art.71 Cod penal anterior va interzice inculpatului cu titlu de pedeapsă accesorie exercitarea drepturilor prevăzute de art.64 alin.1 lit.a teza a II-a, lit. b şi lit.c din Codul penal anterior.

-în baza art. 86^1 Cod penal anterior, va dispune suspendarea executării pedepsei de 2 ani închisoare sub supraveghere, pe durata termenului de încercare de 7 ani, calculat cu începere de la data rămânerii definitive a hotărârii;

-în baza art. 86^3 Cod penal anterior, condamnatul Pitcovici Petru Daniel se va supune următoarelor măsuri de supraveghere:

a). să se prezinte, la datele fixate, la Serviciul de Probaţiune Bucureşti;

b). să anunţe, în prealabil, orice schimbare de domiciliu, reşedinţă sau locuinţă şi orice deplasare care depăşeşte 8 zile, precum şi întoarcerea;

c). să comunice şi să justifice schimbarea locului de muncă;

d). să comunice informaţii de natură a putea fi controlate mijloacele lui de existenţă;

-condamnatului i se va atrage atenţia asupra dispoziţiilor art. 86^4 Cod penal anterior privind revocarea suspendării executării pedepsei sub supraveghere;

-în baza art.359 Cod procedură penală anterior, condamnatului i se va atrage atenţia asupra consecinţelor nerespectării măsurilor de supraveghere;

-în baza art.71 alin.5 Cod penal anterior, pe durata suspendării executării pedepsei sub supraveghere se va suspenda şi executarea pedepselor accesorii.

7.<u>cu referire la inculpaţii Luican Ion Mihai Florin, Toader Gabriel Răsvan, Todiraş Ioan, Minea Lizeta şi Petrulian Gheorghe</u>:

Stiripecurs.ro

-va constata că legea penală mai favorabilă este legea penală anterioară;

-va constata că prin procesul-verbal din 15 aprilie 2013 (fila 238, vol.II urm. pen.) procurorul a înlăturat din încadrarea juridică dispoziţiile art.41 alin.2 Cod penal anterior privind forma continuată a infracţiunii de abuz în serviciu în formă calificată prevăzută de art. 248 Cod penal anterior, raportat la art.248[1] Cod penal anterior.

Conform art.5 Cod penal (aplicarea legii penale mai favorabile) şi a Deciziei Curţii Constituţionale nr. 265 din 06 mai 2014, va admite pentru fiecare inculpat, cererea de încetare a procesului penal ca urmare a intervenirii prescripţiei speciale a răspunderii penale.

În baza art. 396 alin. 6 Cod procedură penală, cu referire la art.17 alin.2 Cod procedură penală şi art.16 alin.1 lit.f Cod procedură penală, va înceta procesul penal pentru infracţiunea de abuz în serviciu în formă calificată prevăzută de art.248 Cod penal anterior, raportat la art.248[1] Cod penal anterior, prescripţia specială a răspunderii penale intervenind la data de 30 mai 2016.

Va respinge, ca nefondate, apelurile declarate de S.C. Băneasa Investments S.A., S.C. Băneasa Rezidenţial S.R.L. şi S.C. Băneasa Business and Technology Park S.A. împotriva aceleiaşi sentinţe.

Va respinge, ca nefondate, apelurile declarate de inculpaţii Alecu Ioan Niculae, Diaconescu Ştefan şi Şerban Ilie Cornel.

Va menţine celelalte dispoziţii ale sentinţei care nu sunt contrare prezentei decizii.

Cheltuielile judiciare ocazionate de soluţionarea apelului declarat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie – Direcţia Naţională Anticorupţie vor rămâne în sarcina statului.

Va obliga apelantele S.C. Băneasa Investments S.A., S.C. Băneasa Rezidenţial S.R.L. şi S.C. Băneasa Business and Technology Park S.A la plata sumei de câte 200 lei cheltuieli judiciare către stat.

Va obliga apelanţii intimaţi inculpaţi Alecu Ioan Niculae, Diaconescu Ştefan şi Şerban Ilie Cornel la plata sumei de câte 300 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare către stat.

Onorariul apărătorului desemnat din oficiu pentru inculpata Minea Lizeta, în sumă de 520 lei, se va plăti din fondul Ministerului Justiţiei.

Onorariul parţial cuvenit apărătorilor desemnaţi din oficiu pentru ceilalţi inculpaţi, în sumă de câte 130 lei, se va plăti din fondul Ministerului Justiţiei.

StiriDeLaInstante.ro

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
D E C I D E:

I.Respinge ca inadmisibilă cererea de sesizare a Curţii Constituţionale cu soluţionarea excepţiilor de neconstituţionalitate a disp. art. 26 alin. 2 şi alin. 5 Cod procedură penală, precum şi a disp. art. 35 alin. 1 Cod penal formulată de inculpatul Bejenaru Andrei Mihai.

Dispoziţia este supusă căii de atac în 48 de ore de la pronunţare conform Deciziei Curţii Constituţionale nr. 321 din 09 mai 2017.

II.Respinge cererea de sesizare a Curţii de Justiţie a Uniunii Europene formulată de inculpatul Bejenaru Andrei Mihai.

III. Admite apelurile declarate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie – Direcţia Naţională Anticorupţie şi de inculpaţii Popoviciu Gabriel Aurel, Bejenaru Andrei Mihai, Pitcovici Petru Daniel, Luican Ion Mihai Florin, Toader Gabriel Răsvan, Todiraş Ioan, Minea Lizeta şi Petrulian Gheorghe împotriva sentinţei penale nr. 115/F din 23 iunie2016 a Curţii de Apel Bucureşti – Secţia I Penală, apelul procurorului privind şi pe inculpaţii Alecu Ioan Niculae, Diaconescu Ştefan şi Şerban Ilie Cornel.

Desfiinţează, în parte, sentinţa penală atacată şi rejudecând:

1.cu referire la inculpatul Alecu Ioan Niculae:

- constată că legea penală mai favorabilă este legea penală nouă;
- menţine pedeapsa de 6 ani închisoare aplicată de instanţa de fond pentru infracţiunea de abuz în serviciu cu consecinţe deosebit de grave prev. de art. 297 alin. 1 Cod penal cu referire la art. 309 Cod penal şi cu aplicarea art. 35 alin. 1 Cod penal (infracţiunea de abuz în serviciu în formă calificată prev. de art. 248 raportat la art. 248^1 Cod penal anterior cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal anterior), a art. 5 Cod penal (aplicarea legii penale mai favorabile) şi a Deciziei Curţii Constituţionale nr. 265 din 06 mai 2014;
- menţine pedeapsa complementară dispusă de instanţa de fond pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale, constând în interzicerea exercitării drepturilor prev. de art.66 lit.a şi b din C.pen. dispunând şi interzicerea exercitării dreptului prev. de art. 66 lit. g Cod penal;
- menţine pedeapsa accesorie dispusă de instanţa de fond constând în interzicerea exercitării drepturilor prev. de art.66 lit.a şi b din C.pen.,

Stiripesurse.ro

dispunând şi interzicerea exercitării dreptului prev. de art. 66 lit. g Cod penal;

2.cu referire la inculpatul Popoviciu Gabriel Aurel:

- constată că legea penală mai favorabilă este legea penală anterioară;

- descontopeşte pedeapsa rezultantă de 9 ani închisoare în pedepsele componente: 2 pedepse de câte 7 ani închisoare aplicate de instanţa de fond pentru infracţiunea prev. de art. 26 Cod penal anterior rap. la art. 248 Cod penal anterior - art. 248[1] Cod penal anterior cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal anterior, a art. 5 Cod penal şi pentru infracţiunea prev. de art. 255 alin. 1 Cod penal anterior cu referire la art. 6 şi 7 din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 5 Cod penal şi în sporul de 2 ani închisoare;

- prin aplicarea disp. art.5 C.pen. (aplicarea legii penale mai favorabile) şi a Deciziei Curţii Constituţionale nr. 265 din 06 mai 2014 înlătură sporul de 2 ani închisoare ;

- menţine pedepsele de câte 7 ani închisoare aplicate de instanţa de fond conform încadrărilor juridice menţionate şi, pe lângă fiecare pedeapsă, aplică pedeapsa complementară pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale, constând în interzicerea exercitării drepturilor prev. de art.64 alin.1 lit.a teza a II-a, lit. b şi lit.c din C.pen. ant., precum şi pedeapsa accesorie constând în interzicerea exercitării drepturilor prev. de art.64 alin.1 lit.a teza a II-a, lit. b şi lit.c din C.pen. ant.;

- în baza art. 33-35 Cod penal anterior dispune contopirea pedepselor şi executarea pedepsei celei mai grele, respectiv 7 ani închisoare şi 5 ani interzicerea exercitării drepturilor prev. de art. 64 alin. 1 lit. a teza a II-a, lit. b şi lit.c Cod penal anterior cu titlu de pedeapsă complementară.

În baza art.71 C.pen. ant. interzice inculpatului cu titlu de pedeapsă accesorie exercitarea drepturilor prev. de art.64 alin.1 lit.a teza a II-a, lit. b şi lit.c din C.pen. ant.

3.cu referire la inculpatul Bejenaru Andrei Mihai:

- constată că legea penală mai favorabilă este legea penală nouă;

- reduce de la 7 ani închisoare la 6 ani închisoare pedeapsa aplicată de instanţa de fond pentru complicitate la infracţiunea de abuz în serviciu cu consecinţe deosebit de grave prev. de art.48 C.pen. rap. la art. 297 alin. 1 Cod penal cu referire la art. 309 Cod penal şi cu aplicarea art. 35 alin. 1 Cod penal (complicitate la infracţiunea de abuz în serviciu în formă calificată prev. de art.26 C.pen. ant. rap. la art. 248 - art. 248[1] Cod penal anterior cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal anterior), a art. 5 Cod penal (aplicarea legii penale mai favorabile) şi a Deciziei Curţii Constituţionale nr. 265 din 06 mai 2014;

Stiripesurse.ro

- menţine pedeapsa complementară dispusă de instanţa de fond pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale, constând în interzicerea exercitării drepturilor prev. de art.66 lit.a şi b din C.pen., dispunând şi interzicerea exercitării dreptului prev. de art. 66 lit. g Cod penal;

- menţine pedeapsa accesorie dispusă de instanţa de fond constând în interzicerea exercitării drepturilor prev. de art.66 lit.a şi b din C.pen. , dispunând şi interzicerea exercitării dreptului prev. de art. 66 lit. g Cod penal;

4.cu referire la inculpatul Diaconescu Ştefan:

- constată că legea penală mai favorabilă este legea penală nouă;

- menţine pedeapsa de 5 ani închisoare aplicată de instanţa de fond pentru infracţiunea de abuz în serviciu cu consecinţe deosebit de grave prev. de art. 297 alin. 1 Cod penal cu referire la art. 309 Cod penal şi cu aplicarea art. 35 alin. 1 Cod penal (infracţiunea de abuz în serviciu în formă calificată prev. de art. 248 raportat la art. 248^1 Cod penal anterior cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal anterior), a art. 5 Cod penal (aplicarea legii penale mai favorabile) şi a Deciziei Curţii Constituţionale nr. 265 din 06 mai 2014;

- menţine pedeapsa complementară dispusă de instanţa de fond pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale, constând în interzicerea exercitării drepturilor prev. de art.66 lit.a şi b din C.pen., dispunând şi interzicerea exercitării dreptului prev. de art. 66 lit. g Cod penal;

- menţine pedeapsa accesorie dispusă de instanţa de fond constând în interzicerea exercitării drepturilor prev. de art.66 lit.a şi b din C.pen., dispunând şi interzicerea exercitării dreptului prev. de art. 66 lit. g Cod penal;

5.cu referire la inculpatul Şerban Ilie Cornel:

- constată că legea penală mai favorabilă este legea penală anterioară;

- descontopeşte pedeapsa rezultantă de 2 ani şi 6 luni închisoare în pedepsele componente: o pedeapsă de 2 ani şi 6 luni închisoare şi o pedeapsă de 2 ani închisoare;

- menţine pedepsele de 2 ani şi 6 luni închisoare şi, respectiv, de 2 ani închisoare, aplicate de instanţa de fond conform încadrărilor juridice reţinute prin sentinţă şi, pe lângă fiecare pedeapsă, aplică pedeapsa complementară pe o durată de 2 ani după executarea pedepsei principale, constând în interzicerea exercitării drepturilor prev. de art.64 alin.1 lit.a teza a II-a, lit. b şi lit.c din C.pen. ant., precum şi pedeapsa accesorie constând

Stiridesucuro

în interzicerea exercitării drepturilor prev. de art.64 alin.1 lit.a teza a II-a, lit. b şi lit.c din C.pen. ant.

-în baza art. 33-35 Cod penal anterior dispune contopirea pedepselor şi executarea pedepsei celei mai grele, de 2 ani şi 6 luni închisoare şi 2 ani pedeapsa complementară a interzicerii exercitării drepturilor prev. de art. 64 alin. 1 lit. a teza a II-a, lit. b şi lit.c Cod penal anterior.

În baza art.71 C.pen. ant. interzice inculpatului cu titlu de pedeapsă accesorie exercitarea drepturilor prev. de art.64 alin.1 lit.a teza a II-a, lit. b şi lit.c din C.pen. ant.

6.cu referire la inculpatul Pitcovici Petru Daniel:

- constată că legea penală mai favorabilă este legea penală anterioară;

-descontopeşte pedeapsa rezultantă de 2 ani închisoare în pedepsele componente: 2 pedepse de câte 2 ani închisoare;

-menţine cele 2 pedepse de câte 2 ani închisoare aplicate de instanţa de fond conform încadrărilor juridice reţinute prin sentinţă şi, pe lângă fiecare pedeapsă, aplică pedeapsa complementară pe o durată de 2 ani după executarea pedepsei principale, constând în interzicerea exercitării drepturilor prev. de art.64 alin.1 lit.a teza a II-a, lit. b şi lit.c din C.pen. ant., precum şi pedeapsa accesorie constând în interzicerea exercitării drepturilor prev. de art.64 alin.1 lit.a teza a II-a, lit. b şi lit.c din C.pen. ant.

-în baza art. 33-35 Cod penal anterior dispune contopirea pedepselor şi executarea pedepsei celei mai grele, de 2 ani închisoare şi 2 ani pedeapsa complementară a interzicerii exercitării drepturilor prev. de art. 64 alin. 1 lit. a teza a II-a, lit. b şi lit.c Cod penal anterior.

În baza art.71 C.pen. ant. interzice inculpatului cu titlu de pedeapsă accesorie exercitarea drepturilor prev. de art.64 alin.1 lit.a teza a II-a, lit. b şi lit.c din C.pen. ant.

-în baza art. 86^1 Cod penal anterior dispune suspendarea executării pedepsei de 2 ani închisoare sub supraveghere, pe durata termenului de încercare de 7 ani calculat cu începere de la data rămânerii definitive a hotărârii.

-în baza art. 86^3 Cod penal anterior condamnatul Pitcovici Petru Daniel se va supune următoarelor măsuri de supraveghere:

a). să se prezinte, la datele fixate, la Serviciul de Probaţiune Bucureşti;

b). să anunţe, în prealabil, orice schimbare de domiciliu, reşedinţă sau locuinţă şi orice deplasare care depăşeşte 8 zile, precum şi întoarcerea;

c). să comunice şi să justifice schimbarea locului de muncă;

StiriPeScurt.ro

d). să comunice informaţii de natură a putea fi controlate mijloacele lui de existenţă;

- condamnatului i se atrage atenţia asupra disp. art. 86^4 Cod penal anterior privind revocarea suspendării executării pedepsei sub supraveghere.

- în baza art. 359 C. proc. pen, anterior condamnatului i se atrage atenţia asupra consecinţelor nerespectării măsurilor de supraveghere.

- în baza art. 71 alin. 5 Cod penal anterior, pe durata suspendării executării pedepsei sub supraveghere se suspendă şi executarea pedepselor accesorii.

7.cu referire la inculpaţii Luican Ion, Minai Florin, Toader Gabriel Răsvan, Todiraş Ioan, Minea Lizeta şi Petrulian Gheorghe:

- constată că legea penală mai favorabilă este legea penală anterioară;

- constată că prin procesul-verbal din 15 aprilie 2013 (fila 238 vol.II.d.u.p.) procurorul a înlăturat din încadrarea juridică dispoziţiile art. 41 alin. 2 Cod penal anterior privind forma continuată a infracţiunii de abuz în serviciu în formă calificată prev. de art. 248 Cod penal anterior rap. la art. 248^1 Cod penal anterior.

Conform art. 5 Cod penal (aplicarea legii penale mai favorabile) şi a Deciziei Curţii Constituţionale nr. 265 din 06 mai 2014 admite pentru fiecare inculpat cererea de încetare a procesului penal ca urmare a intervenirii prescripţiei speciale a răspunderii penale.

În baza art. 396 alin. 6 Cod procedură penală cu referire la art. 17 alin. 2 Cod procedură penală şi art. 16 alin. 1 lit. f Cod procedură penală încetează procesul penal pentru infracţiunea de abuz în serviciu în formă calificată prev. de art. 248 Cod penal anterior, rap. la art. 248^1 Cod penal anterior, prescripţia specială a răspunderii penale intervenind la data de 30 mai 2016.

IV. Respinge ca nefondate apelurile declarate de S.C. BĂNEASA INVESTMENTS S.A., S.C. BĂNEASA REZIDENŢIAL S.R.L. şi S.C. BĂNEASA BUSINESS AND TECHNOLOGY PARK S.A. împotriva aceleiaşi sentinţe.

V. Respinge ca nefondate apelurile declarate de inculpaţii Alecu Ioan Niculae, Diaconescu Ştefan şi Şerban Ilie Cornel.

VI. Menţine celelalte dispoziţii ale sentinţei care nu sunt contrare prezentei decizii.

VII. Cheltuielile judiciare ocazionate de soluţionarea apelului declarat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie – Direcţia Naţională Anticorupţie rămân în sarcina statului.

Stiridesus.ro

Obligă apelantele S.C. BĂNEASA INVESTMENTS S.A., S.C. BĂNEASA REZIDENŢIAL S.R.L. şi S.C. BĂNEASA BUSINESS AND TECHNOLOGY PARK S.A la plata sumei de câte 200 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare către stat.

Obligă apelanţii intimaţi inculpaţi Alecu Ioan Niculae, Diaconescu Ştefan şi Şerban Ilie Cornel la plata sumei de câte 300 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare către stat.

Onorariul apărătorului desemnat din oficiu pentru inculpata Minea Lizeta, în sumă de 520 lei, se plăteşte din fondul Ministerului Justiţiei.

Onorariul parţial cuvenit apărătorilor desemnaţi din oficiu pentru ceilalţi inculpaţi, în sumă de câte 130 lei, se plăteşte din fondul Ministerului Justiţiei.

Definitivă.

Pronunţată în şedinţă publică astăzi, 2 august 2017.

Stiripesurse.ro